

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

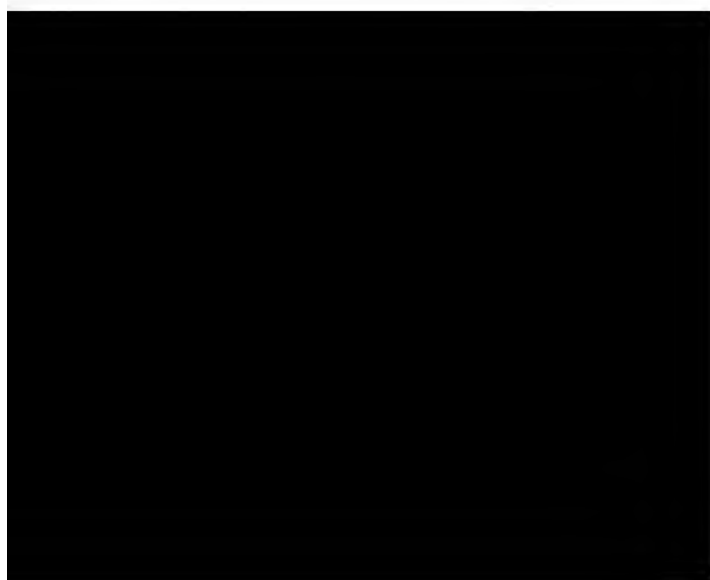

3 3433 06820267 4

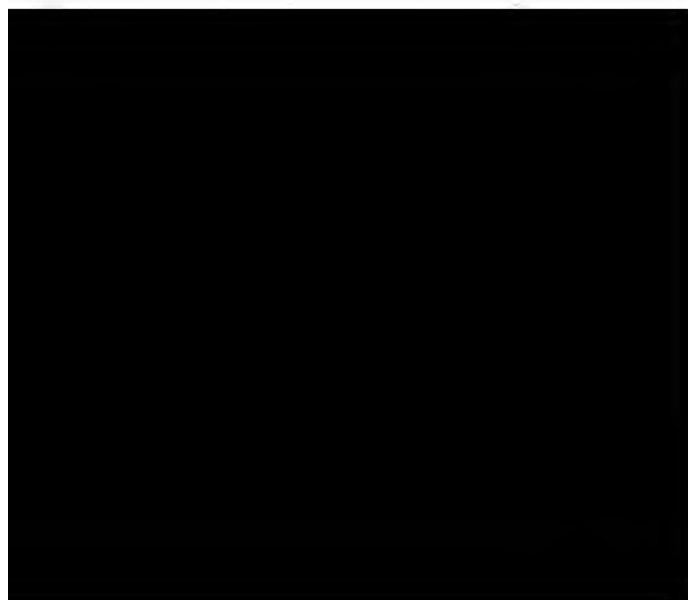

IO. GEORGII WALCH
BIBLIOTHECA
THEOLOGICA
SELECTA
LITTERARIIS ADNOTATIONIBUS
INSTRVCTA

TOMVS PRIMVS

IENAE
SVMTV VIDEAE CROECKERI
MDCCLVII

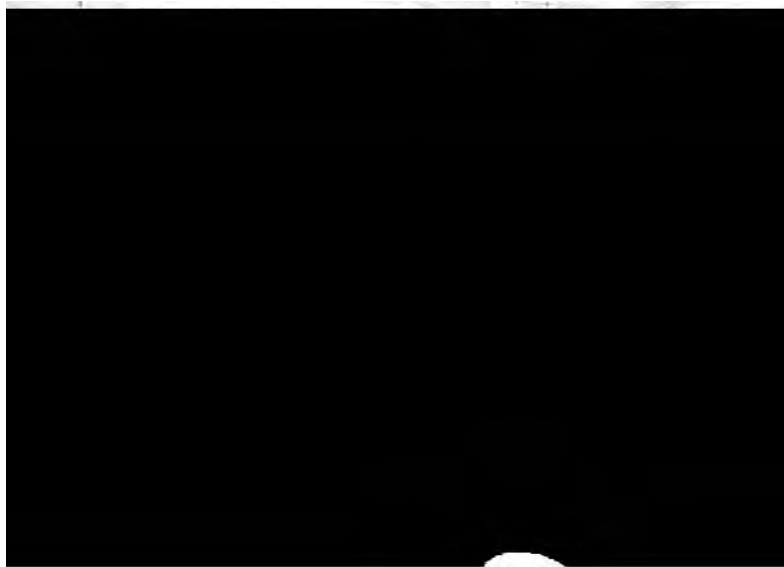
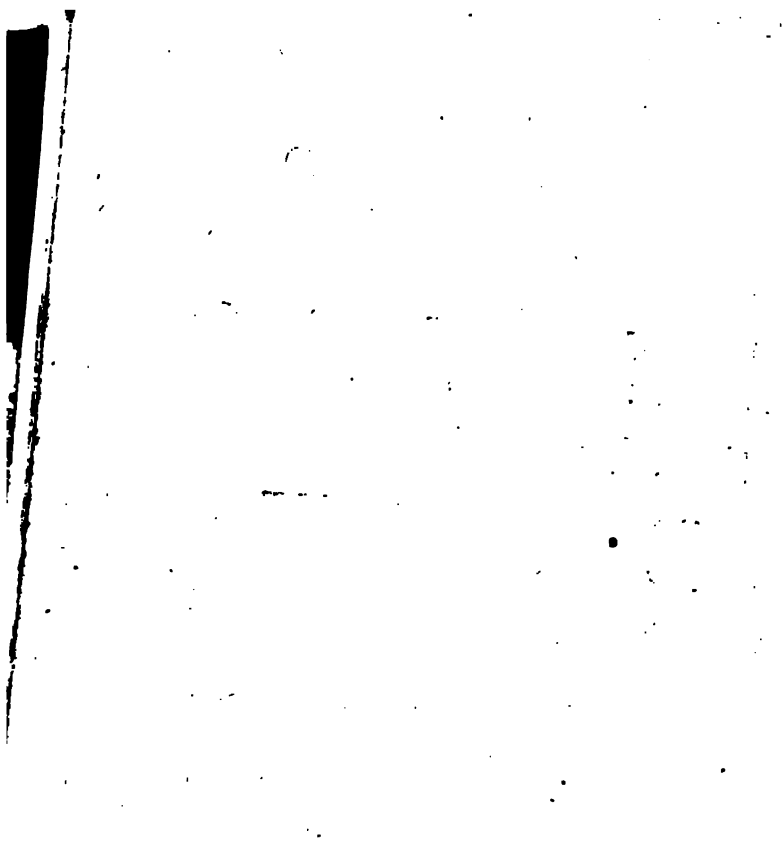

REVERENDISSIMO
ATQVE ILLVSTRISSIMO
DOMINO
HENRICO
S.R.I. COMITI
DE B·V·N·A·V

DOMINO IN DAHLEN, DOMSEN, NOETTINIZ, OSS-
MANNSTEDT, GOELLNITZ ET GROSTAVSCHWITZ,
VTRIVSQUE CAESARAE MAI. A CONSILIIS INTIMIS
TERRARVM VINARIENSIVM ATQVE ISENACENSIVM
SVMMO PRAESIDI EARVMDEMQVE SERENISSIMI
PRINCIPIS MINISTRO SVPREMO, STATVVM VINA-
RIENSIVM ET ALTENBVRGENSIVM DIRECTORI,
ORDINVM REGII SVECICI SERAPHINI ET
IOANNITARVM EQVITI

MAECENATI AC
DOMINO MEO GRATIOSISSIMO

REVERENDISSIME
ATQVE ILLVSTRISSE
COMES
DOMINE GRATIOSISSE

QVARE TIBI, ILLVSTRISSE
ME COMES, hunc ego li-
brum sacrum esse, voluerim
eidemque TVVM illustrissimum nomen
inscribendi, ceperim consilium, tam graues

---

tamque, iustas præ me habere mihi videor rationes, vt neque arrogantia; neque temeritatis suspensionem pertimescendam mihi esse, credam. Præterea enim, quod in TE musæ omnesque ingenuarum ac liberalium artium disciplinæ tam stre-

peris, in TE iunctas et mirabili certe
confociatas suspicimus et colimus,
unda ac recondita eruditio haud infi-

omnium consensu, teneat locum.

in TE expendenti cuilibet ita com-

ma esse, videtur, ut natalium splen-

et tantæ, quanta in TE est, doctrinæ

in nullibi certe hodie; nisi in TE,

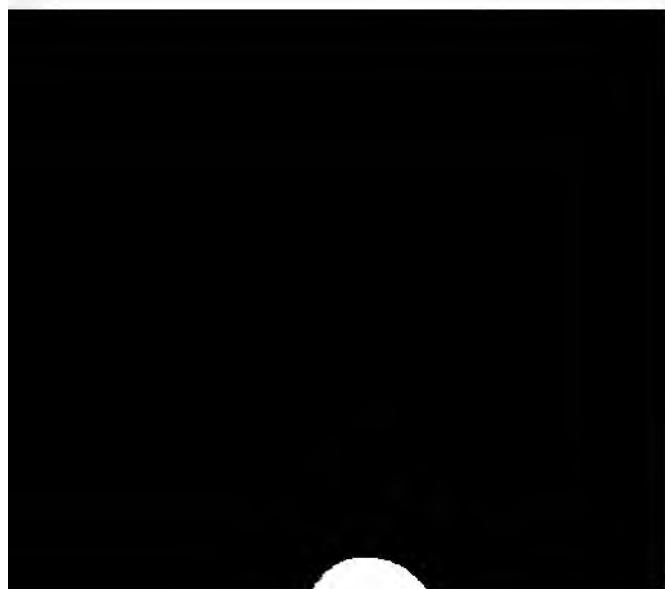
ISTRISIME COMES, facile pos-

eriri, vltro lubenterque debeat fateri.

DOMINE, eruditio non angustis

is est circumscripta; aut solis pru-

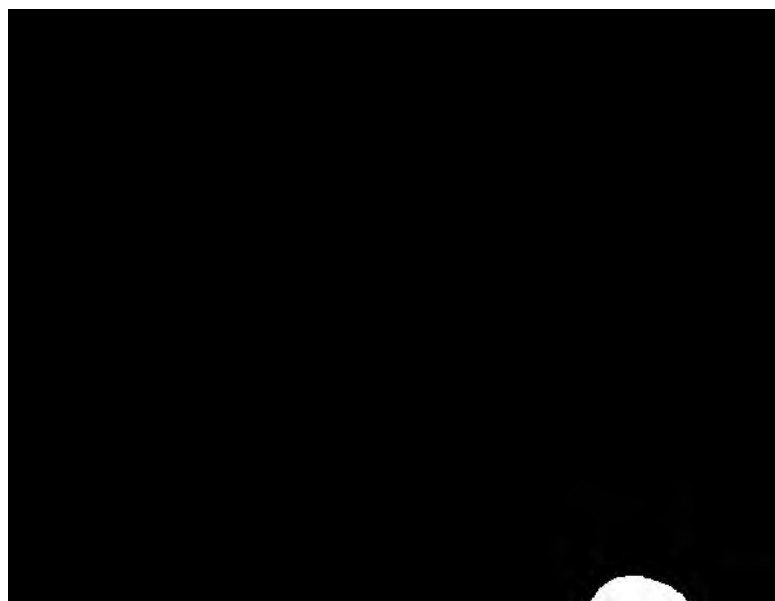
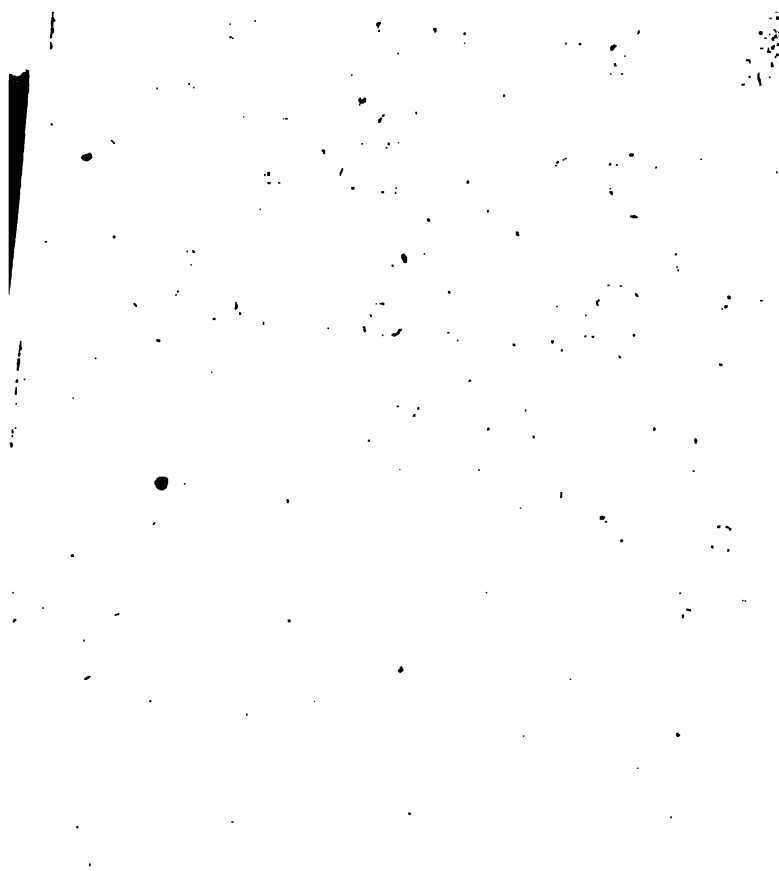
ciuilis, quæ in TE summa est, fi-

seffore digniffima, dicam, quæ ne publicis
quidem cedit, priuatas omnes longe post
se relinquit inferiores, siue librorum pre-
tiosiffimorum adparatum et incredibilem
fere multitudinem; siue eorundem dele-
ctum, qui, acerrimum TE veræ eruditionis
iudicem et æftimatorem effe, præclare
ostendit; siue præstantiffimum, qui T.VIS
auspiciis in lucem prodire cœpit, cata-
logum, omnium, quotquot vnquam fuere,
et vtiliffimum; et copiosiffimum, velim
cogitare.

---

numen mihi indulſit, et corporis et ani-
mæ vires per quadraginta prope annos et
litteris et muſarum alumniſ conſecraui:
academia, cuius ſalutem ſemper et meam
eſſe credidi: academia, pro cuius incolu-
mitate perpetuâ vota nuncupare ſoleo ni-
hilque magis opto, quam vt ea, hiſ in-
primis ſuſpicioſiſſimiſ temporibus, ſalua
maneât atque incolumiſ ac conſtantiſ ſem-
per ſit veræ pietatiſ ſchola, ſanctiſſimum
puræ religioniſ templum et florentiſſima
muſarum omniſque liberalioriſ doctrinæ
officina. Hæc omnia quum reputo, ac
ſimul

---

simul expendo , quot et quantas fortunæ
accessiones abs TE merito sibi hoc bo-
narum artium domicilium queat promit-
tere: quanta de TE et quam iusta sit ex
tot editis præclaris TVAE. erga nostram
academiam gratiæ speciminibus omnium

NEQUE vero non serena fronte hunc
summæ meæ in TE pietatis nuntium ex-
cepturum TE, tutus confido. Spondet mi-
hi id ac pollicetur gratia TVA, quam
erga me a tempore vitæ meæ academicæ,
quum Lipsiæ litterarum causâ commo-
rarer, expertus sum singularem. Con-
firmat me ipsum TVVM, quo viuum TE
dudum consecrasti, earum litterarum stu-
dium, quibus ornandis in hoc libro ope-
ram meam addixi. Erigit me denique ex-
celsa mentis TVAE ratio atque indoles,
qua non muneris, TIBI oblatis, modum;

fed

---

sed offerentis animum, ILLVSTRIS-
SIME COMES, soles respicere. Tanto igitur
confidentius publicas has meæ, quam
in TE colendo mihi summam indixi, pieta-
tis sponfiones haud penitus ingratas TIBI
fore, spero; quanto submissius TE rogo,

omnia aduersa procul esse iubere TIBI-
que, yelut ex perenni fonte, cuncta ef-
fusa largiri, quæcunque rerum TVARVM
statum vel vilo modo felicissimum fortu-
natissimumque poterunt reddere. Id si
fecerit deus benignissimus, si precibus meis
dederit locum, impense ego lætabor: læ-
tabitur nostra patria, cuius saluti, in altius
prouehendæ, TVAE curæ, TVI labores,
TVAE vigiliæ vnice consecratæ sunt: læ-
tabuntur omnes ciues, qui in TE opti-
mum de deo sibi concessum felicitatis suæ
tutorem ac defensorem habere se, vno
ore

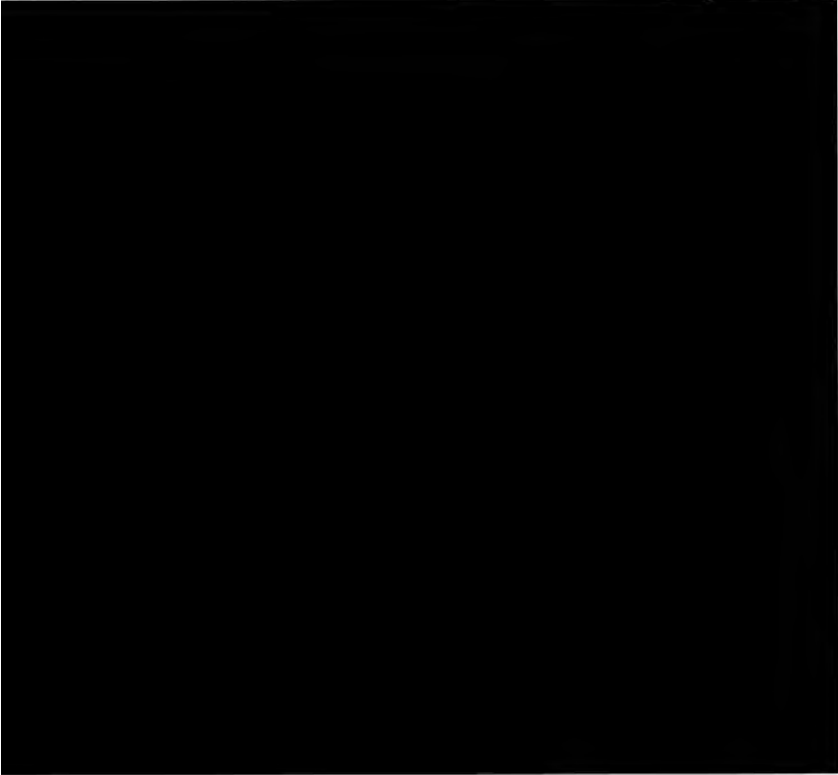

---

ore et agmine quasi facto, confitentur.

Dabam Ienæ, d. xxx. april. c*l*o*p*c*c*l*vii*.

TIBI
REVERENDISSIME
ATQVE ILLVSTRISIME
COMES

LECTORI BENEVOLO

HISTORIAM litterarum speciatim-
que librorum iis multam ac va-
riam vtilitatem præbere, qui inge-
nia sua studiis ac doctrinis expo-
liunt, quisque, ipsius rei peritus, fa-
tebitur.

Qui enim ista instructus est ac perspectum
habet, quæ sint disciplinæ cuiusdam origo, progres-
sio ac fata: qui eruditi viri omni ætate floruerint:

quæ exstent illorum merita in rem litterariam: quales in lucem exierint, siue de his; siue de illis argumentis, libri: quid in istis laudandum: quid reprehendendum, ille sane faciliorem commodioremque rationem inire potest, in studiis suis prudenter feliciterque progrediendi. Id quod uti de omni litterarum genere statuendum est; ita et illi huiusmodi adiumenta merito sibi promittunt, qui sanctiori doctrinae operam nauant atque in illius studiis versantur. Sapienter igitur doctores, praesertim in academiis,

P R A E F A T I O.

rariam: antiquioribus, exhibent, quales sunt: opus, a
 le illis **ar**ENTINO ERNESTO LOESCHERO, pri
 quid **re**us auctore, atque aliis coeptum, continuatur
 odio**re**mue editum sub variis mutatisque his inscrip
 lenter **fo**us: *alters und neues aus dem scharz theologischer u*
 omni **lit**-haften: *unschuldige nachrichten von alten und*
 idismodi **Ze**ologischen sachen: *fortgesetzte samlung von alte*
 tiori **do**cten theologischen sachen: *neue beytrage von alten*
 verfangen **eu**n theologischen sachen ac, veluti illius fu
 academi**en**tum: *frubaufgelesene fruchte der theologischen*
 : **stud**izung von alten und neuen: IO. CHRISTOPH CO
 mos **lib**eruserlesene theologische bibliothec: FRIDER. C
 illiad **p**KRAFTII et CHRISTIAN. GVIL. BECKERI
 ii, **qu**erichten von den neuesten theologischen buchern und
 nsent, **ren**: laudati KRAFTII theologische bibliothec.
 it. **Co**mentariis non alia, nisi theologica scripta,
rantur; ad eos tamen et ii. adiungendi sunt,
 is **tradi**per omnia litterarum ac librorum, sanct
 um in **il** quoque disciplinarum, genera diffundunt,
 i ex **lib**ri cipue *acta eruditorum*, latina pariter a
 vel **fim**manica.

Præter ephemerides, adiumenta adferunt *catalogi librorum*, quorum adparatum celeberrimi ac doctissimi theologi sibi adquisiuerunt, inprimis quando apte dispositi sunt atque adcuracionem præ se ferunt. Inter illos vtilitatem præbent catalogi bibliothecarum: THOMÆ ITTIGII, IO. CYPRIANI, IO. FR. MAYERI, IO. WINCKLERI, ERNEST. SAL. CYPRIANI, VALENT. ERNEST. LOESCHERI, CHRISTIAN. FRIDER. BOERNERI, VRBAN. GODOFR. SIBERI atque aliorum; qui autem non

mul notitia librorum, qui ad singulas sanctioris doctrinae disciplinas pertinent, suppeditetur, cuiusmodi sunt: IOACH. LANGII *institutiones studii theologici litterarie*: IO. CHRISTOPH. KOECHERI *conspectus theologiae uniuersae et via ad illius studium recte feliciterque ingrediendum*, ac quae principem locum iure tuetur, IO. FRANCISC. BVDDEI *isagoge historico-theologica ad theologiam uniuersam singulasque eius partes*, vna cum adpendice additamentorum, quae et separatim inscripta: *historia theologiae litteraria continuata et nouis accessionibus illustrata*, lucem vidit. Quumque inter praefulis romani adsectatores quoque fuerunt, qui viam ad sacras litteras, prudenter ac feliciter addiscendas, monstrarent ac libros illarum percenterent, et hi legendi sunt, nominatim: PETRVS ANNATVS in *metbodico ad theologiam positiuam adparatu*: IO. MABILLONIVS *tractatu de studiis monasticis*; vbi tamen maxime scripta, a monachis diligenter euoluenda, laudantur: LVDOV. ELL. DV PIN in *metodo studii theologici, recte instituendi*, quae itidem

syllabum operum theologicorum sibi coniunctum habet.

Nec minus; quam nunc commendata subsidia, spectant huc *vita theologorum*, eo modo descriptæ, vt etiam ingenii monimenta, ab iis ad posteritatem transmissa, quorum vitæ enarratæ sunt, diligenter commemorentur. In numero earum sunt: MELCHIORIS ADAMI *vita theologorum*; HENRIC. WITTENII *memoria theologorum nostri seculi clarissimorum*; HENRIC. PIPPINGII *memoria theologo-*

P R A E F A T I O.

ibi coniunctum *crembergensium resuscitata*: IO. CASP. ZI
 ET BARTH. CHRIST. REICHARDI *vita*
endata sub *fiezum iehensum*: GVIL. CHRIST. IVST.
 modo descrip *ANDRI d'pycha professorum theologiæ in academi*
 ad posteritatem imprimis GVST. GEORG. ZELTNERI *vit*
 unt, diligenter *orum altorpinorum, tum scriptorum recens*
 n. sunt: *ME* *conciannatæ*, ut exemplum præbeant, ab
 : HENR *tandum*, qui ad vitas eruditorum, literi
 i *seculi clag* *nandas*, adgrediuntur. De pluribus aliis
orie theolo *to* *taceo*.
 is: IO. I. A. Omnia quidem scripta, iam a me con
zlebende *nata*, utilitatem iis promittunt, qui in ea c
um Deu *ne* ac studio versantur, ut noticiam librorum
 plement *ologicorum* sibi comparent; sunt tamen alia
 lo: *nach* *re* *ito* in illis præcipuum locum obtinent *bi*
n und *refe* *heologicæ*, strictiore sententia sic dictæ atqu
 , quæ *ditione* comparatæ, ut in illis opera, libri c
 vitæ *thet* *ationesque* sanctionis doctrinæ, cuiuscunqu
 illis *en* *ant* ac religionis, recenscantur; siue nomi
 LVDOV. I. *becarium* expresse præ se ferant; siue minus
 ogorum *uristæ* vel *generales*, vel *speciales*. Quas adpel
temba

rales, illæ ad vniuersam theologiam spectant; ita tamen inter se diuersæ, vt aliæ litterarum atque argumentorum: aliæ ipsarum disciplinarum diuiniorum ordinem ostendant. Ad eas, quas in lucem emiserunt doctissimi viri inter lutheranos, pertinent: I.) PAVLLI BOLDVANI *bibliotheca theologica; siue elenchus scriptorum ecclesiasticorum illustrium*, Ien. MDCXIV. 4. eiusque supplementum, Lips. MDCXXII. 4. liber parvæ utilitatis ac fidei: ab auctore scriptus, neque ad eiusmodi opus conficien-

spectant; ita sine causa statuerunt. Scripta sine
 terarum adducuntur. Alia, mentione inprimis di
 ciplinarum omissa: alia hæcque nullius momenti,
 as, quas in In distinguendis præterea diuersis libris
 er lutheranorum auctoribus neglecta est debita diliger
bibliotheca: quum auctor in re tam diffusâ ac laboris
corum illustra fatus est, vt difficulter omnis error deu
 ientum, L rit, non perstringenda; sed excusanda a
 c fidei: ab opus laudandum esse, quisque iustus lib
 pus confici for pronuntiabit: III.) IO. CHRISTOPH
 cessariis, & *bibliotheca theologica critica*, cuius prior
bibliotheca M D C C X X I. posterior ibidem M D C C
 et titulon prodiit. Non omnibus, historiæ lit
 occurrenti ritis, penitus ea se commendauit, vtpot
 CLXXXV. f careat vitis. Ac sane facile adparet
 ustriæ. Ex multos libros percensere ac laudare, qu
 ricorum sy vidit: in diiudicandis illis sæpe neglig
 bitam cau tionem: non pauca omittere præstantissi
 ert. At ve ter alias, causa horum næuorum est,
 udicarunt, adparatu librorum destitutus fuit; nec
 s esse; neq tiam sanctiorum litterarum, qualem hu

MDCCXVIII. tertia MDCCXIX. quarta MDCCXXI.
quinta MDCCXXII. ac sexta MDCCXXIV. 4. opus,
quod præstantia atque utilitate sua multum se com-
mendat. Bibliothecam suam FABRICIVS ea
ratione describit, ut non solum libros eius ac
quæ ad istorum historiam pertinent; sed etiam
scriptorum vitas, breuiter quidem; attamen dili-
genter atque accurate enarret; ita autem præcla-
rum adparatum omnis generis librorum, theolo-
giæ studio inferuentium, exhibeat: VII.) *catalo-*

momenti: VIII.) *theologische bibliothec, das ist, richtiges verzeichniss, zulangliche beschreibung und bescheidene beurtheilung der dahin gehörigen vornehmsten schriften, welche in Michael Lilienthals buchervorrath befindlich sind*, quæ bibliotheca viginti partibus absoluitur, Regiomont. ab anno MDCCXLI. 8. editis. Constituunt istæ coniunctim duo volumina: Iusto ordine libri recensentur. Magnus eorum numerus polemiti argumenti est. Notis, a LILIENTHALIO subiectis, præcipue iudicia de scriptis commemoratis, vna cum quibusdam aliis, quæ ad adcuratiorem eorum notitiam adiumenti quid habent, continentur: IX.) GOTTLIEBI STOLLII *anleitung zur historie der theologischen gelahrtheit*, Ien. MDCCXXXIX. 4. quem librum eam ob causam adduco, quia ille non tam historiam; quam bibliothecam theologiæ complectitur. Auctor enim in eo inprimis operam collocavit, vt scripta singulorum sanctioris doctrinæ partium percereret: X.) *notitia librorum; siue bibliotheca portatilis, eaque tum nominalis; tum realis*, Norimberg. MDCLXXXVII. 8.

Prior

Prior pars libros theologicos exhibet quorumvis auctorum, qui in nulla communione sacrorum romanorum fuerunt, germanorum atque aliarum gentium, usque ad annum MDCLXXXVI. editos; posterior autem scripta pontificiorum, iidem usque ad dictum tempus divulgata. Libri ipsi, qui recensentur, aetate ista in officina norimbergensi Wolfgangi Mauricii Endteri venditioni expositi erant.: XL) BARTHOLDI HENRICI WYSTHOFFII *bibliotheca theologico-philologica*, ordine litte-

P R A E F A T I O.

bet quorum. A reformatæ ecclesiæ doctoribus itide
e sacrorum thecas theologicas accepimus. Inter illa
e aliarum **GEORGE HERRHOTTINGERI** *bibliothecæ*
1. editos; *Polihypothecæ*, Tigur. MDCCLXIV. 4. qu
idem vsque. Prima exhibet prolegomena de
i ipsi, qui *Bibliothecarii*, bibliothecis similibusque a
norimbergensi. Secunda theologiæ biblicam; tertia theo
ioni *expositivæ* cum appendice de scriptoribus
GI WVSTH. *JEONIS Africanus* libro manuscripto: q
ordine. *Logiam* topicam, symbolicam et systema
ipl. MDCCLV. uniuersalem; quam particularem. *Oft*
schber deutfch hoc, Hottingerum magnam librorum
NNIS STE habuisse ac quamuis id natus haud carea
realis *alph* ter alia auctorum nomina interdum vitio
, *welche un* sint; adfert tamen in studio litterario v
habetische on vel eo nomine commendandum est; quia
librorum vi titia librorum syriacorum atque arabici
Danielem Bai contemnenda sumi potest. Antè eum
TVSVOETIVS edidit: *exercitia et*
studijs theologiæ, Ultraject. MDCCLIV.
MDCLI. 12. Francof. MDCCLXXXV. I

bus iteratis editionibus colligendum est, librum hunc in existimatione fuisse; eam tamen amisit, postquam docti viri vitia illius denotarunt. Plura in eo de ratione studii theologici dicta sunt, quam de libris. Quæ et de his in illo habentur, ea sæpe velieiune; vel confuse ac falso tradita esse, haud difficulter perspicere atque ex erroribus, non denioribus, speciatim suspicari, licet, **V O E T I V M** multos auctores laudasse, ab eo non viſos; aut non satis inspectos. Quod **SAMVEL MARESIYS**

P R A E F A T I O.

est, **libris** doctrinae partes pertinent. Compositum ex
 men **ant**ue opusculum hoc est in gratiam iuuenum; e
 runt. **P**ilio, ut in studio theologiae quamdam historiae
 sunt; **qu**ariae, praesertim librorum, qui ad illud spectar
 ; **ca**sape **d**quirant cognitionem. Eam ob rem nimia
 ;, **haud** **as**, cui auctor studuit, non reprehendenda; si
 non **leui**anda: saltem excusanda est. Nec praeter
IVM **m** **ALOM. VAN TIL.** Reliquit ille comment
 ; aut **m** **metbodem concionandi**, quam antea ediderat,
REG **r** **que** cum ipsa *metbodo*, post illius obitum, publi
 in **est** **i** exposuit DAN. BEDBER atque eiusdem *bi*
 ites, **qu**am *theologicam* adiecit, Trai. ad Rhen. MDCCXV
 labore in bibliotheca hac scriptores laudantur, qui
 um **pub**ullum locum habere possunt; multi contra
contracta praestantissimi omittuntur ac, qui adducti su
 GIL. **i**um commemoratio non iusto disposita est c
 ecclesia **st** **misit** quoque *metbodem* ac *bibliothecam* hanc
 ue ac **d** **RIMMIVS**, Francof. ad Moen. MDCCXVI. &
 k, **qu**i **a**ditio pudendis erroribus commaculata est spe
 gmatican **ue** auctorum nomina deprauata sunt.
 as sanctio

Inter pontificios non defuerunt quidem eruditi viri, qui notitiam scriptorum theologicorum suppeditarent; in illis autem recensendis ita versati sunt, ut vel data tantum occasione syllabum eorum dederint; vel libri, de quibus exposuerunt, non ad omnes; sed quasdam theologiae disciplinas; aut certos auctorum ordines spectent. Ad opus, quod iure titulum habeat bibliothecae theologiae vniuersae, ex instituto ac singulari operaeuincendum se haud contulerunt,

ANTONIUM POSSEVINUM ad locum

et quidem ~~eris~~ non caret. Præter errores in re litterarum logicorum ~~supra~~ ^{supra}plura ac varia, facile excusandos, partium ita versari ~~prodit~~ ^{prodit}. Lutherani atque alii, quos possum eorum ~~de~~ cohortem hæreticorum pertinere, falso it, non ad ~~omn~~ ^{omn}t, omitti sunt atque inter pontificios scripti aut certos ~~au~~ ^{au}tem commendantur, jesuitis probati. Quod iure ~~tutu~~ ^{tutu} quod docti viri, etiam curiæ romanæ adversæ, ex ~~insti~~ ^{insti}tutum notarunt. ALEXANDRI FICHEAUD contuleram *omnium studiorum methodum et bibliothecam NOVAM ad locum librorumque, earum ordine tributorum, utque: apparatus* PETRI LAMBECII *prodromo historiae amentis: eorum* que aliis quibusdam a IO. ALBERT. F. *racos, borum* ~~erum~~ editam, Hamburg. MDCCX. fol. prætra ~~hereticos~~ ^{hereticos} Quamvis enim illa inter libros memorari *fasticos: eos*, quibus expono, ac multa de scriptoribus *fasticis: de* ecclesiasticis: de interpretibus scripturæ ac *quocumque* Conciliorum: de auctoribus theologiæ de MDCVI. *Conysticæ*, scholasticæ in ea habeantur; suo tenibus fol. **H**oc hoc locum tenet inter monumenta, quod hic opus ~~veratim~~ ^{veratim} historia litteraria illustrata est.

quod autem Bibliothecarum theologicarum *specialium*

tio, vt illæ certa librorum genera eorumque noticiam
complexu suo teneant. Quum libri huiusmodi in-
ter se differunt; præcipue si ad eorum argumenta
atque auctores animûm aduertimus, sequitur sane;
vt et bibliothecæ hæ sint diuersæ; ac distincte enar-
rari debeant. In aliis recensentur scripta singularis
disciplinæ theologicæ ac per consequentiam ar-
gumenti. Spectant huc: *bibliothecæ exegeticæ*, quæ
continent syllabum scriptorum, qui de codice diuino
commentati sunt: præcepta hermeneuticæ sacrae de-

PRAEFATIO.

rumque **notis** DCVI. et MDCVII. memorantur: ANGELI
 ori huiusmodi **Blorbecke theologicæ et scripturalis epitome**;
 rum argum^{to} **dine** alphabetico digestus, ad promptius inueni
 s, sequitur **Plus intelligenda, quæ in scripturam sacram** a
 c distincte **tractis et a præcipuis aliquot theologis elucul**
 cripta singul^o **om. MDXCIV. 8. PETR. BESODNERI.**
 nsequentiam **Seologica; siue index bibliorum præcipuorum**
exegetice, ac interpretum ebraeorum, grecorum et latin
 le codice **disserum; quam recentiorum, Francof. M**
 uticæ **sacræ.** Uæ non magni momenti ac pretij est: **E**
 , eaque **phil** VSTINIANI **elencbus auctorum, qui in sa**
 onologiae **at** **universe; vel singulatim, etiam in versiculos**
 pturas **sacræ** **scripserunt, iuxta bibliorum ordinem dispos**
 bibliothecæ **us eiusdem cum indici uniuersali materiarum**
 ancta, sæpe **li** **um, Rom. MDCXII. fol. tum commentario de**
 DLXXV. **ibid** **tura eiusque interpretibus, Rom. MDCXIV. 8.**
 1. MDLXX **Componendum auctor non singularem in**
 BOBI ZANN **etque adcuracionem adhibuit; negligenc**
 logus **auctori** **anc, scripta adulterina veluti germana lau**
 i testamenti **st** **ue alia tradidit, itidem falsa atque errone**
 us et edition **Anglos** GVIL. CROWAEVS **scripsit: elencbu**

rum in sacram scripturam, tam graecorum; quam
rum, Londin. MDCLXXII. 8. de quo erudit
benigne iudicant: immo varia illius vitia
dum. Ab hoc libro distinctus est alius, I
ris nomine, sub inscriptione: *adcurata col
catalogus scriptorum anglorum in vetus. et in
mentum, tum vniuersalium; tum specialium; su
satorum, adnotatorum, elucidatorum; aut expe
mines: operaque hac vel fusa; vel specialibus
sint defuncti*, anglico sermone, Lond. MD
atque iterum eodem loco MDCLXVIII.
In praefatione adscribitur is pluribus praesta
ris, praecipue *Verneuilio*. Satis praeterea c

rum; quam ~~U~~itorum manibus sunt. Idem pronuntia
 o eruditi viri ~~e~~ HENNING. WITTENI *reperitorio bibl*
 is vitia repræc ~~variis~~ tam orthodoxorum; quam aliorum
 alius, sine ~~ae~~ nationum scriptis, vernacula præprimis nost
 rata collectio ~~æ~~ *Zus; materiae quaecumque theologicae; maxime*
 us. et novum ~~or~~ *acticae; iuxta capita; et versus biblicos indica*
 ium; siue ~~con~~ *sentur*, Francof. MDCLXXXII. 4. Nec in
 ut ~~expositorum~~ *onore est: IO. CAROLI POETII biblioth*
 ialibus ~~sermonibus~~ *exegetico-biblica, hoc est, commentariorum*
 d. MDCLXII. ~~am~~ *generalium; quam specialium, in uniuersa*
 r. III. 8. ~~cœge~~, Lips. MDCCIII. 8. utpote quæ non
 præstantibest: attamen auctoris studium laudari; i
 rea celebrasse contemni debet. Meliora præstare co
 IEVS reliquæ RIDER, MAYERVS in *bibliotheca biblica*
 cialis in ~~de~~ *ertationum de notitia auctorum pontificiorum, r*
 ibrorum ~~capitum~~ *et lutheranorum; immo et iudeorum, qui*
 s Francof. ~~scripturam~~ *commentarios scripserunt, decade*
 non diligem ~~MDCCIX.~~ MDCCXIV. 4 opus autem, quod
 e ab eo ~~extrat~~, ad finem haud perduxit. Enarrat tan
 n nostra æqui partim interpretes oraculorum diuinc
 scripta in ~~censuerunt~~; partim ex pontificiorum ac re

rum, speciatim anglorum, ordine vniuersam scripturam sacram commentariis illustrarunt. Quæ operis huius restabant, ea adiungere voluit CAROLVS ARNDIVS in *bibliotheca beati Mayeri biblica eaque continuata*, Rostoch. MDCCXIII. 4. ac de luthera-
nis exposuit, qui vel generatim; vel speciatim codicem sacrum explicarunt; at non omnibus, harum rerum gnaris, satisfecit. Nec sine fructu consulenda sunt, quæ alii sanctioris cætus nostri doctores hanc in rem litteris consignarunt, nominatim: GEORG.

metica recensentur, quibus bibliotheca eius
 prae: secundus: *biblischer archivarium der bei-*
den neuen testaments, welcher die besten autographen,
und alten; als vornehmlich von neuern schreibern
die über ein jedes buch, capitel und vers der
stammes-geschrieben, Regionmont. MDCCXXV. 4.
 prae: *biblischer archivarium der heiligen schrift al-*
ten, contr. ibidem. MDCCXLVI. 4. qui libri
magis apte compositi sunt. is, qui
capit, quales dissertationes eo consilio scri-
bit, ut singularibus locis vtriusque codicis sa-
mparceant, inseruiunt: IACOB. FRID. WIL-
HELMSEN in bibliotheca disputationum theologico-
philologicarum in vetus et nouum testamentum, Hamburg.
 MDCCII. 4. MDCCX. 4. CHR. HENR. SCHETELI-
 GIVS in *bibliotheca disputationum theologico-philologico-*
negarum in vetus et nouum testamentum, ab excellen-
tissimis theologis, tam priscae; quam nostrae aetatis, conscri-
ptum, Hamburg. MDCCXXXVI. 4. Omnibus his
 scriptoribus adiungendus est IACOB. LE LONG.
 didit ille: *bibliothecam sacram, in binos syllabos distin-*

*etiam, quorum prior, qui iam tertio auctor prodijt, omnes
sue textus sacri; sue versionum eiusdem, quavis lingua
expressarum, editiones; nec non praestantiores manuscri-
ptos codices cum notis historicis et criticis exhibet; poste-
rior vero continet omnia eorum opera, quovis idiomate con-
scripta; qui hucusque in sacram scripturam quidpiam
ediderunt, simul collecta, tum ordine auctorum alphabetico
disposita; tum serie sacrorum librorum: huic coronidis
loco subiiciuntur grammaticae et lexica linguarum, praesertim orientalium, quae ad illustrandas sacras paginas ali-*

cet auctorum, qui in sacros libros biblicos veteris et novi testamenti scripserunt, Vitemb. MDLXXV. 8. ac locupletatus, ibidem MDLXXVIII. 8. AVGVST. CALMETI *bibliotheca sacra; sive catalogus optimorum librorum, studio sacrae scripturae inferuentium, quæ eiusdem dictionario historico-critico sacrae scripturae*, Venet. MDCCXXVI. fol. præmissa est. Ad speciales huiusmodi bibliothecas pertinent: IO. CHR. WENDJERI *prodromus bibliothecæ biblicæ perfectioris, exhibens historiam criticam commentatorum in epistolas paulinas*, Ien. MDCCXXI. 8. NICOLAI ALARDI *bibliotheca harmonico-biblica, quæ præter historiam harmonicam, tradit notitiam scriptorum harmonicorum*, Hamburg. MDCCXXV. 8.

Exstant bibliothecæ *symbolicæ*, ex quibus cognitio et symbolorum ecclesiarum, maxime lutheranæ, et librorum, ad ista spectantium, haurienda est. Nul-
lus quidem, quantum scio, fuit, qui ad vniuersam librorum symbolicorum bibliothecam conscribendam ita se admoueret, ut illa esset singularis ac separatim lucem adspiceret; eruditissimi tamen viri ad istam, in posterum elaborandam, adiumenta præbuerunt,

buerunt, dum scripta symbolica, quorum ipsi sunt possessores, enarrarunt. Duos illorum laudare, fas est. Alter, IACOB. GVILIELM. FEVERLINVS, ad publicum vsum transtulit: *bibliothecam symbolicam euangelicam-lutheranam, quam ipse collegit, disposuit et adiectis adnotationibus descripsit*, vna cum duplici adpendice: priore de ordinationibus et agendis ecclesiarum nostrarum: posteriore de catechismis nostratum, Götting. MDCCLII. 8. Alter, IO. CHRISTOPH. KOECHERVS, in lucem protulit: *bibliothecam theologicæ*

*ſche, frantzöſiſche, hollendiſche, deutſche, italieniſche, griechiſche und lateiniſche ſchriften erlæuterie geiſtliche moral, nach allen tugenden und laſtern, decem partibus, auctore GOTTFR. CHRISTIAN. LENTNERO, Lipſ. MDCCXV. 8. Cum theologia morali, ſtrictiore ſententia ita dicta, conuenit theologia myſtica, ea-que erroribus non contaminata. Quocirca ad locum hunc quodam modo referre licet PETRI POIRETI *bibliothecam myſticorum ſelectam*, Amſtel. MDCCVIII. 8. præcipue ob *epiſtolam*, quæ in ea eſt, de *auctoribus myſticis*, ac *catalogum plurimorum auctorum, qui de rebus myſticis; aut ſpiritualibus ſcripſerunt*; recenset autem POIRETVS myſticos auctores ſine delectu ac diſcrimine, ſiue ſint puri; ſiue impuri; item ANDR. DV SAVSSAY *diſſertationes de myſticis Gallie ſcriptoribus*, Pariſ. MDCXXXIX. 4.*

Accedunt bibliothecæ *hiſtorie eccleſiaſticae*. De ſcriptoribus eccleſiaſticis variorum libros coniunctim in lucem emiſerunt: SVFFRIDVS PETRI in *auctoribus præcipuis veteribus de illuſtribus eccleſiaſticis ſcriptoribus*, Colon. MDLXXX. 8. AVBERT. MI-

RAEVS

RAEVS in *bibliotheca ecclesiastica*, Antu. MDCXXXIX. fol.
inprimis IO. ALBERTVS FABRICIVS in *bibliotheca ecclesiastica*, Hamburg. MDCCXVIII. quæ aliis multo est instructior et locupletior pariter ac emendatior. Inter monimenta eorum, qui de ipsis scriptoribus ecclesiasticis commentati sunt, nonnulla itidem *bibliotheca* inscripta sunt, vti LVDOV. ELL. DUPIN *nouvelle bibliothéque des auteurs ecclesiastiques*: IO. GOTTFR. OLEARII *bibliotheca scriptorum ecclesiasticorum*; quæ autem ad locum hunc haud perti-

que meliores atque vtiliores habeamus: CASP. SAGITTARII *introductio in historiam ecclesiasticam et singulas eius partes*, Ien. MDCXCIV. 4. ac IO. ANDR. SCHMIDII *Sagittarianae introductionis in historiam ecclesiasticam tomus secundus*, Ien. MDCCXVIII. 4. quod utriusque auctoris opus principatum tenet ac singularem industriam iustumque ordinem monstrat; item: ADOLPHI CLARMUNDI *einleitung zur wiss. fenschaft der vornehmsten vnd berubmtesten sribenten, so die kirchenbistorie des neuen testaments mit vorsatz beschrieben*, Dresd. MDCCX. 8. Syllabum dissertationum, quibus selecta historiae ecclesiasticae capita illustrata sunt, GOTTLOB. FRID. GVDII *bibliothecae dissertationum et obseruationum de selectis historiae ecclesiasticae capitibus specimen*, Laub. MDCCXLI. 4. complectitur. Vnde speciatim notitia scriptorum ecclesiasticorum haurienda sit, ostenditur cum in IO. ANDR. BOSII *introductione in notitiam scriptorum ecclesiasticorum*, a me cum variorum adnotationibus ac BOSII *opusculis historiae et antiquitatum sacrarum*, Ien. MDCCXXIII. 8. edita, postquam illa antea iterum atque iterum litte-

ris

ris descripta fuerat; tum in THOMAE ITTIGII
schediasmate de scriptoribus, qui de scriptoribus ecclesiasti-
cis egerunt, Lips. MDCCXI. 8.

Nec prætereundæ sunt bibliothecæ *homileticæ*;
siue eorum scriptorum, quæ ad orationes sacras com-
ponendas adminicula præbent. Tales sunt: HEN-
NING. WITTENI *repertorium homileticum, in quo ex*
variis, tam nostratium; quam aliarum religionum ac na-
tionum, scriptis, vernacula nostra exstantibus, materie
quæcumque theologicæ, maxime morales et practicæ, sub

Tercia, qui pericopas euangelicas atque epistolicas ex-
chicarunt ac denique, vti vocantur, miscellaneos edi-
 runt sermones sacros. Libris his addendus est,
ikius antea mentionem feci: MICHAEL. LILIEN-
SHALII *theologisch-bomileiticher archiuarius.*

E

P. Memoratae bibliothecae theologicae scriptorum,
la in istis enumerata sunt, argumentis inter se di-
ersa sunt. Aliae distinguunt se ab istis librorum,
lorum notitiam nobis suppeditant, auctoribus ho-
enque discrepantia, modo in gente; modo in reli-
one atque in singularibus institutis posita. Quod
him ad gentem adinet, peruenerunt ad nos:
I-ARTINI KEMPPI *charismatum sacrorum trias; siue*
ibliotheca Anglorum theologica, in qua praestantissimo-
lem buius nationis theologorum, qui integro currente se-
ulo ad praesens usque tempus floruerunt; partim etiam
ibuc florent, scripta, cuius parti theologiae adaptata, re-
ensentur et pro valore merito commendantur; nonnulla
iem de statu ecclesiae anglicanae proponuntur, Regiom.
PMDCLXXVII. 4. ad quam auctor iustam adcuratio-
en nem

nem ac diligentiam minus adhibuit; sed aliis multa emendanda atque addenda reliquit, ac GEORGII CONRADI PREGIZERI *bibliotheca sueuo - virtenbergica; siue recensio librorum theologicorum, a theologis sueuis et virtenbergicis post reformationem ad hæc usque tempora scriptorum, quæ IO. VLRICI PREGIZERI Sueviæ et Virtenbergiæ sacra, Tubing. MDCCXVII. 4. adiecta est.*

In aliis huiusmodi bibliothecis enumerantur scri-

stat, quin scriptorum suorum bibliothecam habeat. Quosdam tantum maximeque præcipuos adduxisse, sufficiat. Propdierunt in lucem: I.) de iesuitis: PETRI RIBADENEIRAE *catalogus scriptorum religionis societatis iesu*, Antwerp. MDCVIII. auctior Lugd. MDCIX. Antwerp. MDCXIII. 8. cum IULII NIGRONII adnotationibus: PHILIPPI ALEGAMBE *bibliotheca scriptorum societatis iesu*, Antwerp. MDCXLIII. fol. qua cœptum a Ribadeneira opus continuatum est vsque ad annum MDCXLII. ac NATHANAEL. SOTVELLI *bibliotheca scriptorum societatis iesu*, Rom. MDCLXXVII. fol. qui Alegambe sequutus ac bibliothecam ad annum MDCLXXV. produxit; præter hoc autem opus, lucem vidit: *bibliothèque iesuitique, ou catalogue des ouvrages composez nouvellement par les iesuites, avec des notes sur les endroits difficiles*, Paris. MDCCXVI. 8. II.) de benedictinis: BERNARDI PEZII *bibliotheca benedictino-mauriana; seu de ortu, vitis et scriptis patrum benedictinorum e celeberrima congregatione sancti Mauri in Francia*, Bris duobus, Augst. Vindelic. MDCCXVI. 8.

PHILIPP. LE CERF *bibliotheque historique et critique des auteurs de la congregation de saint Maur, ou l'on fait voir, quel a été leur caractère particulier, ce qu'ils ont fait de plus remarquable, et ou l'on donne un catalogue exact de leurs ouvrages, et une idée generale de ce, qu'ils contiennent*, Hag. comit. MDCCXXVI. 8. (III.) de dominicanis ; siue prædicatoribus : ANTONII *senensis bibliotheca ordinis fratrum prædicatorum, virorum inter illos doctrina insignium nomina et eorum, quæ scripto mandarunt, opusculorum titulos et argumenta complectens*.

volumina tribuuntur. IV.) de franciscanis:
 ERICI WILLOTTI *Athenae orthodoxorum sodalitati-
 sciani, qui vel falece eruditione; vel floridiore elo-
 tia; vel editis scriptis sacrosanctae dei sponse rom-
 peram nauarunt.*, Leod. MDXCVIII. 8. LVCAE
 DINGI *scriptores ordinis minorum, quibus accessit
 his illorum, qui ex eodem ordine pro fide christi for-
 occubuerunt*, MDCL. fol. DIONYSII genuensis bi-
 beca *scriptorum ordinis minorum sancti Francisci ca-
 norum*, Genuae MDCCXI. fol. BERNARDI A BO-
 NIA *bibliotheca scriptorum ordinis minorum sancti
 isci capucinarum retexta et extensa, quae prius
 a Dionysio genuensi, eiusdem ordinis, concionato-
 retexta*, Venet. MDCCXLVII. fol. V.) de cister-
 iabus: CAROLI DE VISCH *bibliotheca scriptorum
 ordinis cisterciensis, elogiis plurimarum maxime
 um adornata*, Colon. MDCLVI. 4. VI.) de car-
 is ARNOLDI BOSTII *liber de illustribus
 viris ordinis cartusiani*, Colon. MDGIX. 8.
 DOR. PETREII *bibliotheca cartusiana; sive
 um cartusienfis ordinis scriptorum catalogus*, Colon.

MDGIX. 8. CAROL. IOSEPH. MOROTII *theatrum
chronologicum sacri cartusienfis ordinis*, (Taurin.
MDCLXXXI. fol. sex partibus, in quibus etiam est
athenæum scriptorum ordinis huius. 2. VII.) de car-
melitis PETRI LVCII *carmelitana bibliotheca; sua
illustrum aliquot carmelitane religionis scriptorum et eo-
rum operum catalogus, auctus, recognitus, adnotationibus
illustratus et ordine alphabetico digestus*, Florent.
MDXCIII. 4. Præter hæc, sunt alia generis huius
scripta; breuitatis autem causâ, commemorationem

feri: noua a doctissimis viris studii theologici adiumenta suppeditari: noua ingeniorum monimenta in conspectum eruditi orbis prodire: qui perspicit, libros generis huius, qui in lucem prodierunt, non tam adcurate perfecteque elaboratos esse, vt illorum auctores haud quidquam reliquerint, ab aliis addendum ac corrigendum, eum haud iudicaturum esse, mihi persuadeo, me inane operam in bibliotheca hac posuisse. Ad opus illius quemadmodum non vano consilio accessi, at-

modo varias ac diuerfas disciplinas complexu suo tenet: nominatim theologiam dogmaticam, symbolicam, catechetica, polemicam ac moralem. Hæ sunt partes sanctioris doctrinæ, quarum scripta percensui. Postquam de scriptoribus methodorum studii theologici a me expositum est, primum libros enarraui, qui ad theologiam dogmaticam pertinent. Veni deinde ad scripta theologiæ symbolicæ et post hæc catechetica; his autem commemoratis, sequuntur ea, quæ polemiaci sunt argumenti ac pro diuersitate temporum pariter ac controuersiarum merito in certa genera diuiduntur. Eam ob rem distincte differui de scriptis theologiæ polemicæ, quæ antiquiore ac media ætate in lucem prodierunt: inprimis de recentioribus iisque controuersiarum cum atheis, naturalistis, paganis hominibus, iudæis, mohammedanis, socinianis atque aliis antitrinitariis, indifferentistis. Quæ restant de certaminibus, ea vna

cum theologia morali. tomus secundus exhibebit. Theologiam exegeticam atque historiam ecclesiasticam prætermitto; nec, uti puto, sine causa. Pertinent enim istæ non tam ad ipsam theologiam, proprie ac stricte ita dictam, veluti partes; quam ad illius studium, atque ita comparatæ sunt, ut ad id necessaria, æque ac perutilia præbent adiumenta. Accedit, tantam librorum de interpretatione scripturæ sacræ ac rebus eccle-

ra, libros, opuscula, commentationes; verum etiam disputationes in bibliothecam hanc transtuli, vbi istæ commendatione dignæ mihi visæ sunt. Quantum fieri potuit, tot scriptorum, quæ in lucem exierunt, delectum adhibui; hoc autem nomine, multa illorum ommissa esse, nemo mirabitur. Commemorationem ipsam eo modo institui, vt librorum titulos, varias editiones, argumenta, si non omnium; attamen plurium, prætereaque fata enarrarem ac de multis facerem iudicia. In adiectis annotationibus præcipue commentarios litterarios adduxi, in quibus memorata scripta recensentur, eum in finem, vt si quis nullam facultatem habeat, librum quemdam ipsum introspectendi ac diiudicandi, ex eiusmodi commentariis intelligatur, quæ summa: quæ dignitas istius sit. Hæc de
biblio-

bibliotheca, quæ nunc prodit, præfari volui.
Expectes, lector beneuole, tomum secundum,
non solum cum quibusdam addendis; sed etiam
copiosioribus indicibus auctorum pariter ac re-
rum. Vale mihiq; ac studiis meis faue.

Tena d. xxvii. april. anni christiani

MDCCLVII.

**CONSPECTVS
BIBLIOTHECAE THEOLOGICAE
TOMI PRIMI**

CAPVT PRIMVM

^{DE}
**SCRIPTIS METHODORVM STVDII
THEOLOGICI** p.1.

CAPVT SECVNDVM

^{DE}
SCRIPTIS THEOLOGIAE DOGMATICAE
patrum ecclesiae, scholasticorum, recentiorum horum-
que lutheranorum, pontificiorum, reformatorum, ar-
minianorum, socinianorum, iudaeorum vniuersis ac
singularibus p.25.

CAPITIS TERTII

^{DE}
SCRIPTIS THEOLOGIAE SYMBOLICAE

SECTIO I.

^{DE}
SCRIPTIS SYMBOLORVM ANTIQVIORVM
generatim ac speciatim apostolici, nicæno-constantino-
politani atque athanasiani p.302.

SECTIO II.

^{DE}
SCRIPTIS SYMBOLICIS LVTHERANORVM
cum generatim; tum speciatim de scriptis historicis,
dogmaticis, polemicis augustanae confessionis eiusque
apologiae, articulorum smalcaldicorum ac formulae
concordiae; item de corporibus doctrinae, scriptis pu-
blicis ac confessionibus p.314.

SECTIO III.

^{DE}
**SCRIPTIS SYMBOLICIS PONTIFICIORVM, RE-
FORMATORVM, ARMINIANORVM, SOCINIANO-
RVM, GRAECORVM, FANATICORVM ATQVE
ALIORVM** p.406.

CAPITIS

CARITIS QVARTI
DE
SCRIPTIS THEOLOGIAE CATECHETICAE

SECTION I.
DE
SCRIPTIS CATECHETICIS ANTIQVAE AC ME-
DIAE AETATIS P. 445.

SECTION II.
DE
SCRIPTIS CATECHETICIS LVTHERANORVM
de scriptis catecheticis Lutheri atque aliorum, ante il-
lius vtrumque catechismum editis: de Lutheri cate-
chismo minori ac maiori: de libris, quos scribendi
minor Lutheri catechismus occasionem ac materiam
præbuit, iisque dogmaticis, polemicis, historicis ac
de præceptis institutionis catecheticae P. 452.

SECTION III.

CAPITIS QVINTI

**DE
SCRIPTIS THEOLOGIAE POLEMICAE**

SECTIO I.

**DE
SCRIPTIS, QVIBVS DE RECTO STUDIO VSV.
QVE THEOLOGIAE POLEMICAE EXPONITVR**

p. 561.

SECTIO II.

**DE
SCRIPTIS POLEMICIS ANTIQVAE AETATIS**
contra profanas gentes, iudæos, hæreticos cum genera-
tim; tum speciatim aduersus singulares hæreticorum
familias

p. 571.

SECTIO III.

**DE
SCRIPTIS POLEMICIS MEDIAE AETATIS**
contra paganos homines, iudæos, mohammedanos, hæ-
reticos, deque iis, quibus Græci ac Latini inter se di-
micarunt, ac quæ opposita sunt hesychastis ac testibus
veritatis, waldensibus, wiclefitis et husfitis

p. 603.

SECTIO IV.

**DE
SCRIPTIS CONTROVERSIARVM RECENTIORI-
BVS IISQVE VNIVERSIS**

lutheranorum, reformatorum ac pontificiorum

p. 648.

SECTIO V.

**DE
SCRIPTIS CONTROVERSIARVM CVM ATHEIS**
illorum, ex quorum principiis recte conficitur, nullum
esse deum: iis, quibus probatur, omnino esse deum at-
que athei generatim speciatimque confutantur: histo-
ria illorum illustratur

p. 676.

SECTIO VI.

**DE
SCRIPTIS CONTROVERSIARVM CVM
NATVRALISTIS**

ipforum naturalistarum, aduersariorum ac singularium
argumentorum, quæ contra naturalitas disputantur,
de

de necessitate reuelationis diuinæ ; concordia ratio-
nis ac fidei: veritate religionis christianæ, ac historiæ
naturalistarum p.745.

SECTIO VII.

^{DE}
SCRIPTIS CONTROVERSIARVM CVM PAGANIS HOMINIBVS p.846.

SECTIO VIII.

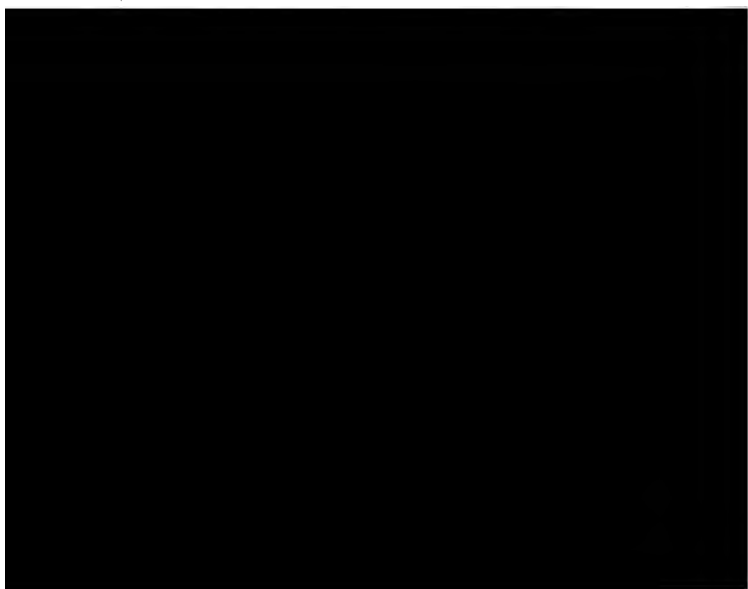
^{DE}
SCRIPTIS CONTROVERSIARVM CVM IVDÆIS
ipforum iudæorum contra christianam religionem reo-
rum, qui iudæos impugnarunt generatim ac specia-
tim: historiam iudaicam illustrarunt p.857.

SECTIO IX.

^{DE}
SCRIPTIS CONTROVERSIARVM CVM MOHAM.

**BIBLIOTHECA
THEOLOGICA**

CAPVT PRIMVM
DE SCRIPTIS METHODI STVDII
THEOLOGICI.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

*ripta, quibus expositum est de metho-
dolo studii theologici a lusberanis,
cum generatim §. I.
in speciatim de methodis, theolo-
giam tradendi: de recto usu ra-
tionis humanae ac terminorum in
dogmatibus fidei: de varia condi-
tione ac forma diuini doctrinae:*

*de subsidiis, ad eam discendam ne-
cessariis §. II.*

A curia romana addictis §. III:

*Atque a reformatæ ecclesiæ doctori-
bus §. IV.*

*Scriptis his enarratis, ea sequuntur,
quæ uno volumine iuncta, prædie-
runt §. V.*

ANTEQVAM singulares libros disciplinarum
sanctorum recenseam, per ordinis le-
gem necesse est, vt eorum notitiam ex-
hibeam, quibus generatim de theologiæ
studio ac ratione, itam tradendi discen-
dique, exponitur. Magnus eiusmodi
prorum numerus est: quum autem illi diuerso tempo-
re: alii antiquiori: alii recentiori, lucem adspexerint,
et multas variasque vicissitudines, quibus disciplinæ,
præsertim, eas tractandi, ratio ac historia litteraria, ob-
noxia sunt, eos sua conditione, dignitate atque vtilitate
ter se haud æquales esse ac quosdam reliquis præstare
maiores vim præbere, haud difficulter intelligen-

dum est. Inter scriptores, nostris sacris addictos, multi laudabilem operam in eiusmodi libris componendis posuerunt iisque studio theologico atque ipsi ecclesiæ nostræ bene consuluerunt. Prodierunt enim:

DAVID CHYTRAEI oratio de *studio theologia recte inchoando*, Vitemb. MDLX. MDLXII. Rostoch. MDLXXII. MDCVIII. vbi regulas studii theologici, a præceptoribus Luthero et Melanchthone acceptas, ad decem capita refert: * eiusdem oratio de *studio theologia, exercitiis vera pietatis et virtutis potius; quam contentionibus et rixis disputationum colenda*, Vitemb. MDLXXXI. edita atque iterum cum alias; tum et Lipsiæ cura *Constant Schutzi*, qui notas et dissertationem de *orthodoxia Iuda ischariotha* adiecit, MDCCI. et Kilon. cum præfatione *Henr. Muhlii*. ** Saluberrima præcepta, quæ libellis his continentur, magnam existimationem iis conciliarunt:

NICOLAI SELNECCERI *notatio de studio theologia et ratione, discendi doctrinam caelestem*, Lipsi. MDLXXIX. 8. et

da theologia rationem,* quæ separatim Srendal MDCCIV. 8. iterum prodiit: CASPAR. CRVCIGERI *admonitionem ad verbi diuini ministros* * ac decem epistolas, antea haud iuris publici factas, adiecit, Francof. et Lips. MDCCXXXIII. 4. ** Præter hanc, recensetur *** editio Gedanensis, anni MDCCXLII. 4. sub titulo: *cynosura studiorum sacra* ac cum notis Scharffii, quæ num vere sit noua; an speciem tantum illius per nouam inscriptionem præ se habeat, ignoro:

HIERONYMI WELLERI *consilium de studio theologiæ rite instituendo et feliciter continuando modoque, recte disponendi et habendi conciones*, primum Norimberg. MDLXV. MDLXIX Rostoch. MDCLXIV. editum: deinde *operibus* eius latinis additum: * tum Halæ, sine anni mentione, et sub titulo: *Martini Lutheri methodus studii theologici interprete Hieronymo Wellero*, cum notis et adpendice de studio biblico æui apostolici cura lo. Georg. Iochii, Vitemb. MDCCXXVII. 8. denuo litteris descriptum. Qui libellus licet non exquisita eruditione splendeat; consilia tamen monitaque exhibet egregia:

IO. GERHARDI *methodus studii theologici*, Ienæ MDCCX. MDCCXII. MDCLIV. 8. liber perspicue, accurate ac prudenter scriptus ac quamuis non talem rerum adparatum præferat, qualem nonnulla recentiora huiusmodi scripta complectuntur; solida tamen ac salutaria consilia dat cultoribus theologiæ, auctorque eos, qui ante eum in argumento hoc versati sunt, longe superat. Sequitur Lutherum et ad studium diuini doctrinæ, recte instituendum, requirit orationem, meditationem et tentationem. Methodus ipsa tribus partibus absoluitur. Prima agitur de requisitis studii theologici generalibus: secunda de propædia, theologiæ

A 3

studio

---

et reliqua sacra scriptura tradita, non solum est inter eius declamationes; sed separatim quoque exiit: confer SCHVTZIVM *comment. de visa Chytrai libr. III. §. 14. p. 81.*

* præfatio est, qua IO. SPANGENBERGII *margaritam theologic.* ornavit.

** *samlung von alten und neuen theolog. sachen*, 1726. p. 560. vbi editio anni MDXCVIII. refertur: recentissima autem, 1734 p. 323. *auerles. theol. biblosbec. pars. 71. p. 1088. nou. actor. erudit. supptm. tom. 1. p. 609.*

*** *act. erudit. MDCCXLV. p. 423.*

* *section. III. p. 157.*

studio præmittenda ac tertia de cursu studii theologici feliciter absoluendo: *

IO. HVLSEMANNI *methodus studii theologici*, concinne composita, in qua auctor præcipuos scriptores, lectione dignos, commendat atque utiles regulas præscribit. Illos in quinque classes diuidit: *lexicographos, commentatores, catechetas, polemicos et practicos*. Prodiit hæc *methodus*, auctoris *methodo concionandi* adiuncta, Vitemb. MDCXXXV MDCLVII. MDCLXVII. MDCLXXI. 8. Addita sunt opuscula quædam similis argumenti: quippe IO. FOERSTERI *methodus ac formula concionandi*: LEON. HVTTERI *consilium de studio theologico recte inchoando feliciterque continuando*: nominati FOERSTERI *consilium de studio theologico, rite instituendo et absoluendo* ET BALTH. MEISNERI *breuis institutio de lectione biblica et locis communibus*:

ABR. CALOVII *isagoges ad sacram theologiam libri duo, de natura theologiae et methodo studii theologici, pie, dextre ac feliciter tractandi, cum examine methodi calixtinae*, Vitemb.

GEORGII CALIXTI *adparatus theologicus*, editus Helmstadi. MDCLVI. et auctior cura filii *Frisiderici Vlrici*, vna cum *fragmento historia ecclesie occidentalis*, MDCLXI. 4. qui sacramentorum disciplinarum studiosis vberiore vsum præbet, vbi rite adhibetur. Quæ auctor differit de studiis philologiæ ac philosophiæ: de patribus sacri ordinis: de statu ecclesiæ christianæ atque aliis argumentis, ea singularem eruditionem facultatemque iudicandi, qua præditus fuit, luculenter monstrant. Attamen partim multa tradidit, ab instituto eius aliena, licet lectione digna sint; partim omisit, quæ omnino erant dicenda. Excusari is potest, quia librum non ad finem perduxit:*

10. OLEARII *methodus theologici studii*, Hal. MDCLXIV. 8.

10. GEORGII DORSCHER *dissertatio de recta conformatione studii theologici, quoad σωματοποιῶν et μεθόδων*, Francof. MDCLXVI. 4. **

THEODOR. BERCKELMANNI *liber de studio theol. recte inchoando et continuando*, Helmst. MDCXXIX. 8.

FRIDEM. BECHMANNI *tractatus brevis de cognitu necessariis in præparando futuro ecclesie ministro*, Ienæ MDCCII. 4. vbi auctor differit de linguis ac disciplinis philosophicis, a futuro ecclesiæ ministro discendis: de studio theologico et methodo, qua id feliciter sit tractandum, ac quo modo sanctorum litterarum cultores præcipue theologiæ dogmaticæ, symbolicæ et historiæ ecclesiasticæ scientiam sibi comparare: item Lutheri ac veterum christianorum doctorum scripta legere debeant. Cuncta tamen hæc breuiter traduntur; nec qui consulendi sint, libri commendantur:

BALTH. BEBELII *methodus studii theologici*, Gryphisw. MDCCIV. 4.

CHRISTIAN. KORTHOLTI *prodromus ingenui theologiæ cultoris academicus; seu tractatus de adparatu ad studium sacrosanctæ theologiæ*, post auctoris obitum, Francof. MDCCIV. 8. editus, vbi præcipue libri, theologiæ cultori-
bus vtilis, recensentur:

A 4

10.

* legantur: FABRICII *hist. bibliotec. part. IV. p. 301.* LILIEN-
THALII *theolog. bibliotec. tom. I. p. 21.* REIMMANNI *catalog. bibliorb. theol.* p. I

** præmissa est eius *Synopsi theologia Zachariæ* eiusque *part. I.*

CAPVT I. DE SCRIPTIS

IO. ERNEST. SEGERI *methodus studii theologici*, Regiomont. MDCCXIII. 4.

AVGVST. HERM. FRANCKII *methodus studii theologici, publicis praelectionibus in academia balensi iam olim tradita; nunc demum autem reuisa et edita*, Hal. MDCCXXIII. 8. Agitur in opusculo hoc de studii theologici natura, methodo, adiumentis, oratione quippe, meditatione et tentatione: item de ordine atque impedimentis. Abundat illud salutaribus consiliis, non ad eruditionis tantum; sed sanctimoniae quoque studia spectantibus. Subiuncta est *methodus exercitationum biblicarum*, antea separatim litteris descripta. Addi potest eiusdem auctoris *idea studiosi theologiae*, quæ prodiit germanice, Hal. MDCCXII. 12. et postea latine, ibidem MDCCXXIII. 8. Est illa itidem perutilis libellus et præfert præfationem de quibusdam scriptis, quibus via ad rectam sapientemque sanctorum litterarum culturam monstratur: *

IOACH. LANGII *institutiones studii theologici litterarum*, Hal. MDCCXXIII. 8. ob varias virtutes, quas præ se

cre, prudenter pieque discendas, pertinent. Illud et copia adparatuque rerum; et ordine tractandique ratione; et dicendi modo præ aliis generis huius scriptis omni iure principatum sibi vindicare, quisque fatebitur, qui quale id sit, ex vero vult potestque æstimare:*

IO. ZACHARIAE HILLIGERI *institutiones isagogicae ad universam theologiam*, Gedan. MDCCXXXIV. 8. liber, sine debita quidem adcuratone scriptus; non penitus tamen contemnendus:

IO. CHRISTOPH. KOECHERI *conspectus theologiae universae et via ad illius studium recte feliciterque ingrediendum*, Guelpherbyt. MDCCXLIX. 8. ita compositus, ut sanctorum disciplinarum alumnis multa adiumenta adferat. Diversa genera diuini doctrinae distincte proponuntur. Postquam auctor de eruditione, propædeumatibus theologicis, philologia, historia, philosophia et theologia generatim exposuit, commentatur speciatim de theologia exegetica, prophetica, typica, thetica, morali eiusque variis partibus, polemica, irenica, comparatiua, historica, symbolica, patristica, scholastica, homiletica, mathematica, catechetica, fœderali, ascerica, casuistica. Quibus omnibus erudite traditis, monstrat cum rectam, studium theologicum ingrediendi, rationem; tum subsidia et adminicula illius. Quales libri de quouis argumento legendi sint, diligenter ostendit:**

Einleitung in die theologische Wissenschaften, quem librum ipse scripsi eiusque alteram partem post alteram sub titulo: *vorbereitungsgründe*, iuris publici feci, in gratiam auditorum meorum; postea autem singulas partes, vno volumine iunctas multisque additamentis locupletatas, emisi, Ienæ MDCCCLIII. 8. Exposui primum de theologia reuelata generatim: deinde speciatim de theologia dogmatica, symbolica, catechetica, polemica, ethica christiana, iurisprudentia diuina, theologia pastoralis ac historia ecclesiastica

A 5

vtrius-

* *auserlesene theol. bibliothec, part. 25 p. 15.93. act. erud. MDCCXXVII. p. 433. deutsche act. eruditor. tom. XI. p. 457. Sammlung von alten und neuen theol. sachen, 1727. p. 807. LILIENTHALII theolog. biblioth. tom. 1 p. 9- biblioth. raisonnée tom. I. part. 2. p. 255. REIMANNI catalogus bibl. theolog. p. 117.*

** *KRAFTII theolog. biblioth. volum. IV. p. 125.*

utriusque fœderis, eamque commentandi rationem sequutus sum, vt non solum cuiusuis sanctoris disciplinæ indolem explicarem; sed etiam viam studii, ad eam prudenter feliciterque adhibendi, monstrarem.

Ad scripta, iam a me commemorata, alia adiungi possunt, quæ ejusdem argumenti sunt atque itidem vtilitatem præbent. Sunt ista: IVSTI IONÆ oratio de *studiis theologicis*, Vitemb MDXXXIX. IACOB. ANDREÆ orationes de *studio sacrarum litterarum*, Lips MDLXVI. 8. ac de *instauratione studii theologici in academia Vitemberg. ad eam puritatem, in quam, viuentē Luthero, doctores sacrarum litterarum pie consenserunt*, Vitemb. MDLXXVI. 8. CASP BARTHOLINI *consilium de studio theologico inchoando et continuando*. Hafn. MDCXXVIII. 8. MELCH. SILVESTR. ECKARDI *studiosius theologia, hoc est, monita ad theologia et scriptura studium auaspicandum, continuandum adeoque praxin cum theoria coniungendam*, Vlm. MDCXLVIII. MD. LII. MD. L. VII 8. IO. MICH. DILHERRI *icarus academicus, descriptus aliquot orationibus*,

GEORG. ZELTNERI tractatus de *corruptelis et modis theologiae*, Norimb. MDCCVII. 4. vbi oratio de *methodis theologiam docendi*, legenda est: CORNEL. DIETER. KOCHII oratio de *variis modis docende theologiae*, Helmst. MDCCXXIII. disputatio, quam ipse conscripsi de *variis, theologiam tradendi, modis*, len. MDCCXXXVII.* Quid de vsu methodi mathematicae in theologia sit statuendum, de eo iidem singulares dissertationes exstant: HENRIC. KLAUSINGII de *methodo demonstrandi mathematica, ad res theologicas non adplicanda*, Vitemb. MDCCXV. CHRIST. MATTH. PFAFFII de *methodo, theologiam tradendi, demonstratiue*, Tubing. MDCCXXXVI. CHR. L. STOLTII de *methodo mathematica, deo indigna*, Götting. MDCCXLV. quibus addenda est: IACOB. CARPOVII *commentatio de adplicatione methodi scientificae ad theologiam reuelatam*, cuius aliquot specimina, Vinariae ab anno MDCCLII. edita sunt. De systematica methodo legantur: IO. ERNEST. GERHARDI *schediasma problematicum de theologia systematica*, Giesl. MDCCV. 4.

e, prudenter pieque discendas, pertinent. Illud et copia paratuque rerum; et ordine tractandique ratione; et diendi modo præ aliis generis huius scriptis omni iure prepatum sibi vindicare, quisque fatebitur, qui quale id sit, & vero vult potestque æstimare:*

IO. ZACHARIAE HILLIGERI *institutiones isagogicae ad universam theologiam*, Gedan. MDCCXXXIV. 8. liber, sine data quidem adcuracione scriptus; non penitus tamen conamnendus:

IO. CHRISTOPH. KOECHERI *conspectus theologiae universae et via ad illius studium recte feliciterque ingrediendum*, Zuelpherby. MDCCXLIX. 8. ita compositus, ut sanctorum disciplinarum alumni multa adiumenta adferat. Diuersa genera diuini doctrinae distincte proponuntur. Postquam auctor de eruditione, propædæmatibus theologicis, philologia, historia, philosophia et theologia generatim exposuit, commentatur speciatim de theologia exegetica, prophetica, typica, thetica, morali eiusque variis partibus, polemica, irenica, comparatiua, historica, symbolica, patristica, scholastica, homiletica, mathematica, catechetica, fœderali, ascetica, casuistica. Quibus omnibus erudite traditis, monstrat cum rectam, studium theologicum ingrediendi, rationem; tum subsidia et adminicula illius. Quales libri de nouis argumento legendi sint, diligenter ostendit: **

Einleitung in die theologische Wissenschaften, quem librum ipse scripsi eiusque alteram partem post alteram sub titulo: *vorbereitungsgründe*, iuris publici feci, in gratiam auditorum meorum; postea autem singulas partes, vno volumine iunctas multisque additamentis locupletatas, emisi, ænæ MDCCCLIII. 8. Exposui primum de theologia reuelata generatim: deinde speciatim de theologia dogmatica, symbolica, catechetica, polemica, ethica christiana, iurisprudentia diuina, theologia pastoralis ac historia ecclesiastica

A 5

vtrius-

ausserlesene theol. bibliothec, part. 25 p. 15.93. *act. erud.* MDCCXXVII. p. 433. *deutsche act. erudit.* tom. XI. p. 457. *sammlung von alten und neuen theol. sachen*, 1727. p. 807. LILIENTHALII *theolog. biblioth.* tom. I p. 9. *biblioth. raisonnée* tom. I. part. 2. p. 255. REIMANNI *catalogus bibl. theol.* p. 117.

* KRAFTII *theolog. biblioth.* volum. IV. p. 125.

utriusque fœderis, eamque commentandi ratio
tus sum, vt non solum cuiusuis sanctoris disci-
lem explicarem; sed etiam viam studii, ad eas
feliciterque adhibendi, monstrarem.

Ad scripta, iam a me commemorata, alia adiu-
quæ ejusdem argumenti sunt atque iidem vti-
bent. Sunt ista: *IUSTI IONAE oratio de stu-*
dis, Vitemb MDXXXIX. *IACOB. ANDREAE ora-*
tio sacrarum litterarum, Lips MDLXVI. 8. *ac-*
tione studii theologici in academia Vitemburg. ad-
tem, in quam, viuentis Lutbero, doctores sacrarum
pie consenserunt, Vitemb. MDLXXVII. 8. *CASP. BA-*
consilium de studio theologico inchoando et contin-
uando, MDCXXVIII. 8. *MELCH. SILVESTR. ECKAR*
theologia, hoc est, monita ad theologia et scriptura
spiciendum, continuandum adeoque praxin cum ibi
gendam, Vlm. MDCXLVIII. MD. LIII. MD. LXXVIII. 8.
DILHERRI icarus academicus, de scriptis aliquot
Norimb. MDCXLI. I. 4. cuius ideo mentionem fa-
ciam de theologia recte addiscenda deque lingua
cessitate exponitur: *CHRIST. TOB. WIDEB-*
cipua requisita studii theologici, Helmst MDCXCVIII.
PFEIFFERI subsidia theologia generalia, quæ de
theologia positiua polemica præ se fert: IO ANDR.

ogia, Regiomont. MDCCVIII. vna cum TOB. HOEFFNERI
ibello, cuius titulus est: *unterricht, wie ein studiosus theo-*
ogia in zwey iahren so viel lernen kan, das er gott und der
velt dienen kan, Lipsi. MDCCIII. 4. opusculo inscripto: *rich-*
tiger antritt des wegs zur gottesgelahrheit, Francof.
MDCCXV. 8. ac LAURENT. REINHARDI commentatione de
Methodo studii theologici, MDCCXXXIX. 4. Quam BENI.
PÖTTLIES. CLEMENS edidit, *isagogen critico-dogmaticam*
generalem in theologiam uniuersam acroamaticam, Rostoch.
MDCCCLIII. 4. * consulto prætereo. Continet enim; quod et
in inscriptione significatum est, methodum inuestigandi,
inueniendi et demonstrandi religionis christianæ veritatem,
certitudinem, necessitatem, præstantiam et diuinitatem.
igitur non ad hunc locum; sed eum, qui theologiæ do-
gmaticæ; aut polemicæ proprius est, pertinet. Referunt
huc quoque nonnulli IO. ARNDTII *epistolam*, ad Io. Ger-
hardum scriptam ac regulas studii theologici continentem;
istam autem germanum esse monumentum, haud supra
pennem dubitationem positum est. **

§. II.

Cum scriptis nostratium, antea a me adductis, ea
coniungenda sunt, quibus isti non maxime quidem mon-
strunt, quale studium ad sanctiores disciplinas adhi-
eri debeat; tamen argumenta, ab isto haud aliena,
sequeuti sunt ac de methodis, theologiam tradendi:
sapienti rectoque usu rationis humanæ ac termino-
rum, quum dogmata fidei explicanda sint: de varia con-
one ac forma diuini doctrinæ: de subsidiis, ad
in discendam necessariis atque vtilibus, singulari indu-
a exposuerunt.

Primum huc referendi sunt, qui de variis methodis,
theologiam tradendi, exposuerunt. Generis huius sequen-
tia in lucem prodierunt scripta: VALENT. VELTHEMII
commentatio de *theologia acroamatica modisque, eam, uti-*
liter et compendiose tradendi, Ien. MDCXCVII. GUSTAV.
GEORG.

* KRAFTII *theol. bibl. vol. IX. p. 187.*

** vide SCHARFFII *supplementum historiae litisq. Arndianæ* 2. 67.

GEORG. ZELTNERI tractatus de *corruptelis theologiae*, Norimb. MDCCVII. 4. vbi oratio de *theologia docendi*, legenda est: CORNEL. DIETRI. oratio de *variis modis docendae theologiae*, Helmst. 1. disputatio, quam ipse conscripsi de *variis theologiae modis*, Ien. MDCCXXXVII.* Quid de vsu methodicae in theologia sit statuendum, de eo itidem dissertationes exstant: HENRIC. KLAUSINGER *do demonstrandi mathematica, ad res theologicas nata*, Vitemb. MDCCXV. CHRIST. MATTH. P. *methodo, theologiam tradendi, demonstratiue*, MDCCXXXVI. CHR. L. STOLTII *de methodica, deo indigna*, Götting. MDCCXLV. quibus et IACOB. CARPOVII *commentatio de adplicatio scientifica ad theologiam reuelatam*, cuius aliquot Vinariae ab anno MDCCCLII. edita sunt. De methodo legantur: IO. ERNEST. GERHARDI *ma problematicum de theologia systematica*, Gies. CHRIST. TOB. WIDEBURGII *dissertatio de theologiam tractandi ratione*, Helmstad. MDCCV. alibi pro methodo hac contra Dippelium atque sputata sunt.** *Cogitationes rationales de vsu methodica in theologia*, Amstel. MDCCXLIII. 8. et GEROLIN. 8. dimitto. Auctor nomen suum omisit; id esse GERHARDI, constat. Adparet haud obscur

rationis dominio captiuato, Ien. MDCLXXII. CHRISTIAN. ORTHOLTI de rationis cum reuelatione in theologia con-
 cursu, contra Wiffowatium, * Kilon. MDCXCII. 4. VALENT.
 LEBERTI: an et in quantum in articulis fidei liceat argu-
 menta petere ex ratione? Lips. MDCXCII. 10. HENR.
 RAIL de ratione in rebus fidei suo modo et caca et oculata,
 Gief. MDCXCVI.** 10. SCHMIDII de usu principiorum ratio-
 nis et philosophia in theologia, Lips. MDCXCVIII. 10. FRIDER.
 RAYERI: an fidei dogmata rationis arbitrio sint submittenda?
 Tryphiswald. MDCCIV. PAVLL. ANTONII de affirmatione
 rationis humana theologica, Hal. MDCCVIII. 10. CONRAD.
 CHRAMMII de principiorum rationis in theologia valore,
 Helmst MDCCXII. 10. IOACH. WEIDNERI de limitibus,
 rationi in theologia definiendis, Rostoch. MDCCXXI. FR. ALB.
 EPINI de rationis in theologia usu et abusu, Rostoch.
 MDCCXXVI. DAN. MAICHELI de distinctione inter ea, quæ
 supra et contra rationem sunt, Tubing. MDCCXXIX. Cum
 dissertationibus his alia eiusdem argumenti scripta coniun-
 gi possunt. Prodierunt enim: KILIANI RYDRAVFFII
 philosophia theologica; vel Agar Sara exemplaris, liber multæ
 utilitatis, Gief. MDCLXX. MDCLXXVI. 4. GEORG. WOLFG.
 VEDELII exercitatio de usu rationis humana in sacris, Ien.
 MDCCXIII. 4. GE. FR. STIEBERI gekreuzigte vernunft,
 Rostoch. MDCCXXII. 8. Neque non quodam modo locum
 huius assignare, licet, ingenii monumentis, quæ contra NIC.
 VEDELII rationale theologicum; seu de necessitate et vero usu
 principiorum rationis ac philosophia in controuersis theologicis
 libros tres in lucem exierunt. In his principatum tenet
 O. MVSÆI liber de usu principiorum rationis et philosophia
 in controuersis theologicis, Ienæ MDCLXIV. MDCLXV.
 MDXCVIII. 8. maxime commendandus. Rectum enim
 principiorum rationis usum in rebus theologicis egregie
 ostendit. Præter eum, contra Vedelium, scripsit: CHR.

STEEN-

cuius prodiit: religio naturalis de rationis iudicio, in controuersis
 etiam theologicis ac religiosis adhibendo, Amstelod. MDCLXXXV.
 12. adde FABRICIVM delect. argumentor. et syllab. scriptor. de
 veritate relig. christ. cap. 24. p. 494. sq. ubi alii auctores de usu
 rationis in rebus theologicis recensentur.

est in eius exercit. tom. II. p. 191.

diligentius tractanda, incitaret; quum autem ARMANDVS IOANNES BOVTHILIERIVS RANCEVS, abbas Trappensis, librum *de la sainteté et des devoirs de la vie monastique*, MDCLXXXIII. in lucem edidisset ac postulasset, vt monachi non tam litteris; quam sanctimoniae studerent, Mabillonium sententiae huic resistere voluisse, iudicauit. Quam ob rem vt caussam suam rueretur, euulgauit: *reponse au traité des études monastiques*, Paris. MDCXCII. 4. opposuit autem MABILLONIVS: *reflexions sur la réponse de mr. l'abbé de la Trappe au traité des études monastiques*, Paris. MDCXCII. 4. MDCXCIII. 12. atque ita se defendit, vt controuersia inter eum et abbatem Trappensem haud longius produceretur atque ipse victoriam consequeretur, quamuis et alii in certamen hoc venerint ac variis scriptis de hac re acriter disputatum sit: *

LVDOV. ELL. DV PINII *methode pour étudier la théologie, avec une table des principales questions à examiner et à débiter dans les études théologiques et des principaux ouvrages*

cultura politiorum litterarum atque aliis argumentis, quæ ad sanctiores disciplinas, recte tractandas, adiumenta habent. Nec tamen defunt in opere hoc, quæ deuitari debent, in primis quando pro doctrina ecclesiæ romanæ traditiones in principiis fidei numerantur iisque eadem auctoritas cum scriptura sacra tribuitur: *

ALEXANDR. DE BVRGOS *institutionum theologicarum syntagma, exhibens delineationem maioris operis de studio theologico, recte instituendo*, qui libellus post auctoris obitum, Venet. MDCCXXVII. 8. prodiit, multis operarum vitiis contaminatus. ** Iam enumeratis scriptis nonnulli adiiciunt: OSWALD. FISCHERI librum de *vera studendi theologiæ ratione*, Ingolstadt. MDLXIV. 8. *** GVIL. BVDAEI *libros tres de transitu hellenismi ad christianismum*, Paris. MDXXXV. 4. qui tamen huc non pertinent. Minus enim de ratione exponunt, diuiniore litteris operam dandi; sed tantum ostendunt, quomodo mens humana se ab humanarum rerum studiis auocare atque ad sanctiorem augustioremque philosophiam ita conuertere debeat, vt sapientiam, in diuiniore scripturis commendatam, sectetur: item ANTON. POSSEVINI *bibliothecam selectam de ratione studiorum ad disciplinas et ad salutem omnium gentium procurandam*; quæ autem non ad solam theologiam; sed etiam ad ceteras scientias spectat. Prodiit ista duobus tomis, Rom. MDXCH. fol. Venet. MDCIII. fol. Colon. MDCVII. fol. Adferuntur ibi nonnulla, non prorsus contemnenda, speciatim de librorum quorundam auctoribus, editionibus, versionibus, commentariis, virtutibus ac vitiis; exhibentur autem simul ieiuna, falsa, aliena atque alia, quæ luculenter monstrant, auctorem religionis suæ causâ adfectibus multum indulsisse, ac scriptores sine adcurato delectu recensuisse.*

B 2

§. IV.

* *act. erudit. MDCCXVII. p. 14. die unschuldigen nachrichten, 1717. pag. 433.*

** *sammlung von alten und neuen theol. sachen, 1747. p. 732. 1750. p. 194. 1752. p. 793.*

*** *recensetur in LIPENII biblioth. theol. pars. II. p. 791. et in den unschuldigen nachrichten 1714. p. 411.*

† *vide BELMANNI catalog. biblioth. theol. p. 86.*

gendam sufficiunt. Omnia adcommodant atque instituta propria. In commendam semper satis adcurati; neque diligenter ad horum scriptorum ordinem:

ERASMI Roterodami ratio; seu methodus
eniendi ad veram theologiam, edita MDXVI.
Frid. Andr. Hallbaueri, vna cum eiusdem
ctissimum ac saluberrimum christiana philo-
MDCCXXIV. 8. Vtrumque opusculum non
sed etiam præmisit dissertationem de
dorum, theologiam tractandi.* Cult
ctrinæ Erasmus consilia dat; haud con-
maxime de vita moribusque recte for-
tamen non penitus negligit, quæ a
librosque legendos spectant:

LAVRENTII VILLAVICENTII
do studio theologico, qui cum totide
sacris concionibus, Antwerp. MDLXV.
prodierunt: **

PETRI ANNATI methodicus
adparatus, Paris. MDCC. 4.
MDCCI. 8. Herbipol. MDCCXXVI. 4
ostendit, qua ratione theologia, c
pontificiorum congruens, addisce-

HENRIC. SVLLINGERI *ratio studiorum theologicorum*, Tigur. MDXCIV. 8.

MATTH. SVTLIVII liber *de recta studii theologici ratione*, Londin. MDCII. 8.

IO. HENRIC. ALSTEDII *pracognita theologica*, Hanou. MDCXXIII. 4. quorum libro priori de natura theologiæ: posteriori de studio eius recte instituendo agit atque vtitur cum dicendi genere perspicuo; tum ordine, satis apto:

HENR. A DIEST *necessaria institutio de ratione studii theologici*, Harderuic. MDCXXXIV. et auctor, Amstelodam. MDCLV. 12. qui libellus tribus constat partibus atque ostendit, quæ studia: quibus auctoribus et quo modo tractanda sint a theologiæ studioſo:

ANTON. PERIZONII liber *de ratione studii theologici*, Dauentr. MDCLXIX. 12.

IO. ACRONII *problemata de studio theologico, recte priuatim instituendo*, Amstelod. MDCLXVIII. 4.

LVDOV. CROCII *instructio de ratione studii theologici*, qua agitur de studii huius scopo, impedimentis, mediis diuinis et humanis: nominatim de philosophia, philologia, propædæuticis secundariis, iurisprudentia et medicina: de theologiæ adprehensione, speciatim de lectione systematica ac biblica, et de gymnastica et effectis studii theologici:*

IO. HOORNBECKII *oratio de studio theologiæ*, quæ cum duabus aliis sub titulo: *orationes habita in academia Vltraiectina*, Vltraiect. MDCLVIII. 8. prodiit; postea autem secundæ ac reliquis editionibus eiusdem *summa controversarum religionis illæ* adiectæ sunt:

FRANCISC. BURMANNI *consilium de studio theologica felicitè instituendo*:**

HENRICI DODWELLI *epistola de ratione studii theologici*, quæ una cum alia de *sacrorum ordinum susceptione* anglice tertium prodiit, Londin. MDCXCI. 8. quæ auctor ostendit

B 3

* exstat in VOSSII et aliorum *de studiorum ratione opusculis*, Vltrai. MDCLII. 12. p. 387.

** additum est eiusdem *synopsi theol. tom. 11. p. 651.*

entius ita
NES RO
librum de
LXXXII.
litteris
entia hu
uissam
es monast
LONIN
ope au
XCIII.
et ab
e ipse
en huc
m fix
LVDO
t, au
uter
fur
toris
e
a te
CC
az
a la

hoc locus debetur. En
qui partim de
de ratione illius, pru
partim argumenta si
requerentur. Qua
geniorum moni
finitatis, vsus eoru
doctrinae cultores
adquirere, vt
us. Ipsa classis

patria HYPERII dicti,
ratione studii theologici,
Eorum primo ostendit,
disciplinis cognita habere
sacrae lectione et interp
compendium theologiae
de theologia dogmatica
recenset, quae ad istam spect
de instructione pastoral
ecclesiastica, ritibus ac co
lectione patrum praecipit. Om
adcurate tradidit et ubi
simum ab adfectibus liberu

NICOLAUS quippe VEDÉLIUS in *rationali theologico*; seu *de necessitate et vero usu principiorum rationis ac philosophia in controuersis theologicis libris* tribus Geneu. MDCXXVIII. 8. pro reformatis contra Franciscum Veronium compositis, postquam illis exprobratum esset, eos sententias suas, pontificiis oppositas, non solis iisdemque scripturæ verbis; sed etiam argumentationibus conclusionibusque comprobare atque ita verbo diuino, quod se vnice sequi velle, promississent, omnino deficere: * item GISEBERT. VOETIVS, cuius exstat *Dissertatio de ratione humana in rebus fidei*: ** LAMB. VELTMEYERSIUS, qui edidit commentationem de *usu rationis in rebus theologicis et praesertim in interpretatione sacrae scripturae*, Ultraiect. MDCLXVIII. 12. *** HERMANN. WITSIVS in *exercitatione de usu et abusu rationis circa mysteria fidei*: * GVIL. KALDENVS, qui scripsit de *rationis humanae et spiritus sancti operationibus in spiritualibus*: ** IO. CHRIST. KIRCHMEYERVS in *thesibus theolog. de rationis circa religionem usu*. *** Alii in aliis argumentis enarrandis operam suam posuerunt. Sic commentati sunt: IO. MARCIVS de *augmentis scientiae theologiae*: * IO. IACOB. SCHEVCHZERVS de *usu matheeseos in theologia*, Amstelod. MDCCXII. 8. GVIL. IRHOVIUS de *necessario linguarum, antiquitatum, historiae et philosophiae cum theologia connubio*, Ultrai. MDCCXXXIX. **

§. V.

SCRIPTA de methodo studii theologici, quæ enumerari, non solum separatim lucem adpexerunt; sed nonnulla quoque eorum, vno volumine iuncta, prodierunt, consilio saluberrimo ac laudabili. Quam colligendi eram si quis imitari vellet, cum plures adhuc eiusmodi

B 4

di

de libro, quo Musæus Vedélium refutauit, iam antea dixi.

^a part. 1. *selectar. disputation. theologic.* p. 1.

^b translata est in eius opera p. 97.

^c tom. II. *miscellaneor. sacrar.* p. 582.

^d *osior. theologic.* p. 718.

^e *syllog. exercitation. academic.* p. 254.

^f in *orationum academicarum quaternion.* addit. eiusdem *exercitation. iuuenilib.* p. 577.

^g est oratio, ab auctore recitata.

ostendit, quæ sint vtilia ad solidam diuinior
scientiam, sibi comparandam: quis sit vsus
theologiæ scholasticæ: quæ adiumenta præbe
rephorum, præcipue stoicorum, poetarum, scrip
torum, patrum ecclesiasticorum monumenta

STEPHANI GAVSSENII *dissertationes de
logici ratione et de utilitate philosophiæ in theologi
bus*, qui studiis sacris se consecrarunt, stu
dz: **

THOM. BENNETI *introductio in studium
systematicæ*, quæ vna cum introductione in studium
XXXIX. *normalium ecclesiæ anglicanæ*, angl
MDCCXV. 8. in lucem exiit. Addita est
epistola ad Nepotianum de vita clericorum. Qui
sanctioribus, rite tractandis, auctor dat, præcepi
uora: ***

IO. HENR. HEIDEGGERI *typus studii*
Basil. MDCCXXXIX. 8. *

Nonnulli, quando eiusmodi scripta re
numerant: GEORG. SOHNII *synopsin; sine
methodi theologia ac methodum theologiæ plene*
qui tamen libri nihil habent de methodo studii
sed doctrinam christianam summatim proponit
TRELCAITII *synopsin methodi studii theologici*.

IAUOR. MDXC. AMAND. POLANIA. POLANSK.

NICOLAVS quippe VEDELIVS in *rationali theologico*; seu de necessitate et vero usu principiorum rationis ac philosophia in controuersis theologicis libris tribus Geneu. MDCXXVIII. 8. pro reformatis contra Franciscum Veronium compositis, postquam illis exprobratum esset, eos sententias suas, pontificiis oppositas, non folis iisdemque scripturæ verbis; sed etiam argumentationibus conclusionibusque comprobare atque ita a verbo diuino, quod se vnice sequi velle, promississent, omnino deficere: * item GISEBERT. VOETIVS, cuius exstat dissertatio de *ratione humana in rebus fidei*: ** LAMB. VELTHVYSIVS, qui edidit commentationem de *usu rationis in rebus theologicis et præsertim in interpretatione sacre scripturæ*, Vltraiect. MDCLXVIII. 12. *** HERMANN. WITSIVS in exercitatione de *usu et abusu rationis circa mysteria fidei*: * GVIL. SALDENVS, qui scripsit de *rationis humanæ et spiritus sancti operationibus in spiritualibus*: ** IO. CHRIST. KIRCHMEYERVS in *thesibus theolog. de rationis circa religionem usu*. *** Alii in aliis argumentis enarrandis operam suam posuerunt. Sic commentati sunt: IO. MARCKIVS de *augmenta scientia theologica*: * IO. IACOB. SCHEVCHZERVS de *usu matheos in theologia*, Amstelod. MDCCXII. 8. GVIL. IRHOVIUS de *necessario linguarum, antiquitatum, historia et philosophia cum theologia connubio*, Vltraï. MDCCXXXIX. **

§. V.

SCRIPTA de methodo studii theologici, quæ enumeravi, non solum separatim lucem adipexerunt; sed nonnulla quoque eorum, vno volumine iuncta, prodierunt, consilio saluberrimo ac laudabili. Quam colligendi operam si quis imitari vellet, cum plures adhuc eiusmodi

B 4

* de libro, quo Musæus Vedelijam refutauit, iam antea dixi.

** pars 1. *selectar. disputation. theologic.* p. 1.

*** translata est in eius opera p. 97.

* tom. II. *miscellaneor. sacrar.* p. 582.

** *otior. theologic.* p. 718.

*** *Jyllog. exercitation. academic.* p. 254.

* in orationum academicarum *quæstion.* addit. eiusdem *exercitation. iuuenilib.* p. 577.

** est oratio, ab auctore recitata.

di libros, ſeparatim tantum editos, coniunctim ille exhibere poſſet; tum vbi prudenter delectum adhiberet ac commentationes adnotationibus illuſtraret, ingenijs, ſanctiore doctrina excolendis, bene conſuleret.

Quæ IO. HENRIC. HEIDEGGERVS edidit: de *ratione ſtudioꝝ opuscula aurea virorum, de eccleſia chriſtiana et republica litteraria meritiffimorum*, Henric. Bullingeri, Deſiderii Eraſmi, Ludouici Viuis, Iacobi Breitingeri, Franc. Iunii, Tigur. MDCLXX. 12. quodam modo huc referri poſſunt; maiori autem iure locum heic tuentur: IO. GOTTL. PFEIFFER *variorum auctoꝝ miſcellanea theologica*, Lipſ. MDCCXXXVI. 8. Continentur iſtis: 1.) *commoneſactio eccleſiæ vitembergæ ad alias, quæ ordinationem miniſtrorum Vitembergæ quærun;* 2.) *Pauli Tarnouii de miniſterio verbi diuini et ſacramentorum commoneſactio*: 3.) *Io. Quiſtorpii epiſtola ad ſacros antiſtites; ſiue pia deſideria*: 4.) *Raperti Meldeni paræneſis voriua pro pace eccleſiæ*: 5.) *Petri Moſellani oratio*

utilitate se commendant ac multum adiuventi adferunt ad diuiniore litteras, ita addiscendas, ut pietas cum eruditione coniungatur; minus autem singula ad studium theologicum eiusque methodum spectant. Certe accuratior ordo pariter ac delectus adhiberi potuisset.* Quam cum notis emit-tere, SEVERIN. LINTRUVIVS decreuerat, collectio generis huius commentationum ** lucem haud adspexit. ***

CAPVT SECVNDVM
DE SCRIPTIS THEOLOGIAE
DOGMATICAE.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

<i>Scripta theologiae dogmaticae patrum</i>	<i>articuli fidei illustrati sunt, per-</i>
<i>eccl. §. I.</i>	<i>ceſſantur, lutheranorum quippe</i>
<i>Scholasticorum doctorum §. II.</i>	<i>§. III - X.</i>
<i>Recensiorum, eo ordine disposita, ut</i>	<i>Pontificiorum §. XI - XV.</i>
<i>compendia, maiora systemata, ta-</i>	<i>Riformatorum §. XVI - XXII.</i>
<i>bulae theologiae dogmaticae: singu-</i>	<i>Armianorum §. XXIII - XXIV.</i>
<i>laris libri ac commentationes; item</i>	<i>Socinianorum §. XXV.</i>
<i>volumina disputationum, quibus</i>	<i>Iudeorum §. XXVI.</i>

THEOLOGIA dogmatica, quæ etiam thetica; siue positiua adpellatur, complectitur dogmata fidei. Antiquioris ecclesiæ doctores ista nec coniunctim; nec iusto ordine; sed disperse: sine nexu ac docendi ratione, quæ ad vulgarem intelligendi facultatem adcommodatur,

B 5 tra-

* recensetur liber hic *supplem. ad noua. act. erudit. rom.* III. p. 416. in der *samlung von alten und neuen theolog. ſa. ben*, 1745. p. 369. in den *nachrichten von den neuesten theologisch. buchern und ſchriften*, volum. I. p. 704.

** vide SCHVITZII *commentar. de vita Cypriani* libr. I. §. 35. p. 173.

*** consilium, scripta de methodo studii theologici coniunctim edendi atque illustrandi, una cum syllabo eorum legendum est in den *unſchuldigen nachrichten* 1714 p. 458. HALLBAVERVS ERASMI rationi; seu methodo perueniendi ad veram theologiam, quam denuo edidit, ut antea denotauit, *dissertationem de scriptoribus methodorum, theologiam tractandi*, præmisit.

tradiderunt. Postea tamen tractandi modus, qui ad methodum systematicam proximè accedit, adhiberi cœpit, a sæculo imprimis post natum christum octauo.

Spectant huc: ORIGINES ob libros quatuor *περὶ ἀρχῶν*, sive *de principiis*: CYRILLVS Hierosolymitanus, qui *catecheses* octodecim ad competentes ac *mystagogicas* quinque ad recens baptizatos reliquit: LACTANTIUS, qui quamuis in libris *institutionum diuinarum* præcipue contra gentes superstitionas disputet; capita tamen quædam doctrinæ christianæ: speciatim de christo seruatore ac vita æterna exponit: AVGVSTINVS, in cuius *encheridio ad Laurentium de fide, spe et caritate* summa dogmatum fidei exhibetur: GENNADIUS *Masiliensis* in libro *de ecclesiasticis dogmatibus*. Ad methodum, theologiam docendi, systematicam inter græcos IO. DAMASCENVS doctoribus scholasticis viam parauit in libris *de orthodoxa fide*, in quorum primo agit de deo eiusque essentia, attributis et personis: de rebus ab eo creatis,

PETRI ABAELARDI *libri III. introductionis ad theologiam; siue opusculum de fide sanctae trinitatis*, quod exstat in eiusdem *operibus*, ab Andr. Quercetano, Paris. ann. MDCXVI. editis. In plerisque cum isto conueniunt *theologia christiana libri v.* quos in lucem produxerunt Edm. Marteno et Vrsu. Durandus: *

PETRI LOMBARDI *libri quatuor sententiarum*, quorum *primo* exponitur de deo vno et trino: *secundo* de creatione, angelis et homine lapso: *tertio* de incarnatione verbi et de caritate dei et proximi ac *quarto* de sacramentis et quatuor nouissimis. Qui eos in lucem emisertunt atque interpretati sunt, ii fere sunt innumerabiles; nec est, quod tantam illorum copiam miremur, quum Lombardus per plura secula in scholis principatum tenuit. Vetustiores editiones celebrantur: Norimbergenfes MCCCCLXXIV. MCCCCLXXVIII. MCCCCXCIX. fol. Basileenses MCCCCXCII. MCCCCXCVIII. fol. Veneræ MCCCCLXXVII. MCCCCLXXX. MDVII. Parisienses MDXXVII. MDXXXVI. atque aliae. Num Lombardus BANDINUM, cuius *sententiarum libri IV. in quibus vniuersa theologia summa ac fidei nostrae compendium pure, simpliciter ac methodice tractatur*, Vienn. MDXIX. fol. ac Louan. sine indicio anni 8. prodierunt; an Bandinus Lombardum exscripserit; aut utrum Bandinus Lombardum in compendium redegerit; an Lombardus a Bandino dicta vberius edisseruerit? de eo disputatur; controuersia autem non prius decidenda est, quam exploratum sit, Bandinum Lombardo ætate priorem; vel posteriorem esse: **

ROBERTI PVLLI; siue PVLLI *sententiarum de trinitate libri VIII.* vna cum Petro Pictauiensi Paris. MDCLV. editi atque ita confecti, vt integrum theologiae systema complectantur:

HVGONIS DE SANCTO VICTORE *summa sententiarum, septem tractibus distincta*, quæ in eiusdem *operibus* exstat, quamuis ille magis inter mysticos; quam scholasticos scriptores emineat:

ALEXAN-

* in *thesauro nouo anecdotorum*, tom. v. p. 1140. sq.

** plura habentur apud THOMASIVM *differs. de plagio litterar.* p. 217. ac VOGTIVM *catalog. libror. rarior.* p. 67. adde FABRICII *biblioth. lat. med. et infim. ætar.* tom. v. p. 478.

ALEXANDRI DE HALES *summa theologia*, in quatuor partes distributa, in qua libros Lombardi *sententiarum* explicuit atque illustrauit. Prodiit illa in lucem Norimberg. MCCCCI.XXXII. per Anton. Koburgerum: Basil. MDII. Veneriis MDLXXVI. Colon. MDCXXII. *

ALBERTI, qui cognomen *magni* consequutus est, *commentarii in libros quatuor sententiarum*, Basil. MDVI. fol. *summa theologia*, in duas partes diuisa, Basil. MDVII. fol. quibus additur *compendium theologiae veritatis*, quod septem libris constat; monent autem alii, id rectius referendum esse ad Hugonem Argentinensem. ** *Operum* eius editionem adornauit Petr. lammy, Lugd. MDCL. tomis XXI. fol.

BONAVENTURAE *commentarii in quatuor libros sententiarum*, qui non solum separatim Argentor. MCCCC.LXXXIX. et Norimberg. MCCCCXCI. fol. prodierunt; sed etiam in eius *operum*, Romæ ab anno MDLXXXVIII. in lucem editorum, *tomum quartum* et *quintum* translati sunt; item: *principium compendiosum in libros sententiarum*, ac *quatuor libri senten-*

fol. Colon. MDCIV. Duaci MDCXIV. Antwerp. MDCXXIV. Lugduni MDCLII. Patavii MDCCCXIII. cura *Cornari*, ac per partes variis locis et temporibus; coniunctim autem cum aliis THOMAE scriptis in eiusdem *operibus*; in lucem emissis Romæ MDLXXII. Venetiis MDXCII. Antwerp. MDCXII. Paris. MDCLX. *Summa* hæc græce versa est et in compendium redacta ebraice.* Nonnulli adcufant THOMAM plagii; quibus autem vtuntur, argumenta non satis idonea sunt ad probandum.** Idem dicendum est de illis, qui negant, eum esse auctorem operis huius.*** Vitiis, scriptoribus scholasticis communium, haud expers quidem est; quædam tamen rectius tradidit, quam alii romanæ ecclesiæ doctores, recentiore inprimis ætate.* Reliquit quoque *commentarios in quatuor libros sententiarum*:

HENRICI *Gandauensis theologica quodlibeta*; siue *questiones*, Parisiis disputatæ, in *quatuor libros sententiarum*, edita Parisiis MDXVIII. fol. et Venet. MDCXV. fol.

RICHARD-

* de editionibus ac versionibus huius *summæ* legendi sunt: QVETIF ET ECHARD in *scriptor. ordinis prædicatorum recensitis*, tom. 1. p. 322. sq. et FABRICIUS *bibliorb. latin. mediæ et infim. ætat. volum. VI. p. 669* sqq.

** vidantur: THOMASIVS de *plagio litterar.* §. 560. p. 248. sq. QVETIF ET ECHARD in *scriptor. ordinis prædicatorum*. tom. 1. p. 300. qui ECHARD edidit quoque *Thomæ summam*, suo auctori vindicatam, Paris. MDCCVIII. 8.

*** LAVNOIVS pronuntiauit, Thomam non esse auctorem huius *summæ* in *romanæ ecclesiæ circa simoniam traditione*, tom. II *oper. part. 2.* p. 522. disputarunt autem aduersus eum: NATALIS ALEXANDER *hystor. ecclesiast. sec. 13. et 14.* p. 391. sq. et QVETIF *dict. loc.* p. 293. sqq.

* monstrat hoc DORSCHVS in *Thoma Aquinate, confessore veritat. euangelic.* Francof. MDCLVI. 4. quem librum, a THOM LEONARDO impugnatum, defendit REISERVS in *vindiciis euangelico-thomisticis*, Vlm. MDCLXVIII. 4. Quæ quum scripserim de Thomæ eiusque præsertim *summa*, non alienum esse ab argumento hoc, exultimo, si et mentionem facio ANDR. SCHOTTI *catalogi catholicorum scripturæ interpretum et theologorum scholasticorum in Aquinatis summam*, Colon. MDCXVIII. 4. Addantur, quæ de *summa* hac dicta sunt in FABRICII *hystor. bibliorb. part. II. p. 85.* in *den nachrichten von den stollischen buchern, part. 1. p. 102.* LILIEN-THALII *theol. bibliorb. tom. I. p. 644.*

RICHARDI DE MEDIAVILLA *questiones in magistrum sententiarum*, quæ cum *quodlibetis theologicis* LXXX. questiones continentibus, lucem viderunt Vener. MDLX. MDLXXXIX. Brixia MDXCI.

PETRI *de Tarentasia*, postea quum ad pontificis romani dignitatem peruenisset, Innocentii v. adpellati, *commentarii in quatuor libros sententiarum*, Tolosæ MDCLII.

AEGIDII DE COLUMNA *elucubrationes in quatuor libros sententiarum Lombardi*, Basil. MDXIII. de *peccato originali*, Oxon. MCCCCLXXXIX. de *subiecto theologiae*, vna cum aliis opusculis, Venet. MDI.

IOANNIS DVNS SCOTI *quodlibeta et commentaria in libros quatuor sententiarum*, cum notis *Cauelli*, *Lycheti*, *Poncii*, *Hiquæi*, opus anglicanum atque oxoniense dicta, quoniam Scotus illud Oxonii composuit, atque edita cum separatim Vener. MDXIV. MDXCVII. Antwerp. MDCXX. et alibi; tum in eiusdem operibus, quæ *Lucas Waddingus* Lugdun. MDCXXXIX. in lucem protulit: *

§. III.

Ex quo deus sacra per Lutherum emendavit, theologia dogmatica novam eamque meliorem faciem recepit. Repurgata illa fuit a quisquiliis atque ineptiis scholasticorum nostræque ecclesiæ doctores cœperunt, dogmata fidei e fontibus scripturæ sacrae deducere: singula illius auctoritate confirmare atque adcuratori ordine inter se connexa tradere. MARTINVS LVTHERVVS nullum quidem scriptum, quod systematis formam præ se habeat, de istis nobis reliquit; disperse tamen in libris suis cuncta doctrinæ christianæ capita, a nobis credenda, præclare explanavit quæque disseruit, ea ab aliis collecta varioque ordine disposita sunt. Laborem eiusmodi susceperunt:

TIMOTH. KIRCHNERVS in *thesauro explicationum omnium articulorum ac capitum catholicae, orthodoxae, verae ac pie doctrinae, ex Lutheri operibus*, ceter. Francof. MDLXVI. fol. atque in alio libro, germanice exarato et a iam memorato latino *thesauro* diuerso, cuius inscriptio est: *deutscher thesaurus D. Martin Luthers, darinnen alle hauptartickel christlicher lebre vnd glaubens erklert vnd ausgelegt*, cet. Francof. MDLXVI. et auctior MDLXX. fol.

IO. CORVINVS, cuius exstant: *loci communes D. Lutheri totius doctrinae christianae, das ist, hauptartickel vnsers glaubens vnd rechtshafener lebre mit D. Luthers eigenen worten*, Vrsell. MDLXXIV. 4.*

THEODOS. FABRICIVS in *locis communibus ex scriptis Lutheri*, latinis videlicet, Magdeburg MDXCIII. et Londin. MDCLI. 4. et in *locis communibus aus den deutschen geistreichen schriften D. Mart. Lutheri*, Magdeburg. MDXCVII. 4.

MICHA.

tant: THOMASIVS *dissertation. de doctoribus scholasticis latinis: de theologia scholastica et eius initio*, quæ commentatio exstat in CHRISTIANI THOMASII *historia sapientiae et stultitiae* tom. III. p. 225. et in *scholasticism. de definitione philosoph.* TRIBBECHOVIUS libro de *doctoribus scholasticis*, cum præfatione Heumannii, Ien. MDCCXIX. 8. BINDERVS in *scholastica theologia*, Tubing. MDCCIV. 4. HIMMELIVS *tractatu de canonicatu, iure canonico et theologia scholastica*, Ien. MDCXXXII. 12.

* FABRICII *hystor. biblioth.* pars. IV. p. 228.

MICHAEL. NEANDER, cuius *theologia megalandri Lutheri; siue aphorismi breues et sententiosi de omnibus doctrinae christianae capitibus, de ipsius monumentis ordine tomorum primae editionis descripti*, prodiit Isleb. MDLXXXI. Vitemberg. MDLXXXIV. 8. germanice istam vertit ERASMVS GRVBERVS ac Ratisbon. MDCLVII. edidit:

ELIAS VEIELIVS, cuius studio in lucem exiit: *unterricht, was gestalten ein frommer euangelischer christ sich durch alle vnd iede artickel vnd puncten christlicher religion vnd lehre zu heilsamer erkenntnis gottes vnd seiner selbst fruchtbarlich erbauen könne, aus Lutheri schriften zusammen getragen*, Goth. MDCLXXV. 4.

IO. HENR. MAIVS in *Martini Lutheri theologia pura et sincera ex viri diuini scriptis vniuersis, maxime latinis, per omnes articulos fidei digesta et concinnata*, Francof. MDCCIX. 4.*
Ad scripta hæc adiungi possunt: ANDREAE MVSCVLI *bochnutzlicher vnd theurer schatz aus den buchern Lutheri zusammen gebracht*, Francof. MDLXXVII. fol. PHILIPP. SALZ-

adpellantur *compendia*, quæ, superiori nostroque tempore, atine; vel germanice elaborata, abunde exstant, quamvis sua auctoritate, usu ac celebritate inter se haud sint equalia ac paria. Præ aliis eminent:

PHILIPPI MELANCHTHONIS *loci theologici*, vel eam ob causam maxime commemorandi, quia ab illis origo theologiae systematicæ, apud nos receptæ, repetenda est. Quæ habetur prima,* eorum editio, ita inscripta: *loci communes rerum theologicarum; seu hypotyposes theologicae*, Vitemberg. MDXXI. 8. sine auctoris nomine prodiit** ac quum illa esset rarissima, HERMANN VON DER HARDT eam transtulit in *historiam litterariam reformationis*.*** Subsequentæ sunt aliæ editiones: anno MDXXII. cum inscriptione: *theologica hypotyposes, recognita ab auctore*, Vitemb. 8. eodem anno huius tituli: *theologica hypotyposes Phil. Melancht. ita ab auctore recognita et locupletata, ut priorem editionem multis locis non agnoscas*, Basil. 8. anno MDXXIII. titulo: *theologica hypotyposes, ab auctore iam denuo summa cura et castigata et locupletata*, Vitemberg. 8. itidem absque Melanchthonis nomine, et alia, quæ inscriptionem præ se habet: *loci communes; seu hypotyposes theologicae, recogniti ab auctore*, cum additamentis de duplici iustitia regimineque corporali et spiritali, Argentorat. 8. quibus instructi *loci communes* etiam anno MDXXV. lucem adspexerunt. His editionibus nihil continetur, puriori doctrinæ aduersum, vbi vnicum hoc

* KOHLIVS suspicatur, ante memoratam editionem anni MDXXI. aliam litterarum formis expressam fuisse MDXX. aut sub initium anni MDXXI. a Melanchthone autem, quia ista præter scientiam eius ac voluntatem prodierit, ab aliorum conspectu remotam, atque ad sententiam hanc probandam argumentis non contemnendis vitur. Spectat huc libellus, ab eo editus: *gesamleter briefwechsel vber die in den geschichten annoch strittige curiöse frage: ob vor der ausgabe der locorum theologicorum Phil. Melanchthonis vom iabr 1521. eine andere, von ihm vielleicht unterdruckte, vorher gegangen sey?* Hamburg. MDCCII. 8.

** FEUERLINVS retert editionem eiusdem anni forma quarti ordinis, *bibliobec. symbol.* p. 250. conf. *sammlung von alten und neuen theol. sachen*, 1737. p. 512.

*** *pars. III. p. 30. sqq.*

hoc excipiat, Melanchthonem pronuntiasse, *omni*
necessario euenire, de quibus editionibus et meri-
 tur Lutheri de libello hoc effatum, eum *non fa-*
talitate; sed quoque canone dignum esse. Postea
 hoc sæpe denuo litteris descriptum atque in luce
 est, quippe anno MDXXXIII. MDXXXV. Vitemb. &
 Argentor. 8. ita inscriptum: *loci commu-*
gici, recens collecti et recogniti, cum præfatione
 cum VIII. Angliæ regem, in qua editione erre-
 necessitate emendatus ac sublatus est: anno MDI
 terpretatione græcarum sententiarum et dictio-
 in scripto hoc reperiuntur, Hal. Sueu. 8. ita
 MDXLIII. MDXLIV. et MDXLV. quæ vltima editio
 multo auctior, in MELANCHTHONIS *opera* * t
 et ad annum MDXLIII. relata, quamuis in præ-
 ce librorum, quos dicrus *tomus* complectitur, *p-*
tio absoluta ann. MDXLV. adpelleretur. Ad eamdi-
 tes omnes quidem editiones sunt adornatæ; in
 illa omnibus se probauit ob varia, haud recte
 rate in ea tradita.** Germanica horum *locorum*
 ratio triplex habetur. Prima confecta est a GEO-
 TINO et inscripta: *Philips Melanchthons anweisung*
lige göttliche schrift, durch Ge. Spalatinum verdeutsch-
 ab anno MDXXII. sæpe prodiit. Secundam debe-
 striæ INSTITUTIONAE, quæ postquam cum titulo

anni,* et venedica, quæ originem suam ad PRIMVM TRVBERVM refert,** exiit. Ex tot memoratis editionibus versionibusque colligendum est, *locos* hos non mediocrem æstimationem sibi conciliasse. Magnis laudibus isti ornati fuerunt, præcipue a Melanchthonis discipulis, horumque nonnulli sibi persuasērunt, nec in posterioribus eorum editionibus quidquam inesse, quod a veritate discedat.*** Alii Melanchthonem reprehensione dignum esse, putarunt, quod theologiam scholasticam, a Luthero proscriptam, in pristinam auctoritatem restituere voluerit; præterea autem, in quibusdam doctrinis aliter, ac Lutherus, senserit; nec semper accuratiorē loquendi rationem sit sectatus. Sunt omnino in libello hoc, eiusque præsertim posterioribus editionibus, nœui; siue ad tractandi modum; siue ad res ipsas respiciamus; isti tamen non ex mala mente manarunt. *Epitome* illius auctore IO. MEYERO, Viremb. ann. MDLXI. MDCLXII. 8. prodiiit; IO. SPANGENBERGIUS autem *locorum* horum compendium, in formam quæstionum redactum, in *margarita theologica* MDXLIV. 8. exhibet. Pugnavit contra eos RICH. SMYTHÆVS in *refutatione locorum theolog. Phil. Melanchthonis*, Duac. MDLXIII. 8.*

C 2

LEON-

* de hac versione data opera agit BRVCKERVS in *notitia libri, longe rarissimi paucissimisque viis, Phil. Melanchthonis hypotyposeon, italico sermone editarum*, quæ legenda est in *miscell. lips. nou. vol. 1. p. 628.* in eiusdem *miscellan. bistor. philosoph.* p. 323. adde VOGTII *catalog. libror. rarior.* p. 452.

** vide VOGTIVM *excitat. libr.* p. 453. *die unschuldige nachrichten* 1711. p. 802. et *die fortgesetzte samlung von alten und neuen theol. sachen*, 1729. p. 711.

*** legenda est: *de locorum theologicorum D. Philippi Melanchthonis orthodoxa puritate et utilitate adsertio et subscriptio præcipuorum aliquot doctorum*, Francofurt. ad Mœn. MDLXXIX. 4. Gærlie. MDLXXX. 4. et Seruest. MDXC. 4. Auctor scripti huius esse perhibetur GEORG. ROLLENHAGIVS: vide *fortgesetzte samlung von alten und neuen theol. sachen* 1740. p. 261.

* plura de MELANCHTHONIS *locis communibus* suppeditant: MATTHÆVS *oration. de locis communibus Philipp. Melanchthonis*, Vitemb. MDLXXXVII. HUTTERTVS *prolegomen. locor. theolog.* cap. 3. p. 9. VON DER HARDT *introduc.* in *Melanchthon. locos tom. III. bistor. literar. reformat.* p. 28: STIEBERVS in *bistor. theol. dogmat. Lutheri et Melanchthonis* MDCCXII. KRAFFTIVS

in

LEONARDE HUTTERI *compendium locorum theologicorum*, ex scripturis sacris et libro concordie collectum, iussu Christiani II. electoris Saxonie etque consilio compositum, ut quoniam Melanchthon ob propensam erga reformatos animam multis in rebus esset et arripere christianiani ad dogmata sua propaganda scriptis illius abuterentur, in locum Melanchthonis *locorum theologiarum* substitui id posset. Primam illius editionem, Vitemberg. ann. MDCL 8. plures alie subsequuntur sunt, ex quibus denotare, scilicet, Vitembergenses MDCLVII. MDCLXVII. MDCLXXII. MDCLXV. cum prefatione Is. Meisneri: item MDCLXVI. 12. Lipsienses *Christian. Iunker* MDCCXII. MDCCXXVI. MDCCXXXVI. 8. quae duae, ultimo loco nominatae, editiones reliquis praeterenda sunt, in primis ob additam DAN. FRIDER. IANI commentationem de Huttero, eiusque scriptis, praesertim *compendio theologico*. Non solum in Saxonia; sed etiam alibi id magnam sibi conciliauit auctoritatem atque in multis scholis academicisque explicatum est. In germanicam linguam translatum atque editum fuit cum a *Calixto Holstenio*, ita inscriptum:

compendium adnotationibus illustrarunt: SAL. GLASSIVS in vsum gymnasii et aliarum scholarum principis gothani, cuius notis instructum id primum in lucem prodiit Goth. ann. MDCLVI. 8. ac deinde sæpe recusum: GOTHOFREDVS CVNDISIYS, qui libellum hunc cum obseruationibus suis edidit, Ien. MDCXLVIII. MDCLII. MDCLX. 8. Lips. MDCCV. 8. et FRIDEMANN. BECHMANNVS, cuius *adnotationes vberiores in compendium Hutteri*, Longosaliß. MDCXC. Francof. et Lipsiæ MDCXCVI. et cum præfatione *Hebenschreiti* Ienæ MDCCIII. 4. lucem adspexerunt.* Exstant quoque CHRISTIAN. CHEMNITII *prælectiones in locos theologicos buttero-cundisianos*, Ien. MDCLXX. 8. Alii in eo operam collocarunt, vt compendii huius vsum faciliorem commodioremque redderent hancque in rem scripta varii generis confecerunt: GEORGIVS videlicet LEVSCHNERVS *analyfis locorum theologicorum, in compendio butteriano comprehensivum, perpetuis tabulis institutam*, Lips. MDCXXV. 4. IO. EBARDVS *enchiridion theologicum in compendium Hutteri*, Ien. MDCLXII. et MDCLXV. 8. TOB. SEYFARTVS *anatomiam logicam compendii butteriani*, Altenb. MDCXXXVI. IOAN. DEVTSCHMANNVS *compendium theologiae Hutteri. analytico-exegeticum*, Vitemb. MDCLXV. MDCLXXII. 8. CASP. HEVNISCHIVS *epitomen analyticam locorum theologicorum, in compendio Hutteri comprehensivum*, Norimberg. MDCLXXIV. 8. IO. FRIDER. KOEBERVS *тажеѣов sacro sanctum; seu dicta utriusque testamenti, ad confirmandum potiores fidei articulos in auro Hutteri compendio adducta; aut eo pertinentia*, Ien. MDCXCII. 12. IO. SCHVLZEN *examen catecheticum compendii locorum theologicorum Leon. Hutteri*, Hamb. MDCCV. 12. IO. FRID. TREIBERVS *bodegum butterianum ulteriorem, vna cum Huttero in digitis vsum compendii butteriani et viam ad ulteriorem notitiam theologicam monstrantem*, Arnst. MDCCVII. 8. ** IO. CHRIST. WEIDNERVS *deutsche theologiam biblicam*, Lips. MDCCXXII. 4. ad ordinem compendii hutteriani compositam: IO. CHRISTOPH. MEVRERVS *tabulas synopticas, quibus thetica præ-*
C 3 cipue

* FABRICII *hist. bibliotec. pars. IV. p. 391.*

** *journal des sçavans* MDCCVIII. novembr. p. 327.

cipue locorum theologicorum compendii butteriani ὡς ἐν τόπῳ *exhibentur*, Helmſtad MD.CV.4. quibus addi poſſunt: editiones compendii huius *Mitternachtſi et lunckeri*, vna cum *VRſINI* tabulis: item IO. DAVID. SCHREBERI *linea doctrina fidei in compendio Hutteri*, Lipſ. MDCCXIV. MDCCXXXV.8. Fuerunt præterea, qui vindicias illius darent: GEORG. quippe MOEBIVS in *examine cenſurarum Mar. Frider. Wendelini*, quibus *Hutteri compendium perſtringere conatus fuit*, Lipſ. MDCLXXI.4. et CHR. GOTTLIEB. CLVGIVS in *vindiciis butterianis; ſeu diſſertatione apologetic. qua Leonard. Hutterus a Petr. Balii, Godofred. Arnoldi et nouelli cenſoris criminatione vindicatur*, Viremb. MD.CXLIII.4.*

IACOBI HEERBRANDI *compendium theologia*, ab anno MDLXXIII. Tubingæ, Francofurt. Liptiæ, Ien. Lubec. ſæpe editum ac quæſtionibus auctum: a *Martino Cruſio* græce verſum et per Stephanum Gerlachium Conſtantinopolin ad Ieremiam patriarcham tranſmiſſum et a Metrophane Critopulo in græciam illatum. Græca interpretatio Vi-

MDCLXXXVI. 8. Multum id se commendauit ob perspicuam descriptionem æque; ac rerum delectum harumque adcuratam atque a nimis terminis philosophicis remotam explanationem; hanc autem ob causam non mediocrem obtinuit auctoritatem, adeo ut in Dania et Suecia fuerit adprobatum huiusque rex iusserit, in scholis academicis theologiam dogmaticam ad illius normam tradere. GEORG. HENRIC. HAEERLINVS *conspectum locorum theologicorum Hasenreferi, tabellis exhibitum*, Tubing. MDCXC. edidit:

IO. HENICHII *compendium theologicum*, cuius plures exstant editiones. Prima lucem adspexit Rintelii MDCLV. secunda itidem Rintelii MDCLVII. tertia auctior atque ita inscripta: *institutiones theologicae ita concinnatae, ut iis potissimum, qui in studio homiletico opera pretium facere satagunt, inferuire et copiam enthymematum, ex sacra scriptura et antiquorum patrum monumentis depromptorum, praeberè possint*, Brunswig. MDCLXV. de reliquis taceo. Tanta valet auctoritate liber hic in terris brunswicensibus, quanta Hutteri in saxonicis: *

IO. FRIDER. KOENIGII *theologia positiua acroamatica*, primum Rostochii anno MDCLXIV. deinde Gryphisw. MDCLXIX. Rostoch. MDCLXXX. MDCCVI. MDCCXXXII. 8. et adhuc sæpius edita. Nec virtutibus; nec vitiis suis illa caret. In his et nimia breuitas; et nimia vocum metaphysicarum scholasticarumque vsurpatio non sine causa numeratur,** ad quæ emendanda IO. CASP. HAERVNGII *collegium theticum*, Vitemb. MDCCXXXVII. 8. compositum atque editum est, a me postea sigillatim commemorandum. HERMAN. IOACH. HAHNIUS *Kœnigium contractum et illustratum*, Lips. MDCCX. 8. et SAM. GOTTLIEB. RICHTERVS *commentationem in Kœnigii theologiam positiuam acroamaticam, ubi voces phrasæque græcæ et ebraicæ, ex genuino etymo deriuatæ, explicantur et definitiones conceptuum theologicorum sistuntur*, Vitemb.

C 4

temb.

* vide SCHRAMMII *programma de compendii benichiani variis editionibus, quo simul dicitur de compendiorum theologicorum usu ac pretio*, Helmst. anno MDCCXI. editum.

** confer tamen, quæ DE BALTHASAR in *der vermischten samlung von allerhand gelehrten und nützlichen sachen* 1743. p. 43. sq. ad compendium hoc defendendum excusandumque adfert.

remb. MDCCXXIII. 8. in lucem emiserunt; c
REINECCIUS autem *dicta classica* compendii
lari librò ebraice, græce, latine et germanice
MDCXCIX. MDCCVI. 8.*

IO. HVLSEMANNI *breuiarium theologicum*,
MDCXL. 8. quod deinde ab eo auctum et cum
extensio breuiarii theologici editum ac sæpius
Lipsiæ quippe MDCXLVIII. MDCLV. Heilbron. A
aliisque temporibus. Laudem solidæ tractationi
vindicat; nec tamen illi vituperandi sunt, qui
nimium theologiæ scholasticæ studium et per ho
rem exprobrant.** *Praelectiones eius publicas ac*
hoc cum eiusdem *vindictis scripturae* atque
iuris publici fecit Io. Adam. Scherzerus; huius
uiarium theologicum hulsemannianum enucleatum
Valent. Alberti, Lipsiæ anno MDCLXXXVII. 4. lucie

IO. GVILIELM. BAIERI *compendium theol*
præsertim ex *Musæi* * scriptis ita concinnatum
perspicuæ atque adcuratoris tractationis tueatu
quam in eo sit reprehendendum, nisi quod cu
nimium methodo Aristotelicæ ac scholasticæ h
minis tribuerit. Postquam id anno MDCLXXX
mum prodierat, iterum iterumque litteris desc
MDCXCI. cum accessionibus: MDCXCIV. cum no

emisit iisque dicta scripturæ, quæ a BAIERO adducta sunt, ebraice, græce, latine et germanice exhibuit. CHRISTOPH. GVIL. SCHNEIERVS *theologiam museo - baierianam in tabulas redactam*, Salfeld. MDCXCVII. fol. 10. ANTON. STRUBBERGIVS *compendium theologiae positivæ Baieri in tabulis synopticis*, Ien. MDCCXXI. MDCCXXIII. MDCCXLII. 8. cum præfatione, qua historia compendii huius illustratur: SAM. CORYLLI *Baieri compendii theologiae positivæ synopsis per succinctas et intellectu faciles questiones*, Francof. MDCCI. 8. iuris publici fecerunt. Alii in suis compendiis theologiæ dogmaticæ Baierum maxime sequuti sunt: IO. ANDR. SCHMIDIVS, IO. SAM. TROMSDORFIVS, IO. ABR. KROMAYERVS in *tabulis theologiae positivæ-acroamaticæ*. Ex his videndum est, BAIERI compendium maxime se commendasse, quod et, uti antea; ita adhuc in scholis academicis explicatur:*

IOACHIMI IVSTI BREITHAVPTI *institutionum theologicarum libri duo*, quorum prior credenda: posterior agenda complectitur, Hal. MDCXCV. 8.** *theses credendorum atque agendorum fundamentales, ex institutionibus theologicis potissimum derivata*, Hal. MDCC. 8. quam primam editionem plures aliæ sequutæ sunt, cum interpretatione germanica, a IO. CRASSELIO adornata et titulo: *grundsätze christlicher glaubenslehren und lebenspflichten*, Hal. MDCCXXII. 8. edita.

IO. ANASTASII FREYLINGHAUSENI *grundlegung der theologie*, Hal. ann. MDCCIII. MDCCVIII. MDCCXII. MDCCXXXIV. et adhuc sæpius 8. quo opusculo auctor dogmata fidei non solum perspicue ac distincte explicat et probat; sed etiam ad sanctioris vitæ exercitationem refert ac quæ tradit, subinde selectis Lutheri testimoniis illustrat.*** Edidit quoque FREYLINGSHAUSENVS epitomen illius cum inscriptione: *kurzer begriff der christlichen lehre*, Hal. MDCCV. 8. præter hanc autem prodierunt: *theologische beschreibungen aus Freylinghausens grundlegung zusammen gezo-*

C 5

gen

* LILIENTHALII *theol. biblioth. rom.* I. p. 483. FABRICII *hisor. biblioth. part* VI. p. 479.

** *acta eruditorem* MDCXCV. p. 82.

*** FABRICII *hisor. biblioth. part. VI* p. 486. LILIENTHALII *theol. biblioth. rom.* I. p. 489. REIMANNI *cat. biblioth. theolog.* p. 468.

gen, Hal. MDCCXVII. HIERON. FREYER *theologisches handbuch*, Hal. MDCCXII. 8. vbi ordo Freylinghauseni seruatus est: SIGISM. IACOB. BAUMGARTENII *theses theologicae, elementa doctrinae sanctioris ad ductum breuiarii dogmatici Io. Anst. Freylinghauseni*, Hal. MDCCXLVI. MDCCL. 8. ac germanice sub titulo: *theologische lehrsätze*, ceter. interprete Ant. Frider. Büsching, Hal. MDCCXLVII. 8. IO. FRID. LVDECKE *tabula synoptica in theses theolog. Baumgartenii*, Hal. MDCCXLVII. 8. Commentarius compendii huius vberior habetur in IO. IAC. RAMBACHII *schriftmäßigen erlütterung der grundlegung der theologie*, Francof. MDCCXXXVIII. 4. scripto, post obitum eius a Christiano Hechtio edito: *

IO. WANDALINI *hypotyposis sanorum verborum; siue breuis expositio theologiae in thesi et antithesi, solius scripturae sacrae testimoniis confirmata*, Hafn. MDCCVIII. 8. et Lipsiae MDCCXVI. MDCCXXXV. 8. cum qua coniungenda sunt: MARCI WOELDICKE *dicta classica veteris testamenti quotquot in hypotyposi Wandalini et element. theolog. Bartholini ad probandum fidei et*

explanationem ac solidam probationem laudanda est. Germanice ea prodiit, Hal. MDCCXXXVIII. 8.*

LAVRENT. REINHARDI *institutiones theologia dogmatica*, Vinar. MDCCXXXIII. MDCCXXXV. MDCCXLIII. 8. quæ compendiis, ad disciplinam hanc diuiniorem discendam apte et scite compositis, adnumerandæ sunt:**

IO. FRIDER. BURGII *institutiones theologia thetica*, Vratislau. MDCCXXXIX. 8. quæ laudabili studio ita sunt scriptæ, ut dogmata præcipue ipsis codicis sacri verbis tradantur: ex libris symbolicis ecclesiæ nostræ testimonia adducantur et qualem pietatis exercitationem quisque fidei articulus requirat, monstretur. Exstat illarum versio germanica.***

Præter iam memoratos auctores, plures alii ad compendia theologiæ dogmaticæ scribenda se contulerunt, quos secundum litterarum ordinem breuiter indicasse, sufficiat. Pertinent igitur ad hunc locum:

PETR. AHLWARDTI *einleitung in die dogmatische Gottesgelehrtheit*, Gryphisw. MDCCLIII. 8.

WERNER. MICHAEL BORCHOLTI *Wahre lehre des christenthums; oder compendium theologia*, Hamb. MDCCXX. 8.

IOAN. BOTSACCI *breuiarium theologia*, Gedan. MDCCXXXIV. 12.

STATII BVSCHERI *synopsis theologia methodica*, Lüneb. MDCCXXV. 8.

CHRIST. ANDR. BUTTNERI *curfus theologia reuelata*, cuius parte prima, Sedin MDCCXLVI. 8. edita, theologia positiuo-polemica continetur, ad methodum scientificam, uti adpellatur, atque ad principia philosophiæ wolfgangiæ, non apte semper; nec perspicue adcommodata:*

GEORG. CALIXTI *epitome theologia*, quæ primum Goslaræ

* *auserlesene theol. bibliorb. part. 47. p. 1063. acta erudit. MDCCXXXVIII. p. 382. LILIENTHALII theol. bibliorb. tom. 1. p. 491.*

** *nachricht. von den neuesten theol. buchern, vol. 11. p. 233. act. erudit. supplement. tom. x p. 550.*

*** *sammlung von alten und neuen theol. sachen, 1741. p. 72.*

* *sammlung von alten und neuen theol. sachen 1747. p. 440 nachrichten von den neuesten theolog. buchern, vol. v. p. 346. KRAFTII theol. bibliorb. part. 1. p. 1.*

lariæ MDCXIX. 8. prodiit ac deinde non solum Brunſuig. ann. MDCXLVII. 8. cum auctoris *diſputatione de principio theologico contra pontificios*; ſed etiam MDCLI. I. et adhuc ſæpius in lucem producta eſt. Editio Helmſtadienſis anni MDCLXI. cum *declaratione Gerhardi Titii*, prioribus longe adcuratior habetur. Ipſum compendium non omnibus placuit ob errores, quorum veſtigia in eo adpareant, quippe in doctrina de imagine dei, de peccato. de prædeſtinatione, de communicatione idiomatum, de iuſtificatione aliisque.* Calixtus ipſe illud haud edidit;** nec quidquam tamen eorum, in quæ animaduerſio cenſoria non plane iniuſta facta fuerat, emendare voluit:***

ABR. CALOVII *theologia poſitiua per definitiones, cauſſas, adſectiones et diſtinctiones locos theologicos vniuerſos ſuccincte iuſtoque ordine proponens, ceu compendium ſyſtematis theologi*, de quo poſtea exponam, Vitemb. ann. MDCLXXXII. 8.* Addenda eſt merito cuiusdem *apodixis articulorum fidei, e ſolis ſacra ſcriptura locis credenda demonſtrans*, Luneburg MDCLXXXIV 4.**

erui, Gryphisw. MDCCII. 8.

HOL. ELSNERI *grundlicher bericht von allen notb-
rthicken; oder stücken der allein seligmachenden re-
lig. MDCXLIII. 8. et cum inscriptione: der aller-
mehelweg, Norimb. MDCLXXXVII. 8.*

ABRICII *praelectiones theologicae*; siue, 'vt alter titu-
l, *systema theologicum*, cura filii Helmstädiensis edi-
t. MDCLXXXI. 4. atque ea ratione concinnatum,
dogma; tum historica ac controuersiae propo-

FRCHTII *compendium, vniuersam theologiam theti-
calicam complexum*, MDCCXXXIX. ac iterum cura
Seroest. MDCCXLIV. 8. **

PAUL FINCKII *synopsis locorum theologicorum*, Ienae
8. et quod compendium theologicum exhibet,
adamecum, Coburg. MDCXXVI. 12.

STIAN. MICHAEL. FISCHBECKII *summarium theo-
ccxv. 8.*

IPP. HENRIC. FRIEDLIEBII *medulla theologiae*,
DCLX. 8. MDCLXVI. MDCLXXIII. 4.

TINI FRISII *fundamenta theologiae theticae, se-
dictis probantibus eorumque, ubi opus est, exege-
sibus praecipuis instructa*, Hamb. MDCCXXIV. 8. ***

DOLPH. FROHNII *theologia positiua, comprehen-
t. definitiones theolonicas tam theoreticas; quam*

CAPVT II. DE SCRIPTIS

IOANNIS GERHARDI *apborismi succineti et selecti*
 II. capitibus totius theologiae nucleum continen-
 tes disputationum scholasticarum adcommodati et con-
 prodierunt Ienae MDCXI. MDCXVIII. 8. Vite-
 CLII. opera Io. Andr. Quenstedtii et Ienae MDCLII.
 filii Io. Friderici Gerhardi:

SALOM. GESNERI *compendium doctrinae*
 amb. MDCIII. MDCXVI. 12.

ZACHARIAE GRAPPI *compendium theologiae*
versae, Rostoch. MDCCVI. 8. ac concisius Fr.
 CCXXXVII. 8.

SAM. GROSSERI *theologia thetica elementaris*,
 CCVII. 12. *

IO. ERNEST. GVNNERI *institutiones theologiae*
 , Ienae MDCCLV. 8.

MARTIN GRVLICHII *orthodomia credendorum*
is vniuersae theologiae theticae conspectus, Dresd. MDCCCLII. 8. qui libellus est aliquot pa-
 gis:

IO. CASP. HAERVNGII *collegium theticum*,
igii theologiae positivae-acroamaticae succinctis adnota-
explicata et potioribus controuersis illustrata atque

renuntiauerit; eum tamen simulare egisse; ex variis signis, non ex vano, eruditi viri collegerunt: *

TILEMANNI HESHVSII *compendium theologicum*, Reiomont. MDLXXVIII.

GOD. HOFMANNI *synopsis theologiae*, Tubing. MDCCXX. 8. quæ post auctoris mortem a filio eius, Io. Georgio Hofmanno cum multis accessionibus Tubing. MDCCXXX. 4. iterum edita est: **

CONRAD. HORNEII *compendium theologiae, quo uniuersa fidei christiana, tam credendorum; quam agendorum doctrina tribus libris dilucide pertractatur*, post auctoris mortem editum, Brunsvig. MDCLV. 4.

NICOLAI HVNNII *epitome credendorum; sue kurzer inhalt christlicher lehre*, quod compendium, a multis valde probatum, Vitemberg. MDCXXV. 12. prodiit: iterum MDCCXXVIII. MDCCXXXIII. MDCLVII. MDCLXV. MDCLXXV. MDCLXXXIII. MDCXCI. MDCXCVII. MDCCII. MDCCXIX. 8. Francof. et Lips. MDCCIX. 8. Translatum id est in linguam latinam, suecicam, danicam, belgicam. Accessit eiusdem *kurzte anweisung zum wahren christenthum*, Vitemb. MDCLXXXIII. 8. ***

IO. WOLFGANGI IAEGERI *compendium theologiae*, Stuttgart. MDCCII. Tubing. MDCCXVII. 8.

IACOB. FRID. IVNGII *compendium theologiae thetico-polemicae*, Vlmæ MDCCLII. 8.

TIMOTHEI KIRCHNERI *methodica explicatio praeceptorum capitum doctrinae caelestis*, Lips. MDXCV. 8.

ANDR. KVNADI *compendium locorum theologicorum*, Vitemb. MDCLIX. 8. MDCLXVI.

CHRI-

* vide MOLLERVM in *bibliothec. septentrionis erudit.* p. 105. et 342. sq. FEVSTRINGII *palinod. sacram* p. 88. et BAEVLIVM *dictionar. historic. et critic.* voce Hemmingius.

** in *der samlung von alten und neuen theol. sachen*, 1710. p. 1008. et 1731. p. 631. de diuersis his editionibus diuersa iudicia legenda sunt: adde LILIENTHALII *theolog. biblioth. rom.* I. p. 431.

*** de *epitome* hac BOSIVS pronuntiat, eam instar omnium compendiorum esse posse, *differs. isagogic. de comparand. prudens. civil.* § 124. p. 56. adde CRÆNIUM *exercitat. de libris scriptorum optimis* p. 27 FABRICII *histor. biblioth. part. VI.* p. 478. inprimis MOLLERI *Cimbriam litterat. rom.* II. p. 386.

IO. NICOL. MISLERI *synopsis theologica*, Giesf. MDCLXV. 8.

ANDR. MVSCVLI *compendium doctrinae christiana*, Francof. MDLXXIV. MDCIII.

MICHAEL. NEANDRI *theologia christiana scripturae, patrum graecorum et latinorum et Lutheri dictis et testimoniis illustrata et exposita*, Lipsf. MDXCV. 4.

IO. GEORG. NEVMANNI *theologia aphoristica, ex auctoris manuscripto absoluta et edita a Io. Guiljelm. Iano*, Vitemb. MDCCX. MDCCXVIII. 8.*

LVCAE OSIANDRI *institutio religionis christiana; seu loci communes theologici*, qui latine Tubing. MDLXXVI. 8. germanice MDLXXXII. gallice Montispeligard. MDXCI. 8. exierunt:

IACOB. FRID. REIMMANNI *idea compendii theologici, omnibus aliis compendiis praemittendi*, Hild. MDCCXXIV. 8.

LVCAE FRIDERIC. REINHARTI *synopsis theologiae christianae dogmaticae*, Altorf. MDCLIX. MDCLX. et cum accessionibus Norimberg. MDCLXI. 8.

IO. PETR. REVSCHII *introductio in theologiam reuelatam; seu theologia reuelata pars generalis*, Ienae MDCCXLIV. 8.

GEORG. HENRIC. RISOVII *institutiones theologiae dogmaticae*, Gotting. MDCCXLI. 8. ** methodo demonstratiua scriptae; prodiit autem tantum prior earum pars, de iis theologiae reuelatae capitibus, quibus theologia naturalis responderet:

GEORGII ROTHII *compendium theologiae thetico-biblicae*, Francof. MDCCXVII. 8. ***

IO. BASIL. RVCKDESCHELII *anfangsgrunde der dogmati-*

* *Journal des sçavans* MDCCXX. iul. p. 65. Quid LANGIVS contra hanc theologiam scripserit et quales responhones dederit IANVS, indicavi in *der einleitung in die religionsstreitigkeiten der evangelisch-lutherischen kirche* part. II. p. 33. Quum ista numeranda sunt in scriptis controuersiarum, de illis iam taceo.

** *nachrichten von den neuesten theolog. buchern*, vol. I. p. 52. *acta eruditor.* MDCCXLIV. p. 615.

*** *nachr. von den neuesten theol. buchern*, volum. IV. p. 81.

CAPVT II. DE SCRIPTIS

*matifchen und polemifchen theologie, cuius libelli
tio cum praefatione mea lenæ MDCCXXXII. 8.*
it:

KILIANI RVDRAFFII *summa theologia thetica*,
urt. MDCXC. 4. *

BERN. A SANDEN, senioris, *theologia positiva*, *h
is adornata: olim per disputationes XXIV. publice
; nunc iunctim exhibita*, Regiomont. MDCCII. 4.

BERN. VON SANDEN, iunioris, *prima fundamenta
ia positiva, definitiones, distinctiones, dicta sacra
thesin probantia, axiomata, sententias; seu canon
et syllabum haesum et errorum in vno conspectu* s
giomont. MDCCXIII. 4. **

MICHAELIS SCHAEFFERI, *isagoge compendii the
matica*, Tubing. MDCVI. Luneburg. MDCLXIII. 12.

IO. ADAMI SCHERZERI *breuiculus theologicus*,
CLXXVIII. 12. et germanice ibidem MDCLXXX. 12.

IO. ANDR. SCHMIDTII *compendium theologia dog
rabulis instructum*, Helmstad. MDCXCII.
CCIV. 8.

SEBASTIAN. SCHMIDTII *compendium theologia
ita christiana fidei iuxta caussarum seriem per the
thesin plene et perspicue traduntur scripturaeque
tis confirmantur*, Argentor. anno MDCXCVII. 8.

CAPVT II. DE SCRIPTIS

ALENTINI VELTHEMII *theologia memorialis*,
KC. 8.

O. WEINMANNI *institutiones theologiae*, cum
libus in I Ioann. 1, 7. editæ MDCXLIV. ac lon
s MDCLI. MDCLXXII. 8.

HENRICI WIDEBURGII *systema theologiae postu*
miuersa christiana fidei doctrina, perspicuis the
, tractatur, post auctoris obitum a fratre C
Wideburgio iuris publici factum, Helmst. MDCX
cufum lenæ MDCCXXXVI. 8. *

CHRISTOPH. WILCKII *theologia in speculo; seu*
res theologiae dogmaticae, ceter. Lips. MDCCXIX. 8.
titulo: *Christiani Kulufii compendium theolog.*
MDCCXVIII. 8.

MARCI WOELDICKE *compendium theologiae the*
Schnabelii illustratum, Hafn. MDCCLIH. 8. et
CLVI. 8.

NICOL. ZAPFII *compendium locorum theologiae*
f. MDCXLIV. 8.

IOACHIM. ZEHNERI *compendium theologiae, cum*
tionibus, Lips. ann. MDCIX. 8. Vltimum locum
adsigno libro, a me ipso germanice edito atque
to: *einleitung in die dogmatische gottesgelahrheit.*

polemica absoluantur. Quæ docendi ratio quamvis eo nomine laudabilis sit, quod ubi verum dogma satis est confirmatum, sententia illi contraria faciliori negotio repelli queat; non caret tamen difficultatibus, in eo maxime politis, quod expositionem articulorum fidei iusto copiosiore efficiat ac nexum, quo errores aduersariorum inter se cohærent, dissoluat. Moles horum scriptorum diuersa est huiusque causa duo illorum genera constituenda esse, puto. Alia reliquis antecellunt amplitudine et auctoritate; alia inter hæc ac compendia medium veluti tenent locum. Ad istorum ordinem pertinent:

MARTINI CHEMNITII *loci theologici*, ad quos scribendos MELANCHTHONIS *loci communes* materiam atque occasionem præbuerunt. Hos enim quum in academia vitembergensi explicaret ac deinde Brunsvigam vocatus, in labore hoc progrediretur, tandem opus hoc formam, quam nunc præ se habet, accepit. Prodiit illud post auctoris obitum cura *Polycarpi Leyseri*, Francof. ad Mæn. ann. MDXCI. 4. ac postea iterum iterumque, quippe MDXCIX MDCIV. tribus volum. 8. MLXXV. et MDCXC. fol. Vitemberg. MDCXXIII. fol. ad quas posteriores editiones accesserunt CHEMNITII *fundamenta sana doctrine de vera et substantiali præsentia, exhibitione et sumptione corporis et sanguinis domini in cæna: libellus de duabus naturis in christo, vna cum eiusdem descriptione theologiæ iesuitarum*.^{*} Morte impeditus, Chemnitius neque ad expoliendum; neque ad perficiendum opus hoc studia sua conferre potuit. Attamen id magni est momenti et per planum dicendi genus pariter ac rerum gravitatem, adcuratorem, delectum atque ordinem: speciatim enarratam certaminum historiam præ aliis systematibus singulari splendet dignitate omnibusque, qui maiores progressiones in doctrina

D 3

ctrina

^{*} præter has editiones memorantur: Francofurtensis MDCX. Vitembergenses MDCXX. MDCLIII. MDCLXIII. vide *bibliotec. Mayerianam* p. 232. FABRICII *histor. bibliotec. part. II.* p. 156. REHTMEYERI *antiquit. eccles. urbis brunsvig. part. III.* p. 533. LILIENTHALII *theol. bibliotec. tom. I.* p. 402.

CAPVT II. DE SCRIPTIS

rina hac diuiniore facere cupiunt, ad diligenter
am commendari debet. Præmissa est cum oratio-
ne patrum; tum commentatio de usu et utilitate
eologicorum. Compendium ex locis his concin-
ALTH. MENZÉRV, inscriptum: *repetitio chem-
i enucleatio locorum theologicorum Martini Chemnitii*
n. MDCVIII. MDCXXIV. MDCXXXV. MDCCIV. 8. Ve-
DCXII. 8. Kilon. MDCCXIV. 8. Coburg. MDCCXV.
D. BENEDICT. CARPZOVIVS, senior, autem
mes isagogicas in Chemnitium reliquit iisque illis
æ Chemnitius de deo et de christo cum in locis
cis; tum in libro de duabus naturis christi tradidit.
illæ sunt cum disputationibus systematicis et antiq-
ps. MDCCII. 4. ** Præter locos theologicos, CHEMNITIVS
vellum lingua germanica scripsit, cuius titulus est
rnehmsten hauptstücke der christlichen lebre, wie dar-
tores examiniret vnd unterwiesen werden, ac Guelpho
DLXIX. 8. in lucem emisit. Latine eum Ioann. D.
s vertit atque inscriptum: *brevi et simplex forma
s de præcipuis doctrina celestis capitibus*, ceter.
DCLXXI. 8. ad publicum vsum transtulit. Vtrius-
culi et germanici et latini variæ sunt editiones
rsis titulis instructæ. Germanicum et hunc
re: *handbuchlein der furnehmsten hauptstück der chr-*

professus sit. * Nec diligentiori hinc felicior defuit euentus. Effecit Hurterus *locis* suis pariter ac aliis scriptis, vt auctoritas Melanchthonis imminueretur ac multi theologia hutterianam praeferrent melanchthonianæ. Nec solum in dogmatibus ipsis, rite explicandis probandisque; verum etiam in aduersariorum erroribus profligandis operam posuit. Legantur *loci* hi praesertim ab iis, qui in theologia dogmatica iam progressionem fecerunt: **

10. GERHARDI *loci theologici*, quos scribere cepit anno MDCX. quum sacrorum heldburgensium antistes esset, ac tomos quatuor priores edidit; reliquos autem lenæ composuit. In integrum opus, in IX. tomos diuisum, ab anno MDCX. vsque ad MDCXXII. 4. prodiit, inscriptum: *locorum theologicorum cum pro adstruenda veritate; tum pro destruenda quorumuis contradicentium falsitate, per theses nervose, solide et copiose explicationum tomi IX.* Anno MDCXXV. lucem vidit: *exegetis; siue uberior explicatio articulorum de scriptura sacra, de deo et de persona christi, in tomo primo locorum theologicorum concisius pertractatorum.* Singulos tomos, vna cum *exegetis*, reformatæ ecclesiæ addicti litteris iterum describendos curarunt Genevæ MDCXXXIX. fol. tribus voluminibus; hanc autem editionem sequuta est alia, eaque auctior cura *Io. Ernesti Gerhardi*, Ioannis filii, Francof. et Hamburg. MDCLVII. fol. itidem tribus voluminibus, quum adnotationes, quas Gerhardus in ora exempli sui adscripserat, accesserunt atque in ipsum textum translatae sunt; ita tamen, vt singulae per signa fuerint indicatae. Triplex operis huius exstat epitome. Prima, a IO. ERNEST. GERHARDO lenæ MDCLX. fol. edita, locos hos XXXI. tabulis exhibet: secunda, cuius auctor est IOACHIMVS CNAPIVS, itidem *tabulis* constat, Erfurt. MDCLXIV. fol. ac tertia habetur in iam a me memorato SEBASTIANI SCHMIDII *compendio theologiae*. Paulo ante

D 4

nomin-

* in *prolegomenis*, quando ibi de Melanchthone eiusque scriptorum auctoritate exponit atque inter alia *cap. IV. de methodo tractationis* p. 10. scribit, se velle *locos philippicos* ea ratione enarrare, vt *quæ vel incommode; vel minus orthodoxe dicta occurrant, ad analogiam filii et iustiniani calistis veritatis adpendas.*

** FABRICII *histor. bibliotec. pars. II. p. 172.*

CAPVT II. DE SCRIPTIS

natus IO. ERN. GERHARDVS concinnauit quoque
*locorum theologicorum, in qua ea, quæ in IL-
 exegeſi locorum theologicor. Ioannis Gerhardi*
expoſita, in compendium redacta, Ien. MDCLVI.
 ſilentio prætermittendæ ſunt ipſius GERHARDI
ies iſagogicæ, in quibus ea, quæ in tomis, primo,
in exegeſi et ſecundo locorum theologicorum obſer-
ta, in compendium redacta ſunt; quæ vero præ-
mpleta, editæ Ien. ann. MDCXXXIV. MDCXLV. et
Jo. Erneſti MDCLXIII. 4. Quæ diſputationes quæ
ad primum et ſecundum tomum locorum ſpecu-
læ continuandas ſuſcepit GODOFREDVS CVNDISI-
nine iſagoges ad locos theologicos Gerhardi; ſive
diſputationum in tomum tertium, Ien. MDCLXIII.
le ſecunda, ibidem MDCL. 4. Ipſum Gerhardi
 præſtantiffimum eſt ac principatum ſibi præ-
 ſtorum noſtrorum ſyſtematibus omni iure vi-
 ſlectitur incredibilem fere rerum copiam: doc-
 tis adcuratiorem explanationem probationemque
 et modeſtam aduerſariorum refutationem, hæc
 a auctoris ſtupendam induſtriam: diffuſam er-
 egregiamque facultatem, et recte iudicandi; et
 tribendi, comprobant: *

tan.^o Afflicti:^o *Disputatorem de noua theologia helmstadio-regiomontano-rum syncretistarum, Calixti, Horneii, Bebmii, Irnerii Latomorum*, antea iam editam cum *prolegomenis institutionum theologiarum*, Dantisc. MDCLXX. 8. Præter systema huius CALOVIVS scripsit: *apologiam articulorum fidei*, eadem in propria Latina locis, eorum contextu, antecedentibus et consequentibus de parabolis secundum fontes ebraeos et graecos credentia armonizantem, cuius antea mentionem feci, atque theologiam naturalem et reuelatam iuxta augustanam confessionem, Lipsi. MDCLXX. 4.

IO. ANDR. QVENSTEDTII *theologia didactico-polemica; sive systema theologicum in duas sectiones, didacticam et polemican, amplexum* Vitembergæ M. C. LXXXV.º MDCCXCVI. Lipsi. M. C. CLXX. 8. fol. inter quas diuersas editiones prima est optima, quum reliquæ vitis non careant. Sequitur auctor Koenigium et in huius theologiam posituiam, supra a me memoratam, commentarium exhibet, ea ratione scriptum, ut et in dogmata fidei et in controuersias diffunda-

§. VI.

SEQUVNTVR ea maiora theologorum nostrorum systemata dogmatica, quæ paullo ante a me enarratis vel amplitudine; vel auctoritate; vel vtraque simul inferiora sunt et hanc ob causam illis medius locus inter ista et compendia assignari potest. Licet quoque, omnia generis huius monimenta in duas classes distribuere aliaque ad *primam*: alia ad *secundam* referre. Quæ ad hanc pertinent, nunc a me percensenda, ea itidem inter se differunt ac præsertim diuersum ordinem modumque tractandi præ se habent, finesque eorum vel angustiores; vel latiores sunt. In quibusdam sola dogmata traduntur: in aliis contra aduersarios simul disputatur. Sunt ista:

ERASM. SARCERII *loci communes theologici*, duobus tomis, quorum prior Francof. MDXXXIX. 8. posterior Marburg. MDXLIV. 8. lucem adspexit:*

VICTORIN. STRIGELII *loci theologici*, quibus *loci communes* MELANCHTHONIS illustrantur, quatuor partibus. Prima earum Neap. Nemetum MDLXXXI. secunda MDLXXXII. tertia MDLXXXIII. quarta MDLXXXIV. 4. prodit, post auctoris mortem cura *Christoph. Pezelii*. Commendat se opus hoc ordine pariter; ac perspicuitate. Exiit etiam eius *enchiridion locorum theologicorum*, antea a me adductum: **

IO. WIGANDI *corpus doctrinae ex veteri et nouo testamento*, Basil. MDLXIII. MDLXXV. MDLXXXV. 4. germanice Francof. MDLXXVIII. 8.

BARTHOL. BATTI *systema theologiae*, quod XXII. *disputationibus* constat, Gryphisw. 4.

HERM. SCHVCKMANNI *hypotyposis theologia didactica et elenctica*, Rostoch. MDCL. 4.

GVILIELMI LYSERI *systema thetico-exegeticum*, ex variis manuscriptis diligenter collatis, primum editum a Io. Georg. Neumanno, Vitemb. MDCXCIX. 4. *** Ornatum illud est inscriptione *systematis thetico-exegetici*, quia præcipua vtriusque

* *sammlung von alten und neuen theol. sachen*, 1726. p. 200.

** FABRICII *histor. biblicæ*, part. IV. p. 243.

*** *acta eruditior.* MDCXCIX. p. 473.

que fœderis diuina oracula, quibus fidei dogmata
nuntur, breuiter explicata sunt ac monstratum est,
argumentorum vis in illis insit:

HENRIC. HOEFFNERI *loci theologici*, qui post
mortem in lucem prodierunt, Lipsiæ MDCLXXXIII. 4.
scripsit illos, quum adhuc litterarum sacrarum cultor
Non sunt integri. Eam ob causam Hœpfnerus
non edidit:*

PHILIPP. HENR. FRIEDLIERII *systema theol.*
in quinque partes distributum, Strals. MDXXXVIII. 4.

IO. CONRAD. DANNHAVERI *hodosophia christiana*
theologia positiua, in certam, plenam et coherentem me-
redacta, Argentor. MDCXLIX. MDCLEVI. 8. Lipsi. MDCC
quæ vltima editio et accuratior est; et reliquis me-
chartæ ac litterarum elegantiam præ se habet. PAUL.
IACOB. SPENERVS *tabulas hodosophie* huius con-
fatione de *impedimentis studii theologici*, ** et adpen-
um epistolarum, Francof. MDCXC. 4. ad publicum
transtulit. Vti in reliquis dannhauerianis scriptis;
hoc quoque scribendi ratio inelegans et obscura;
autem expositio solida est: ***

MICHAELIS SIRICII *collegium theologicum*,
MDCLXIX. 4.

HIERONYMI KROMAYERI *theologia positiua*-

IO. GRAFFTII *theologia positiuo-polemica, methodo vni-
formi tradita*, Francof. MDCLXXXIV. 4. *

FRIDEMANNI BECHMANNI *institutiones theologicæ, in
quibus articuli fidei accurate et ea, qua fieri potest, perspi-
cuitate tractantur: vsus practici eruuntur: casus dubii et
difficiles enodantur: variæ quæstiones soluantur*, Ienæ MDCCII.
et MDCCVII. 4. quam posteriorem editionem Io. Francisc.
Buddeus præfatione de augmento studii theologici ornauit:

VALENTINI VELTHEMII *theologia acroamatica*, Ien.
MDCXCVII. 4.

IO. BARTH. NIEMEIERI *theologia dogmatum fidei*,
Helmstädt. MDCCII. 4.

DAVID. HOLLAZII *examen theologicum, vniuersam theo-
logiam thetico-polemicam complectens*, cuius præter primam
editionem MDCCVII. 4. aliæ exstant. Prodiit enim illud
postea MDCCXVII. 4. cum præfatione Alberti Ioachimi de
Krakewitz: MDCCXXII. 4. MDCCXXV. 4. MDCCXXXV. 4.

posita sunt; defunt tamen nonnulla; nec omnia adcurate coherere atque inter se æqualia sunt: *

IO. PAVLLI HEBENSTREITI *Systema theologicum, controuersis cum antiquioribus; tum recentioribus accommodatum atque in tres partes diuisum*, quæ singulæ lenæ prodierunt earumque prima MDCCVII. secunda MDCCVIII. et tertia MDCCXVII. 8. Quum vltima confecta esset, integrum opus nouo titulo, a me adducto, cum anno MDCCXVIII. ornatum fuit. Auctor sæpe dissentit a Musæo ac carpit compendium baierianum; minutia autem sunt, in quibus reprehendendis versatur, animumque, ab adfectibus non satis liberum, prodere viderur:

IO. FRANCISCI BYDDEI *institutiones theologiae dogmaticae*, Lipsiæ MDCCXXIII. 4. quam primam editionem optimam et maxime adcuratam sequuntur sunt alia, MDCCXXIV. MDCCXXVII. MDCCXLI. 4. Auctor in eo operam collocauit, ut dogmata perspicue explicaret: solidis probaret argumentis ac terminis, ex philosophorum scholis petitis, vteretur sobrie. Ex historiarum monumentis ea enarrauit, quæ cum ad veræ doctrinæ propagationem ac conseruationem; tum ad errores eorumque fontes ac causas pertinent. Scribendi genus, quod adhibuit, luculentum atque elegans est, et vbi in controuersis theologicis versatur, moderate de illis iudicat. ** *Compendium harum institutionum* antea memorauimus. *Conspectus earum in tabulis*, auctore IAC. GEORG. SPANGENBERGIO, Lipsiæ MDCCXXIV. 4. CHRISTIAN. MUNDENII autem *selectæ thesæ theologicæ*, ex BYDDEI *institutionibus* præcipue collectæ, Helmstädt MDCCXXX. 8. prodierunt:

IOACHIMI IVSTI BREITHAVPTI *institutiones theologicæ de credendis atque agendis*, quarum tomus primus Halæ MDCCXVI. secundus MDCCXXIII. et tertius MDCCXXXII. 4. lucem.

* systema hoc recensetur in den wuerzenbergischen nebenstunden, part. 1. adde LILIENTHALII theol. biblioth. tom. 1. p. 431.

** anserlesene theol. biblioth. part. 1. p. 1. acta erudit. MDCCXXIII. p. 425. deutsche acta erudit. tom. VIII. p. 476. historie der gelehrsamkeit unserer zeit, p. 677. LILIENTHALII theol. biblioth. tom. 1. p. 427. samlung von alten und neuen theol. sachen, 1725. p. 91.

CAPVT II. DE SCRIPTIS

m vidit. Illustrant istæ vberioribus commentaris *institutiones theologicas* breuiores, quarum rationem feci, ac multa subsidia ad cognitionem cum solidam; tum piam, sine metaphysicis acieis subtilitatibus, comparandam præbent: *

IACOBI CARPOVII *theologia reuelata dogmatico scientifica adornata*, cuius tomus primus MDCXXXVII. et auctior MDCCLII. secundus MDCC tertius MDCCCLIX. 4. ** prodiit. Opus hoc et sua ac methodo multis se commendauit; aliis nonnulla, ibi tradita, displicuit hique publice

disputarunt; a quibus tamen aduersariis defensor. Contra IOACHIM. OPORINI enim commentum *usu docta simplicitatis contra scepticos*, duo speculatiuis simplicitate non expugnata edidit: cæcilius TL. CLVGII *singularibus theolog. Carponianæ institutione*, Vitemb. MDCCXXXVIII. 4. *** librum,

lusest: *inania singularium Clugianorum theologia* et opposuit, quumque IO. ENGELSTROEMVS et I. TMANNVS ei bellum indixissent: ille in dissertationibus *de satisfactione christi pro peccato in spiritum sanctum*, *de imitationibus de actu reprobis, vero redemptionis*, et aduersus utrumque pro se pugnavit in illius *metaphysica peccati in spiritum sanctum atque incre-*

autem porismata practica et in gratiam lectorum iuniorum aphorismos adiecit, atque ita tractandi ratione ordineque perutili ac laudabili usus est:*

CHRISTOPH. MATTH. PFAFFII *academische reden über die grundlehren der christlichen religion; oder die theologiam dogmaticam*, Tubing. MDCCXLIV. 4.

IO. IACOB. RAMBACHII *dogmatiscbe theologie; oder christliche glaubenslehre*, quem librum, duabus partibus constantem, Ern. Frid. Neubauerus post auctoris obitum Francof. MDCCXLIV. 4. edidit. Continet recitationes, quibus Rambachius in academia Gieffensi LANGII *oeconomiam salutis evangelicam* interpretatus est. Non sine iure addo PHILIPP. IACOBI SPENERI *evangelische glaubenslehre*, Francof. MDCLXXXVIII. 4. opus saepius editum, praeclarum et maxime utile, cuius et exstat epitome latina in tabulis; siue *sciagraphia doctrina fidei evangelica*, Francof. MDCLXXXVIII. 8. Quodam modo etiam IO. REINHARDI *glaubens systema*, Ien. MDCXCVI. 4. huc referri potest.

§. VII.

Nec praetereundi sunt, qui theologiam dogmaticam tabulis exhibuerunt, instituto non vituperando; sed laudando, si id quidem rite adhibeatur ac tabulae ipsae accurate apteque formentur. Illarum enim ope totius articuli fidei et summa et ordo nexusque, quo singulae eius partes inter se cohærent, facilius perspicui possunt; nec solum qui alios docent; sed etiam qui discunt, ab illis merito expectant utilitatem commoditatemque. Qui earum laborem susceperunt, duo illorum sunt genera, quum vel ipsi theologiae dogmaticae capita in tabulis tradiderint; vel aliorum systemata ac compendia in eiusmodi formam redegerint, qualia scripta sunt:

CHRISTIAN. MATTHIAE *theologia typica; seu theologia delineatio*, Hamburg. MDCXXIX. fol.

NICOL. ZAPFII *catena aurea articulorum fidei*, Vinar. MDCLV. fol.

* LILIENTHALII *theol. biblioth. rom. I. p. 433.*

CAPVT II. DE SCRIPTIS

IO. ROTHMALERI *oeconomia sapientiae et praebristiane cum sciagraphia papismi, caluinismi et peccati tabulis adornata*.

HENRIC. OPITII *theologia thetica, methodo analitica* xxxv. quæ MDCXCVII. fol. prodit:

IOACH. FRIDER. SCHMIDII *oeconomia totius dei et arbor fidei*, Vitemberg. MDCCVII. 4.

IO. ABR. KROMAYERI *tabule theologiae positivae naticae pleniores*, Goth. MDCCXV. 4.*

OTTON. NATHANAEL. NICOLAI *conspectus theologiae, in xxiv. tabellas mnemoneticas redactæ*, MDCCLIII. 4. His addendæ sunt, quibus aliorum dogmatici instructæ fuerunt, tabulæ: 10. quippe tabulæ locorum communium Philipp. Melanchthonis. MDLX. fol. ipsius Melanchthonis præfatione prædicae PRAETORII locorum theologicorum Philipp. Melanchthonis analyse, Vitemb. MDLXIX. 8. IOACHIM. II et IO. ERN. GERHARDI tabulæ, in quas illi Gerardi locos theologicos redegerunt, antea a me commemoratæ, quum de locis his exposui: 10. CHRIST. GERI tabulæ synopticae, quibus thetica præcipue theologicorum compendii butteriani exhibentur, Hb. MDCCV. 4. PHILIPP. IACOB. SPENERI tabulæ bannhauerianæ. Francof. MDCXC. 4. quædam et

CAPVT II. DE SCRIPTIS

christlichen religion, Hamburg. MDCCXXXVII. 8. in dissertationibus, quas doctissimi viri scripserunt: G. BERNARD. RVLFINGERVS de *mysteriis christi*, Tubing. MDCCXXXII. HENRIC. GOD. HANVS: *mysteria neque comprehendendi posse; neque tam aduersari*, Vitemb. MDCCXXXVI. 10. DAVID S. de *necessitate mysteriorum in religione reuelata*, MDCCXLVI. adde PETR. IAENICHIVM de *incomprehensibilitate mysteriorum fidei*, Thorun. MDCCXX.

III. DE THEOLOGIA

IACOB. MARTINI in *locorum theologicorum generali de theologia constitutione et speciali de scriptis*, Vitemb. MDCXX. 4. ABR. CALOVIVS, cuius *theologiam*, Vitemb. anno MDCLII. 8. prodiiit acceperat, vt supra denotaui: BALTHAS. MEISNERVS *cognitis theologiae*, Vitemb. MDCXV. 4. KILIAN. DRAVIVS in *protheoria de theologia in genere*, MDCLXXVII. MDCCXI. 4. ac qui prae aliis laudandi etiam litterarum cultoribus consulendi sunt: 10. WILHELM. et PHILIPP. IACOB. SPENERVS. Ille iuris publici *introductionem in theologiam, qua de natura theologiae naturalis et reuelatae, itemque de theologia reuelatae principia* addi primo, *scriptura sacra agitur*, Ien. MDCLXXIX. 4.

IVST. WESSELI RVMPAEI *introductio in theologiam, recens maximam partem controuersam*, Francof. MDCCXV. 8. qua de theologia, de religione, de libris symbolicis, de scriptura sacra, de articulis fidei exponitur: 10. FRID. WVCHERERI *pracognita theologia dogmatica*, len. MDCCXXXIX. 4. GEORG. GODOFR. KEVFFELII *commentatio de caussis corrupta theologia*, Rostoch. MDCCCKIV. 4.

IV. DE SCRIPTURA SACRA

AEGID. HVNNIVS in *tractatu de sacrosancta maiestate, auctoritate, fide ac certitudine sacra scriptura prophetica et apostolica, veteris et noui testamenti*, qui postquam Francofurti. MDXCIV. 8. prodierat, non solum iterum ac saepius litteris descriptus;* sed etiam triplex illius germanica interpretatio adornata fuit, a *Veclio* videlicet, *Tittelio* et *Crasselio*, huiusque vltimi versio cum *Ioachimi Langii* praefatione Stendal. MDCCXVIII. lucem vidit: 10. SCHROEDERVS in *opusculo theologico de principio theologia et naturali notitia dei*, Suinfurt. MDCV. 8. id quod inscriptum: *tractatus theologicus de principio theologia et iudice supremo controuersiarum theologicarum*, iterum Gieß. MDCXIX. 8. auctius lucem vidit: BALTH. MEISNERVS, cuius *disputationes de scriptura sacra*, Vitemb. MDCXXVI. 8. exstant: LEON. HVTTERVS in *disputationibus de sacra scriptura*, Vitemberg. MDCVI. 4. THEODOR. THVMIVS, qui emisit: *disquisitionem de verbo dei*, duabus partibus constantem, quarum prior exponit de libris canonicis et apocryphis: de illorum diuina et canonica auctoritate: de editionibus biblicorum authenticis deque eorum versionibus; posterior autem de perspicuitate, necessitate et perfectione scripturae sacrae, Tubing. MDCXXV. MDCXXVI. 4. quod opus quum contra Bellarminum confectum est, id scriptis quoque polemicis adnumerari potest. Præter hos, commemorandi sunt: CONRAD. HORNEIVS, qui *tractatum theologicum de sacris et diuinis scripturis*, Helmst. ann. MDCXXXII. MDCLV. 4. edidit atque eo de sanctissimi codicis auctoritate, canone, sufficientia et interpretatione ita commentatus est, vt quamuis contra scriptores, præfati romano ad-

E 3

dictos,

* exstat etiam inter opera eius latina tom. I. p. I. Laudatur scriptum hoc a CÆCENIO exercit. de libris scriptorum optimis p. 27.

CAPVT II. DE SCRIPTIS

os, disputaret; attamen et veram doctrinam et
pariter ac confirmaret: IO. ANDR. QVINTES
exercitationibus theologicis, Vitemb. MDCLXXVII. et
alta argumenta de scriptura sacra: speciatim de
initate, auctoritate, veritate et infallibilitate, per
et sufficientia: perspicuitate, sensu, interpreta
et enarrantur: porro IO. SAVBERTVS, iunior, in
tionibus XI. de scriptura sacra, ab anno MDCLX
um MDCLXXXVII. in lucem editis: IO. MYSERVS
introductione in theologiam, antea a me laudat
n solum de theologia; verum etiam de scriptura
tur; tum in *questionibus theologicis de synopsi
ptura sacra*, Ien. MDCLXXIX. 4. IO. HENRICVS
ertationibus quatuor de scriptura sacra, Franc.
XCX. 8. * et MDCCVIII. 4. quibus exponit de lib
rorum inspiratione atque in arcam repositione:
nis consignatione ac germanica Lutheri translatio
tra Richardum Simonem theologosque batavos
: CHRISTOPH. ZELLERVS in *historia scripturae*
n. MDCCCL. 4. cuius libri inscriptio quamvis im
leatur, eum huc minus referendum esse; locum
ne ob argumenta dogmatica, simul eo explanata,
test: SAM. CHRIST. HOLLMANNVS in *dem vortrag von gott und der heiligen schrift*

lis; sed tantum naturalis ac philosophica esse videretur,*
 opposuit se BERTLINGIVS, ac SCHVBERTVS, vt se a
 suspicione falsæ doctrinæ liberaret, edidit: *unterricht von
 der göttlichen kraft der heiligen schrift*, Ien. MDCCLIII. 4.º
 BERTLINGIVS autem: *vorstellung, was die lutherische kir-
 che von der kraft der heiligen schrift lehre vnd nicht lehre*,
 Gedan. MDCCLVI. 4. ac CAROL. SAM. KRAVSIVS *concur-
 sum spiritus sancti cum suo verbo*, Lipf. MDCCLIV. 4. itidem
 contra Schubertum. *** De scripturæ perfectione et suf-
 ficiencia in lucem exierunt commentationes CHR. LANGII,
 ISAAC. FAVSTII, WEISMANNI, LYSII: de illius perspi-
 cuitate SCHARFII, GERH. TITII, LYSII, ZELTNERI: de
 lectione eius, omnibus concedenda, QVENSTEDTII, BVD-
 DEI, cuiusmodi argumenti etiam est CHR. KORTHOLTI li-
 ber de *lectione biblicorum in linguis vulgo cognitis*, Ploen.
 MDCXCII. 4. de integritate codicis sacri WOLFII, Gieß.
 MDCCLI. de canone KORTHOLTI, Rostoch. MDCLXV. de
 immutabilitate FAVSTII, Argentor. MDCLXXXVIII.

ADAM. OSIANDER, qui *augustissimum trinitatis mysterium; ex utriusque veteris et noui testamenti libris adumbratum*, Tubing. MDCLXIV. 4. emisit: ABR. CALOVIVS *intractat. de sacrosancta trinitate*, Vitemb. MDCLV. 4. MICHAEL. CHRISTIAN. RVSMYERVS *in der lehre von der hochheiligen dreyeinigkeit und dem kundlich grossen geheimnis der offenbarung gottes im fleisch*, Hamburg. MDCCXVII. 4. IACOB. CARPOVIVS *in reuelato sacrosancta trinitatis mysterio*, Ien. MDCCXXXV. 8.* IO. ANDR. BVTSTETTIVS, cuius in lucem exierunt: *vernunftige gedanken vber die geheimnisse der christen uberhaupt und insonderheit vber das geheimnis der heiligen dreyeinigkeit*, Guelpherb. MDCCXXXV. 8. THOM. HAVPT, qui edidit: *grunde der vernunft zur erlauterung und zum beweis des geheimnisses der heiligen dreyeinigkeit, gesammelt und beurtheilet*, Rostoch. MDCCCLII. 8.** Adiungendæ sunt dissertationes: IACOBI ANDREAE, IO. TOB. MAIORIS, IO. MEISNERI, FAVSTII, HENICHII, MVSAEI, NIEMANNI, DEVTSCHMANNI, SIGWARTI, GRAPII, IO. ANDR. SCHMIDII atque aliorum de trinitate generatim. De mysterio hoc oracula prioris

MDCXLIX. vna cum eiusdem *appendice* ad hanc dissertationem. * Addantur: ABR., CALOVIVS in *scriptura sacra veteris testamenti, trinitatis reuelatrice*, contra Hermannum Cingallum; siue Christoph. Sandium, Vitemberg. MDCLXXX. 4. SEBASTIANVS SCHMIDIVS in dissertatione *de antiquissima fide mosaica circa mysterium trinitatis*, Argent. MDCLII. FRID. ANDR. HALLBAVERVS, quo praefide IOACH. EHRENFRIED. PFEIFFERVS disputavit de *trinitate personarum, ex oraculis veteris testamenti euicta*, Ien. MDCCXLIH. NICOL. KOEPPEN in *demonstratione dei triumini ex Ios. XII. 22*. Gryphusw. MDCCX. commentationeque de *tribus deitatis personis in benedictione sacerdotali*, ibid. MDCCXXXV. ANDR. DAN. HABICHORSTIVS in *Iesaja, sacrosancta trinitatis pracone*, Rostoch. MDCCI. De *mysterio trinitatis, creditu ad salutem necessario*, EBELINGIVS, HOCHSTETTERVS, BVDDIVS academias dederunt exercitationes; de *ratione autem in mysterio trinitatis captiuata* IO. ANDR. SCHMIDIVS: de *trinitate platonica* CARPZOVIVS ac de *trinitate platonica vere et falso suspecta* NEVMANNVS. Illi quoque ad dogma de trinitate recte tradendum ac defendendum praebent subsidia, qui vindicias interpretationesque oraculi Iohannis 1. epistol. v, 7. scripserunt.

β.) *speciatim*

1. de *generatione filii aeterna.*

DORSCHIVS, ** FRISCHMUTHVS, ZEIDLERVS, WEGNERVS, BECHMANNVS, FECHTIVS, FOERTSCHIVS, RAMVS in dissertationibus, quibus singulari industria argumentum hoc persequuti sunt; praeter hos autem consulendus est: IO. WIGANDVS in *rationibus pro et contra de generatione filii dei, an cogitando generetur*, Francof. MDXC. 8.

2. de *spiritu sancto eiusque processione atque operationibus.*

TELEMANN, HESHVSIUS in *propositionibus de aeterna spiritus sancti diuinitate*, Ien. MDLXXII. DAVID. RVNGIVS, cuius

* quae de mysterio trinitatis, ex veteris testamenti libris cognoscendae, contra Calixtum disputata sunt, ea enarraui in der einleitung in die religionsfreisigkeiten der euangelischbischöflichen kirche, varijs locis.

** dissertation. theologica. pentadecad.

cuius prodiit *adsertio sanæ doctrine de æternitate et æterna deitate spiritus sancti*, Vitemb. MDXCIX. præter hos autem, dissertationes scripserunt: SEB. NIEMANNVS de *spiritu sancto*, Ienæ MDCLV. THEODOR. HACKSPANIVS de *spiritu sancto*:* IO. ERNEST. GERHARDVS de *personalitate spiritus sancti*, Ien. MDCLX. IO. GEORG. DORSCHVS de *diuina persona spiritus sancti*, Argent. MDCLXXXVI. FR. DEVT-SCHIVS de *personalitate spiritus sancti*, Regiomont. MDCKG. GOTTFR. OLEARIVS; aut potius, qui auctor est, IO. FRID. BVRGIVS, respondentis munere functus, de *spiritus sancti cum patre et filio adoratione et glorificatione*, contra Whistonum, Lips. MDCCXI. IO. FRANC. BVDDEVS de *diuinitate spiritus sancti*, ex *oeconomia gratia demonstrata*, Ienæ MDCCXXVII. IO. CHR. PFEIFFERVVS de *diuinitate spiritus sancti*, contra pneumatomachos, Ien. MDCCXL. GOTTL. FRID. GVDIVS de *martyribus, diuinitatis spiritus sancti testibus et vindicibus*.**

Ad dogma de processione spiritus sancti a patre et filio explanandum industriam conpleverunt: IO. CONR. DANN-

petitio orthodoxa doctrina de processione spiritus sancti; præter hæc autem legi possunt: THOMAE WEINRICHII controuersia de spiritu sancto contra photinianos, in qua ipseus æterna deitas; nec non personalis existentia non tantum solidis argumentis ostenditur; sed etiam a cauillationibus aduersariorum vindicatur, Lips. MDCXVII. 4. IVSTI CHRISTOPH. SCHOMERI adsertio endoxa fidei christiana de spiritu sancto, Francofurt. MDCLXXIX. 8. contra CHRISTOPH. SANDII problema paradoxum de spiritu sancto, annon per illum angelorum genus intelligi possit? * quorum scriptorum auctores quamvis aduersariorum errores refellant; simul tamen veram doctrinam de spiritu sancto exponunt ac confirmant.

De operationibus spiritus sancti variæ exstant commentationes dissertationesque, videlicet: ANTONII de necessitate spiritus sancti eiusque donorum gratiæ ac de officii spiritus sancti paracletici et elenchtici nexu:** CARPZOVII de elenchico spiritus sancti catholico: FRANCKII de usu et abusu officii elenchtici spiritus sancti:*** KLEMMII charitosophia; seu gratia diuina spiritus sancti adplicatrix, per iesum christum peccatorem restituens: WERNSDORFII de gratia spiritus sancti docente, vna cum adsertione sana doctrina de spiritus sancti gratia docente: * BOERNERI de spiritus sancti chrismate: NEVMANNI de unctione, omnia docente: FRISII de officio spiritus sancti æconomico: WEISII de officio spiritus sancti mnemonico: FOERTSCHII de spiritus sancti ductu filiorum dei: BREITHAVPTI de spiritu adoptionis: OLEARIIDe spiritu seruitutis et adoptionis: IOCHII de spiritu precum: HOEFFNERI de aduocatia spiritus sancti: KETTNERI de aduocatia maiestatica et gemitu ineffabili spiritus sancti: VELTHEMII de gemitu spiritus sancti: ARNOLDI de spiritu sancto in oratione fidelium efficaci: GYNTHERI de clamore spiritus sancti in cordibus fidelium: WENDLERI de spiritus sancti pro sanctis intercessione: DOMMERICHII *prüfung der lehre von der*

* edidit etiam MAYERS contra problema hoc paradoxum commentationem: *an spiritus sanctus sit genus angelorum?* Hamb. MDCCVIII.

** in eius *programmatis*. p. 177. et 475.

*** idem est in eiusdem *programm.* p. 27.

* sunt in eius *disputationib.* academ. volum. I. p. 68. lqq.

der persönlichen fursprache des heiligen geistes
persönliche fursprache des heiligen geistes für die
 HENNINGII de spiritu sancto, pignore hereditario
 de titulo arrhabonis, spiritui sancto proprio: WEISS
 de contristatione spiritus obfignatoris: *** WEISS
 sancto ianitore: DEUTSCHMANNI de benedictione
 sancti.

VII. DE CREATIONE

JACOB. HENR. BALTHASAR, qui publicæ
historiam creationis mosaicam, capite primo geneseos
variisque obseruationibus illustratam, Gryphisw.
 IO. FRID. WUCHERERVS in *historia creationis,*
la capite primo geneseos continetur, obseruationibus
illustrata, len. MDCCXXVIII. 4.º vii autem scripturae
 pue ad historiam mundi, a deo conditi, mosaicae
 ita alia eaque dogmatica prodierunt. In I
 HENR. KIPPINGII *exercitationes sacras de creatura*
primi hominis, Brem. MDCLXV. et Francof. A.
 AC IO. ANDR. BYTTSTETTII *betrachtung der*
welt vberhaupt, MDCCXXXVI. 8.º et *gedanken*
schöpfung des menschen vnd ebenbild gottes, MDC
 meritoque simul mentionem facio dissertationum
 carum de creatione, quæ ad nos peruenerunt: BACH
 DANNAVERI, ** THVMMLI, IO. MEISNERI

81, 10. BERNARD. WIDEEVREGII commentatio-
is primigeniae, Vicemb. MDCLXII. Tub. MDCKCVI.
 XXX. 10. MICH. HALLWACHSII dissertatationem
secundi dei, et quod ad finem creationis attinet,
 WITTH. PFAFFII de *gloria divina, ultimo operum*
esse, et 10. ACHAT. FELIC. BIELCKII opusculum
letzten zweck der schöpfung, MDCCLI. 8. Quae lit-
 signata et disputata sunt de possibili creatione
 aeterno: de telluris origine, structura, muta-
 tione aliis generis huius argumentis, ea magis ad
 haec, quam theologorum scholas pertinent.*

VIII. DE ANGELIS BONIS ET MALIS

JO. CASMANNVS in *angelographia*, Francofurt.
 IL 8. 10. IACOB. HERRENSCHMIDTIVS in
angelorum; siue illustrium de angelis quaestionum, li-
 bra. Ica. MDCXXIX. 8. STEPHAN. CLOTZIVS, qui
angelographiam; siue tractatum de angelis, Rostoch.
 XVI. 4. iuris publici fecit: 10. GEORG. DOR-
 STI, cuius studio in lucem exiit: *singularium angeli-*
ptenarius, in quo de angelis imperiorum bonis malis-
tribus praetiorum praesidibus et similibus agitur, Ar-
 g. MDCXLV. 12. 10. MVSAEVS in *angelogia aposto-*
lica, Helmstad. MDCXCV. 12. ** qui liber postea
 do: *succincta et solida de cherubim, seraphim, prin-*
ceps, thronis, dominationibus totoque angelorum choro et
ad scripturae filum deducta diatriba, Brunsvig.
 T. 12. prodiit: GERHARD. MEIERVS in *para-*
trachangelis enthymemate, Hamburg. MDCXCV. 4. 10.
 PORINVS, qui in lucem emisit: *erlauterte lebre*
engeln, Hamb. MDCCXXV. 8. *** ac sub titulo: *der*
im

ione legantur quoque: SLEVOGTVS *disputation. academi-*
 409. 199. AFFRIMANNVS *synagmat. exercitation. acad.*
 I. p. 418. atque alii, de quibus euoluantur: FABRICIVS
lectus argumentor. et syllabo scriptor. de veritate religionis chri-
cap. XIII. p. 361. et LILIENTHALIVS in dem biblischen
vario des alten testaments p. 37. 19.
editor. MDCXCV. p. 406.
ig von alten und neuen theol. sachen, 1736. p. 119.

im alten und neuen testament unterschiedene: *eingesebene dienst der guten engeln, nebst augen-
 rache des messie an dem teuffel, das ist, die en-
 re der bebraer, und christen von guten und bö-*
 Hamburg. MDCCXXXV. 8. IO. CHRIST. STE-
 NVS in dem versuch von den wurckungen der g-
 Guelpherb. MDCCXLIV. 8. Exercitationes di-
 que de angelis generatim ediderunt: IO. GE-
 IO. TOB. MAIOR, CHRIST. CHEMNITIV
 SPANIVS, * TOB. WAGNERVS, VARENIV
 HOLTVS, DEVTSCHMANNVS, BREITHAVF
 DOFR. HOFMANNVS: speciatim de istorum
 CASP. SCHOEN: de bonorum angelorum co-
 IO. SCHMIDIUS, IO. FRID. MAYERVS:
 cultu PFEFFINGERVS, ERH. REVSCHIVS, I
 SCHVLTZIUS, GEORG. PHILIPP. OLEARIV
 te in sensus internós fidelium IO. GEORG.
 precibus pro nobis CHR. FR. WILISCHIVS:
 dem officiis VALENT. ALBERTI. De malis ang-
 tiones varii diuersique argumenti exstant: IO.
 ZERI de *daemonibus; sue angelis malis*: HECTOR
 MASII de *existentia demonis, quatenus e natura*
notescit: ** CHRIST. CHEMNITII de *fide demon*
 ANDR. ZVLICHII de *theologia demonum*:

Magdeburg. MDCCL. 4.

DE PROVIDENTIA DIVINA

DEI RVNNIVS in tractat. de providentia dei et
redemptione; seu electione filiorum dei ad salutem,
et. MDXCVII. 8. *^o SAM. GOTTLIEB. HEINIVS
tribus providentia diuina; oder sonderbaren merck-
tlicher vorfarge vor der menschen leben und wohl-
dreh. MDCCXIX. 8. IO. ANDR. BUTTSTETTIVS,
ibid: vernunftige gedancken von der vorsehung gottes,
lung der erhaltung und mitwurckung, Guelpherbyt.
III. 8. et vernunftige gedancken von der vorsehung
vorsehung der regierung der welt, ibid. MDCCXLV. 8. *
quodam modo addi potest: CHRISTOPH. ANDREAS
AVVS ob librum, ab eo cum inscriptione: *fatum*
et historicum, Lipf. MDCCIV. 8. editum. In dispu-
tas dogma hoc idque generatim traditum est a
AAVDO, IO. GERHARDO, IO. MEISNERO, HVL-
DE, GEORG. CALIXTO, DEVTSCHMANNO, CHRI-
ST. FRANCKIO, BENZELIO, HOCHSTETTERO; sin-
gulum illius capita speciatim pertractarunt atque
runt: RECHENBERGIVS de *providentia dei circa*
minima:

optima: BAIERUS de providentia dei circa circa peccata hominum: WEISMANNUS de providentia dei contra malum: * DANNHARTUS de Solus thearchie; sue divinae providentiae, extra ordinem miris, defectibus et exemplis illustratis: ** ego igitur de providentia divina, ex calamitatibus piorum demonstrata.*** De concursu divino exstant dissertationes: FAVSTUS, TRIBSCHOVII, MICHAEL WARTHEMI; vel potius NEYMANI, AUG. WOLFFII, HESPERWICII. Scripta de termino vitae humanae iidem huc spectant, cuiusmodi sunt: DANIEL HENRICI liber de vita humana termino, editus et eiusdem argumenti locutionibus HUNNII, MAIORIS, MENTZII, FEYERBOURNII ET BAIERII ductus a NIEBONTINO DICELIO, Francf. MDCCCL. 8. * IVSTI SOEFFINGII Betrachtung des menschlichen Lebensziels, Rudolstadt. MDCCVII. 8. IO. IACOB. SCHMIDII tractatus vom natürlichen Lebensziel, Lips. MDCCXXXIII. 8. item singulares hae de re dissertationes: BALTR. MENTZII, quae latine scripta atque edita est MDCCXLVII. germanice autem MDCCXLIX. **

VEL 4. SEBASTIAN. SCHMIDIVS, cuius tractatus
de dei in homine, ante lapsum considerato, prodit
 MDCLIX. et MDCCII. 4. FRID. VERIG. CALIX-
 tati theologico de vario hominis statu, Helmstad.
 4. MICH. LILIENTHALIVS, qui edidit: *wahr-
 heitsvorstellung der geschichte unserer ersten eltern im
 Paradies*, Regiomont. MDCCXXII. 8. * GERMANIC.
 1 FIDE in der übereinstimmung vernünftiger und ge-
 nuer gründe in den lehren vom stande der unschuld und
 der sünde, Hamburg. MDCCXII. 8. cuius scripti-
 cio; nec sine perspicuitate composuit, verum
 notum est: *David Otto Wabrendorf*: ** GEORG.
 1 in der herrlichkeit des obenbildes gottes in sei-
 ner schöpfung, vornemlich an dem menschen, Vra-
 slav. 8. *** Cum libris his coniungendæ sunt
 HENR. HINNELII, HOPFNERI, IO. MEISNERI,
 JOH. MISLERI, OSIANDRI, IO. VLRICI MAYE-
 RICHSMANNI, SONNTAGII, IO. MICH. LANGII,
 L. SCHMIDII, WERNSDORFII, RVMPARI, BREIT-

XL DE FOEDERIBVS DIVINIS

G. CALIXTVS in libro de *pactis, quæ deus cum
 hominibus facit*, Helmstad. MDCLIV. 4. qui a Io. Georg.
 1 germanice versus cum inscriptione: *zweysa-
 chliche gottes*, Helmst. MDCLXXVIII. 4. lucem vi-
 DESSIAN. REYTERVS, cuius libellus de *fœderibus
 veteris testamenti*, Vitemb. MDCCVI. 4. prodit: IO.

F 2

WOLFGANG.

hoc videatur ipse auctor act. Borussic. vol. III. p. 835.
 1 von den neuesten theolog. buchern, volum. 1. p. 348.
 SUNT: MEISNERVS *anthropolog. decad. prima: FRES-
 NEN den pastoral-sammlungen part. 1. p. 399. TRELLEND
 logia paradisiaca*. Hafn. MDCCVII. WEIGE in *iure bo-
 nificæ creaturas; oder schriftmassigen erörterung des rechts des
 1 über die creaturen*, Stuttgart. MDCCXI. 8. Si quis
 1 de situ paradisi huc referre cosque scire velit, ablego
 d LILIENTHALIVM in dem theologisch. bomileischen ar-
 p. 194. et WEIDNERVM in der deutschen theologia bi-
 29. quamvis illi non tam ad theologiam dogmaticam;
 1 istoriam ecclesiasticam prioris fœderis pertineant.

CAPVT II. DE SCRIPTIS

VOLFGANG. IAEGERVS in *iure dei federali*, cedere dei, cum homine ante lapsum inito, Tubing. MDCXCVIII. 8. et in tractatu de *federali*, Francof. MDCCXII. 4. IO. ANDR. GRAMLICHVS *tractatu theoretico-practico de federibus diuinis in gentibus*, Helodam. MDCCXV. 8.* quibus scriptis adnumeramus dissertationes: IO. MVSAEI de *pactis et federibus hominibus*: IO. HVLSEMANNI de *pacto dei, cum primo genere in protoplastis ante lapsum inito*: HILF. FROMAYERI de *pacto legali et euangelico*: HENRICH. I. de *pacto dei cum homine legali et euangelico*: CHRIST. II. de *pactis legali et euangelico dei cum protoplastis*: ERNESTI GERHARDI de *perennitate federis gratiae*, *regulas federum aconomias demonstratas*: IO. WOLFGANG. I. de *federe legali, cum Adamo inito*: GOTTFRIED. II. de *pacto, cum primo homine inito*. **

XII. DE LAPSV PRIMORVM HOMINVM

IACOB. PRAETORIUS in *dem sundenspiegel* *von dem ersten eltern im paradies*, Berolin. MDCLXVIII. ICH. BAYMANNVS, qui *Adamum protoplastum*, gotting. MDCLXVIII. edidit: CHRIST. WOELFFELIUS *exercitationes de lapsu Adami*, Tubing. MDCLXVIII.

IIVS in den gedanken von dem schicksal der ersten menschen, Ien. MDCCXLV. 8. Nec desunt dissertationes, quibus dogma hoc vberius expositum fuit. Disputarunt: REGID. HYNIVS ET IO. HVLSEMANNVS de lapsu priorum parentum: IO. GERHARDVS, IO. MVSAEVS, IAC. HENRIC. BALTHASAR de peccato protoplastorum primo: WIG. KAHLERVS de innocentia dei circa lapsum primorum parentum: IO. GEORG. ABICHTIVS de sapientia et bonitate dei circa lapsum Adami; item CHR. IO. WILKIVS de infusa cognitione lapsus humani generis: CHR. GOTTL. SCHWARZIVS de lapsu primi hominis, a paganis adumbrato. Exstant præterea plures commentationes de serpente seductore, RIVINI quippe, FRISCHMUTHI, FAVSTII, MASCHII, WEGLEITERI, RVSI, KLEMMII, ORTLOBII; nec sine iure ad iam memorata scripta adiungo: EVILIELM. ERNESTI STARCKII *betrachtungen vom Baum der erkenntnis gutes und böses*, Franc. MDCCXLVII. 8.*

XIII. DE IMPVTATIONE PECCATI
ADAMITICI

PETR. MVSAEVS *dissertatione, qua locus Paulli Rom. 7, 12. in quo omnes peccarunt, consideratur*, Kilon. MDCLXXIV. et Tubing. MDCCXVIII. IO. KAHLERVS, cuius exstant quinque disputationes de *imputatione peccati alieni, in primis adamitici*, Rintel. MDCXCVI. IO. CHRISTOPH. PFAFFIVS duabus dissertationibus de *imputatione diuina lapsus Ada*, Tubing. MDCCXI. CHRIST. MATTH. PFAFFIVS disputat. de *imputatione peccati primi*, aduersus Petr. Bælium, Tubing. MDCCXX. IACOB. CARPOVIVS commentatione de *imputatione facti proprii et alieni; speciatim vero peccati Adami*, contra Dan. Whitbyum, Ienæ MDCCXXXVI. 8. IACOB. SIGISM. BAVMGARTENIVS de *imputatione peccati adamitici, posteris facta*, Hal. MDCCXXXIV. monymus in scripto, cuius titulus est: *die gute sache got-*

F 3

tes

* auctor refutat librum detestabilem, qui gallice ita inscriptus: *l'état de l'homme dans le peccé originel*; germanice autem: *philosophische untersuchung von dem zustand des menschen in der erbsünde*, MDCCXLVI. prodit.

der bey zurechnung des falles, Hildburghuf. M
 ZO. IAC. PLITT in der rettung der ehre g
 zurechnung des fündenfalls vnferer stammelter
 MDCCLIV. 8. **

XIV. DE PECCATO

a.) de peccato generatim

AEGID. HVNNIVS in articulo de peccato
 & sacra fundamentis exstructo, Vitemberg.
 GEORG. CALIXTVS, cuius tractatus diuersi
 vnum volumen congesti a Frider. Vlric. Calixti
 MDCLEX. 4. lucem viderunt: * IO. DAV. MI
 den gedancken vber die lehre der heiligen schrif
 de, als eine der vernunft gemasse lehre, Hambur
 Præter scripta hæc, habentur dissertationes:
 NI de peccato in genere et specie: ** REISE
 definitione: TITII de peccato eiusque differen
 KORTHOLTI de peccato in genere: DEVTSC
 peccati natura, vna cum MVSÆI thesibus de
 quæstionem: quænam sint causæ peccatorum
 in illis numerari possit? explanandam studia
 runt: GEORG. DEDEKENNVS in tractatu
 causis, Francofurt. MDCXI. 8. THEODOR.
 consideration. quæstionis controuersæ: an deus si
 12. Teil. MDCXIII. et dissertatione de causis

BALTHASAR. Speciatim commentati sunt: BALTH. MEISNERVS de eo, *an peccatum originis formaliter sit aliquid positui?* * IO. NICOL. QVISTORPIVS de eadem quaestione: *an peccatum originale sit mere priuatiuum.* Rost. MDCLXXXV. IO. OLEARIVS de *subiecto immediato peccati originalis*, Lips. MDCXCIV. IO. FRANC. BVDDEVS de *anima, sede peccati originalis principali*, lenæ MDCCXVIII. ** IAC. SIGISM. BAUMGARTENIVS de *propagatione et gradibus peccati originalis*, Hal. MDCCXLV. IO. SCHMIDIVS de *peccato originali, gentilibus ignorato*, Lips. MDCLXXXIV. Præter hos, vti alii in argumento hoc illustrando versati sunt; ita CHRIST. MATTH. PFAFFIVS duabus dissertationibus *vindicias dictorum veteris et noui testamenti de peccato originali*, Tubing. MDCCXXVII. XXVIII. dedit. De iis, quæ in certamine Flaciano de peccato originis disputata atque in lucem emissa sunt, es nunc consulto raceo, quum ista ad scripta controuerfiarum theologicarum pertinent.

geist, Hamburg. MDCCXLII. 4. * CROMIUS, vt sententiam suam tueretur, edidit: *untersuchung der neuen meinungen von der sünde wider den heiligen geist*, Lemg. MDCCXLIII. 8. ** ac CHRISTIAN. LVDOV. ORBARIUS iuris publici fecit: *ausführliche erörterung der frage: ob die pharisäer, als sie den heiligen lesterten, von der wahrheit der lehre iesu und das er der messias sey, überzeugt gewesen sind; oder nicht?* Ienæ MDCCXLI. 8. atque se ab opinione Rathlesii alienum esse, itidem professus est. *** Alia de peccato in spiritum sanctum scripta habentur eaque: GEORG. BURCHARDI *von der wahren beschaffenheit der sünde wider den heiligen geist*, Ien. MDCCXXXVI. 8. DAV. SIGISM. BOHNSTEDTII *von der sünde in den heiligen geist*, Lipf. MDCCXXXVII. 8. BENIAM. BIELERI *betrachtung der lesterung und sünde wider den heiligen geist*, Hamburg. MDCCXLIV. 4. GOTTLOR. FRID. GVDII *schiedsma de peccato in spiritum sanctum*, Hamb. MDCCXLIV. 4. quo Wincklerus contra Cromium defenditur: * EBERH. DAN. HAVBERI *betrachtungen über die unnergebliche sünde; oder die lesterung wider den heiligen geist*, Lemg. MDCCXLVI. 8. ** anonymorum: *discursus theologico-philolog. nouam sistens hypothesin de peccato ad mortem; seu in spiritum sanctum ex i. Ioann. v, 16*. Lipf. MDCCXLVII. 4. *** *observationes, quibus ostenditur, perseverantiam finalem non esse peccati in spiritum sanctum partem essentialem*, contra Carpouium, Wismar. MDCCXLVII. 4. * *schriftmäßige gedanken von der sünde wider den heiligen geist*, Ien. MDCCXLIX. 4. BERNH. CHRISTIAN. KOSEGAR-

F 5

TENI

* nachr. von den neuesten theolog. buchern, vol. II. p. 432. nou. act. erudit. supplement. tom. v. p. 238. samlung von alten und neuen theol. sachen, 1743. p. 143.

** ibidem p. 156.

*** vide TRINII beytrag zu einer geschichte berühmter und verdienster gottesgelehrten auf dem lande p. 522. sq. früh aufgelesene früchte der theol. samlung von alten und neuen 1735. p. 20. samlung von alten und neuen theol. sachen, 1743. p. 156. 1745. p. 722. nachr. von den neuesten theol. buchern vol. III. p. 708.

* saml. von alten und neuen theol. sachen, 1744. p. 300.

** KRAFTII theol. biblosb. volum. I. p. 218.

*** nachrichten von den neuesten theol. buchern, vol. VI. p. 602.

* KRAFTII theol. biblosb. vol. III. p. 250.

TENI *überzeugende erklerung der sunden wider des menschen sohn und wider den heiligen geist*, Rostoch. MDCCLL. 8.*

Idem argumentum in dissertationibus enartatum est, quas in lucem protulerunt: HEERBRANDVS, AFFELMANNVS,**

COTHMANNVS, WEINMANNVS, ZIEGRA, FEVRBORNIUS, *** SCHERZERS, * IO. MEISNERVS, IO.

ADAM. OSIANDER, IO. MVSÆVS, DEVTSCHMANNVS,

CHR. TOB. WIDEBVRGIUS, FOERTSCHIVS, IO. FRID.

MAYERVS, KOEPPENIVS, MOSHEMIUS, IOACH. LANGIVS,

BAVMGARTENIVS, IO. ERN. SCHVBERTVS.

Quum GVSTAV. GEORG. ZELTNERVS epistolam ad Io.

Andr. Danzium de *peccato in spiritum sanctum et descensu*

christi ad inferos, Norimb. MDCCIV. 4. edidisset atque ad-

firmasset, peccatum hoc iudæorum proprium fuisse,

MICH. LILIENTHALIVS, præside QVISTORPIO munitus,

aduersus eum disputavit simulque Petro Zornio de eadem

re contradixit, Rostoch. MDCCIX.** adde GOTTL. FRID.

GVDI epistolam ad Wincklerum de eo, quod circa theo-

logum diffusum in *lectura de peccato in spiritum sanctum*

da est: IACOB. CARPOVII *illustratio apologetica peccati in spiritum sanctum atque incredulitatis finalis, tredecim speciminibus comprehensa*, len. MDCCCL. 4. Complectitur illa defensionem eorum, quæ antea vere tradiderat de peccato in spiritum sanctum aduersus Engelstrœmum et Hartmannum.

2.) de variis peccatorum actualium generibus
spectatim

HERMANN. CHRISTIAN. ENGELKENVS in *scrutinio peccatorum clamantium et non clamantium*, Rostoch. MDCCXXV. CHRIST. AVG. HEVMANNVS disputatione de *peccatis clamantibus*: * IO. FRANÇ. BVDDEVS de *peccatis typicis*, len. MDCCVI. ** IVST. FEVRBORNIVS de quæstione: *an in infantes actualia cadant peccata?* *** IO. MEISNERVS de *peccatis actualibus infantum*, Vitemb. MDCLIX. * MELCHIOR ZEIDLERVS, qui de eadem re exposuit, Regiom. MDCLXIX. Alii docent, qualia sint fidelium peccata, hucque spectant commentationes: QVNSTEDTII de *peccato post baptismum adhuc reliquo in renatis*: FRIDER. VLRIC. CALIXTI de *renatis ex deo, an peccent?* QVISTORPII et KIESLINGII de *renatorum à uauagrnoia*. De *peccatis post mortem commissis* SCHELVIGIVS edidit dissertationem, Gedan. MDCCVIII. FR. PETR. TACKIVS autem singularem librum, germanice compositum, *von den sünden der menschen nach dem tode*, Guelpherb. MDCCXXXII. et cum accessionibus, Lips. MDCCXXXVII. 8. qui et opusculum, itidem lingua germanica ac titulo: *schristliche betrachtung der schooß und busen sünde*, Lips. MDCCXXXVI. 8. iuris publici fecit. De actionibus prauis, quæ a plerisque tales esse non putantur, ex instituto commentati sunt: CHRISTIAN. GERBERVS, PHILIPP. IVLIUS TOPPIVS,

* inuenienda illa est in eiusdem *sylloge dissertationum tom. 1. part. 3. p. 509.*

** exstat cum in eius *synsagmas. dissertat. theologicar. p. 287. tum miscellaneor. sacrar. part. 1. p. 209.*

*** comprehenditur fasciculo eius secundo *dissertationum theologicar. edito Giesl. MDCCVIII. 4. et Marburg. MDCCXLII. 8. atque oper. eiusdem theolog. p. 211.*

* continetur quoque eiusdem *fasciculo dissertationum theolog. num. 3.*

PIVS, IO. GEORG. PALMIVS, CHRIST. TIMOTH. SEIDELIVS, CAROL. GOTTLOB. HOFFMANNVS in libris, quos, germanico sermone scriptos, in lucem emiserunt, *von den unmerkanten sunden der welt*. Peccata inter se haud æqualia esse ac gradibus differre, monstratum est in dissertationibus BAVMGARTENII de *gradibus peccatorum*, Hal. MDCCXXXVI. et TELLERI de *inaequalitate peccatorum*, Lipsi. MDCCXLI. quibus subiungas CHR. LEBR. MÜLLERI commentationem de *ordine diuersisque peccati gradibus*, Soltuel. MDCCXXXII.

XV. DE LIBERO ARBITRIO

MART. LUTHERVS libro de *seruo arbitrio*, contra Eras- mum, primum Vitemb. MDXXV. 8. edito: deinde sæpius cum separatim: tum coniunctim cum aliis Lutheri scri- ptis recuso: a^o Iusto Iona germanice conuerso, MDXXVI. et ab aduocatione, Lutherum in seo consentire cum refor- matis; aut eorum prauæ doctrinæ de absoluto decreto

homine, Lips. MDCVIII. 4. THEOD. THYMMIVS, cuius *disputationes de libero arbitrio*, Francof. MDCXXI. 4. exstant. Scriptis his adiicio dissertationes: POLYCARPI LYSERI de *libero arbitrio*, Lips. MDCXXII. 10. QVISTORPII de *viribus liberi arbitrii*, Rostoch. MDCXLV. BALTH. CELLARII de *libero arbitrio*, Helmst. MDCLII. 10. ANDR. QVENSTEDTII de *ἀδυναμία virium hominis irrogeniti in spiritualibus*, Vitemb. MDCLXVI. GER. TITII de *viribus humanis; seu libero hominis post lapsum arbitrio*, Helmstad. MDCLXX. CHR. FRANCKII de *libero arbitrio*, Kilon. MDCLXXXIII. HECTOR. GOTTF. MASII de *libero arbitrio*: * GEORG. FR. SCHROEBERI de *viribus peccato primo amissis*, Vitemb. MDCCXIV. item CHR. MATTH. PFAFFII *dilucidationes de libero hominis arbitrio*, Tub. MDCCXXVII. 4. ac *vindicias dictorum noui testamenti de libero arbitrio*, Tubing. MDCCXXVIII. et IO. CHR. KLEMMII *apologiam doctrine de seruo arbitrio*, Tubing. MDCCXXX.

XVI. DE GRATIA DEI

NICOL. HEMMINGIVS *tractatu de gratia vniuersali*, Francof. MDLIII. Hafn. MDXCI. Gief. MDCXVI. 8. cuius etiam *brevis repetitio doctrinae de vniuersali gratia*, Hafn. MDXCV. 12. existat: ABR. CALOVIVS, qui reliquit *commentationem de gratiae dei vniuersalitate ad salutem*, Vitemb. MDCLVII. 10. MAVKISCHIVS *exercitationibus de vniuersali gratia*, Dantisc. MDCLXII. MDCLXVII. 4. IO. HENRICHIVS de *gratia et praedestinatione*, Rintel. MDCLXIII. 4. IO. CONRAD. FEVERLINVS in scripto *von der allgemeinen gnade gottes*, Norimberg. MDCXCVII. 8. IOACH. LANGIVS, qui duos, huc spectantes, libros edidit: alterum: *evangelische lehre von der allgemeinen gnade, aus der heiligen schrift mit beystimmung der gefunden vernunft grundlich erwiesen und hernach wider die einwürfe gerettet*, Hal. MDCCXXXII. 8. quam primam editionem aliæque auctiores sequutæ sunt: alterum: *fester grund der evangelischen hauptlehre von der allgemeinen gnade gottes*, Hal. MDCCXXXV. 8.*

item

* conf. *deutsche acta eruditior. rom.* xv. p. 148. *rom.* xvii. p. 303. *auserlesene theol. biblichsb. rom.* vi. p. 313. *rom.* vii. p. 313. *sammlung*

item auctor *des beytrags zur lehre von der allgemeinen gnade*, cum praefatione Io. Reinh. Rusii, Ien. MDCCXXXVI. FORSTMANNVS *in der lutherischen lehre von der allgemeinen gnade gottes grund, gewisheit vnd schönheit*, Lips. MDCCXLVI. 8. ANDR. ARNOLD. GOSSELIVS *in der richtigen mittelstrasse in der gnadenlehre der evangelischlutherischen kirche*, Hal. MDCCXLVII. 8.* IO. SCHLREFFIVS *in dem überzeugenden vortrag von der allgemeinen gnade gottes*, Rostoch. MDCCXLVI. 8.** Præter hos, multi alii in doctrina hac explananda vindicandaque operam suam posuerunt, atque in primis probarunt, illam esse vniuersalem. Pertinent ad horum numerum: ISAAC. FAVSTIVS, IO. ERN. GERHARDVS, BAIERVS, WEGNERVS, SCHROEERVS, WEIDNERVS, quorum dissertationes de *vniuersalitate gratiae dei* ad nos peruenerunt; neque non CHR. MATTH. FFAFFII *indicia dictorum noui testamenti de gratiae diuinae vniuersalitate*, Tubing. MDCCXXVI et MICH. FOERTSCHII *disputatio de economia catholicismi gratiae ad gentiles sub re-*

BROS. REVDENIVS libro de *christo*, Ienæ MDXCII. 8. *
 MICH. SCHAEFFERVVS *tractatu de unione personali*, Tubing.
 MDCVII. 8. et duabus disputationibus de *persona christi et com-*
municatione idiomatum, ibid. MDCL. NICOL. HEMMIN-
GIVS demonstratione indubitata veritatis de domino iesu, vero
deo et homine, Hafn. [MDLXXI. 8. ** LEON. HVTTERVS
disputationibus de persona christi, quæ Vitemberg. MDCVIII. 4.
 prodierunt: BALTHASAR. MEISNERVS, cuius exstant *cri-*
stologias sacrae disputationes quinquaginta, Vitemberg.
 MDCXXIV. 8. et MDCLXXIII. 4. IVSTVS FEVRBORNIVS,
 præ aliis loco hoc memorandus ob disputationes de *chri-*
sto: *** 10. CONRAD. DANNHAVERVS in *christosophia*, Ar-
gentorat. MDCXXXVIII. 8. DAN. HENRICI in christologia
orthodoxa, Lipf. MDCXLVII. 4. PETR. HABERKORNIVS, qui
scripsit christologiam; seu tractatum de persona christi, Gief.
 MDCLXI. et iterum MDCLXXI. 4. GEORG. CALIXTVS *fasci-*
culo programmatum et dissertationum de persona christi, domini
et servatoris nostri, Helmstad. MDCLXIII. 4. 10. GEORG. DOR-
SCHEVVS, qui in lucem edidit: admirandorum iesu christi se-
ptenarium, in quo eius natiuitatis, passionis, mortis, regni ar-
cana exponuntur, Argentor. MDCLXXXVII. 12. 10. WOLFG.
IAEGERVVS in articulo de christo sponse, Tubing. MDCCXIV. 4.
 Præter dissertationes de christo eiusque persona ANDREAE,
 GEORG. MYLII, THVMII, CALOVII, CHRISTIANI
 CHEMNITII, CVNDISII, TOB. WAGNERI, DEVTSCH-
MANNI, præterque IOS. STEGMANNI christognosiam, Lipf.
 MDCLXXXIX. 4. et huc referri debent: SEB. SCHMIDTII
lebre von christo, Luneburg. MDCLXXXVIII. 12. vbi illustran-
 tur, quæ de servatore nostro in augustana confessione tra-
 dita

* *Samlung von alten und neuen theol. sachen*, 1734. p. 216.

** delata est in eiusdem opusculi *theologica*, Genev. MDLXXXVI.

*** continentur illæ cum fasciculis *dissertationum theologicarum*, quos
 FEVRBORNIVS diuerso tempore edidit, iisque exposuit de christi
 hominis apud creaturas omnipræsentia: de eius passione saluti-
 fera: æterna deitate: morte, resurrectione, sessione ad dextram
 dei patris gloriosa, intercessione; tum *synagmas. sacrarum disqui-*
sitionum, vbi de vniuersali christi merito: de christo, nostro apud
 deum patrem aduocato agitur. Vtraque scripta, fasciculi pariter
 ac *synagmata*, sunt in *operibus eius theologicis*. Prodierunt quo-
 que illius *disputationes de christo* coniunctim. Gief. MDCXXXIX. 4.

dita sunt: IO. PHILIPP. FRESENII *betrachtung von christo*, Züllich, MDCCXLIII. 8. IO. ERN. SCHENCKII *dancken von dem erlöser der menschen, iesu christo*, MDCCLII. 4.* Diuersæ nostrorum theologorum doctrina de christo conciliantur in CASPAR. VIREMB. *consensu orthodoxo; siue harmonia ecclesiastica in*, Viremb. MDCXCVIII. 4.

(β.) de duabus christi naturis harumque unioni personali.

TILEMANN. HESHVSIVS in *tractatu de unionem in christo earumque unione hypostatica*, Magdeburgi, MART. CHEMNITIVS libello *de duabus naturis in christo unione: de communicatione aliis questionibus inde dependentibus*, qui cum se MDLXXX. Ien. MDXCI. 4. et sæpius; rum con eiusdem *locis theologicis* in lucem editus est: NECCERVS de *hypostatica naturarum in christo* MDLXXXI. 8. IO. AFFELMANNVS de *unione duarum naturarum hypostatica*, Rostoch. MDCKVI. 4.** DORSCHVS de *unione hypostatica duarum naturarum*, Argentor. MDCLI. quod argumentum etiam est in dissertationibus: HENR. WIDEBVRGII *de unionem in christo naturarum hypostatica*: IO. ANDR. TII de *christo, secundum humanam naturam personam*. Quod speciatim ad diuinam christi naturam attulerunt: NICOL. HEMMINGVS in *deunionem*

OBENMIVS, MARTINI, MICHAEL WALTHERVS, FRVLRIC. ALIXTVS, FAYSTIVS, BERN. VON SANDEN, CARPO-
 IVS, CHRISTOPH. FRANCKIVS, IO. LAVR. PFEIFFERVS,
 LAMBACHIVS, ROLLIVS, CHRIST. WEISIVS, PAPKE-
 IIVS, FRICKIVS.* Omnes hi disputerunt de christo, vero
 leo. Eorum, quæ ad humanam eius naturam pertinent,
 variis argumenta itidem explanata habemus in scriptis, sin-
 gulari opera elaboratis, cuiusmodi sunt: CHRIST. MATTH.
 PFAFFII liber de *impersonalitate et perpetuitate humane chri-
 sti natura*, Tubing. MDCCXXII. 4. disputatio de *vera christi
 humana natura*, quam IO. CHRIST. PFEIFFERVS, me præ-
 fide, Ien. MDCCXXVIII. habuit: IO. FRID. MAYERI disserta-
 tiones: *utrum christus fuerit in lumbis Adami peccantis*, Vi-
 temberg. MDCLXXXVI. et *utrum non fuerit infra maiestatis
 diuina dignitatem, naturam inducere humanam*, Gryphisw.
 MDCCIII. IACOB. CARPOVII commentationes de *stamine
 humanitatis christi*, Ien. MDCCXLI. *psychologia sacratissima de
 anima christi hominis*, Ien. MDCCXXXVIII. 8. ac de *neganda
 anima christi præexistentia*, Francof. MDCCXL. 4. ** LAVR.
 HAGEMANNI *strictura in dissertationem anonymi, animam
 christi in calo fuisse, priusquam cum corpore coniungeretur*,
 Hannou. MDCCXL. 8*** De facie christi eiusque forma le-
 gendi sunt: IO. FECHTIVS *exercitatione de forma faciei
 christi*:* BERN. VON SANDEN *dissertatione de pulcritudi-
 ne corporis christi*, Regiomont. MDCCXI. PAVLL. BORNA-
 CIVS *in den gedancken vber die leibliche gestalt iesu, so er in
 den tagen seines fleisches gehabt*, Vratisl. MDCCXVII. 8. De in-
 carnatione verbi videantur: dissertationes VARENIJ, HEN-
 RICJ,

* in eius *melzematibus* variineft p. 349. vberior atque erudita disser-
 tatio de *verbo, æterno dei filio*, ad initium euangelij Ioannis, quod
 et ab aliis illustratum ac vindicatum fuit.

** *Samlung von alten und neuen theolog. sachen*, 1740. p. 367.

*** *ibidem* 1740. p. 626. Dissertationem, cui scripta hæc opposita sunt,
 postea commemorabo inter singulares reformatorum libros dog-
 maticos de christo, vna cum reliquis, quæ contra eam disputa-
 ta sunt.

† vide eius *uoces christian.* p. 359. Opposita est FRANC. VAVASSORIS
 libro de *forma christi*, qui in eiusdem *operib.* p. 317. habetur:
 adde CYPRIANI *programm.* p. 88.

RICI, SEBAST. SCHMIDTII, QVENSTEDII, DE
 MANNI, IAEGERI, AC IAC. HENR. BALTHASARII
der menschwerdung christi, Gryph. MDCCXXXII. N
 scripserunt: PETR. HABERKORNIUS de *conceptione*
 Giesl. MDCLXIX. IO. HVLSEMANNVS de *genealogia*
et natiuitate christi, Lips. MDCLII. IO. FRID. MAI
deus non statim post lapsum fuerit incarnatus? Kiloe
 WURFFELIUS de eo, *quod in conceptione et nati*
christi naturale et supernaturale: MICH. WALT
diffimilitudine ortus nostri et christi hominis, V
 MDCXC.* CASP. POSNERVS de *singularibus et*
que in christi conceptione euenerunt, Ien. MDCC
 RECHTIVS de *massa, ex qua christus natus, prae*
 stoeh. MDCCVII. SAM. SCHROEERVS de *sanctifica*
minis Mariae in actu conceptionis christi, Lips. MDCC
 GOTTL. STOLZIVS de *praeseruatione massae, ex qua*
nasci debuit, Waldenburg. MDCCXI. MICH. WAL
de christi hominis ἀναμαρτησία, Vitemberg. M
 SIGISM. IAC. BAVMGARTENIVS de *necessitate digne*
christi, Hal. MDCCXL. GOTTL. WERNSDORFIVS
ceu sine exemplo homine. ***

17.) de *communicatione idiomatum.*

10. MATTHAEI de *unione personali et communione*

TINI de *communicatione proprii*, contra Keckermannum, Vitemberg. MDCXX. 8. HENRIC. ECKARDVS, qui *tractatum de communicatione idiomatum*, Lipf. MDCXXXII. 8. edidit: PETR. HABERKORNIVS in *tractatu*, quod *omnes illi, qui communicationem naturæ et proprietatum in christo negant, meriti christi infinitam vim et efficaciam solide et vere adferere; aut defendere non possint*, Gief. MDCLIV. 4. Ex iis, qui doctrinam hanc ad disputationes publicas proposuerunt, nominandi sunt: MOERLINVS, RVNGIVS, GESNERVS, GERLACHIVS, BALTH. MEISNERVS, MISLENTA, HVITERVS, BALDVINVS, FEVRBORNIVS, IO. ERNEST. GERHARDVS, NICOLAI, FAVSTIVS, NIEMANNVS, CALOVIVS, BEBELIVS, SCHERZERVVS, FECHTIVS, IÆGERVS, HEBENSTREITVS, TRESENÆVERTVS atque alii. Iam laudati auctores dogma de communicatione idiomatum generatim enuclearunt; non defuerunt tamen, qui industriam ad quædam illius argumenta speciatim explananda adhiberent. Disputarunt enim: IO. FRID. MAYERVVS de *omniscientia exinanita carnis christi, nihil ignorante*, Gryph MDCCVII. ISAAC. FAVSTIVS de *communicata iesu christo secundum humanam naturam sapientia*, Argentor. MDCLXVII. et de *communicata christo homini potestate in calo et in terra*, MDCLXVIII. BALTHAS. MENZERVVS de *dicto christi: data est mihi omnis potestas*, Gief. MDCXI. In primis de omnipræsentia christi, vt hominis, multa literis tradita atque in lucem emissa sunt; quum tamen pleraque magis polemicorum; quam dogmaticorum scriptorum formam præ se habent et ad controuersias cum reformatis spectant, non est, quod in iis enarrandis iam nimis adcuratus sim. Satis est, puto, si quædam tantum adduxerim: IO. BOTSACCI quippe *gymnasium christologicum domesticum, disputationibus* LXXVII. *pertractatum de ardua controuersia omnipræsentie iesu christi*, Dantisc. MDCXXXVIII. et Francof. MDCLXXIII. 8. dissertationes IO. SCHARFII de *maiestate carnis christi et eius præsentia*, Vjtemb MDCLVIII. FR. RAPPOLTI de *præsentia carnis christi*, Lipf. MDCLXXIV. VALENT. ALBERTI de *omnipræsentia humane christi naturæ*: IO. GVIL. BAIERI de *omnipræsentia christi secundum carnem*, Ien. MDCXCI. IO. CHRIST. PFAFFII de *naturæ christi*

christi humana omnipresentia in statu exinanitionis, T. MDCCIX. CHRIST. MATTH. PFAFFII *de christo in celo terraque simul presente*, Tubing. MDCCXXV. aliqua generis huius scripta, eaque maxime potius illorum loco recensere, mihi animus est.

δ.) *de christi statu exinanitionis*

ad quem fidei articulum praecipue pertinent quibus theologi tubingenses, giessenses et saxonici christi statu exinanitionis atque exaltationis inter se sunt; quia autem ordinis ratio postulat, ut ista inter controuersiarum referam, ab illis recensendis inter neo et mentionem tantum facio dissertationum eorum: IO. HVLSEMANNI *de iesu christo exinanito*, MDCLVI. ANDR. KVNADI *de exinanitione et exaltatione christi*, Vitemb. MDCLIX. CHRIST. KORTHOLTI GVIL. BAIERI *de statu exinanitionis christi*: KOEPPENII *de iesu christo exinanito*, Gryph. MDCCXIII. addoque opuscula: IO. FRID. WACHSMANNI *Abhandlung der lehre von der enteufferung christi*, Rudelst. MDCCXIII. IO. LVD. STRAVBELII *abhandlung von der enteufferung christi*, ibidem MDCCCLIV. 8. * et ANDR. GOTTSCHII *untersuchung der lehre von der enteufferung christi*, Rostoch. MDCCCLV. 8. Memorati hi auctores de

sehen leiden unsers herrn iesu christi, Lipf. MDCCXIIII. 4. prodiiit.* His adiungantur: 10. FRIDER. MAYERI disputatio: *utrum passione sua christus sibi aliquid promeruerit?* et GEORGII NICOL. BLOCKSDORFII liber germanice scriptus, cuius titulus est: *der sohn gottes, unser hoherpriester vnd erlæser in seinem leiden*, Rostoch. MDCCXXIII. 4. De sanguine christi commentati sunt: 10. FRID. KOEBERVS in *differtatiunculis de sanguine iesu christi*, Dresd. MDCXCVII. 8. 10. MEISNERVS, QVENSTEDTIVS, HAFERVNGIVS dissertationibus de *sanguine iesu christi*: CASP. LOESCHERVS exercitatione de *incompactibili sanguine iesu christi*: 10. GABR. DRESCHSLERVS in *questione: an una gutta sanguinis christi satisfacere potuerit pro peccatis totius mundi?* Lipf. MDCLXXVIII. 4. De vulneribus seruatoris disputarunt: CASP. LOESCHERVS, QVENSTEDTIVS, 10. SAYBERTVS atque alii. Quæ de morte christi docentur, ea lucem accipiunt ex 10. MEISNERI *adsertione de questione: an christus in triduo mortis verus homo permanferit?* Vitemb. MDCLII. MDCLXXXVI. ex dissertationibus: 10. FRIDER. MAYERI: *utrum genus humanum non alio potuerit modo, nisi cruenta dei morte, reparari?* Hamburg. MDCLXXXVIII. ** et *utrum ipse deus mortem redemptori intulisset, si abstinuissent homines*, Gryph. MDCCII. 10. NICOL. QVISTORPII de *verbis hymni: gott selbst liegt todt*, Rostoch. MDCCIII. 10. GEORG. DORSCHER de *admirandis mortis iesu christi*, Argentor. MDCXXXV. ex FRIDEMANN. BECHMANNI *tractatu de vniuersalitate mortis et satisfactionis christi*, Ien. MDCXCV. 4. De sepultura christi exstant dissertationes: DEVTSCHMANNI, NIEMANNI, GEIERI, SCHELVIGII, OPITII; præter has autem prodierunt: EBERH. DAV. HAVBERI *betrachtungen vber das begrabnis christi*, Lemgou. MDCCXXXIX. 8. De statu anime christi, a corpore separata illiusque prerogatiuis exiit in lucem commentatio CAROL. HENR. ZEIBICHII, Vitemb. MDCCXLVI. 4. ***

* nachrichten von den neuesten theolog. buchern, volum. II. p. 582.

** disput. eius select. p. I.

*** KRAFTII theol. biblioth. vol. I. p. 609.

e.) de christi statu exaltationis

GEORGIUS MYLIVS disputatione de christo exaltato, Ien. MDXC. AVGVST. VARENIUS dissertatione de statu exinanitionis et exaltationis christi, Rostoch. MDCLXIII. Ad statum hunc quum pertineat resuscitatio et resurrectio christi, de ea videantur dissertationes: HABERKORNII, BALDVINI, IO. MEISNERI, KVNADI, IO. MVSAEI, SEBAST. SCHMIDTII, BERN. VON SANDEN, NICOL. KOEPPENII, GOTTFR. OLEARII, * BALTHASARIS, qui argumentum hoc generatim illustrarunt; IO. GERHARDVS autem de gloriosa resurrectione christi: IO. CALOVIVS de christi resurgentis maiestate: IO. ANDR. QVNSTEDIVS de fundamento et veritate resurrectionis christi: IO. FR. MAYERVS de eo: utrum resurrectio christi pertineat ad opus redemptionis? CHRIST. FRIDER. BOERNERVS de typis et praedictionibus resurrectionis christi disseruerunt. Euolui quoque possunt: BENEDICT. GOTTL. CLAVSWITZII geschichte der auferstehung christi nach ihren

REISENII, SEBAST. SCHMIDTII, CASPAR. LOH-
 IO. FRIEDR. MAYERI, NIC. KOEPPENII. Quae
 scripta, maxime reformatis opposita, recensendi, in
 tibus habeo occasionem. Doctrinae de sessione
 dextram dei, vberius explanandae, singularem opera-
 uit: IO. SCHROEDERVS. Edidit ille: *thronum
 christi, das ist, ausführliche erklerung des articuli
 christi zur rechten gottes*, Norimb. MDCXV. 4. et
 Io. Philipp. Ebelii, Gief. MDCXX. 8.* item: *sceptra
 id est, defensionem throni regalis christi; seu sessionis
 tram dei et de praesentia christi hominis in terra*.
 MDCXXI. 8. De eodem fidei articulo, praeter iam
 dissertationibus exposuerunt: LVC. OSIANDER, IO.
 DORSCHERVS,** DAVID CLODIVS, DEUTSCHMANN

§.) de officio christi generatim.

DAN. HENRICI de officio messiae prophetico, *sa
 et regio*, Lipsi. MDCLIV. 4. BALTH. MENZERS *ide
 tionibus de iesu christo Θεανθρωπος, unico humani ge
 dentore*, Gief. MDCVI. 4. adde: TROGILL. ARNE
christi zweyfache mittleramt, Hamburg. MDCCI. 4.
 hac de re ad publicas disputationes proposuerunt:
 DIVS HVNNIVS, IO. WINCKELMANNVS, GERLAG
 GVIL. LYSERVS, PHILIPP. MÜLLERVS, GÖD.

Hal. MDCCX. 8. contra Christianum Demo-
Io. Mich. Keckius germanice vertit et cum
*theologische abhandlung von der erlösung, so
 im lesegeld des blutes iesu christi geschehen, Ien.*
8. edidit: ADAM. BERNDIVS in der wahrheit
 kristianischer religion, aus dem hohenprieesteramt
 und aus den opfern und amt des hohenprie-
 sters, als dessen vorbildern deutlich bewiesen,
MDCCXXIV. 8. HENR. MENZELIVS, qui emisit:
*thum iesu christi, des wahrhaftigen messie und gott-
 für aller menschen sünde, Vratisl. MDCCXL. 8.* ano-
 nopusculo, cuius titulus est: *einfalt und boheit der
 iesu christi, Dantisc. MDCCXLIII. 8.* I. G. WOLBVR-
*der schrift und vernunftmässigen betrachtung der lehre
 nung christi, Lips. MDCCXLV. 8.* IO. DAV. MI-
*in den gedanken über die in heiliger schrift geoffen-
 von der gnugthuung christi, als einer höchst vernunft-
 der weisheit und gute gottes gemäßen lehre, Francof.*
MDCCXLVIII. 8. Plures præterea in lucem exierunt disser-
 quibus doctrina hæc vberius exposita ac confirma-
IOH. CALIXTI de sacrificio christi, semel in cruce
 uiterabili: **CALOVII** de officio christi sacerdotali et
ISMVTHI de messia, pro reatu se tradentis, hostia:
 e iesu christo, solo et unico sacerdote et sacrificio ex-
 IO. FRID. MAVERI de officio christi sacerdotali.

XVIII. DE FIDE IN CHRISTVM.

α.) generatim.

NDIVS *tractatu de vna fide, ad salutem eternam implicitè ac ubique necessaria*, Gustrou. MDCLXIV. 8. vna, cuius disputationes de fide, vna cum *discursu certitudine salutis*, Ien. MDCLXXVII. exstant, ac ius scriptores principem locum tenet, BENED. AVSWITZIVS. Publice iste in academia halensi es de fide defendit hisque coniunctim præfixa est *synagma doctrina de fide in iesum christum, disputaticis XIII. publice exposita*, Hal. MDCCXLVIII. 4. adnumerandæ sunt commentationes academicæ: EISNERI de *primario fine et effectu fidei*: HVL- I de *saluifica fidei quidditate*: IO. ADAM. OSIAN- bieto fidei et materiali et formali: SONNTAGII de *forma*: WEIDNERI de *fide saluifica*: ANTONII de *nam opere dei summo*. E. libris, de dogmate hoc editis, addo: PHILIPP. IACOB. SPENERI *wahr- ichenden glauben: dessen eigentliche art und beschaf- ancof*, MDCXCVI. 4. IO. IACOB. DOERTENBACHII *tegi*, Tubing. MDCCXI. 8. ANDR. CRAMERI *abbil- wahren glaubens*, Hamburg. MDCCXII. 8. LVDOV. ITZINGERI *unterricht von dem wahren seligma- auben*, Esling. MDCCXVIII. 8. CONRAD. CHRIST. *erlesene glaubensspruche*, Goth. MDCCXXI. 8. vna lo: *kern aus D. Lutheri lehre vom wahren glauben*, MILDIO Hal. MDCCXXVII. 8. in lucem emissio.

β.) speciatim.

I. de fide iustificante

VS TAPNOVIUS *synopsi vera et orthodoxa doctri- iustificante*, Rostoch. MDCXXIII. 4. præter quam e sunt dissertationes: IO. ERN. GERHARDI de *cantis natura*: IO. MVSAEI de *fide iustificante*: IO. I de *fidei iustificantis ratione formali*: CALOVII de *officio fidei in actu iustificationis*: QVENSTEDTII *ificante et saluifica*: SCHOMERI de *forma fidei iu- ANTONII de harmonia fidei, qua iustificat, et fidei,*

fidei, quatenus iustificare dicitur:* PFAFFII
cante, sanctificante et saluante: SCHELVIIGII
cans sit bonum opus? CHR² REUCHLINI de i
ustificantis: IANI de *fidei iustificantis natura e*

2. de fide viua

IO. CHRIST. SCHAEFFERVS in *der abbi*
ren lebendigen glaubens, wie er in und bey der
eines busfertigen sunders vor gott beschaffen
 MDCCXVII. 8. FRID. EBERH. COLLINVS, C
werck des glaubens in der kraft; oder vorstellung
lebendigen glauben, Wertheim. MDCCXIX. 12
 mentum dissertationibus academicis pertract
 exposuit SEB. SCHMIDTIVS de *fide viua et v*
 LOESCHERVS de *fidei vita et morte:* THEOI
 de *fide sine operibus mortua:* CARPZOVIVS **
 GIVS de *fide per caritatem operante:* IO. GV
 de *connexione fidei et operum:* BYDDEVS di
 ac eius *neccessario cum vita sanctitate nexu:* IA
sanctitatis christiana natura, discrimine et nex

3. de variis fidei speciebus

commendandæ sunt ad vberiore cogni
 rum fidei generum exercitationes academi

8. PROQUI: IO. HVLSEMANNV8 *opus*
de fide infantum actuali, Viremburg.
 Auctor libri, qui hoc titulo: *fides saluifica in-*
fantum post baptismum; vel etiam sine illo tam in-
quam extra eandem prematura morte occumben-
tes adferre, Berolin. MDCCXLV. 8. lucem adspexit,*
 sequutus est, eodem auctore: *caluinismus in agone*
actualis infantum defensa, Vlm. MDCCLIV. 8.** Ei-
 genti illustrando consecratae sunt dissertationes:
 ANNI *de fide infantum*:*** WEINMANNI *de fide*
et baptizatorum vera et actuali: IO. ADAM. OSIAN-
 THI *infantum*: SCHERZERI ET WALTHERI* *de fide*
in infantum: DEUTSCHMANNI *de fide infantum*
 rum: QVISTORPII *de fide infantum*: IAC. HENR.
 IARIS *de fide infantum prasumta*. De fide infan-
 tum adhuc in vtero sint. exposuerunt: CHRISTIAN.
 VI *in dem versuch eines beweises aus der vernunft*
für den glauben der kinder, Brem. MDCCXLV. 8.**
 IUSL. BVTTSTETTIVS *in den schrift und vernunft-*
gedanken von dem glauben der ungetauften christen-
kinder,

literas tantum I. C. E. nomen suum expressit; cum autem
 ONRAD. ENGELHARDVM esse, ex eiusdem *absolutismo et*
utrimo gratie diuina patet, vbi non solum *prafatione* pro-
 se excitatum librum scripsisse; sed etiam p. 182. *adpen-*

kinder, Guelpherb. MDCCXLVIII. 8.* idemque ap-
 explanatum est in dissertatione CHR. FRID. NON-
fide Iacobi in utero, eaque, quam ipse edidi, de *fide*
in utero, Ien. MDCCXXVII. atque *Adam. Lebrach*. M.
 latino germanice conuertit: animaduersionibus in
 cum inscriptione: *gedancken vom glauben der kind-*
erleibe, Ien. MDCCXXIX. MDCCLVI. 8. in lucem em-

XIX. DE IUSTIFICATIONE

a.) generatim

multi singulares libri de articulo hoc fidei i-
 prodierunt: NICOLAI quippe SELNECCERI *de*
iustificatione hominis coram deo et de bonis operibus
 MDLXX. 8. IO. WIGANDI *de iustificatione*, Lips. MD.
 TILEMANN. HESHVSII *de iustificatione hominis*
libri sex, Helmstad. MDLXXXVII. fol. qui quum
 creta concilii tridentini ac iesuitarum errores
 sunt, illi inter scripta quoque polemica locum
 possunt: IEREMIAE HOMBERGERI *muero stim-*
oder ausfuhrliche erklerung des hochwichtigen arti-
der rechtfertigung, Ien. MDXCII. fol. opus non
 bre et notum; quod tamen ostendit, auctorem illi
 ditione, iudicio et studio veritatis ruendae praedi-
 se: ** AEGIDIJ HVNNII *articulus de iustificatione*

cum iustificationis, ordine alphabetico distincte explicati, ibidem MDCXXIV. 4. GODOFR. CVNDISII tractatus de *lege et euangelio: de penitentia et iustificatione*, Ien. MDCLIII. 4. MELCHIOR. NICOLAI liber de *fide iustificante*, quem post illius mortem filius, Io. Melchior, Stuttgart. MDCLXIV. 4. edidit: HENRIC. HOEPFNERI *disputationes duodecim de iustificatione hominis peccatoris coram deo*, quæ cum iudicio atque adcuracione scriptæ, inprimis contra Christoph. Mayerum, Bellarminum, Becanum, ac postquam auctor mortalitatem suam finierat, coniunctim publicæ luci expositæ sunt cura Io. Benedict. Carpzovii, senioris, Lips. MDCLIII. 4. et cum præfatione Wernsdorfii, Lips. et Rostoch. MDCCXXVIII. 4. * SEB. SCHMIDTII liber: *die rechtfertigung des sunders vor gott und der weg, den seligmachenden glauben zuerlangen, samt der lehre von den guten werken, nach anleitung des vierden, funften und sechsten articuls des augspurgischen glaubensbekenntnisses* surgestellt, Lüneb. MDCLXXXIX. 12. eiusdemque dissertationes de *iustificatione hominis peccatoris coram deo*, quæ ab anno MDCLXIX. prodierunt: PHILIPPI IACOB. SPENERI *euangelische glaubensgerechtigkeit*, Francof. MDCLXXXIV. 4. quem librum Io. Breuingio, sacris romanis addicto, opposuit: SAM. SCHELVIGII *vindiciæ articuli de iustificatione*, Vitemb. MDCCXII. 8. IO. ERNEST. SCHUBERTI *schriftmässige gedanken von der rechtfertigung eines sunders vor gott*, Ien. MDCCXLIV. 4. ** quibus adiungi possunt: IO. GOTTLIEB. HILLINGERI *process der rechtfertigung des armen sunders vor gott durch den glauben an christum*, Ien. MDCCXXIX. 8. IEREM. FRID. REVSSII *lehre von der rechtfertigung*, Lips. MDCCXLVII. 8. IO. FRID. HENRICI *reine euangelische lehre von der vergebung der sünden*, Gotting. MDCCXXXVI. 8.

zwo

* præfationi Wernsdorfianæ præfixus est singularis hic titulus: *commentatio historica de vita et scriptis Henrici Hoepfneri; nec non de recentioribus quibusdam controversiis, de iustificatione agitariis, eaque separatim; sine auctoris tamen nomine, in publico proposita*, Holmiæ MDCCXXXIX. 4. adde *samlung von alten und neuen theol. sachen* 1728. p. 597. et HAFERVNGII *manes Hoepfnerianos orthodoxiæ suæ vindices*, Francof. MDCCXXXI. 12.

** *nachrichten von den neuesten theol. buchern*, volum. III p. 726.

kindertaufe, Hamburg. MDCXCI. 12. et *vertheidigung*
beweises, ibidem MDCXCVI. 8. firmisque argumen-
 tationibus mennonitas probauit, infantes omnino salutari-
 quod esse. Idem monstrarunt: 10. TRELLENDU
schriftmässigen widerlegung des so genannten bek
Lor. Strandigers, betreffend die kindertaufe, ein
führlichen vertheidigung seiner schriftmässigen
Hafn. MDCCXVIII. 8. ARENDT. FISCHERVS in der
stehenden unumstösslichen wahrheit unserer lutherisch
von der kindertaufe und dem so genannten aufferlich
dienst, quo scripto auctor itidem Strandigero con-
 Flensburg. MDCCXII. 4. LAVRENT. REINHARDT
 lucem emisit: *grundliche und schriftmässige vertheidigung*
kindertaufe, Jenæ MDCCXXXI. 4. HIERONYM. GY-
 SCHMIDIVS in der *theologisch historischen betrachtung*
nemlich der heiligen kindertaufe, Schwobac. MDCCCL
 Cum iam memoratis scriptis coniungendæ sunt al-
 nes: CHRIST. DREIERI de *baptismo infantum*, 1
 MDCLXXV. 10. FRID. MAYERI de *pedobaptismi*
rum temporibus coæuo: 10. FRANC. BYDDEI de *pe*
mo contra Anton. van Dalen: * CHR. EBER. WIE-
 de *pedobaptismi veritate et innocentia*: SIEG. IAC.
 GARTENII, qua *pedobaptismi demonstrationem* et
 exhibet, Hal. MDCCXXXIX.

...regionum, Kilon.
 ...*de norma iustificationis*, Kilon.
 ...*de iustitia christi acti-*
vide imputata, contra Forerum, Tub. MDCXXIV.
 ...*de ratione formali iustificationis coram deo*,
 LXVIII. SEB. SCHMIDTIVS *de imputatione in iusti-*
ficatione, Argentor. MCLCVI. ac *de causis iustifica-*
 MCLXVI. IO. CHRIST. PFÄFFIVS *de imputatione*
christi: IO. BALTH. BERNHOLDVS *de iustitia*
per seculum nobis imputata, Alt. MDCCXXXVI. THOM.
 ...*de particula solum in articulo iustificationis*,
 r. MDCXXIII. IO. DEVTSCHMANNVS *de iustifica-*
tionis et nouo testamento ratione eadem, Vitemb.
 ...*de iustificatione fidelium vete-*
 ...*ratione particulari*, Altorf. MDCCXVIII. FRID.
 ...*de foro dei absolutorio*, Ien. MDCLXXXII.
 ...*de effectibus iustificationis*, Vitemb.
 ...*Simile argumentum pertractant*: IUSTVS
 ...*in explicatione questionis: an peccatorum, a*
nos, remissio per insequentia peccata fieri possit ir-
 ...*et THOM. ITTIGIVS exercitatione de iterata ab-*
scatris, cui peccata iam remissa fuerant. ***
 ...*iustificationis effectibus locum teneat pax spiri-*
 ...*possum, quin PHILIPP. IAC. SPENERI duos*

ned. Carpzouii, Lipsf. MDCXLVI. 4. et Io. Frider. M.
dem MDCCVII. 4. SEBAST. SCHMIDTIVM, cui
tus de principiis; seu fundamentis presentia corpori
guinis christi in sacra cena, Argent. MDCLXII. MD
prodiit: GEORGIVM NITSCHIVM in dem
ein treugesinnter christ weder durch die empfinden
eigenen schwachheit; noch durch die vberzeugung an
würdigkeit von dem gebrauch des heiligen abendmal
entfernen, Goth. MDCCXIII. 8. CHR. HENRIC
CHIVM, cuius quatuor disputationes sub titulo
tor ἀδελφός, Vitemb. MDCCXXXIII. 4. in lucem
CONR. HOPPE in der wahrhaftigen lutherischen
dem abendmal, fermone belgico, Amstelodam. MD
Recte quidem theologi nostri adfirmant, sacramen
cræ cenæ ad fidem confirmandam spectare hocque
ne illos, qui istius expertes sint, ad vsum epuli huius
admittendos esse, contrariam tamen sententiam
SIM. FRID. RVESIVS in commentatione de admisso
genitorum ad cenam domini, Ien. MDCCXLII. 8.
etiam adfert SAM. WALTHERVS in der historie
nischen opfermähler, zum beweis der wahren gegen
leibes vnd blutes christi im abendmal, MDCCXV.
auctoris nomine. Nec dubito, huc referre IUSTI
LIBRUM: *Schriften eines anhängers des heiligen*

1. Ad argumentum hoc illustrandum multum diuimenti adfert IO. ALB. FABRICII *salutaris lux, toti orbi per diuinam gratiam exorients*, Hamburg. II. 4.

DE REGENERATIONE, CONVERSIONE ET POENITENTIA

a.) de regeneratione

HEL. HENRICI tractatu] de *regeneratione*, Lips. 4. THEOPHIL. GROSGBAVERVS in *dem vnter-der wiedergeburt*,* quod opusculum subiunctum eius: *wachterstimme aus dem verwuſteten zion*, MDCLXXXII. 8. CHR. MATTH. SEIDELIVS in *dem der wiedergeburt, vnter dem bilde eines ſeiden-vorgeſtellet*, Hal. MDCCXVIII. 12. IO. GOTTL. HILLIN-
giius prodiit: *betrachtung von einigen ſtucken zur geburt gehorig*, Ienæ MDCCXXXVI. 8. DAVID HOLL-
er de *beſchreibung der wiedergeburt vnd des geiſtlichen ſtein*. MDCCXXXVII. 8. Addo: PHIL. IAC. SPENERI *higen articul von der wiedergeburt, deren vrsachen, art, pflichten, wurden, vnd andern dahin gehö-erien*, Francofurt. MDCXCV. MDCCXV. 4. quo quamuis orationes tantum sacræ contineantur; iorem tamen, adcuratam ac solidam argumenti onem iusta illius heic mentio fit. Nec prætereo ones: IO. MEISNERI de *regeneratione et viu-*
i: 10. ANDR. QVENSTEDTII de *regenerationis, ionis et renouationis essentia et differentia*: MELCH. RIET ALB. IOACH. VON KRACKEWITZ de *regene-*
CHR. KEVCHLINI de *noua creatione*: ADAM. RE-
RGII de *iterata regeneratione lapſorum*: IO. OLEA-
MAGNI CRVSII de *refurrectione spiritali*; item
INI de *differentia regenerationis, iustificationis et tionis*: HAFERVNGII de *nomine regenerationis eius-*
t *abusu*: WILCKII de *regeneratione et regenitis*.

β.) de conuersione

articulum hunc fidei enarrarunt, in illis eminet IO.

H 2

MV-

ommentatione hac de baptismo eiusque virtute scripsit, ea penitus veritati consentanea sunt
sciculum eius *disputation. theologicar. num. 2.*

MVSAEVS. Defendit in academia hac disputaque de conuersione atque vnam de renouatione coniunctæ cum titulo: *tractatus theologicus de eo inscio et inuito*, Hal. MDCLVIII. 4. protulit, in opinionem adductus, commentatione adcuratone scriptas esse, quam argumenti gratasque postularet, hocque nomine nolebat, rum formis iterum describerentur. Hac incitatus, studia sua ad doctrinam hanc vberius contulit ac labore feliciter ad finem periculi protulit: *tractatum theologicum de conuersione peccatoris ad deum*, cum præfatione, qua benignitas, breuioribus adnotationibus instructum, Hermannno vindicantur, Ien. MDCLXI. et MDCXII. quæ opus non exiguam solidæ atque accuratæ laudem meruit. Vberius in eo exponitur de conuersionis, natura, actibus: speciatim de fide, quæ obiecto formali ac disputatur simul et de eius. * Reliqui dogmatis huius interpretationes sint inferiores; laudari tamen debent: præsertim KOENIGVS *tractatione theologica de conuersione peccatoris coram deo*, Norimb. MDCXXXIV. cuius habentur: *aphorismi theologici de gratia diuina, in conuersione hominis occu-*

HALDVINI de conuersione hominis ad deum: KVNA-
 mersione hominis ab infidelitate ad fidem: QVÉN-
 de conuersione hominis: ZENTGRAVII de conuersione
 ingenti prima ac de conuersione secunda relapsorum:
 TENII de conuersione non instantanea.

γ.) de pœnitentia

STOPH. HOFMANNVS libris tribus *commentationum*
 ia. Hal. Sueur. MDXL. fol.* AMBR. REVDENIVS,
graphiam loci de pœnitentia eiusque fructibus, Ienæ
 8. posteritati reliquit: GODOFRED. CVNDISIVS in
de lege et euangelio: de pœnitentia et iustificatione,
 KIL. 4. IO. MVSAËVS in *dem grundlichen und aus-*
bericht, welcher gestalt die lehre von der buße nutz-
mit gnam bestand nach gottes wort müsse vorgetragen
 MDCLXXII. et MDCLXXVI. 4. quod scriptum tamen
 est ac præcipue ad controuersiam Stengerianam
 generis etiam est: HENR. ECKHARDI *dilucida-*
tionum theologicarum de pœnitentia et quaestionibus
 Gieß. MDCCX. 8. Alii sacrorum nostrorum docto-
 rationes scripserunt de pœnitentia, generatim:
 FERS, HVLSEMANNVS, CALOVIUS, IO. ADAM.
 IER, IO. SCHMIDIVS, TITIVS, BEBELIVS, KORT-
 SEBAST. SCHMIDTIVS, SONNTAGIVS: speciatim
 LVDOV. HANNECKENIVS de *pœnitentia seria*, num-
 1, ac de *distinctione pœnitentia in legalem et euange-*
 IO. GEORG. IOCHIVS de *pœnitentia regentorum quo-*
contra Melodium; siue Berndium: IOACH. IVST.
 APPTVS de *contritione vniuersaliter necessaria*:
 ANTONIVS de *contritione salutari et de odio pœni*

XXII. DE SANCTIFICATIONE ET
 RENOVATIONE

RNEST. SCHVBERIVS in *den schriftmassigen gedan-*
der erneuerung der wiedergeborenen, Ien. MDCCXLVI. 4.
 COEPKENIVS in *dialogo de templo Salomonis; oder*
wachsthum der christen in der heiligung nach dem
des tempels Salomonis, cum præfatione Speneri de

H 3

per-

perfectione christiana, Hal. MDCCVI. 8. qui latine, itidem cum *Speneri* præfatione Lipsiæ prodiit; deinde autem in germanicam linguam est: IO. PORSTIUS, qui quum in lucem protulit *viatorum practicam; oder die göttliche fahrt auf den weg zur seligen ewigkeit*, Hal. MDCCXIII. coeptum continuauit in *theologia practica regni wachsthum der wiedergeborenen, wie sie aus einem orte ins andere fortgehen*, Hal. MDCCXXIII. 4. finisque libri, qui merito magnam laudem æsthat, epitomen confecit ac *compendium theologiae et regeneritorum practicae* Berolin. MDCCXXIII. edidit. Ad ordinem horum scriptorum referendus est PHIL. IAC. SPENERI egregius libellus: *nachricht von der vnterscheid der werke, so aus naturlichen Ursachen aus den gnadenwirkungen des heiligen geistes hervorkommen*, Francof. ad Moen. MDCLXXXVII. 12.* MDCXCVII. MDCCXIV. 8. cum præfatione *Pritii* de natura generatim. Latine ille redditus est a Io. Henrico *de natura et gratia liber singularis*, que lectione maxime digna, Gottfr. Olearii oratione MDCCXV. 8. lucem vidit. Præter hos libros hac lucem præferunt dissertationes: FAYSTI MAYERI de *sanctificatione*: IO. ADAMI OSIANI de *sanctificatione*: VALENT. ERNEST. LOESCHERI de *sanctificatione*.

memorari debet: SEB. SCHMIDTII *lutherische
Güter; oder tractat von den guten werken nach der
lutherischen lebre*, Luneburg. MDCXCIX. 12. Nec
sunt commentationes de unione mystica: 10.
MULLERI *unio mystica ad normam scripturae et
fidei exacta*, August. Vindellicor. MDCCIV. 4. et
nicht so gar unschuldige nachrichten; *sue vindiciae
de unione mystica*, ibid. MDCCVI. 4. * dissertationes-
MEISNERI, KVNADI, QVENSTEDTII, SCHELVI-
THAVPTII de *unione mystica fidelium cum christo*:
RI de *differentia unionis personalis et mysticae*: SEB.
THOMAS NICOL. QVISTORPII de *coniugio mystico*:
TH. CARPOVII de *christo, ecclesiae sponso et marito*:
I de *adproximatione spiritus sancti substantiali*:
II de *unione spiritus sancti cum fidelibus non substan-*
CHARFII de *mystico iesu christi aduentu in fideles*:
TI de *modo unionis mysticae realissimo*. Quae habent
perfectione christiana: de seruandis legibus diuinis
argumentis, ea pleraque sunt polemici generis.

XIII. DE LEGE ET EVANGELIO

D. HVNNIVS in *articulo de lege et euangelio*, Vi-
MDCVII. 8. ** GODOFR. CVNDISIUS tractatu de
euangelio, Ien. MDCLIII. 4. alique, qui argumentum
dissertationibus explanarunt, quales sunt: IACOB.
I de *lege et euangelio*: GODOFR. CHRISTIAN. BO-
II de *iesu christi euangelio*: DEVTSCHMANNI de *harmo-*
nia dominic. cum euangelio primo: CASP. LOE-
III de *discrimine legis et euangelii*: CHR. HAGMAIERI
IIIS, *quas lex et euangelium habent*: IO. FRANC.
IV de *felici a lege ad euangelium transitu*: CHR. REVCH-
V de *euangelio*: SONNTAGII *quo sensu euangelium dicatur*

DE SACRAMENTIS GENERATIM

S HVNNIVS libro de *sacramentis veteris et noui*
H 4 *testa-*

unschuldige nachrichten, 1704. p. 483. 1706. p. 464. 1707.
10. 1708. p. 43. 251. 362. ubi contra Mullerum de unio-
ca disputatur.

liber hic auctoris oper. latinor. tom. 1. p. 507.

NI de audiendis doctoribus verbi, etiam hy
de IOD. ANDR. HILFERRANDTI *schwediam*
interna ad studium theologicum, Berolin. MDC
CHABL. FOERTSCHII *unterricht vom inn*
zum lehr und predigamt, Ien. MCCCXV. 4. *
uina auctoritate lutherani ministerii *contu*
disputarunt, eos inter scriptores theologiae
feram.

ß.) de clauē soluente et ligante

IO. WIGANDVS, cuius prodiit: *explicit*
gante in ecclesia christi: de suspensione a sacram
pus: de reconciliatione offense ecclesie, Franco
MDLX. ** IO. BENED. CARPZOVIVS, *fen*
lutherischen vnuerfalschten apostolischen lafeschluff
anklage Hieronymi Mulmanni vertheidiget und
MDCLV. 4. *** SIEG. BAERENSPRUNG *in*
vom binde und lafeschluffel. Lips. MDC CIL
EDZARDVS, qui contra Thomafium *edidit*
gung der lehre vom binde schluffel, Hamb M
MARTIN. ZIMMERMANNVS *in der vernich*
digamts durch den gar zu sehr gebundenen
Hamb MDCCXV. 8. Idem argumentum illi

XVI. DE BAPTISMO

α.) *generatim*

CHYTRAEVS, ex cuius prælectionibus libellum *ismo et eucharistia* edidit ZACHAR. LEMANNVS, erg. MDLXXXIV. 8. * AMBROS. REVDENIUS in *controuerſi loci de baptismo et cæna domini*, Ienæ l. 4. FR. FISCHERVS in *mysterio-didaſcalia, das iſt, bre von ſacramenten beydes in genere vnd in ſpecie von ſe vnd abendmal*, Vitemb. MDCXVII. 4. 10. FORSTECIUS exſtant non ſolum *theſes de baptismo*, Lipſ. 4. ſed etiam *decades problematum theologicorum de o xti. diſputationibus explicata*, Lipſ. MDCXII. 4. 10. ARDVS, cuius liber: *auſführliche ſchriftmaſſige erklä- rer beyden artickel von der heiligen tauſe vnd von dem abendmal*, inter ſcripta doctrinæ huius principem tuetur. Exiit ille in lucem Ienæ MDCX. 4. et Stutt- MDCLXII. 4. ** In eodem argumento illuſtrando ope- ſuit: ANT. REISERVS atque edidit *commentatio- : regenerationis, ſoli eccleſiæ chriſti vera noui fæderis ſacramento baptiſmi*, Auguſt. Vindel. MDCLXXIV. 4. LILIENTHALIVS autem iuris publici fecit: *den in der ſthaltenen rath gottes, das iſt, ſamlung einiger ſchriften, der heiligen tauſe handeln*, Regiom. MDCCXXXV. 8. *** lemiis de baptismo, eius materia, efficacia, neceſſitate runt: AFFELMANNVS, MENZERVS, IO. MEISNE- CALOVIIVS, KVNADVS, TITIVS, OSIANDER, MV, HILDEBRANDVS, SCHELVIGIVS, ALBERTI, CA- S, IÆGERVS, FECHTIVS; MASIVS autem de *ba- per mulieres adminiſtrato*. *

β.) *de pædobaptismo*

WINCKLERVS, qui edidit: *grundlichen beweis der*
H 5 kin-

CHVTZII *vitam Chytræi*, libr. III. §. 16. p. 97. LIPENIUS *ioſb. theol. part. I. p. 127.* memorat quoque editionem anni LXXXIX.

UT FISCHERVS *vit. Gerhardi* p. 398.

b aufgeleſene früchte, 1735. p. 275. LILIENTHALII *theolog. ioſb. rom. I. p. 526.*

l. diſſertation. eius p. 149.

kindertaufe, Hamburg. MDCXCI. 12. et *vertbeidigung dieser beweises*, ibidem MDCXCVI. 8. firmisque argumentis contra mennonitas probauit, infantes omnino salutari aqua ablucendos esse. Idem monstrarunt: 10. TRELLVNDVS in der *schriftmässigen widerlegung des so genannten bekentnis Otto Lor. Strandigers*, betreffend die kindertaufe, et in der ausführlichen *vertbeidigung seiner schriftmässigen widerlegung*, Hafn. MDCCXVIII. 8. ARENDT. FISCHERVS in der noch feststehenden *unumstösslichen wahrheit vnserer lutherischen kirche von der kindertaufe vnd dem so genannten aufferlichen gottesdienst*, quo scripto auctor itidem Strandigero contradixit, Flensburg. MDCCXII. 4. LAVRENT. REINHARDVS, qui in lucem emisit: *grundliche vnd schriftmässige vertbeidigung der kindertaufe*, Ienæ MDCCXXXI. 4. HIERONYM. GVILIELM. SCHMIDIVS in der *theologisch historischen betrachtung vornemlich der heiligen kindertaufe*, Schwobac. MDCCXXXIII. 8. Cum iam memoratis scriptis coniungendæ sunt dissertationes: CHRIST. DREIERI de *baptismo infantum*, Regiom. MDCLXXV. 10. FRID. MAYERI de *pædobaptismo*, apostolo-

SEIMANNI de *baptismo et apostolorum de hoc mysterio*
 GOTTL. WERNSDORFII de *baptismi christiano-*
mere diuina: IO. LAVR. MOSHEMII de *baptismo,*
 MYPPO: MICH. SCHREIBERI de *dilatione baptismi*:
 MART. PFAFFII de eo, *quod iustum est circa itera-*
tionem. Scripta de exorcismo aliaque, aduersus
 ac fanaticos edita, locum obtinebunt in libris
 sacrarum.

XVII. DE SACRA COENA

SCOL. SELNECCERVS in *vera doctrina de cena do-*
lip. MDLXXXII. 8. GEORG. MYLIVS *tractatu de*
sacra eucharistico, Ien. MDXC. 4. MART. CHEMNI-
 qui scripsit: *fundamenta sana doctrina de vera et*
sacra coena, exhibitione et sumptione corporis et san-
guinis in cena, hocque argumentum luculenter at-
 tendente edidit. Sæpe prodiit liber hic non so-
 lus; verum etiam cum auctoris *locis theologi-*
is modum iam supra denotaui.* Eidem doctri-
 nae pariter ac confirmandæ operam dederunt:
 GERHARDVS libro, paullo ante a me memorato: *aus-*
richte schriftmaße erklerung der beyden artickel von der
in tische und von dem heiligen abendmal, Ien. MDCX. 4.
 HENR. MDCLXII. 4. IO. SCHROEDEKVS, cuius ex-
 opus *theologica de vera et orali corporis et sanguinis*
sacra eucharistia perceptione, Schweinf. MDCVI. 8.
 de *orali corporis christi in sacra cena communi,*
et ritibus; seu ceremoniis eucharisticis, MDCX. 8.
 GEORG. DORSCHVS *consideratione declarationis de sa-*
cra domini nostri iesu christi, edita a Theodoro Zuin-
 Argentorat. MDCXLIII. 4. quæ nouem disputationi-
 bus, ac quamuis auctor contra aduersarium quem-
 pugnauer; ipsum tamen dogma quoque explicat. Ad-
 HENRIC. HOEPFNERVM ob *isagogen ad saluta-*
tem cenæ dominicæ, duobus tractatibus, theoretico et
incomprehensam, quæ lucem adspexit studio Io. Be-
 ned.

SEIMANNI antiquit. ecclæs. urbis brunsvig. part. III.
 365. 531. Plura de libro hoc infra disseram, de scriptis
 oblogia polemica expositurus.

ent.eufern, Goth. MDCCXIII. 8. CHR. HENRI-
CHIVM, cuius quatuor disputationes sub titule
tor ἀδελφός, Vitemb. MDCCXXXIII. 4. in lucem
CONR. HOPPE in *der wahrhaftigen lutherischen*
dem abendmal, sermone belgico, Amstelodam. MI
Recte quidem theologi nostri adfirmant, sacram-
cræ cænæ ad fidem confirmandam spectare hocq
ne illos, qui istius expertes sint, ad vsum epuli h
admittendos esse, contrariam tamen sententiam
SIM. FRID. RVESIVS in *commentatione de admij*
genitorum ad cenam domini, Ien. MDCCXLII. 8.
etiam adfert SAM. WALTHERVS in *der historie*
nischen opfermähler, zum beweis der wahren gege
leibes vnd blutes christi im abendmal, MDCCXXV
auctoris nomine. Nec dubito, huc referre IVST
BORNII librum: *schriftmäßige erklerung des heilij*
mals unsers herrn vnd heilandes iesu christi,
MDCXXXII. 8. licet ille orationes sacras com
Auctor enim omnia, quæ ad doctrinam de sa
pertinent, iusto ordine debitaque adcuracione in
rauit. Eidem fidei articulo multæ dissertationes
tationesque varii argumenti lucem accendunt. G
de sacramento hoc GEORGIUS CALIXTVS, ** 1

vs: * speciatim de verbis institutionis NIEMANNVS et CHLADENIVS: de præsentia corporis et sanguinis christi in cœna GEORGIUS CALIXTVS, COTHMANNVS, MVSÆVS, MASIVS, ** BECHMANNVS, BAUMGARTENIVS: de necessitate sacræ cœnæ GRVNENBERGIUS: de fine illius BECHMANNVS: de communione per sacramentum cœnæ cum hæreticis GOTTFR. OLEARIVS: de surdis et mutis, num ad sacram cœnam admittendi sint? CASPAR LOESCHERVS: de abstemiis, quid cum illis in sacra synaxi agendum? IO. ERNEST. GERHARDVS: de communione sub vtraque specie GEORG. CALIXTVS, MVSÆVS, HAFERVNGIVS: de frequenti sacramenti huius vsu WEIDNERVS; SCHREIBERVS, ZEIBICHIVS: de intinctione panis eucharistici in vinum SONNTAGIVS: de more, vinum aqua diluendi in sacra cœna IO. DAN. KLVGIUS: de sicera in vsu sacræ cœnæ non admittenda IO. RVDOLPH. KIESLINGIVS: de oblatiis; siue hostiis KORTHOLTVS, IO. ANDR. SCHMIDIUS, ENGELKENIVS *** disputarunt, deque sacra cœna, a laicis administranda, ipse edidi dissertationem. Præterea HENRIC. OPITIVS commentatus est de *lutheranismo in articulo de sacra cœna, inter papismum et caluinismum medio adeoque tutissimo*; MATTH. JACOB. WAHLIVS autem *observationes de administratione sacræ cœnæ*, Magdeb. MDCCXII. 4. dedit. Contra priuatum sanctissimarum epularum vsum scripserunt: IO. DIECMANNVS in *dem entwurf vnuorgreiflicher gedanken vber vier den gebrauch der priuatcommunion betreffende gewissensfragen*, Stad. MDCLXXXI. et cum Io. Georg. Iochii præfatione Erfurt. MDCCXXIV. 12. * IO. WELMERYS in *der großen*

* vide eius *disputation. theologico-philologicar. fascicul. p. 419.*

** tom. I. *dissertation. eius academic. p. 188.* et tom. II. p. 140.

*** præter hos, legendi sunt: STRAVSSIVS in *appendice de hostiis eucharisticis earumque abusu maxime superstitioso*, adiecta eiusdem *positionib. historic. de Rudolfo Juenico anticasars*, Hal. MDCCXXVIII. 4. et KOHLREIFFIVS in *dem bericht von dem in den euangelischen kirchen vltlichen altarbrodt*, MDCCXVI. 8.

Scriptum hoc etiam in auctoris *deutscher schriften partem I. p. 729.* translatum fuit, una cum *responsis der drey theol. facult. zu Roßloch*

großen und sonderbaren andacht, welche die vor-
 lein communiciren, MDCLXXXVIII. IACOB. B
 in der rettung des öffentlichen nachmalgebrauch
 et in der befestigung des beweises, daß Christ. 1
 behauptung der priuatcommunion unwahrhafte
 tragen, Stad. MDCXCV. 4. 10. PASCHIVS in
 lichen kirchenordnung mit der priuatcommu-
 MDCCIII. 12. ALB. IOACH. DE KRACKEW:
 bedencken vber die frage: ob man nicht außer
 mit gutem gewissen priuatim das heilige abendn
 und empfangen könne? Rostoch. MDCCIX. 4
 VLICHIVS, qui edidit: bedencken, was von der
 munion zu halten, cum præfatione Casp. Lefcl
 MDCCV. 8. ERNESTVS HERMANNVS in den
 gen gedanken vber die priuatcommunion, Dresd
 NICOL. HAASIVS in dem denckzettel, warum
 communion gesunder leute nicht zu billigen, quor-
 cum adnotationibus LASII MDCCXIX. ite-
 est: * GOTTF. BALIH. SCHARFIVS, cuius
 æsnetes buch des gewissens vber die frage: ob vor-
 personen euangelischer religion, außer dem nothj
 uerlezten gewissen das heilige abendmal allein 2
 zeit und an besondern orten nehmen können?
 MDCCXIX. et MDCCXXV. 8. IO. FRID. ME

ibiorum nonnullorum cæna: GRVNENBERGII de vitando priuata communionis separatismo: WILCKII de communione priuata, priuato quorundam ausu clanculum hactenus celebrata.* Plura de sacra cæna scripta eaque maxime polemica recensco, quando libri controuersiarum theologicarum enumerandi sunt.**

XXVIII. DE ECCLESIA

a.) generatim

TILEM. HESHVSIVS de vera ecclesia eiusque auctoritate libris II. Ien. MDLXXII. 8. GEORG. MYLIUS disquisitionibus theologicis de ecclesia militante, Vitemb. MDCIV. 4. AEGID. HUNNIUS articulo de ecclesia vera et huius capite, christo: itemque de ecclesia romana et huius capite, pontifice romano, Francof. MDXCI. MDCIV. 8.** BALTH. MEISNERVS, cuius prælectiones in locum de ecclesia, Vitemb. MDCXXX. 4. prodierunt: IO. MVSÆVS, qui tractatum de ecclesia, quo duæ eius antebac habitæ disputationes, una de natura et definitione ecclesie: altera de eiusdem distinctione in vniuersalem et particulares vberius deducuntur, ceter. Ien. MDCLVI. MDCLXXI. 4. edidit, eoque non solum ipsum dogma cum iudicio atque eruditione exposuit; sed etiam contra Vitum Erbermannum adcurate ac feliciter pugnavit: * SEBAST. SCHMIDTIVS, cui librum germanice compositum atque inscriptione hac instructum: *die lehre von der kirche: von heuchlern und gottlosen in derselbigen: vom kirchen regiment; oder predigtamt: wie auch von kirchenordnungen*, ceter. Luneb. MDCLXXXVIII. 12. debemus: IO. GOTTF. OLEARIVS in *ichnographia ciuitatis illustris, ecclesie, super monte christo constructæ*, Lips. MDCXCVIII. IO. WOLFG. IAEGERVVS, cuius

* adde RAMBACHIVM in dem bessichen bebopfer, pars. v. p. 563. et 584. cum anonymi bedenken vber Rambachs meinung von der priuatcommunion, Brem. MDCCXXXVI. 8.

** memoratis dissertationibus addantur DEYLINGII commentationes de eucharistie origine, ex ritu iudeorum paschali non repetenda et de invocatione spiritus sancti in eucharistie administratione et consecratione.

** habetur etiam in eiusdem oper. latinor. tom. I. p. 1244.

* FABRICII hist. biblioth. pars. IV. p. 389.

ius tractatus de ecclesia præcipuisque circa hunc locum
 trouerſis veteribus et recentioribus, Tubing. MDCCXIII.
 et a Io. Mich. Hallwachſio ex latino germanice com-
 hoc titulo: *kurtze erörterung der vornehmſten ſtreit-
 aus dem hochwichtigen hauptſtück von der kirche*, T.
 MDCCXIII. 8. lucem vidit. De ecclesia nunc gen-
 nunc de ecclesia inuiſibili, viſibili, militante, trium-
 te, plantata, repræſentatiua: eius auctoritate, im-
 perpetuitate, felicitate aliisque adiunctis diſſertatio
 conſpectum publicum venerunt: HEERBRANDI, H.
 PFAFFRADII, SIGWARTI, TARNOWII, TITII,
 MANNI, MAVRITII, MISLERI, KVNADI, IO.
 OSIANDRI, IO. MEISNERI, BROCHMANDI, DO-
 SEBAST. SCHMIDII, DEVTſCHMANNI, WAL-
 BAIERI, PFAFFII, ANTONII, SONNTAGII, N.
 DORFII, CHLADENII, ABICHTII, MOSHEMII,
 MII atque aliorum.

β.) *ſpeciatim de eccleſia chriſti ante Lutherum*

BALTHAS. MEISNERVS in der catholiſchen ant-
 die ketzeriſche frage: wo die wahre religion vnd ko-
 Luthero geweſen, Vitemb. MDCXXIX. 12. 10.
 BECKIUS in dem lutherthum vor dem luther, N.
 MDCXLIII. 4. ELIAS EHINGERVS, qui edidit: M.

HENRIC. HOEPFNERI: *ubi ecclesia evangelica fuerit ante Lutherum?* Lipsi. MDCXXIX. MDCXCIX. ABR. CALOVII de *Luthero ante Lutherum in apocalypsi* XIV, 6. 7. Vitemberg. MDCLXXXIII. IO. FRID. MAYERI de *salute maiorum sub papatu*: * GOTTL. WERNSDORFII de *perpetuitate ecclesiae evangelicae*, Vitemberg. MDCCVIII. **

XXIX. DE MINISTERIO ECCLESIASTICO

a.) generatim

TILEM. HESHVSIVS libro *vom amt und gewalt derer pfarrherren, auch wer macht, fug und recht habe, prediger zuberufen*, Erfurt. MDLXXXV. 8. PAVLL. TARNOVIUS, qui de *sacro sancto ministerio libros tres* conscripsit, Rostoch. MDCXXIII. 8. HENRIC. ECKARDVS, cuius exstat *opusculum theologicum de ordine ecclesiastico et politico*, Lipsi. MDCXVII. 8. ERH. LAVTERBACHIVS *questionibus de ordine ministerii ecclesiastici*. Lipsi. MDCXVIII. 4. ANDR. VIRGINIVS *commentatione de ministerio ecclesiastico*, iterum a *Georg. Caspari* cum praefatione Francofurt. MDCCXVI. 4. *** edita: GER. LVDOV. CANMANNVS in *betrachtung des evangelischen predigtamts, nach seiner natur, eigenschaft, bestall- und verwaltung*, Brunsvig. MDCCXVIII. 8. Ad idem argumentum illustrandum suppetunt dissertationes: TITII, GEIERI, HENCKELII de ministerio et ministro ecclesiastico: FECHTII de necessitate, sanctitate, fuga, ambitione ministerii ecclesiastici: THVMII, BACMEISTERI, HVLSEMANNI, NIEMANNI, SCHERZERI, BEBELII, BEHMANNI, BAIERI, IO. FABRICII, MICH. MVLLERI, KRVMHOLZII, KLAUSINGII, ZELTNERI,

* exstat in eius *disputation. selectis* p. 143.

** adde SAGITTARIUM *introd. in hist. ecclesiastic.* p. 764. GERHARDVM *confession. catholic.* p. 1. MASIVM *dissertationib. academic.* tom. II. p. 302. quo loco legenda est oratio de *questione: ubi ante Lutherum fuerit religio lutherana?* BYDDIVM *miscellan. sacr.* tom. II. p. 120. ac quae hac de re dixi in *der einleitung in die religionsstreitigkeiten ausser unsrer kirche*, part. II. p. 1032. seqq.

*** *hallische neue biblioth.* tom. IV. p. 865.

CAPVT II. DE SCRIPTIS

ELTNERI, IO. HERM. BECKERI, BAYMGAT
EVMANNI. WEICKHMANNI, HÜTHII de
constitutione ministrorum ecclesiæ: KYNADI
KII de discrimine vocationis et tentationis cir
ecclesiasticum: BAJERI de efficacia ministerii ve
ramentorum per homines malos administrant
AVPTI de notis candidatorum ministerii co
AHLERI de requisitis ministrorum ecclesiæ: x
gi de audiendis doctoribus verbi, etiam hypoc
e IOD. ANDR. HILTEBRANDTI *Schediasma de*
terna ad studium theologicum, Berolin. MDCCX
HAEL. FOERTSCHII *unterricht vom innerlic*
um lehr und predigant, Ien. MDCCXV. 4. * Q
ina auctoritate lutherani ministerii contra
disputarunt, eos inter scriptores theologiæ pol
ram.

β.) de clauē solūte et ligante

IO. WIGANDVS, cuius prodiit: *explicatio d*
ante in ecclesia christi: de suspensione a sacramen
is: de reconciliatione offensæ ecclesiæ, Francof.
MDLXI. ** IO. BENED. CARPZOVIVS, senior,
lutherischen vnuersalschthen apostolischen laeseschlüssel
klage Hieronymi Mulmanni vertheidiget und erklä

potestate clauium: DANNHAVERI de *idea clauis ligantis*:*
 TITII de *penitentia relapsorum et potestate clauium ecclesiae*:
 SEB. SCHMIDTII de *clauibus ecclesiae*:** TOB. WAGNERI
 de *efficacia clauium*: MICH. MÜLLERI de *clauibus regnò
 calorum*:*** IO. OLEARI de *potestate iudiciaria circa mi-
 nisterium clauium*: MICH. WALTHERI *quid circa clauem
 ligantem liceat?** SANDENII, PFAFFII, BART. BOTSAC-
 CI de *clauibus Petri*: FECHTII de *clauis ligante et soluente*:
 NEWMANNI de *auctoritate clauis ligantis et soluentis*.

γ.) de *confessione et absolutione*

pertinent ad locum hunc dissertationes PHIL. LV-
 DOV. HANNECKENII de *absolutione priuata, formula ca-
 tegorica exercenda*: QVISTORPII an *absolutio ministri ec-
 clesiae nuda tantum sit declaratio?* KRACKEWITZII de *ab-
 solutione ministeriali, et declaratiua et collatiua*: WERNES-
 DORFII de *absolutione ministri ecclesiae non mere declarati-
 ua*: eiusdem de *fundamento confessionis et absolutionis priua-
 ta*: CHLADENII de *natura absolutionis euangelicae*: TITII
 de *confessione peccatorum auriculari*: ABICHTII de *confes-
 sione priuata*: ZEIBICHTII de *retinenda confessionis priuatae
 necessitate*: CHR. MARTH. PFAFFII de *absolutione ministrò
 ecclesiae et de validitate absolutionis euangelicae*. De *sigillo
 confessionis* legendæ sunt dissertationes: QVENSTEDII,
 IO. FRID. KOBII, quæ August. Vind. MDCLXXVI. 12. in lu-
 cem exiit: HENRIC. TILESII ET ADR. BEIERI; de *num-
 mo autem confessionali* ENGELKENIUS, KRACKEWITZIUS,
 PETR. MÜLLERVS disputarunt.

δ.) de *excommunicatione*

NICOL. LAVRENT. ARCHANDER *tract. de excommu-
 nicatione ecclesiastica*, Giesl. MDCX. 8. cum *Balth. Man-*

I 2

zeri

* legenda est in eiusdem *disputation. theologic.* p. 967. Responden-
 tis munus Spenerus obiit.

** fascicul. eius *disputation. theolog. philologicar.* p. 676.

*** quæ vna cum eiusdem dissertationibus de *carbæra confessionali et
 de vocatione ministrorum ecclesiae mediata*, Tubing. MDCXCIV. 8.
 prodit.

* in eius *disertation. theolog.* p. 463.

CAPVT II. DE SCRIPTIS

tri præfatione, et Hafn. MDCXXII. 8. * BALDWINVS de *excommunicatione*: ALBERT, IOACHIM
ITZIVS *dissertatione de excommunicatione* in
Rostoch. MDCCIX. 10. FECHTIVS *tractatione the*
excommunicatione ecclesiastica, eiusque indole et aq
Rostoch. MDCCXXII. 4. maxime Goufrid. Arnolde *op*
er nachricht von dem kirchenbann, Rostoch. MDCC
priorum librum a censura Gundlingii ** defendit
RID. BALDVINI *discursum theologicum de*
nis; seu condemnationibus ecclesiasticis, quem quon
ationem Vitembergæ proposuisset, iterum olim
ibidem MDCC. 4.

XXX. DE MAGISTRATV POLITICO

HENRIC. ECKARDVS *opusculo theologico de*
astico et politico, cuius antea mentio facta est; præ
termodi prodierunt dissertationes: SCHARFII, DEYER
II et NIEHENCKII de *magistratu politico*: HABIG
e *magistratus et suppliciorum capitalium constitutio*
ASII de *origine imperii diuina et immediata*: *** *sup*
e supereminencia magistratus christiani. Qui
eneratim confutarunt et aduersus illos pro vero
e *magistratu politico* pugnarunt, de illis pariter
eo; ac de iis, qui de iuribus principum, ad res

VIVS repetitione doctrina de electione secunda-
nem fidei facta. Argentorat. MDCXCIX. 4. IO. AN-
STETTIVS in der abhandlung von der gnadenwahl,
MDCCLIII. 8. FRID. GVIL. IAHRI doctrina eu-
rana de predestinatione systema, MDCCLIII. 8. *** IO
SCHVBERTI gedanken von der gnadenwahl, Ien.)
Plures præterea dissertationes habentur de eode-
IAC. quippe ANDREAE, HEERBRANDI, HE-
AFFELMANNI,* FEVRBORNII,** BALTH. C-
NERI, BEHMII,*** CALOVII, KVNADI, DAX-
CELLARII, HVLSEMANNI, SCHARFII, G-
LIXTI, MYSÆI, WEINMANNI, FAVSTII, RO-
SEB. SCHMIDTII, SCHELVIGII, BECHMANN-
ARI, DEVTSCHMANNI, IAEGERI, PFAFFI,
DORFII, DEYLINGII, HOFMANNI, quibus
præcipue contra reformatos composita et a me
censenda, vna cum interpretationibus capit. 12
Romanos, atque oraculorum diuinorum de libe-
gi possunt.

---

* fortgesetzte samlung von alten und neuen theolog. schr.

** *ibid.* 1734. p. 423.

XXXIII. DE MORTE TEMPORALI

VVS WINSTRUPIVS de *vita aeterna et morte*, Hafn.
 VII. 8.* DAVID CHYTRAEVS, cuius elegans libel-
 lus *de morte et vita aeterna*, Vitemb. MDLXXI. MDLXXIII. 8.
 MDXC. 8. prodiit, et in linguam germanicam trans-
 latum ab ANDR. PERLITIO, Vitemb. M. LXXXII. 8.
 FR. RAETELIO sub inscriptione: *christlicher vn-
 ster tod vnd ewigen leben*, Berolin. MDXC. 8.** PHIL.
 FRIEDLIEBIVS, cuius extat: *eschatologia, exhibens
 mortem, resurrectionem mortuorum extremo iudicio, con-
 siliis seculi, morte aeterna et denique vitam aeternam*, Stral-
 s. MDCLIII. 4. PETR. MVSÆVS libello de aeterna bea-
 tude hic opposita damnatione, ut et de morte et resurre-
 ctione. MDCLXXIV. 4. In primis ob lectionem, erudi-
 tionem ac iudicium commendandum est CHRIST. MATTH.
Tristitia de morte naturali, Tub. MDCCXXII. 4.***
 Ioh. SCHUBERTI *vernünftige
 gedanken vom tod*,* Ien. MDCCXLIII. 4. ac dis-
 sertationes SCHMIDII de morte hominum fidelium corpora-
 tum. MDCCXIII. de qua alia scripta, eaque polemicæ lucem
 erunt, iusto illorum loco a me enarranda: GER. TITZ
de ac preparatione ad mortem: IO. FRID. MAYERI de
 Gryphisw. MDCCX. eiusdem ac IO. CYPRIANI de
mortis: IO. GVIL. BAIERI de *agone mortis*: CHR.
 SCHITTMEIERI de *nomenclaturis mortis emphaticis*,
 fl. MDCCX. ROM. TELLERI ad naturam mortis requiri
bona a didascaliis, Lipsiæ MDCCXXII. et commentatio
 I. P. VII. de *genuina notione mortis*, Vinar. MDCCXLIII.
 ratio prætereundus est: *fasciculus rariorum et curioso-
 rum theologicorum, in quo ardua illa ac difficillima
 et de animæ, post solutionem a corpore, statu, loco, cul-
 turalitate, bis mortis, ceter. olim seorsim publice in*

I 4

: BARTHOLINI liber de scriptis Danorum p. 123. MOLLERI
 ib. s. p. 123. erud.
 : libelli huius notitia sumenda est ex SCHVITZII *vita*, Gyl-
 libr. III. § 8. p. 46. sqq. STRVVI bibliob. antiqu. MDCCV.
 15. FABRICII *histor. bibliob. part. VI. p. 494.*
 isetur in den deutschen actis eruditorem tom. VII. p. 781.
 : henz. von den menschen theol. buchery, vol. II. p. 686.

*diuersis academiis ventilata; nunc vero in gr.
eruditorum in duos tractatus collecta continen*
MDCXCI. MDCXCII. 8.* Constat opus hoc du
quarum quælibet inscriptionem præfert: *ti*
fus. Coniunctim in utroque exhibentur scr:
CALIXTI, DANNHAVERI, GERHARDI, H
HVLSEMANNI, MEISNERI, SCHERZERI, H
LERI, NIEMANNI, MEYFARTI atque aliorum
minus separatim habet; is sylloge hac non
potest. Eminent in illis: *seria disquisitio ano*
de statu, loco et vita animarum, postquam discessu
bus, præsertim fidelium, primum sine loco et
auctore IO. CHRISTOPH. ARTOPÆO.
quod præter alia, ibi explanatum est, de ani
poribus separatim, statu, enarrarunt eti
EHRENBERGERVS tractatu de *statu anima sep*
MDCLXXXII. 4. GOTTL. WERNSDORFIVS d
animarum separatim statu earundemque cum
cio, Vitemb. MDCCXV.** germanice: *gedanck*
der abgeschiedenen seelen, ibidem MDCCXXVI.
VRSINVS *vom zustand der glaubigen seelen, u*
tod abgeschieden, Francof. MDCLXIII. 8. ***
MEIERVS *in den gedanken vom zustande der*
tode, Hall. MDCCXLVI. 8.* IO. ERN. SCHVBERT

MDCCXXXV. 8. Singulares dissertationes exstant: de *statu animarum separatarum* IO. MEISNERI, Vitemb. MDCLXI. de *statu animarum separatarum fidelium* WANDALINI, Hafn. MDCCXCVI. de *statu et ubi animarum separatarum* IO. CHR. PFAFFII: de *recordatione animæ humanæ, post fata superstitis* IO. ALB. FARRICII, Kilon. MDCCXCIX.* de *recordatione animæ separatae*, Lips. MDCLXXXV. et de *animæ separatae appetitu et propensione ad corpus*, MDCLXXXVI. IO. GUNTHERI,** præter quos IO. MAYERVS edidit: *das andencken der abgeschiedenen seelen an die hinterlassenen verwandten und bekanten*, Vratisl. MDCCXLVII. 4.*** De somno animæ, quem nonnulli somniarunt, videantur: IO. HEYNIVS in *dem sendschreiben vom schlaf der abgeschiedenen seelen*, Francofurt. MDCCXLV. 8. DAN. FINCKIVS commentatione de *somno animarum, ex scholis christianis eliminando*, Brandenburg. MDCCXLVI. 8. anonymus in *den wachenden seelen der mit ihren vatern entschlafenen*, Francof. MDCCXLVII. 8. CHR. EKN. SIMONETTI in *den gedanken vber die lehren von der unssterblichkeit und dem schlaf der seelen*, Berol. MDCCXLVII. 8. *vermutht und schriftmässige anmerkungen vber die gegenseitige grunde fur und wider den seelenschlaf, welche theils in den sendschreiben des herrn abt Seidels; theils in der ihm entgegengesetzten abhandlung eines ungenanten von eben der sache enthalten sind*, sine loco MDCCCLVI. 8. Possẽ adhuc plura alia scripta commemorare, præsertim de morte fidelium temporali: de statu medio animarum separatarum: de ratione, bene ac feliciter moriendi aliisque eiusmodi argumentis; accuratius autem illa libris theologiæ polemicæ et moralis adnumerabo.

XXXIV. DE RESURRECTIONE MORTVORVM

IO. MATTH. MEYFARTVS de *resurrectione mortuorum*, Coburg. MDCXXVIII. 8. GEORG. CALIXTVS, qui in lucem emisit de *immortalitate animæ et resurrectione carnis*
L 5 librum

* dissertatio hæc non solum MDCCXIV. separatim recusa; sed etiam delata est in eiusdem opusculorum *historico-critico-litterariorum syllogon* p. 185.

** vide FARRICII *syllab. scriptorum de veritate religionis christian.* p. 448, sq.

*** *nachrichten von den neuesten theol. buchern*, vol. VI. p. 443.

lehre des christenthums von der auferstehung der tod-
schrift und vernunft betrachtet, cet. Brem. MDCCX
præ aliis lectione digno: GEORG. VENZKYVS in
lichkeit der verklärten menschlichen carper in
Vratislau. MDCCCLII. 8. Quamuis legem mihi deda-
tiones sacras prætereundi, ne per illarum abus
copiam iusto longior sim; nihil tamen impedit, q
ab ea interdum discedam et iam sermonum men-
ciam, qui cura THEOPHILI ET SINCERI coniun-
que inscriptione: der beweis des lehresatzes: die tod
auferstehen, nach den grunden des glaubens und die
in einigen reden ausgeföhret, duabus partibus, I
MDCCXLI. MDCCXLII. 8. prodierunt. Ad quæstion
reditus mortuorum ad vitam lumine naturali
scendus? præcipue spectant: 10. FECHTII ex
resurrectione carnis, an et quantum illa ex naturali
notescat,** tam copiosa, vt ad libri magnitudinem
NICOL. ERNEST. ZOBELII commentatio de re
mortuorum, humana rationi non improbanda et veri
testimoniis comprobata, Altorf. MDCCXXXIV. ***.
STIEBRITZII dissertatio: quid ratio de resuscita-
porum cognoscat? Hal. MDCCXLII. HERMANNI
beweis der unmöglichkeit und gewisheit der auferstehung

D. DAN. MÜLLERI *recther gebrauch der vernunft bey den beymiffen der offenbarung überhaupt, und bey dem geheimnis r auferstehung der toden insonderheit*, Francof. MDCCXLVII.
 * eiusdemque *possibilitas et certitudo resurrectionis mortuorum, ex principiis rationis excitata*, Marburg. MDCCLIV. 8.
 dissertationum academicarum, quæ de hoc fidei dogmate conscriptæ sunt, copia est et varietas. Aliæ de resurrectione generatim exponunt hasque debemus: IACOB. FABRI-
 IO, ROEBERO, FRANCISC. WOLFIO, VARENIO, KYNA-
 O, SCHARFIO, CALOVIO, TITIO, DANNHAVERO, **
 RACKEWIZIO, BERNHOLDO: in aliis singulare doctri-
 æ huius argumentum pertractatum est. BOEHMERVS enim
 e resurrectione mortuorum ex veteri testamento probata:
 O. MEISNERVS *** et GOD. WEGNERVS de resurrectione
 impiorum: * VON SANDEN, FR. VLRIC. CALIXTVS, CAN-
 LIVS de resurrectione eorundem corporum: HABERKOR-
 LIVS de resurrectione eiusque efficacia et fructu: OPITIVS
 de *statura et ætate resurgentium*: MOSHEMIVS de *statura*
corporum beatorum: BEBELIVS de resurrectione infan-
 um, nondum genitorum: SEGERVS de resurrectione em-
 bryonum: POSNERVS de palingenesia naturæ impossibili di-
 putarunt. De iis, qui cum christo in pristinam vitam re-
 tituti sunt, exercitationes ediderunt: HABICHORSTIVS,
 OACH. LANGIVS, CHRIST. MATTH. PFAFFIVS et alii. **

XXXV. DE IUDICIO EXTREMO

GEORG. CALIXTVS libro de *supremo iudicio*, Helm-
 stad.

nachrichten von den neuesten theolog. buchern. volum. VI. p. 879.

* vide eiusdem *disputationes theolog. p. 699.*

** exstat dissertatio hæc in eiusdem *fasciculo disputationum theologicar. num. VII.*

quæ HENRIC. BOETHIVS de resurrectione impiorum scripsit, niti illam virtute meritorum christi, quæque de hac re cum Balduino disputavit, ea ad theologiam polemicam pertinent.

* addenda est SEB. SCHMIDTII dissertatio de *primitiis resurrectionis, christo p. 1131. fascicul. disputat. theolog. philologicar.* Quam ipse in lucem emisit, dissertatio de *statu mortuorum et resurgentium* contra Burnetium, in *miscellaneis meis sacris p. 258.* habetur. Scripta de resurrectione mortuorum recensentur quæque in FA-
 BRICII *delect. argumentor. et syllabo scriptor. de veritate religion. christ. p. 706. sq.*

rechnung des jüngsten Gerichts, Dichtung.
 MDCLXXXIX. 8. IG. ERNEST. SCHWERTER
 dierunt: *vornunft und schriftmäßige gedanken im*
gerichte, Ien. MDCCXLII. MDCCXLVI. 4.
 SICHMUND. WINCKLERVS, qui edidit: *apostoli-*
sche briefe vom jüngsten gerichte und der ewigen
seligkeit der gläubigen in zeit dant. Ien.
 MDCCXXIII. 8. GOTTFR. EYCHNERVS
 titulus est: *daß der jüngste tag und das richter-*
wis; aber noch lange nicht komme, Ien. MDCCXIV.
 PAVLE. WOLFARTVS in der theolog. fragen
 groffen und sollennen tage des jüngsten gerichtes
 nige baffe statt finde? Ien. MDCCXLIII.
 comitendanda sunt: FEVRBORNII *disser-*
tesu christi reditu. ** CALOVII *pla considerat*
iesu christi aduentu: QVENSTEDII *disputatio*
criste, *** cum IOACHIM. HILDEBRANDTII
de extremo iudicio. Ad singularia articuli
 spectant dissertationes: FR. WEISII de *signis*
cii: BEBELII de *peccatis electorum, in iudicio*
publicandis: *** PH. MYLLERI et GOD. WERN
dicio. sanctorum super mandum: BOERNERT de
lium in die iudicii: SANDENII de *deo, qui*

XXXVI. DE CONSUMMATIONE SECVLI

ANDR. OSIANDER in *coniecturis de ultimis temporibus ac de fine mundi*, Norimb. MDXLIV. 4. IO. ADAM. OSIANDER, cuius exstat de *consummatione seculi dissertationum sacrarum pentas*, Tubing. MDCLXVII. 4. BERN. WAGNERVS tractatu theologico de *fine mundi*, Argent. MDCXCIX. MDCCXXI. 4. IO. ERN. SCHVBERTVS in *den vernunft und schriftmaessigen gedancken vom ende der welt*, Ien. MDCCXLVI. 4. IODOC. LEOPOLD. FRISCHIVS, qui edidit: *die welt im feuer; oder das wahre vergehen und ende der wels durch den letzten sundbrand*, Sor. MDCCXLVII. 4. ADAM. FRID. WINCKLERVS in *dem mathematischen beweis, daß die sichtbare welt am iungsten tage nicht untergehen; sondern nur eine zufällige verwandlung leiden werde*, Vinar. MDCCXLIX. 4. IO. SELCKIVS in *den schriftmaessigen gedancken über das ende der welt*, Rostoch. MDCCCLIII. 8. IO. FRID. WEITENKAMPEIVS in *dem lehrgebäude vom vntergang der erden*, Brunsv. MDCCCLIV. 8. De eodem dogmate in lucem prodierunt dissertationes: BALDVINI videlicet de *fine seculi*: RECHENBERGII de *fine mundi*: PESAROVII de *interitu mundi quoad substantiam*: DAV. LVNDII de *excidio uniuerſi totali et substantiali*:* KLAUSINGII de *annihilatione mundi et de agitatione copiarum celestium circa finem mundi*: IO. CYPRIANI de *casu stellarum in fine mundi*: KLEMMII de *orbe hoc interituro; sed non annihilando*: BENNERI de *exustione mundi suprema*.

XXXVII. DE VITA AETERNA

DAV. CHYTRAEVS libello, de *morte et vita aeterna*, antea commemorato: GEORG. CALIXTVS, qui in publicum emisit: *librum unum de bono perfecte summo; siue aeterna beatitudine*, Helmst. MDCXLIII. MDCLXIV. 4. PETR. MVSAEVS libello de *aeterna beatitudine et huic opposita damnatione, ut et morte et resurrectione*, cuius itidem iam mentio facta est: IOACH. HILDEBRANDVS in *vita aeterna, ex lumine natura ostensa et ex pentateucho mosaico euicta*, Helmst. MDCLXXXIV. 4. ** Ad scripta hæc latina adiun-

* disquisitio hæc Holmiæ MDCCXII. 8. prodit.

** vide act. erudit. MDCLXXXV. p. 27. et nouvelles de la republique. des lettres MDCLXXXV. p. 1173.

adiungenda sunt germanica eiusdem argumenti: PHILIPP. quippe NICOLAI *theoria vite aeternae: hiſtorijſche beſchreibung des geheimniſſes vom ewigen leben*, quinque libris, Hamburg. MDCVI. . DCM. NICK. VAN. MD. L. 4. Magdeb. MDCVI 8. eiusdem *freudenſpiegel des ewigen lebens; oder grundliche und erbauliche beſchreibung des ſeligen zuſtandes der auserwehlten ſeelen in dem himmliſchen paradies*, ceter Francos. MD. CXXII. MDCXVI. MDCXXIII. Hamburg. MDCLIX. 4. MDCCVII 8. cum praefatione Io. Frid. Mayeri; * item IOANN. MATTH. MEYFARTI *himmlisches ierusalem; oder ewiges leben der kinder gottes*, Norimb. MDCCXX. MDCLIV. MDCLXXIV. 8. IVST. GEORG. SCHÖTTELI *ſonderbare vorſtellung von der ewigen ſeligkeit*, Brunſwig. MDCLXXIV. 8. ERASM. FRANCISCI *ehr- und freudenreiches trohl der ewigkeit für die verachter der eitelkeit*, Norimberg. MDCXCI. 8. IO. GRVSI *ewige und über alle maſſen wichtige herrlichkeit der auserwählten*, Berolin. MDCCXXIV. 8. ** IO. ERNEST. SCHVBERTI ver-

calo beatorum: iam nominatus IOESCHERVS et WEIS-
MANNVS de *visiōe dei beatifica*, quibus addendi sunt: IO.
ADAM. OSIANDER libro inscripto: *deus in lumine gloriae*
delincatus, Tubing. MDCLXVI. 4. IO. CONR. DANNHAE-
RVS de *questione: an in vita aeterna futuri sint gloriae gra-*
dius? * GEORG. HENR. GOETZIVS de eodem argumen-
to; præter hos autem, ADAM. LEBKECHT. MVLIERVS
in *gradibus vite aeternae; oder deutlichen unterfuchung der stu-*
fen des ewigen lebens, Ien. MDCCXXXIII. 8. item IO. GVI-
LIELM. BAIERVS et CHRIST. TOB. WIDEBVRGIVS de
prægiu vite aeternae: ** SAM. SCHELVIGIVS de *stolis bea-*
torum et de lingua beatorum in altera vita. *** Num beati-
tudo fidelium ab illa, qua cælites fruuntur, specie; an
gradu differat? id in disceptationem vocatum est. Quæ
hanc in rem litteris consignata et in publicum propolita
sunt, illa ad enumerationem scriptorum polemicorum re-
feruo.

XXXVIII. DE AETERNA DAMNATIONE

PETR. MOESAEVS libello, antea adducto, de *aeterna bea-*
titudine et huic opposita damnatione, Kilon. MDCLXXIV. 4.
IO FECHTIVS, qui dedit: *considerationem status damnato-*
rum quoad actiones ipsorum imprimis malas, concernit,
Spir. MDCLXXII. 4. Rottoch. MDCCVIII. MDCCXXVII. 8. *
IO. MATTH. MEYFARTVS in *dem hellsichen sodoma aus got.*
teswort und scharffen beydes alter und neuer vater und mæn-
ner beschreiben, libris duobus, Coburg. MDCXXIX. Norimb.
MDCXXX. MDLXL. MDCLXI. ERASM. FRANCISCI, cuius
existat:

* dissertatio hæc translata est cum in volumen eius *disputationum*
theologicar. p. 949. tum in *tractat. curiosum rerum theologicarum*
tom. II. p. 566.

** adici potest GEORG. ROSTII libellus: *vorschnack des ewigen*
lebens, Rottoch. MDCCXXV. 12.

*** evolvantur præter memoratas commentationes, IO. PETR. LVDE-
WIGII dissertatio de *vita aeterna*, ex rar one gentiumque consensu
demonstrata, Hal. MDCCXCVI et inter *opusculi* eius coniunctim
edita, ibid. MDCCXIX. et IO. SAVBERTI disputatio de *beati-*
tudine et damnatione aeterna ad articulum XI. symboli fidei iudæo-
rum. Existat illa eiusdem *palestr. theolog. philolog.* p. 1. 199.

© acc. eruditior, MDCLXXXV. p. 179.

CAPVT II. DE SCRIPTIS

stat: das vnfehlbare wech der ewigkeit fur die
 r gnadenzeit, Norimberg. MDCLXXXVI. 8. 171
 G. SCHOTTELIVS in der grausamen beschreibung
 llung der helle vnd hellsichen qualen, Brunfu. MDCL
 DAM. LEBRECHT. MULLERVS, cuius gradus dam
 erna, das ist, deutliche vntersuchung der stufen der
 rdamnis, Ien. MDCCXXXV. 8. lucem adspexerunt
 ntur dissertationes: DEUTSCHMANNI de morte
 AGNERI de miseria damnatorum: SONNTAGII
 feni proprio; non metaphorico, et de pice ac saba
 ni: BAIERI de prægustu damnationis aeterna:
 NGII de sede inferni in sole. Quæ in lucem p
 aternitate pœnarum infernalium, scripta
 ica.

§. IX.

MERITO et huc referendos esse, existimo,
 s fidei, vel omnes; vel plerosque; vel pra
 onfilio enarrarunt, vt de illis publice disc
 eris huius disputationes diuersorum auctorum
 anctim in lucem prodierint, iure locum tue
 ter libros theologiæ dogmaticæ; nec me
 atem iis adferunt, qui vberiore atque ad

fiarum: de deo: de creatione et angelis: de statu Adami instituto: de peccato originis: iustificatione, satisfactione christi, ceter. Exstant quoque: *exercitationes thummae, partim ab ipso auctore conscriptae; partim ex reliquis scriptis, ut syntagma essent precipuorum fidei articulorum, collectae a Io. Adam. Osiandro, Tubing. MDCLXIV. 4.*

ERHARD. LAVTERBACHII *sylloge disputationum synodaliū de precipuis locis theologicis*, Lips. MDCLXXIX. 8.

IACOB. MARTINI *syntagma disputationum theologicarum*, Vitemb. MDCXXV. 8. MDCXXX. 4.

PETRI HABERKORNII *syntagma disputationum theologicarum*, tribus partibus, Giesl. MDCL. 8.

IO. AFFELMANNI *syntagma exercitationum academiarum*, editum a Georg. Mebio, Lips. MDCLXXIV. 4. duabus partibus, quarum prior exhibet dissertationes de plerisque fidei dogmatibus; posterior autem potissimum scripta exegerica continet:

IO. GERHARDI *disputationes isagogicae, in quibus, 1. quae in somis, primo atque eiusdem exegeji et secundo, locorum theologicorum uberius sunt exposita, in compendium redacta; 2. quae vero praetermissa, completa, Ien. MDCLXIII. 4.* quas iam supra laudaui ac praeter nunc memoratam, reliquas earum editiones recensui:

GEORG. CALIXTI *disputationes xv. de precipuis christiana religionis capitibus*, quae coniunctim Helmst. MDCLXIII. ac deinde cura Frid. Vric. Calixti MDCLVIII. 4. in lucem prodierunt. Exponitur illis de deo vno et trino; de persona et officio christi: de sacra scriptura, peccato, praedestinatione, iustificatione, sacramentis, ecclesia, romano pontifice, inuocatione sanctorum et purgatorio:

CONRADI HORNEII *disputationes theologicae*, Helmst. MDCL. 4. quarum priore parte doctrina de scriptura sacra: de deo, eius natura; attributis, personis et operibus diuinis; posteriore autem de incarnatione filii dei et quae per eum facta est, generis humani reparatione explicatur:

IO. MEISNERI *fasciculus disputationum theologicarum*, Vitemberg. MDCLX. 4. vbi habentur dissertationes de vniuersali omnium hominum ad ecclesiam et aeternam salutem vocatione: de regeneratione et viuificatione: de pec-

causae nominibus infantum: de libro vitae: de resurrectione pauperum ac nonnullis aliis:

1274. 1637. VERT *disputationes theologiae*, quas collegit et in lucem emisit FRID. RAPPOLTVS, Lips. MDCCLXXII. 4. Vixit quidem istae sunt argumenti; quidam tamen earum exponunt de articulis fidei: de satisfactione christi: de sacramentis noui testamenti: de commendatione dei vtriusque: de hominis vere poenitentis beatitudine (curruant) vel ecclesia euangelica fuerit ante Lutherum? Notandum, quarum Haeptnerus itidem auctor est, oratione sunt quoque de nominibus dei: de omnipotentia dei: de indissolubili aeternae diuinae: de bonis operibus:

1275. 1658. VERT *disputationes theologiae*, editae Kilon. MDCLVIII. et eorum auctore SIGISMUNDO SCHROEDER *Herr. Musaei*. Diuise illae sunt in septem ac comprehendunt breuiorem explanationem plerumque illi articuloꝝ, praesertim de

MÜLLERI *rechter gebrauch der vernunft bey den n der offenbarung überhaupt, und bey dem geheimnis ckung der toden insonderheit*, Francof. MDCCXLVII. *inque possibilitas et certitudo resurrectionis mortuo- incipit rationis excitata*, Marpurg. MDCCCLIV. 8. num academicarum, quæ de hoc fidei dogmate e sunt, copia est et varietas. Aliæ de resurrection- tim exponunt hasque debemus: IACOB. FABRI- BERO, FRANCISC. WOLFIO, VARENIO, KYNA- ARFIO, CALOVIO, TITIO, DANNHAVERO, ** WIZIO, BERNHOLDO: in aliis singulare doctri- argumentum pertractatum est. BOEHMERVS enim ecione mortuorum ex veteri testamento probata: WERNVS *** et GOD. WEGNERVS de resurrectione m: * VON SANDEN, FR. VLRIC. CALIXTVS, CAN- resurrectione eorumdem corporum: HABERKOR- resurrectione eiusque efficacia et fructu: OPITIVS et etate resurgentium: MOSHEMIVS de statura n beatorum: BEBELIVS de resurrectione infan- dum genitorum: SEGERVS de resurrectione em- : POSNERVS de palingenesia naturæ impossibili di- . De iis, qui cum christo in pristinam vitam re- nt, exercitationes ediderunt: HABICHORSTIVS, ANGIUS, CHRIST. MATTH. PFAFFIVS et alii. **

XXXV. DE IUDICIO EXTREMO

G. CALIXTVS libro de *supremo iudicio*, Helm- stad.

von den neuesten theolog. buchern. volum. VI. p. 879.

dem disputationes theolog. p. 699.

differtatio hæc in eiusdem *fasciculo disputationum theologicar.* II.

RIC. BOETHIVS de resurrectione impiorum scripsit, niti virtute meritorum christi, quæque de hac re cum Balduino iuit, ea ad theologiam polemicam pertinent.

est SEB. SCHMIDTII dissertatio de *primitiis resurrectionis*, p. 1131. *fascicul. disputat. theolog. philologicar.* Quam ipse em emisit, dissertatio de *statu mortuorum et resurgentium* Burnetium, in *miscellaneis meis sacris* p. 254. habetur. de resurrectione mortuorum recensentur quæque in *PA- II delect. argumentor. et syllabo scriptor. de veritate religion.* p. 706. sq.

sterius atque oracula diuina noui testamenti sex et draginta exhibet. Vtraque parte scripturarum selecta, effata, secundum ordinem locorum theologicorum disposita, luculenter explicantur ac qualia fidei dogmata tradita, monstratur:

I. O. HENRIC. MAIVS, cuius *dissertationes in quibus selectiora veteris testamenti oracula secundum locorum theologicorum explicantur*, prodierunt Francofurti MDCXC. 8. et auctiores sub titulo: *theologia practica* MDCCX. 4. multa industria ac iudicio conscripta et euoluantur, omnino dignæ. Interdum venit in conspectum et Sandium, Huetium, Richardum Simonem, et alios batavos refutauit. Scripsit etiam *synopsin theologicam in uerbis christi*, MDCCVII. 4.

FRANC. IVL. LUTKENIUS, qui opus ciceronis manu scriptum reliquit, idque post mortem in lucem exiit, hac instructum inscriptione: *collegium publicum secundum locos theologicos adornatum, desumptum ex summis Glaubenslehren aus den bundigsten Sprachschritten*, cum præfatione Io. Fechtii, Halæ. ibidem MDCCXXVI. MDCCXXXVII. 4. Non sine hic legendus est. Tractatio illius distincta æque plana atque euident:

erunt, quamvis non omnes eandem rationem esse, putarunt, si, remotis scholasticis: philosophicis ac spinosis disputationibus, illam purgarent et dogmata ex monimentis christianæ, præcipue iis, quæ patres orthodoxi reliquerunt, illustrarent atque ita *theologia*, prout ea ab episcopi romani adfectatoribus et a *theologia scholastica* discernitur, esset. Ad eiusmodi emendationem adgressi

MALDONATUS, qui non integrum quidem, sed quædam tamen dogmata explanavit: de *peccato originali*: de *providentia*: de *iustificatione et merito operum*, qui tractatus conpulerant Paris. MDCLXXVII. fol. *

CANVS, cuius huc spectant: *locorum libri* XII. primum in lucem editi Salmanticæ. deinde sæpius litteris descripti, variis in locis MDLVII. Louanii MDLXIV. MDLXIX. Coloniae DLXXIV. MDLXXXVIII. MDCIII. MDCV. semper in ordinis: Lugdun. MDCCIV. 4. et inter *opera præfatione* HYACINTHI SERRY, Patav. 4. Neutiquam in illis plenum systema theologiae pontificiorum theologia dogmatica nititur enim auctor de scripturæ auctoritate: de apostolicis: de ecclesiæ catholicæ, concilio- rum romanæ, sanctorum, doctorum scholasticorum: de argumentis rationis naturalis, cet. obscure prodat, se non omnia probare, quæ romana docentur. Monstrat simul, se valere litione, ingenii acumine ac facultate, pure at- ter scribendi: **

K 3

LVDOVIC.

VM diction. bistor. critic. voce Maldonatus.

TONIVM biblioth. hispan. nou. tom. II. p. 96. QVE-

CHARD de scriptoribus ordin. prædicator. tom. II. p. 177.

IVM bistor. biblioth. part. III. p. 361.

LVDVIC. DE CARAVAIAL, cuius exstat
*logicarum sententiarum sue restituta theologia et
 et barbarie pro virili repurgata specimen de deo*
 MDXLV. Antuerp. MDXLVIII. 8. *

§. XII.

ALII in tradenda theologia dogmatica præ-
 teres scholasticos sequuti sunt horumque scrip-
 tamentariis illustrarunt; ita tamen, vt pro diuer-
 quibus se addixerunt, vel Bonauenturam; vel
 Duns Scotum; vel maxime Thomam de Aquina
 cem eligerent; præterea autem quidam scri-
 dicandi facultatem monstrarent ac maiore sen-
 bertate vterentur; quam reliqui. Ingens ho-
 ptorum numerus est, præsertim italarum ac-
 rum; quos autem omnes percensere, labor
 supra vires meas positus esset. Sufficiat, ne
 præsertim aliis celebriores, tantum commu-
 Sunt isti:

LVDOV. MOLINA, qui scripsit: *commentari-
 onam partem Thomæ*, duobus tomis constantes, e
 MDXCIII. editos; Lugduni autem MDCXXII. fol.
 et aliis locis denuo descriptos. Libri, quem de
gratie et liberi arbitrii composuit, postea men-
 ciam:

DOM. BANNER, qui iuris publici fecit: *scholastica commentaria in primam partem Angelici doctoris*, duobus tomis, quorum prior Salmantic. MDLXXXIV. posterior ibid. MDLXXXVIII. fol. prodiit; vterque autem iterum litteris descriptus est Lugdun. MDLXXXVIII. Duaci MDCXIV. fol. etiam Venetiis. Antequam posterior tomus in lucem emittebatur, auctor edidit: *de fide, spe et caritate scholastica commentaria in secundam secundae angelici doctoris partem usque ad questionem XLVI.* Salmant. MDLXXXIV. itidem recusa: *

PHILIPP. GAMACHAEVS in *summa theologica*, Paris. MDCXXVII. fol.

FRANCISC. SVAREZIVS, qui commentationes et disputationes in *Thomae summam* scripsit. Comprehenduntur XIX. voluminibus fol. primum separatim variis locis ac temporibus: deinde coniunctim Moguntiae ab anno MDCXIX. vsque ad annum MDCXXIX. fol. editae: **

GABR. VASQUEZ, cuius *commentarii in Thomam* lucem viderunt Ingolstadt. MDCVI. Venet. MDCVIII. Antuerp. MDCXXI. fol. ***

MARTIN. BECANVS, commemorandus hoc loco ob *theologiam scholasticam*, quam satis copiose conscripsit et Thomae Aquinatis exemplum sequutus, in tres partes diuisit: *

ADAM. TANNERVS, qui inter generis huius auctores nomen sibi conciliauit cum per *theologiam scholasticam*, Ingolstadt. MDCXXVI. et MDCXXVII. fol. tum per *disputationes theologicas in omnes summae sancti Thomae partes*, cum supplemento, Ingolstadii MDCXVIII. MDCXX.

THOM. COMPTONVS CARLETONVS in *theologia scholastica*, Leodii MDCLIX. fol.

FRANCISC. AMICVS, cuius *curfus theologicus*, nouem tomis constans, Antuerp. MDCL. fol. euulgatus est:

DIDACVS RVIZ DE MONTOLA, cuius sex volumina *commentariorum*, quibus *primam partem Thomae* illustrauit,

K 4

Lugduni

* lege ANTONII *bibliothec. hispan. nou. tom. I. p. 253. sq.*

** vide ANTONIVM *dict. loc. tom. I. p. 367.*

*** *opera illius decem tomis Lugdun. MDCXX. fol. in lucem exierunt.*

* prodiit non solum separatim; sed etiam cum aliis eiusdem *operibus* Mogunt. MDCXLIX. fol.

cis in summam Thomæ Aquinatis, quarum parte
uerso tempore Antuerpiæ et Lugduni separatim
pædiissent; integrum opus postea, octo volumi-
prehensum, Antuerpiæ ab anno MDCXLIII. ad M
sum est: **

AVGUST. GIBBON DE BURGO, cuius *theologi-*
ca diuina Thomæ Septem tomis absoluitur. I-
rum Mogunt. MDCLXIX. secundus ibidem MDG
autem ab anno MDCLXXIII. ad MDCLXXIX. 4. pu-
fui sunt luci. Mors auctoris impedimentum
minius tomum octauum addere eoque, quæ reli-
mata de sacramentis explanare potuerit: ***

GEORG. DE RHODES *disputationum theologi-*
tomis 11. Lugdun. MDCLXXI. fol.

IO. BAPTISTA GONETVS, qui scripsit: *elype-*
thomistica contra. nouos eius impugnatores, in luce
Burdigal. tomis xvi. ab anno MDCLIX. vsque ad M
Parif. MDCLXIX. quinque voluminibus fol. Lugd.
quinque tomis fol. quæ editio, ab auctore aucta, re-
fertur. Præter opus hoc, ad posteros venit illi
thomistarum; seu breuis theologiæ cursus in-
dum studium, Bitter. MDCLXXX. tomis
MDCLXXXI. fol. *

Parif. MDCXXXVIII. fol. Eiusdem generis sunt plura scripta aliorum auctorum, eoque pertinent: PETRI A SOTO *institutionum christianarum* libri tres, Augustæ MDXLVIII. Antwerp. MDLI. ANGELI DEL PAS *enchiridion diuinæ scholasticæ theologiæ*, in duas partes diuisum, Genuæ MDLXXXII. et *enchiridii expositio; seu commentarius*: * IO. VIGVERII; sive VIGVERAE *institutiones ad naturalem et christianam philosophiam; maxime vero ad scholasticam, quam vocant, theologiam, vniuersalium conciliorum auctoritate; nec non doctorum ecclesiasticorum, præsertim Thomæ Aquinatis eruditione confirmatæ*, Parif. et alibi sæpius editæ: FRANCISC. ZVMELEII *commentarii in Thomam ac variarum disputationum* tomi tres, Salmantic. MDCVIII. fol. collegii *salmanticensis carmelitarum discalceatorum cursus theologicus in Thomam* aliaque opera, quæ, vt iam monui, consulto prætereo.

§. XIII.

Qui post memoratos scriptores, recentiori ævo in episcopi romani adsecras ad theologiam dogmaticam intrandam adgressi sunt, eorum itidem magnus est numerus. Diuersa vsi sunt docendi ratione. In Gallia exierunt, qui doctrinam scholasticam in meliorem habi-
n formare et nugarum, quarum illa plena erat, maculas remouere, tentarent, licet et eorum scripta, ad post-
eritatem translata, non omnibus vitiis careant. Ad hominem ordinem pertinent:

CLAVDIUS FRASSENIVS, qui *Scotum academicum; siue vniuersa doctoris subtilis theologia dogmata* composuit, opus quatuor tomorum, Parif. MDCLXXII. sq. fol. **

FRANCISC. FEVARDENTIVS *tractatibus theologicis, ex sacris codicibus et sanctorum patrum monumentis*, quorum tomus prior Parif. MDCXCII. posterior ibidem MDCXCIV. 4. prodiit:

IO. BAPTIST. DVHAMEL in *theologia speculatiua et practica iuxta sanctorum patrum dogmata pertractata et ad usum scholæ adcommodata*, Parif. MDCXCI. septem voluminibus 8. ac

K 5

Venet.

* legatur WADDINGS de scriptorib. ordinis minorum p. 24.

** vide *memoires de Treuoux* MDCCXII. p. 104. vbi p. 115. tomi quinti, ad lucem adspiciendam instructi et parati, mentio fit, et *vol. 11. des neuen buchdrucks der gelehrten welt*, p. 443. sqq.

scripti esse traduntur, quia auctor iansenistarum
adprobavit: **

CASP. IVENINVS, cuius commemoranda
tutiones theologicae ad usum seminariorum, Lugdun
quatuor voluminibus 12. Paris. MDCC. Lugd. M
septem voluminibus: Venet. MDCCV.*** Tenuit
cum inter Iansenii adsecclas, hancque ob rem e
aduersarios, qui librum eius condemnarent: *

NATALIS ALEXANDER, qui scripsit: *theologi
tici et moralem*, primum editam MDCXCIII. vo
minibus 8. aliquot post annis eius *dissertationib
ecclesiasticis*, coniunctim MDCXCIX. euulgatis, ad
rum separatim, in duos tomos diuisam, in luce
Paris. MDCCIII. fol. Ea praesertim auctor pertra
ta, quae in concilio tridentino definita; vel in e
techismo exposita sunt: **

ARGENTRAEVS in *elementis theologicis*, Paris
cum duplici adpendice, quarum posterior Par
prodiit:

FRANCISC. PERRIN in *manuali theologico*;

---

gia dogmatica et historica, Tolos. MDCCX. duobus tomis 12.* iterum Paris. MDCCXIV. 12.**

ANTONIUS BOVCAT in *theologia patrum scholastico-dogmatica; sed maxime positiua*, quæ inscriptio quidem significat, auctorem in tractanda theologia maxime patres sacri ordinis sequutum esse; ipse tamen liber monstrat, illum maiori studio doctores scholasticos fuisse consecratum:

ANDREAS LE SOYDIER, cuius exstat *curfus theologicus*, ad scholasticum docendi morem adcommodatus et Parisiis MDCCXXIV. 4. in lucem emissus:***

PAVLVS GABRIEL ANTONIVS in *theologia vniuersa speculatiua et dogmatica, complectente omnia dogmata et singulas quaestiones theologicas, quæ in scholis tractari solent*, cuius noua editio Paris. MDCCXIII. 12. septem voluminibus prodit.* Ad scripta hæc adiungq: LVDOV. ABELLI *medullam theologicam*, Parisiis MDCLI. MDCLIX. duobus voluminibus 12. et adhuc sæpius recusam:** LVDOV. ELL. DYPINII *traité de la doctrine chretienne et orthodoxe*, Paris. MDCCIII. PETR. ANNATI *adparatum ad theologiam positiuam methodicum*, Paris. MDCC. MDCCV. 4.*** Herbipol. MDCCXXVI. duobus tomis: *compendiosas institutiones theologicas ad vsum seminarii pictauiensis*, Pictau. MDCCVIII. 12. duobus tomis: FRANC. MARIAE ASSERMET *theologiam scholastico-positiuam, ad romanæ ecclesiæ mentem elucubratam*, Paris. MDCCXIII. 8.* item CAROLI WITASSII tractatus de *attributis diuinis, trinitate, incarnatione, eucharistia, poenitentia et sacramento ordinis*, vna cum *continuatione theologiae Caroli Witasse*, ceter. Paris. MDCCXXII. 12. DIONYSII PETAVII *dogmata theologica* iam prætereo, quia opus hoc in scriptis theologiæ patristicæ ac historicæ proprium locum tuetur.

§.XIV.

* *memoires de Trenoux* MDCCVI. mart. p. 453.

** *journal des sçavans*, MDCCXIV. octobr. p. 401.

*** *journal des sçavans* MDCCXXIV. octobr. p. 418.

* *memoires de Trenoux* MDCCXLIII. p. 167.

** vide BAELII *diccionar. historic. critic.* voce ABELLY.

*** *memoires de Trenoux* MDCCVI. april. p. 676.

* *journal des sçavans* MDCCXIV. iul. p. 46.

adcuratus. Quis ergo pote, si quidem
commemorantur, hæc que sequentia:

BALTHAS. FRANCOLINI *tirocinium theol
traditur compendiarie notitia theologia scriptura
scholastica, theologia polemica, facultatis canonica,
ralis ac mystica*, vna cum indice chronologico
vniuersorum, pontificum romanorum, patrum
suarum fidei, hæresium, ceter. Rom. MDCCVL. I.

DOMINIC. VIVAE *curfus theologicus ad vj
Patau. MDCCXXII. 4. duobus tomis: ***

MAZZINELLI *institutiones theologica, distri
stiones historicas, criticas, dogmaticas, scholastica
trino et incarnato, præmisso tractatu de locis the
tero inserto de prædestinatione et gratia, iussu p
mania LAVR. MIGLIACCIO, Panorm. MDCCXLI*

IO. LAVR. BERTI *theologia historico-dogmati
amplissimum opus, decem tomis fol. constans i
cem primum Romæ ab anno MDCCXXXIX. de
chii et Pedeponti MDCCXLIX. emissum, cuius
riores tomi continent augustinianum system
ab iniqua baiani et ianseniani erroris infirmula
catum: ****

BERN. A BONONIA *institutio theologica iuxta*

MARTIN. BECANI opusculum de *iudice controuersiarum, a scriptura sit; an potius ecclesia et apologia pro iudice contra scripturam*, Mogunt. MDCXVII. 8.* CAR. SCRIBANII *oratio de fidei controuersijs*, libris sex, quorum primus exponit de scriptura, traditionibus et iudice, Antuerp. MDCIX. 8.* NICOL. SAMBERTI scriptum de *iudice controuersiarum*, quod cum aliis eius ingenii monumentis, Paris. MDCXLVIII. fol. prodit. IO. FRID. HACKII *scrutinium veritatis fidei*, Monach. OMNIEN. MDCLIII. 4. VALERIANI MAGNI *iudicium de acceptis et reprobis scripturarum regula credendi*, Vienn. MDCLII. Ad illudrum totam ecclesiam, quo laici, uti adpellantur, lecturae huiusmodi scripturae sacrae prohibentur, pertinent: PAVL. CANTORAE THOMAS de *lectione sacrae scripturae*, Lond. MDCLII. IAC. LEDESNAE liber de *diuinis scripturis*, Colon. MDLXXIV. MDXCVI. 8. NICOL. LE MOINE *scripturam profanis occlusum; seu de sacrarum librorum prohibitione in lingua vulgari; seu veritate manentis cum primum gallice* MDCL. deinde latine

Agogica de verbo dei, Ratisbon. MDCCXXXIX. 8. * Scriptis his addo: STANISLAI HOSII libellum de *expressu dei verbo*, Paris. MDCX. **

II. DE TRADITIONIBVS

MART. PEREZII DE AYALA de *diuinis apostolicis atque ecclesiasticis traditionibus deque auctoritate ac vi earum sacrosancta adsertiones*; seu libri decem, Colon. MDXLIX. fol. et Paris. eodem anno; *** GEORGII CASSANDRI *traditionum veteris ecclesie et sanctorum patrum defensio*, quam aduersus Io. Calixtum scripsit, MDCXIV. 4. * IO. LENSÆI *liber de verbo dei non scripto*; seu *traditionibus ecclesiasticis*, Antonio Sadeeli ** oppositus, Antwerp, MDXCI. 8. FR. AGRICOLAE *de verbo dei scripto et non scripto*, Colon. MDXCVII. 8. ADRIAN. ET PETR. DE WALENBURGH *tractatus de traditionibus*, Colon. MDCLXVII. 4.

III. DE ECCLESIA

a.) de ecclesia generatim

IOH. LINDANI *liber de vera christi ecclesia*, Colon. MDLXXII. 8. CORN. IANSENII *decem tractatus de ecclesia*, Colon. MDLXXVI. 4. quibus monstrare voluit, vbi sit vera ecclesia ac qualem habeat auctoritatem: IO. LENSÆI *libri tres de una christi in terris ecclesia*, Louan. MDLXXVII. MDLXXXVIII. 8. MARTIN. BECANI *opusculum de ecclesia christi*, quo simul de ecclesia romana, lutherana ac reformata exponit, Mogunt. MDXCV. 8. *** ADRIAN. ET PETR. DE WALENBURGH *libri xv. de unitate ecclesie et schismate*, Colon. MDCXLVII. 8. MDCLVI. 4. VITI ERBERMANNI *parallelæ ecclesie vere et falsæ*, Herbipol. MDCLIX. 4. * HONORAT.

* *Samlung von alten und neuen theol. sachen*, 1739 p. 751.

† qui etiam legendus est in eiusdem operibus p. 313.

*** conf. ANTONII *bibliorb. hispan. nov. tom. II. p. 87. REIMMAN- NI catalog. bibliorb. theol. p. 473.*

† in eiusdem operib. exstat illa p. 798.

** qui ediderat *tracrationem de verbo dei scripto aduersus humanas traditiones*, quæ relata est in eius *opera theologic. p. 5.*

*** conf. eiusdem *opera p. 1303.* vbi dictus libellus itidem exstat.

* scripsit hæc ERBERMANNVS contra MYBÆI dissertationes de
natura

NORAT. TOVRNELY in *praelectionibus theologi christi*, duobus tomis, Paris. MDCCXXVI. GREGORIUS NVNNEZ CORONEL de *vera et Rom.* MDXCIV. 4. IVSTVS BARONIUS de *un Mogunt.* MDCV. 8. ISIDOR. DE LVZ de *eccl generatim*; tum *speciatim de romana et ubi et uenienda*, tribus partibus, Vllitpon. MDCLXX RAZENRIED de *ecclesia super petram a christi Straub.* MDCLXVIII. scripserunt, itidem huc et cum iis, quæ præcipue in Gallia hac de re data atque in publicum proposita sunt, quum uersarios per argumenta generalia, uti adpellare conarentur armaque inprimis ex doctrina sumenda esse, putarent, FERRANDVS NICOLIVS, MAIMBURGIIVS, PELISSONIVS, atque alii, infra pluribus enarrandi. Adiuu qui de notis ecclesiæ exposuerunt: FRANC. de *amplissimis priuilegiis et certissimis signis in terris ecclesiæ*, libris tribus, Colon. MDCVI. BOZIVS de *signis ecclesiæ dei*, duobus tomis, Ro fol. Colon. eodem anno 8. MDCXXVI. 4. PÉCA de *notis ecclesiæ*, Madrit. MDCKIV. fol. 1. da est mentio libri, qui hac inscriptione: *au riss der wahren und gantzen catholischen kirchen*

IV. DE PONTIFICE ROMANO EIVS
INPRIMIS POTESTATE

qui de romano præfule, præsertim illius inter ipsos eius adfœclas scripserunt, eos se se distare, constat. Alii probare, sibi sumferre pontifici romano potestatem non solum clesiasticis; verum etiam civilibus adeoque quæ ad imperatores principesque pertinent. numero sunt:

NICOL SANDERVS, qui de *visibili ecclesiâ* libros VIII. composuit, editos Louan. MDLXXI. MDLXXX. fol. Rom. MDLXXXVI. fol. Herbipol. M præter hos autem in libris eius numeratur: *seca; seu de militantis ecclesiæ romanæ potestate, et que pontificum primatu et auctoritate*, Venet. ME

IOSEPHVS STEPHANVS, cuius exstat: *coactiua, quam romanus pontifex exercet in negotio liber primus*, ex tribus videlicet, quos de arguere decreuerat, ad Sixtum quintum, Rom. ME

ALEXAND. CARRERIVS; siue CAPRERIVS *romani pontificis aduersus impios politicos et hæreticos*, Patau. MDXCIX. et Colon. probare voluit, episcopum romanum, et xoris nostri sit, omnium gentium esse: **

THOM. BOZIVS de *iure diuino et naturali ecclesiastico libertatis et potestatis*, Colon. Agripp. MDC. 8.

FRANCISC. BOZIVS, qui reliquit libros quinque de *temporali ecclesie monarchia et iurisdictione*, Colon. MDCII. MDCXXV. 8.

ROBERT. BELLARMINVS, ideo adducendus, quia iuris publici fecit librum de *summi pontificis in rebus temporalibus potestate*, Rom. MDCX. 8. Colon. MDCXI. aduersus Guilielmum Barclaium, qui, vt iura regum ac principum contra haud tolerabilem praesulum romanorum arrogantiam defenderet, commentatus fuerat de *potestate papae, an et quatenus in reges et principes seculares ius et imperium habeat*. Liber tamen Bellarmini, iuribus principum maxime infensus, proscriptus est a senatu veneto et a suprema curia parisiensi. Scripsit praeterea: *responsionem ad apologiam Iacobi regis pro iuramento fidelitatis*, et *apologiam pro hac responsione*:

ANTON. SANCTARELLVS in *tractatu de haeresi, schismate, ceter. et potestate summi pontificis in his delictis puniendis*, Rom. MDCXXV. qui adfirmavit, pontificem romanum valere potestate, principes et dirigendi et corrigendi; vix autem liber prodierat, quum in Gallia a collegio Sorbonae acri censura notaretur ac curiae supremae decretum fieret, vt carnifex illum igni traderet. ** His adnumerandi sunt: ABR. BZOVIVS de *rebus gestis, officio, auctoritate, virtutibus ceter. summorum pontificum*, Colon. Agripp. MDCXIX. ANNIBAL DE GRASSIS in opusculo de *iurisdictione uniuersali summi pontificis in temporalibus*: AVGUSTIN. REDINGVS libro de *cathedra apostolica aeternica auctoritate*.

L 2

Alii

A SANCTO CAROLO excitato loco p. 245. vbi dictae editiones referuntur.

* conf. CLEMENT in *bibliothèque curieuse, historique et critique*, tom. III. p. 57. MAYERVV de *fide Baronii et Bellarmini, ipsi pontificis ambigua* p. 180. BAELIVM dictionar. voce *Bellarminus*: BYDDEVV *isagog. ad theologiam uniuers.* libr. II. cap. 5. §. 10. p. 817. Plura in capite de *theologia polemica* de controuersia hac enarrandi, habeo occasionem.

** pluribus de libro hoc disserit HEIDEGGERVS *hystor. papatus* p. 361. sq.

*pontificis: HENRICVS VIII. rex Angliæ de p
ni pontificis, qui omnes pro pontifice roman
therum pugnarunt. Præter hos, spectant h
DE VIO Caietanus ob quæstiones de potestate
cis et concilii: ALBERTVS PIGHIVS, qui scrip
ecclesiastica adsertionem, libris sex comprehen
MDXLIV. MDLVIII. MDLXXII. fol.
TRIVMPHVS in summa de potestate
Rom. MDLXIX. fol. 10. DE PIN
exstat: monarchia ecclesiastica, in triginta l
quinque tomis constans ac litteris descripta
lamanticæ MDLXXXVIII. deinde Barcinone M
ONVPHR. PANVINIVS libris tribus de prin
apostolica sedis potestate, Veron. MDLXXXIX.
AGRICOLA de primatu Petri et successorum ei
pontificum, Colon. MDXCIX. ALEXAND. TVR
de fulgenti radio hierarchie ecclesiæ militantis
composuit, in lucem editos Rom. MDLXXXVI
MDCLXIV. FRANCISC. TVRRIANVS, cuius li
pontificis supra concilium auctoritate, Florent
ad locum hunc pertinent: ANDREAS D
fit; libelli de ecclesiastica et politica pot
tate romani pontificis in ecclesiam aucto.*

Præter hos, commemorandi etiam sunt, qui propugnationem summæ potestatis ecclesiasticæ eiusque romani episcopi propriæ susceperunt contra MARC. ANTONII DE DOMINIS celebre opus de *republica ecclesiastica*: MART. BECANVS quippe libris quatuor de *republica ecclesiastica*, Mogunt. MDCXVIII. 8. LEONARD. MARIUS *adsertione hierarchia ecclesiastica catholica*, Colon. MDCXIX. BALTHAS. NARDIVS *adsertione suprema potestatis romani pontificis*, Antwerp. MDCXIX. ZACHAR. BOVERIVS *cenfura paranetica in Marci Antonii de Dominis quatuor priores libros de republica ecclesiastica*, Mediolan. MDCXXI. NICOL. COEFFETEAV, qui iussu pontificis romani Gregorii xv. *pro sacra monarchia ecclesie catholica, apostolica et romana* quatuor libros contra quatuor priores libros MARC. ANTONII DE DOMINIS de *republica ecclesiastica*, Paris. MDCXXIII. in lucem protulit; quo minus autem in reliquos archiepiscopi spalatenfis libros animaduersiones daret, mors illius impediuit: * FIDELIS ANNOSVS *cenfura in libros M. Ant. de Dominis de republica ecclesiastica*, Antu. MDCXX. 8. AGRIPPIN. COLONIA, qui iuris publici fecit: *theologica facultatis colonienfis cenfuram in quatuor priores libros M. Anton. de Dominis de republica ecclesiastica*, Colon. Agripp. MDCXVIII. 8. RICHARD. CRAKANTHROP in *defensione ecclesie anglicane, contra M. Anton. de Dominis*, London. MDCXXV. 4. quibus adiungenda est: *facultatis parisiensis cenfura in quatuor priores libros M. Ant. de Dominis de republica ecclesiastica*. Nec recentiore ætate potestatis pontificiæ defensores defuerunt. Tales enim se præbuerunt:

NICOL. MARIA PALLAVIGINVS, cuius *defensio pontificatus romani romanaque ecclesie, qua demonstrantur suprematus, infallibilitas, sanctitas aliaque dotes sublimis apostolici principatus*, italico sermone Romæ tribus tomis fol. prodiit:

COELESTINVS marchio DE SFONDRATI, qui edidit: *Galliam vindicatam, in qua testimoniis exemplisque gallicane*

L 3

na

* videantur QVETIVS et ECHARD de scriptoribus ordinis predicatorum. tom. II. p. 435.

*na praesertim ecclesia, qua pro regalia ac quatuor
bus propositionibus a Ludouico Maimburgio alia
sunt, refutantur*, MDCLXXXVII. 4. Idem

EUGENII LOMBARDI *regale sacerdotium, re
ei adfertum*, MDCLXXXIV. 4. in lucem produxit

FRANC. IANSENIVS ELINGA in *suprema
etoritate et infallibilitate*, Brug. MDCLXXXIX.
respondet GILBERT. DE CHOISEVL, auctor
Mart. Steyart de potestate ecclesiastica, MDCLXX

IO. LAVRENT. LVCCHESINIVS in *saera
nis magni pontificis*, Rom. MDCXCIII. 4. et
*torietate in antiqua ecclesia praestantia pontificis
concilia generalia et infallibilitatis*, ibid. MD

IO. LAVRENT. CZEPANSKI, cuius stu
exierunt: *controuersia orientalis et occidentalis
subiecto potestatis ecclesiastica et regimine eccle
MDCXCIX. vbi auctoris consilium eo pertin
persuadeat, pontificem romanum auctoritate
superiorem esse conciliis, eumque cum sum
solum imperare:*

ANTONIVS CHARLAS in *tractatu de li
clesia gallicana*, cuius tertia editio locupletior
datur Rom MDCCXX. 4. tribus voluminibus
mam lucem autem ille vidit Leod. MDCLXXX

cteres errorum, in defensoribus Iansenii et Quesnellii conspicuorum: *

SIGISM. BUTTNERVS, qui copiosam differtationem, inscriptam: *perpetuum diuinae prouidentiae miraculum in monarchico ecclesiae militantis regimine eiusque supremo, visibili et infallibili hierarcha, theologicè adumbratum*, Herbipol. MDCCXXV. 4. euulgauit:

IACOB. HYACINTH. SERRY in *dissertatione duplici de romano pontifice in ferendo de fide moribusque iudicio falli et fallere nescio, eodemque conciliis œcumenicis auctoritate, potestate, iurisdictione superiori*, Patau. MDCCXXXII. 8. qua episcopo romano donum, uti dicitur, infallibilitatis tribuit, non absolute; sed quodam modo, quando res antea cum aliis satis deliberata fuerit eiusque causa preces publicæ factæ sint: **

IOSEPH. AVG. ORSI, cuius opus de *irreformabili romani pontificis in definiendis fidei controuersis iudicio*, Rom. MDCCXXXIX. 4. duobus tomis; *** liber autem de *infallibilitate atque auctoritate pontificis romani*, lingua italica ibidem MDCCXLI. 8. duobus tomis prodiiit: *

IO. ANT. BIANCHI, cuius opus: *della potestà e della politica della chiesa*, contra PETRI GIANNONE *historiam civilem neapolitanam*, Rom. MDCCXLVI. 4. lucem vidit. Accedant, præter scriptum, cuius titulus est: *œcumenica cathedra apostolica auctoritas, contra gallos vindicata ab auctore inextincta concilii tridentini veritatis*, MDCLXXXIX. fol. qui pro iure episcopi romani, vnice imperandi, commentati fuerunt: BARONIUS, PERRONIUS, MORINUS, GRETSERUS, HALLERIUS, SIRMONDIUS atque alii.

Sed quamuis magnus sit illorum numerus, qui summam pontificis romani potestatem tuentur; non desunt tamen, qui

L 4

impe-

* nouor. actor. erudit. supplement. tom. 1. p. 341. Contra Petindiderium BVDDEVS commentationem scripsit de fallibili pontificis romani infallibilitate, eamque in sua miscellanea sacra transtulit, ubi ista pars. II. p. 354. exstat.

** samlung von alten und neuen theol. sachen, 1736. p. 191. act. erudit. MDCCXXXIV. p. 360.

*** act. erudit. MDCCXLV. p. 199.

* samlung von alten und neuen theolog. sachen, 1743. p. 242. act. erudit. MDCCXLVI. p. 679.

imperium dicti episcopi certis terminis definitum esse, adseuerant ac pro iuribus principum atque ecclesiæ pugnant, licet et ipsi curiæ romanæ sint addicti. Generis huius scriptores, qui mediâ ætate et ante sacrorum nostrorum emendationem vixerunt, GVILIELM. OCCAMVM, DANT. ALIGERIVM, IOANNEM *parisensem*, IO. GERSONEM et plures alios prætermitto, quoniam ingenii monimenta, ab iis ad posteros transmissa, coniunctim in lucem edita sunt; mihi autem animus est, has collectiones postea recensere. Recentiorum potius mentionem facio, eorum imprimis, qui studia sua ad defendendam libertatem ecclesiæ gallicanæ contulerunt. In his numerandi sunt:

MARCVS ANTONIVS MARCELLVS in *libro de iure seculari romanorum pontificum*, cui adiectus ingenuus et liber discursus contra elationem et potestatem temporalem papæ, pro defensione regis christianissimi et immunitate ecclesiæ gallicanæ, ex gallico sermone in latinum translato atque edito Francofurt. MDCXXVII. 4.*

*la parisienfis de auctoritate et infallibilitate ecclesie
idei ac morum, contra defensores monarchie uniuersa-
les curiae romanae*, Colon. MDCLXXXIII. 4.
mo antea mentionem feci. * In collectione vario-
rum, in quibus controuersia inter romanum ponti-
ficem gallicanam agitantur, Paris. MDCCXVII. 4.
pta Richerii sunt, inprimis de ecclesiastica et poli-
tica cum defensione:

PETRVS DE MARCA, cuius dissertationum de concordia
et imperii; seu de libertatibus ecclesie gallicanae li-
brum consequuti sunt celebritatem. Primum
et quatuor tantum illarum libri, Paris. MDCXLI. 4.
mo ad opus hoc plene edendum adgressus est
L. B. Baluzius, in lucem emisit Stephanus Ba-
tardus. MDCLXIII. fol. et cum accessionibus, Paris.
MDCLXIII. fol. quas editiones duæ aliæ sequuntur sunt: alte-
ra completata atque instructa pluribus adnotationi-
bus Baluzius opus a nonnullis aduersariis de-
laris. MDCCIV. fol. altera Lipsiensis MDCCVIII. fol.
et oris dissertationibus ecclesiasticis varii argumenti,
i Henningi Bahmeri, qui selectas obseruationes eccle-
siasticas. Voluit PETRVS DE MARCA ecclesie re-
gallicani libertatem ita tueri, ne pontificem roma-
nis offenderet; quamuis autem hac in re omni-
bus sit usus; indignationem tamen curiae romanae
meruisse potuit: **

LAVNOIUS, cuius praecipue huc spectat liber: re-
trimonium potestas; siue de iure secularium princi-
pum in sanciendo impedimento, matrimonium
liber, Paris. MDCLXXIV. 4. Disputauit contra eum
C. GALESIUS libro de ecclesiastica in matrimo-
nio, Paris. MDCLXXVII. causam suam autem egit

L 5

in

terio eiusque libris acciderint, ea intelligenda sunt ex
LETI vita Richerii, gallice scripta: ex historia censurae, ad-
Sanctarellum lata: CLAUD. BARTHOL. MORISOTTI epistol.
retum.

LAVZII praefationem et vitam Petr. de Marca, operis huius praef-
ationem: NIGERONII memoir. tom. XII. p. 335.

in *contentorum in Dominici Galeſii eccleſiaſtica in matre potestate erratorum indice*, Pariſ. MDCLXXVII. 4. *

LVDOVIC. MAIMBURGIUS, qui pontificis roratoritatem, ſupra concilia poſitam, ac poteſtatem ciuilibus ſequentibus ſcriptis impugnauit: *traité de l' etabliffement et des prerogatiues de l' eglife de ſes euêques*, Pariſ. MDCLXXXV. 12. ** *hiſtoire de la tiorie de l' empire aux Francois: hiſtoire du pontificat Gregoire le grand*, Pariſ. MDCLXXXVI. 12. et *de ſaint grand*, duobus tomis, Pariſ. MDCLXXXVII. 12. *hiſtoire ligue*, Pariſ. MDCLXXXIV. 4.

ANTONIUS ARNALDVS, qui poſtquam præſentia de la frequente communion adfirmauerat, Petrum ac duo eccleſiæ eſſe capita, ac de ſententia hac in diſcepo vocatus fuerat, eam confirmauit libro, gallice ſc. *auctoritate Petri et Paulli, que in papa, apoſtolorum ſucceſſore, reſidet*, MDCXLV. ac paullo poſt alio, qui nem præ ſe fert: *la grandeur de l'eglise romaine, et l' autorité de ſaint Pierre et ſaint Paul*; item epiſtoli eiusdem argumenti: ***

IO. GERBASIVS, loco hoc ideo commemorand composuit: *difſertationem de cauſſis maioribus ad concordatorum de cauſſis cum adpendice quatuor*

MDCXCI. 4. a pontifice autem romano Innocentio XI. proscriptam:*

LVDOVIC. ELL. DV. PIN, qui exarauit *dissertationes historicas de antiqua ecclesia disciplina*, in lucem emissas Paris. MDCLXXXVI. 4. et Colon. Agrippin. siue potius Amstelod. MDCXCI. 4. iisque multa grauiter tradidit, potestati, quam romanus episcopus sibi tribuit, aduersa.** Edidit præterea *traité de la puissance ecclesiastique et temporelle*, MDCCVII. 8. atque vberiore expositionem quatuor propositionum declarationis, in congregatione gallica virorum sacri ordinis anno MDCLXXXII. factæ, exhibuit:***

NATALIS ALEXANDER, itidem strenuus defensor libertatis ecclesiæ gallicæ. Negat ille diserte, pontificem romanum habere potestatem, decernendi res ciuiles, quæ ad reges summoque imperio præditos principes pertinent.* Eundem episcopum esse subiectum concilio vniuerso, non minore industria; quam adcuracione ostendit *dissertatione de auctoritate et sensu decretorum sessionum quarta et quinta synodi constantiensis*.** Censuram facultatis parisiensis in Ioannis de Montefono propositionem: *solius sedis apostolica est, declarare, damnare et reprobare, et eorum, quæ tangunt fidem, ad solum summum pontificem pertinet examinatio et deciso*, adprobat et defendit.*** Regibus galliarum adserit *ius regaliæ*.* Sed tamen non semper sibi constat. Alibi pontificum romanorum beneuolentiam omni studio captat et ea tuetur, quæ libertatibus ecclesiæ gallicæ aduersantur:**

IACOB.

* videatur NICERONIVS in *memoires pour servir a l'histoire des hommes illust. dans la republiqu. des lettres tom. XIV. p. 132.*

** adde, quæ NICERONIVS excitato libro *tom. II. p. 38.* habet.

*** *journal des sauns, MDCCVIII. febr. p. 376.*

* *bist. eccles. sec. XV. et XVI. dissert. 5. p. 438.* Opposuit ei D'ENGLISHEN libellum: *auctoritas sedis apostolicæ in reges; siue auctoritas seculis apostolica pro Gregorio VII. papa vindicata*, inscriptum; respondit autem caussamque suam egit *bistor. eccles. secul. XVI. dissert. 6. p. 443.*

** *dict. loc. p. 365.*

*** *bistor. ecclesiastic. secul. XIII. et XIV. dissert. 12. p. 526. lqq.*

* *ibid. dissertat. 8. p. 424. lqq.*

** annatas, quas LAVNOIVS libro de *veneranda romana ecclesiæ traditione*

IACOB. BENIGNVS BOSSVETVS, cuius *defensio declarationis celeberrimæ, quam de potestate ecclesiastica sanxit electus gallicanus*, duobus tomis, Luxemburg. MDCCXXX. 4. prodiit.

Præter hos, alii se defensores iurium principum atque ecclesiæ, præsertim gallicæ, præbuerunt: GABR. GERBERONIVS, IO. MABILLONIVS, CAROL. MOLINÆVS, PASCHAS. QVESNELLVS ac reliqui; quorum tamen scriptis enumerandis iam supersedeo, quoniam ista adducendi, aptiorem locum habebo. Adiicio potius libros quosdam, qui nomina auctorum haud præferunt, eosque sequentes: *traité des excommunications*, Diuion. MDCLXXXIII. 12. ubi reges Galliæ a romanis proscriptionum ecclesiasticarum fulminibus defenduntur: * *de la puissance roiale sur la police de l'eglise*: ** *traité de l'autorité du pape, dans le quel ses droits sont établis et réduits à leur iustes bornes et les principes des libertez de l'église gallicane iustifiez* quatuor partibus. Hag. Comit.

CAPVT II. DE SCRIPTIS

, ei memoratus isque nouus titulus Lipsiæ MDC
 affixus est. Inter alia inuenies ibi: CAROLI M
 nmentarium contra paruās datas et abusus curie
 er. ac facultatis parisiensis censuram contra Sane

V. DE DEO ET TRINITATE

a.) generatim

FRANC. SVAREZIVS de deo vno et trino,
 MDCVII. fol. LEONARD. LESSIVS, cuius libri de
 us diuinis, Antwerp. MDCXX. 4. editi sunt
 ISINGIVS *disputationibus theologicis*, duobus
 m prior de deo vno; posterior autem de
 ponit, Antwerp. MDCXXVII. fol. NICOL. YSAM
 us tractatio de deo eiusque attributis habetur
 nibus scriptorum eius, Paris. MDCXLVIII. fol.
 olatis: GASP. HVTARDVS *tractatu de deo*,
 MDCXLII. MDCLXII. 4. ANTON. BERN. DE QVIR
 utationibus theologicis de deo, Lugd. MDCLV.
 LEMANDETIVS de dei natura, eius attributis
 personarum, Lugd. MDCLV. fol. SEBAST. IN
 ere theologico de deo vno, quod Romæ MD
 odiit, quibus addantur: HONORATI TO
 lectiones theologicæ de deo et attributis diuinis

de *sanctissima trinitate*, Lugdun. MDCXXV. fol.
 DE CVNICA tractatu de *sacro sancta trinitate*,
 partem *summæ* Thomæ, Lugdun. MDCXXIII. 4.
 ISINGIUS de *arcano trinitatis mysterio*, Dil-
 V. IGNATIUS DERKENNIS tractatu *theologi-*
æ et trino, Bruxell. MDCLV. 8. MATTHIAS
 qui reliquit librum de *mysterio trinitatis*, in
 Lugdun. MDCLXII. 4. AVGVSTIN. DE HER-
enissima trinitate, Complut. MDCLXXIV. 4.
 NAVARRO, cuius tractatus de *mysterio trinita-*
 MDCCCL. fol. exstat: HONORATVS TOVRNE-
mentibus theologicis de mysterio trinitatis, quas
scripsit babuit, Paris. MDCCXXVI. 8. quæ magnam
 præ, solidæ atque elegantis tractationis ha-
 AMIVS libris sex de *recta christianorum in*
diuinæ trinitatis adtinet, sententia, Flo-
 MDCL. 4. ** MAZZINELLI *institutionibus theo-*
logicis in quaestiones historicas, criticas, dogmati-
cas de deo vno, trino et incarnato, quas iussu
 mani Laurent. Migliaccio post auctoris obitum
 DCCXLIV. edidit, quemadmodum iam antea
 diuinitate christi exposuerunt: STEPH. ROYER-
raité de la diuinité de iésus christ, prouée par
mens, tirez des saintes ecritures de l'ancien et
testament, Paris. MDCCVIII. 12. *** DOM.
 RAN in *diuinitate domini nostri iesu christi*,
scripturis et traditionibus, Paris. MDCCXLVI.
 IO: IO. BAPTIST. CORTICCI *dissertationem de*
nibus; seu de vsu, homouso et hypostasi: de essen-
substantia et persona: de peculiaribus item diui-
narum nominibus aliisque id genus græcis latinis-
 r, Vienn. MDCCLIII. 4.

(β.) de

sauns MDCCXXVIII. ian. p. 23. *memoir. de Treuoux*
 VII. p. 1655.

alten und neuen theol. sachen, 1737. p. 337. *acta erudi-*
 CXXXIX. p. 400.

le Treuoux MDCCVIII. april. p. 702.

β.) de *scientia dei eaque media speciatim*

de qua iesuitæ diligenter commentati sunt; ut istam ad errores suos de hominis naturalis in libris libertate defendendos traherent ac prauam contra dominicanos tuerentur. Nominandi sunt SVAREZIVS, cuius duo libri de *scientia dei futuræ contingentium* ad nos peruenerunt, editi cum aliis theologicis Madrit. MDXCIX. fol. Lugdun. MDC. 7. Mogunt. MDCXII. fol. IAC. PLATELIVS de *contra prædeterminationem physicam pro scientia mea* MDCIX. 8. PAVLL. SHERLOGVS in *vindictis scientiæ*, Lugd. MDCXLIV. 4. FRANC. ANNATVS de *media, contra novos eius impugnatores defensâ*, MDCXLV. 4. Paris. MDCLXII. MATTH. BORVLL, qui *diuinam scientiam futurorum contingentium, præcipue contra nouissimas impugnationes defensam*, Lugdun. M. GABR. DE HENAO, cuius exstat liber de *scientiæ historice propugnata*, Lugdun. MDCLV. Ex rece addendus est: VINGENTIUS RAMIREZ, qui *tractatum de scientia dei*, in duos tomos diuifur blicæ luci expositum Madrit. MDCCVIII. fol. Medio itidem pro scientia dei media pugnat. Ex denorum ordine multi idem argumentum persequi ea ratione, ut cum iesuitis disceptarent, ea qua

γ.) de voluntate dei speciatim

DIDACVS RVIZ DE MONTOLA, cuius lucem vidit scriptum de *voluntate dei et propriis actibus eius*, Lugdun. MDCXXX. fol. NICOL. WYSINGIVS, qui librum edidit: de *scientia et voluntate dei*, Dilling. MDCXLVI. GASPAR DE RIBADENEIRA, cuius *tractatus de voluntate dei*, Complut. MDCLV. 4. prodiit: MATTH. BORVLL libro de *voluntate dei*, Lugdun. MDCLXI. 4. AVGVSTIN. DE HERRERA, qui iidem de *voluntate dei* scripsit, Complut. MDCLXXV. 4.

VI. DE CREATIONE

ARNOLDVS; siue ERNALDVS, dictus *Carnotensis*, cuius *tractatus de operibus sex dierum* editus est cura Dionysii Perroneti, Antiſſiodori MDCIX, 8. LVDOVICVS GRANATENſIS in *philosophia christiana de admirabili opere creationis et quomodo per creaturas ad creatoris cognitionem perveniatur*, qui liber constat parte introductionis ad *symbolum*, ab eo hispanice conscriptæ et in lucem prolatae Salamanticæ MDLXXXII. fol. latine autem illam vertit ac separatim iuris publici fecit Gaspar Manzius, Ingolſtad. MDCL. 8. * Addo: IGNATIVM DERKENNIS, cuius liber exstat de *deo uno trino creatore*, Bruxell. MDCLV. 8. IO. SCHWEITZERVM *dissertatione triplici theologica ad mentem Augustini*, quarum prima de *primorum hominum creatione et innocentie statu* exponit, Colon. MDCLXXXII. 8. *augustinianam de rerum creatione sententiam ex pluribus dissertationibus habitis in archigyminasio patauino anno MDCCXIII.* A HYACINTHO TONTI, *depromptam*, Patau. MDCCXIV. 4. quamvis liber hic maiori iure inter theologiæ patristicæ scripta locum tueatur.

VII. DE ANGELIS.

dogma de angelis explanarunt: FRANC. DE HERRERA, qui de *angelis* volumen reliquit, Salamant. MDXCV. fol.

ANDR.

* vide ANTONII *biblioth. hispan. nou. tom. II. p. 23* ac QVETII et RICHARD *scriptor. ordinis predicator. tom. II. p. 288.*

CAPVT II. DE SCRIPTIS

ANDR. VICTORELLVS libris duobus de *custodia*
m, editis Parau. MDCV. 8. FRANCISCVS SVB
 oris octo de *angelis*, Mogunt. MDCXXI. fol.
 ENGELIVS, qui scripsit de *angelorum merito*
 de *angelorum peccato et supplicio*, Ingolstadt. 8.
 D. LYDOV. DE LA CERDA, cuius exstat liber
etia sacrorum spirituum, inprimis de angeli
rio, Paris. MDCXXXI. 8. * AVGVSTIN. ORIGEN
 o de *angelis*, Rom. MDCXXXII. PAVLL. BARTHOLOM.
ogogia celesti de beneficiis et cultu angelorum,
 DCL. 12. CHRISTOPHOR. DELGADILLO, qui
undum principium complutense; seu de angelis
 complut. MDCLII. 4. ** BONAVENT. BARRONIVS
anne Duns Scoto de angelis contra aduersarios
 lorent. MDCLXXVIII. IOS. MAR. PLATINA in
b. theolog. de angelis et demonibus, Bonon. MDCLXXVIII.
 Innumerandi his sunt, qui de rebus magicis et
 irituum exposuerunt: IO. BODINVS videlicet
mania, MDLXXXI. 8. NICOL. REMIGIVS, de
monolatriæ MDXCIV. MDXCVI. et MDXCVIII. pro
 NTON. MARTINVS DELRIO libris sex *disquisi-*
carum, Lou. MDXCIX. 4. FRANCISC. TORRESSEMVS
agia, MDCXIII. et MDCLXXVIII. PETR. THYRAULTVS
 (hanc libelli de *locis infestis: de periculis* etc.)

diuina prouidentia, Rom. MDLXXXVIII. 10. ROA DE AVILA libris tribus de *prouidentia dei et praedestinatione*, Madrit. MDXCI. fol. LACTANT. DOMANINIVS in tractatu de *diuina prouidentia; seu mundi gubernatione*, Veron. MDXCVI. fol. FIDELIS DANIEL, cuius tres libri de *prouidentia diuina*, italica lingua scripti et Mediolan. MDXCV. 4. editi, ad nos peruenerunt: GEORG. STENGELIVS de *prouidentia numinis*, Ingolstad. MDCXXIX. DIDAC. RVIZ de *prouidentia dei*, Lugdun. MDCXXXI. fol. LEONARD. LESSIVS de *prouidentia numinis et anima immortalitate*, Antuerp. MDCXVII. et MDCLL 8. etiam anglice Londin. MDCLI. 8.

IX. DE PECCATO

FABIANVS IVSTINIANVS de *hostili seuitia peccati et de superbia eiusque gradibus et remediis*, Rom. MDCXXI. 4. FRANC. SVAREZIVS de *vitiis et peccatis*, Lugdun. MDCXXVIII. Mogunt. MDCXXIX. fol. IACOB. LOBBETIVS de *peccato, eius natura, penis ac remediis*, Antuerp. MDCXXXV. 8.* PHILIPP. FABER, cuius prodierunt *disputationes de peccato, penitentia, purgatorio, ceter.* Venet. MDCXXIII. FRANC. TOLETVS, qui edidit de *instructione sacerdotum et peccatis mortalibus* libros octo, Rothomag. MDCIX. et Colon. Agripp. MDCXXI. Speciatim in peccato originali explanando operam posuerunt: AMBROSIVS GATHARINVS, cuius liber de *peccato originali*, Romae MDL. lucem vidit: THEOD. PELTANVS *disceptatione de originali peccato et christi satisfactione*, Colon. MDLXXVI. 4. PETR. BINSFELDIUS, qui dedit: *receptas sententias de statu innocentiae, peccato originis, libero arbitrio, ceter.* Aug. Treu. MDXCV. 8. DOMNVS FVLGENTIVS de *natura originalis peccati et pena eius*, Patau. MDXCIX. Præter quos, hac de re etiam BAIVS et MALDONATVS libros composuerunt.**

X. DE LIBERO ARBITRIO ET GRATIA

multa de dogmate hoc curiæ romanæ addicti scripserunt ac disputerunt, præsertim iesuitæ ac dominicani,
M 2 quum

* exstat quoque scriptum hoc in eiusdem *operibus*.

** legendi isti sunt in vtriusque *operibus*.

probatione concordia, edita Olyssip. MDLXXXVII
 MDXCV. et MDCIX. 4. accessionibus locuplet
 quamvis neque locus; neque annus editioni
 tulo significetur. Eo in libro auctor natur
 gratiam extulit: homini plus; quam deo, ad
 damenta iecit litium inter iesuitas et domini
 liis gratiæ. Ad hunc adiungo: FRANCISC
 VM ob opus de *diuina gratia*, tribus parti
 quarum prima et tertia Lugdun. MDCL
 MDCXX. fol. in lucem exierunt; secunda a
 auxiliis gratiæ generatim et de auxilio suffic
 ei exponit, ibidem MDCLI. fol. adeoque mult
 tertia, prodiit, eam ob causam, quia pon
 prohibuerat, scriptum quoddam de auxiliis
 tradere; nec statim ab eo fuerat impetrandu
 te hac, formis describenda, consentiret. *
 LESSIVM in *disputationibus de gratia, de*
libertate arbitrii et præscentia dei conditione
 MDCX. 4. ac DIONYS. PETAVIVM, cuiu
 tres de *libero arbitrio*, Paris. MDCXLIII. Col
 huc spectantes, tacendi sunt, quippe
libero arbitrio hominis, MDXXIV. H
 GESTVS de *libero arbitrio contra*

opus de mente concilii tridentini circa gratiam, post auctoris obitum Antwerp. MDCCVI quod complectitur non solum ipsum Regium scriptum; sed etiam IACOB. LE ROS in xxv. propositiones Molina *** ac litteras Iperi, Rauesteinii de concordia gratia cum porro: IGNATII HYACINTHI AMAT B epistolas ad amicum scriptas, in quibus doctrina ipsa efficaci et de predestinatione gratuita a omnem praeuisionem meritorum, contra scholasticos, adseritur ac vindicatur, Rom. MDCCXXV MDCCXXX. 4. tribus voluminibus: * IOSEPH ORSI librum apologeticum de Petri a Soto et de concordia gratia et liberi arbitrii cum epistolari disputatione, Rom. MDCCXXXIV doctrina defenditur. ** Nec praetereo, licet res et a controuersia inter iesuitas et domini GASPAR. SCHATZGERVM, qui communi-
sia, libero arbitrio, ceter. Tubing. MD
 AMBROS. CATHARINVM ob *disceptatione*
inharentis gratiae: potentia liberi arbitrii
lapse, Rom. MDLI. ALBERT. PIGHIVM,

hominis arbitrio et diuina gratia libri decem, Colon. MDXLII. prodierunt. Scripsit quoque PETRVS A SANCTO IOSEPHO de deo, *gratia diuina actuali et habituali: concordia humanae libertatis cum certitudine praedestinationis*, ceter. Colon. MDCLXVIII. 12. HONORATVS TOWNELY autem de *gratia christi*, de qua *praelectiones eius theologiae* duobus tomis Paris. MDCCXXV. 8. prodierunt: * GREGOR. ROTHFISCHERVS de *gratia actuali et habituali*, MDCCL. 4. IOSEPH. ZANCHVS de *gratia salutari*, Vienn. MDCCLIV. 4. Plura, quæ ad dogma hoc pertinent, syllabus scriptorum theologiae polemicæ exhibebit.

XI. DE INCARNATIONE CHRISTI

de qua sequentia scripta lucem viderunt: FRANCISC. A CHRISTO *praelectionum; siue enarrationum admirabilis diuini verbi incarnationis libri VI.* Conimbric. MDLXIV. fol. DIDACI DE TAPIA liber de *incarnatione christi*, qui vns cum alio de *admirando eucharistiae sacramento* ac tractatu de *ritu missæ*, Salamantic. MDLXXXIX. prodiit: FRANCISC. SVAREZII opus de *incarnatione christi*, quod postquam illud auctor post primam editionem anni MDXCII. locupletauerat, iterum in lucem exiit Mogunt. MDCIV. fol. et Lugdun. MDCIV. et MDCVIII. DIDAC. ALVAREZII de *incarnatione diuini verbi disputationes LXXX.* Lugdun. MDCXIV. 4. Romæ MDCXV. 4. et Colon. MDCXXII. 4. GASPAR. HURTADO de *incarnatione verbi*, Complut. MDCXXVIII. 4. MARTIN. BONACINAE tractatus de *sacro-sancta christi incarnatione*, Lugdun. MDCXXX. 4. PETRI HURTADO DE MENDOZA de *incarnatione verbi diuini*, Antuerp. MDCXXXIV. fol. PETR. WADINGI tractatus de *incarnatione*, Antuerp. MDCXXXVI. 4. MAVRIT. CENTINI *disputationes theologicae ad mentem Scoti de incarnatione et sacramentis*, duobus tomis, Messanæ MDCXXXVII. IOANNIS DE DICASTILLO duo volumina de *incarnatione*, Antuerp. MDCXLII. fol. MARTINI PEREZ DE VNANOA *commentarius de mirabili verbi incarnati mysterio*, Lugdun. M 4 MDCXLIII.

* *memoires de Treux* MDCCXXV. d. 1157. et 1230. *journal des savenx* MDCCXXV. aug. p. 152.

MDCXLIII. fol. AEGID. DE CONINGK de *trincarnatione verbi diuini*, Antuerp. MDCXLV. fol. DE ~~DE~~ KLEDERETE *disputationum de sacris inc*
mysteriis et perfectionibus tomi duo, Lugdun. CHRISTOPHORI DELGADILLO *tractatus de*
 Complut. MDCLIII. 4. 10. DE LVGO de *inc*
minica disputationes scholastica, Lugdun. MDC
 MDCLIII. fol. DOMINIC. DE MARINIS *co*
de ineffabili incarnationis mysterio, Lugdun. M
 CHRISTOPH. DE ORTEGA *tractatus de*
 Lugdun. MDCLXIV. fol. PETRI DE BVGIS
nitatis, XII. libris comprehensum, Lugd. MDC
 Ad idem argumentum exponendum *ecce*
 GVSTIN. BERNAL, BERNARDIN. DE
 CLAVDIVS TIPHANVS. FRANCISC. DVARE
 RAGVSA atque alii, ii præsertim, qui *tertiam*
ma interpretati sunt. Ex recentioribus scrip
 huc inprimis: HONORATI TOVRNELY *prælo*
logica de incarnatione verbi diuini, Parif. MDC

XII. DE IVSTIFICATIONE

FRANCISC. TVRRIANVS, cuius prodiit:
de iustificatione et electione diuina, Rom. MDLVII
 CATHARINVS de *perfecta iustificatione a fide*

doctrina, hodie controuersa, libri xii. Paris. MDLXXXII. fol. editi sunt: * NICOL. SANDERVS de *iustificatione*, contra colloquium altenburgense, Auguft. Treuir. MDLXXXV. 8. Colon. MDXCIV. 8. ADAM. EYRGHABERVS de *iustificatione*, MDCLIX.

XIII. DE SACRAMENTIS GENERATIM

magnus est eorum numerus, qui de sacramentis generatim scripserunt. Locum in illis habent: GVIL. ALANVS de *sacramentis* libris tribus, Antuerp. MDLXXVI. 4. THOMAS Waldensis, qui reliquit *opus de christo, et ecclesia et sacramentis*, tribus tomis et cum breuib. elucidationibus *Io. Bapt. Rubi*, Venet. MDLXXI. editum: MELCHIOR CANVS, qui posteritati tradidit: *relectionem de sacramentis in genere*, habitam in academia salamanticensi ac publicæ luci expositam Compluti MDLXIII. Ingolstadii MDLXXVII. 8. Colon. MDLXXXV. 8. ** GREGORIUS DE VALENTIA de *numero et efficacia sacramentorum nouæ legis*, libris II. *** IO. BELLARINVS in *doctrina concilii tridentini et catechismi romani de sacramentis et de iustificatione*, Brix. MDCI. IO. MALDONATVS de *septem sacramentis romanae ecclesiae*, duobus tomis, Lugdun. MDCXIV. 4. * PETRVS DE OCHOCAVIA ET MAVLEON in *tractatibus uniuersam doctrinam sacramentorum ecclesiae tam in genere; quam in specie comprehendentibus*, Salamantic. MDCXIX. fol. MART. BONACINA de *sacramentis*, Venet. MDCXXI. 4. IO. BAPTISTA BIZOZERVVS de *septem ecclesiae sacramentis*, Mediolan. MDCXXII. GASP. HVRTADO, cuius liber de *sacramentis in genere et in specie de baptismo, confirmatione, penitentia et extrema unctione* Complut. MDCXXIX. et Antuerp. MDCXXXIII. vna cum *disputationibus de censuris*, fol. prodit: IO. DE

M 5

LVGO,

* exstant quoque in eiusdem *operibus*, Paris. MDCXX. editis.

** vide *opere* eius p. 441. edit. Patauin. MDCCXIV.

*** est in volumine opusculorum eiusdem, quod inscriptum: de *rebus fidei, hoc tempore controuersis*, Lugdun. MDXCI. in lucem exiit.

* *opere* eius, edita Paris. MDCLXXVII. fol. tribus tomis constant horumque duo priores ea continent, quæ MALDONATVS de sacramentis scripsit.

CAPVT II. DE SCRIPTIS

20, cuius exstant: *disputationes scholasticae et sacramentis in genere: de eucharistiae sacramento et officio speciatim*, Lugdun. MDCXLIV. et MDCXCV. CENTIVS SVRIANVS de sacramentis, tomis 2. MDCXLVI. fol. AVGVSTINVS BERNAL DE MONTATIONIBUS de sacramentis in genere et de eucharistiae ordine in particulari, quæ Lugduni MDCLI. fuerunt: THOM. TAMBEVRINVS de sacramentis, Luminibus, Venet. MDCLX. 4. Colon. MDCXAM. BVRGHABERVS de sacramentis, Frib. MDCXCV. CONSTANT. RONCAGLIA in *quisitibus dogmaticis de sacramentis*, Lucc. MDCCXV. fol. HONORIUS LEY in *prælectionibus theolog. de sacramentis* 2. t. if. MDCCXXVI. 8. ** NICOL. MVSZKA in *sacramentis nouæ legis*, Vienn. MDCCCLIV. 4. Quæ enumeratis alii eiusdem argumenti auctores subieciunt: PETR. DE CABRERA, FRANCISC. DELGADILLO, FERDINANDVS DE CASTELLON. DE ESPARSA, IOANN. A BOSCO, AEGIDIUS NINCK, VINCENT. FERNANDEZ DE HABER. Quibus iam taceo ac mentionem tantum facio. Ad PETR. ARCVDIVS sub inscriptione: *de eucharistia occidentalis et orientalis in septem sacramentis* collectione publici iuris. Casis. Lugdun. 21. 1750.

testimonis veterum ecclesiasticorum scriptorum coll-
 etiam commentatus est de ipso *baptismo infanti-*
arum, interrogatione fidei ac reliquis in bapti-
smo essentibus ceremoniis; item de *statu infantum,*
ipse nati, citra baptismi sacramentum moriuntur.*
 m, referendi huc sunt: MARTIN. MARLORATVS
 de *baptismate orthodoxo et de neoterico caluiniano*;
 Par. MDLXXVIII. qui et ad scripta pole-
 m. HONORATVS TOURNELY in *pralectionibus*
 de *sacramentis baptismi et confirmationis*, Par. MDLXXVIII.
 GREGORIUS DE VALENTIA de *baptismo*
 RICHARD. SMITHAEVS de *infantium baptismo*,
 Lond. MDLXII. FLORIM. CONRIVS de
baptismo, sine baptismo decedentium, Louan. MDCCXIV.
 cuius ad nos peruenit liber cum titulo:
 de *sacramento baptismi*, Colon. MDCCXXIX. 8.
 ABERRVS tractatu de *triplici baptismo*; Erib.
 HARDVINVS *questione triplici de baptismo,*
 de *baptismo pro mortuis: de baptismo in vino et de*
 in *nomine christi*, Par. MDCLXXXVII. 4. *** IO-
 GVSTIN. ORSI, qui in lucem emisit: *dissertatio-*
 copiosam de *baptismo in nomine iesu christi et de*
 qui *baptismi formam olim adulterarunt*; quæ ta-
 histori; quam dogmatici argumenti est. Ad-
 illa sibi habet aliam dissertationem eamque de
confirmatorio, Mediolan. MDCCXXXIII. 4. Quum
 ORSI, apostolos in solius christi; non singu-
 unitatis personarum nomine baptismum peregrisse,
 Thomæ Aquinatis nixus, repugnauit ipsi doctor
 orbonicus in dissertatione de *baptismo, in solius iesu*
nunc numquam consecrato, Patau. MDCCXXXIV. 4.
 autem ORSI in *vindictis dissertationis de baptismo*
 in *iesu christi*, Florent. MDCCXXXV. *

XV. DE

hæc sunt in eiusdem operibus p. 669. sqq.
 les *sauius* MDCCXXXVIII. nou. p. 409. decembr. p. 630.
 ta postea est in eius opera *selecta*, Amstelod. MDCCIX. edita,
 conf. *acta erudit.* MDCLXXXVII. p. 303.
 des *sauius* MDCCXXXIV. octobr. p. 253. MDCCXXXVII.
 febr.

XV. DE EUCCHARISTIA

α.) *generatim*

qui ad dogma ecclesiæ romanæ de sacra co-
 lari studio tradendum pariter ac defendendum
 sunt, in illis post coeptam sacrorum emendatione-
 ter alios, primi fuerunt: IO. CLICHTOVEVS lib.
cramento eucharistia, contra Oecolampadium, Par.
 MDLVIII. 8. IO. FISCHERVS, *Roffensis*, de *veritate*
et sanguinis christi in eucharistia, itidem contra Oe-
 colampadium, Colon. MDXXVII. GASP. SASGERVS
contra periculosa scripta, post scrutinium diuina scrip-
ptidem emissum, emanata, Tubing. MDXXVII. 8.
 de sacrificio sanctæ eucharistiæ agit, et in *tracta-*
tribus distincto lectionibus, ibid. MDXXVII. 8.
 exempla sequuti, plures ad eandem doctrinam
 dam studia sua contulerunt. In numero illorum
 IO. GRÖPPERVS de *eucharistia*, Antwerp. MDLIX. 4.
 MDLX. 4. IO. GARETIVS de *reali presentia corporis*
eucharistia, Antwerp. MDLXI. 8. CASP. CASALIVS
ficio missæ et sacrosanctæ eucharistiæ celebratione, lib.
 Venet. MDLXIII. et Antwerp. MDLXVI. 4. ac de *cor-*
domini, ad Pium quartum pontificem romanum, lib.
 Venet. MDLXIII. 4. IO. HESSELIVS, qui varia
 argumentum hoc pertinentia diuulgauit: prohibet

intra recentioris, quum notitia scriptorum polem suppedianda est. Adiungendi sunt: CASPAR DO, qui dedit tractatum de *eucharistia, sacrificio ordine*, Complut. MDCXXIX. et Antwerp. MDCXXIII. HAVTINVS in *sacramento amoris, eucharistia*, l. MDCL. fol. CHRISTOPH. DELGADILLO de *illi eucharistia sacramento*, Complut. MDCLX. 4. NOVETVS libro inscripto: *la presence de iesus christ tres saint sacrement*, Paris. MDCLXVII. 8. * CAROL. SE, cuius prodiit: *tractatus de augustissimo eucharistia sacramento*, Paris. MDCCXX. 12. duobus voluminibus: ** TOURNELY in *praelectionibus theologicis de augustissimo eucharistia sacramento*, Paris. MDCCXXIX. 8. *** atque eorum nomina tantum indicasse, sufficiat. Sunt ANDREAS DE BONILLA CALDERON, CHRISTOPH. PITEFONTIVM, IO. LOPEZIVS, HENRIC. MARTS, PETR. PONETVS, NICOL. SANDERVS, DIDETAPIA, FRANCISC. DE TOLEDO, CVTBERINSTALVS, FRANCISC. TVRRIANVS, qui omnes in e de sacris epulis explicando ita versati sunt, vt e probarent, corpus ac sanguinem christi in istis se praesentia. Plura possem generis huius scripta quia autem ista praecipue ad controuersias spectant; uidem de illis eaque enarranda ad aptiorem ac prolocum referuo; attamen mentionem adhuc facio

editi, * utpote quem non sine omni caussa huc r
posse, existimo.

(3.) *speciatim de transubstantiatione*

ALBERT. HUNGERVS *disputation. de veritate tra*
stantiationis in sacramento eucharistiae, Ingolstadt. MDLXX
MATTH. LAVNOIVS *in réponse a XXIV. articles de*
Pineau, dit Desaignes, contre l'article de transubstanti
Paris. MDLXXXI. 8. GREGORIUS DE VALENTI
transubstantiatione panis et vini in corpus et sang
christi, Ingolstadt. MDLXXXVII. 4. IACOB. SALIER,
ad nos peruenit: *historia scholastica de speciebus euch*
cis; siue de formarum materialium natura obseruatio.
SEPH. SORGE *in accidentibus eliminatis; siue de mod*
stendi christi domini in adorando eucharistiae sacramen
speciebus panis et vini, Lugdun. siue potius Neapol. MD
item opus philosophico - theologicum, cuius titulus est
dentia profligata; species instauratae; siue de speciebus p
vini post consecrationem eucharisticam duntaxat manen

6.) *de communione sub una specie*
 SCHLAEVUS in den xxv. Ursachen, unter *einer* ge-
 sacrament den leyen zureichen, Lips. MDXXIX. 4.
 ELIVS libro: *quod sumtio eucharistiae sub unica pa-*
non sit minus fructuosa; quam communio sub utra-
 Louan. MDXXXVII. 8. FRANCISC. AGRICOLA
uangelischen augenschein, daß christus die zweyerley
ebt bisshen, Colon. MDLXXX. 8. GREGOR. DE VA-
 qui edidit; *disput. de legitimo vsu eucharistiae in*
antem specie, Ingolstad. MDLXXXVII. 4. MARTIN.
vs opusculo de communione sub utraque specie, pro de-
catholicorum, contra hussitas, lutheranos et caluini-
 MDCIX. 8 * IO. RAGVSINVS, *cuius oratio*
a in concilio basileensi ad articulum primum Bobemo-
ommunionis sub utraque specie, Ingolstad. MDCIII. 4.
 prodiit: BARTHOLDVS NIHSVIVS *adnotationi-*
ommunionis sub una specie, contra Georgium Ca-
 Mogunt. MDCXLIV. 8, IACOB. BENIGN. BOSSVE-
traité de la communion sous les deux especes, Paris.
 XII. 12. vbi pro instituto romanæ ecclesiæ, quo
 christianus ab vsu sacri calicis arcetur, ita dispu-
 præter Lutherum et Georgium Calixtum, præ-
 RTRVM IVRIEVVM ob libellum, sub titulo *pre-*
ditum, adgrediatur: ** IACOB. BOILLEAV *disquisi-*
ologica de precepto diuino communionis sub utraque

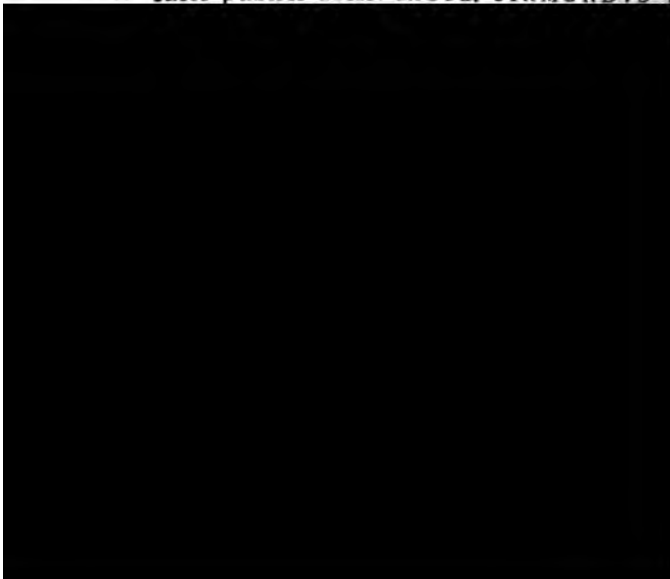
specie, addita eiusdem antea memoratis libris *eucharistiae*, Paris. MDCLXXXV. 8. Ad scripta h
ADAMI TANNERI *bericht von dem heiligen me
communion unter einer gestalt*. Quam GEORG.
scripsit, *consultatio de sacra communione christi
utraque panis et vini specie*, * vera doctrin
conuiuas sacri epuli et pane et vino frui del
sionem exhibet, licet auctor religionem, e
propriam, sit confessus.

s.) de *frequenti communione*

CHRISTOPHOR. MADRIDIVS de *frequen
menti eucharistiae*, Neap. MDLVI. Venet. MDLX
MDCIV. 8. PETR. VINCENTIVS MARZILE
frequenti communione, hispanice scripto,
MDCXIII. 8. ** PETR. MARTINEZ, cuius *trac
quenti communione*, itidem sermone hispanice
Madrit. MDCXV. 8. prodiit: IO. LAVNOI
tatione de frequentis confessionis et communioni
MDCLIII. 8. ANTON. ARNALDVS de *la frequ
nion*, Paris. MDCLVI. 8. MDCLXIX. 12. Louan. 1
de quo libro infra plura dicam.

2.) de *pane azymo et fermentato*

iuris publici fecit IACOB. SIRMONDVS

co, azymo ac fermentato, Paris. MDCLXXIV. 8. * hic coniecturas de perpetuo azymorum usu in ecclesia latine saltem romana, qua occasione vox fermenti aliique ecclesiastici ritus declarantur, Rom. MDCLXXXVIII. 4. addendus ad hos est: FRANCISC. A SANCTO AV-
O MACEDO ob doctrinam Io. Bonæ de usu fermenti sacrificio missæ per mille et amplius annos a latina servato, examinatam, expensam, refutatam. Quæquam Venetiis, non Ingolstadii, ut titulus præ-
in lucem prodierat, Romæ quidem iste proscri-
attamen iterum editus, Veronæ MDCLXXIII. 8.
n priore editione paullo seuerius in cardinalem
icta fuerant, ea omissa sunt. ** A libro hoc di-
eiusdem auctoris *disquisitio theologica de ritu azymi*
izati, Veron. MDCLXXIII. 4. Lucem præterea vi-
otheca selecta de ritu azymi ac fermentati, Bonon.
I. 8. duobus tomis, ubi scripta Bonæ, Macedo-
mpini, Mabillonii de usu panis azymi ac fermen-
era cœna coniunctim habentur.

. DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS

H. VGOLINVS de *sacramento confirmationis*, Bo-
D CIX. BASILIUS PONCIUS libro de *sacramento*
tionis, Salamantic. MDCXXX. fol. et cum adnotatio-
Duan. MDCXLII. 4. IACOB. DE SAINTE BEVVE
atu de *sacramentis confirmationis et unctionis extre-*
to Paris. MDCLXXXVI. atque eum præcipue in
Composito, ut labefactarentur, quæ Dallæus contra
dicta

Postea est *dissertatio* hæc non solum MABILLONII *veteri-*
palæstræ, Paris. MDCCXXIII. fol. editis, op. 525. sed etiam
in *ouvrages posthumes*, Paris. MDCCXXIV. 4. ubi accessit
XXII. idque ultimum, quod Mabillonius antea haud edi-
Ioannis Bonæ causa, ut pluribus refert NICERONIVS
pour servir a l'histoire des hommes illustr. dans la republi-
des lettres, tom. VII. p. 349. adde *act. eruditior.* MDCLXXXVIII.
3. 19.

NICERONIVM excitat. *libr. tom. XXXI. p. 328.* et FREY-
VM *analect. de libris rarioribus*, p. 552.

*specie, addi-
eucharistiae.*

ADAMI T
communio
scripsit,
utraque
conuiuia
sionem
propri

ment

MD

free

MI

qu

A

t

3

SACRAMENTO POENITE
a.) generatim

10. AZEONSVS libro de confessione
quem filius eius edidit Burg. MDXVI.
c. xv. cuius extat relectio de peniten
ter partibus constans, edita primum separ
atim fol. Ingolstadt. MDLXX. 8. Mediol
deinde coniunctim cum reliquis eius scr
libris quinque de sacramento pan

VIII. 12. PHILIPP. A SANCTA TRINITATE
 de *penitentia*, Colon. Agripp. MDCLXX. 10.
 differt. de *sufficientia et necessitate peniten-*
tiae adiutorii ad impetrandam remissionem peccato-
rum, Colon. MDCLXXIX. AVGVST. GIBBON DE
 cuius prodiit: *probatica piscina*; siue opus de pæ-
 et *extrema unctione*, post mortem eius editum
 MDCLXXXVII. 4. CAROL. WITASSE, cuius
sacramentum penitentiae, Paris. MDCCXVII. 12. in lu-
 di: HONORAT. TOVRNELY in *praelectionib. theo-*
logicis de penitentia et extrema unctione, Paris.
 VIII. 8. **

.) de *attritione et contritione speciatim*

rursusque virtute sententiae eorum, qui episcopum
 venerantur, diuersae sunt ac seiunctae, quum
 attritionem ad veniam noxarum impetran-
 t; alii autem id negant ac contritionem;
 solum de peccatis dolorem requirunt, prætere-
 ant, quale decretum hac de re in concilio tri-
 sit factum. Eam ob causam scripta quoque, quæ
 expimus, inter se differunt ac vel pro attritione;
 contritione sunt composita; vel mediam veluti
 m exhibent. Sic prodierunt: SEBASTIAN. DV
 attrition suffisante pour la remission des pechés

quendam contritionem, nec dolorem ex
profectum, necessariam esse; item 10. M
de *contritione et attritione*, Paris. MDCCII
FRANCOLINI libri duo de *dolore ad sacra-*
ntia, rite suscipiendum, necessario, Rom. MDC
mi *dissertatio de contritione in sacramento p-*
saria, ad mentem Thomae veterumque thom-
MDCCXVI. 8. *** In primis memoranda su
LAMBERTVS LE DROV de hac re disputavit
triones quatuor de contritione et attritione, Ro
et iterum Monachii MDCCVIII. 4. iisque statim
valere ad impetrandam dei gratiam, ubi illa
amore sit composita atque usus sacramenti ac
quas dissertationes quum AVGVSTIN. MICH
theologicam scripssisset, restitit ei LE DROV
nem discussionis huius Patau. MDCCXIV. 8.
sit. Memorandus etiam est: CAROL. DE
inter scriptores hos locum sibi fecit *disserti-*
piofa ac diligenter conscripta, de dolore a-
baptismi et penitentia necessario, qua demonst
moraliter certum; nec proinde in praxi tutu-
zio, ex metu inferni concepta, sine amore be-
tem incoato, ad gratiam in iisdem impetra-
Fuld. MDCCXLIX. 4. Quid patres concilii
attritione ac contritione senserint, id inue

CHRISTIAN. LVPVS *dissertatione dogmatica de generali sensu sanctorum patrum, uniuersa ecclesia et praesentis synodi circa christianam contritionem et attritionem*. MDCLXVI. 12. et auctor scripti, cuius titulus: *reissement de cette celebre et importante question, que le Concile de Trente a decide; ou declare, que l'attrition, seule crainte des peines dieu, soit une disposition pour recevoir la remission des pechés*, Paris. 12. * Addi possunt: *dogmata catholico-theologico-contritione, confessione et satisfactione*, Vratislau.

γ.) de confessione auriculari

LATOMVS de confessione secreta, Antuerp.

PETR. LIZETIVS de auriculari confessione,

II. PETR. THYRAEVS disputat. theol. de confessione, aduersus veteres et nostrorum temporum sententias. MDLXXXV. 4. GREGOR. DE VALEN-
TE necessitate confessionis: ** HIERONYM.

tractatu de integra sacramentali confessione,
II. IACOB. BOILEAV, cuius extat: *historia
auricularis, ex antiquis scripturae, patrum, pontifi-
ciorum monumentis cum cura et fide expressa*,
LXXXIII. 8. Labefactare ea voluit, quae lo-
ra confessionem, in ecclesia romana usitatam,

atque argumenta, ex historiarum praecipue
sumta, licet illa non satis sint firmiora, ad-
proposuit. Eodem labore perfunctus est
SAMMARTHANVS in *traité de la confession,
des caluinistes, ou la doctrine de l'église sur
pliquée par l'écriture sainte, par la tradition et
faits tres remarquables*, Paris. MDCLXXXV. 8.
Dallæum.

N 3

δ.) de

elles de la republique des lettres, MDCLXXXVI. febr.

usdem libris de rebus controuersis, ad materiam sa-
pertineantibus.

de sacramentali; siue auriculari latinorum confessione,
CLXI. 4.

d.) de *satisfactionibus*

THOMAS DE VIO *Caictanus*, qui librum edidit: de *communione, confessione, satisfactione*, ceter. Rom. MDXXXI. 4. IO. LENSÆVS, cuius exstat tractatus de *ecclesiastica satisfactione penitentis*, contra Benedict. Aretium compositus, Louan. MDLXXXV. 8. GREGOR. DE VALENTIA libro de *satisfactione*, MDLXXXVIII. * Inprimis huc spectat: IO. LAVNOII *dissectatio de mente tridentini concilii circa satisfactionem in sacramento penitentia*, cuius editio prima Paris. MDCXLIV. 8. secunda autem eaque auctior ibidem MDCLXIV. 8. prodiit.

e.) de *indulgentiis*

GREGOR. DE VALENTIA, qui confecit librum de *indulgentiis*, publicæ luci expositum MDLXXXVII. MICHAEL DE MEDINA *disputationibus de indulgentiis aduersus nostri temporis hæreticos*, Venet. MDLXV. 4. ANTON. DE CORDUBA, qui itidem singulari opera commentatus est de *indul-*

nationem proximalem historicam de origine et prodigentiis, agitur de indulgentiis in genere, et sus antiquos et recentiores hereticos catholica verigantur; tum ad tutiorem praxin morales opinioantur. In secunda de indulgentiis in particulari; algentiis localibus; siue personalibus; siue realibus, ritibus, Rom. MDCCXLIII. fol. *. Idem auctor ei fecit: tractatum historico-theologicum de iubilim anni sancti, in quo post illustriora veteris et nove monumenta de origine et progressu iubilaei, one et privilegia, eidem annexa, exponuntur, Rom. al. **

III. DE SACRAMENTO MATRIMONII

ALEDESMA libro de magno matrimonii sacra-
t aliquot quaestiones Thomae illustrandas compo-
mde. MDXCII. fol. Venet. MDXCV. 4. THOM.
us de sacramento matrimonii disputationum tri-
quod opus saepe litteris descriptum est, quum
e MDXCII. primam lucem vidisset, Genua vi-
cII. Antwerp. MDCVII. MDCCIV. MDCLII. Lugd.
LXI. Venetiis MDXCII. MDCCXXVI. Brixiae
Auenion. MDCLXXXIX. fol. praeterea in com-
ductum; *** item MART. BONACINA de sa-
trimonii, Lugd. MDCXXII. 4. BASILIUS PON-
tu de sacramento matrimonii libris XII. Sala-
CXIV. fol. cum adpendice de matrimonio catho-
tico, Bruxell. MDCXXVII. et Lugd. MDCXL. fol.
EREZ DE VANDAA, cuius opus de sancto ma-
ramento, LX. disputationibus comprehensum,
CXVI. fol. prodiit: HONOR. TOURNELY in

N 4

pre-

alten und neuen theol. sachen 1751. p. 418.

141.

GAMBE bibliothec. scriptor. societaz. ies. p. 437. AN-
biblioth. hispan. nou. tom. II. p. 251. LILIENTHALI-
r theolog. biblioth. tom. I. p. 985. VOGTIUM catalog.
ior. p. 599. Opus est maxime obscurum, spurcum,
et, atque ab ipsis pontificiis castigatum, non sine co-
natione. Locum id habet in libris rarioribus.

praelectionibus theologicis de sacramento matrimonii MDCXXX. 8. * Venit quoque in conspectum diti: IACOB. EMMERICHII *tractatus de spon-*
trimonii sacramento, Erfurt. MDCXLVII. 8.

XIX. DE SACRAMENTO ORDINIS

FRANCISC. HALLIER *de sacris electionibus*
tionibus, ex antiquo et nouo ecclesiae usu, Paris. fol. PHILIBERT. MARCHINVS *de sacramentis*
erificio missae, Lugdun. MDCXXXVIII. DOMINIC
cuius exstant: *pro sacrosancto ordinis sacra-*
mentum orthodoxae aduersus haeresiologias Marci Antonii
in quibus pariter ecclesiae latinae cum graeca una-
quam forma concordia demonstratur, Neapol. Colon. MDCXXXVIII. 4. CAROL. WITASSE
de sacris ordinis et penitentiae, Paris. MDCCXVII. R.
NOR. TOVRNELEY *in praelectionibus theologicis*
to ordinis, Paris. MDCCXXIX. 8. * Ad dogma
dum adiumenta adfert: IO. MORINI *comment-*
arius ecclesiae ordinationibus, secundum antiquos
latinos, graecos, syros et babylonios, in tres par-
atque editus primum Paris. MDCLV. fol. dei
MDCXCV. fol.

XX. DE SACRAMENTO EXTREMAE VNG

XXI. DE PRAEDESTINATIONE

AMBROS. CATHARINVS, qui de *praedestinatione dei* libros tres scripsit, editos et separatim; et coniunctim cum aliis eiusdem opusculis, Lugdun. MDXLII. 4. * praeterea autem posteritati tradidit: *summam doctrinae de praedestinatione*, vbi adiecta est *lucubratio de veritate enuntiationum*, vna cum *summa doctrina de peccato originali et dialogo de iustificatione*, cuius iam supra feci mentionem, Rom. MDL. 4. ** Eiusdem argumenti scriptores sunt: GREGORIUS DE VALENTIA, qui librum dedit: de *praedestinatione et reprobatione*, MDLXXIV. *** IACOB. HACKERVS *disputatione de doctrina praedestinationis*, Friburg. MDCIX. et *brevis disputationis de praedestinationis causa*, quam ANDR. VICIANVS sub ficto nomine *Daniel. Neidingert* aduersus eum Mantuae ediderat, ibid. MDCXIV. * MAXIMILIAN. SENDAEVS libris de *praedestinatione*, Herbipol. MDCXIX. 8. PHIL. FABER, cuius *disputationes de praedestinatione*, Vener. MDCCXIII. in manibus eruditorum versantur: DIDACVS RUIZ DE MONTOIA, cuius exstat opus de *praedestinatione et reprobatione hominum et angelorum*, Lugdun. MDCCXXIX. fol. THOM. CAMPANELLA, loco hoc adducendus ob librum, cuius titulus est: *de praedestinatione, electione, reprobatione et auxiliis diuinae gratiae cento thomisticus*, Paris. MDCCXXXVI. 4. Adiecta est expositio cap. ix. epistolae ad Romanos. Deferit auctor in scripto hoc doctrinam Augustini

N 5

latinorum ex unctione sacramentis, confirmatione et extrema, ut vocant, unctione, Geneu. MDCLIX. 4.

prodierunt ista cum hac inscriptione: *opuscula magna ex parte iam edita et ab auctore recognita ac repurgata, et a catholicis doctisque viris diligenter expensa atque probata.*

quodam modo huc quoque referenda sunt illius scripta, quae pro defendenda sententia sua, hominem, fide in christum praeditum, per internum testimonium spiritus sancti de gratia diuina certum esse posse; nec contrarium a synodo tridentina sancitum esse, contra Dominicum Soto, composuit. Videantur: QVETIF et RICHARD scriptor. *ordin. praedicat. rom.* II. p. 146. lq. exstat ille etiam in volumine eius opusculorum, quod cum inscriptione: *de rebus fidei, hoc tempore controuersis*, Lugdun. MDXCI. in lucem exiit.

legatur BAEIVS in *dictionar. histor. et critic. voc. Hacker.*

gustini et Thomæ, ac dogmata tradit haud ad hominem videlicet, solis viribus liberi arbitrii ad gratiam se præparare: infantes, qui sine aqua e vita abeant, sempiternam felicitatem consequentur, atque alia.* Præter hos, ad classem continent: ADAM. BVRGHABERVS in *disputationibus de predestinatione*, Lucern. MDCLI. CASPAR DE RIBES in *de predestinatione sanctorum et reprobatione impii*, Complut. MDCLII. 4. AVGVSTIN. DE HERRERA de *predestinatione*, Complut. MDCLXXI. GERMANVS in *de l'eglise romaine sur la predestination des saints et de l'efficace*, Colon. MDCLXXXVII. 12. ** IO. LARONIER in *de l'eglise romaine sur la predestination des saints et de l'efficace*, Colon. MDCLXXXVII. 12. *** In scriptorum de libero arbitrio, quos antea percellimus, nulli itidem huc spectant.

XXII. DE CÆLIBATV CLERICORVM

THOM. CAMPEGIVS de *calibatu sacerdotum, non abrogando*, Vener. MDLIV. MARQVARD. DE SVSA in *de calibatu sacerdotum, non abrogando*, Vener. MDLXXXIV. 4. MARTIN. GROMERVS de *coniugio sacerdotum*, Colon. MDLXIV. 8. FRANCISC.

XXIII. DE PURGATORIO

AMBROSIVS CATHARINVS de *veritate purgatorii*, Lugdun. MDXLII. 10. COCHLAËVS, cuius opusculum de *purgatorio*, Ingolst. MDXLIV. 8. et germanice cum titulo: *etatslein vom fegfeuer der seelen wider die neuen secten, so selbe verneinen*, ibidem MDLXXXIII. 8. lucem vidit: 10. VERNERIVS *tractatu de purgatorio animarum, post hanc vitam expiandarum*, Paris. MDLI. 8. 10. LENSÆVS de *librum animarum purgatorio* libris 11. Louan. MDLXXXIV. 8. CATHOLOMAEVS DE VALVERDE, qui nomen suum meritis commendauit duobus scriptis, huc spectantibus. primum præ se habet inscriptionem: *pro igne purgatorio, sanctorum intercessionibus, sacrificiis, suffragiis et oblationibus, per. apologeticum breue*; alterum: *ignis purgatorius post hanc vitam, e latinis patribus orthodoxis ebraeorumque doctissimis adsertus*. Vterque liber vna cum quibusdam aliis sanctoris opusculis Patau. MDLXXXI. et Veneriis MDXC. 4. lucem prodiit. Cum his coniungendi sunt: PETR. ACVDIVS, qui librum tituli huius: *utrum detur purgatorium, et an illud sit per ignem?* Rom. MDCXXXII. edidit: IODOC. ANDRIES in *purgatorio catholice adserto*, Brug. MDXLIII. 12. ADRIAN. et PETR. DE WALENBVRCH *tractatus de sanctis et purgatorio*, Colon. MDCLVI. 4.

XXIV. DE CVLTU SANCTORVM, RELIQVIARVM,
IMAGINVM, PEREGRINATIONIBVS
RELIGIOSIS

IODOC. CLICHTOVEVS de *veneratione sanctorum* libris duobus, Paris. MDXXIII. CASP. SASGERVS de *sanctorum inuocatione et eorum suffragiis*, quod scriptum primum Monach. MDXXIV. 8. deinde locupletatum Tubing. MDXXVII. 8. prodiit: AMBROS. CATHARINVS, cuius exstant: de *certa gloria, inuocatione ac veneratione sanctorum dissertationes atque adsertiones*: * 10. HESSELIUS libro *pro inuocatione sanctorum*, contra Monhemium et Artoxiæ, Louan. MDLXII. 8. ** 10. GARETIVS de *sanctorum*

rum

---

exstant in eius opusculis, Lugdun. MDXLI. 4. editis.
* NICKONIÆ *Memoir. rom.* XXXIV. p. 389.

rum inuocatione, Gandau. MDLXX. 8. FRANCISC. AGRICOLA *de cultu ac veneratione diuorum*, Colon. MDLXXX. 8. SEBAST. HEISSIVS, qui composuit *disputation. de cultu et inuocatione sanctorum, ac veneratione reliquiarum*, Monach. MDCL. 10. BAPT. SIGNIVS *de reliquiis et veneratione sanctorum*, Bonon. MDCX. 4. MARTIN. BECANVS libello *de inuocatione sanctorum*, Mogunt. MDCXVII. 8. * FRANC. A. SANCTA CLARA *de sanctorum inuocatione, imaginum veneratione*, ceter. Lugdun. MDCXXXV. 8. In primis memoranda est: EVSEBII ROMANI *ad Theophilum Gallum epistola de cultu sanctorum ignotorum*. Auctorem illius esse IO. MABILLONIVM, satis notum est. Argumentum, quod in ista pertractatum fuit, non poterat non multorum animos ad studia, eam legendi, diiudicandi ac confutandi, commouere. Proinde non solum sæpius formis est descripta: primum Parisiis MDCXCVIII. 4. deinde separatim Paris. MDCCV. 12. et Vltraiect. MDCCVII. 12. ac coniunctim cum aliis eiusdem scriptis; ** sed etiam tres illius interpretationes gallicæ adornatæ sunt. Fuerunt nonnulli, qui aduersus eam scriberent. Prodiit: *réponse a une lettre de Jean Mabillon sur le saints des catacombes*, Colon. MDCXCVIII. 12. respondit autem MABILLONIVS in *commonitoria epistola ad Claudium Estiennot*. *** Spectant huc etiam: IO. GUYCOSETOY, *PROMBELL de cultu san-*

AVII. 8. ubi ostendit, eas non esse
 a, ut ipsis honor habeatur.
 quos ediderat: *grundliche rettung der predigt Abr. Schultesi*
ausen gesechtern, Haugou. MDCCX. 4. Nomen illud
 esse *CHRISTOPH. BECKMANNVM*, serueftanum,
 -ctura est apud *PLACIVM* ibidem. *pseudonymor. p. 451.*
1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366.

qui edidit: *de sacris et religiosis peregrinationibus*, quatuor, Ingolstadt. MDCVI. 4. et *examen tractatus de peregrinationibus*, * ibidem MDCVIII. **
 LOARTE *tractatu de sacris peregrinationibus, et indulgentiis*, qui ab auctore italice scriptus et emissus est Venetiis MDLXXV. in latinum autem conuersus a Ioanne Gelderman, prodii MDCXIX. 12. IO. STALENVS in *vindictis sancti grinantium*, Colon. MDCXLIII.

XXV. DE BEATA VIRGINE MARIA

a.) generatim

multi singulari studio ea persequuti fuerunt virginis Mariæ vitam, virtutes, miracula, habitum, cultum imitationemque pertinent. Ad eorum pertinent: AMBROSIVS CATHARINVS *et consummata gloria solius christi et diuæ virginis*: CISC. COSTERVS *meditationibus de vita et laude Mariæ virginis*, Antwerp. MDLXXXVII. 8. quæmanice Dilling. MDLXXXVII. 8. prodierunt: ANTON. DELRIVS *opere Mariano de laudibus beæ virginis*, quod quatuor constat partibus, Lugd.: ALV. ARIAS in *encomiis sanctissimæ eucharistiæ et virginis Mariæ, ex sacra scriptura depromptis*

JO. PALVDANVS, qui composuit: *apologeticum marianum*, in quo catholica de sacratissima deipara et illius prerogatiuis sententia ex scripturis, conciliis et patribus contra antimarianas propugnatur, Louan. MDCXXIV. 4. THEOPH. RAYNAV-
 DVS nomenclatore mariano, scilicet titulorum eius, Lugd. MDCXXXIX. 8. item HONOR. NIQVETVS in nomenclatore mariano; siue nominibus sanctae virginis ex scriptura et patribus, Rotomag. MDCLXIV. Adiicio: IO. EVSEB. A NIEREMBERG, ob varios libros, quos honori ac laudibus Mariae consecrauit, cuiusmodi sunt: de *adfectu et amore erga Mariam virginem*, Antuerp. MDCXLV. 12. *tropaea mariana; seu de victrice misericordia deipara*, ibid. MDCLV. fol. *virgo victoriata; seu de patrocinio beatae virginis*, Lugdun. MDCLX. MAXIMIL. SANDAEVM, qui multas imagines virtutum Mariae descripsit, ac singulares libros, instructos titulis: *Maria stella mystica: sol mysticus: luna mystica: horologium mysticum: mons mysticus: flos mysticus: mundus mysticus: gemma mystica: aquila mystica* atque alios Coloniz ac Mogunt. edidit: CHRIST. DE VEGA, qui *theologiam marianam* exarauit, Lugdun. MDCLIII. fol. Præter hos, multos alios generis huius scriptores adducere possem; consulto autem ab eorum enumeratione abstinco, ne quid nimis longum idque iuutile suscipiam. Qui, vel mediocri iudicio præditus, ad verum a falso: ad bonum a malo discernendum valet, ille facile intelligit, qualis pretii: qualis dignitatis pleræque sint harum commentationum. Id addo, *lettre à mr. Abelli, touchant son livre de l'excellence de la sainte vierge*, MDCLXXIV. prodidisse, vbi auctor, qui GERBERONVS esse dicitur, Abelli librum ea de causa castigauit, quoniam in eo Maria laudibus, dei propriis, efficitur; item ADRIANVM BAILLETVM librum *de la deuotion a la sainte vierge*, Paris. MDCXCIV. 12. iuris publici fecisse, * quumque iste non omnibus se probaret, duo scripta ei opposita esse, quorum

* prodit etiam liber hic cum *avis de la sainte vierge à ses deuors indifferens et la lettre de mr. de Tournay sur ces avis*, MDCLXXXIX 12. de quo iam memorato scripto: *avis de la sainte vierge*, ceter. videatur FLACCIVS theatr. anonymor. 798.

rum alterum huius tituli est: *memoire adreſſée à M. de Meſmes, touchant le liure de la deuotion à la ſainte Vierge*. alterum autem: *lettre à M. Hideux curé des Chartres ſur ſon adprobation au nouveau liure de la deuotion à la ſainte Vierge*. Leod. MDCXCIV. 12. Qui plures ſcriptores habuit adeat ille HIPPOLYTI MARRACCII *bibliothecam huiusmodi alphabetico ordine digeſtam et in duas partes diſpoſitam auctores, qui de Maria dei parente virgine ſcripſerunt conſeſſione operum, continentur*, Romæ MDCXLVIII. quod rarum eſt et duabus conſtat partibus. * Iſ auctor hic: *polyantheam marianam*, Colon. MDCCLXXIII. virginis Mariæ honorifica nomina, laudes, vti variis monumentis percenſentur.** In vtroque libello ille maxime ſuperſtitioſam et in deum: præcipue iniurioſam pietatem erga Mariam. Rebus illiusmodi ac laudandis tantam operam nauauit totque confecit libros, vt qui eo ſit ſuperior, inter auctores vix vllus reperiatur. ***

β.) de *immaculata Maria conceptione*

tanta eſt eorum copia, qui de beatæ virginis conceptione expoſuerunt, vt ſi quis ſingulos adcurate vellet, facili negotio integrum volumen de illiusmodi bibliothecam, conficere poſſit. * Scripta ipſa nos peruenerunt, præcipue franciſcanis ac de

originem suam debent, suntque inter se contraria, quàm auctores sententiis suis discrepant ac franciscani pro immaculata Mariæ conceptione pugnant; dominicani autem, plerique saltem illorum, ei aduersantur ac maculatam conceptionem docent. Quoniam animus mihi est, quosdam tantum, hosque inprimis recentiores, perconsulere, ne iusto modo longior sim, adduxisse sufficiat: AMBROSIVM CATHARINVM, cuius *disputationis pro immaculata diuæ virginis conceptione libri tres*, primum Senis MDXXXV. deinde cum aliis eius opusculis Lugdun. MDXLII. 4. prodierunt: IOSEPHVM MALDONADO in *armamentario seraphico pro tuendo titulo immaculatae conceptionis*, Madrit. MDXLVIII. fol. IOANN. RÖA DE AVILA, qui composuit *apologiam pro immaculata beata virginis conceptione*, Braccian. MDCXIV. 4. VINCENTIVM IVSTINIANVM ANTISTIVM in *tractatu de immaculata conceptione virginis Mariæ*, qui lingua hispanica conscriptus non solum Olicæ et Valentiniæ; verum etiam a morte auctoris Madrit. MDCXV. 8. et Maioric. MDCXVI. 12. lucem adspexit; gallice autem versus studio ANTONINI THOMAE sub titulo: *traité de l'immaculée conception de la tres-sainte vierge Marie, mère de dieu*, Paris. MDCCVI. 12. * cuius auctor quamvis in dominicanorum ordinem esset adscriptus; tamen sententiam de immaculata Mariæ conceptione amplexus est. In eorumdem scriptorum numero sunt: IO. BAPTISTA DE LEZANA, a quo accepimus *apologiam pro immaculata conceptione beata virginis*, Madrit. MDCXVI. 4. IO. PEREIRIVS, cuius exstat: *apologia scholastica pro Mariæ ab originali debito immunitate*, Lugdun. MDCXXX. 4. FRANCISC. DE AMOLAZ in *deipara triumpho ab originali*, parcinon. MDCLV. 4. IO. EVSES. NIEREMBERGIVS in *operibus parthenicis*, Lugdun. MDCLIX. fol. quibus varii libri, huc spectantes et antea separatim editi, continentur, vti sunt: de *perpetuo obiecto festi immaculatae conceptionis virginis Mariæ*:

* vide ANTONIVM *biblio. b. hisp. nou. tom. II. p. 262. memoires de Treuoux MDCCIX. februar. p. 303.*

*ria: theoria de veritate conceptæ deiparæ absque
li, ex canonicis atque orthodoxis fundamentis;
syllabus de explicata ab ecclesia et patribus scri-
maculata conceptione, atque alii: * PETRVS
ASTORGA, cuius sequentia scripta in luce
armamentarium seraphicum pro tuendo immacu-
nis titulo, Madrit. MDCXLVIII. fol. antea addu-
MALDONATO tributum, quia hic communem
id elaborandum adhibuit: noua litteralis con-
cat, pro mysterio immaculatæ virginis Mariae,
drit. MDCLVI. 4. fol. veritatis cum ventilatore
candida aurora Maria in suo conceptionis orto, fo-
MDCLX. fol. nodus indissolubilis de conceptu
ventris, ceter. Bruxell. MDCLXI. 8. iterum
MDCLXIII. 4. ** militia immaculatæ concep-
ria contra malitiam originalis infectionis, p-
MDCLXIII. fol. atque alia, quæ et latine
scripsit. *** Inprimis a me memorandus e-
NOÏVS. Edidit ille *prescriptions touchant la
notre dame*, Paris. MDCLXXVII. 12. atque
suam contulit, vt opinionem ex hominum
ret, Mariam sine naturali mentis deprauati-
prodiisse; quam tamen tueri voluit TREVEN-
ius Launoium scripsit: *refutation d'un libel**

uctoritate dominicani hac in caussa maxime nituntur, a sententia de immaculata conceptione Mariæ haud alienum fuisse; vitur autem argumentis nullius momenti: vanis ac futilibus. Addantur: BALTHAS. ALFFIVS *de Maria, peccato immuni*, Hildesf. MDCCVII. THOM. STROZZA in *controverſia de conceptione virginis Mariæ* ac plures alii.*

§. XVI.

POSTQVAM adhuc enarraui, quales romani præſuſectatores theologiæ dogmaticæ illuſtrandæ operam mererint, ordo poſtulat, vt nunc reſormatæ eccleſiæ doctores recenſeam, qui in eodem ſcribendi genere verſati ſunt. Ab initio repurgatæ religionis vſque ad noſtræ ætatem exſtiterunt, qui id ſibi conceditum eſſe, crederent, vt eccleſiæ ſuæ dogmata explicarent hancque rem vel compendia; vel ſyſtemata, quemadmodum ſcribantur, in lucem emitterent. Non eamdem horum ſcriptorum eſſe rationem, quiſque facile perſpicit. Siue ſiue ad tempus, quo iſti prodierunt; ſiue ad modum, quo ſunt conſcripti; ſiue ad pretium, illis ſtatuendum, non aduertimus, illi inter ſe differunt. In iis, qui antiquiores et ad ſeculum ſextum ac deſeculum pertinent, tractandi ratio deprehenditur ſimilis, naturalis, a barbarie ac philoſophicis ſubtilitatibus ſeſota. Ad ordinem hunc ſequentia ſcripta referri debent:

ULRICI ZWINGLI *commentarius de vera et falſa religione*, ad Franciſcum I. galliarum regem, Tigur. MDXXV. 8. Exſtat alia editio, iidem tiguriana; cuius annus autem omiſſus eſt. Continentur eo articuli fidei, quoſque auctor non ſolum explanat; verum etiam interdum iis repugnat, quæ ipſi falſa videntur. ** Scriptis præterea:

O 2

ſuperiorem horum ſcriptorum notitiam ſuppeditant præ aliis: WADDINGS in *ſcriptoribus ordinis minorum*: QVETIF et BEARD in *ſcriptoribus ordinis prædicatorum*: ANTONIVS biſcopius, *hiſpan. non.* quorum operum præcipue indices materiarum ſoldi poſſunt, vbi nomina huiusmodi auctorum ſub titulo *ſermonis*, eius *conceptionis* coniunctim indicantur. ſunt in eius *oper. rom.* II. p. 158.

præterea: *breuem et christianam in euangelicalisagen*, MDXXIII. eaque exposuit de peccato; euangelio, de abrogatione legis, de idolis; bus, de missa. * Quodam modo etiam spectandum cum *sermo Bernæ habitus* et a *Rudolph. Guad* num sermonem translatus, quia eo fidei suæ et huiusque expositionem exhibet; ** tum *christianis clara expositio*, paullo ante mortem ad christianum exarata et cum præfatione *Henrici*. MDXXXVI. edita: ***

HENRIC. BULLINGERI *compendium christianæ*, quod prodit germanice, Tigur. MDXCVIII. 8. latine redditum, Tigur. MDLMDLXIX. 8. ac gallice Geneu. MDLXII. 16. *.

IO. CALVINI *institutio christiana religionis* Franciæ, opus maxime celebratum et sapienter expressum. Primam lucem adspexit id *Basilii* quæ editio rarissima est et quemadmodum *BEZA* ** loquitur, *operis longe maximi rudimentum*. Factæ sunt postea libri huius insigne atque emendationes isteque præstantiorem recedit. Postquam is primum prodierat, litteris iterum est, Argentorat. MDXXXIX. fol. quæ editio

tum rara est atque eam ob causam memo-

et aliar, hoc ordine: Argentorat. MDXLIII. Geneu.
v. fol. ibidem MDL. MDLIII. MDLIV. MDLIX. fol. cuius
titulus est: *institutio christiana religionis, in libros
hunc primum digesta certisque distincta capitibus ad
hunc methodum: aucta etiam tam magna accessione, ut
opus novum haberi possit*: item Lauf. MDLXXVI. 8.
MDLXXXV. 8. MDXC. fol. MDXCII. 8. Paris. MDCVII. fol.
MDCXVII. fol. Lugdun. Bat. MDCLIV. fol. Amste-
rclxvii. fol. Reliquas editiones tacitus prætereo;
has autem versionum, quæ factæ sunt, merito men-
tio facio. E nativo sermone translatus est liber hic
hebraicum, Londin. MDCXXXIV. hispanicum MDXCVII.
nicum, Francofurt. MDCXXIV. 4. germanicum, Hei-
p. MDLXXII. fol. gallicum, quæ interpretatio ab
alano adornata esse, perhibetur: belgicum, et ut
memoriæ prodiderunt, græcum. In epitomen
hanc redegerunt; vel illustrarunt: BEZA,
BEVS, OLEVIANVS, PISCATOR atque alii.
in laudem atque existimationem illa habet, non
modò Caluini sectatores; sed etiam alios; nec im-
mo. Vbi enim a sententiis, reformationum propriis,
opus, opus egregium esse, omnino pronun-
tium est. Monstrat id auctoris summum ingenium
hunc: singularem eruditionem ac latine scribendi
m, non mediocrem. Speciatim quæ præmissa est,
io magnum comparauit sibi honorem.*

THEODORI BEZÆ *questionum et responsionum christia-
libellus, in quo præcipua christiana religionis capita
interrogantur proponuntur*,** ac *theses theologicae*, in
geneuensi disputatæ sub Beza et Fayo, Geneu.

O 3

MDXCI.

re; rem autem satis probauit LIEBIVS *diatrib. de pseudono-
lo. Caluini* p. 26. conf. 10. VOGTIVM *casalog. historico-cri-
tiorum variorum* p. 161. sq.

FABRICII *histor. bibliotec. part. VI. p. 178. LILIEN-
theolog. bibliotec. tom. I. p. 736. inprimis autem legenda
historia litteraria de Caluini institutione religionis christiana,
existat in GERDESII miscell. groning. tom. II. part. I.
53.*

et circa *sermocinationum theologicar. volum. I. p. 669.*

MDXCI. 8. Continetur illis epitome locorum
corum: *

ANDR. GERARDI, a patria HYPERII dicti,
theologia; siue principiorum christiana religionis locu-
minum libri tres. Editi sunt, vt videtur, MDL
auctoris obitum, qui adeo opus hoc ad finem l
ducere potuit. Constitutum ipsi fuit, omnes
giati dogmaticam ad sex capita; siue locos reue
que de *deo, creatura atque homine, ecclesia, doc*
et euangelii, signis; seu sacramentis et consummat
autem priores tantum absoluit, quum ipsi minu
longiore vita frui. Denuo libri hi in lucem pr
Basil. MDLXVIII. 8. vna cum WIGANDI ORTHII
de Hyperii vita et obitu. Commendant auctoris
nem periculisque elegantis latinitatis, ob qua
illius scripser, praesertim *varia opuscula theologi*
MDLXX. 8. et *topica theologica*, Basil. MDLXXII
mediocrem laudem habent:

WOLFGANGI MUSCVLI *loci communes theol*

Robert. Massonii: Tigur. MDLXXXVII. fol. Heidelberg. MDCXIII. MDCXXII. fol. quæ editio locupletata est ac præter alia, accessit IOSIAE SIMLERI *oratio de vita et obitu Petri Martyris*, Geneu. MDCXXIV. fol. Amstel. MDCLVI. fol. Quum quæ liber hic complectitur, ex auctoris variis scriptis, præsertim commentariis in scripturam sacram, sumta sunt, minus quidem exhibet iste adcuratiorem ac iusto ordine connexam explanationem dogmatum fidei; ad hæc tamen illustranda non contemnendum vsum præbet. Secundum volumen continet opuscula, a MARTYRE de sacra cœna et cælibe vita virorum ecclesiastici ordinis composita; tertium autem ea, quæ publicam lucem nondum viderant. Vtrumque iterum litteris descriptum est Basil. MDXCI. et MDXCII. fol. *

Præter iam memoratos scriptores, huc referendi sunt: CASPAR SOHNIVS in *synopsi; siue delineatione methodi theologiae*: in *methodo theologiae plene conformata*: in *idea locorum communium theologicorum ac synopsi totius corporis doctrinae Philippi, thesibus comprehensa*: ** MATTH. MARTINIVS, cuius *rudimenta theologiae*, Herborn. MDXCVIII. 8. prodierunt ac postea sæpe recusa sunt: MATTH. VIRELLVS in *religionis christiana compendio*, MDLXXXVII. 8. *** HIERONYM. ZANCHIVS in *compendio doctrinae christianae*, Neustadt. MDXCVIII. 8. STEPHANVS SZEGEDINVS, ad locum hunc ideo adducendus, quia reliquit: *locos communes theologicos de deo et homine* cum confessione de trinitate, ita concinnatos, vt omnia in tabulas redegerit, Basil. MDXCIII. MDXCIX. MDCIX. * Ad hos nonnulli adiungunt VICTORINVM STRIGELIVM et CHRISTOPH. PEZELIVM, tamquam Philippi Melanchthonis sectatores hoc-

O 4

que

* vide WOOD in *Asben. oxon. tom. 1. p. 198. NICERONII memoires pour servir a l'histoire des hommes illustres dans la republique des lettres, tom. XXIII. p. 239. bibliobec. zellerianam p. 46.*

** comprehenduntur tom. 1. eiusdem operum.

*** HYDE in *casalog. libror. bibliobec. bodleiana part. 11. p. 236. refert VIRELLI fundamentum christiana religionis, hungarice, Vltraiect. MDCLVII. 8.*

* vide CZVITTINGERI *specimen Hungariae litteratae* p. 364. Nonnulli dubitant, auctorem hunc reformatis adnumerandum esse.

que nomine in reformatorum partem proper
Melanchthonem ducem sequutus, edidit *locos*
tribus partibus, Neapol. Nemet. MDLXXXII. *et*
argumenta et obiectiones de praeipuis articulis
doctrinae, cum responsionibus, quae passim exstant
Philipp. Melanchthonis, Neapol. Nemet. MDL
MDXCI. 8.

§. XVII.

SECVLO post natum christum septimo
longe plures inter reformatos exstiterunt, qui
norem dogmatum disciplinam illustrandam *su-*
hiberent, eo consilio, ut ista meliorem *forma-*
ret. Quam in rem multi ab antea usitata, *et*
hanc tractandi, ratione discesserunt ac compe-
res scholasticos in rebus pariter harumque *pro-*
vocibus sequi; ita autem nonnumquam *ma-*
runt magis obscure ac subtiliter; quam *per-*
commode. Qui praeterea post synodum de
ac certamina de gratia diuina, inter ipsos refo-
rumque sectas, uti adpellantur, *particularis-*
uersalistarum, absolutorum ac bypotheticorum
hoc commentandi genus accesserunt, illi no-
compendiis ac systematibus suis animos ad
uerterunt; sed etiam pro diuersis sectandi st-

antitheses apologeticas, Francòfurt. ad Oder. eodem anno opposuit ac BALDVINVS ad has dedit: *antitheses apologeticas*, itidem MDCXVII. 4. * Præter compendium hoc, PELARGVS ad posteros transmissit: *ἐξέτασις locorum theologicorum pens omnium*, Francof. MDXCVI. 4. *hypomnemata in locos theologicos aliquot Melanchthonis*, Francof. ad Oder. MDXCVII. 8. *disputationes theologicas, quæ in ἐξέτασει non reperiuntur*, ibid. MDCII. 4. *ideam locorum communium; seu articulorum christiana fidei per thesin et antithesin*, ibidem MDCIV. 8. *repetitionem præcipuorum christiana fidei articulorum*, ibidem MDCVI. 4. MDCVIII. 8. *epitomen vniuersæ theologiae; siue explicationem* IV. *librorum Damasceni de orthodoxa fide*, ibidem MDCVII. **

GVILIELMI BVCANI *institutiones theologicae; seu locorum communium ex dei verbo et præstantissimorum theologorum orthodoxo consensu expofitorum analysis*, Brem. MDCIV. 8. Geneu. MDCXII. MDCXIV. MDCXVII. MDCXXV. MDCLVIII. 8. ***

LVCÆ TRELCALTII *locorum communium sacra theologia institutio*, Lugdun. Batau. MDCIV. 4. Geneu. MDCXI. 8. Hanou. MDCX. MDCXXI. 12. Amstelod. MDCLI. 12. Accessit CONRADI VORSTII *index errorum ecclesiae romanae una cum antidoto*. *

BARTHOLOMAEI KECKERMANNI *systema theologiae*, Hanou. MDCVII. 8. **

O 5

10.

* confer KORTHOLTI *prodromum ingenui theologiae cultoris* p. 4.

** FABRICII *hiflor. bibl. part. IV. p. 121.*

*** *institutions* hæc in Anglia iussu regio publice flammis traditæ sunt, quod cur factum sit, in VOSSII *epistolis* p. 33. narratur: adde SCHELHORNIVM *amœnitat. litterar. tom. VIII. p. 490.* FABRICIVM *hiflor. biblior. part. VI. p. 179.* VOGTIVM *catalog. libror. varior. p. 153.*

* TRELCALTIORVM, senioris et iunioris, *opuscula theologica* Lugd. Batau. MDCXIV. 8. prodierunt, in quibus et illius *compendium locorum communium et synopsis theolog.* sunt.

** carpitur merito, quod philosophiæ iusto plus tribuerit in sanctione doctrina. Sumfit sibi, mysterium trinitatis ex natura per humanæ rationis vim demonstrare, quemadmodum norum est. Satis inepte ac temere *lib. 1. systemat. theolog. cap. 4. p. 54.* pronuntiauit, deum lucem spiritus sancti per duas illas plane diuinas disciplinas, metaphysicam et logicam, in mentibus hominum

10. PISCATORIS *volumen thesaurum theologicarum* Nassi. MDXCVI. 8. et *theses theologicæ*, quatuor vol. Herborn. MDCVII. sq. 8.

AMANDI POLANI A POLANSDORF *Syntagma christiænæ*, duobus tomis, Hanouia MDCX. annum prior tomus præfert; posterior vero MDCXII. tum id se commendauit hocque nomine post editionem, sæpe litteris descriptum est atque prodiiit: Geneu. MDCXII. fol. Erfurt. MDCXXIV. MDCLV. fol. Græn. MDCXCIX. fol. Opus est et nec solum fidei; sed etiam vitæ dogmata comp pro regulis methodi scholasticis, satis distincte ac cue tradita.* Exstant quoque auctoris: *enchiridion theologicorum*, Basil. MDXCV. MDCI. 8. *sylogæ theologicarum*, tribus partibus, Basil. MDXCVII. 8. *nia catholica; seu consensus dogmatum ecclesiæ resæ veteris apostolicæ catholicæ*, ibidem MDCVII. 8. et opuscula:

DAVID. PAREI *decuria collegiorum theologicorum* delberg. MDCXI. 8. ** cui addo: *compendium concinnatum a theologis academiciæ lugdunensis*, MDCXI. 8. item HERMANNI RAVENSBERGER *theologicum*, Groning. MDCXVI. 4.

10. HENRICI ALSTEDII *varia scripta*, non

postquam Basil. MDCXXVI. 8. in lucem exierat, tantam apud reformatos auctoritatem nactum est, ut in variis eorum academiis fuerit explicatum: iterum atque iterum Amstelodami ac Lugdun. Batav. formis expressum atque in sermonem Anglicum et belgicum conuersum:

WILHELM. AMESII *medulla theologica*, cuius plures editiones adornatae fuerunt, quippe Amstel. MDCXXVII. 8. MDCXXXIV. MDCXLI. MDCLIX. 12. atque aliis temporibus:

LEOD. CROCII *syntagma theologiae*, Brem. MDCXXXVI. 8. Prodiit quoque eius *dissertationes exegeticae et apologeticae pro syntagmate*, Brem. MDCXLII. 8. PAVLL. VOLCKMANNVS autem edidit *theses theologicas syntagmatis huius*, Colon. Brandenb. MDCCXII. 8.

IO. MACCOVII *loci communes theologici*, qui quum Franeck. MDCXXXIX. 8. prodissent, isti post auctoris mortem lacupletiores atque emendatiores editi sunt a Nicol. Arnol. do Franeck. MDCL. 4. et Amstelod. MDCLVIII. 4. Præter librum hunc, MACCOVIUS posteris reliquit: *distinctiones et regulas theologicas et philosophicas*, Amstelod. MDCLVI. 12. MDCLXIII. 12. Nouiomag. MDCLXXX. 12. * *quaestiones theologicas*, Franeck. MDCXXVI. sq. 8. *collegia theologica*, Amstelod. MDCXXIII. 8. Franeck. MDCXXXI. 8. ibidem MDCXLI. 4. Exstitit inter primos, qui apud reformatos operam ad id adhibuerunt, ut scholasticam rationem, theologiam tradendi, in pristinum locum restituerent: **

SAMVELIS MARESII *systema theologicum*, non semel formis expressum. In lucem id prodiit, Groning. MDCXLV. MDCXLIX. MDCLIX. 12. et cum adnotationibus MDCLXXXIII. 4. Geneu. MDCLXII. 4. *** Auctorem ab usu philosophiae scholasticae non alienum fuisse atque opus mediocris dignitatis exhibuisse, facile patet. * PHILIPP. LVDOVIC. HANNEKENIUS edidit: *observationes fideles in totum systema theologiae Marefii*, Gieff. MDCXCI. 4.

ANTONII

* in catalogo librorum bibliothec. bodleianae tom. 1. p. 419. memoratur editio londinensis anni MDCLVI. 8.

** confer BAEIVM dictionar. histor. et critic. voce Makowski.

*** in bibliothec. cyprianica p. 957. et lascheriana part. 1. p. 247. adducitur editio systematis huius formae duodecimae annique MDCLXXXIII. conf. BAEIVM dict. loc. voce Marefius.

* LILIENTHALII theolog. bibliorb. tom. 1. p. 744.

ANTONII WALAEI *loci communes theologici*, Lugdun. Batauor. MDCXL. 4. qui et cum IOANN. POLYANDRO, ANDR. RIVETO et ANTON. THYSIO auctor est *synopsos purioris theologiae disputationibus* XII. *comprehensa* atque edita Lugdun. Batau. MDCXXV. XXXII. XLII. LVIII. 8.*

HENRICI ALTINGII *loci communes*, quorum duae sunt partes. Prior exhibet didacticam: posterior elenchicam theologiam: **

IO. CLOPPENBURGII *aphorismi theologiae christianae*, Franeck. MDCXLVIII. 12. *exercitationes super locos communes theologicos*, quibus praecipua capita christianae doctrinae explicantur et defenduntur, Franeck. MDCLIII. 4. Ad quae scripta adiungendum est eiusdem *syntagma exercitationum selectarum theologicarum*, Franeck. MDCLV. 4. quo protheoria theologiae christianae ac disputationes de fœdere dei: testamento veteri et nouo atque aliis argumentis continentur: ***

LEONARD. RYSSENII *summa theologiae didactico-elenchtica*, Bern. MDCXLIX. MDCXC. MDCCIII. MDCCXXXI. 8.

FRANCISCI GOMARI *locorum communium theologico-*

ne, quod legatur, dignum est, licet mors impediuerit, quo minus opus hoc debitam perfectionem consequutum sit. Auctor dogmata non tantum explicat ac confirmat; verum etiam aduersarios refellit:

IACOBI ALTINGII *methodus theologia didactica*, Groning. MDCL. 12. Amstelod. MDCLVI. MDCLXII. 12. Tigur. MDCLXXII. 12. * quæ non rationem studii theologiæ ostendit, quemadmodum inscriptio iudicare videtur; sed compendium theologiæ dogmaticæ continet.

MARCI FRIDERICI WENDELINI *christiana theologia systema maius*, post auctoris obitum Cassel. MDCLVI. 4. in lucem editum, quod apud reformatos magnam estimationem ac laudem sibi adquisiuit, præsertim quia res docte, perspicue ac distincte explanauit. Reliquit præterea, veluti systema minus; siue compendium, *christiana theologia* libros duos, Hanou. MDCXXXIV. 8. Amstelod. MDCXLVI. MDCL. 12. Francof. MDCLXV. 12. Marp. MDCC. et adhuc sæpius in lucem productos. ** Eiusdem *exercitationes theologica vindices pro theologia christiana* ad theologiam polemicam pertinent hancque ob causam de iis iam taceo:

GER. IO VOSSII *theses theologica et historica de variis doctrina christiana capitibus*, Hag. comit. MDCLVIII. 4. *** Proposuit illas disputandas in academia leideni; nec solas theses exhibuit; sed eas quoque explicuit atque illustrauit:

IO. HENRICI HOTTINGERI *curfus theologicus, methodo altingiana conscriptus*, Duisb. MDCLX. 8. et Tigur. MDCLXVI. 8. Accessit eiusdem *urim, id est, oratio, theologi theoretici ideam exhibens*. Nonnulli scriptoribus, iam enarratis, adnumerant MARCVM BEVMLERVM ob *hypotyposin theologia*, Tigur. MDCVII. 8. et IOANN. ACRONII *syntagma theolog.* Groning. MDCV. 4.

§. XVIII.

* est in eius oper. tom. v. p. 71.

** FABRICII *hisor. bibliothec. part. VI. p. 179. LILIENTHALII theol. bibl. tom. I p. 743.*

*** exstant inter tractatus eius theologicos, qui, coniunctim Amstelodam. MDCC1. fol. editi, partem operum eiusdem constituunt.

§. XVIII.

EODEM seculo septimo et decimo pariter et decimo, præter adhuc a me enarrata, formatorum doctorum scripta dogmatica lucem prodierunt et multa illorum laudem nationem sibi compararunt; nec præter virtutes præferunt, ad librum commend aptas. Qui in illis conficiendis versati si nonnulli cogitationes ad id contulerunt, dogmaticam a scholasticorum subtilitatibus postquam istæ reuocatæ fuerant, purgant rationem inirent, diuiniorum doctrinam trad omnes tamen eandem viam hac in re sequuti *metodus fæderalis*, vti adpellatur, placundum ordinem fœderum, a deo factorum minibus sempiternæ felicitatis causâ, disponuntur, hique Ioannem Cocceium dicunt. Ad horum ordinem pertinent:

10. COCCEIUS, qui nullum quidem thema, ad methodum fœderalem adcommodatur in doctrina tamen de fœderibus diuinis inu gens fuit ac specimen dedit in *summa doctrinæ testamento dei*, quæ quum MDCXLVIII. prod

unditione et statu ecclesiae dei sub triplici aconomiarum ac testamenti veteris ac denique noui libri stelod. MDCLXXIII. 8. ibidem MDGLXXXIII. et 4. Francofurt. MDCXCVIII. 4. et Basil. MDCCXVIII. 4. it. et laudem industriæ, eruditionis atque utilitatis: *

CISCUS EYRMANNVS, qui edidit: *synopsin theocraticam aconomia fœderum dei ab initio seculorum confirmationem eorum*. Constat illa duobus tomis, prior veteris; posterior autem noui testamenti im complectitur. Inter libros, qui in hoc genere, iure locum tuetur. Multum orbi erudito, Coccei adseclis, se commendauit hancque ob semel; sed iterum atque iterum exiit. Lucem primum adspexit Traiect. ad Rhen. MDCLXXI 4. item MDCLXXXI. MDCLXXXVII. 4. Geneu. MDCXCL. CXL. 4. Franeker. MDCXCIX. 4. ** Additum *opus de studio theologico, feliciter instituendo*. Ex hoc confecta est alia huius tituli: *synopsis synopsos theocraticam aconomia fœderum dei*, cet. Amstelod. 12.

REIDANVS, cuius exstat: *corpus theologiae christianae quindecim locos digestum*, atque in duos tomos Lugdun. Batau. MDCLXXXVI. 4. Auctor partim de cartesiana; partim cocceiana theologiae dogmatica; in reliquis autem rigidam reformatorum sectam

---

REIDANVS edidit *exercitationem ad compendium aconomiarum I. Maassae*, Seruest. MDCCXVIII. 8. conf. acra eruditor. XIX. p. 111. *abgesonderte biblidsh. part.* 13. p. 1121.

REIDANVS theolog. christian. libr. 11. cap. 15. §. 6. seq. p. 94. EYRMANNVM in *synopsi* libr. 1. cap. 25. p. 143. sq. vbi impotentia dei exponit, quædam ad verbum ex SPINOZÆ *metaphysicis* cap. 9. descripsisse. Defensionem quædammanni suscepit atque ipsi exprobratum cum Spinoza sum, veluti calumniam, depellere voluit VAN DER EN *dissertat. de λόγῳ aduersus Io. Clericum* p. 175. REIDANVS autem monstrauit, se nihil dixisse, nisi quod esset eum, in libello, qui postea tertius theologia eius christiana adiectus est.

sectam sequitur ac sententiam supralapsari
tuetur:*

10. BRAVNIVS, cuius industriæ debem
fœderum; siue systema theologia didactica et elen
qui multis, præsertim cocceianis, valde si
Documentum rei huius præbent editiones,
natæ. Post primam eamque amstelodar
MDCLXXXVIII. 4. 'prodiit ille in lucem itide
MDCXCI. 4. ibidem MDCXCII. 8. MDCCII. 8.
MDCXCII. MDCCXI. 8. Quamuis auctor do
fianorum et cocceianorum propria, tradar;
tamen capitibus reformatorum sententiam
dit ac perspicua methodo vitur: **

HERMANNVS WITSIVS in *economia fœd*
hominibus, quæ licet non plenius sit atque ad
ma; pleraque tamen doctrinæ sacræ capita.
In quatuor libros illa diuisa est et ea ratio
vt ob perspicuitatem, ordinem, adcurati
nemque omnino laudanda sit, si quæ refo
que in his speciatim cocceianorum propria
seponamus. Prodiit opus hoc Leouard. MD
MDCLXXXV. 4. Traiecti ad Rhen. MDCXCIV.
ab auctore emendata atque aucta est; it
MDCCXII. 4. ac Basil. MDCCXXXIX. 4. ***

stantissimis in genere hoc scriptis adnumerandas, quarum auctor rigidiorē opinionem de absoluto decreto tuetur. Cum thesi antithesin ita coniungit, ut differentium sententias ipsis illorum verbis proponat; præterea autem in fine singulorum capitum usus ad pietatem et consolationem adiecit. Descriptæ denuo sunt hæ *institutiones* Hal. MDCCXXI. 4. et Marburg. MDCCXXXII. 4. cum MATTH. MARTINII *epitome theologiae methodice dispositæ*. * Eiusdem *synopsis theologiae reformatæ* exiit Amstel. MDCCXV. 8. et Marburg. MDCCXXX. 8. ** Prodiit etiam: *prodromus corporis theologiae*, Hag. MDCLXXXII. 4. qui plane ad Cocceii placita conformatus est, cuiusque auctor esse perhibetur GER. VAN DER MELEN.

§. XIX.

QUVM non omnes reformatæ ecclesiæ doctores methodum fœderalem adprobarent ac difficultates, quæ cum illa coniunctæ sunt, bene perspicerent, de alia ratione cogitarunt; theologiam dogmaticam tradendi, licet heteroquin a Cocceii opinionibus fuerint haud alieni. Via diuersa est, quam isti ingressi sunt. Alii in dogmatum ordine constituendo præcipue naturalem illorum nexum ante oculos posuerunt; alii contra ab isto discessisse ac methodum, artificiosam magis; quam naturæ rei congruentem, adhibuisse videntur; commune tamen id habent, ut a scholasticorum sordibus se abstinerint. Qui ad classem hanc pertinent, illi sunt sequentes:

LVD. LE BLANC, cuius exstant: *theses theologiae; seu corpus theologiae*, primum duobus tomis Sedan. MDCXLVI. 4. editæ: deinde iterum Londin. MDCLXXXIII. et MDCCVII. fol.

* PETR. VAN MASTRICHT, cuius *theologia theoretico-practica* quum publicæ luci exposita esset, Amstelodam. MDCLXXXII. et LXXXVII. 4. illa, multis accessionibus locupletata, prodiit Traiect. ad Rhen. MDCXCIX. 4. una cum compen-

* acc. eruditior. supplement. tom. x. p. 115.

** *sammlung von alten und neuen theol. sachen*, 1745. p. 367.

compendio historiæ ecclesiasticæ: idea theologiæ r
hypotyposi theologiæ asceticæ, ac paralipomenis de
concionandi methodo; item Amstelod. MDCC
MDCCXXVIII. 4. Traiect. ad Rhen. MDCCXXIV. 4.
capita theologiæ huius dogmaticæ constant parte
ca, dogmatica, elenctica ac practica: *

MELCHIOR LEYDECKERVS, quem huc refe
solum ob *synopsin theologiæ christianæ*, Traiect. ac
MDCLXXXIX. 8. ac *ideam theologiæ reformatæ*,
MDCXCVI. 8. ** fed etiam ob *æconomiam trium per
in negotiis salutis humanæ, libris VI. quibus uniuersa
mata fides ex certis principiis congruo nexu explicat
monstratur ac defenditur*, Traiect. ad Rhen. MDCLXX
Quo libro ordinem dogmatum theologicorum ex
mia gratiæ trium personarum diuinarum, in neg
lutis nostræ occupatarum, deriuare adnititur at
illis dissentit, qui secundum æconomiam feeder
theologiam tractant: ***

IO. MARCKIUS in *compendio theologiæ christi
anæ, elenctica*, edito Groning. MDCLXXVII. 8.

coruperit: deinde in opere, quæ antea molitum equutus sit, ac tandem, omni opere absoluto, n celebrauerit sabbatum: *

JISC. TVRRETTINVS, cuius *compendium theotico-elenctica*, editum est Amstelod. MDCXCV. 4. atau. MDCCXXXI. 4. Magis id spectat ad polemiam dogmaticam theologiam, atque epitome est *metica*, quam TVRRETTINVS composuit, ita, vt quædam ex RYSENII *summa theologie*, adducta, sint sumta:

ENRIC. HEIDEGGERVS, cuius tria scripta a me randa sunt, quorum primum titulum præ se ha- la *theologia christiana*, Tigur. MDCXCVI. 4. ** secun- illa *medulla theologie christiane*, ibidem MDCXCVII. 8. : *corpus theologie christiane, exhibens doctrinam qua secundum pietatem est, eamque contra aduer- samque, veteres et novos, vel in fundamento fidei; lud errantes, ita adferens, ut simul historia eccle- xis et noui testamenti contineat διατύπωσιν adeo- istam theologia didactica, elenctica, moralis et gema*, quod post auctoris obitum itidem Ti- : duobus tomis fol. publicam lucem adspexit et CCXXXII. denuo litteris descriptum fuit. Opus theologiam dogmaticam erudite, solide ac per- e scholasticorum nugis ac quisquiliis, tradit, et, e reformationum propria excipiantur, ob utili- am adfert, commendandum est: ***

EGIVS VITRINGA, qui dedit: *doctrinam chri- tonis per aphorismos descriptam*, Franecq. MDCCII. 8. m. MDCCXIV. 8. Antea prodierunt eius: *apbo- rici fundamentales*, Traiect. MDCLXXXVIII. 8.

M. VAN TIL, qui edidit: *theologiae utriusque m; cum naturalis; tum reuelata. una cum adpen- rigine controuersiarum nostri temporis*, Lugdun. MDCCIV. 4. librum, qui paruus quidem est; ordine

P 2

tamen

cor. suppl. tom. II. p. 401.

II. biber. biblosb. part. III. p. 379.

Horiam vix Heiaeggeri. §. 164. sqq. LILIENTHALII
ibid. tom. I. p. 739.

tamen ac perspicuo stilo se commendat. Id habet singulare, quod theologiam naturalem separatim a theologia reuelata tradat: *

BENEDICT. PICTETVS, præ aliis nominandus ac laudandus. Scripsit *theologiam christianam*, quæ in lucem exiit latine, Geneu. MDCXCVI. MDCCXVI. MDCCXXX. 8. item Lugdun. Batav. MDCCXXIII. et MDCCXXXIV. duobus voluminibus 8. ac gallice sub titulo: *la theologie chrétienne*, Amstelod. MDCCII. 4. ** et cum additamentis, Geneu. MDCCVIII. 4. *** MDCCXXI. 4. Operè hoc continetur egregius rerum theologicarum adparatus auctorque eruditionem non mediocrem ac subactum iudicium luculenter monstrat. Non solum operam ille collocauit in dogmatibus explicandis ac probandis; verum etiam disputat contra aduersarios ac multis argumentis lucem ex historię ecclesiasticę monumentis adfert. Ob præstantiam suam liber hic germanice versus et in lucem productus est sub inscriptione: *christliche gottesgelahrheit vnd wissenschaft der heils*, * duobus tomis, Lipsiæ MDCCXXIII. 4. Nec tacenda est eiusdem auctoris: *medulla theologicæ* Geneu.

10. HENRIC. HOTTINGERVS in *typo doctrinae christiana-*
Francos. ad Mæn. MDCCXIV. 8.

10. RODOLPH. RODOLPHVS, cuius prodierunt: *theo-*
christiana τὰ τῆς πίστεως, siue credenda de deo eiusque
in mundo et ecclesia, sub diuersis temporum æconomiis,
cit. MDCCXIV. 8.

JACO HAIO VAN DEN HONERT, ex cuius *commenta-*
ta de veris dei viis ISAAC. VERBURGIVS theologiam natu-
ram et reuelatam, per aphorismos, delineatam exhibuit, Am-
stod. MDCCXV. 8.*

RYARDVS ANDALA, cuius exstant: *summa theologiae*
aturalis, Franecker. MDCCXVI. 4. ac dissertationes in
ologiam supernaturalem:

10. MELCHIOR in *fundamentis theologiae didascalicae,*
ad compendium sæpe prodiit: Herborn. MDCLXXXV.
MDCCX. 12. MDCCXXIV. 8. Franecker. MDCXCIII. 8. item
ta Io. van den Honert Lugd. Batauor. MDCCXXII. 4. **
illud etiam belgico sermone in tabulas redactum, Lugd.
MDCCXXIV. edidit, ac Marp. MDCCXXVII. 8.

CAESAR PEGORIER, cuius: *theologie chrétienne, qu'on*
plique en forme d'entretiens, pour la rendre plus claire et
us sensible, auctior et emendatior edita est Amstelodam.
DCCXXVI. 4. antea autem sub titulo: système de la reli-
on protestante, Roterodam. MDCCXXVIII. 4. *** prodiit.
uctor pertractat cum theoreticam; tum practicam theo-
giæ partem, simulque refellit scepticos, falsos philoso-
hos ac pontificios: *

AEGIDIUS FRANCKE, qui edidit: *beilige godgeleertheid,*
ordrac. MDCCXIX. 8.

BERN. SEBAST. CREMERVS in *summa theologiae super-*
turalis, Harderuic. MDCCXXII. 4.

IOANN. VAN DEN HONERT, cuius *institutiones theolo-*
didactico-elencticae, Lugd. Batau. MDCCXXXV. 4. pro-
erunt, ob breuitatem ac distinctam tractandi rationem

P 3

laudan-

cruditor. MDCCXVI. p. 59.

mlung von alten und neuen theol. sachen, 1745. p. 148.

abgesonderte biblioth. part. VII. p. 565. nouuell. de la republiq.
des letr. MDCCXXIII. p. 186.

cruditor. MDCCXXVI. p. 544.

laudanda. Adiectæ sunt duæ orationes: altera de *regeneratione*; altera de *hîstoria ecclesiastica*, theologi maxime necessaria:

DAN. CERDESIVS, qui edidit: *doctrinam gratiæ; seu compendium theologiæ dogmaticæ, ex scripturarum fontibus hauriam*, Duisburg. MDCCXXXIV. 4.*

ALBERTVS TOCET, cuius prodierunt: *institutiones theologiæ christiænæ*, Groning. MDCCXXXVI. 4. ita scriptæ, ut theologiam et dogmaticam et polemicam complectantur: **

DAN. WITTENBACHIVS, qui iuris publici fecit: *tentamen theologiæ dogmaticæ, methodo scientifica pertractata*, tribus tomis, Bern. MDCCXLI. MDCCXLII. 8. *** et Francof. MDCCXLVII. 8. ac *compendium theologiæ dogmaticæ et moralis*, Franc. ad Mœn. MDCCCLIV. 8.

HENR. GVIL. BERNSAV in *theologia dogmatica, methodo scientifica pertractata*, cum præfatione Wolfii, eo modo composita, ut per nimium dictæ methodi ac philosophiæ, cui se addixit, studium nonnumquam plus rationi; quam scripturæ sacræ eiusque testimoniis tribuisse, ac methodi

MDCGXII. 8. PETRI VAN HOECKE *entwurf der gattlichen wahrheit*, qui liber itidem belgice compositus ac germanice versus est: 10. FRIDER. OSTERWALDI *compendium theologiae christianae*, iterum editum Basil. MDCCLIV. 8. CHRIST. BRVINGS *doctrina de regno dei; seu systema brevius theologicum didactico-practicum*, Francof. ad Moen. MDCCLV. 8. Nonnulli addunt: CHRISTOPHORI WITTICHII *theologiam pacificam*, Lugd. Batav. MDCLXXI. 4. eiusdemque *theologiam pacificam defensam*, Amst. MDCLXXXIX. 4.* minus tamen apte. Spectant enim hi libri ad controuersias, quarum occasionem eo tempore philosophia cartesiana prae-buit, ac praecipue Samueli Maresio oppositi sunt. Idem dicendum est de IACOBI GAERDENII *theologia pacifica; sive comparatiua*. Eo enim consilio opusculum hoc conscriptum est, vt monstretur, cuius momenti quodlibet fidei dogma sit, atque ex eo intelligatur, quanam doctrinae sacrae capita salutis aeternae causa necessario sint amplectenda. **

§. XX.

Quod ad Anglos speciatim adinet, magnus quidem eorum numerus est, qui theologiam dogmaticam egre-

P 4

giis

* *act. erudit.* MDCLXXXIX. p. 501.

** GAERDENIUS orationem de *veris theologiae pacificae fundamentis; sive theologia comparatiua* recitauerat. Quae quum publicam lucem vidisset, ea non solum in alias linguas translata fuit; sed etiam formam libelli recepit ac Lond. MDCXCIX. prodiit; postea autem denuo editum est opusculum hoc cum PETRI FOIRETI *idea breuiore theologiae mysticae ac huius auctorum*, Amstelodam. MDCCII. 8. atque iterum cum eiusdem *bibliotheca mysticorum selecta*, Amstelod. MDCCVIII. 8. hac inscriptione: *theologia pura et pacifica vera ac solida fundamenta; sive theologia comparatiua*. Germanica interpretatio hunc titulum praese-ert: *theologia comparatiua; oder dieienige theologie, welche eines mit dem andern vergleicht und weislich unterscheidet*, MDCCXXI. 8. Eam comparandi rationem auctor commendat, vt pro ista discrimen religionum minus; quam decet, sit statuendum ac via ad salutem sempiternam latior hominibus pateat. Quam ob causam fuerunt, qui ipsi contradicerent, vt pote IAEGERVS; CHLADENIUS, inprimis FOERTSCHIVS. Plura hac de re dixi *differtat. de variis theologiam tradendi methodis* §. 15. sq. quae tamen magis ad polemicam; quam dogmaticam theologiam pertinent: adde *die vnschuld. nachrichten* 1705. p. 335.

giæ: * IO. LVDOVIC. FABRICIVS *exercitatione*
logia et eius principio: ** IO. OWENVVS in *theologia*
sue de natura, ortu, progressu et studio vera theologia
sue, Brem. MDCLXXXIV. 4. Franeck. MDCC. 4.
 etiam in scriptis theologiæ historiæ numerari
 IO. CHRISTIAN. KIRCHMEIERVS *thesibus theologiae*
logia in genere. *** De articulis fundamentalibus
 mentati sunt: SEBAST. CVRTIVS *dissertatione de*
mento salutis et articulis fundamentalibus, Marp. M.
 FRID. SPANHEMIVS *disputationibus de fundam*
fidei articulis: * IO. GRAVEROLIVS *de articulis fun*
talibus religionis christiane, Amstelodam. MDCXCVI.
 IO. ALPHONS. TVRRETTINVS *disquisitione de articu*
damentalibus: *** SAM. STRIMESIVS in *tractatu*
damentalibus fidei christiane articulis, Francof. ad
 MDCCVIII. 4. De tractatu hoc pariter ac TVRRETTIN
sitione infra plura dicam, quando a me scripta co
 ecclesiastica inter lutheranos ac reformatos ex
 sunt.

II. DE SCRIPTVRA SACRA

HENRIC. BVLLINGERVS de *scripturae sacrae au*
certitudine, firmitate et absoluta perfectione, libris
 Tigur. MDXXXVIII. DAVID PAREVS *disserta*
scripturae praestantia, dignitate, auctoritate, perfecti

THOMAS STURGEON, virque, præsertim in
his adnotationibus, singularis eruditionis documenta
sunt, quum vel difficiliora scripturæ sacræ effata ex-
eant; vel ex monumentis antiquitatis ecclesiasticæ ac
ne ea adferrent, quæ ad res ipsas illustrandas atque
das multum adiumenti habent. * Præter hos,
ADVS LEIGH *systema theologiæ*; THEOPHILVS GALE
ideam theologiæ tam contemplatiuæ; quam actiuæ
L

§. XXI.

ETER systemata ac compendia theologiæ dogma-
formati scripta composuerunt, quibus singularia
mata ex instituto ac separatim pertractata sunt.
Ab initio emendatorum sacrorum vsque ad
tatem multi inter eos exstiterint, qui ad hoc
genus se conferrent, numerus huiusmodi
sive sint libri ac tractatus; siue disputationes,
est, ac quamuis non omnia eandem digni-
tatur; non pauca tamen sunt, quæ auctorum
egregiam industriam pariter ac eruditionem
Quorum syllabum vt nunc exhibeam, ordo
Exposuerunt

gia: * IO. LVDOVIC. FABRICIVS *exercitatione de theologia et eius principio*: ** IO. OWENVUS *in theologumenis; sue de natura, ortu, progressu et studio veræ theologiæ libris sex*, Brem. MDCLXXXIV. 4. Franeck. MDCC. 4. qui liber etiam in scriptis theologiæ historicæ numerari potest: IO. CHRISTIAN. KIRCHMEIERVS *thesibus theolog. de theologia in genere*. *** De articulis fundamentalibus commentati sunt: SEBAST. CVRTIVS *dissertatione de fundamento salutis et articulis fundamentalibus*, Marp. MDCLXIV. FRID. SPANHEMIVS *disputationibus de fundamentalibus fidei articulis*: * IO. GRAVEROLIVS *de articulis fundamentalibus religionis christianæ*, Amstelodam. MDCXCVIII. 8. ** IO. ALPHONS. TVRRETTINVS *disquisitione de articulis fundamentalibus*: *** SAM. STRIMESIVS *in tractatu de fundamentalibus fidei christianæ articulis*, Francof. ad Viadr. MDCCVIII. 4. De tractatu hoc pariter ac TVRRETTINI *disquisitione* infra plura dicam, quando a me scripta concordie ecclesiasticæ inter lutheranos ac reformatos enarranda sunt.

IERVS, cuius studio *disputationes de scripturarum prophetiarum et apostolicarum auctoritate, perspicuitate et perfectione* Tigur. MDC. 4. prodierunt: GVIL. WHITACKERVS, loco hoc commemorandus ob librum inscriptum: *disputatio de sacra scriptura*, atque in lucem emissum Herborn. MDXC. et MDC. 8. contra Robertum Bellarminum et Thom. Stapletonum; * item IO. RAINOLDVS in *thesibus de sacra scriptura et ecclesia*, Hanou. MDCH. 8. SIBRAND. LVBBERTVS, cuius de *principiis christianorum dogmatum libri VII.* contra Bellarminum compositi, non solum Franecker. MDXCVI. et MDCVIII. 8. sed etiam Hanou. MDCV. 8. lucem viderunt: GEORG. SOHNIVS, qui reliquit libros duos de *verbo dei et eius tractatione*, Heidelberg. MDLXXXVIII. 4. ** IO. MESTREZAT in *traité de l'écriture sainte, contre le iésuite Regourd et le cardinal du Perron*, Geneu. MDCXXXIII. 8. ALEX. MORVS, qui ad posteritatem transmisit: *causam dei; siue de scriptura sacra exercitatio*. MDCLIII. 4. IO. HENRIC. BISTERFELDIVS, qui commentatus est de *eminentia et efficientia scripturae sacrae*, Lugdun. Batauor. MDCLIV. 8. IO. COCCIVS de *potentia scripturae sacrae*, Lugdun. MDCLV. 12. IO. OWENVS de *diuina origine, auctoritate ceter. scripturae*, qui liber, sermone anglico consignatus, Oxon. MDCLIX. 8. prodiiit: STEPHAN. GAVSSENIUS in *thesibus theolog. de verbo dei*, Salmur. MDCLXV. 4. *** ELIAS GREBENITZIVS de *sacra scriptura vero usu, solis protestantibus proprio*, Francofurt. MDCLXXXVII. 4. SAMVEL BOCHARTVS, cuius *epistola ad Tapiniam, qua scripturae sacrae diuinitas argumentis insitis demonstratur*, Hal. MDCCXXII. 8. denuo edita est: * FRID. SPANHEMIUS de *diuina scripturarum origine et auctoritate*, Heidelberg. MDCLV. ** IACOB. TRIGLANDIVS

---

* est quoque in eiusdem operibus, quæ Geneu. MDCX. duobus tomis sol. prodierunt.

** translati sunt in eius operum tomum I.

*** in eius dissertationibus, theologic. p. 353. edition. halens. MDCCXXVII.

* est etiam tom. I. operum, Lugd. Batauor. MDCXCIII. p. 926.

** tom. II. operum eiusdem p. 1336.

iecit IENKIN. THOMASIVS, Altorf. MDCCXIII. *ANDALAE existentia dei, non modo a posteriori; sed et a priori demonstrata*, Franeck. MDCCV. 4. Reliqua gescripta iam tacitus prætereo, SAMVEL. vindelicet. RICHARDI BENTLEII, NEHEMIAE GREWII, CHEYNII, BERNARD. NIEVWENTYTII atque

(2.) de *essentia et attributis dei*

HIERONYMVS ZANCHIVS libris quinque *dei; sue diuinis attributis*, Heidelb. MDLXXVII. fol. THOM. MORTONVS, cuius liber de *diuina natura* MDXCIX. 8. ad nos peruenit: MATTH. MAARTI de *deo et duabus christi natiuitatibus*, Brem. MDLXXIX. 10. scripsit: IO. PRESTONVS in *sermonibus de diuinis attributis*, anglice Londin. MDCXXXI. 4. editio IACKSONVS de *diuina essentia et attributis*, ibidem anglicana, duabus partibus, quarum prior Londin. posterior autem ibidem MDCXXIX. 4. in lucem prodierunt. EDVARD. LEIGHIVS in *tractatu de deitate*, Londin. MDCXXIX. 4. GER. MEIERVS, cuius exstat *fasciculus obseruationum* Brem. MDCLXXIX. 4. CHRIST. WITTICHIVS, qui *examina ethicæ Benedicti de Spinoza* commentarium de deo et eius attributis adiecit, MDCXC. 4. * Librum hunc eruditum *Abr. von K* vertit. ** Præter hos, mentionem facio C VII. s

MDCVI. 4. quod opus in rarioribus libris numeratur: IO. DAVENANTIVS, cuius *praelectiones de iudice controuersiarum et iustitia habituali atque actuali*, Cantabrig. MDCXXXI. fol. lucem adspexerunt: IO. CAMERO de *iudice controuersiarum*.* FRANC. VLRIC. RIES tractatu de *iudice supremo et infallibili in rebus ac controuersis fidei, non papa; vel concilio; sed sacra scriptura*, Marburg. MDCCLIII. 4, atque alii. Quæ superiori seculo in Belgio de quæstione: num diuina auctoritas scripturæ ex sola ratione sit probanda? disputata fuerunt, ita, ut istam DVKERVS, VAN DER WAYEN, ROELIUS, HVLSIVS adfirmarent; HYBERVS autem, DE VRIES, WITSIVS atque alii contrariam tuerentur sententiam, ea percensebo alio loco.**

III. DE DEO

a.) de existentia dei

de qua ex reformationum ordine multi, præcipue Angli, egregia scripta concinnarunt; quum autem ista magis philosophica sint; quam theologica, ac præterea, licet non omnia; pleraque tamen, ad atheorum stultitiam repellendam composita, quædam tantum illorum iam adduxisse, sufficiat; vberiore autem notitiam eorum suppeditare, mihi animus est, quum a me libri, contra atheos editi, enarrandi sunt. Exstant: IO. RAII *sapientia dei manifestata in operibus creationis*, qui liber, lingua anglica scriptus, primum Londin. MDCXCI. 8. prodiit: deinde non solum sæpe iterum descriptus est; verum etiam in lucem exiit gallice, Vltrai. MDCCXIV. 8. et germanice studio Casp. Caluærii, Goslar. MDCCXVII. 4.*** IOANNIS EDVARDI *demonstratio existentia et prouidentia diuina*, Londin. MDCXCVI. 8. ISAAC. LAQUELOTI *dissertationes sur l'existence de dieu*, Hag. comit. MDCXCVII. 8. SAMVEL. CLARKII *tractatus de existentia et attributis dei*, quem latinum fecit ac *historiam atheismi* adiecit

* vide illius opera p. 593. sqq.

** recensentur scripta hæc a CLERICO *biblioth. uniuers. tom. VI. p. 368. tom. VII. p. 429. et tom. XIII. p. 405. THOMASIO in den monatsgesprächen, 1688. p. 862. sqq. et FABRICIO delect. argum. et syll. scriptor. de veritate religion. christian. p. 510.*

*** confer FABRICIUM præfation. ad *Derbumi astrotheolog. p. 41.*

posthæc inter polemica commemoranda, i
Præter hos, HERMANN. DEYSINGIUS *con-*
nem mysterii sacrosancta triados eamque Fri
edidit; * maiori autem iure in adu
doctoribus ac propugnatoribus sanctissimæ
randus est. Quæ enim tradit, illa ad saba
xime accedunt. Per patrem, filium ac s
intelligit tres essentia diuinæ facultates:
prelle, in diuinitate plures personas dari.**
tiandum est de STEPHANI NYE *doctrina de*
Londin. MDCCI. 8. quum sublime dogma
cat, vt quæ deus in codice suo nobis pare
peruertat. Deum esse mentem, putat, qu
ipsum intellexerit atque amauerit: intellec
amorem autem spiritum sanctum. Nec
liber, cuius inscriptio est: *Caluinus orthod-*
catio Caluini de trinitate et christi diuinitate
MDXCIV. 8. huc referri debet. Scriptum e
ctor aduersus Aegidium Hunnium pro C
uit,*** hocque nomine ad theologiam pole
vbi plures percensebo, qui de trinitate exp

(β.) de filio dei eiusque generatione sp

- IOS. SIMLERVS de æterno dei filio et spiri
MDLXXVII 8. IO. BYD. WETSTENIUS de

CVIL. TWISSVS de *scientia dei media*, Arnhem. MDCXXXIX.
 fol. 10. OWENVS de *iustitia diuina*, Oxon. MDCLIII. 8.
 MOSES AMYRALDVS de *iure dei in creaturas* commentatus est.

IV. DE TRINITATE

a.) *generatim*

HIERONYM. ZANCHIVS de *tribus elohim, aeterno patre, filio et spiritu sancto, uno eodemque iehoua*, Francof. MDLXXII. MDLXXXIX. Neostäd. MDCL. XXIV. quem librum scribendi, Zanchio prouincia data est a Friderico, electore palatino, occasione thesium, Albæ Iuliæ disputandarum et Heidelbergam missarum, isque et tam præclare confectus, ut ipsi in æt. Zanchii reliqua scripta primus locus adsignetur.*
 LAMBERT. DANÆVS in *synopsi doctrinae de trinitate*, Geneu. MDLXXX. quæ collecta est ex symbolis et veteribus synodis:*** 10. HENR. BTSTERFELDIUS de *trinitate*, Lugdun. Batav. MDCXXXIX. 4. qui tamen liber, Io. Crellio oppositus, magis polemicis quam dogmaticis scriptis adnumerandus est. FRANCISC. CHEYNELLIVS in *doctrina de sancta trinitate*, anglice tradita, Londin. MDCL. 8. MOSES AMYRALDVS de *mysterio trinitatis*, Salmur. MDCLXI. 10. OWENVS, cuius exstat: *vindictio doctrinae de trinitate*, sermone anglicano exarata, Londin. MDCLXIX. 8. BARTHOLD. HOLTZFVSIVS in dissertatione de *trinitate*, Francof. ad Viadr. MDCCIV.*** 10. MEIERVS, qui edidit commentationem eruditam ac perutilem præsertim aduersus iudæos, de *mysterio sacrosanctæ trinitatis, ex solius veteris testamenti libris demonstrato atque ex veterum ac recentiorum rabbinorum, præsertim cabbalistarum rarissimis monumentis illustrato*, Harde-rouic. MDCCXII. 4.* Inter Anglos præcipue DAN. WATERLANDVS se strenuum doctrinæ de trinitate defensorem exhibuit ac pro ista: *the importance of the doctrine of the holy trinity asserted*, Lond. MDCCXXXIV. 8. ** atque alia scripta, post-

* FABRICII *hisor. biblioth. part. III. p. 382.*

** *ibidem part. VI. p. 180.*

*** est inter reliquas eius *disputationes theologicas*, quæ MDCCXIV. 4. coniunctim prodierunt.

* *act. erudit. MDCCXIII. p. 65.*

** *auserlesene theolog. biblioth. part. 75. p. 307.*

iudicio vera dogmata explanaret ac confirmaret, rem refelleret.*

V. DE CREATIONE

WOLFG. FABRICIVS *Capito*, qui dedit: *hexameron opus explicatum*, Argent. MDXXXIX. 8. HIERON. *de operibus dei intra spatium sex dierum creationis*, MDXCI. fol. et MDCXII. 4. MATTH. MARTINIUS *et tione de creatione mundi*, Brem. MDCXIII. 8. IO. ZVI in disputationibus de tempore creationis mundi et tione in genere et hominis in specie: MATTH. HALL opus egregium de originibus generis humani, postquam talitatem suam finierat, lucem vidit anglie MDCLXXVII. fol. et ex anglico germanice versum iutoris brandenburgici Friderici Guilielmi, interprerico Schmettau, Berolin. MDCLXXXIII. fol. ac minoris Vratislau. MDCLXXXV. 8. sub inscriptione: *der fang; oder das vrsprungliche herkommen des menschen schlechts*, ceter. Addendi sunt: GER. MEIERVS *et tiorum de creatione, prouidentia diuina, peccato et pen fasciculo*, Brem. MDCLXXX. 4. IO. RAIVS, cuius *disphysico-theologici de chao primitiuo et creatione mundi: uio vniuersali, eius caussis atque effectibus et de di mundi et futura conflagratione*, anglie Londin. MDC

III. 8. * ANTON. DRIESSENVVS in *vindiciis lo-
merationem filii dei diuinam vnā modo eamque na-
dferentium*, Grœning. MDCCXXXII. 4. BERN. SEBA-
REMERVS *commentatione in bas vindicias*, Amstel.
XIII. 4. IO. WESSELIVS *dissertatione de christo*
ito: ** FRIDER. ADOLPH. LAMPE *dissertationi-
is veteris testamenti, quæ de λόγῳ ὑποστατικῷ agere,*
*: *de personalitate τῷ λόγῳ, de λόγῳ deitate.* ***

γ.) *de spiritu sancto speciatim*

MARESIVS *dissert. de personalitate et diuinitate
iuncti*, Grœning. MDCL. 4. IO. CLOPPENBURGIUS,
it: *vindicias pro deitate spiritus sancti*, contra Io-
idellum, Anglum, Franeck. MDCLII. * CHRISTOPH.
HIVS, cuius duo scripta argumenti huius ad nos
runt. Alterum præfert inscriptionem: *caussa spi-
ritus, persona diuina, eiusdem cum patre et filio essentia,*
t MDCLXXVIII. 8. alterum autem: *caussa spiritus san-
cti*, ibid. MDCLXXXII. 8. Vtroque auctor pugnat con-
sophorum Sandium ** hocque nomine id vna cum
MARESIIO ac CLOPPENBURGIO, quorum paullo an-
tionem feci, et in libris polemicis locum suum iure
Princeps eorum, qui doctrinam de spiritu sancto
udio enarrarunt, est FRIDER. ADOLPH. LAMPE.
torem *disputationes de spiritu sancto*, Brem.
XVIII. iisque de nomine et personalitate: de diui-
processione, relationibus æconomicis ad patrem et
de æconomia in regno naturæ deque adpartitioni-
tus sancti ita exposuit, vt non sine eruditione ac
iudi-

WITSII *exercitation. περί τῷ λόγῳ, tom. II. miscellaneor.*
P. 87.

rationib. eius academicis, quæ Lugd. Bataur. MDCCXXXIV. 4.
a adpexerant, p. 501.

lationes hæ coniunctim exhibentur in auctoris *Synagmæ, dis-
tinctionem philologico theologicarum volum. I. p. 173.*

etiam tom. II. oper. illius theolog. p. 451.

didant: *problema paradoxum de spiritu sancto: annon per il-
fanciarum angelorum genus intelligi possit?* Colon. siue potius
Paderb. MDCLXXV. III. 8.

iudicio vera dogmata explanaret ac confirmaret; falsa autem refelleret. *

V. DE CREATIONE

WOLFG. FABRICIVS *Capito*, qui dedit: *hexaëmeron dei opus explicatum*, Argent. MDXXXIX. 8. HIERON. ZANCHIVS *de operibus dei intra spatium sex dierum creationis*, Neostad. MDXCI. fol. et MDCXII. 4. MATTH. MARTINIVS *commentatione de creatione mundi*, Brem. MDCXIII. 8. IO. ZVINGERVUS *in disputationibus de tempore creationis mundi et de creatione in genere et hominis in specie*: MATTH. HALE, cuius opus egregium *de originibus generis humani*, postquam mortalitatem suam finierat, lucem vidit anglie Londin. MDCLXXVII. fol. et ex anglico germanice versum iussu electoris brandenburgici Friderici Guilielmi, interprete Henrico Schmettau, Berolin. MDCLXXXIII. fol. ac minoribus typis Vratislau. MDCLXXXV. 8. sub inscriptione: *der erste anfang; oder das vrsprungliche herkommen des menschlichen geschlechts*, ceter. Addendi sunt: GER. MEIERVS *in observationum de creatione, prouidentia diuina, peccato et poena peccati*

nulli historię creationis, a Mose diuinis litteris con-
nate, eam operam consecrarunt, vt istam explicarent et
e ab iis, qui prauę sentiunt, defenderent; ita autem simul
ipsum dogma egregiam adtulerunt lucem. In horum
numero sunt: FRANC. IVNIUS, cuius ad nos delata est:
*generatio, seu creationis a deo factę et in ea prioris Adami,
et creationis integri et ex lapsu corrupti, historia*, qua contine-
tur interpretatio trium priorum capitum geneſeos, Heidelb.
MDLXXIX. 4. * IO. HENRIC. HOTTINGERVS, cuius ex-
at: *historia creationis examen theologicum-philologicum*, Hei-
delberg. MDCLIX. 4. IOANN. SCHOTANVS in *exercitationi-
bus academicis ad sacram primę geneſeos rerum historiam*,
Frank. MDCLXXXVII. 8. IO. WITTY, cuius *vindicatio expositio-
is vulgaris historie mosaice de creatione mundi*, lingua angli-
ana, Lond. MDCCV. 8. ** prodiit: GVIL. VANDER MVELEN
in *dissertationibus philologicis de die mundi et rerum omnium
naturali, complectentibus historiam creationis, iuxta seriem et
ordinem, a Mose descriptam*, Traiect. MDCCXIII. 4. et
iterum cum addita dissertatione ad caput III. *geneſeos*,
MDCCXXXVIII. 4. duabus partibus, quę adparatum rerum, ad
historiam creationis rite intelligendam perutilium, exhi-
bent: *** TACO HAIIO VAN DEN HONERT, qui dedit vbe-
riorem commentationem de *creatione mundi secundum nar-
rationem Mosi*, ea ratione scriptam, vt iridem multum mo-
menti adferat ad mosaicam historiam illustrandam. * Spe-

Q 2

cant

* scriptum hoc etiam exstat in auctoris *oper. theologic. tom. I. p. 26.*

** disputat contra WHISTONI nouam theoriā telluris, anglice edi-
tam Londin. MDCCVI. 8. et germanice versam, quamuis minus
felicitę, a Suenio Francof. MDCCXIII. 4. Prodiēunt pręter scriptum
hoc in lucem: KEILL *examen theorię sacrę Burnetii et animad-
versiones in Whistoni theoriā*, Oxon. MDCCVIII. 8. anglice: ad
de acta eruditorum MDCCVII. p. 161.

*** sub finem voluminis huius legenda est auctoris defensio disserta-
tionis de origine iuris naturalis, opposita Simon. Henric. Musai
vindicis iuris natural. paradif. conf. *memoires de Trevoux*
MDCCXIV. iul. p. 1149. *journal des sçauans* MDCCXIV. decem-
ber. 1696. act. eruditor. MDCCXIV. p. 115. MDCCXXXIX. p. 154.
journal litteraire tom. I. p. 46. neuen bucherſaal der gelehrten welt,
1711. p. 251.

**** in *dissertationibus historic. Lugdun. Batav. MDCCXXXVIII. 2.*
p. 1. sqq.

In Anglia præsertim de penimi genu
 veneficis; siue sagis scripta composita a
 diuersi tamen generis. Nonnulli eorum
 dunt, diabolum cum hominibus fœdus in
 tem nomine omnino inter hos fuisse, qui
 sciperent: quippe **MERIC. CASAVBON**
commercio Ioann. Dæ cum spiritibus, ang
 scripta atque edita Londin. MDCLIX. 8.
VIL in *sadduceismo triumphato; oder bet*
spenstern und geistererscheinungen, Hambu
 liber anglice scriptus ac Londin. MDCLXXX
 editus; germanice autem conuersus fi
BAXTERVS in *der gewisheit der geister, g*
durch unlaugbare historien von erscheinu
zaubereyen, stimmen ceter. Norimb. MDCC
 dem germanica interpretatio est libri,
 anglica compositi ac Londin. MDCXCI. 8.
IO. BEAUMONT, cuius exstat: *historisci*
theologischer tractat von geistern, erscheinun
andern zauberhandeln, ceter. quem libri
 dus ex anglico in germanicum conuertit
Christian. Thomasi, Hal. MDCCXXI. 4. pul
 anglice autem ille prodiit Londin. MDCC
 auctorem fuisse nimis credulum ac me

intra deorum cultores ac quosdam philosophos; sed etiam turnerium disputat: * ROBERTVS SAINT CLAIR in libro anglicano, cuius titulus est: *babessiniana philosophia confutata; in telluris theoria nec sacra; nec cum ratione conueniens*, Londin. MDCXCVII. 12. GRAVEROLIVS, qui dedit: *Mosen vindicatum; siue adfertam historia creationis mundi aliarumque rerum, quales a Mose narrantur, veritatem*, contra Burnetii *archaeologiam*, Amstelod. MDCXCIV. 12. Nonnullos alios tacitus prætereo.**

VI. DE ANGELIS

non multi inter reformatos fuerunt, qui dogma de angelis singulari studio persequuti essent. In illis, qui ad illud enarrandum se contulerunt, locum habent: IO. SALTLED, cuius tractatus de *angelis*, lingua anglica compositus, Londin. MDCXIII. 8. lucem vidit: FRIDER. SPANHEMIVS *disputatione de angelis*: *** GISB. VOETIVS *problematicus de angelis*: * IACOB. ODE in *commentario de angelis*, Traiect. ad Rhēn. MDCCXXXIX. 4. ** qui luculentus atque omni laude existimationeque dignus est. Auctor exponit de angelorum nominibus, existentia, origine ac natura: tum de angelis malis: de loco, numero, ordine, ministerio, cultu angelorum ac de angelo iehouæ, filio dei, atque omnia hæc ita pertractat, vt diligentiam, lectionem librorum, eruditionem; nec minus iudicium abunde monstret. Alii in singulari dogmatis huius argumento enarrando veriati sunt. Commentati enim sunt: GVIL. SALDENVS de *angelorum creatione*: *** STEPHAN. VITVS de *corporibus angelorum*, cum ista his tribuenda sint: * IO. MARCKIVS de *seraphim et cherubim*.

Q 3

che-

subiuncta est *archæologia* hæc auctoris operis de *republica ebraeorum* tom. I. Defenditur Moysi historia de diuina rerum origine contra BURNETII *archæologiam* pariter ac *theoriam telluris*. plures auctores de mundi originibus mosaïcis recenset FABRICIVS *select. argumentor. et syllab. scriptorum de veritate religionis christianæ*, p. 361. sqq.

* *Synagmag. disputat. theologicar. part. I. p. 91.*

select. *disput. theolog. part. v. p. 241.*

Gesamtheit von alten und neuen theolog. sachen, 1743. p. 570.

theolog. libr. III. exercit. 4. p. 479.

Freim. class. VI. p. 418. vbi contra LOERSII *dissertat. de angelorum corporibus*, Duisburg. MDCXCIX. quæ adfirmare, non dubitat, disputat.

cherubim: * IACOB. GVSSETIVS de *angelorum respectu fidelium superioritate; vel inferioritate: *** paullo ante nominatus IO. MARCKIVS de *angelorum dominio in ecclesiam veteris testamenti: **** IO. SALDENVS de *angelorum lapsu: ** FRANCISC. FABRICIVS *disputationibus de primo lapsorum angelorum peccato*, Lugdun. Batau. MDCCXIV. IO. PHILIPP. HEINIVS de *serpente tentatore. ***

In Anglia præsertim de pessimi genii operibus deque veneficis; siue sagis scripta composita atque emissa sunt; diuersi tamen generis. Nonnulli eorum auctores contendunt, diabolum cum hominibus fœdus inire posse; hoc autem nomine omnino inter hos fuisse, qui magiæ crimen susceperent: quippe MERIC. CASAVBONVS dissertatione de *commercio Ioann. Dæ cum spiritibus*, anglico sermone conscripta atque edita Londin. MDCLIX. 8. IOSEPH. GLANVIL in *sadduceismo triumphato; oder beweiß von hexen, gespenstern vnd geistererscheinungen*, Hamburg. MDCCI. 8. qui liber anglicè scriptus ac Londin. MDCLXXXVIII. 8. et MDCCI. 8. editus; germanice autem conuersus fuit: RICHARDVS BAXTERVS in *der gewisheit der geister, gründlich dargelban*

breuiter quidem; adcurato tamen ordine tradit:
 H. MARTINII *comment. de gubernatione mundi*, Brem.
 III. 8. et lingua germanica: *bericht von göttlicher re-
 galler dinge*, Brem. MDCXV. 12. PETRI MOLINAEI
questionum de prouidentia, libero arbitrio, ceter.
 Batav. MDCXXXII. 8. His addendi sunt: GEORG.
 WILLL, qui egregium opus sermone anglicano con-
 que inscripsit: *apologia; siue declaratio potentiae ac
 dentiae dei in regimine mundi*, cuius tertia eaque ple-
 catio Oxon. MDCXXXV. lucem vidit: SAM. RHETOR-
disputatione scholastica de diuina prouidentia, Edimburg.
 CRIL. 4. 10. WILKINS *commentatione de pulcritudine
 dentiae*, quæ anglice Londin. MDCXLIX. 4. germanice
 sub titulo: *zierliche ordnung gottes in seiner vorse-
 he*, Babil. MDCLXXII. 12. prodiit. Præter iam commemo-
 anglos, alii eiusdem gentis magna cum laude dogma
 explanant, ex quibus præcipue nominandi sunt:
 THOMAS SCHARNOCK ET GVIL. SHERLOCKIUS. Ille
 librum de *prouidentia dei* anglice Londin.
 MDCLXXX. * iuris publici fecit, qui ita se commendauit;
 germanicum sermonem conuersus, cum inscriptione:
*bericht von der göttlichen forschung insgemein und insbe-
 sonder der kirchen*, Berolin. MDCCXVI. 8. lucem adspiceret. **
 siue SHERLOCKIUS edidit: *a discourse concerning the
 providence*, qui per præstantiam suam singularem
 conciliauit existimationem. Anglice ille prodiit Londin.
 MDCLXIV. 4. *** postea autem factæ sunt duæ eius interpreta-
 tiones: gallica, cuius titulus est: *traité de la prouidence*
 MDCCXI. 8. et germanica, quæ inscripta: *von der vorse-
 he gottes und derselben gerechtigkeit, gutigkeit und weisheit*,
 burg. MDCCXXVI. cum præfatione Mosheimii; item
 MDCCXXII. MDCCXLIV. 8. in lucem exiit. * Pergo ad alios
 hæc huius explanatores. Tuentur in illis locum:

Q 5

CHRI-

hæc postea est auctoris libro de *existensia et attributis dei*,
 anglice Lond. MDCLXXXIV. fol.
 spres est H. S. DE BERGEN.
 ff. *acr. erudit.* MDCXCV. p. 170. 238. CLERICI *billiorbequ. an-
 tique et modern.* tom. XV. p. 452.
riche. von den neuesten theolog. buchern, vol. III. p. 831.

10. SALKELDVS in *tractatu de paradiso*, anglice euulgato Londin. MDCXVII. 8. 10. HENRIC. HOTTINGERVS *dissertatione de paradiso*:* GVIL. SALDENVS *exercitatione de borto bedenis*:** SALOM. VAN TIL, qui in eadem re explananda ingenium suum exercuit atque ad vsum publicum transtulit commentationem de *situ paradisi*:*** IO. MARCKIUS, qui *historiam paradisi illustratam*, libris quatuor dedit, Amstelod. MDCCV. 4. ita exaratam, vt vberiore rerum adparatum, quam reliqua huius generis scripta, exhibeat ac singularem auctoris industriam commendet. Describit enim non solum locum paradisi; sed etiam de hominis integritate, lapsu ac prima restitutione exponit, ex geneseos capite secundo ac tertio. His adiciendi sunt: ADR. RELANDVS ob elegantem, quam reliquit, *dissertationem de situ paradisi terrestris*:* OTHON. VERBRUGGE de *paradisi situ* Groning. MDCCXVII. TACO HAIO VAN DEN HONERT *dissertatione de situ edenis et borti, quem deus ipse ea in regione plantauit*,** et quod ad statum integritatis attinet, FRID. SPANHEMIUS in *dissertatione de statu instituto primi hominis*.***

JANNES BEVEROVIGIUS, cuius in lucem prodire: *questio de vitæ termino fatali; an mobili? cum responsis*, Dordrecht. MDCXXXIV. 8. et iterum melior et in tres partes diuisa, Lugdun. Batav. VI. 4. * LEVIN. WARNERVS *dissertat. de vitæ utrum fixus sit; an mobilis?* Amstelod. MDCXLI. 8. TESIVS in *boris subcisiis; siue exercitation. de vitæ humanæ*, Vefal. MDCXLI. 8. ** DAN. WHITBY *res responsione ad Ioann. Eduardic ommentationem de vitæ humano humanæ vitæ*, ***

IX. DE PECCATO

formati quum singularia præcipue de peccato argumentatæ sunt, scripta, quæ ab iis accepimus, varii sunt generis. Exposuerunt:

α.) de causa peccati.

neutrquam causam peccati esse, data opera pro-
IO. STRANGIUS et hanc in rem de voluntate et
dei circa peccatum libros quatuor scripsit, quos
ortem illius GVIL. SPANGIUS publici usus fecit,
od. MDCXVII. 4.

β.) de lapsu Adami.

ad lapsum ac primum peccatum Adami perti-
nent,

epistolæ; vel dissertationes de argumento hoc coniun-
exhibentur, eorum nomina FABRICIUS delect. argu-
et syllabo scriptorum de veritate religion. christian. cap. XVI.
07. indicat. Inter alia sunt collecta, quæ habentur in
CORII oper. tom. 1. part. 2. p. 378. RIVETI oper. theolog.
II. p. 413. VORTII disputation. selectar. appendic. part. 4.
FRAMMNIÆ opuscul. p. 1. conf. NICERONII memoir.
IX. p. 114.

atalogum bibliotbec. lufciberian. part. 1. p. 244.
e scripta est atque addita eiusdem: *discourse concerning
true impore of the words election and reprobation*, ceter. Lond.
: c. x. §. conf. CLERICI bibliotb. ancienne et moderne part. IX.
20. sqq. Notitiam auctorum de providentia diuina ac ter-
o vitæ humanæ suppeditant: FABRICIUS delect. arguments.
lib. scriptorum de veritate religion. christian. cap. XVI. p. 407.
p. XVII. p. 411. sqq. et ARFE theatro fazi; siue notitia
eorum de providentia, fortuna et fato.

nent, ea inuestigarunt: FRANCISC. IVNIUS
 tione de *peccato primo Adami*, Londin. MDX
 Lugdun. Bat. MDCIV. * FRID. SPANHEMIUS
 de *lapsu Adami*: ** IO. CLOPPENBERGIUS *disput.*
primo primi hominis peccato: *** BARTHOLD.
 SIVS *disput. de lapsu primorum hominum*: BRYAN
 RVS in *tentamine de primi peccati introitu; et*
angelorum et hominum, Londin. MDCXCI. 4.
 præsertim de imagine dei, veris falsa mixta;
 satis adcurate tradita sunt, auctorque non obse-
 cat, se diligentius proprii ingenii; quam sacra
 diuinarum normam sequurum esse. *

γ.) de *imputatione peccati adamitici.*

reformati itidem scripta euulgarunt, que
 ad controuersam; quam dogmaticam theologiam
 re videantur, ubi iustus locus illis assignari de-
 tamen impedit, quominus et heic eorum
 faciam. Occasionem illorum præbuerunt
 CAEVS et DAN. WHITBY. Ille edidit: *theſes the-*
ſtatu hominis lapſi ante gratiam, iisque imputatio-
 ti adamitici plane reiecit; postea autem, quum
 carentoniensi decretum aduersus illum factum
 rationem de *imputatione primi peccati Adami*;
 MDCLV. emisit atque adfirmavit, ipsum Adami

sunt: IOANNES BEVEROVICIUS, cuius in lucem prodiit: *epistolica questio de vita termino fatali; an mobili? cum doctorum responsis*, Dordrecht. MDCXXXIV. 8. et iterum longe auctior et in tres partes diuisa, Lugdun. Batav. MDCXXXVI. 4. * LEVIN. WARNERUS *dissertat. de vita termino, utrum fixus sit; an mobilis?* Amstelod. MDCXLI. 8. 10. SANTESIUS in *horis subcisiuis; siue exercitation. de termino vite humane*, Vefal. MDCXLI. 8. ** DAN. WHITBY in *breuiore responsione ad Ioann. Eduardicommertationem de fixo termino humane vite.* ***

IX. DE PECCATO

reformati quum singularia præcipue de peccato argumenta pertractarunt, scripta, quæ ab iis accepimus, varii ac diuersi sunt generis. Exposuerunt:

α.) de causa peccati.

deum neutiquam causam peccati esse, data opera probauit IO. STRANGIUS et hanc in rem de *voluntate et actionibus dei circa peccatum libros quatuor* scripsit, quos post mortem illius GVIL. SPANGIUS publici vsus fecit, Amstelod. MDCLVII. 4.

β.) de lapsu Adami.

quæ ad lapsum ac primum peccatum Adami pertinent,

---

* quorum epistolæ; vel dissertationes de argumento hoc coniunctim exhibentur, eorum nomina FABRICIUS *delect. argument. et syllabo scriptorum de veritate religion. christian. cap. xvi. p. 407.* indicat. Inter alia sunt collecta, quæ habentur in EPISCOPII *oper. tom. 1. part. 2. p. 378.* RIVETI *oper. theolog. tom. II. p. 413.* VOETII *disputation. selectar. adpendic. part. 4. SCHURMANNIÆ opuscul. p. 1. conf. NICERONII memoir. tom. IX. p. 114.*

** vide catalogum bibliothec. læscherian. part. 1. p. 244.

*** anglice scripta est atque addita eiusdem: *discourse concerning the true import of the words election and reprobation*, ceter. Lond. MDCCX. 8. confer CLERICI *biblioth. ancienne et moderne part. IX. p. 120. sqq.* Notitiam auctorum de providentia diuina ac termino vite humane suppeditant: FABRICIUS *delect. argument. ac syllab. scriptorum de veritate religion. christian. cap. xvi. p. 407. et cap. xvii. p. 411. sqq.* et ARPE *theatro fari; siue notitia scriptorum de providentia, fortuna et fato.*

Ioann. Sudermannum, Roterod. MDCCXXIII. 8. * *into the cause and origin of moral evil*, Londin. MDCCXXIII. 8. belgice, eodem Sudermanno interprete, Roter. MDCCXXIII. 8. ac germanice sub titulo: *untersuchung der ursache vrsprungs des sittlichen vbel*. ** Vterque liber scriptus contra Petrum Bælium, cuius sententiæ de origine peccati et alii reclamant; minus autem loco hoc apte memorandi. Eandem ob causam prætereo non scriptum GVIL. KINGII de *origine mali*, Londin. 1687. Brem. MDCCIV. 8. *** addo autem, scripsisse GISERTIVM de *propagatione peccati originalis** et FRID. RIES de *peccati originis inherenti a parentibus ad propagationem*, Marpurg. MDCCXLIV.

ε.) de peccato in spiritum sanctum

RICHARD. BAXTERVS libro, germanice *von der sünde in den heiligen geist*: MOSES AMYRALDVVS *thèses de peccato in spiritum sanctum*, Salmur. MDCCXXIII. 8. prodierunt: ** IO. HALESIVS dissertatione de *peccato in spiritum sanctum*: *** SAM. MARESIVS *disputatione de peccato in spiritum sanctum*:* IO. MARCKIVS de *peccato in spiritum sanctum et quo pacto hæc non remittenda dicatur*. **

antium consensu; ex scriptis eorum collecto, Genen. MDCXLVII. 8. * Inter Anglos DANIEL WHITBY sumsit ibi, in tractatu de imputatione diuina peccati Adami posteris ius vniuersis in reatum, Londin. MDCCXI. 8. veram doctrinam impugnare ac quæ deus in scripturis suis de peccato originali atque imputatione peccati adamitici nobis patefecit, peruertere. Quos impetus vt repelleret TONATH. EDWARDVS, *defensionem doctrina de peccato originali contra Whitby*, lingua anglicana, Oxon. MDCCXI. 8. publicæ luci exposuit; WHITBY autem causam suam in *pleniore responsione* ceter. itidem anglice scripta, Londin. MDCCXII. 8. sueri voluit: **

J.) de peccato originali

CVIL WHITAKERVS tractatu de peccato originali, Cantabrig. MDC. 8. ANDR. WILLETVS de gratia, generi humano in primo parente collata: de lapsu Adami, peccato originali, predestinatione et libero arbitrio, Lugdun. Batav. MDCIX. MOSES AMYRALDVS dissertation. de serpente tentatore et peccato originis, Salmur. MDCLX. 12. SAMUEL WARDVS, qui ad posteros transmisit: *prælectiones de peccato originali*, satis copiosas iisque sententiam ecclesiæ anglicanæ de peccato hoc ex illius confessione explicuit ac defendit: *** IO. CLARCKIVS in *enquiry into the cause and origine of euil*, Londin. MDCCXIX. 8. et belgice per Ioann.

* scriptum hoc etiam exstat in eiusdem oper. *theolog. rom.* III. p. 798. Plura de certamine hoc dicta sunt a PFAFFIO cum in *dissertatione antibalcan.* tertia; p. 21. tum *schediasmat. de formula consensu beluetic.* p. 16. sq. et a me in *der einleitung in die religionsstreitigkeiten-ausser vnserer kirche*, pars. III. p. 890. sqq.

* conf. *act. eruditor.* MDCCXII. p. 115. CLERICI *bibliothegu. ancienne et modern.* tom. IX. pars. 2. p. 281. 320. sq. *memoires de Trenoux* MDCCXVI. mart. p. 482. *iournal des sauns* MDCCXIII. april. p. 437. *ballische neue biblioth.* tom. VI. p. 764. *memoires litteraires de la grande Bresagne* tom. VIII. num. 4. et librum meum: *einleitung in die religionsstreitigkeiten-ausser vnserer kirche*, pars. III. p. 994.

* in operibus eius nonnullis, quæ Londin. MDCLVIII. fol. prodierunt.

Ioann. Sudermannum, Roterod. MDCCXXIII. 8. * et *enquiry into the cause and origin of moral evil*, Londin. MDCCXX. 8. belgice, eodem *Sudermanno* interprete, Roter. MDCCXXIII. 8. ac germanice sub titulo: *untersuchung der ursache vnd der vrsprung des sitlichen vbel*. ** Vterque liber scriptus est contra *Petrum Bælium*, cuius sententiæ de origine mali et alii reclamant; minus autem loco hoc apte commemorandi. Eandem ob causam prætereo notissimum scriptum *GVIL. KINGII de origine mali*, Londin. MDCCII. Brem. MDCCIV. 8. *** addo autem, scripsisse *GISB. VOETIVM de propagatione peccati originalis* * et *FRID. VLRIC. RIES de peccati originis inherenti a parentibus ad liberum propagatione*, Marpurg. MDCCXLIV.

1.) *de peccato in spiritum sanctum*

RICHARD. BAXTERVS libro, germanice verso, *von der sünde in den heiligen geist*: *MOSES AMYRALDVS*, cuius *tristes de peccato in spiritum sanctum*, Salmur. MDCLIII. 4. prodierunt: ** *IO. HALESIUS* dissertatione *de peccato in*

X. DE LIBERO ARBITRIO

VILHELM. PERKINSIUS de *libera dei gratia et hominis arbitrio*, Oppenh. MDCX. 8. LVDOVIC. GRO-
 qui scripsit de *perseuerantia sanctorum: de predesti-*
libero arbitrio, ceter. contra Petrum Bertium,
 MDCXVI. 8. IO. CAMERO, cuius exstat: *defensio de*
et libero arbitrio, contra epistolam anonymi cuius-
 Salmur. MDCXXIV. 8. ALEXAND. MORVS libro,
 scilicet: *victoria gratia de gratia et libero arbitrio*,
 Petauium, Medioburg. MDCLII. 4. IOS. PLACAEVS,
 item de *libero hominis arbitrio* dissertationes conscri-
 que vsui publico tradidit: * HENRIC. WILKINSO-
 cuius merito mentionem facio, quia *tractatum de*
uno dei dominica et de impotentia liberi arbitrii ad
spirituale, vna cum quibusdam sermonibus sacris
 MDCLVIII. 8. editum, reliquit. Nec silen-
 termittendi sunt, qui in eodem argumento illu-
 operam posuerunt: MOSES AMYRALDVS *dissert.*
de hominis arbitrio, Salmur. MDCLXVII. 8. RVARD.
de disputatione de libero hominis peccatoris arbitrio,
 quam separatim prodierat, illa adiecia postea est
in iudiciis veritatis, quam ecclesia reformatæ profitentur
voluntaria actionum a deo, ceter. contra Ioannem Re-
 quo hac de re disceptauit, Franeck. MDCCXIII. 8.

XI. DE GRATIA DIVINA

PISCATOR *tractatu de gratia dei*, Herborn.
 F. 8. ROBERT. ARBOT, cuius *exercitationes de gra-*
perseuerantia sanctorum, Londin. MDCXVIII. 4. pro-
 : IACOB. TRIGLANDVS, qui librum de *trina dei*
electionis, sanctificationis et conseruationis, Amste-
 MDCCXXVI. 8. edidit: ** ALEXAND. MORVS, iam
 adducen-

* iste in *opusculis eiusdem postumis*, Salmur. MDCLVI. 4.
 acta eruditior. MDCCXIV. p. 48. et tom. VI. supplement.
 12. et 805.
Lexicon Bibliothec. theologicæ, 1. p. 743. memorantur etiam

adducendus ob *dissertationes septem de TAMEN*
et libero hominis arbitrio, Geneu.

RHETORFORT *exercitationibus ap* uit de *scd*
 Amstelod. MDCXXXVII. 8. Frar Augd. Bat. N

THOMSONVS *commentatione* liber ad nos d
 MDCLX. 4. SAM. MARESI *de deum et elect*
gratia et redemptione uniu von dem gnaden

LAMB. VELTHVYSIVS, .TH. MARTINIVS, q
et predestinatione, tradit et gratie signaculis qui

SAM. STRIMESIVS, *acer vitæ, circumcissione*
sacram; seu systema p omni, Brem. MDCXVIII. 8

tiae dei salutiferæ un us locus inter scripta de
 cofurt. ad Viadr. 10. CLOPPENBURGIVS *dis*

qui ad reformat *testamento veteri et nouo*, MDC
 candum ac co *commentatio anglica sub titulo*

dissertationibus of grace, Londin. MDCXLV
nec non de primis 10. COCCÆIVS cum add

MDCCXXV. *de fœderibus diuinis, adcuratori*
 fuit ipsi *de* contulit ac multa, quæ huc specu

dracena *de* perutilia tradidit; de conditione a
phico- *de* ac statu fidelium, qui illo tempe

NER *de* amplexus est, ab aliis merito repu
 dicr *de* *summam doctrinæ de fœdere et u*

fuf *de* me adductam, huncque præeuntem

s, adiungo: IO. IACOB. WALDSCHMIDII *heilfame gottes, aus der heiligen schrift vorgestellt, mit verg der so genannten allgemeinen gnade, von herrn D. Langen in einer schrift vortragen*, Marburg. MDCXV. 8. eiusdem: *heilfame gnade gottes, mit wider der so genannten vester grunde der lehre von der all- gnade gottes, durch herrn D. Langen auf und der gnade gottes entgegen gesetzt*, ibidem MDCCXXXV. 8. HEIPP. SPIZII *euangelische lehre von der nicht all- gnade*, Francofurt. MDCCXXXVI. 8. GREG. HEIN- reiben *an seinen Timotheum, in welchen auf des herrn d. Langens schrift von der so genannten allgemeinen gottes ein deutlicher begrif von derselben aus heil. ausgetheilet wird*, cet. Marp. MDCCXXXVI. 8. * XII DRIESSENII *erlauterte und vertheidigte lehre der in gottlichen gnade, belgice ac postea germanice* Hart. MDCCXXXVIII. 8. IO. IACOB. WOLLEBII *grundes systema zwischen dem absolut und condition- aliter der besondern und der allgemeinen gnade*, Basil. MDCCXXXIX. 8. qui id egit, vt lutheranorum ac reforma- tionem de vniuersali ac particulari gratia inter- daret; talem autem coniungendi rationem iniit, vt fieri faceret ac pro gratia particulari disputando, con- tentionem pugnaret. ** Omnia scripta hæc Ioachimo quoque commentationibus, supra a me adductis, quæ vniuersali opposita sunt, hocque nomine in eodem librorum polemicorum pertinent. Quæ formatos rigidiores atque Amyraldum huiusque- rones; siue, vti adpellantur, vniuersalistas, de gra- tiali disputata atque in publico proposita fuerunt, memorabo, quando libri litium theologicarum a me fundi sunt.

XII. DE

premissis, lingua belgica, Amstelod. MDCCXXXVI. 8. Me- mor illarum CATTENBURGH *bibliothec. scriptor. remonstrantium* 34.

ANTHALLII *zbeol. bibl. tom. i. p. 811.*

richte von den stollischen buchern, part. xi. p. 279. nouor. actor. lib. suppl. tom. iv. p. 278.

XII. DE FOEDERIBVS ET TESTAMENTI
DIVINIS

CELLIVS SNECANVS, qui exposuit de *fœdere sacramentalibus, baptismo*, ceter. Lugd. Bat. MDX. CASPAR OLEVIANVS, cuius liber ad nos de *substantia fœderis gratiæ inter deum et electos*, MDLXXXV. 8. et germanice *von dem gnadenbunde* Herborn. MDXC. 4. MATTH. MARTINIVS, qui emisit de *fœderis naturæ et gratiæ signaculis* quinque, de arbore videlicet vitæ, circumcisione, baptismo et cœna domini, Brem. MDCXVIII. 8. libro huic proprius locus inter scripta de sacris assignari debeat: IO. CLOPPENBURGIIVS *disputat de fœdere dei et testamento veteri et nouo*, MDCLII. BALLVS, cuius commentatio anglica sub titulo: *of the covenant of grace*, Londin. MDCXLV. 4. vidit. In primis IO. COCCEIVS cum adfœderis doctrinam de fœderibus diuinis, adcuratori studiæ nandam, se contulit ac multa, quæ huc spectant, solida ac perutilia tradidit; de conditione autem testamenti ac statu fidelium, qui illo tempore videntur sententias amplexus est, ab aliis merito repudiavit ipse: *summam doctrinæ de fœdere et testamento* supra a me adductam, huncque præeuntem alii

ae, Amstelod. MDCLXXXIX. 8. * PETR. ALLINGA, cuius prodit: *vis veritati illata repulsa; seu exercitationes pacificae ad nonnullas quaestiones problematicas, quae hodie morantur, de testamentis et aëonomia fœderum dei*, cuius modi plura scripta utraque pars iuris publici fecit, alibi a me percensenda. Pertinent enim ad controuersias easque cœcœdianas. Quibus prætermisiss, memoro potius: NICOL. SCHIERII *doctrinam testamentorum et fœderum diuinorum*, Leoward. MDCCXVIII. 4. FRIDER. ADOLPH. LAMPII *geheimnisse des gnadenbunds in den hausaltungen der seligkeit*, opus in sex partes diuisum: Bremæ ab anno MDCCXII. 8. editum; postea MDCCXL. ac sæpius reculum: ** ALB. VOCERI commentationem de *fœdere operum adamico*, Ulmæ MDCCXXXVII.

XIII. DE CHRISTO

a.) de persona et naturis christi

PETR. MARTYRIS *dialysis de utraque in christo natura*, Tigur. MDLXI. 8. HENR. BULLINGERI *adsertio orthodoxa utriusque in christo natura*, Tigur. MDLXIII. 8. ac *repetitio doctrine de inconfusis proprietatibus duarum naturarum in christo una persona*, ceter. ibidem MDLXIV. 8. HIERONYM. ZANCHII *theses de iis, quæ de iesu christo post unionem prædicantur*, Neostad. MDLXXXII. 4. IOS. SIMLERI *adsertio orthodoxa doctrine de duabus naturis in christo*, Tigur. MDLXXXIV. 4. *** BENED. THALMANNI *adsertio orthodoxa doctrine de unitate persona et distinctione duarum naturarum in christo*, ibidem MDLXXVIII. 8. Heidelb. MDLXXXIX. 8. MATTH. MARTINII *theologia de unica christi persona*, libris duobus, Brem. MDCXIV. 8. 10. COMBACHII *confessio de persona et officio christi*, Francof. MDCXVIII. 4. 10. OWENI liber, anglice compositus atque inscriptus: *declaration of the glorious mystery of the person of christ, god and man*, Londin. MDCLXXIX. 4.

R 2

ß.) de

* act. eruditior. MDCCX. p. 249.

** samlung von alten und neuen theolog. sachen, 1746. p. 453.

*** in lucem etiam emittit: *scripta veterum latina de una persona et duabus naturis iesu christi, aduersus Nestorium, Eutychen et acephalos, olim edita*, Tigur. MDLXXI. fol.

β.) de diuinitate christi

LAMBERT. DANAËI *confirmatio vera et orthodoxa doctrinae, quod filius dei sit verus deus et patri ὁμοούσιος et aequalis*, Geneu. MDLXXXV. 8. MATTH. MARTINII *liber de veritate diuinæ naturæ iesu christi*, Brem. MDCXII. 8. 104. PLACAEI *commentatio de diuinitate christi*, Salmur. MDCLX. 4. *disputationes de argumentis, christum prius fuisse; quam in utero beatae virginis*, Salmur. MDCXLIX. 4. *item dissertat. de testimoniis et argumentis, e veteri testamento petitis, christum esse præditum essentia diuina*, ibidem MDCLI. 4. IACOB. ABBADIE *traité de la diuinité de notre seigneur iesus christ*, Rotterdam. MDCLXXXIX. 12. *quod scriptum vna cum auctoris libro de la vérité de la religion chrétienne iterum editum est:** 10. HUGHES *tentamen vberioris euidentiæ de diuinitate seruatoris nostri inuenienda*, Londin. MDCCXII. 8. ** Inprimis HERMANNI VENEMÆ *exercitationes de vera christi diuinitate*, Leouard. MDCCIV. 4. *ob eruditionem atque adcuracionem laudandæ sunt. Probatur in illis diuinitas christi ex act. xx, 28. 1 Tim.*

II. London. MDCXLV. et MDCXLVIII. * MERICONI *dissertatio de incarnatione christi*, quæ anglice MDCXLVI. 8. lucem adspexit. Adiungere possem II BYNAEI *de natali iesu christi libros duos* ex-
 mstelod. MDCLXXXIX. 4. nisi isti ea ratione con-
 sent, vt suo iure ad ingeniorum monumenta histo-
 philologica referri deberent. Nec tamen plane
 ITO IACOBI GAILLARDI *specimen questionum in*
strumentum de filio hominis, Lugdun. Batauor.
 XIV. 4. ac IO. CHRISTIAN. KIRCHMEIERI *cogi-*
tae de circumstantiis historia incarnationis domini
li earumque mysteriis. **

Ad animam christi adtinet, IO. MARCKIUS edidit
 quem contra *præexistentiam anima christi in calis, ante*
eius ortum in terris ex Maria virgine, aduersus
 Claudium, Lugd. Batau. MDCCX. Id quod quum
 , occasione hac addo, de anima christi in lucem
 : *dissertation theologique et critique sur l'ame de iesus*
 adini, vt titulus habet; verius autem Hagæ comi-
 CCXXXIX. 8. *** Auctorem eius esse famosum il-
 pretem *wertheimensem*; aut quemdam eius ami-
 spicio facta est. Quæ si et falsa sit; id tamen pa-
 tionem hanc litteris mandatam esse a sectatore
 Specini. Opinatur ille, animam christi ante res,
 , in cælo exstitisse, tamquam puram intelli-
 , gloriosum spiritum, angelum, excellentissima
 iditum. Refutatus est merito a IAC. CARPO-
 mentatione de *neganda anima christi præexistentia;*
logia sacratissima parte altera, Lips. MDCCXL. 4.
 HAGEMANNO in *stricturis in dissertationem, in*
culum sit probandi, animam christi in calo fuisse,
in coniungeretur cum corpore humano, Hannou.
 IL. 8. quorum scriptorum supra mentionem

R 3

feci.

litiones postquam NICKRONIUS excitat. operis *tom. v.*
recensuit, subiungit: c' est un liure excellent.
exercitation. academica. p. 509.
actor. eruditor. supplem. tom. v. p. 259. samlung vom
vnd neuen theol. sachen, 1740. p. 241. act. historico-ecclæs.
p. 595.

feci;* iam autem adiungo, auctorem quemdam *fi*
thai nomine contra Carpouium edidisse: *geden*
fortpflanzung der erbsünde: der praexistenz der f
annehmung seiner menschlichen natur von der im
 Longosol. MDCCXLVII. 8. ** Sententiam hanc, q
 falsa ac periculosa; tueri tamen ac speciem ei a
 duit ISAAC WATT in libro: *the glory of chrij*
displayed. *** De forma, statura ac pulcritud
 christi prodiiit: *an inquiry into the shape the bu*
ture of the person of christ, and of the virgin Ma

δ.) de duplici christi statu

qui ad dogma hoc, siue vniuersim; siue qu
 illius partes adinet, speciatim illustrand
 eorum varia genera sunt. Exstant: GEORGE
disputatio de statu filii dei incarnati; seu christi
duplici: altero humiliationis: altero exaltati
 MDLXXXIV. 4. ** MATTH. MARTINII
quod orthodoxe dicatur, christum iuxta utram
exinanitum et exaltatum esse, contra Ment
 MDCXVII. 8. Alii praesertim ea persequuti
 statum exaltationis christi pertinent: IO. M
historia exaltationis iesu christi, illustrata libris
 Batavor. MDCCXXIX. 4. quibus illustriora
 christo exaltato erudite, luculenter ac cop

Inter gradus exaltationis locum obrinet descensus ad inferos, si iste quidem rite intelligatur. De eo exposuerunt: THOM. HILSONVS, cuius liber: *survey of christs sufferings and descent in the bell*, Londin. MDCIV. prodiiit: RICHARD. PARKESIVS in *apology for christs descent in to bell, against lymbomastix*, Londin. MDCVII. 4.* IO. RVDOLPH. LAVATERVS *tractatu de descensu iesu christi ad inferos*, Francof. MDCX. 8. HUGO SANFORDVS ET ROBERTVS PARKERSVS, qui libros quatuor *de descensu domini nostri iesu christi ad inferos*, editos Amstelodam. MDCXI. 4. concinnarunt, ita vt opus ab isto cœptum; ab hoc autem ad finem perductum sit; ** item CHRISTIAN. SCHOTANVS *de descensu christi ad inferos*, Francof. MDCXLIV. 8. IO. LIGHTFOOTVS *dissertatione in quartum articulum symboli apostolici: descendit in infernum:**** RICH. SMITHVS *epistola de descensu christi ad inferos*, ad Hammondum: BARTHOLD. HOLTZFVSIVS, cuius exstant: *disputationes de descensu christi ad inferos*, Francof. ad Viadr. MDCXCIX. 4. CORNEL. HASAEVS *commentatione de descensu christi ad infima loca terra*, Brem. MDCCII. * In his, nunc memorariis, atque aliis scriptis reformati descensum christi ad inferos ea ratione explicant, vt istum ad exinanitionis statum referant atque ita secus, ac nos, de eo sentiant.

Alii de resurrectione christi data opera commentati sunt atque in veritate illius demonstranda studia sua collocarunt, cuius generis doctissima ingeniorum monumenta ad nos peruenerunt: DANIEL WHITBY *the certainty of christian faith and of the resurrection of christ*, Oxon. MDCLXXI. 8.

R 4

HVM-

* liber, cuius titulus est: *limbomastix, against christs descending into bell to deliuer the fathers from thence*, Lond. MDCIV. 4. prodiiit: WILLETVS edidit: *lidoromastix, being an answer to Robert Parkes against the author of limbomastix*, Cantabr. MDCVII. 4. Videatur HYDE *catalog. librorum bibliotheca bodleiana* part. 1. p. 402. et part. II. p. 256.

** *sammlung von alten und neuen theolog. sachen*, 1735. p. 559.

*** *tom. I. oper.* p. 759.

* de argumento hoc etiam VÖETIVS *selectar. disptat. theol. part. II.* p. 188. et BOCHARTVS *oper. tom. I.* p. 982. egerunt.

HUMPHRED. DITTONI *a discourse concerning the resurrection of iesus christ*, Lond. MDCCXII. MDCCXIV. 8. qui præclarus liber etiam ex anglico conuersus prodiit cum belgice cura *Cornelii Coorn*, Middelburg. MDCCXX. 8. tum gallice Amstelodam. MDCCXXIX. 8. et germanice interprete *Gabr. Guilhelm. Gatteni*, cum præfatione *Io. Laur. Mosheim*, Brunswig. MDCCXXXII. 8.* IO. IACOB. HOTTINGERI *resurrectionis christi veritas ad iudeorum conuictionem christiano-
norumque confirmationem*, Tigur. MDCCIX. dissertationes GERARD. OVTHOVII *de veritate resurrectionis iesu christi propriis suis viribus*** IO. WESSELI *de veritate resurrectionis christi*, Lugd. Batau. MDCCXVIII. 4. IO. CHRISTIAN. KIRCHMEIERI *de die tertia, qua christus resurrexit, eiusque mysterio*, Heidelberg. MDCCXVII.*** Quæ GVIL. WHISTONVS de multiplici adscensione christi in cælum tradidit, ea commentitia sunt; nec ad hunc locum pertinent;*

HENR.

---

* videantur: CLERICI *bibliotheq. choisie tom. XXV. p. 431. iournal des*

HENR. autem OTT. DVISINGII commentatio de *sessione filii ad dextram patris*, Marpurg. MDCCXLI. referri huc potest.

s.) de triplici christi officio

10. CALVINVS *responsio ad fratres Polonos, quomodo mediator sit christus*, contra Stancarum, MDLX.* 10. OWENVS, cuius liber, sermone anglicano exaratus atque inscriptione: *treatise of the redemption and reconciliation that is in blood of christ*, instructus, Londin. MDCXLIX. 4. lucem adspexit: CHRIST. SCHOTANVS de *iesu christo mediatore*, Franeck. MDCLXI. 8. ANTON. GARISSOLIVS, cuius *tractatus de christo mediatore*, Geneu. MDCLXII. 4. in lucem exiit: GER. MEIERVS, qui dedit *observationes de mediatore christo*, Brem. MDLXXVIII. 8. FRANCISC. FABRICIVS de *sacerdotio christi iuxta ordinem Melchisedech*, Lugdun. Batau. MDCCXX. PETR. IANSENIVS *tractatu de aequilibrio demeriti peccati et vicariarum iesu christi passionum*, Duisb. MDCCCLIII. 4. De magno propheta, a Mose promisso, THEOD. HASAEVS Brem. MDCCIV. ac de eodem argumento LVD. CHRIST. MIEGIVS Marpurg. MDCCIV. disseruerunt. In regio christi officio illustrando operam posuerunt: HIER. SIM. VON ALPHEN *dissertationibus de rege in Sione uncto*, Ultrai. MDCCXXXVI. NICOL. NONNEN commentatione de *summo dominio Θεαυθρώπων exaltati in uniuersum*, Brem. MDCCXLVI. FRANCISC. FABRICIVS, qui *christum unicum ac perpetuum fundamentum ecclesiae*, XIV. *dissertationibus philologico-theologicis demonstratum*, Lugd. Batau. MDCCXVII. 4. edidit, hocque praestantissimo libro testimonia prioris foederis de christo egregie ac doctissime explanauit.** Cuius FABRICII quum mentionem facio, non alienum erit a descriptione hac, si veluti in transitu et commemorem laudemque eiusdem *christologiam noachicam et abrahamicam*, exhibitam

R 5

bitam

MDCCIX. 8. additum est. Qui facultate caret, ipsum Whistoni scriptum euoluendi; plura autem de hac re legere cupit, ille consulat *acta eruditum supplementum. tom. IV. p. 396.* et SCHMIDII *dissertat. de multiplici christi in caelos ascensione* contra Whistonium, Lipf. MDCCXII.

* exstat in volumine eius *tractatum theologicorum*, p. 587.

** *acta eruditum supplementum. tom. VIII. p. 330.*

bitam dissertationibus ad selectos textus veteris et noui testamenti, Lugdun. Batav. MDCCXXVII. 4. *ac fidem christianam patriarcharum ac prophetarum*, itidem ex oraculis utriusque fœderis exhibitam, ibidem MDCCXXX. 4.

IV. DE REGENERATIONE, CONVERSIONE ET
POENITENTIA

ARTHVR. DENT in *der ausübung wahrer bekehrung*, qui libellus, ex anglico in germanicum sermonem translatus, prodiiit Amstelodam. MDCCV. et Quedlinburg. MDCCIX. ELIAS GREBENITZIVS, cuius *dissertationes de regeneratione*, Francof. ad Viadr. MDCLXXI. 4. lucem adspexerunt: RICHARD. BAXTERVS tractatu. *von der wahren bekehrung, nach ihrem anfang, fortgang vnd vollendung*, Cass. MDCLXXIII. 8. Francof. MDCXC. MDCCXIII. 12. DAN. DYKE in *dem richtigen weg zum leben durch wahre bekehrung zu gott*, Vlm. MDCCXVII. 8. THOM. BROMLEY in *den reisen der kinder israhel, in welchen das groſſe werk der wiedergeburt vorgeſellet wird*, Buding. MDCCXII. 3. EZECH. HOPKINIVS in *der lehre von der wiedergeburt*, Wernigerod. MDCCXX. 8. que

.8. quod argumentum auctor persequitur ea rationem nunquam, quæ vera sunt, profiteatur; quando-
n studiis erga religionem suam indulgeat ac per
itatis via se remoueat.*

XV. DE IUSTIFICATIONE

gma hoc religionis christianæ explanandum atque
um inter reformatos singularem industriam adhi-
HENRIC. BVLLINGERVS libris quatuor de *gra-*
tificante nos propter christum, per solam fidem abs-
ur, Tigur. MDLIV. 4. THEODOR. BEZA in *apologia*
tione per unius christi, vera fide adprehensi, iustitiam,
notatam, Geneu. MDXCII. 8. IO. FOXIVS, cuius scri-
christo, gratis iustificante, Londin. MDLXXXIII. 8. in
it: ROBERT. HOVAEVS tractatu de *communione*
non christo et iustificatione bonis coram deo, Basil.
AC. COVETVS in *apologia de iustificatione nostri coram*
IF. MDXCIV. 8. DAVID. PAREVS libris quinque de
ne impii, Heidelb. MDCXV. 8. GVIL. BRADSHAW in
iustification, Londin. MDCXV. 8. et latine sub in-
: : *dissertatio de iustificationis doctrina*, Oxon.
.8. MDCLXXXII. 8. Lugdun. Batav. MDCLXXXIV. 12.
RPIVS de *iustificatione hominis coram deo*, Geneu.
L. 8. IO. CROCIVS *commentar. de iustificatione pec-*
ram deo, Cassel. MDCXXXIV. 8. IO. PISCATOR li-
bus de *iustificatione hominis coram deo*, Herborn.
I. quibus præter *disceptationem de causa meri-*
i coram deo iustificationis inter Io. Piscatorem et Lu-
thum, Basil. MDCXLII. 8. addendi sunt: GVILIELM.
in *vindictis euangelicis de iustificatione*, Amstelod.
II. 4. SAMVEL WARDVS tractatu de *fide iustificante*
; *item de certitudine gratiæ*: ** FRANCISC. BVR-
; cuius exstant decem *disputationes de iustificatio-*
ne:

---

actores actor. eruditor. MDCXIII. p. 201. sqq. notassent
m, in libro hoc minus accurate ac rite tradita, BERNARDVS
dis in *epistola*, quæ in *journal literair. tom. III. p. 413. le-*
est: adde *die bellische neue biblioth. vol. III. p. 125.*
naest in *eiusdem opera nonnulla*, Londin. MDCLVIII. 2 WAR-
lita, p. 147.

NE: * IO. EDVARDVS in *doctrin of faith and iustification*, Londin. MDCCVIII. 8. IO. LA PLACETTE in *traité de la iustification*, Amstelod. MDCCXXXIII. 12. quod opusculum, ab auctore manuscriptum; perfecte tamen atque absolute relictum, Io. Alphons. Turretinus, vt ederetur, curauit, cuiusque scribende Philipp. Naudæus, præter alia, occasionem præbuit, postquam hic formulam de iustificatione acerbè reprehenderat, a PLACETTE in libro de *fide diuina* ** vsurpatam. Constat id tribus libris. Primo ostenditur, qualem significandi vim apostoli voci *δικαιοσύνη* tribuerint; secundo de iustificatione peccatorum ac tertio de iustificatione iusti exponitur. *** Accedat PHILIPP. NAUDÆVS in *traité de la iustification du pecheur deuant dieu*, Lugd. Batav. MDCCXXXVI. 8. * cum IO. IAC. GRYNÆI, AMANDI POLANI et LVDOVIC. LVCII *disertationibus de obedientia christi imputatione*, Amberg. MDCXIII. 8. atque epistolica disceptatione de *fide iustificante nostraque coram deo iustificatione*, ST- BRANDVM LVBBERTVM inter et PETRVM BEATVM, Delph. Batav. MDCXII. 4. qua disputatur de quæstione: num fides a deo habeatur omnis legis iustitia, a nobis præstanda

i, super doctrina de iustificatione concilianorum, Berol.
 VI. 4. * FRANC. TVRRRETTINVS *exercitatione de con-*
Pauli et Iacobi in articulo iustificationis, Geneu.
 VII. ** GEORG. BVLLVS, qui edidit: *harmoniam*
am; seu binas dissertationes; quarum in priore doctrina
de iustificatione ex operibus explanatur ac defenditur;
lore consensus Pauli cum Iacobo liquido demonstratur,
 . MDCLXIX. 4. Basil. MDCCXL. 8. *** quumque eam ra-
 , *utrumque apostolum conciliandi, iniisset, ut existi-*
opera, ex fide profecta, etiam ad iustificationem va-
is materiam præbuit sibi que defensionis necessita-
positam esse. credidit. CAROL. GATAKERI *animad-*
us, manu exaratis, opposuit: examen censura; sue
um ad quasdam animaduersiones, ante hac ineditas,
 . MDCLXXVI. 4. * ET THOMAE TVLLIO, postquam
iustificationem Paullinam sine operibus ex mente eccle-
siæ omniumque reliquarum, quæ reformata audiunt,
et illustratam contra nuperos nouatores, Oxon.
 XIV. 4. ** in lucem protulerat, *apologiam pro bur-*
iusque auctore contra declarationem Thom. Tullii,
 Londin.

Londin. MDCLXXVI. 4. * Addendus est his ALEXANDER PITCARNIVS, cuius *harmonia ei et Iacobi in doctrina de iustificatiōe*, Roterod. prodiit, vna cum IACOBI GVSSETII *doctrina de viua deque mortua fide euoluta*, cui adiecta ostendens, *cartesij. mundi systema non, ut quid periculosum esse; oratio item, qua deum esse, e. inferioris harmonia demonstratur*, Amstelod. MI

XVI. DE PRAEDESTINATIONE permulti inter reformatos fuerunt, qui ad explicandum pariter ac defendendum operam quo inprimis ea, quæ de prædestinatione seu uiorem longioreque disceptationem venerum dum ipsis fuit non solum cum arminianis; nostrorum atque aliorum sacrorum doctorum rem pleraque scripta, quæ ab iis accepimus tici; tum polemici argumenti sunt. Quædam percensere; reliqua autem, quæ maxime spectant, ad caput de theologia polemica ei bus reseruare, animus est. Inter ista locum 10. CALVINI de *æterna dei prædestinatione con geneuensis ecclesie*, Geneu. MDLII. 8. et gallice que anno 12. MARTINI BVCERI liber de *caussa peccati libero arbitrio execratione iunior*

DORF *didascalica de aeterna dei predestinatione*, Basil.
 MDXCVIII. 8. GVIL. PERKINSII *disceptatio de modo et ordi-
 ne predestinationis*, Basil. MDXCIX. 8. * contra quam quum
 IAC. ARMINIVS *examen*, Lugdun. Batau. MDCXII. 8. ede-
 ret, GVIL. TWISSVS scripsit: *responsionem scholasticam ad
 examen libelli Perkinsiani de predestinationis modo et ordine,
 a Iacobo Arminio institutum*, tribus libris, Amstel. MDCXXXII.
 MDCXLVIII. fol. ** Exstant præterea: IO. PISCATORIS tracta-
 tus de *predestinatione*, Herborn. MDCXVIII. 8. atque alia
 argumenti huius scripta; quæ tamen ad hunc locum non
 pertinent, quia iis cum arminianis, Conrado Vorstio ac Pe-
 tro Bertio, dimicauit; *** item DANIEL. TOSSANI *doctri-
 na de predestinatione*, breuibus quæstionibus comprehensa,
 Hanou. MDCIX. 4. MATTHÆI, eboracensis archiepiscopi,
*explicatio doctrinae de electione, predestinatione ac reprobatio-
 ne*, Harderou. MDCXIII. 4. et cum aliorum theologorum
 eiusdem argumenti scriptis, Helmstad. MDCXIV. 8. THOM.
 WILSONI *concerning gods eternall purpose or predestination*,
 Londin. MDCXI. 8. MARCI FRID. WENDELINI *tractatus
 de predestinatione*, MDCXXII. 4. MOSIS AMYRALDI *traité
 de la predestination*, Salmur. MDCXXXIV. 8. et MDCLVIII. 8.
 ac *defensio doctrinae Io. Caluini de absoluto reprobationis de-
 creto aduersus scriptorem anonymum*, Salmur. MDCXLI. 4.
 et gallice ibidem MDCXLIV. 8. CORNELII AB HOGELANDE
tractatus de predestinatione et libero arbitrio, Amstelodam.
 MDCLIII. et Lugdun. Batau. MDCLXXVI. 12. HENRIC. HAM-
 MONDI *discourse of gods grace and decrets*, Londin. MDCLX. 8.
 LEON. A RYSSEN *dissertat. de predestinatione*, Gorichem.
 MDCLX. 8. LAMBERT. VELTHVYSII *doctrina de gratia et
 predestinatione, tradita noua methodo*, duabus partibus,
 Vltraiect.

* est etiam inter opera eius theologica, quæ latine Gencu. MDCXI. fol.
 prodierunt.

** eiusdem lucem viderunt: *animaduersiones de predestinatione, gratia
 et libero arbitrio, ad Iacobi Arminii collationem cum Francisco Iunio
 et Io. Arnold. Coruini defensionem sententiæ arminianæ*, Amstelod-
 MDCXLIX fol. conf. WOOD *Arben. oxoniens. volum. 11. p. 81.*

*** scripsit BARO *summam trium sententiarum de predestinatione*,
 hæcque cum PISCATORIS notis: IVNII *disquisitione et WUIFA-
 KERI prælectione* Harderouic. MDCXIII. 8. in lucem exiit.

Ultraiect. MDCLXIV.* Iam memoratis auctoribus
 recentiores adnumerandi sunt, qui in dogmate
 rando itidem ingenia sua exercuerunt. Sic com
 est SAM. ANDREAE de *absoluto decreto*, Marpurg. M
 ac cum *vindiciis* MDCLXXXIX. 4.** Sic ISAACI D
 SOBRE *defense de la doctrine des reformes sur la pre*
sur la predestination: sur la grace et sur l'eucharistie
 Magdeburg. MDCXCIV. 8. et GILBERTI BURNET
tus de predestinatione et gratia, ex eiusdem *expositione*
articulorum ecclesie anglicane sumtus, latine
 MDCCI. 8. *** prodierunt. Sic dederunt: BART
 HOLTZFVSIUS *tractatum theologicum de predestinatio*
et reprobatione hominum, ad promouendam conc
ecclesiasticam conscriptum, Francof. ad Viadr. MDC
 MDCCII. 4. * IOANN. EDVARDVS *veritatem redue*
euangelical truths restored of predestination, Lond. MD
 DAN. WHITBY *dissertationem de vera significatione voc*
etionis et reprobationis et rebus per eas in scriptura sa
tatis: de vniuersalitate redemptionis christi: de gratia
ciente et irresistibili: de libertate arbitrii in statu pro
denique de perseuerantia et defectibilitate sanctorum
animaduersionibus quibusdam de statu gentilium deiqu
dentia ac prescientia, anglice Londin. MDCCX. 8. q
 folum Caluini decretum absolutum reiicit; sed etiam

and certainty of saluation according to the church of England, MDCXXXIII. 4. *doctrina de gratia et prædestinatione*, Amstelodam. MDCLXI. 12. atque alia. Addi possunt: FRANCISC. IVARETTINI *exercitationes theologicæ de libro vitæ*, Geneu. MDCLXVII. 4. IO. IACOB. HOTTINGERI autem *fata doctrina de prædestinatione et gratia dei salutari secunda et auersa*, Tigur. MDCCXXVII. 4. locum suum inprimis tuentur inter libros dogmatum historicos.* Quod prodiit sub inscriptione: *a collection of tracts concerning predestination*, Lond. MDCCXXVIII. 8. volumen scripta controuersa, contra Tileum composita, comprehendit.

XVII. DE SACRAMENTIS

IO. A LASCO de *sacramentis ecclesiæ*, MDLII. 8. IO. IVELLVS; siue IEWELLVS, cuius exstant: *sermons and a treatise on the sacraments*, Londin. MDLXXXIII. 8. ** VALENTINVS HELLOPAEVS *Zikzai de sacramentis in genere; seu de tota re sacramentaria*, Geneu. MDLXXXV. 8. ROBERTVS SOME in *treatise deciding seuerall questions conc. the ministry, sacrament and church*, Londin. MDLXXXVIII. 4. GVILIELM. ZEPPEVS *tractatu de sacramentis in genere et in specie*, Herborn. MDCVL. 8. MATTH. MARTINVS, qui exarauit quinque tractatus de *fæderis natura et gratia signaculis* iisque de arbore vitæ, circumcissione, paschate, baptismo et cœna domini exposuit, Brem. MDCXVIII. 8. GVILIEL. WHITAKERVS in *pralectionibus de sacramentis in genere et in specie de baptismo et eucharistia*, Francof. MDCXXIV. MDCLIII. 4. DAV. PAREV *tractatu de symbolis sacramentalibus*, Amberg. MDC. 4. PHILIPP. PAREVS, cuius *theologia symbolica de sacramentis* Francof. MDCXLIII. 12. prodiit. Præter hos, referri huc debent: GERH. MEIERVS, qui ad posteritatem transmisit: *fasciculum obseruationum de sacramentis*, Bxem. MDCLXXII. 8. CHR. SCHOTANVS, cuius *diatribe de VIII. sacramentis veteris*

* deusæbe *acta eruditior. tom. XI. p. 761.*

** LIPENIVS *bibliorb. theolog. part. II. p. 699.* adducit auctoris huius librum de *sacramentis*, Londin. MDCXI. fol. Opera illius latine cura Whitakeri, Geneu, MDLXXXV. et anglice Londin. MDCIX. prodierunt.

teris et noui testamenti, Franeck. MDCLXXX. 12.
 spexit: GABRIEL TOWERSON *of the sacraments*
 Londin. MDCLXXXVI. et in particular, *ibid.* MDCL
 BARTHOLD. HOLTZFVSIVS *disputatione de sacra*
genere, 1704.

XVIII. DE BAPTISMO

DAN. TOSSANVS in *orthodoxarum ecclesiarum*
de baptismo, Heidelb. MDLXXXIX. 4. ANTON. GVE
traite de l'efficace et necessite du baptême, Rupell M
 DAN. FEATLAEVS libro *de baptismo*, MDCXLV
 IO. VOSSIVS, cuius *disputationes* xx. *de baptismo*
spexerunt, Amstelod. MDCXLVIII. 4. ** IO. HENRI
 TINGERVVS *disputatione de baptismo*: *** ZACHAR
 TONVS, cuius prodiit: *vertue and value of baptis*,
 MDCLXIII. 4. CHRISTIAN. SCHOTANVS, qui edidit
cit. historico-theolog. de baptismo, Franeck. MDC
 STEPHAN. BRAIS in *exercitationibus inauguralibus*
cessitate baptismi, ceter. Salmur. MDCLXXVIII. 8
 CKIVS *de formula verborum in baptismi admin*
 Quæ præter iam memoratos, HALLVS, ITH
 GOODWINVS, HAMMONDVS atque alii gentis
 ditissimi viri de baptismo litteris mandarunt ac in
 ei fecerunt, non est, quod ea distincte enarrem
 autem mentionem initio libri, qui inscriptus:

f elect infants, Oxon. MDCXXIX. 4. liber, itidem anglice exaratus atque hoc titulo: *infants baptisme proved lawfull by the scriptures*, Lond. MDCXLIV. 4. editus: GUIL. COOKE *answer to a treatise entituled: the vanity of childish baptisme*, ceter. Lond. MDCXLIV. 4. item: *disceptatio de baptismatis infantilis vi et efficacia inter Samuel. Wardum et Thom. Gatakerum*. * HERMANN. WITSII *exercitatio de efficacia et utilitate baptismi in electis fœderatorum parentum infantibus*, Vltrâ. MDCXCIII. 12. ** CAMPEG. VITRINGÆ *commentatio de fundamentis et rationibus pedobaptismi christiani*. *** IO. CHRISTIAN. KIRCHMEIERI *theses theologicae de pedobaptismo*. * QUÆ IOSEPH. BINGHAMVS in *historia scholastica baptismi laicorum*: ANTONIVS VAN DALE in *historia baptismorum, tum iudeorum; tum christianorum*: GUIL. WALLIVS in *historia baptismi infantum* dederunt, ea minus ad locum hunc referri possunt atque a me iure prætermittuntur. Sunt enim historica; non dogmatica ingeniorum monumenta.

XIX. DE SACRA COENÂ

præ aliis de argumento hoc scriptis, ea commemorare debeo, quæ auctores controuersie de sacra cœna, inter nos et reformatos excitatæ, composuerunt. Sunt ista: I.) ANDE. CARLSTADTII *widerchristlicher misbrauch des herrn brod vnd kelch*, MDXXIV. 4. *dialogus von dem greulichen abgöttischen misbrauch des sacraments iesu christi*, eodem anno 4. *auslegung der worte christi: das ist mein leib*, MDXXV. 4. alius liber, cuius titulus est: *ob man mit heiliger schrift beweisen möge, daß christus mit leib vnd blut im sacrament sey*, 4. ** II.) VLRIC. ZWINGLI *meinung*
S 2

* addita est GATAKERI *operibus critic.* editis Traiect. ad Rhœn. MDXCVIII. Memoratur quoque DAVENANTII *epistola ad Samuel. Wardum de baptismo*, Londin. MDCLIV. 8.

** existit etiam tom. II. *miscellaneor. eius sacrar.* p. 611. sqq. *conf. act. erudit.* MDCXCIV. p. 90.

*** *libr.* II. *sacrar. obseruation.* cap. 6. p. 302.

* in *fillog. exercitation. academicar.* p. 198.

** plura de his scriptis disserui *introduc. historic. in controuers. Lutheri*, præmissa eiusdem *famlicher schriftten tom. XX.* p. 12. sqq.

*meinung von dem nachtmal christi, wieder
 danckjagung, MDXXV. 4. * subsidium de eu
 eodem anno 4. quod eo consilio scripsit, &
 ante excitatum, redderet perfectiorem; in
 richtung vom nachtmal christi, Tigur. MI
 exegetis, id est, expositio eucharistiae n
 MDXXVII. 4. daß diese worte, das ist mein l
 auch dahin gegeben wird, ewiglich den alten
 ben werden, ibidem MDXXVII. 8. ** II
 LAMPADII liber de genuina verborum a
 corpus meum, iuxta vetustissimos auctores
 MDXXV. 8. de dignitate eucharistiae
 MDXXVI. 8. *** De his ac reliquis scri
 auctores ediderunt, plura dicam, quum
 me enarrandi sunt. Iam eos adiungo, q
 doctrinam ecclesiae reformatæ de sacra cœ
 lari studio tradiderunt. Ad quorum ord
 THOM. CRANMERVS, cuius prodiit: *desi
 na de sacramento corporis et sanguinis*
 MDLVII. 8. IO. CALVINVS tractatu de c
 quum MDXL. gallice in lucem exiisset, p
 conuersus est; cum hoc autem coniungi
 in re sacramentaria ministrorum tigurinae e
 Caluini. Londin. MDLII. 8. porro IOANN*

AVS, qui locum sibi fecit inter scriptores hos per librum *de cena domini, qua forma: quo ritu et in quem finem eam christus instituerit?* Tigur. MDLXII. 8. CHRISTOPH. HERDESIANVS; siue AMBROS. WOLFFIVS, qui publicæ luci exposuit: *consensum orthodoxum sacra scriptura et veteris ecclesie de sententia et veritate verborum cena domini*, Heidelberg. MDLXXIV. Tigur. MDLXXVIII. MDLXXXV. fol. de quo opere infra plura dicam: BENED. ARETIVS in *lectionibus septem de cena domini*, Geneu. MDLXXXI. MDLXXXIX. et MDXCI. 8. 10. PISCATOR, cuius huc spectant: *questiones rhetoricae de verbis domini: hoc est corpus meum, an sit in illis tropus: quisnam ille sit: in qua voce?* Herborn. MDLXXXVII. 8. ANTON. SADEEL, cuius duo scripta adducenda sunt: alterum de *spirituali manducatione corporis christi et spirituali potu sanguinis ipsius in sacra domini cena*, Geneu. MDLXXXIX. 8. alterum de *sacramentali manducatione corporis christi et sacramentali potu sanguinis ipsius in sacra domini cena*, ibidem atque eodem anno: * DAN. TOSSANVS in *descriptione cenae dominicae et apostolicae ex 1. Corinth. xi. et de sacra cena et inuocatione sanctorum*, Heidelberg. MDXC. 4. RYDOLPH. HOSPINIANVS libris quinque de *cena dominica institutione eiusque ceremoniis*, Tigur. MDXCVIII. 8. CHRISTOPH. PEZELIVS, qui reliquit: *tractatum de cena domini*, Brem. MDXCIX. 8. et *erklärung der lehre vom heiligen abendmal*, Neostad. MDLXXVIII. 4.

Omnes hi de sacris epulis commentati sunt; attamen non soli dogma hoc explanandum susceperunt; sed plures alij ex reformatorum cœtu postero tempore iis se adiunxerunt atque ingeniorum monimenta eiusdem argumenti ad nos transtulerunt. Quorum nunc merito mentio fieri debet, sequentia sunt: PHILIPPI MORNAEI libri quatuor *de l'institution, usage et doctrine de l'eucharistie en l'eglise ancienne, ensemble quand, comment et par quels degrez la messe s'est introduite en sa place*, Rupell. MDXCVIII. 4. eodem anno 8. MDXCIX. 8. ac Salmur. MDCIV. 4. latine Francof. et Hanou. 1605. fol. et 8. qui a sua eruditio-

---

* uterque liber est in eiusdem operib. theolog. p. 216. sqq.

zwölf vornehme wohlgegründete Ursachen, warum
 mirte evangelische kirchen mit D. Luthers und sei-
 folger auslegung der worte christi im heiligen abend
 durch eine wesentliche; doch unraumliche, unempfan-
 genwart des leibes und blutes christi allhie auf erden
 und unter dem brod, auch eine mündliche eingee-
 eingefubret wird, nicht eins seyn können, Deutsches
 Adiicio: IOANN. LAMPADII *Bertramii*, *Des*
pētuum orthodoxa ecclesia de verbis sacra cœna
 Brem. MDCXIV. 4. IO. BERGII librum: *Das*
christi noch fest stehen: fur die wahre seligmachend
schaft seines leibes und blutes in dem heiligen abend
 MDCXXIV. 4. editum, omisso auctoris nomine;
 men postea additum est, quum ille iterum litte-
 beretur ac responsio ad HIMMELII *colloquium* su-
 rium accederet; item IO. BUXTORFII *disputa-*
tionem institutionis sacra cœna dominica, qua
 primæ cœnæ ritibus et forma agitur, Basil. MD
 una cum illius *vindictis aduersus animaduersores*
ipelli, ibidem MDCXLVI. 4. ** EDMUND. *de*
dominica sacramento, tribus libris Devent. MD
 quod etiam ad theologiam polemicam spectat, et
 contra præcipuos aduersariarum partium scripta
 ipsa inscriptio indicat, compositum est: SIMON.

vine christi eucharistico, Herborn. MDCLXXXIV. 4. *
 tamen locum suum inter libros controuersiarum
 ori iure tuetur, quia ea contra ROSSVETI tractatum
etraque specie scripta est. Nec alienus est ab ordine
 um scriptorum RADVLPH. CVDWORTH *discourse con-*
ning the true notion of the lords supper, Londin. MDCXLII. 4.
 us latinam interpretationem Io. Laurent. Mosheimius
 in eamque, eruditissimis adnotationibus ornatam, aucto-
 systemati intellectuali adiunxit: ** Præ aliis memorare
 ET DANIEL. WATERLANDVM eiusque *recognitionem*
trine de eucharistia, ex scriptura et antiquitate repetitam,
 lice editam Londin. MDCCXXXVII. 8. cuius scribendæ
 asionem dedit Benjamin. Hoadley peruersa sententia,
 sacram cœnam tantum communionem sanctorum ho-
 tum et cum seruatore et inter se corroborari ac finem
 is non alium esse, nisi quamdam christi recordationem. ***
 e quoque addo: *reflexions anciennes et nouvelles sur*
eucharistie, Geneu. MDCCXVIII. 12. cuius libri auctor
 QVESNE esse, perhibetur, ac quæ GER. 10. VOS-
 S, * IO. HENRIC. HOTTINGERVS, ** IO. VOR-
 YS, *** FRANCISC. BYRMANNVS, * SAM. WEEEN-
 S 4 FELSIVS,

7. tradit. MDCLXXXIV. p. 313.

ide, quæ de libro hoc dixi in *der einleitung in die religionsfrei-*
stücken außer unserer kirche, part. III. p. 241. sq. Recensetur
 ille in *histoire critique de la republique des lettres*, tom. 1. p. 120.
 et tom. II. p. 244.

8. tradit. MDCCXXXIX. p. 24.

trauit quinque *disputationes de sacris cœna dominica symbolis*.
 xstant illæ in eiusdem *thesibus theologic. et historic. de variis do-*
ctrine christian. capitibus tom. VI. oper. p. 426. sqq.

abus *disputationibus*, quarum altera de *sacra cœna causis*: altera
 e *sensu verborum*: hoc est corpus meum, agit. Legendæ istæ sunt
 a eius *enuead. dissertation. philologico-theologicar. beidelbergens.*
 196. sqq.

dissertation. sacrar. libro II. vbi monstrare sibi sumit, antiquorum
 hristianorum cœtam non credidisse, quod ipsum proprie dicum
 corpus et sanguis christi ore hominum manducetur ac bibatur.

dedit *disputationes* XVIII. de *sacra cœna*, translatas in eius
exercitationum academicar. partem II. p. 285.

FELSIVS, * DANIEL. GERDESIVS ** ad explicandum atque illustrandum adtulerunt. MATTH. LARROQVANI iam merito omitto. *

XX. DE ECCLESIA

THEODOR. BEZA de *veris et visibilibus ecclesie notis*, Geneu. MDLXXIX. 8. FRANCISC. libris tribus *ecclesiastici; siue de natura et administ. ecclesie dei* * ac *libro singulari de ecclesia*: ** P. MORNAEVS tractatu de *ecclesia*, Londini, quum auctor commoraretur, primum gallice MDLXXV. nec postea solum Oxonii, Salmuri atque aliis locis descripto; verum etiam ab ipso MORNAEO in linguam conuerso hacque in lucem producto, MDLXXXV. 8. *** DAN. TOSSANVS de *ecclesia et ac perpetuis notis*, Heidelberg. MDLXXXVIII. 4. WHITAKERVS in *praelectionibus de ecclesia*, quae *Allenfoni* prodierunt, Cantabrig. MDXCIX. 4. iterum expressae sunt Herborn. MDCIII. 8. * MORTONVS de *notis ecclesie*, libris duobus, Londini. SIBRANDVS LYBBERTVS, cuius libri sex de

* *dissertation, in verba domini: hoc est corpus meum*, tom. I. p. 164. edition. MDCXXXIX.

neck. MDCVII. 8. lucem adspexerunt: 10. CAMERO
statu de ecclesia: * SAM. MARESIVS, inter cuius scri-
 ptorum locum habet: *decisio aliquot questionum, ecclesiam*
stantium, Groning. MDCXXXVIII. 4. LVDOV. CROCIVS,
 à præter *disputationem de christo, capite ecclesie unico et*
ero, Brem. MDCXII. 8. composuit librum *de ecclesie uni-*
tate et schismate, Casell. MDCXLIX. 8. Superfunt alia in-
 geniorum monimenta, ab eruditissimis inter reformatos
 iris dogmati de ecclesia consecrata, qualia sunt: IACOBI
 OTTHOFREDI *exercitatio de ecclesia*, coniuncta cum alia
de incarnatione christi, Geneu. MDCXLIX. 8. Londin.
 MDCLX. ** 10. COCCEII *disquisitio de ecclesia et Babylone*,
 Lugd. Batau. MDCLVII. 12. *** 10. HENR. HOTTINGE-
 RI *dissertatio de notis ecclesie*: * GER. MEIERI *fasciculus*
seruationum de ecclesia, Brem. MDCLXXVI. 4. 10.
 APSTEDII *grundriß der heiligen kirche gottes*, Brem.
 MDCLXXVII. 12. Stargard. MDCCVII. 12. et belgice, Hag.
 omil. MDCLXXIX. Addatur RICHARD. BAXTERI *wahre*
kirche in allen secten; oder die wahre catholische kirche nach
der eigentlichen natur und beschaffenheit, zu welcher alle
christliche christen gehören, an was orten der welt sie le-
ben, Francof. MDCCXXI. 8. vna cum iis, quæ generatim
 de ecclesia 10. PRIDEAUX ** et GISBERT. VOETIVS: ***
speciatim de illius gubernatione THOM. BILSONVS * et
 MOSES AMYRALDVS: ** de capite eius FRANCISC.
 FABRICIVS *** scripserunt.

S 5

XXI. DE

adiectus est CAMERONIS *pralectionum in selectiora loca noui testa-*
menti *tom. 1.* Salmur. MDCXXVI. 4.
 exercitationes hæc, ad illustrandum Paulli effatum 1. *Timoth.* 111',
 15. 16. compositz, maiori iure exegeticis; quam dogmaticis
 scriptis adnumerandæ sunt. Exhibentur igitur *criticor. sacror.*
tom. v. p. 918.

vide opera eius *tom. VII.*

n *fascicul. dissertationum theologico-philologicarum p. 48.*

oper. theologicor. p. 602.

* *selectar. disputation. theologicar. part. v. p. 383.*

æ eius de *perpetua ecclesia christi gubernatione*, latine Londin.

MDCXI. 4. anglice autem ibidem MDCX. 4. lucem adspexit.

tractatus illius *du gouuernement de l'eglise*, Salm. MDCLIII. 8. prodiit.

Scriptum; sue dissertationes, edidit de christo, unico ecclesie fun-
 damento, Lugd. Batau. MDCCXVII. 4.

*te, aduersus eos, qui in hoc tantum capite se ab ecc.
formata dissentire, profitentur, MDLXXXIII. 8. ***
 TOSSANVS de legitima pastorum euangelicorum vo-
 catione et praelato, Heidelberg. MDXC. 8. THEOD.
 qui scriptam reliquit: *responsionem ad tractationem*
uersus ministrorum euangelii gradibus, ab Adriano S
editam, Geneu. MDXCV. 8. *** GVIL. BVCANVS
de ministerio, potestate et disciplina ecclesie: * SAM.
SIVS de xpi et honore sacri ministerii in ecclesia reso
Groning. MDCXVI. MDCLVIII. 4. IO. HENRIC. HO
GERVS disputatione de necessitate ministerii ecclesiastici

XXII. DE MORTE

GVIL. PERKINSIVS de *natura diuersisque morti*
ribus deque ratione bene moriendi, qui tractatus, e l
sermone in latinum conuersus, prodiit Hanou. MD
etiam germanice, Basil. MDCV. 12. et anglice:
DVCKE in discourse of death, Londin. MDCXIII. 4.
 ter haec, plura alia scripta lucem viderunt atque in no-
 li

---

* vide HIERONIMVM in *memoires pour seruir a l'histoire des*
illustre dans la republique, des lettres, tom. xxxv. p. 112. sq
 ** liber hic etiam in eius *operib. theol. p. 541. exstat.*
 ***

linguam translata sunt; ita tamen comparata, ut magis ad sanctiorem exercitationem; quam accuratiorem dogmatis intelligentiam spectent, cuius generis sunt: IOSEPHI HALLI *befiegte todesfurcht*: PETRI MOLINAEI *todesgedanken*: CAR. DRELINCOVRTII *trost wider die schrecken des todes*: RICHARDI BAXTERI *todt, als der letzte feind*: GVIL. SHERLOCKII *erbauliche betrachtungen des todes*: FRIDER. ADOLPH. LAMPII *betrachtungen vom sterben und tode des menschen* et alia. Sed merito de iis iam taceo, quoniam illorum iustam mentionem faciendi, locus hic non aptus est. Quæ et causa est, cur nunc RHENFERDII, VITRINGÆ et ROELLII scripta de morte temporali prætermittam. Pertinent enim illa ad libros theologiæ polemiciæ.

XXIII. DE RESURRECTIONE MORTVORVM

inter eos, qui dogma hoc enarrarunt illique lucem adtulerunt, locum obtinent: IO. HENRIC. HOTTINGERVS *dissertatione de resurrectione mortuorum*: * ROBERTVS BOYLE in *some physico theological considerations about the possibility of resurrection, and some considerations about the reconcilableness of reason and religion*, Londin. MDCLXXV. 8. HVMFRED. HODDY, qui edidit: *resurrectionem eiusdem corporis, adsertam ex traditionibus gentilium, antiquorum iudeorum et primitivæ ecclesiæ patrum, cum responsione ad obiectiones contra eam adlatas*, anglice Londin. MDCXCIV. 8. ** *essais sur la providence et sur la possibilité physique de la resurrection, traduit de l'anglois du dr. Blacmore*, Hag. Comit. MDCCXIX. 12. *** THOM. BURNETVS libro de *statu mortuorum et resurgentium*, Londin. MDCCXXVI. 8. * Addantur, quæ de eodem fidei dogmate litte-

---

* est prima in fasciculo *dissertationum theologico-philologicarum*, Heidelberg. MDCLX. 4.

** vide *acta erudit. rom. III. suppl. m. p. 37*. Hodium refutare, sibi sumisit auctor, qui tantum per litteras N. B. M. A. nomen suum indicare voluit, in libro: *the resurrection founder on iustice*, ceter. Londin. MDCC. 8. adde *nouvelles de la republique des lettres* MDCC. p. 349.

*** CLERICI *bibliobequ. ancienne et moderne rom. XIII. p. 235. sqq.*

* conf. *die samlung von alten und neuen theolog. sachen*, 1734. p. 274. acta

litteris mandarunt: GER. IO. VOSSIUS* et
PHREYS.**

XXIV. DE IUDICIO EXTREMO AC F
MVNDI

Angli in primis studia sua, christianam ha
explanandi, laudabiliter monstrarunt. Com
inter illos: ROBERT. BOLTONVS de *quatu*
morte, iudicio, inferno et calo:*** RICHARD. B
die iudicii: THOM. VINCENTIVS de *certo ac c*
christi ad iudicium: RICHARD. GREENHAMV
uniuersali: HENRIC. GREENWOODVS de *die i*
dicii: SAM. SMITHVS de *iudicio magno*: GVIL.
de *iudicio mundi lato per sanctos*: GVIL. ATT
tuba dei: IOSEPH. MEDE *prophetia Petri, specta*
dum christi aduentum. Omnia scripta, iam
sermone anglicano composita sunt.* Addi
ANDR. WILLETI *tuba monitoria extremi iudicii*
et germanice, Hanou. MDCXVII. 8. lucem ad
SHERLOCKII *discursus practicus de iudicio ext*
glice iterum Londin. MDCXCII. 8. gallice *De*
interprete, Amstelod. MDCXCVI. 8. et germani
ptione: *abhandlung von der lebre vom iungsten*
praefatione Petr. Hanßenii, Lubec. MDCCXLIII

V. DE PRAEMIIS AC POENIS AETERNIS

memorandi sunt: IACOB. WINDETVS ob librum
functorum statu, ebraeorum et graecorum comparatis
is concinnatum, cum corollario de tartaro apostoli Pe-
quem prauaricatores angelos deiectos memorat, editura
 . MDCLXIII. 4. atque iterum litteris descriptum
 XIII. MDCLXXVII. 8. *** auctor libri, cuius titulus est: *a*
concerning the certainty of a future and immortal state,
 MDCCVI. 8. * HENRIC. DODWELLVS, qui edidit: *scri-*
ment of the eternal rewards or punishments of all thas
the gospel, Lond MDCCVIII. 8. * RENA VD. BOULLIERIVS
terations sur la certitude et sur la grandeur des recom-
des peines du monde a venir, tirées des écrits de cinq
uteurs anglois en six lettres, Rotterdam. MDCCIX. 8.
 Paulli doctores angli, ex quorum scriptis Boullierius
 sumisit ad aeternitatem præmiorum ac poena-
 bilitatem, sunt: Wilkinfius, Batesius, Tillotsonus,
 Scot,

sermones sacri exhibentur, ad Paulli effatum *actor.* XVII, 31.
 pandum atque illustrandum recitati: conf. *die nachrichten von*
neuesten theolog. buchern, volum. II. p. 877. *acta eruditior.*
 XC 131. p. 262.

Scottus et Goodmannus.* Ex germani-
 gendus est: GVIL. ERNEST. EWALDVS
 emisit: *betrachtungen vom himmel vn*
 MDCCXXXIV. 8. Speciatim ad dogma de vi-
 tia scripta pertinent: 10. CROCII *conuersi*
siue problemata de glorioso del et beatorum
glorioforum dotibus, quarum duæ parte
 MDCXVIII. 8. GVIL. SHERLOCKII *discour*
happines of good men, and the punishment
the next world, prima pars, quæ argumen-
 litate animæ ac vita æterna continet, Lond
 gallice sub titulo: *de l'immortalité de l'am*
nelle, Amstelod. MDCCVIII. MDCCXXXIX. 8.
 nice ac belgice: RICHARD. BLACKMORII
licitate iustorum post hanc vitam:* NIC
 commentatio de *aucta beatorum gloria post*
mediatoris, Brem. MDCCXLVI. Libri ex ai
 in germanicum conuersi, RICHARD. BAX
der heiligen: 10. WATTI *todt vnd himmel*
wini herrlichkeit des himmels vnd seligkeit
klarten heiligen alique huius indolis etiam
 do referri possunt; licet proprium locu
 scripta tueantur. De inferno prodiit: *en*
nature et place of hell, vbi auctor, cuius no

fuchen, Lipsi. MDCCXXVIII. 8. iterum MDCCXXXI. interprete *Jo. Henric. Liebero* ac tertium Cothen. MDCCXLVIII. 8. ubi tamen interpretis nomen omissum est. * Exstat etiam libellus, ex anglica lingua in germanicam translatus, atque inscriptus: *verhandlung von der hellen*, MDCXCVIII. 12. quo tamen negatur, dari pœnas inferni. ** Qui statuunt, illas non esse æternas, eorum infra mentionem faciam.***

§. XXII.

PRODIERVNT etiam theologorum reformatorum disputationes, conjunctim in lucem editæ atque inprimis dogmatibus fidei vberius explicandis atque illustrandis consecratæ. Merito istæ cum reliquis illorum scriptis dogmaticis, quæ antea enarraui, coniunguntur, quia vberiore christianæ doctrinæ, quam reformati profitentur, expositionem præbent; nec mediocrem promittunt utilitatem. Volumina hæc iam recensebo: non omnia; sed nonnulla, quæ præsertim ad locum hunc pertinent, cuiusmodi sunt:

IO. BERGII *decas disputationum theologicarum, præcipua christiana fidei capita exhibens*. Adiuncta est diatribe de primo homine, Francof. MDCXXI. 4.

MOSIS AMYRALDI *dissertationes theologicae*, Salmur. MDCXLI. 8.

FRI-

* vide *acta eruditorum* MDCCXV. p. 106. *memoires de Trevoux* MDCCXVIII. p. 804. ubi etiam p. 806. memoratur disputatio OTTONIS contra sententiam anonymi Angli de sede inferni, in sole querenda, Vitemberg. MDCCXVI. *bibliothèque angloise*, tom. I. p. 193. ac de versione germanica *die nachrichten von den neuesten theologischen buchern*, vol. VI. p. 405. Non desuerunt, qui Suindenio aduersarentur: confer præter dictam Ottonis dissertationem, LOESCHERI *parerga sacra*, exercit. VIII. SCHARBAY *vindicias locorum quorundam sacrae scripturae contra Suindenium*, in eiusdem *parergis*, part. IV. num. 4.

** confer *die unschuldige nachrichten*, 1707. p. 426.

*** legatur FABRICIUS *delect. argumentor. et syllab. scriptor. de veritate religion. christian. cap. XLVII. p. 718.* qui in scriptoribus de præmiorum pœnarumque æternitate percensendis multam industriam posuit.

FRIDERIC. SPANHEMII *disputationes theol.*
MDCLII. 4. quarum quum duæ partes sunt,
huc spectat:

IO. CLOPPENBURGII *exercitationes super
theses theologicas, quibus præcipui religionis christi-
anæ lucide explicantur ac ab aduersariorum cor-
ruptionibus vindicantur, quas post auctoris obitum Christi-
anus in lucem emisit:**

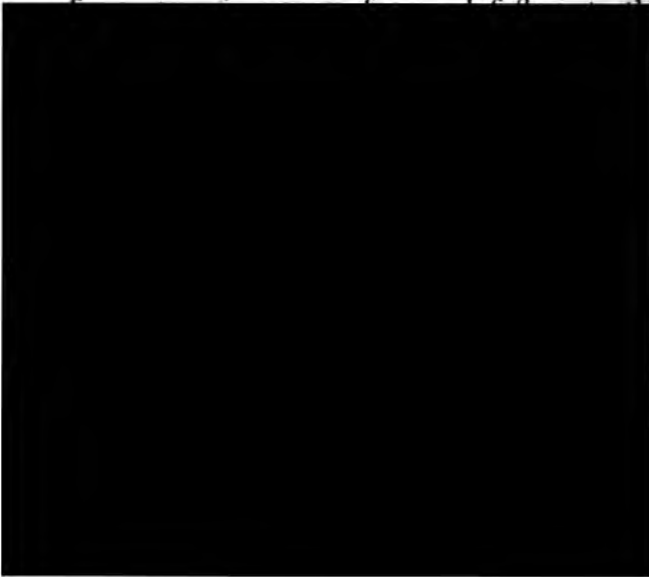
GER. IO. VOSSII *theses theologicae et histo-
ricæ doctrinæ christianæ capitibus, quas olim disputa-
uit in academia leidensi, Amstelodam. MDCLVIII. ,
iam antea mentionem feci:*

*Thesaurus disputationum theologicarum in
academia variis temporibus habitatum, in duos vo-
lumes, Geneu. MDCLXI. 4. quarum auctores sunt:
CAPELLVS, RAMBVRTIVS, MARESIVS, CO-
BLANC, LE VASSEVR, ALPAEVS de saint Ma-*

*Syntagma thesaurum theologicarum, in acade-
miæ disputatarum, CAPELLI videlicet, AMYRAL-
Salmur. MDCLX. ac quarta parte auctum MDC-
FRANCISC. GOMARI *disputationes theolo-**

§. XXIII.

INTER arminianos; siue remonstrante

augustinus docet, quæ quisque, compunctus animus, cur-
care debet, ad hanc impetrandam haud necesse esse,
oscantur: ***

PHAN. CVRCELLAEI *institutio religionis christiana*,
eptem, quæ non solum latine cum reliquis eius
lucem adspexit; * verum etiam in linguam bel-
ranslata Lugdun. Batauor. MDCLXXVIII. 4. duobus
libris prodit; auctoris tamen mors itidem impedi-
t minus opus hoc potuerit absolui :

LIPPI A LIMBORCH *theologia christiana, ad praxin
ac promotionem pacis christiane vnice directa*, cuius
iones prodierunt: quatuor Amstelodami harum-
ma MDCLXXXVI. 4. ** secunda MDCXCV. fol. tertia
fol. ac quarta MDCCXV. fol. *** ad quam præter *Gis-
berti*

---

huius voluminis operum eius *theologic. pars. 1. p. 1.* quod cuni
Currellaei Amstelodam. MDCL. in lucem exiit.

LIMBORCHII *hystor. vitæ Episcopii* p. 316. sq.

GERONII *memoir. tom. III. p. 315.* CATTENBURGHII
scriptor. remonstrantium p. 60. vbi scribit, inter libros
quæ tunc tertium, quo post tractationem de lege Moysi in genere
oberrime expendantur præcepta eius adfirmatiua et nega-
tiua argumenta de messia. MABILLONIVS, quod mirum est,
has actiones has commendauit, quod LIMBORCHIVS excisato libro

berti Ostens præfationem ac IO. CLERICI orationem in obitum Limborchii, accessit: relatio historica et progressu controuersiarum in fœderato Belgio de tione, quæ belgice versa separatim, Amstelod. M. exiit, cum præfatione, defensionis remonstrantiæ Jacobum Fruitier dicata. Postea duæ aliæ editiones viderunt: altera, quæ est quinta, Amstelod. MDCC altera basileensis; siue sexta MDCCXXXV. fol. 1. Limborchius inter arminianos, qui plenius systematæ dogmaticæ vna cum doctrina morali dedit editionem pariter ac moderationem facultatemque scribendi, probauit:*

ADRIAN. A CATTENBURGH *Spicilegium theologicæ Philippi a Limborch, variis dissertationibus historicis, criticis, multisque ad praxin pietatis promouendam præsertum*, Amstelod. MDCCXXVI. fol. opus eruditè generè elaboratum, quo auctor simul modestiam ac literarum humaniorum ostendit ac quamuis partem non amplectatur, non dubitat tamen, non sententiis aliorum, qui sectæ huius sunt, discedere

§. XXIV.

Nec tamen arminiani ad id tantum ingenia buerunt, vt systemata theologica scriberent; 6

christiana religionis capitibus, Lugd. Batau. MDCIX. 8. prodierunt,* præter quas huc quoque spectant eiusdem tres orationes de obiecto: de auctore et fine ac de certitudine theologia:**

IO. CLERICVS, ex cuius scriptis quodam modo huc referri possunt: *delineatio christiana religionis*;*** item: *traité de l'incrédulité, ou l'on examine les motifs et les raisons générales, qui portent les incrédules à rejeter la religion chrétienne*, Amstelod. MDCLXXXVI. 8. MDCXCVI. 8. ac *liber unicus de eligenda inter christianos dissentientes sententia*.*

STEPHANVS CURCELLAEVS, qui *tractatum de ecclesia iesu christi*** reliquit:

IO. DRIEBERGE, qui edidit: *de prædestinatione et gratia librum*, Amstelod. MDCCXLV. 4.***

SIMON. EPISCOPIVS, ideo memorandus, quia dedit: *tractatum de libero arbitrio* eumque breuiorem;* præter hunc autem ad posteritatem transmisit: *disputationes theologicas tripartitas* iisque varia dogmata non tantum fidei; sed etiam vitæ explanauit. In lucem istas coniunctim edidit *Steph. Curcellaus*, Amstel. MDCXLVI. 8.**

SIMON GOVLARTIVS, cuius exstat: *traité de la grace de dieu*, Amstelodam. MDCXVI.

HERMANN. HERBERTS, qui scripsit: *breuem et dilucidam adfructionem ex sacra scriptura sententia reformationis doctorum*; qui nunc remonstrantes a nonnullis dicuntur, de prædestinatione aliisque adfinibus articulis, belgice Goud. MDCXVI. Roterod. MDCXLVII. 8. ac *breuem et dilucidam explicationem de antichristo*, itidem lingua belgica exaratam: 0

T 2

10.

*plura de *disputationibus* his infra in capite de libris controuersiarum dicam. Translatæ illæ sunt in ARMINII *opera theologica*, Lugd. Batau. MDCXXXIX. 4. et Francof. MDCXXXIV. 4. edita.

**itidem exstant in eius *operib. theologic.* p. 26. lqq.

***exhibent eam *prolegomena*, quæ CLERICVS *historiæ ecclesiast. duorum primorum a christo nato seculorum* præmisit, p. 92. lqq.

*adiunxit illum GROTII libro de *veritate religionis christianæ*, Amstelod. MDCCIX.

***oper. theolog.* p. 651.

****acc. erudit.* MDCCXLIX. p. 341. *sammlung von alten und neuen theologischen sachen*, 1746. p. 1087. *nachricht. von den neuesten theolog. buchern*, volum. v. p. 528.

† exstat *operum* eius volum. 1. *part.* 2. p. 198.

†† volum. 11. *oper.* *part.* 2. p. 386.

IO. MOLINAEVS, qui in lucem emisit: *armamentarium spirituale; seu institutionem in religione christiana* cum altero volumine, belgice Roterodam. MDCI. *doctrinam veritatis secundum pietatem; seu institutionem in religione christiana, propositam quaestionibus et responsionibus*, etiam belgice, Roterod. MDCXCVI. 8. qui liber *coram armamentarii spiritualis* exhibet:

DANIEL TILLENVS in *traité de la cause et de la guérison du peche*, Paris. MDCXXI. 8.

IOANN. VERRYŃ in *breui explicatione baptismi nonnullis obseruationibus de baptismo infantum* Traiece. ad Rhen. MDCLXXXVIII. 8.

CONRAD. VORSTIVS, qui edidit: *tractatum de deo; sive de natura et attributis dei*, Steinfurt. MDCXII. quo comprehenduntur disputationes, diuersis rebus Steinfurti publice propositae atque ibidem MDCXII. tractatae; ** postea autem vberimis adnotationibus illustratae, quae in dictum *tractatum* translatae. Exponitur in eo dei existentia, nominibus, natura in genere, omnipotentia et sapientia, voluntate, dominio et bonitate et benignitate, iustitia et veritate, amore, et similibus quasi adfectibus. Ob falsa atque erronea, ibi tradita, auctor grauiter notatus est; n

idelbergensium de tractatu suo de deo censuram, Hag. *apologetica exegetis*; seu plenior declaratio locorum aliquae ex ipsius libro de deo; seu de natura et attributis scripta ei que pro erroneis imposita, hoc titulo late in vulgatum, cum adpendice contra Becanum, Lugdun. MDCXI. 4. *responsio ad articulos quosdam, nuper ex transmissos*, Lugd Batau. MDCXI. MDCXIII 4. siue ad ca-
m errorum, ex tractatu eius de deo a Iacobo I Angliæ necceptorum, quem is, manu propria scriptum, ad or-
belgii fœderati transmiserat. Quum MATTH. SLADI-
nulgasset: *disceptationis de blasphemis, hæresibus et*
is, a Iacobo, Angliæ rege, in Vorstii de deo tractatu
notatis, duas partes Amstelod. MDCXII. et
V. 4. VORSTIUS dedit: *responsionem ad Matthæi Sladi-*
nianis partem utramque, Goud. MDCXV. 4.* Exstant
E VORSTII. *theses* de variis argumentis theologiæ
picæ, diuerso tempore in lucem emissæ: de *sacramen-*
tis salutis: de *iesu christo seruatore*: de *prædesti-*
ne trinitate: de *persona et officio christi*; item *idea*
theologiæ, duobus libellis distincta ac secundum ordi-
necorum communium breuibus aphorismis compre-
hensa. MDXCVI. 8.**

§. XXV.

Ad nos peruenerunt, socinianorum scripta ma-
gnetationem scripturæ sacræ et ad contro-
uergicas; quam ad dogmata fidei spectant.
ita se addixerunt, vt singula, quæ familia
profiteretur, iusto ordine traderent ac systema;
pendium theologiæ dogmaticæ conscriberent;
item in certis quibusdam doctrinis explanandis
suam collocarunt. Quales vtriusque generis
libros

T 3

in *Asben. oxoniens. volum. i. p. 397.*
atque aliis VORSTII libris diligentèr atque adcurate commen-
tati MOLLERVS *Cimbr. litterat. rom. ii. p. 947. seqq.* adde
LIVM *dictionar* voce *Vorstius*: FABRICIVM *hisor. bibliorb.*
v. p. 15. vbi tractatus eius de deo recensetur: LILIENTHA-
phenlog. *bibliorb. rom. i. p. 901.* FREYTAGII *analect. de libris*
vib. p. 1065.

eodem anno 3. . . . cura *Contra. Corpus* : *g*
 dio Nicol. Bernaldi una cum censura theologorum
 filienſium in loca quædam ſcripti huius, MDCXII.
 gice, interprete *Theodoro Raphael. Camphusio* huiusq
 notationibus inſtructus, MDCXXIII. et MDCLXVI. 4.
 ter librum hunc, alii eiſdem Socini ſeparatim in
 exierunt, antequam *opera* eius in *bibliotheca* *pro*
novum translata fuerunt. Sunt illi: *pralectio* *in*
 Racou. MDCIX. MDCXXVII. 4.
 itidem italice exarata: poſtea in latinum ſeruatim
 lata et memorato libello de *auctoritate ſcripti* *in*
 Racou. MDCXI. 8. adiuncta et MDCLIV. 12. *ſtatim*
 deſcripta: tractatus de *deo, chriſto et ſpiritu ſancto*
 MDCXI. 8. quo princeps dogma theologiæ ſocietatis
 netur:*** *ſynopſis iuſtificationis, noſtra per iſum* *in*
 quæ in lucem prodiit cum ſub *Graciani*
nis gerapolenſis, Gerapol. MDXCI. 4. tumſipſius
 nomine, Racou. MDCXI. 8. * de *eccleſia variis tractatibus*

* vide BAYMGARTENII *nachrichten von merckwürdigen* *in*
 p. 404.

** *ibidem* p. 409.

*** *ibidem* p. 413. 417.

* vide SANDII *bibliothec. amſterdamer*. p. 66. SIM 4-M

MDCXI. 8. et belgice MDCXXXIX. 4. *disputatio de baptismo aqua*, Racou. MDCXIII. 8. ac lingua belgica MDCXXXII. 8. et 4. qua aliis persuadere conatur, baptismi usum nobis haud diuinitus praescriptum esse ac posse quemdam veri christiani nomen tueri, licet vel numquam; vel non rite aqua saluari ablurus; item: *tractatus brevis de cena domini, eius finis et usu, recte percipiendo*, Racou. MDCXVIII. 8. ubi contemtionem sacrarum epularum haud leuiorem significat: * *lectiones sacrae, quibus auctoritas sacrarum litterarum, praesertim noui foederis, adseritur*, Racou. MDCXVIII. 8. ac belgice, interprete *Theod. Raphael. Camphuyssio*, eiusdemque notis illustratae, MDCLXVI. 4. quod opus tamen ab auctore haud ad finem perductum est. Eius *breuissima institutionis christiana religionis*, non est, quod iam mentionem faciam, quia illa ad libellos catecheticos referri debet: **

IO. GRELII de uno deo patre libri duo, in quibus multa etiam de filii dei et spiritus sancti natura differuntur, Racou. MDCXXXI. 8. ac cum refutatione BISTERFELDII, Lugd. Batav. MDCXXXIX. 4. germanice autem ex interpretatione Io. Ludou. Wolzogenii sub titulo: *von dem einigen gott dem vater*, MDCXLV. 4. *** belgice MDCLXVIII. 4. Praeter hos libros, composuit alium eumque de deo et eius attributis, praefixum VOLKELII operi de vera religione, de quo postea exponam. Prodiit iste etiam belgice MDCLXIII. 4. Addo eiusdem tractatum de spiritu sancto, qui fidelibus datur, MDCL. 8.

VALENT. SMALCII liber de diuinitate iesu christi, Racou. MDCVIII. 4. * qui et in alias linguas translatus est. Exiit enim in lucem germanice sub titulo: *von der gottlichen bobheit iesu christi grundlicher bericht*, MDCXXVII. 8. polonice, ipso auctore interprete, Racou. MDCVIII. 4. et belgice MDCXXIII. 4.

T 4

CHRISTOPH.

* confer REIMANNVM excizat. libr. p. 655. *nachrichten von einer belgischen bibliothek* vol. VI. p. 493.

** in epistola ad Morstinum, d. 3. febr. MDXCV. exarata, refert SOCINVS scripta sua, sum. 1. oper. p. 456.

*** *nachrichten von einer belgischen bibliothek* volum. VI. p. 408.

* *ibidem* p. 327.

CHRISTOPH. OSTORODI *unterrichtung :
nehmsten hauptpuncten der christlichen religion
begrieffen ist fast die ganze confession ; oder bek
meinen im k nigreich Polen , ceter.* Racou. M
MDCXII. 8. MDCXXV. 8. sermone autem belgie
quod compendium theologiæ socinianæ a
fuorum causa germanice scripsit, eo consilio
ad socinianos errores perduceret ; vel in i
ret. * Nonnulli eidem adtribuunt: *compen
ecclesie christiana, nunc in Polonia potissimum fi
cum refutatione* IOANN. CLOPPENBURGI
MDCLII. 4. iterum idque auctius prodiit ; al
hibent, opusculi huius auctorem esse CO
STIVM: **

DAN. BRENNII *tractatus de regno ecclesia
christum in terris erigendo, ac de qualitate
item breuissimus dialogus de veritate religionis a*

IO. VOLKELII *de vera religione libri qu
prafixus est Ioannis Crellii liber de deo et ei
Racou. MDCXXX. 4. et iterum Amstelodam. 1
dicti Crellii de vno deo patre libris duobus, 4
tio neque temporis ; neque loci ; neque
vllum habet indicium. Quum ista in lucem
gistratus iussu exempla libri huius typogra*

IOACHIM. STEGMANNI, senioris, scriptum *von den
maichen der falschen lehrer*, MDCXXXIX. 8. ac *libri duo
indici et norma controuersiarum fidei*, Eleutheropol.

CXLIV. 12. ac belgice MDCLXVIII. 8. prodiit autem
tum liber prior auctorque morte impeditus est, quo
maius posteriorem adiungere potuerit: *

IOACH. STEGMANNI, iunioris, *breuis demonstratio
igionis christiane veritatis*: **

ANDR. WISSOWATII *religio rationalis; seu de rationis
dicis, in controuersis etiam theologicis ac religiosis adhiben-
tractatus*, MDCLXXXV. 12. quod opusculum germanice
ulo: ARSENI SOPHIANI *vernunftige religion, das ist,
undlicher beweis, dass man das vrtheil gesunder vernunft
eb in der theologie und in erörterung der religionsfragen
brauchen muss*, cum praefatione Synesii Philadelphi, Am-
lod. MDCCIII. 8. prodiit. Adfirmatur ibi, rationem
amanam post hominum lapsum minus esse corruptam
eque de causa sustinere personam iudicis controuersia-
m theologicarum, ac dogmata scholasticorum metaphy-
a communem cum doctrina caelesti dignitatem habere.***

eisdem WISSOWATII exstant: *stimuli virtutum, frena
ccatorum*, Amstel. MDCLXXXII. 12. vna cum *dissertatiun-
ula de hominis vera beatitudine confectanda ac discursu breui
e una aeterna eiusque consequenda modo*, ibid. MDCLXXXII. 12.

SEMV. CREILLII *cogitationes nouae de primo et secun-
o Adamo; suae de ratione salutis per illum amissae: per hunc
recuperata compendium*, Amstelodam. MDCC. 8. ad id com-

T 5

positum,

*dition. histor. et critiqu. voce Volkelius: FABRICIUS histor. bi-
blioth. part. v. p. 48. REIMMANNVS catalog. biblioth. theolog.
p. 646. VOGTIVS catalog. libror. rarior. p. 714. FREYTAGIVS
analect. litterar. de libris rarioribus p. 1064. Ipse liber percen-
setur in den nachrichten von einer hollischen biblioth. vol. VI.
p. 372.*

inf. REIMMANNI *catalog. biblioth. theolog. p. 675.*

idipsum est BRENNII operibus.

*vide KORTHOLTI praefation. dissertationis de religione rationali,
denum Wissowatium: unschuld. nachr. 1703. p. 530. REIMMAN-
NI catalog. bibl. theol. p. 1060. LILIENTHALII theol. bibl. tom.
2. p. 532. nouvelles de la republ. des lettres, MDCLXXXIV. sept.
p. 741.*

positum, vt cœtuum sanctiorum concordie restituta
 ipsa autem ad lites amplificandas comparatum: *auf was weise der herr iesus das brodt gebrochen
 iungern gegeben*, MDCXCIV. 4. sine mentione
*dissertatio, qua pr. batur, cœnam domini non esse
 partem commixtionis et familiaritatis priuata
 kurtzer unterricht in der christlichen religion, von
 der unitariorum*, MDCCXV I. 8. **

Præter iam enarrata Socinianorum scripta
 minus loco hoc prætermittenda. Inprimis
*de falsa et vera vniuersi dei patris, filii et
 cognitione*, libros duos, auctoribus ministris
 consentientium in Sarmatia et Transilvania
 sine anni indicio; dedicatio autem scripta
 vna cum libello de *mediatoris iesu christi boni
 æqualitateque*, ibidem MDLXVIII. 4. * Nec
 moro: *tractatus aliquot theologicos Fausti et
 item Ernesti Soneri*, numquam antebac in
 Eleutheropol. MDCLIV. 16. quo libello
 I.) *discursus de causa, ob quam creditur
 creditur euangelio iesu christi et de eo, quod
 premio: qui non credit, pena a deo adficiatur*

* LILIENTHALII theol. biblioth. rom. I. p. 937. act.

ma religionis christiane, a FAVSTO SOCINO conscripta;

LÆLII SOCINI dissertatio ad tigurinos et geneuenses sacramentis: 4.) descriptum ex Curcellai excerptis, qui ipso Lælii Socini autographo hæc descripserat, de resurrectione eiusdem auctoris: 5.) ERNESTI SONERI demonstratio theologica et philosophica, quod aeterna impiorum supplicia non arguant dei iustitiam; sed iniustitiam: * 6.) an doctrina trinitatis sit mysterium, a seculis absconditum, quod luminis verbi patefactione hominibus innotescere debuit, ex tractatu de origine trinitatis excerptum. ** Adde nonsolum ABRAHEL RITTERI breuem demonstrationem, quod christus non sit ipse deus, qui pater; nec ei equalis; *** sed etiam: *theologiam; oder geistliche gesprache von vnterschiedlichen artickeln der christlichen religion, insonderheit von der wahrhaftigkeit und heiligen dreyeinigkeit*, MDCLXXXII. 4. cuius auctor D. FREVSSIUS est: * MELCHIOR. SCHAFFERI *kurtzen erichte auf die frage: ob der herr iesus sich selbst aus eigener kraft von den todten auferwecket habe*, MDCXXXVII. et bellicæ MDCLIII. 4. ** item librum, cuius inscriptio est: *le plato-*

libellus hic nullum locum obtinuit. Legantur: REIMANNI catalog. biblioth. theol. p. 652. FREYTAGIUS *analect. litterar. de libris rariorib.* p. 877. et *die nachrichten von einer holländischen bibliothec* vol. IV. p. 47.

nam demonstratio hæc soneriana separatim quoque lucem viderit; necne, res est non satis explorata. Legantur, quæ de ea habet et disputat VOGTIUS catalog. *libror. rarior.* p. 635. sq.

videantur *hamburgische berichte von gelehrten sachen*, 1732. p. 345. VOGTIUS dicto libro p. 635.

aduersus librum hunc WIGANDVS *nebulas arianas* edidit; SANDIUS autem *biblioth. antitrinitar.* p. 85. et auctor *historiæ socinianismi*, gallice Paris. MDCCXXIII. in lucem productæ, *part. I. cap. 28.* p. 128. recte monuerunt, Ritterum hunc non arianis; sed socinianis adnumerandum esse: adde, quæ in *der einleitung in die religionsstreitigkeiten außser unserer kirche* *part. IV.* p. 295. sq. dixi.

liber hic, qui publice proscriptus est, per censetur in *der fortgesetzten samlung von alten und neuen theol. sachen*, 1725. p. 200. Plurimum auctorum, qui de eo legendi sunt, notitiam suppeditauit in *der einleitung in die religionsstreitigkeiten außser unserer kirche* *part. IV.* p. 315. ad quos adiungatur FREYTAGIUS *analect. litterar. de libris rariorib.* p. 709.

scriptum hoc refutauit CALOVIUS in *dem gegenberichte auf die frage:*

le platonisme deuoilé, ou essai touchant le verbe
 Colon, MDCC. 8. anglie eodem anno 4. vbi auct
 VERAINIVS esse, traditur, probare, impuden
 fir, antiquioris ecclesiæ doctores dogma de tri
 tonica philosophia in doctrinam christianam t
 CHRISTIANI DEMOCRITI *apostolischen Wegwei*
ren gerechtigkeit gottes, Francof. MDCC. 8. **
 librorum classem referunt nonnulli ANDR. FR
uii filius quatuor de tribus personis et una essentia
 ac quædam alia eius scripta; sunt tamen, qui il
 nis adiungere, merito dubitant. ***

§. XXVI.

INTER tot scripta, quibus fanatici homi
 suos disseminarunt ac materiam turbarum p
 vix vllum ea ratione concinnatum est, vt iur
 maticis adnumerari queat; qualia tamen ista
 indicandi locus erit in tractatione de theologi

---

frage: ob der herr iesus sich selbst von den todten a
be? rom. 11. scriptor. anti-jocinian. p. 655.

* *histoire des ouvrages des sauns MDCC. p. 97. BERNAR*
republiqu. des lettres. MDCC. iul. p. 99. vnschuld. naci
nachricht von den stollischen buchern, part. XIII. p.
von einer heilichen bibloth. vol. III. p. 624. einle

oportet de Græcis. Quæ enim isti de
s suæ litteris mandarunt ac publici fe-
propriam sedem inter scripta theologiae
e ac catecheticae; partim polemicae ha-
iquerunt ingeniorum monumenta iisque
pita fidei suæ tradiderunt; vel specia-
rum singulari studio enarrarunt. In il-

sa-on sepher basmanab, liber de fide, arabice
icæ conuersus atque editus Constantinopol.
istelod. MDCXLVIII. 4. Continet summam theo-
ica et moralis: *

AIMONIDIS. *scheloseb assarab. ikharim*, id est,
culi fidei, quos illum primum construxit, atque
relegisse, tradit ASARBANEL. ** Exhibens isti
pendium theologiae iudaicæ. Translati sunt in
gus et sæpe lucem viderunt vel longiores; vel
non solum separatim; sed etiam in aliorum

AI BEN ASCHER *cad hakemach, cadus farinae*, qui
tus Constantinopol. MDXV. fol. Venet. MDXLVI.
MDXCVI. fol. concionibus quidem constat ac varia
effata de capitibus fidei et vitæ exponit; mentio-
em illius iam facio, quia ipsa argumenta secundum
m ordinem disposita sunt ac veluti loci theologici

ADAY or *adonai*, hoc est, *lux domini*, quo libro
idem agit de articulis fidei eorumque certa genera
uit. Prodiit iste Ferrar. MDLVI. 4.

IOSE.

VOLFFII biblioth. ebr. volum. 1. p. 933. vol. III. p. 359. et ODHE-
synag. bifront. p. 59.

rosch amanah cap. 1. monent autem alii, iam ante Maimonidem
articulis fidei exposuisse Saadium Gaon, Tam, Abraamum
a Dior.

iculis his eorumque versionibus, editionibus, interpretibus
habent: CARPZOVIVS not. ad Schickardi ius regium et
sationib. academ. p. 456. ODHELIVS synagog. bifront. p. 58.
vovs introduct. ad philosoph. ebraeorum p. 169. ac WOLFFIVS
manach. ebr. volum. 1. p. 866. et volum. III. p. 790.

JOSEPH ALBO quatuor libri, quos *ikkarim*; *articuli fundamentalibus* inscripsit iisque tres tantum articulos, adfirmavit. Lucem illi adspexerunt MDXII. Lublin. MDXCVII. et cum commentario Gedalia Salomon Poloni, Venet. MDCXVIII.

MENASSIS BEN ISRAEL de *resurrectione mortuorum* libri tres, quibus de immortalitate animæ et resurrectione mortuorum contra Sadducæos; præterea autem de resurrectionis, extremo iudicio ac renouando mundum, hispanice Amstelodam. MDCXXXVI. 12. et latine et eodem anno 3. libris de *fragilitate humana* ex lapsi. ubi incipimus de peccato originali disputatur, hi Amstelod. MDCCII. et latine ibidem eodemque anno; *prohemium* 1111. de *creatione*, latine Amstelod. MDCXII. de nomine vite libri tres, quibus veterum rabbinorum sententia doctorum de hac controuersia sententia explicata Amstelod. MDCCXXX. 12. anglice, studio Thom. P. Londini. MDCCXCII. 12.

priatum tantum vsum transferenda; hæc au-
licam habebant auctoritatem. Vtriusque gene-
quum sint conseruata ac nobis tradita, non de-
doctissimi viri, qui ea vel coniunctim ederent;
im dogmata pariter ac historiam illustrarent. Ita
prodierunt:

*1. drey symbola; oder bekentnis des glaubens christi, in
eben eintrachtlich gebraucht. Martin Luther. Viremb.
xvi. MDXXXVIII. 4. Exhibentur in libro hoc: sym-
apostolicum, athanasianum, hymnus Ambrosio; vel
lino adscriptus: te deum laudamus: symbolum ni-
i. Ante hoc Lutherus adiecit expositionem præci-
ptinæ de christo et in præfatione declarauit, se con-
is has eo consilio iuris publici fecisse, vt iterum te-
e, se in cœtu verorum sacrorum permanere ac con-
n esse: **

*2. BILLI Alexandrini buch von dem rechten wahren glau-
be. heil. christlichen symbola, cetet. verdeutscht durch Lu-
thum, Smalcald. MDLXXXVI. 4. quo libro præter cy-
scriptum de recta fide, continentur: symbola apo-
in, antiochenum, nicænum, athanasianum; item:
III explicatio symboli nicæni: anathematismi XII.
ephesini contra Nestorium: confessio episcoporum
mum de christo in concilio ephesino exhibita: LEO-
n. symbola ad Flavianum contra Eurych. symbolum
nense:*

*3. JERET. DANAEI explicatio symboli apostolici, Geneu.
xvii. et MDXCII. 8. cuius eam ob causam loco hoc
nem facio, quia accesserunt: orthodoxorum patrum
iliorum quorundam symbola, vna cum adnotationibus
symbola quippe Irenæi. Tertulliani, Gregorii thau-
p, nicænum, athanasianum, Damasi, cet. item præter
m: te deum laudamus, Toletani concilii i. ad Da-
: epheſinum, Leonis, chalcedonense, constantinopo-
do contra Theodorum et monotheletas, edictum
toris Iustiniani: Boethii de trinitate:*

10.

*4. præfationem meam tom. x. oper. Lutheri p. 73. vbi plura de
hoc disserui.*

IO. CONRAD. VLMERI *symbola præcipua sym-
trum atque adeo totius veteris orthodoxæ et cath-
ecclæsiæ*, Tigur. MDLXXXIII. 8.

*Sanctæ, catholicæ et apostolicæ ecclesiæ eiusque
æcumenicorum conciliorum symbola et confessiones*, e-
GIVS. CALIXTVS, Helmst. MDCXLIX. 4. et iterum
wiederlegung Jacob. Welleri ibidem MDCLI. 4. edi-
plectitur opusculum hoc symbolum nicænum, e-
politanum et athanasianum : anathematismos
confessionem chalcedonensem : ea, quæ nestor-
eutybianorum reliquiis quinta et sexta : item
africana plenaria ; siue mileuitana et arauficana
nodi opposuerunt.

His ingeniorum monimenta adnumeranda
storix veterum symbolorum lucem adferunt :
BELII *synopsis historia et doctrina symbolorum anti-
ut et recentioris ; seu augustanæ confessionis*, post
studio filii Io. Balthasaris, Argent. MDCXC. 12. edi-
VOSSII *dissertationes tres de tribus symbolis, ap-
nasiano et constantinopolitano*, Amstel. MDCXLII. 4.
quæ adcurate et diligenter conscriptæ sunt ac
vsum præbent : IO. RVDOLPH. KIESLINGII
*vsu symbolorum, potissimum apostolici, nicæni, consta-
ni et athanasiani, in sacris tam veterum ; quam*

fuerat. Rostoch. MDCCVI. 4. De veterum symbolorum in arti-
 de spiritu sancto discrepantia ipse dedi lucubrationem,
 MDCCXXX. 4.* Inter interpretes antiquiorum sym-
 lorum locum sibi fecerunt: NICOL. SELNECCERVS in
 gis symbolorum apostolici, niceni et athanasiani, Lipsi. MDLXXV.
 DLXXVII. 8.** et CHRISTOPH. PELARGVS, cuius exstat:
 bola fidei; siue confessionis christiane, in qua breuissime expo-
 nuntur symbola apostolicum, nicenum, athanasianum, ephesinum,
 akidenense: augustana confessionis articuli, Francof. MDCL. 8.
 tem librum in lucem emisit, antequam reformationum sacra
 mplecteretur.

§. II.

INTER antiquioris æui symbola dignitate auctoritate
 eminent: apostolicum, nicenum et athanasianum, at-
 ecumenica adpellari solent. Ad apostolicum multi eru-
 timi viri industriam suam adhibuerunt; diuersa ta-
 scribendi ratione. Alii studia in eo collocarunt, vt
 confessionis huius historiam illustrarent ac præsertim in-
 garent, qualis illius sit origo. Alii ad symboli hu-
 interpretationem se contulerunt hancque ita institue-
 vt non solum eius verba; sed etiam ipsa dogmata
 ita redderent ac dilucida.

Scriptores de symbolo apostolico iique historici sunt:
 ACOS, VSSERIVS, cuius prodiit diatribe, lectione digna,
 le romane ecclesie symbolo apostolico vetere aliisque fidei for-
 mulis, tum ab occidentalibus; tum ab orientalibus in prima ca-
 thedræ baptismo proponi solitis, Lond. MDCXLVII. 4. Oxon.
 DCL. 4. et cum eiusdem annalibus veteris et noui testamenti,
 tocu. MDCCXXII. fol. GEORG. ASHWELL libro, cuius ti-
 lus est: fides catholica, or an assertion of the authors and au-
 rity of the apostles creed, Oxon. MDCLIII. 8. GISE. VOE-
 rs dissertatione de symbolo apostolico:*** 10. HENRIC.
 DEGGERS dissertatione de symbolo apostolico: * LVC.
 GERN-

et in miscellaneis meis sacris, p. 791.

le FABRICII histor. bibliorb. part. VI. p. 457.

in eiusdem selectar. disputar. theolog. part. I. p. 64.

kins dissertar. select. tom. II. p. 629.

GERNLERVS, qui commentatus est de *origine symbolici*, Basil. MDCLX. AEGID. STRAVCHIVS, cu *historia symboli apostolici*, Vitemb. MDCLXXV. 4. G. TENTZELIVS, qui iuris publici fecit: *exerciti symbolo apostolico*, Vitemb. MDCLXXXIII. ob erudiciumque laudabilem: * IO. BARTHOLD. N. RVS dissertatione de *symbolo apostolico*, Helmst. MDIO. GEORG. NEVMANNVS, qui disputavit de *bus symboli apostolici* hæcque commentatio, posttemberg. MDCXCIV. 4. lucem viderat, iterum iterum rerarum formis expressa est ibidem MDCCXI. MDCCXXXIX. In primis commemoranda est KINGII: *the history of the apostles creed, with criticisms on its several articles*, Lond. MDCCII. MDCC latine: *historia symboli apostolici, cum observationibus historicis et criticis*, Lips. MDCCVI. 8. cuius interpret Gottfr. Olearium auctorem esse, satis constat. *** I est egregius atque ad accuratorem symboli sententiam maxime comparatus. Addatur: *disputatio de symbolo; siue dissertatio de antiquitate et auctoritate apostolici, interspersis observationibus ecclesiasticis*, MDCCII. 4.* vna cum IO. ANDR. SCHMIDII de *symboli apostolici in talmude rudicibus*, Helmst.

Scripta dogmatica, quibus capita fidei, in sy

LYSERI *disputationum ex symbolo apostolico deca-*
Vitemberg. MDCXIII. MDCXIV. 4. DAN. CRAMERI
phctica iuxta articulos symboli apostolici, Hamburg.
 et iterum Basil. MDCXV. 4. et Lips. MDCLXXXV. 8.
 TERI *problemata ex symbolo apostolico,* Vitemberg.
 4. ALARDI VAECKII *commentariorum in symbolum*
in libri tres, Francofurt. ad Mœn. MDCXXXVII.
 Helmst. MDCLXXIX. 4. ANDR. SENNERTI *sym-*
bolicum, fidei confessio christiana repetita breuiter,
dissertatione, cuius titulus est: christianus non
est, Vitemb. MDCLXI. 4. FRANC. IVL. LVTKENII
der wahrheit zur gottseligkeit, nach den subnemisten
des apostolischen glaubens bekantnisses gezeiget, Berl.
 3. Hamburg. MDCCXX. 12. PAVLL. CHRIST.
 FRI *betrachtung des apostolischen glaubensbekennt-*
nisses. MDCCXIX. 8. CHR. LEBRECHT. MULLERI
die gantze christliche glaubenslehre in dem aposto-
lischenbekenntnis enthalten sey, Lips. MDCCXXXII. 8.
 narrata scripta adiungi possunt: 10. SCHMIDII
apostolici dogmatis scholastico-methodica, Argentor.
 v. 4. ac discours dogmatiques et moraux, Paris.
 7. 12. Quum Georgius Calixtus atque alii existi-
 symbolum apostolicum adæquatam esse normam

Inter reformatos iridem fuerunt, qui symbola planando atque illustrando operam suam conf multique de eo bene meruerunt. Comprobant h ad nos peruenerunt, illorum scripta hæcque. *SO PETR. VIRETI exposition familiale, faite par lui le symbole des apotres, contenant les articles de la religion chrétienne*, Genen. MDXLIII. 8. *CASPAR. in exposi:io symboli apostolici, quæ ex eius sermonibus cis sumta est*, Francof. MDLXXX. MDCXVIII. 8. *DANAEI explicatio symboli apostolici*, Genen. MDI MDXCII. *MATTH. MARTINII christiana et cathol quiam symbolum apostolicum vocamus, perpetuis quasi responsionibus diligenter explicata*, tribus libris. MDCXVIII. 8. * *MOS. AMYRALDI exercitationes in apostolicum*, Salmur. MDCLXIII. 8. In primis Angli rem industriam ad symboli apostolici interpretatione hibuerunt ac commentarios in lucem emiserunt, q lenti ac laude digni sunt. In illis locum habent, *HEYLINVS*, qui *commentarium in symbolum apostolice* edidit, Londin. MDCLIV. ** *THOM. TVLLEN exposi:io symboli apostolici et precutionis dominice*, MDCLXXHI. 8. prodiit: *IO. PEARSONIVS*, cuius *et the creed*. primum Londin. MDCLIX. 4. deinde M

in belgicam; sed etiam, auctore *Simone Ioann. Arnoldo*, latinam linguam conuersa sit, quæ interpretatio Franc. ad Viadr. MDCXC. 4. * exiit. Quæuis symboli huius dogmata in *expositione* hac explicantur atque additæ adnotationes ex monumentis, ecclesiasticis præcipue ac philologicis, eidem multam lucem adferunt.** Cuius antea mentionem feci, PETRI KINGII *historia symboli apostolici* hoc quoque loco memoranda est, quia ista egregiam atque ex veterum christianorum documentis sumtam interpretationem exhibet ac monstrat, quibus antiquorum hæreticorum prauis sententiis singula symboli capita verbaque sint opposita, quamuis auctorem, coniecituris suis nimium tribuendo, quædam tradidisse, si non falsa ac plane incerta; dubia tamen, haud diffidendum sit.*** Reliquos Anglos, qui huc referri possunt, nominasse tantum, sufficiat: PETR. BARKERVVM, RICHARD. BYFIELDVM, IO. COLETVM, THOM. IACKSONVM, GVIL. NICHOLSONVM, GVIL. PERKINSIVM, IOANN. READINGVM, THOM. ROGERVM, IO. SMITHVM.* Præter ea, quæ PEARSONIVS et KINGIVS scripserunt, HERMANNI WITSII *exercitationes sacrae in symbolum, quod apostolorum dicitur, et in orationem dominicam*, editæ Franecq. MDCLXXXI. 4.** auctiores ibidem MDCLXXXIX. 4. Amstelod. MDCXCVII. 4. Herborn. MDCCXII. 4. Basil. MDCCXXXIX. 4. cum ob egregium rerum adparatum; tum ob solidam illarum et perspicuam expositionem merito laudantur. Nec silentio prætereundus est IOANNES DE HISPANIA; siue D'ESPAGNE, cuius *observationes nouæ in catholicam christianam fidem* et anglice; et inter reliqua opera eius gallice, belgice ac studio Sigismundi Hormanni germanice prodierunt. Quæ auctor proposuit, ea singularem ingenii

V 3

* *act. erudit. MDCXC. p. 541. TENTZELII monatliche unserred. 1690. p. 967.*

** FABRICII *histor. biblioth. part. IV. p. 380. NICERONII memoires pour servir a l'histoire des hommes illustres, tom. XXXIX. p. 173.*

*** *exempla adferunt ITTIGIVS select. capit. histor. eccles. secul. 1. cap. 3. sect. 1. §. 14. p. 97. et BVDDEVS institut. theol. dogmatic. libr. IV. cap. 2. §. 25. p. 1084. seq.*

* *plura de scriptoribus his legenda sunt apud KEMPFIUM biblioth. Anglor. theologor. p. 275. seq.*

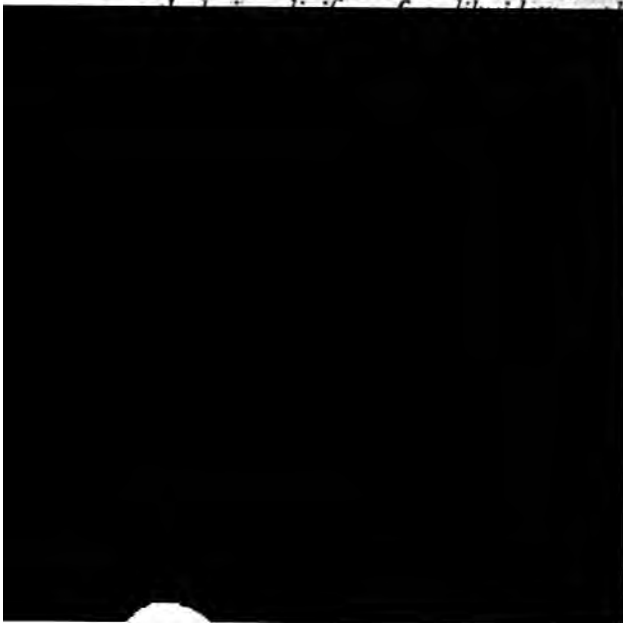
** *act. erudit. MDCLXXXII. p. 199.*

nii vim produnt atque interdum magis curi re vtilia sunt; attamen, si rite adhibeantur, c pollicentur, ad pias meditationes excitandas apta.

Inter romani præfulis adseclas pauci fuerunt bolum apostolicum singulari industria expotores catechismorum huc non pertinent; commemorandi sunt. Eam ob causam *Evodanum*, quamvis ille inter interpretes synreferri solcat, prætereo, quia eius *dilucidatio symboli*, quod apostolorum dicitur: *decalogi præminica preceationis*, ob quam symboli explanmeratur, liber est catecheticus, non soli synrelligendo, consecratus. Merito potius *ASPAS*; siue ut alii eum scribunt, *DEL BAS*, duco. Eius enim *expositiones in symbolum apostolicum* MDXCVI. paullo ante auctoris mortem, et i ex typographia vaticana; non integræ tam confectæ vsque ad dogma de christo, ad i cium venturo, in lucem exierunt. Quæ reatum scio, lucem haud viderunt, licet auctor editurum esse. * Adiungo cum ROBERTI *expositionem symboli apostolici*, Colon. MDCXVI

DORI GENNARI diem intelligibilem; siue

nt, vt cum verba; tum ipsa dogmata illius expone-
nt; quorum tamen scriptorum paruus numerus est.

Nullus quidem, quantum ego scio, exstitit, qui historiam concilii nicæno-constantinopolitani singulari atque adcuratori studio describeret; non desunt tamen ingeniorum monimenta, quæ ad istam enarrandam adiumenta suppeditant. Numero in illis 10. HENRIC. HEIDEGGERI commentationem de *symbolo nicæno-constantinopolitano*.^{*} MICHAEL. WALTHERI dissertationem de *fidei nicænæ antiquitate, veritate et necessitate*, Vitemb. MDCLXXXVII.^{**} 10. GVIL. BAIERI dissertationem de *concilii nicæni primi et æcumenici auctoritate atque integritate*, contra Zuickerum et Sandium, Ien. MDCCXCV.^{***} 10. FECHTII *innocentiam concilii et symboli nicæni*, contra Arnoldum, Rostoch. MDCCXI. GEORGII BVLLI *defensionem fidei nicænæ*, Oxon. MDCLXXXVII. 4. Amstelod. MDCLXXXVIII. 4.^{*} vna cum commentariis historicis de ipso concilio nicæno; qui autem ad hunc locum minus pertinent. In explicando symbolo hoc itidem nonnulli operam suam collocarunt. Ex antiquioribus quodam modo huc referendus est ATHANASIVS, in cuius scriptis multa habentur, quæ ad confirmationem atque explicationem symboli huius vtilia ac lectione digna sunt, quia iste optimus interpret esse poterat. Recentiori tempore prodierunt: CASPAR. CRVCIGERI *enarrationis symboli nicæni articuli duo: prior de synodis: alter de tribus personis diuinitatis*, Vitemb. MDXLVIII. 8. qui libellus auctus sub inscriptione: *symboli nicæni enarratio cum Melanchthonis præfatione*; sine auctoris tamen nomine denuo litteris descriptus est, Basil. 8. PHILIPP. MELANCHTHONIS *explicatio symboli nicæni*, edita a Io. Sturione, Vitemb. MDLXI. 8. 10. CASP. SVICERI *symbolum nicæno-constantinopolitanum expositum et ex antiquitate ecclesiastica illustratum*, Traiect. ad Rhen. MDCCXVIII. 4. qui inter hos interpretes iure principatum tuetur.^{**} Ex antiquitate ecclesiastica symbolo

V 4

huic

^{*} tom. II. eius *disputation. selectar.* p. 716. seqq.

^{**} in eius *dissertationibus theolog.* p. 301.

^{***} exstat illa in eius *disputation. theologicar. decad.* I.

^{*} in eiusdem *operibus* p. I. denuo descripta est.

^{**} *acta erudit.* MDCCXVIII. p. 161.

huic largiorem lucem accendit atque ita optimam
 di rationem sequitur, quamuis multa sint repetita
 eiusdem *thesauro ecclesiastico* iam dicta fuerunt.
 a loco hoc alienum esse, puto, si adhuc mentionem
 bri, studio IOSEPH. BLANCHINI, Veron. MDCC
 editi atque inscripti: *enarratio pseudo-athanasiana
 hem ante hac inedita et Vigilii taptitani de trinitate
 philum liber v. l. primum genuinus e codice veronensi
 symbolum nicanum cum Symmachi papae vita e vetustis
 branis.*

§. IV.

De symbolo *athanasiano* itidem varia scripta in-
 exierunt. Quaedam eorum ad historiam, præfer-
 ctorem atque originem illius spectant; alia aut
 consilio sunt composita, ut explicationem dog-
 quæ eo continentur, exhibeant ac verba simul illi
 Igitur scripta hæc itidem vel *historica* sunt; vel dog-

In illorum; siue *historicorum* numero sunt: R-
 RIXNERI *disputatio theologica exhibens symboli ath-*
perbreuem descriptionem historicam eiusdemque ex sa-
ra sacra deductionem et probationem, Helmst. MDCC
 cuius autem commentationis prior tantum pars, e
dissertationibus de tribus symbolis excerpta, huc r-

lo hoc testimonia pariter, ac interpretes: codices ma-
 pros versionesque illius antiquas. Inquirir in illius
 em ac tempus, quo id a christianis sit receptum.
 et ipsum symbolum latine cum discrepantibus scriptu-
 commentariis, quibus ei lucem adfert. * His ad-
 est: DOMIN. MARIAE SPERONII dissertatio de
 b, *vulgo sancti Athanasii*, Patau. MDCCLI. et altera de
 argumento, ibidem MDCCLIII. qua disputat contra
 mium, Quesnellum et Muratorium.

scripta *dogmatici* generis eaque antiquiora sunt: VE-
 RII FORTVNATI *expositio fidei catholicae*; siue sym-
 rhanasiani: ** BRVNONIS, herbipolensis episcopi,
notarius in symbolum Athanasii: *** RICHARDI *pam-
 symboli Athanasii expositio clarissima* * ac quaedam
 * Recentiori ævo in lucem prodierunt: CHRISTOPH.
 PARI *symbolum Athanasii, vtilibus commentariis expli-
 Franc. ad Oder. MDLXXVI. 8. Lips. MDLXXXVII. 12.*
 DI LAVRENTII *explicatio symboli athanasiani*, Vi-
 MDXCVII. 8. 10. ROESLERI *erklerung der bekentnis
 christlichen glaubens, so man nennet sanct. Athanasii*,
 M. ad Mæn. MDXCVII. 4. *** GILB. GENEBRARDI
*notio symboli athanasiani, eiusdem commentario in psal-
 mum*, Colon. MDCXV. 8. DAVID. PAREI *symbolum
 notis breuiter declaratum*, Heidelb. MDCXIX. 4.

V 5

Qui

notio
notio bibliothecæ ancienne et moderne, tom. xxvi. p. 448.
notio MVRATORIVS tom. II. anecdot. p. 212.
notio maxim. biblioth. parvum lugdun. tom. xviii. p. 345.
notio est eiusdem bibliothecæ tom. xxvi. p. 624.
*notio de MONTFAUCONIVS in idem commentarium quemdam in
 : symbolum, tom. III. oper. Athanas. p. 735. HICKESIUS
 in thesaur. linguar. septentrional. tom. I. p. 233. veterem
 glicanam metaphrasin rhythmicam.*
*notio de alten und neuen theol. sachen, 1740. p. 528. Spectat
 hoc CALOVII confutatio exercitationis nicolaurana de symboli
 masiani auctore et auctoritate, quæ est in eius vindiciis con-
 futionis arminianismi, adiectis tertix editioni dictæ considera-
 ris, Vitemb. MDCLXXI. atque exercitationi apologetica Hen-
 Nicolai oppositis. In iisdem vindiciis §. xli. CALOVIVS
 notat: PETRI CLERCHERI disputationes tres de symbolo Atha-
 si, Warzeburg. MDXC. quarum mentio, quantum scio, non
 iuens est.*

Qui sermones sacros iuris publici fecerunt
lum vel apostolicum; vel nicænum; vel a
lucidum reddiderunt, eos enarrare, ab in-
num est.

CAPITIS TERTII

DE

SCRIPTIS THEOLOGIAE SYM

SECTIO II.

DE

SCRIPTIS SYMBOLICIS LUTHEI

ΣΤΝΟΨΙΣ.

<i>Exponitur de singulorum ecclesie</i>	<i>Quibus enarratis</i>
<i>lusberanae librorum symbolicorum</i>	<i>specialia histo-</i>
<i>editionibus maxime primis §. I.</i>	<i>polemica: pri-</i>
<i>De eorum volumine; siue libro con-</i>	<i>confessione ei</i>
<i>cordia, huiusque editionibus</i>	<i>§. VI. XIII.</i>
<i>germanicis, latinis ac germanico-</i>	<i>Deinde de articu-</i>
<i>larinis §. II.</i>	<i>§. XIV.</i>
<i>De iis, qui historiam horum libro-</i>	<i>Ac formula conc-</i>
<i>rum generatim descripserunt</i>	<i>Præter hæc, ultim-</i>
<i>§. III.</i>	<i>centur a</i>
<i>Eosdem commentariis illustrarunt ac</i>	<i>vindicias libe-</i>

Augustana confessio, tam frequenter, vt editiones eius numerari queant. Inter antiquiores principatum habent germanicæ, quæ cum inscriptione: *anzeigung und bekenntnis des glaubens, so die appellirende stände kaiserl. maiest. auf ieszigen tag zu Augspurg vberantwortet haben*, MDXX. 4. et 3. aliquoties ita prodierunt, vt mentio locorum ac typographorum omissa fuerit. Conueniunt illæ adcurate cum exemplo, in comitiis recitato hacque de causa magnæ fidei sunt, quamuis operarum errata in his haud desint. Merito præferuntur illis, quæ Vitembergæ ab anno MDXXXI. vsque ad iuris publici factam formulam concordie in lucem exierunt. Inter latinas editiones aliis omnibus excellit vitembergensis anni MDXXXI. 4. huiusque tituli: *confessio fidei exhibita inuictissimæ imp. Carolò V. cesari aug. in comitiis August. anno MDXXX.* addita est apologia confessionis. *Beide deudsch vnd lateinisch.* 4. Ex præfatione patet, principum auctoritate exhiberi hic confessionem, ex exemplo bonæ fidei diligenter descriptam. Germanicus textus ea non continetur, licet illius in inscriptione mentio fiat. Probe discernenda est ab editione vitembergensi, quæ eodem quidem anno: post memoratam autem editionem ac forma octaui ordinis prodiiit. Melancthon enim quum ei adornandæ præfaceret, in vocibus sententiisque varia mutauit atque effecit, vt dignitate longe sit inferior illa, quæ formam habet quarti ordinis. Reliquas editiones non est, quod percenseam. * Præter

* syllabam illarum suppeditant: CALOVIUS *critic. sacr.* p. 82. seq. MÜLLERVS *præfation. concord.* p. 48. FABRICIUS *centisfol. lutheran.* p. 109. et 585. SALIGIUS in *der vollständigen historie der augspurgischen confession*, libr. IV. cap. 1. p. 696. HANIVS *bijstor. critic. august. confession.* p. 11. sq. FEVERLINVS *bibliothec. symbol. evang. luther.* p. 44. sqq. adde: REIMMANNI *catalogum bibliothecæ theol.* p. 404. sqq. KRAFTII *differtat. de confessione augustan.* germanice et latine eodem, quo exhibita fuit, anno MDXXX. septies impressa, præside FEVERLINO, Gœtting. MDCCXLI. habitam: CLEMENT *bibliothecæ. curieuse, bistorigu. et critique, ou catalogue raisonné des liures difficiles a trouuer.* tom. II. p. 217. sqq. et meam introduction. in *libros eccles. lutheran. symbol.* p. 196. sqq. De editione latina Vitemberg. MDCII. 12. videca-

ter istas, multæ diuersæque versiones confessionis huius
 exstant: lusitanica, hispanica, anglica, belgica, gallica,
 polonica, bohémica, venedica, hungarica, iberica, ebræica,
 græca, quæ vltima præ ceteris memorabilis est. Exem-
 plum illius a theologis vitembergensibus ad patriarcham
 constantinopolitanum, Ieremiam, transmissum est mutæ
 que litteræ de dogmatibus nostris exaratae sunt. Facta
 est a *Paullo Doljcio* ac lucem adspexit Basil. MDLIX. 8. Vi-
 temberg. MDLXXXVII. 8. et cura *Christiani Reineccii* Lip.
 MDCCXXX. 8. *

Apologia augustana confessionis, quæ vna cum *confessione*
augustana lucem vidit Vitemberg. MDXXXI. 4. Hæc est
 prima illius editio, eaque pura atque adcurata, ab illa,
 quam Melanchthon eodem anno forma octavi ordinis
 euulgauit, discernenda, quemadmodum antea denotauit.
 Postea non solum sæpe descripta fuit separatim cum *con-*
fessione, coniunctimque cum reliquis libris nostris symbo-
 licis; sed etiam in varia opera translata. ** E latino tam
 germanice conuertit *Iustus Ionas*; quæ tamen interpreta-
 tio non plane respondet exemplo latino eique germano.

Melanchthonis libellum de *potestate et primatu* p non vertisset; duæ tamen illius romanæ inter existant, quarum altera, non satis diligenter *librum concordie* latinum, a *Nicolao Selnecker* MDLXXX. 4. et *Philippo Mullero*, Ienæ MDCCV. 4. translata est; altera vero, multo adcuratior, editionibus librorum nostrorum symbolicorum, quis maiore cura fideque adornatæ fuerunt. Quis duplicis huius versionis auctor sit, non præterea articuli cum Melanchthonis scripto habuerunt, hoc titulo: *articuli, qui nostræ partis bibendi fuerant in concilio Mantuæ*, ceter. scripti a *tino Luthero et Smulcaldiæ a. 1537. propositi et subser* temberg. ex officina Io. Luffti MDLXXIX. 8.

Vterque catechismus Lutheri, minor et maior, rum editionibus ac versionibus exponam, quales res theologiæ catecheticiæ a me enarrandi sunt:

Formula concordie, quæ primam lucem non sed coniunctim, cum aliis nostris libris symbolicè vidit, quum *liber concordie* in publicum neretur, Dresdæ MDLXXX. fol. et toties deinceps quoties dictus *liber concordie* prodiit, cuius editio post commemorabo. Scripta est ab auctoribus germanica. Latine eam conuertit *Lucas* C.

epit, licet haud sit adfirmandum, illam omnium vitiorum expertem esse. Eam, emendatam hac ratione, editiones *libri concordiae* latinæ, quæ ab anno MDLXXXIV. in lucem prodierunt, exhibent. *

§. II.

LIBRI symbolici nostri postquam diuersis temporibus conscripti ac separatim editi fuerant, postea illi eam *formula concordiae* publicanda esset, vno volumine comprehensi coniunctimque in lucem producti sunt, veluti corpus doctrinæ nostræ exhiberent. Datum illis nomen commune *libri concordiae*. Editiones aut, quæ habentur, trium sunt generum. Aliæ sunt germanicæ: aliæ latinæ: aliæ denique libros hos, et germanice et latine litteris descriptos, complectuntur, et ultimæ præ reliquis multum vtilitatis ac commoditatis adferunt. Consultum enim est, vt libri hi vtriusque lingua legantur, germanica et latina, quia modo et modo illa, vt dicitur, originalis atque authenticæ est. Memorandæ igitur sunt:

a.) editiones germanicæ

Brisdenses, quarum prima hoc titulo: *concordia, christliche, wiederholte, einmuthige bekentnis nachbenanter churfürsten, fürsten und stände ausspurgischer confession und derselben zu ende des buchs vnterschiedener theologen lehre und glauben: mit angehefter in gotteswort, als der einzigen richtschnur, wohlgegrundeter erklerung etlicher artickel, by welchen nach D. Martin Luthers seligem absterben dissention und streit vorgefallen, aus einbelliger vergleichung und befehl obgedachter churfürsten, fürsten und stände derselben landen, kirchen, schulen und nachkommen zum vntwicht und warnung in druck versertiget*, MDLXXX. fol. prodit. Quam editionem eodem anno aliæ eiusdem inscriptionis sequutæ sunt. Habent quidem notas diuersitatis,

de versione hac SCHVTZIVM *commentar. de vita Chytræi* p. 11. §. 18. p. 543. DE BALTHASAR *in der historie des vörgibten buchs pars. 1. p. 37. sqq. ac quæ scripti introduce. in libros ecclæ. luther. Symbolic: p. 733. sq.*

tatis, quibus inter se differunt; difficile tamen re, qualis sit illarum numerus: quo ordine in his prima, lucem adspexerint. * Insequens opus hoc symbolicum iidem Dresdæ prelo tractatum anno MDLXXXI. fol. et 4. MDXCVIII. fol.

Tubingenses, MDLXXX. et MDLXXXVI. fol.

Magdeburgenses, MDLXXX. et MDLXXXI. 4.

Francofurtensis, MDLXXXI. fol.

Heidelbergensis, MDLXXXII. fol.

Lipsienses, MDCIII. MDCCXII. 4. cum præfatione Saxonie Christiani II.

Stuttgardiensis, MDCXI. MDCLX. 4. Vti et quas iam commemoravi, sunt antiquiores; ita et recentiores exstant. Altera studio Henrici Pippin articulis visitatoriis et introductione historica et theologicis librorum symbolicos ecclesie lutherane, quæ ei ornamento fert, Lipsiæ MDCCHII. 4. ** prodiit et iterum Christian. Weisii *schlusfreden von der nothwendigkeit der symbolischen buchern vnserer euangelischen kirchen* kant und geubt zu seyn, ibidem MDCCXXXII. 4. debemus Sigism. Iacobo Baumgartenio, quæ aliis sibi vindicat, quod discrepantibus lectionibus se collectis, est instructa, Hal. MDCCXLVII. 8. ***

nibus his libri concordie germanicis adiungi pot

(β.) *editiones latinae*

ms., MDCII. 8. cum præfatione Christiani II. Saxoniz: sine libellis Lutheri de benedictione nii ac baptismo sineque nominibus theologorum is, ad quam editionem reliquæ latinæ fere omnes rnatæ: ann. MDCVI. 8. MDCXII. 8. MDCXVIII. 8. L. 8. MDCLIV. 8. MDCLXIX. 8.

ms., MDCLIV. 8. quamvis sub finem *Iena* cum 10 legatur:

I. *Selnecceri*, cuius duæ editiones habentur, inter pantes. Prior, quæ Lipsiæ MDLXXX. 4. in lucem ictoritate ac fide caret, quia Selneccerus cum n augustanæ confessionis et apologiæ vitember- mni MDXXXI. 8. in quibusdam locis a Melanch- statam, vti supra denotaui; tum primam formu- rdiz interpretationem latinam, non satis adcura- nimiam festinationem sequutus est. Posterior MDLXXXIV. 4. prodiit ac merito dignitatem præ bi conciliauit. Huius enim vitia Selneccerus it atque augustanam confessionem cum apologia tiore editione vitembergenfi MDXXXI. 4. præterea rsiionem latinam formulæ concordiz, in colloquio rgenfi correctam, exhibuit:*

Rechenbergii, quæ lucem vidit Lipsiæ MDCLXXVII. 8. *Appendice tripartita historico-theologica ad libros rana symbolicos*, cuius prima pars exponit de bolicis et symbolis: secunda continet syllabum rorum, ordine locorum theologicorum ex libris r digestarum et tertia exhibet notitiam partim rum, a quibus doctrina librorum symboli- corum. Editio hæc multum se commendavit, e fuit, vt illa sæpe numero litteris describeretur. id est anno MDCLXXXVI. MDCXCII. MDCXCVI. III. MDCCV. MDCCX. MDCCXII. MDCCXIX. MDCCXXIV.

que SELNECCERVS extremo editionis huius p. 745.

MDCCXXIV. MDCCXXXII. MDCCXLII. 8. ad quam editionem accesserunt: *confutatio articulorum pontificia et augustana confessio a Melancthone*

Philippi Mulleri, cuius editio, Ien. MDCC lucem prolata, nullius existimationis atque est. Sequutus enim est Mullerus primam selneccerianam anni MDLXXX. antea a me me atque ita nec puram confessionem augustana apologiam; nec emendatam latinam interpretationem formulæ concordia dedit. Id quod indicavit STIANVS REINECCIUS atque editionem corruptam et interpolatam esse, pronuntiavit; tantum abfuit, ut Mullerus agnosceret, se errasse, licet et me esset manifesta; ut contenderet, Selnecceri editionem anni MDLXXX germanam esse, atque aduersus Reineccium; haud feliciter tamen, dimicaret. * quas adiecit ipsi libro, non plane contemnend

Christoph. Matth. Psaffii, cuius studio *ecclésiasticæ libri symbolici*, Tubing. MDCCXXXII. 8. dierunt, ita instructi, ut editio hæc multa habeat, dignitatem præ aliis iure tueretur. Recensuit autem hos ex editionibus primis et præstantioribus: discrepantes subiecit: loca difficiliora explanavit aliorum criminationibus falsisque interpretationibus

γ.) editiones germanicæ et latinæ

Duæ earum lucem adspexerunt. Ad alteram laudabile studium adhibuit *Christian. Reineccius*, eamque ita inscriptam: *concordia germanico latina ad optima et antiquissima exemplaria edita, tum singulorum librorum; tum totius libri concordie, ut et manuscripta formula concordie, denuo et a pluribus inueteratis mendis typographicis emendata*, Lipsi. MDCCVIII. 4. protulit. Iterum litteris descripta est illa ibidem MDCCXXXV. 4. Altera, cuius titulus est: *christliches concordienbuch, worinnen sämtliche gewöhnlichste symbolische schriften der euangelisch lutherischen kirche deutsch und lateinisch enthalten sind*, studio meo Jen. MDCL. 8. prodiiit. Singulorum librorum symbolicorum historiam illis præmissi ac discrepantes lectiones, quæ momenti quid habent, adiiciendas curavi. *

§. III.

MULTI id curarunt, ut scriptis ecclesiæ nostræ symbolicis lucem adferrent; cuius consilii tamen variam rationem inierunt. Nonnulli ea enarrarunt, quæ ad historiam illorum spectant, remque adgressi sunt, omnino utilem ac laudabilem. Ex historia enim egregia subsidia sumimus ad libros hos partim recte intelligendos; partim ab illis defendendos, qui eos ad peruersas sententias trahunt; aut illorum auctoritatem imminuere conantur. Ad horum scriptorum ordinem pertinent:

ADAM. RECHENBERGIVS *adpendicis tripartitæ*, antea me memoratæ, parte 1.

HENRICVS PIPPINGIVS in *der historischen einleitung zu den sämtlichen gewöhnlichsten symbolischen schriften der evangelischlutherischen kirchen*, quam commentationem editioni germanicæ librorum symbolicorum, cuius itidem mentionem feci, adiecit:

X 2

CHRISTOPH.

variis libri concordie editionibus videantur: SCHVTZIVS *mensur. de pira Chyrai* libr. 11. p. 541. sqq. FABRICIVS *notol. lutheran.* p. 109. DE BALTHASAR in *der historie des symbolischen buchs*, p. 35. sqq.

CHRISTOPH. MATTH. PFAFFIUS, qui libris, cura illius editis, *introductionem historica* fit. Horum exempla sequutus, ipse horum historiam enarraui cum *introductione in libros ecclesiarum symbolicos*; tum in editione illorum, ad quæ mea adhibui.

§. IV.

ALII scripserunt commentarios iisque vñ concordiaẽ librum illustrarunt, ita vt et verbis difficilia atque ambigua videntur; et res ipsas, dogmata; siue ad historias spectant, explanare hos adiungendi sunt, qui analyses horum librorum non omnium; plerorumque tamen, confecerunt monstrarunt, qualis sit eorum nexus, quæ in illis tradita. In horum numero sunt:

10. BENEDICT. CARPZOVIVS, qui posterius quirit: *isagogen in libros ecclesiarum lutheranarum symbolicorum* eumque commentandi ordinem sequutus, vt prætorum symbolicorum ac, quos isti complectuntur eulorum; siue capitum analysi, locis obscuris locutulerit ac quæstiones de sententiis controuersis. Morte impeditus, opus hoc minus ad finem peruenit, cumque autem aliquam eius partem

reperitur:

SIEGISM. BAYMGARTENIVS, qui edidit:
*der im ehristlichen concordienbuch enthaltenen
schriften der euangelischlutherischen kirche*, Hal.
8. et ad libros hos recte intelligendos mul-
ti adtulit: **

SANTONIVS, cuius *erleuterung der symboli-
der euangelisch-lutherischen kirche, nebst einer ein-
reformations geschichte und des seligen mannes
post mortem eius Io. Adam. Steinmetzius in
k, Magdeburg. MDCCLV. 8. Scriptis his ad-
a introductio in libros ecclesie lutherana sym-
MDCCXXXII. 4. Analyses horum librorum*

RECHTENBACHIVS, cuius exstat: *encyclopa-
; vel analysi confessionis augustana: articulorum
n: formula concordia: articulorum vifitationis
of. MDCXII. 8.*

GVNTHERS in *analisi confessionis augustana:
malcaldicorum et formula concordia, in tabellas
of. MDCXV. 4.*

VLERVS in *tabulis posthumis synopticis et ana-
m inter euangelicos symbolicorum, cum præfa-
eri, Lips. MDCLXVII. fol. *** Hæc tamen ana-
a non magnæ vtilitatis sunt.*

CAPIT. III. SECT. II. DE SCRIPTIS

et controuersias, in nostris symbolicis scriptis con-
 enfas, recenserent atque illustrarent, eo laudal
 ilio, vt diuiniorum litterarum cultores habeant
 theologiæ symbolicæ, systematica methodo tra
 huiusque cognoscendæ faciliorem pariter ac solid
 rationem tenere queant. Ita de symbolicis lib
 uerunt:

ADAM. RECHENBERGIUS *adpendicis tripartite pu*
unda, quæ syllabum controuersiarum, secundum locos th
ricos ex libris symbolicis digestarum, exhibet:

BERN. VON SANDEN, cuius exstat: *theologia sym*
lutherana, hoc est, ecclesiæ lutherano catholica - libri sym
ti in ordinem et compendium redacti, Franc. MDCLXXXVII
dicta est dissertatio de forma sanorum verborum seru
i theologo doctori in ecclesia lutherana, vna cum disti
posita tubæ pacis Matthæi Prætorii: *

IO. HENRIC. MAIVS, qui in lucem emisit: *sym*
teologiæ symbolica ecclesiarum lutheranarum, ex omnibus li
mbolicis eorundemque verbis propriis, ordine systema
tornatam, Gies. MDCXCIV. et MDCCXX.4. theologiæ sym
cæ studiosis multum commendandam:

CHRISTOPH. LVD. SCHWARZENAV in *succincta*
uo sacra symbolica theologia, Gies. MDCCXVI. 4.

olicis iuxta ordinem Kanigii, retentis confessorum verbis, bases representata, Gryphisw. MDCCXXV. 4.

§. VI.

vos iam recensui, ingeniorum fetus ad integrum concordiae omniaque, eo comprehensa, scripta est. Nunc et ii percensendi sunt, qui singularis libri illustrationem interpretationemque ex. Ad horum auctorum ordinem referri debent, id operam suam contulerunt, vt commentarios *ae confessionis* eiusque *apologiae* scriberent ac vel *un*; vel dogmata vtriusque enarrarent; vel pro iis *hostes* pugnarent. Triplex igitur eorum genus est. *sunt* auctores *historici*, siue omnem historiam; siue *tantum* eius descripserint. Illud praestiterunt:

DAVID CHYTRAEVS, qui duplicem historiam *ae* confessionis composuit. Altera, germanice scri- *hoc* titulo: *historia der augspurgischen confession, wie* *stlich berathschlagt, verfasst und keiser Carolo V. vber-* *ist, samt andern religionsbandlungen, so sich dabey auf* *richtstag zu Augspurg 1530. zugetragen*, Rostoch. XVI. 4. in lucem prodiit, quam primam editionem *hat* sequutæ: secunda videlicet Rostoch. MDLXXVII. *ius*, vt in extremo libri legitur, MDLXXVII. 4. *pendata* ac multis accessionibus locupletata: ter- *os*. ad Mœn. MDLXXVII. 4. quarta itidem Franc. *IZ* 4. quinta, paullo auctior, quam secunda, Isleb. *IX* 4. et sexta, Francof. MDC. 4. Quæ editiones, *et* tempore in lucem prolatae, haud obscure indicant, *in* hunc multam existimationem sibi comparasse; nec *rito*. Exhibet ille nobis historiam, documentis *cis* confirmatam fideque dignam, vna cum ipsa con- *ae*: Lutheri multis epistolis atque aliis scriptis. *

X 4

Altera

tor de historia hac: SCHVTZIVS vit. Chytræi libr. II. §. *p. 341. sqq. FABRICIVS centifol. luther. p. 114. et 590.* *BALTHASAR in der vermischten samlung von allerband ge-* *ren und muslichen sachen, 1743. p. 172. FAVERLINVS* *biblioth.*

Altera est latina, huius inscriptionis: *hystoria augustana confessionis, continens seriem variarum deliberationum et actuum in causa religionis, eo tempore, quo Augusta confessio fidei Carolo quinto primum exhibita est, ceter.* Francof. et Moen. MDLXXVIII. 4. Antecedit illa germanicam non solum chartæ nitore ac litterarum elegantia; verum etiam quæ adnexa sunt, monumentorum dignitate. Lucem aspexit, inuito Chytræo; quomodo autem id acciderit *Matthias Ritterus præfatione*, ei præmissa, enarrat. Præter alia, illa continentur: confessio augustana latina anni

MDXXXI. 4. eiusdem confutatio pontificia latine: prima delineatio apologiæ augustanæ confessionis. * Facta præterea est historiæ huius eiusque latinæ interpretatio gallica studio *Luca Copi*, sabaudii, ac cura presbyterorum et deputatorum ecclesiæ antuerpiensis, augustanæ confessioni addictæ, quæ in lucem prodiit, ita inscripta: *hystoire de la confession d'Auxpourg, recueillie par le David Chytreus et nouvellement mise en françois*, Antu. MDLXXXII. 4. ** et Francof. MDGV. 4. ***

IO. IOACH. MÜLLERS in der historie von der euangeli-

tionis, MDCXLIII. 12. CONR. TIBVRTII RANGO
gustana confessio eiusdemque historia, MDCLXXXIV. 12.
 WERNSDORFII *augustanae confessionis historia, a ree*
quorumdam corruptelis vindicata, Vitemb. MDCCV. 4.
 LANGEMACKII *historie der ausspurgischen confessio*
fund. MDCCXXX. 8. IAC. GVIL. FEVERLINI d
de historia augustanae confessionis, a corruptelis Ant.
vindicata, Altorf. MDCCXXX. qui et disputauit de
nibus theologorum pontificiorum in iudiciis de august
essione, ibidem atque eodem anno: CHRIST. BEYER
stanae confessionis historia, Lipsi. MDCCXXXI. 4.
 MDCCXXX. memoria secularis confessionis huius ecc
 tur multique eam separatim edendam curarent, no
 simul historiam illius descripserunt, ex quibus nom
 sunt: CHRIST. MATTH. PFAFFIVS, GOTTFR. ER
 MVLLERVS, MICH. LOBESIVS, IOACH. NEGE
 ERDM. RVD. FISCHERVS atque alii.

S. VII.

Quos commendaui, scriptores vniuersam aug
 confessionis historiam litteris mandarunt. Ad ill
 iungo, qui in singularibus historiae huius argum
 strandis versati sunt atque inter alia exposueru
 articulis suobacensibus, quos fundamentum confi

ediecit: GVSTAV. GEORG. ZELTNERI *genauere vntersuchung, wie es mit den so genannten schwobacher artickeln, als den anfang der augspurgischen confession, beschaffen*, Norimb. MDCCXXX. 4. I. H. SCHVLINI *fränckische reformations geschichte, die in sich halten einen wahrhaften bericht von den antzbach vnd schwobachischen religions articuln*, Norimberg. MDCCXXXI. 4. IO. CHRIST. HARENBERGII *historische nachricht von den xvii. schwobachischen articuln, als dem ersten pund des augspurgischen glaubensbekantnisses*, Hildesh. MDCCXXX. quod scriptum formam programmatis præ se habet:

II. de miraculis augustanae confessionis.

IO. SAYBERTI *miracula augustanae confessionis, wunder-
werck der augspurgischen confession*, Norimb. MDCXXXI. 4. et
MDCXCVIII. 8. * IO. GEORG. DORSCHERII *dissertatio de sin-
gularibus et mirandis documentis prouidentiae diuinae circa au-
gustanam confessionem*, iterum edita Lips. MDCCIII. ERHARD.
LAVTERBACHII *miraculum augustanae confessionis, kurtze bi-
belsch theologische anleitung vnd vermahnung, dem grossen wun-
derwerck der augspurgischen confession nachzudencken*,
Lips. MDCXXX. quæ est commentatio breuior: ** IO.
CHRISTOPH. KOECHERII *programma par miraculorum
augustanae confessionis exhibens*, Osnabrug MDCCXXX. 4.
GOTTFR. HECKINGII *dissertationes, quas Heilbronn.
MDCCXXX. edidit, earumque prima de subita ac mirabili
mutacione, qua augustanae confessionis prælectionem insequuta
est, mutatione: secunda de subita et mirabili celestis do-
ctrinae, in augustana confessione contenta, per varia regna re-
gumque: quin immo hodie ad ludos usque propagatione, ac
certa de celestis doctrinae, in augustana confessione contenta,
singulari dei prouidentia et cura inter varias calamitates mi-
raculi conseruatione differuit. Accedat: IO. BILTZINGII
scriptum: das wunderbare vnd gottliche bey dem zu augspurg
über-*

* vide FABRICIVM *hisor. biblioth. part. iv. p. 273. et die samlung
von alten vnd neuen theolog. sachen*, 1730. p. 740.

** commentatio hæc integra translata est a KAPPIO in librum:
*beschreibung des ersten grossen augspurgischen confessions iube-
lsts*, p. 415.

vbergebenen glaubensbekänntnis der euangelischen kir
 MDCCCLIII. 8. quod quamvis sit oratio sacra; eius
 additas historicas adnotationes merito mentionem

III. de subscriptione et lenitate augustanæ
confessionis

IO. DAV. KOELERI *observationes historice et de*
subscriptione augustanæ confessionis, Altorf. MDCC
 WEISII *specimen historicum de subscriptione augustan*
æ confessionis in conuentu principum naumburgensi MDLXI. a
peracta, Vitemb. MDCCXXX. 4. CHR. AVG. HEVMA
sputatio de confessionis augustanæ lenitate, Gætting. MD
 PHIL. FRIDER. HANE *dissertatio de Philippi Melan*
moderatione, in augustanæ confessionis negotio conspicua
 MDCCXXX.

IV. de confessoribus ac meritis eorum in augustanæ
confessionem

CHRIST. MVNDENII *dissertatio de serenissim*
isbusque confessoribus cum iis, quorum opera vsi sunt in
sione augustana, genuinis christi discipulis, Helmst. MD
 CHRIST. FRIDER. HERTELII *diatribe de Ioannis*
in augustanam confessionem meritis singularibus, len. M
 DAN. FRID. IANI *augusta memoria Ioannis constan*
seculari secundo editæ confessionis augustanæ instaur

principem locum tenet: GEORG. COELESTINVS. Composuit ille: *historiam comitiorum, anno MDXXX. Augusta celebratorum, repurgata doctrina occasione: precipuas de religionis deliberationes, consilia, postulata, responsa, pacis ac concordia media, pompas, epistolas et tam pontificiorum; quam evangelicorum scripta pleraque complectentem*, in lucem editam Francof. ad Oder. MDLXXVI. fol.* et MDXCVII. fol. Meo opus hoc in magno pretio habetur. Diffusius est *byzantina historia ac plura complectitur monumenta, quæ de augustana confessione gestas, multum illustrant et conciliant fidem.* Præter librum hunc, refero CHR. SIGISMVND. LIEBII, qui taomen nomen suum *Lebensbeschreibungen der vornemsten theologorum, so evangelischer; als pabstlicher seite, welche anno 1530. dem reichstag zu Augspurg und an denen wegen uertheil der augspurgischen confession angestellten religionsbanden theil genommen*, Goth. MDCCXXX. 4. item: GEORG. PAVLL. HOENNII *historiam des von den evangelischen ständen 1561. zu Naumburg wegen anderweiter beschreibung der ungeanderten augspurgischen confession des vorjayenden concilii zu Trident gehaltenen conuents*, L. MDCCIV. 8. SYLVII GVIL. RINGELTAVBII *beytrag zu der augspurgischen confessions geschichte in Preussen die Pohlen, von derselben gesegneten wunderbaren anfang, anfang und fast unbekannten polnischen uersetzungem*, Dantisc. DCCXLVI. 8. Nec mentionem negligo *historia critica augustanae confessionis*, quam PHIL. FRIDER. HANE, Hamb. DCCXXXII. 4. iuris publici fecit eaque de editionibus sæculi dictæ confessionis germanicis inuariatis, variatis et excerptis commentatus est, non sine studio atque industria. Quum eadem confessio ad græcos peruenit atque eorum linguam translata est, vti antea dixi, argumentum illustravit FRANC. CAROL. HARBOE ac scripsit commentationem *de confessione augustana, ad græcos delata*, Lipf. MDCCXXXIX. 4.

Inter

editio recensetur in der samlung von alten und neuen theolog. werken, 1730. p. 542.
 dea eruditiorum MDCCXXXII. p. 161. deutsche acta eruditiorum, tom. XIV. p. 751.

Inter reformatos edidit DAN. GERDESIVS *epi-
morabilium de confessione augustana exhibita*, sermon.
Amstelod. MDCCXXXI. 8. et IO. TILEMAN
SCHENCK *historiam augustanæ confessionis*,
MDCCXXXIII. 4. quæ breuior est atque ea mente
auctor aliis persuaderet, reformatos omnino socio
gustanæ confessionis.* Ex ordine eorum, qui ep
romanum venerantur, in lucem emisit: G. W.
WEIERVS, iesuita philogermanus, *ephemerides; od-
iabr vnd taggeschichte von auf vnd vntergang des luti-
ersten euangelii vnd des Melanchthonis augspurgische
fion, darinn eine helle prob, daß D. Martin. Lutheri g-
euangelium vnd der augspurgischen confession unbestand-
der verunstung teutschlandes vnd so vieler seelen ewig-
derbens einziger vrsprung gewesen*, ceter. duabus p
MDCLXXIX. 12. Prodidit auctor libidinem mentiendi
mniandi hancque iuste castigarunt ac veritatis defe-
fulceperunt: IO. LVD. HARTMANNVS in *den luti-
ephemeridibus*, Rotenb. MDLXXX. 12. et HIER. BRVCK
in *der grundlichen vorstellung*, MDCLXXIX. 4 et, quum
opusculum contra scriptum hoc edidisset, in *der
halten grundlichen vorstellung*. Meinung. MDCLXXXI.
has confutationes WEIERI liber Monach. MDCCXXXI.
formis expressus est cum quibusdam additamentis.

IO. PAPPVS, qui tradidit nobis: *commentarium in confessionem fidei augustanam et eiusdem apologiam*, Francof. ad Mœn. MDLXXXIX. 4. cum ipsa confessione et apologia secundum editionem vitembergensem MDXXXI. 4. Commentarius hic iterum prodiit eique adiuncta sunt: *confessionis augustanae et augustinianae parallela, quibus demonstratur, Augustinum cum omnibus augustanae confessionis articulis confesse*, eodem PAPPO auctore, Franc. MDCXCI. 4. * contra quae GEORG. HAENLINVS edidit: *parallela confessionis augustinianae et augustanae, opposita Pappi parallelis*, Friburg. MDXCII. 4.

GEORG. MYLIVS, cuius prodiit: *explicatio augustanae confessionis*, duabus partibus constans, Ien. MDXCVI. et iterum MDCIV 4. ** Exstat quoque eius: *spongia absterforia pro augustana confessione*, Ien. MDXCII. 4. et germanice eodem anno:

IO. MOLTHERVS, cuius *in augustanam confessionem disputationes* XXII. Marpurg. MDXCIX. 4. lucem adspexerunt; ***

LEON. HVTTERVS in collegio theologico; *sive* XL. disputationibus de articulis confessionis augustanae et libri christiana concordiae, Viremb. MDCV. MDCX. MDCXVIII. 8.

DAV. LOBECHIVS in *disputationibus theologicis* XXX. articulorum augustanae confessionis analysin complectentibus et orthodoxam doctrinam, antithesi heterodoxae illustratam, explicantibus, Viremb. MDCX. 4.

BARTHOL. BATTVS, cuius *disputationes theologicae pro confessione γνησίως augustana*, Gryphisw. MDCX. 4. lucem viderunt:

IO. GEORG. SIEGWARTVS *disputationibus in augustanam confessionem*, Tubing. MDC. 8. MDCXVIII. 8.

CHRISTOPH. PELARGVS in *schola fidei; sive confessionis christiane*, edita Francofurt. MDCL. 8. cuius et hoc loco tam ob causam mentionem facio, quoniam praeter interpretationem symbolorum apostolici, nicæni, athanasiani, ephesini, chalcedonenlis, ea continentur disputationes in augustanam confessionem:

DANIEL

Samlung von alten und neuen theolog. sachen, 1731. p. 13.

ibidem 1730. p. 219.

ibidem 1734. p. 404.

DANIEL. ARCULARIUS, qui dedit: *commentar. et disputationes in augustanam confessionem*, Marpurg. MDCL. 8.

IO. WINCKELMANNVS, cuius *augustanæ confessionis articuli, thesibus comprehensi et illustrati*, Giesl. MDCX. 8. prodierunt:

BALTHAS. MENTZERVVS, iam memorandus ob *exegesi augustanæ confessionis, cuius articuli XXI. breuiter et succincte explicantur et subiecta ἀντιδίδοει τῶν ἑτεροδόξων papistarum, caluinistarum, illustrantur*. Primam lucem adspexit illa, ut traditur, Giesl. MDCXIII. ac postea sæpe litteris descripta fuit: Giesl. MDCXV. 12. quæ editio melioris notæ est: ibidem MDCXXI. 12. Francof. MDCXC. 12. Vitemb. MDCCIV. 8. Præter editiones has, adducuntur aliæ eæque annorum MDCLXIV. MDCCII.* Magnam laudem atque existimationem liber hic habet, quam et iure suo tuetur ac merito inter præstantissimas augustanæ confessionis explanationes locum sibi vindicat. Auctore MENTZERO filio *quæstiones theologicæ ad augustanam confessionem in conuentibus pastorum ventilandæ*, Darmst. MDCLXXVI. 8. prodierunt, iterum editæ Giesl. MDCCXLV. 8. cura Ernest. Frider. Neubaueri:

CASP. FINCKIUS *disputatione de omnibus articulis augustanae confessionis*: *

ALBERT. GRAVERVS *praelectionibus in augustanam confessionem*, editis post auctoris obitum, cum inscriptione: *truncus rediuius*, primum cum praefatione Io. Kromayeri, MDCXXVI. deinde Ienae MDCLIV. vbi praefatus est Io. Zappius: tertium itidem Ienae MDCLIX. et quartum ibidem MDCLXV. 8. Depravatas esse has recitationes, nulli denotant; non omni tamen laude indignae sunt, quae ab aliis ornantur:

IO. MÜLLERVS in *der augspurgischen confession, aus beider schrift erklaret, mit notwendiger vertheidigung wider falschum und andere irthum, samt angehengten historien und andern beilagen*, Hamburg. MDCXXX. 4. qui commenta merito existimationem consequutus est. Continet argumenta varii generis, critici, historici, dogmatici: **

IO. ERNEST. GERHARDVS *disputationibus in augustanam confessionem*, Ien. MDCLIV. 4. ac *augustana confessione enucleata*, ex libro manu exarato in lucem produxit ac doctissimi auctoris illustravit Adam. Lebr. Mullerus, Ien. MDCCXXX. 8. praefatione Io. Iacob. Rambachii. Liber est non mediocritatis atque adiumenti:

AVGVST. VARENIUS *exegeti augustanae confessionis*, Rost. MDCLXIV. 4.

IO. CONRAD. DVRRIVS, in cuius *tractatibus theologicis*, Norimberg. MDCLXXV. 4. editis et noua inscriptione: *antarii in libros normales ecclesiae norimbergenfis*, MDCCXXI. ornatis exstant: *observationes ad textum augustanae confessionis*:

IO. ADAM. OSIANDER in *collegio theologico in augustana confessionem*, Tubing. MDCLXXXIII. 8.

IO. DEVTSCHMANNVS, qui edidit: *methodicam augustanae confessionis repetitionem*, Vitemb. MDCLVIII. MDCLXV. MDCCX. 4. ac *panopliam augustanae confessionis*, ibidem MDCCIX. 4.

IO.

legenda est *disputacion. giessens. tom. 1v. p. 433.*

liber hic recensetur in *der samlung von alten und neuen theol. sachen*, 1730. p. 214.

IO. KAHLERVS, cuius prodiit: *augustana conf-
dissertationibus proposita*, Rintel. MDCXCIV. 4.* eius
pars de *abusibus septem dissertationibus proposita*
MDCXCVI. 4.** iterumque auctior, MDCCXV.

SEBAST. SCHMIDIVS in *collegio disputatorio*
lor xxi. augustanæ confessionis, Slesuic. MDCXCIV.
que libris germanicis, quibus dogmata christia-
fessionis huius normam tradidit, vti sunt: *lehre*
beichte, busse, policey vnd weltlichen regiment, ibi
MDCXCI. 12. *von der erbsünde, iesu christo vnd i-*
richt, ibidem MDCLXXXVIII. 12. *von der rechten*
weg den glauben zu erlangen vnd guten wercken, ibi-
demque anno 12. *von den sacramenten neuen*
Luneburg. MDCLXXXVII. 12. *von der kirche*
MDCLXXXVII. 12.

CHRIST. SPECHTIVS, qui iuris publici feli-
stanam confessionem, breuibus aphorismis illustrata
scripturæ sacræ classicis et quidem, ubi opus, *secundum*
confirmatam, Brunsvic. MDCXCV. 4.***

PHIL. LVDOV. HANNEKENIVS *declaratione*
de vera augustanæ confessionis æstimatione eiusque
symbolari aduersus eos, qui ex vano eius adfectant
se exferente, Vitemb. MDCXCVII. 4. quod scripti
auctor præcipue erroribus pontificiorum, refor-

JOSEPH. HOFFMANNVS, cuius mentionem facio
mentarium in augustanam confessionem, quæ in libro con-
dispersa, monstrata simul confessionis vircembergica bar-
eter. Tubing. MDCCXXVII. 4.*

.GVIL.FEVERLINVS *observationibus variis in augu-*
stionis singulos articulos, cum præfatione de GVIL.
 II *concordia discorde* eiusdemque testimonio de ori-
 exemplo latinæ confessionis augustanæ in archiuo
 nsi, Gætting. MDCCXLII. 4.**

.MENO VERPOORTENNIUS, cuius *positiones theolo-*
articulis augustana confessionis, cura filii, Guil. Pauli,
 MDCCLI. 4. prodierunt; quæ tamen disputationes non
 ; sed tantum ad priores, vnum ac decem dictæ con-
 articulos spectant. *** Sunt alia scripta, quæ pro

his ad locum hunc pertinere videntur: IO. ABR.
 KROMAYERI *commentarius didactico-elencticus*
stænam confessionem, Francof. MDCCXXIII. 4. IO.

V. REINBECKII *betrachtungen vber die in der*
gischen confession enthaltene und damit verknupfte
Wahrheiten, quatuor partibus, Berol. MDCCXXXIII. 4. 10.

opus continuarunt: PETR. AHLWARTVS
 of MDCCXLII. in sex partibus, ac ISRAEL

L. CANZIUS; item CHRIST. WOLLII
ungen vber die in der augspurgischen confession enthal-
lehre ihu christi, Lips. MDCCXLV. 4.* Sed quod viden-

ipsa non sunt. Minus continent commentarios in
 nam confessionem, proprie sic dictos, qui verba il-
 sententias illustrent pariter ac vindicent; sed ex-
 tantum pleniorum atque adcuratiorum dogmatum
 um ordinem confessionis explicationem ac nituntur
 o, quod neque ad omnes religionis nostræ doctri-
 ctat; neque naturalem ac iustum illarum nexum

Maiori iure huc refero: MARTIN. CHEMNITII

Y 2

iudi-

ndicorum MDCCXXVII. p. 422.

MDCCXLVIII. p. 367.

ITII *theolog. biblioth. rom. vi.* p. 435.

von alten und neuen theolog. sachen, 1749. p. 398. KRAFTII

g. *biblioth. volum. i.* p. 177. *zuverlässige nachrichten, part.*

780. acc. *erudit.* MDCCXLV. p. 680.

iudicium de controuersis quibusdam, quæ sunt circa quosdam augustanæ confessionis articulos sunt, editum studio Polycarp. Lyseri Vitembergæ, et a Io. Guilhelm. Baiero, Ien. MDCLXXV. gorum marpurgensium, FEVRBORNII, STEV. NEKENII, piam et modestam inuariatæ augustinis repetitionem, expositionem et confirmationem. MDCXXX. 4. quæ CONRADO DIETERICO; Imen, adscribi solet: ** IO. KLEINII iubilationes, in quibus pro edita et proximis his c. annis conseruata augustanæ confessione nomen dei celebratur. MDCXXX. 4. quibus continentur: veracitas augustanæ confessionis contra Bellarminum, ac usu augustanæ confessionis in christiana religionis precibus christianorum, aduersus pontificios. ** iam exierunt commentationes ac dissertationes. LYSERI, HEBENSTREITII, LOEPERI, DEYLCTORITATE augustanæ confessionis: GVIL. LYSERIDTIGUITATE: ARNOLDI de illius sancta et intemerata AEPINI de spiritus sancti circa augustanam conciali cooperatione: HEBENSTREITII de nomine augustanæ confessionis: SCHVPARTI de augustanæ per tridentinos patres non triumphata; sed ROLLII de erroribus augustanæ confessioni ten

alio, quibus varia argumenta historica eo consilio enarrata sunt, ut certa confessionis nostræ loca illustrarentur: BALERI de monarchianis antitrinitariis antiquis et recentioribus: S. SWICHII de *Vulgario, ad apologiam augustanæ confessionis*: FEYRLINI de libris hypognosticon, an ab Hincmaro augustanæ confessione et alibi recte tribuantur Augustino: SYLLEN de corruptis scholis monasticis ** ac de veteri theologia theologis eorumque testimoniis, in augustanæ confessionis citatis. *** His adiungantur: WEGNERI deductio declaratio sententiæ augustanæ confessionis de die dominico, eorum eiusdem non institutioni diuina; sed ecclesiæ christiæ indicantis, et LOEBERI dissertatio, qua continetur ex dictorum, intellectu subdifficilium, quæ de sabbato dominica in libris ecclesiæ euangelicæ symbolicis habentur. Confessionem neotericis, in confessione augustana damnatè disputauit. Nec omittendi sunt: MEISNERVS, SCHNELMANNVS, POMARIVS, MARTINI, MICHAELIS, SCHLIVS, BECHMANNVS, HABICHHORSTIVS, DEVTSCHMANNVS, BAIERVS, MAYERVS, ENGELKENIVS, LIEBOWITZVS, HERNSCHMIDIVS, MVNDENIVS, FEVERLINGVS atque alii, qui dissertationibus singularem confessionis articulos ac tradita in illis dogmata illustrant. Merito etiam adiicio: IO. GEORG. ESTOR luculentam et granditissimam delineationem iuris publici ecclesiastici protestantis, exhibentem iura et beneficia augustanæ confessionis electorum, Francof. MDCCXXXI. 4. ** Ad apologiam augustanæ confessionis dilucidandam studium contulit PAID. BAHRDTIVS in commentationibus ad apologiam

Y 3

augu-

Symbolicæ norimbergensis, FEVERLINVS bibliothec. symbolic. p. 123. et alii referunt: adde SCHELHORNIVM amœnitat. litter. rom. p. 256. BURCKHARDVM histor. bibliothec. augst. quæ Wolfenbützel est, part. I. p. 109. seq. KOECHERVM bibliothec. theolog. p. 173. seq. CLEMENT in bibliothèque curieuse, historique et critique, tom. II. p. 125. Recensetur liber hic, qui rarus est, in der samlung von alten und neuen theolog. sachen, 1728. p. 529. in bibliothec. tubecens. volum. I. p. 48. Spectat commentatio hæc ad artic. V. et VI. de abusib. et legenda est in eiusdem stromasib. lutheran. p. 508. in eodem existit stromas. lutheran. p. 566. in collectionis sacris p. 122. in lang von alten und neuen theolog. sachen, 1731. p. 978.

augustana confessionis, ab articulo primo usque
Lipsi. MDCCCLI.

Eamdem confessionem orationibus sacris
BALTHAS. MEISNERVS, NICOL. STENG
IACOB. BAVLERVS, IO. FABRICIVS, IO.
GOEBELIVS, AVGVST. PFEIFFERVS, ET
MEISTERVS; habitu autem catechetico eam
auctor, * qui dedit: *augustana confessionis
examinationem catechetica*, Hamburg. MDCCXC
iterum descriptam latine et germanice, atque
inscriptione: *pietas symbolica; siue catechisatio
da ex tribus symbolis ecumenicis et augustana*
ibidem MDCCVI. 12. IO. CHRISTIAN.
cuius exstat: *confessio noua de fide antiqua, die
geanderte augspurgische confession nebst einem
iedes articuls beweis aus der heiligen bibel
antwort*, Lipsi. MDCCXCIX. 12. vbi addita est
gustana germanica eaque haud mutata cum
lis ecumenicis, et accessionibus quibusdam
ibidem MDCCXII. 12. auctor libelli: *die
augspurgische confession durch einfaltige kurtze
lernenden berauszulocken*, MDCCVI. 12. in
MATTH. BILDERBECKIVS in der *augspurgischen
frag und antwort*, Hamburg. MDCCVII. 8. 10.

ren umständlich zergliedert, Sor. MDCCXXX. 8. * Denique adiiciendi sunt, qui tabulas concinnarunt iisque summam augustanæ confessionis ante lectorum oculos posuerunt. Duos illorum commemoro. Alter est VALENT. ERYTHRAEVS, cuius *augustanae confessionis eiusque apologia tabulis delineata et resoluta* pars prima Argentorat. MDLXV. secunda et tertia ibidem MDLXVII. fol. prodierunt; ** alter vero SAM. SCHELVIGIVS, qui edidit: *manuductionem ad augustanam confessionem, quæ in tabulis explicatur: quæ controuersias potiores demonstratur et ab aduersantium calumniis vindicatur*, Gedan. MDCCXI. 4.

§. IX.

PERGO ad tertium genus scriptorum, qui de augustana confessione bene meruerunt. Sunt illi *polemici*, qui studia sua ad istam ita contulerunt, vt vel auctoritatem eius a criminationibus defenderent; vel dogmata, si tradita, explicarent ac simul illorum aduersariis, siue pontificiis; siue reformati; siue sociniani atque alii essent, resisterent. Libris eiusmodi componendis operam dederunt cum superiore; tum nostra ætate eruditissimi viri, quorum scripta quum nunc enumeranda sunt, merito principem locum in illis tuetur:

opus, publica auctoritate in lucem editum atque inscriptum: *nothwendige vertheidigung des heiligen römischen reichs euangelischer churfürsten und stände augapfels*,*** *nemlich der wahren, reinen, vngeanderten, kayser Carln dem funften hochstleblichster gedächtnis anno 1530. vbergebenen ausspurgischen confession und des auf dieselbe gerichteten hochverpönten religionfrieds*, ceter. Lipf. MDCXXVIII. 4. qui liber postquam dicto anno primum prodierat, quamuis sub finem

Y 4

illius

* conf. LANGEMACKII *hisor. catechetic. part. III. p. 259. sq.*

** vide REIMMANNI *catalog. biblioth. theologic.* p. 387.

*** conferatur: A SEELEN *comment. de augustana confessione, nomine pupilla e proverb. VII, 2. eleganter insignita*, in *stromat. lutheran.* p. 286. sqq. Ipse liber recensetur in FABRICII *hisor. bibliothec. part. IV. p. 273.* et in *der fortsgeetzten samlung von alten und neuen theologischen sachen*, 1730. p. 722. adde KOECHERII *bibliothec. theologia symbolica*, p. 176.

illius annus MDCXXIX. indicatus sit, anno
 siue nunc memorato MDCXXIX. iste iteru
 ris descriptus est ibidem bis forma quarti
 octau: immo duodecimi ordinis; posthæc
 itidem Lipsiæ MDCLXXIII. 4. quæ nona est editio
 na eius interpretatio cum titulo: *neccessaria defensio*
 Lipf. MDCXXIX. 4. lucem vidit. Continetur scrip
 publica, solida atque egregia defensio augustanæ co
 nis, atque aduersus curiæ romanæ addictos, pi
 iesuitas, grauiter probatur, a dicta confessione
 electores, principes ceterosque status euangelicos
 illorum theologos vnuquam recessisse; aut eam
 quemadmodum hostes criminabantur, eo *malitioso*
 lio, vt istis ius adimeretur, pace religiosa fruendi
 dici potest, quantas turbas fecerint aduersarii, quo
 diciæ hæ in lucem exiissent. Adparebat magna cop
 lorum, qui nugarum erant plenissimi et præfere
 scriptiones ineptas, lepidas ac ridiculas. * Non
 quidem inter nostrates, qui eos confutarent; consuli
 men esse videbatur, si scriptum, publica auctoritate
 pro caussa nostra iterum conficeretur. Quam
 iussu electoris Saxonæ, liber, cuius titulus est: *ne*
ge, vnuermeidliche vnd grundliche hauptvertheidi
heiligen ræmischen reichs euangelischer churfürsten vnd
herzogenthum sauerfelden vnd altemburgischen landgrauen

ceter. scriptus ac iuris publici factus est, Lipſ. MDCXX. fol. MDCXXI. 4. MDCLXXIII. 4. Vtrumque librum, iam memoratum, composuit: MAT. THIAS HOE AB HOENEGG; adiutus tamen aliorum nostrorum doctorum, Polycarpi Lyſeri, Henrici Hæpfneri, Guil. Lyſeri, Io. Hulfemanni, Io. Gerhardi confiliis ſcriptionibusque.* Exſtant præterea multa alia ingeniorum monimenta, auctoritati auguſtanæ confeſſionis ruendæ consecrata, nunc itidem commemoranda. Conſcribendis illis operam dederunt:

PHILIPP. HEILBRVNNERS tractatu von der augſpurgiſchen confeſſion widerwertige cenſur der päbſtlichen ſcribenten, Laug. MDXCVIII. 4.

MATTH. HOE AB HOENEGG, cuius paullo ante mentionem feci, in apologia pro beato Luthero, auguſtana confeſſione et veritate hiſtorica, aduerſus IO. LAMPADII mellificium hiſtoricum, Lipſ. MDCXI. 4.

LEONARD. HYTTERVS, qui edidit: analyſin methodicam articulorum confeſſionis auguſtanæ γνηſίως ac proprie ſic adpellata, complectentem adſertionem aduerſus ieſuitas et ſacramentarios ad diſputandum propoſitam, Vit. MDXCVIII. 4. et MDCII. 8.

WOLFG. FRANZIVS, cuius habentur: diſputationes ſuper auguſtanam confeſſionem, tribus partibus, quæ Vit. MDCIX. MDCX. MDCXI. ſeparatim prodierunt, ita vt quævis earum ſingulari præſatione ornata fuerit; poſtea autem coniunctum recuſæ ſunt, hac inſcriptione: auguſtana confeſſionis articuli fidei XXI. et articuli abuſuum VII. diſputationibus XXXIV. in tres libellos diſtributis, aduerſus pontificios, caluinianos ac cum primis antitrinitarios; ſeu photinianos hodiernos breuiter explicati et ex verbo diuino confirmati, ac tres diſſertationes de tribus perſonis diuinitatis, in quibus

Y 5

monſtra-

---

* vid. FIFFINGII epistoſic. diſſertationem ad Thom. Crenium de itera-za et ſolida deſenſione pupillæ euangelicæ, ſcriptisque inſuper aliis, ab æm. 1624. ad 1630. publica auctoritate in Saxonia ſuperiore enulgaſis, Matſb. Hoe ab Huenegg auctori vindicandis, Lipſ. MDCCIV. 4. adde CRENIi exercitat. de libris ſcriptor. optimis p. 30. die ſortgeſetzte ſamlung von alten und neuen theol. ſachen, 1730. p. 731. nou. liſſer. hamburg. MDCCIV. p. 15.

*monstratur, qua methodo antitrinitarii hodierni potest feliciter sunt confutandi ac reprimendi, additæ. Titio Vitemberg. MDCXX. 4. lucem vidit. Opus editione solidaque æque ac perspicua tractandi ratio stans et plenior in omnes augustanæ confessionis culos commentarium nobis præbet. Quum VAL-
SMALCIVS *refutationem thesum Wolsf. Franzii*, MDCXIV. 4. euulgasset, aduersario huic restitit in *disputationum theologicarum, pro augustana confessionis aduersus Valentinum Smalctum*, Vitemb. MD. Sed tamen scripta hæc suo iure ad libros controuersie socinianarum referri debent: **

FRIDER. BALDVINVS, qui iuris publici fecit *giam pro augustana confessione, eiusdem apologia sermo concordie libro*, contra Petrum Pazmannum, Vitemb. MDCXXIII. 4. ita scriptam, vt auctoris eruditione dicium atque industriam commendat:

IO. HVLSEMANNVS, qui edidit: *manuale confessionis augustanæ, vindicans eam ab iniqua collatione cum concilio tridentino, quam Balthasar Hagerus nobilitati Fræmper inscripsit*. Sæpe illud prodiit: primum Viteb. MDCXXXI. deinde ibidem MDCLIII. quarum MDCLXXIV. 8. ** tantamque sibi conciliauit existimem, vt inter præstantissimos generis huius libros haberi huncque se iura tractum. Summa C. li.

Vtrumque Alberti feliciter; nec sine laude pr.
Idem in lucem protulit: *augustanam confessionem
ac apologetice, imprimis contra iesuita ioann. Dez
que tam antiquorum; quam recentiorum aduersario-
ciar et criminationes, succincta methodo pertractat
iectis etiam dilutisque iis, quæ P. Dez ecclesiæ arge-
speciatim imputauit*, Lipsi. MDCXC. 12. * ac DEZ
ter restitit, quum ille libro: *la reunion des prot
Strasbourg à l'eglise romaine* ceter. Argent. MDCLX
conatus esset, lectores suos insidiosè in persuasio-
ducere, dissensionem inter nostram ac romanam e-
non magni esse momenti, hocque facile manifestu
vbi utriusque dogmata, partim in augustana confe-
partim in decretis concilii tridentini tradita, inter-
ferantur; hanc autem in rem confessionem nost-
peruerfas sententias traxisset, cuiusmodi labore
doctissimi viri perfuncti sunt: **

IO. GOTTHARD. BEYER in *dem unviderlegli-
weis der wahrheit euangelischer religion vnd dero
so anno 1530. den 25. iun. von den euangelischen
vor kayser Carl V. auf den reichstag zu Augspurg
bekennet worden, aus den bewahrtesten grundsatzen
tet*, ceter. Dresd. MDCCXXX. 8.

PAVLL. BORNAGIVS, cuius exstat liber in

omnem operam auctoritati eius plane labefactant. Qui ex horum hostium censu in lucem sunt ac quos singulares ingeniorum excluderint eodem referendum esse puto. De illis, qui in augustanis ad confessionem augustanam confesse contulerunt et in quibus Faber, Eccius, de Vesalia, Mefingius vna cum aliis primas taceo; sequentes autem, quum se postea nostri nostrae inimicos, prae buerunt, prae ceteris radi sunt:

10. COCHLAEVUS, cuius ad locum hunc spectant: *velite in apologiam Philippi Melancthonis et philippica in apologiam Melancthonis ad Carolum v. imperatorem romanorum*. utranque scriptum Lipsiae MDXXXIV. 4. in lucem prodiit; ut tamen prius; quam illud:

ALPHONSUS VIRVESIVS in *philippicis contra lutherae signata*, Colon. MDXLII. 4.

10. A DAVENTRIA, qui dedit: *exegefin absolutissimam et brevissem euangelicae veritatis errorumque et mentium, quae sunt cum in confessione lutherana, caesareae maiestatis in comitiis augusti. exhibita; tum in eiusdem apologia*, Colon. MDXXXV. 8.

10. HOFMEISTERVS in iudicio de articulis augustanae confessionis, quod e latino germanice a Warmundo Yglis conscriptum, Constant. MDXCVII. 4 prodiit:

ANDR. FABRICIVS, qui edidit: *harmoniam confessionis lutherae, doctrinae euangelicae consensum declarantem. Adhuc est Caroli v. caesaris semper augusti potentissimorumque christiani principum ac doctissimorum nostri seculi bonum de eadem confessione iudicium*, Colon. MDLXXXIII. fol. p. additamentis ibidem MDLXXXVII. fol. Exhibentur pro hoc: confessio augustana inuariata et variata: sineius articulis subiecta pontificiorum confutatio: varipta a Cochlaeo, Viruchio, a Dauentria et Hofmeisterorum nonnullorum paullo ante mentionem feci, et eandem confessionem composita. Inscriptio *harmoniae*

*Collecta iudicia iesuitarum aliorumque pontificio-
rum confessione et ecclesiarum Hispania de Lusba-
mis ex Hector. Pinto, Norimb. MDCXLIV. 4.*

§. XI.

formatos nonnulli confessionem augustinam
aque auctoritate illius studioque, diuerfos
tus inter se conciliandi, permoti, aliis vo-
fuerunt, se confessionem hanc ita adprobare,
hiscum communem haberent; quod tamen
animo; nec sine fucō factum esse, constat.
sed peruersam interpretandi rationem sunt
remouerent, quæ in ista dogmati eorum
lis repugnant, confessionem, vti adpellatur,
quæ nomen *inuariatæ* habet, dignitate sua
esse, pronuntiarunt. Spectant huc sequen-
ripta:

STREVBBERI *christliches gutachten, wie der schwe-
der reformirten kirchen nach gottes wort vnd der
ben confession kante beygelegt werden, MDXCI. 4.***
*liche behauptung der verbesserten augspurgischen
nd etlicher dazu gehöriger materien, das ist, grund-
; daß sie niemals bey lebzeiten Lutheri, auch nicht
e nach den euangel. protestirenden ständen sey ver-*

cum indicat. Illum esse CHRISTIAN. BECMANN alias fictum *Massonii* nomen præfert, nonnulli et alii autem hoc ingenii monumentum IACOB. SCHULZ adscribunt.* Disputat multa pro variata confessione probare, adnititur, Calvinum a Luthero omnibus stræ religionis theologis, principibus ac statibus sue gustanæ confessionis adnumeratum esse:**

CHRISTOPH. PEZELII *wahrhafter bericht von verbesserten exemplarn außspurgischer confession und was eigentlich zu thun sey in dem streit vom heiligen nachtrach daß Philipp Melanchthon nach D. Luthers todt keine ne vom abendmal eingeführet*, Brem. MDXCI. 4. quod scilicet idem ad auctoritatem confessionis variatæ stabilitæ concinnatum ac NICOL. SELNECCERI *wiederholteszen und letzten bekentnis und testament von heiligen abendmahl*, Brem. MDXCI. oppositum est:

IO. VON MÜNSTER *wahrhafter bericht, daß die unirte kirchen von der außspurgischen confessionslehr nicht abgewichen seyn*, Brem. MDCVIII. 8.***

HENR. ALTINGII *disputatio harmonica, confessionis gustanæ, palatinæ et helveticæ orthodoxarum confessionum comparatione*, Heidelb. MDCXX. 4. et *exegetis logica et theologica gustanæ confessionis*, quæ post auctoris obitum studio Jacobi Altingii, Amstelod. MDCXLVII. et MDCLII. 4. i

nos a doctrinā, in augustana confessione tradita, haud
eosque a nobis in ordinem fratrum ecclesiastico-
nino adscribendos esse; item *adsertio augustana*
is, Brem. MDCXXII. 8. vbi simul est *cenfura col-*
exegesis et anti-Crocii mentzeriani:

AGII PAVLLI *reformatus augustanus, id est, apolo-*
dictatis suis scholasticis, quibus reformatæ religioni
augustanæ confessionis socios esse, probauerat, contra
m, Brem. MDCXXXVII. 4.

STIAN PAVLLI *anleitung, wie die der reformirten*
angehore sich der augspurgischen confession nicht be-
lassen; sondern solche ohne verletzung ihres gewissens
annehmen können, Brem. MDCLXXIX. 8.

EMEROSII WOLFII; siue HERDESIANI *histo-*
riæ augspurgischen confession, postea dicam, quum
formulam concordie composita, a me per-

§. XII.

EMATIS, variatæ confessionis augustanæ defen-
theologi nostri se opposuerunt; nec præter
Satis grauitè ac perspicue monstratum est,
tam; sed inuariatam confessionem esse illam,
en et dignitatem germani verique symboli ec-
theranæ tueatur; hanc autem ob causam re-
facris addictos neutiquam se adiungere posse ad
gustanæ confessionis. Quæ hanc in rem ad
licum transtulerunt, hæc sunt scripta:

COL. CANCERINI *rettung der augspurgischen con-*
fession das ungegründt, falsch vnd erdicht surgeben
siani, damit er sie auf zwinglianischen verstand zu
sich vnterstanden, Tubing. MDLXXIX. 4.*

IDI II HVNNII *beweisung, daß die zwinglianner vnd*
n der wahren augspurgischen confession niemals zuge-
than

m est scriptum hoc TOSSANI libello: *trostschrift an chri-*
so wegen der lehr des heiligen abendmals angesprochen,
XVIII. eiusque artic. v.

than gewesen und sich derselben nach falschlich berubmen, durch Ieremiam Vietorem verdeutscht, Francof. ad Mœn. MDXCI. 4. eiusdem theses, quibus ostenditur, sacramentarios caluinistas augustanae confessionis socios non esse, Vitemb. MDXCIV. 4. quibus adiungendus est liber inscriptus: nothwendige erinnerung und wahrhafter bericht wider die gegenberweisung etlicher heidelbergischen theologen, darinn sie der lehr Zwinglii und Martyris vom heiligen abendmal essentlich widersprochen und doch ein anders im hertzen glauben, samt 191. schlusreden Aegidii Hunnii, daß weder alte; noch neu sacramentirer der augspurgischen confession jemals zugethan gewesen, Francof. ad Mœn. MDXCV. 4. *

IO. OLEARII verzeichnis mehr, denn 200. caluinischer irrthum, lügen und lesterung wider alle artickel der augspurgischen confession, Hal. MDXCVII. 4.

IACOBI ANDREAE widerlegung des pezelischen berichts, Tubing. MDXCII. 4.

LEONARDI HYTTERI caluinista aulico-politicus, Vitemb. MDCX. et MDCXIV. 8. quem contra Ioann. von Munster, antea memoratum composuit:

quamvis CROCIVS in certamine aduersario cedere nolle
 itque arma contra eum iterum ferret in *apologetico pro
 augustana confessione*, Brem. MDCXXI. 4. hic tamen ipsi satis
 restitit in *anti-Crocio*; seu *decuria disputationum opposita-
 rum apologetico Crocii*, Gief. MDCXXIII. 4. vbi tres primi
 augustanæ confessionis articuli: de deo, de peccato origi-
 nis et de christo, defenduntur et illustrantur.* Librum
 hunc CROCIVS confutandum suscepit atque euulgavit: *ad-
 fersionem augustanæ confessionis, in qua simul est censura colla-
 tionis, exegetis et anti-Crocii mentzeriani, cum coronide; seu
 anti-Crocii mentzeriani consideratione*, Brem. MDCXXII. 8.
 responsonem autem dedit MENTZERVUS in *examine cen-
 sura crociana de collatione augustanæ confessionis et doctrina
 caluiniana*, Gief. MDCXXIII. 4.** Nec tamen solum cum
 LVDOVICO; sed etiam IOANNE CROCIO disputavit.
 Ab hoc iniuriis lacessitus in *conuersationis prutenica parte
 secunda*, Marpurg. MDCXX. 8.*** defendit se ab eo in *ab-
 fersione calumniarum, quas Io. Crocius Mentzero impingere
 sinit*, Gief. MDCXX. 4. * ac postquam CROCIVS pro
 causa sua ediderat: *paci et concordie euangelicorum sacram
 defensionem secunda partis conuersationis prutenica*, Marp.
 MDCXXIII. scripsit MENTZERVUS *responsonem ad defensio-
 nem hanc*, Gief. MDCXXIII. et MDCXXVI. 8.**

IO. CORVINI *richtige antwort auf ein gedrucktes bitt-
 schreiben eines caluinisten, ob die ausspurgische confession mit
 vorwissen vnd belieben herrn D. Lutheri sey geändert worden*,
 Gedan. MDCXXV. 4.

IO. BOTSACCI *παρεβαλλέταςος, siue falsa sodalitas
 caluinistarum*, Gedan. MDCXXXVI. 12. atque alia generis
 huius scripta. Quum enim contra iam memoratum librum
 GEORGII PAVLLI *reformatus augustanus*, cuius antea

Z 2

mentio-

¹ vide *ibid.* p. 423.

² *tom. 1. oper. latin.* p. 657.

³ inter alia ostendere voluit consensum ecclesiarum reformatarum
 cum augustana confessione et eius apologia. Prior pars pro-
 dierat Berolin. MDCXVIII. 8. cont. FEYERLINI *biblioth.
 symm. euangel. lutheran.* p. 168.

⁴ recusa est cum *tom. v. disputar. marpurg.* tum *tom. 2. oper. lati-
 nor.* p. 811.

⁵ quæ addita est *operib. eius latin. tom. 1.* p. 841.

mentionem feci, prodiiſſet, **BOTSACCVS** in lu-
 fit: reformatum pseudo-auguſtanum, hoc eſt, anti
 Botſacci, in qua de auguſtane confeſſionis iure,
 cauſis ſcriptionis, mutatione, variatione, ſocietate
 gine et cauſis controuerſiarum reformato-zwinglian
 ſeritur, ceter. Lubec. MDCXXXVIII. 8. præter
 adſertionem conſtantem, qua demonſtratum eſt, r
 caluinianos genuine illius et non variatæ confeſſion
 næ ſocios non eſſe, aduerſus Ioann. Crocium, Lipſ.
 Germanice exſtant eius: beſtändige erweiſung, daſ
 formirten; oder caluinianer der wahren vngeänderen
 giſchen confeſſion nicht theilhaftig; noch zugethan ſeyn
 MDCXXXV. 8. ac beſtand der beſtändigen erweiſung
 augſpurgiſchen confeſſion, derer genoffenſchaft und leb
 Gedan. MDCXXXIX. 8. contra aduerſarium, qui
 mine die beſtändige erweiſung impugnauerat in
 ſubrilchen und recht wohl gegründeten antwort: *

IOS. SCHWARTZII beweis, daß der allgemeine
 ſche glaube allen artickeln bis auf einen, der auguſtane
 confeſſion zuwiderlaufe, Vitemb. MDCLXIV. 4. **

IO. DEUTSCHMANNI apologia auguſtane con
 anti-crociana, Vitemb. MDCLXVII. 4.

CHARISII PVCHESANI; ſiue CASPAR. I
 SCHII *** diatribe anti-mareſiana ſuper quæſtione:

in der gewissenhaften verteidigung des wider-
fers, Hamburg. MDCLXXXV. 8.

H. LENTAVII *specimen calomnie papae-calul-
gustanae confessionem inuariatam, cum adpendi-
ario vbiquestifico ac praefatione Masi, Hafn.*

TREVGII *caluinisches todbotse, nebst grundlichen
der ausspurgischen confession, ceter. daß die re-
keine ausspurgische confessionsverwandten seyn,*

WERNSDORFII *demonstratio, quod iuxta
rinam reformati nec sint; nec iure haberi possint
ne confessionis, Vitemb. MDCCXXII. 4. et ger-
terprete Georgio Meuerstein; siue qui sub no-
lact, Erdm. Neumeistero, sub titulo: grundlicher
gezwartigen zeiten nothwendiger beweis, daß die
ormirten weder verwandte der ausspurgischen con-
noch mit recht dawor gehalten werden können,
MDCCXXIII. 4. Referri et huc possunt: ABR.
IO. HENR. MAII dissertationes de inuariata
nsefione: illius Rostoch. MDCXXXV. huius Giesl.*

cum PH. FR. HANII *de vario animo resor-
augustanam confessionem, Kilon. MDCCXXX. ac
scripta, quibus theologi hassiaci iique cassellani
ini inter se dimicarunt atque de augustana quo-
tione, eiusque societate ac mutatione disputa-
t ista: wechselschriften auf das 1629. wegen der
uter ausgelassene kayserliche edict ergangen zwi-
Wilhelm casselischer linien und herren Georg Phi-
Friderichen darmstadtischer linien, ceter. Cassell.
fol. der besen-darmstadtischen theologorum grund-
rung wider die zu Cassel 1632. gedruckte wechsel-
Marpurg. MDCXXXVI. fol. item: nothwendige
special widerlegung deren in den casselischen
ten unbegründeten rettung eines vom landgr. Wil-
an die landgrafen Georg Philippsen und Friderich
Z 3 abgegan-*

abgegangen schreibens, Giesl. MDCXLVII. * de scriptis infra plura dicam.

Quum CONRAD. VORSTIVS *apologiam pro orthodoxis*, Steinfurt. et deinde Hanou. MDCVII. 8. BERN. DORHOFIVS; siue potius, qui sub nomine latet, HERMANN. BOSENDORFIVS ** *oppositio dixin; seu demonstrationem, caluinistas non esse confessionis socios; aut lutheranorum fratres*, N. MDCVIII. 8. ***

§. XIII.

AVGVSTANAM confessionem, in gratiam *Paullo Dolscio* translata, tubingenses theologi triarcham constantinopolitanum, Ieremiam II. m. additisque litteris ab eo petierunt, vellet significare de singulis augustinæ formulæ dogmatibus. Rescripsit iste iterum atque iterum ac quamvis non las confessionis huius doctrinas adprobaret; tamen veluti erroneas reiecit. Romani præfatus a commercio hoc litterarum materiam captarunt, et eorum cœtum huiusque doctores impudenter et calumniandi quumque malitiosis his aduersariis tedi, sibi impositam esse necessitatem, recte reputarent, in certamine hoc ab vtraque parte

sis, ab eodem patriarcha constantinopolitano ad germanos graece conscriptam: a Socolouio ex graeco in latinum conuersam ac quibusdam adnotationibus, ad proprias graecorum opiniones respondentibus, illustratam, ad Gregorium XIII. Cracou. MDLXXXII. fol. atque iterum Dilling. ac Colon. MDLXXXII. 8. item cum notis Franc. Feuardentii, Parisi. MDLXXXIV. 8. a Io. Baptist. Ficklero autem ea germanice conuersa fuit. * In aduersarii huius societatem venit GVIL. LINDANVS ac nominis laudem comparare sibi voluit libro, cuius inscriptio est: *concordia discors; siue querimonia catholica christi iesu ecclesiae ad imperii principes et alios ad unum omnes, nomine semichristianae confessionis sua augustanae temere gloriantes, quae liquido ipsis demonstrat, simulatam ac vere personatam ipsorum concordiam 1580. initam non solum viros facere anticristianos; sed et minime solidis: immo abyssatis adeoque pugnantibus niti fundamentis. Inserta est censura Ieremia, patriarcha constantinopolitani, de confessione augustana epitome*, Colon. MDLXXXIII. 12. vbi formulam concordiae nostrae perstringit: ex variis augustanae confessionis editionibus probare conatur, doctrinam, quam lutherani profitentur, neque veram; neque certam esse, ac quod maximum est, criminatur, rubingenses voluisse graecos pecunia corrumpere, et vt istis se commendarent, septem concilia oecumenica adprobasse. Quibus aduersariis vt auxilium ferret, calumniator ille, GEORGIUS SCHERERVS, censuram Ieremiae in epitomen redegit hancque, auctam quibusdam epistolis, sub titulo: *gewisse und wahrhafte neue zeitung aus Constantinopel von Hieremia, ertzigen patriarchen daselbst, was sein und aller griechischen und orientalischen kirchen vrtheil und meinung sey von allen articulen der augspurgischen confession*, Vienn. MDLXXXIII. 4. et Ingolstadt. eodem anno 4. iuris publici fecit; ** confutauit autem scriptum hoc IACOB. HEERERANDVS in *der ableinung und abfertigung der neuen zeitung aus Constantinopel, so dies 83. iahr zu Wien von einem iesuiter wider die*
Z 4 *ebrißli-*

¹ relatus quoque est liber hic in SOCOLOVII opera, edita Cracou. MDXC1. fol. in quorum initio iste exstat.

² et in operib. eius german. quae Monachii MDCCXIV. fol. prodierunt, p. 160. sqq.

christliche ausspurgische confession ausgespre
 MDLXXXIII. 4. * Idem SCHERERVS edidit: *oder*
oder erleuterung auf ein epistel; oder sendsch
quendlerischen predicanten und professoren, zu T
chischen patriarchen zu Constantinopel, Ingolst.
acquamuis statim hostis hic a theologis tuing
repelleretur libro, qui inscriptus: der wurten
logen wahrhaftiger bericht auf die unuerschemb
willige verkerungen, banischen gespatt und gr
gen Georg Scherers, welche er catholische glossa a
 MDLXXXIV. 4. lucem adspexit; arma tamen
 rociam vimque calumniandi recepit hancque
 ingenii atque animi maledici ferum exclusi
 lius est: *gelinde antwort auf die zornige schma*
wurtenbergischen vermeinten theologen wider
glosse uber ihr epistel; oder sendschreiben an patri
stantinopel neulichen ausgesprengt worden.***

Quum ita varii impetus a pontificiis ad
 gos tuingenses adhuc facti fuissent, hi merit
 necesse esse, vt quæ per commercium litter
 triarcha constantinopolitano peracta essent,
 publicum proponerent suamque integritate
 centiam comprobarent. Publicæ igitur luc
 acta et scripta theologorum vitembergenſium

minus in certamine malitiose progressi sunt
 memorata scripta, alia, itidem a veritate
 longe remota, protulerunt, qualia sunt:
 ST. VICKLERI *spongia contra adspergines vir-*
um, patriarchæ constantinopolitani iudicium super
confessionis requirentium, MDLXXXV. 8.
 sub titulo: *historische erzählung einer lang ver-*
worfen und gemeiner kirchen gefährlichen that eili-
ger wirttembergischer theologen, ceter. siue, vt ille
nunc est: schwammen; oder abwischung der un-
zugen und lesterung derienigen wirttembergischen
, welche dem patriarchen zu Constantinopel die
te confession neulicher iahrn um sein urtheil und
angesichts, Monach. MDXCII. 4. item: THOMAE
 III *antidotum ultima responsionis wirttembergensium*
ad censuram patriarchæ de articulis confessionis
a Stanislao Socolowio editæ, cum eiusdem adnotatio-
am dicti SOCOLOVII ad wirttembergensium theolo-
gicam, quam actis et scriptis suis cum patriarchæ
, responsio. Virumque scriptum sub titulo: sen-
tentia ieremie, patriarchæ constantinopolitani, de
religione wirttembergensium theologorum, ceter.
 OBIGII August. Treuiror. MDLXXXVI. 12. in

lucem prodiit. His adnumerandus est IACOB. de
ob opusculum, quod inscriptionem præfert: *aus
sue Crusius, in theologos virtenbergenses, sua acta
apud patriarcham constantinopolitanum iactantes de
Socolouii in edenda ecclesia orientalis censura cal
Colou. MDLXXXVI. 12. **

Ex fanaticorum ordine CHRISTOPH. BART
mulam fidei augustinam impugnare, sibi summi
lucem emisit: *wiederlegte augspurgische confession
und daß D. Lutherus nicht sey der engel mit dem eu
gelio apoc. xiv. sondern der vierte engel mit der
apoc. xvi. durch welche vergleichung fast alle mens
chertum die ewige euangelisten verworfen und durch
confession ein umgekehrtes pabst; oder apabsthum zu
haben, Amstelod. MDCXCVIII. 8. ***

§. XIV.

Post augustinam confessionem eiusque
articuli smalcaldici locum in nostro libro con
tinuerunt. Eorum non magnus est numerus;
opera vel historiam illorum descripserunt; vel
suum ad id contulerunt, ut dogmata, in istis tri
planarent ac defenderent. Quædam tamen
generis scripta ad nos peruenerunt hæcque ita

helmst. MDCCXXXVI. 10. DAN. KLVGIVS, qui edidit germani-
am commentationem, cuius inscriptio est: *daß am 23. febr.*
737. *das zweyhundertiahrige gedachtnis der schmalcaldi-*
chen articul feyerlich zu begeben, Tremon. MDCCXXXVI. 4.
H. HENR. A SEELEN, qui *obseruationum ad articulos*
smalcaldicos heptadem scripsit iisque exposuit de die, quo his
articulis theologi subscripserunt: de theologorum lubecen-
um opera iisdem nauata: de lepidio *Ludouici Iacobi a sancto*
lebo circa istos errore: de intolerabili papæ fastu: cur
pacherus in iis pontificios sophistarum nomine insigniat:
rarissima eorumdem articulorum editione vinariensi ac
odio fanaticorum erga eos, Lubec. MDCCXXXVII. 4.
Hæc autem: *trium scriptorum smalcaldie ann.* MDCCXXXVII.
scriptorum, hodie rarissimorum, notitiam dedit, ibidem atque eo-
dem anno, 4.** PHIL. FRID. HANE in *oratione de articulo-*
rum smalcaldicorum auctoritate eademque symbolica, Kilon.
MDCCXXXVII. 4. adnotationibus criticis et historicis in-
structa: IO. GABR. SVSSE in *der probe der gnauern unter-*
suchung historie der schmalcaldischen artickeln, MDCCXXXIX. 8.
Addenda sunt *praefationes historicae*, quibus MVNDE-
LUS, SCHMIDIVS, GVHLINGIVS germanicas editiones
totalium smalcaldicorum, supra a me adductas, or-
gunt.***

Dogmaticam polemicamque operam articulis his na-
turalit: FRID. BALDVINVS, cuius prodierunt: *disputa-*
iones XXII. *pro articulis smalcaldicis*, Vitemb. MDCV. et
MDCVI. 4. ac correctiores ibidem MDCIX. 8. IO. DEVTSCHE-
MANNVS in *methodica præcipuorum articulorum fidei secun-*
dam ordinem symbolicum articulorum smalcaldicorum repetitione;
XXX. disputationibus constat, Vitemb. MDCLXIII. 4. IO.
ZHLERSVS in *articulis smalcaldicis* XVII. *dissertationibus*
propositis, Rintel. MDCCX. 4.* Adiungi potest: IO. SAV-
BERTI

reputulit eas postea in *stromata sua lutherana* p. 688.

** existat *ibid.* p. 754.

*** adde NEUBAVERI commentationem, quæ est in *dem beßischen heb-*
opfer part. 15. p. 407. et 439. 199.

acc. *erudit.* MDCCX. p. 408.

Pro diuerſitate hac certas illorum claſſes conſiſtere, puto, eo ordine, vt ad primam referantur *hiſtorica*. In his relatum legimus, quid formius ſcribendæ, publicandæ ac defendendæ cauſæ peractum, cuiusmodi ſunt:

IACOB. ANDREAE *ſumff* predigen von dem Wer concordien und endlicher vergleichung der vorgefallenen religionſartickeln, Dresd. MDLXXX. 4. qui lib ſermonibus ſacris conſtet; eum tamen huc refero, quod nonnulla continet, ad hiſtoriam formulæ concordie ſtrandam apta:

CASP. FYGERI *kurtzer*, wahrbaſtiger vnd einfelt richt von dem buch formulæ concordie, fur die albern vntigen auf frage vnd antwort geſtellet, Dresd. MDLXXX. libellus non multum adiumenti ad hiſtoriam formulæ

NICOL. SELNECCERI recitationes aliquæ de ſcripti libri concordie et modo agendi, qui in ſubſcript ſeruatus eſt: de perſona chriſti et cæna domini: de auctoritate et ſententia confeſſionis auguſtane: de auctoritate Lu Philippi: de controuerſiis nonnullis articulis, Lipſ. MDLXXXII. 4. quæ poſterior editio aucta eſt non ſolius ad cuiuſdam caluiniani, qui fingit ſibi nomen Neapoli Nemetum publicatas calumnias. Et

**NIANI concordia discordi: de origine et
mala concordia bergensis libro uni**, Tigur. MDCVII.

MDCLXXVIII. fol. qua auctor id egit, vt alios in
adduceret, formulam nostram scripturæ sa-
s doctrinæ symbolis: antiquitati puriori ipsique
nfeffioni repugnare ac comprehendere ea, quæ
contraria; præterea autem doctores bergenses
i modum in ista litteris consignanda: suffra-
a ac denique publicanda sequutos esse, qualis
christo addictis adhuc minus fuerit vsitatus.*
farii impetus vt repellerentur, Hutterus ad ex-
s se contulit illudque ita confecit, vt merito
idem æstimationemque habeat: immo inter
ipta principatum teneat. Quamuis enim haud
c iusto ordine connexam historiam formulæ
contineat; tamen documenta sinceræ fidei ex-
que aperiuntur germani fontes, ex quibus ve-
e origine, progressu ac fatis formulæ huius
et.*** Antequam liber hic in lucem exirer,

-BALTH.

NIANVS *concord. discord. cap. 42. p. 374.* adhibuit, cen-
aimaduersionem in librum hunc Selnecceri repulit
s *concord. concord. cap. 43. p. 1027.* adde REIMMANNVM
liosb. theolog. p. 29.

: libro hoc: FABRICIVS *hstor. bibliob. parr. 1. p. 349. sq.*

GEORG. MÜLLERI *des lutherischen concordie gründliche und ausführliche historie*, Freyberg. M et MDCCIV. 12

Scripta hæc ad vniuersam formulæ concordie spectant. In aliis singularia illius argumenta cuius generis sunt: IACOB. HENRIC. DE BAE *historie des torgischen buchs, als des neuesten entwurff gischen concordienbuchs, darin desselben verfertigung anderungen nebst andern zur historie des concordien borigen und bisher unbekanten nachrichten erzehlet wirdt werden*, cuius sex partes Gryphisw. ab anno MD prodierunt: *acta formula concordia in bergensi concilio præsidentis Vlneri* MDLXXVII. reuise, vna cum SIEB. HAHNII *oratione de ortu et fatis cœnobii bergensis*, ad Mœn. fol. sine anni indicio: *anonymi scriptum formula concordia in der chur-march unger die libere cos mitgerechnet werde*, MDCCXL. MICH. HENRIC. HARDI *dissertationes de saengerhusano consensu formula concordia causa habito, et de formula concordia in fechtis terris approbata*, Vitemb. MDCCXXXII. 10. HERMANN. ELSWICH *disquisitio historica de formula concordia Dania sit combusta*, Vitemb. MDCCXVI. 4. quæ rebus fabulosis, formulam igni esse traditam; alii contraxerunt: * *protocol; oder acta des concilii*

braunschweig und anhaltischen theologen von dem
 buch und subscription desselben, cum praefatione Jo.
 Hal. MDXCIV. 4. * SAMVEL POMARI *hundert-*
ebengedächtnis des christlichen concordienbuchs in der
reiben zu st. Marien in Lubeck a. 1680. am fest Joannis
und vorgestellt, Lubeck. MDCLXXX. 4. cuius fer-
 video mentio fit, quia ille habet latinæ additiones
 adnotationes, quibus historica et documenta com-
 edantur. Spectant et huc commentationes: ABR.
 VII de iobeleo seculari *formule concordiae*, Vitemb.
 XXX. 10. DEUTSCHMANNI de *formule concordiae pu-*
re, Vitemb. MDCLXXX. 4. SED SCHMIDT de *obliga-*
formule concordiae, Argentor. MDCLXXX. 4. PETR.
 STEVLI de *auctoritate symbolica formulæ concordiae*,
 Scab. MDCLXXII. GOTTL. WERNSDORFII de *utili-*
formule concordiae, Vitemb. MDCC. 10. SAM. LAV-
 TII *diffusius historico-theologicus de concordia per con-*
formulam ecclesiæ ynnos euangelicæ tutissime restitu-
temb. MDCCV. 4. IO. IOACHIM. WEIDNERI com-
 mentatio, quod illi, qui formulæ concordiae subscripserunt et
 tulerunt, eo quidem ipso famam non decoxerint, contra Tho-
 m. Rostoch. MDCCXXIII. 4.

§. XVI.

Secunda eorum classe, quæ formulæ concordiae
 litteris mandata atque in lucem prolata sunt; scri-
 ptura colloco. Exhibent ista pleraque vberio-
 ræ formulæ; siue in ea propositorum dogmatum
 rationem atque illustrationem, ita in quibusdam in-
 ut vindiciæ adiunctæ sint. Quam in rem multi
 nostrorum doctores perutilem laborem infum-
 c laudem meritorum erga concordiae formulam
 uti sunt. Librorum ipsorum, quos nobis reli-
 nunc hanc suppedito notitiam:

10.

etiam: *bericht von dem colloquio der zu Quedelburg versam-*
theologen über den artickel von der ubiquitat, wie dieselbe in
neuen concordiformel und darob zu Erfurt verfaßten apologien
be steht, Neostad. MDLXXXV. 4. Auctor est HERDESIANVS.

CAPIT. III. SECT. II. DE SCRIPTIS

ALTH. MEISNERVS, præsidio laudati HVTTERI adiun-
 sputationem inscriptam: *hyperaspistes elencticus pro Li-
 bero et libro concordie aduersus Hospiniani præfatione
 concordie discordi præfixam*, Vitemb. MDCXI. publicæ
 acquisitioni tradidit:

CONRAD. TIEVRT. RANGONIS *hereticorum et syn-
 tarum obex formula concordie, das ist, wahrhafte erzehlung
 ursprungs, fortgangs vnd ansehens der concordienform
 amburg*. MDCLXXXIII. 12.

GEORG. MVLLERI *des lutherischen concordienbuch
 undliche vnd ausfuhrliche historie*, Freyberg. MDCLXXX
 MDCCIV. 12

Scripta hæc ad vniuersam formulæ concordie historiam
 spectant. In aliis singularia illius argumenta enarrantur
 ius generis sunt: IACOB. HENRIC. DE BALTHASAR
*historie des torgischen buchs, als des næhesten entwurfs des bo-
 chen concordienbuchs, darin desselben versertigung vnd co-
 derungen nebst andern zur historie des concordienbuchs ge-
 rigen vnd bisher unbekanten nachrichten erzehlet vnd er-
 t werden, cuius sex partes Gryphisw. ab anno MDCCXII.
 odierunt: acta formulæ concordie in bergensi cænobio tes-
 e præsidis Vlneri MDLXXVII. reuise, vna cum SIM. FRI
 HNII oratione de ortu et fatis cænobii bergensis*, Franco

ANITII collegium theologicum super
D. MDCLIX. 4. MDCLXI. 4.

II. *methodica formula concordie repe-*
II. 4. eiusdemque disputatio, cuius
anabalaum formula concordie, ibidem

at orthodoxia iuxta seriem articulo-
Giesl. MDCLXIX. 4.

synopsis controuersiarum in epitome
rentium, Lipsi. MDCLXXI. 4.

disputatio inscripta: *constans concordia*
XV. 4.

praelectiones publicae in librum concor-
uindictis sacrae scripturae atque aliis scri-
lo. Adam. Scherzerus, Lipsi. MDCLXXXIX. 4.

rito ob distinctam, accuratam ac solidam
instituta est, dogmarum, siue haec pro-
ue ut errores, confutanda:

HABICHORSTII *breuiarium formulae con-*
trouersiarum syncretisticarum, Rostoch,

SCHMIDII *articulorum formula concordie ro-*
ctoris mortem a Io. Ioachim. Zentgrafio, Ar-
EVI. 4. edita, vna cum additamento *disputa-*
miscellanearum. Constat illa octo ac decem
us, diiudicationi aliorum publicae traditis, se-
idat iisdem virtutibus, quibus reliqua schmi-
monimenta ornata sunt: *

II *praelectiones in epitomen formulae concordie,*
ctoris obitum, Ienae MDCCI. 4. emissae ac pra-
uius modi libris lectione dignae, quia verum
int, ex quo solida formulae concordie cogni-
est, id est, historiam controuersiarum, qua-
nguli formulae articuli conscripti sunt; pra-
terea

orb. lutherian. part. 1. p. 171. memoratur: s. s. s.
formula concordie vindicata x. dissertationibus, Argent.
quae num cum a me adducto libro eadem et noue
instructa; an diuersa sit, ignoro.

Lips. MDCIII. 8. *

LEON. HVTTERI *libri christiane concordie explic-
na et perspicua*, quæ ob adcuratum ordinem ac solidi
ctandi rationem cultoribus theologiæ symbolice
commendanda est. Tres eius existant editiones
ma Vitemberg. MDCVIII. 8. secunda ibidem MDCIX. 8.
tulus præfert hancque editionem, veluti alteram
correctiorem, indicat, et tertia ibidem ibidem MDCX.
cem adspexit:

PETR. PISCATORIS *commentarius in formulam
dia*, Ien. MDCX. 8. quo auctor historice et theologiæ
ta pertractat, ita, ut vera prober; falsa autem re-

ANDR. OSIANDRI *disputationes XIIII. in formulam
dia libro*, qui in theses redactus et adnotationibus
tus fuit, Francof. MDCX. 8.

POLYCARP. LYSERI *centuria questionum et
de articulis libri christiane doctrina*, Vitemb. MDCXI.

IO. QVISTORPII *artandi formula concordie
exercitationibus aliquot inclusi*, Rostoch. MDCXVIII.

IO. HIMMELII *collegium analyticum libri
christiane disputationibus XIIII. institutum*, Ien. MDCX.
et sub inscriptione: *analysis logico-theologicæ libri
christiane disputationibus XIIII. propositæ*, Ien. MDCX.

CASP. MAVRITII *decas exercitationum in form
cordie*, Rostoch. MDCXIV. 8.

STIAN. CHEMNITII *collegium theologicum super concordia*, Ien. MDCLIX. 4. MDCLXI. 4.

BYTSMANNI *methodica formula concordia reposita*, MDCLXVII. 4. eiusdemque disputatio, cuius titulus: *primum iubilaeum formulae concordiae*, ibidem 4.

EDL. MISLERI *orthodoxia iuxta seriem articulo- rum concordiae*, Gief. MDCLXIX. 4.

RAPPOLTI *synopsis controuersiarum in epitome concordiae occurrentium*, Lipf. MDCLXXI. 4.

MANII disputatio inscripta: *constans concordia*, MDCLXXV. 4.

MANNI *praelectiones publicae in librum concordiae eius vindiciis sacra scripturae atque aliis scriptis*, misit Io. Adam. Scherzerus, Lipf. MDCLXXXIX. 4.

merito ob distinctam, accuratam ac solidam, quae instituta est, dogmatum, siue haec proposita; siue ut errores, confutanda:

DAN. HABICHORSTII *breuiarium formulae controuersiarum syncretisticarum*, Rostoch. 4.

SCHMIDII *articulorum formulae concordiae repositae auctoris mortem a Io. Ioachim. Zenigraudio*, Argent. MDCCVI. 4. edita, una cum additamento *disputationum miscellanearum*. Constat illa octo ac decem libris, diiudicationi aliorum publicae traditis, secundat iisdem virtutibus, quibus reliqua Schmidii monumenta ornata sunt: *

VSAXI *praelectiones in epitomen formulae concordiae*, post auctoris obitum, Ienae MDCCI. 4. emissae ac praeter huius modi libris lectione dignae, quia verum perierunt, ex quo solida formulae concordiae cognoscenda est, id est, historiam controuersiarum, quales singuli formulae articuli conscripti sunt; praeterea

* *biblioth. latscherian. part. 1. p. 171*, memoratur: *SCHMIDII formulae concordiae vindicatae x. disputationibus*, Argent. XIV. 4. quae num cum a me adducto libro eadem et nouo titulo instructa; an diuersa sit, ignoro.

MDCCLXXVI. 4. qui et edidit: *dissertationem de monachatu soluta in articulo XI. formula concordiae non adscripta*, MDCLXXVI. item: *bigam observationum symbolicarum ad formulam concordiae articulo VII. de sacra euna*, ibique excitata verba locum MDCCXLV. 4. programma ad *formulam concordiae ad imitationem dei in sanctis*, ibidem MDCCXLVII. 4. Subiungitur: IO. HULSEMANNI *repetitio articuli IV. libri I. eiusque partis essentialis: an bona opera ad salutem* Lipsiae, MDCLXIV. 4.

§. XVII.

PERGO ad tertiam classem scriptorum, quae mulam concordiae spectant. Sunt ista monimenta, eum in finem composita, ut dicta formula pugnaretur; vel contra aduersarios suos defendere. Quumque in horum numero non solum essent etiam una cum suis fautoribus; sed etiam pontificum nonnulli nostratum eidem formulae bellum indigne pro hac hostium diuersitate diuersa quoque sunt genera, nunc distincte a me persequenda. Locum tenent ea, quibus inter reformatos ac inter disceptatum est. Quaedam ante editam formulam concordiae lucem adspexerunt, eaque sequentia:

IO. PALMERII *protestatio nullitatis aduersus institutionem orthodoxarum ecclesiarum, nuper institutam*

bus ubiquitariis, MDLXXVIII. 8. * Quem post-
ea. POVCHENIVS refutauerat in *christiana re-*
o. Palmerii sacramentarii protestationes, oppositas
cordia, Lubec. MDLXXIX. 4. ** prodiit: 10.

ASPASTIS in *virulentam planeque sophisticam*
nii criminationem, quam aduersus Io. Palmerii
offarias protestationes conscripsit, pro eodem Pal-
trique modesta defensio, ceter. Geneu. MDLXXX. 8. ***
POVCHENIVS refellendam suscepisset; per mor-
tali laboris finem haud facere potuit.

etiarum hunc formulæ concordiæ adiungendus
FRANIVS, qui licet emendatam religionem no-
tetur; reformatis tamen fauebat hacque de
sum se erga formulam concordiæ præbebat.
Ist certamen. 10. PAPPVS edidit disputatio-
ne christiana, Argentor. MDLXXVIII. ac quum
lisset, saluo amoris officio recte condemnari
ad fidei fundamentum spectent, atque ita pro-
caluinismi, in formula concordiæ factam, ad-
si repugnauit STVRMIVS ac scripsit: *anti-pap-*
ra Io. Pappi caritatem et condemnationem chri-
stos MDLXXIX. 4. sine indicio loci, vna cum
bus de caritate christiana eiusdemque responsione
antipappum primum. Libelli hi, præter Pappi
disputationem, adhuc scripti tantum in alio-
is fuerant; nunc autem coniunctim in lucem

A a 2

prodi-

vm esse, qui fictum *Palmerii* nomen sibi dederit, eru-
notarunt: vide PLACCII *shearr. pseudonymorum* p. 481.
non solum eodem anno, quo prodierat, denuo descriptus;
um in germanicam linguam translatus est et sub titulo:
uf Io. Palmerii des sacramentschwermers protestationes,
wieder die christliche formulam concordia geschrieben,
k. 4. in lucem exiit, cum additamento duarum episto-
theri.

iptiauctor esse HOTOMANNVS perhibetur, quam in rem
int: HVTTERVS *concord. concord. cap. 32. p. 926. PLAC-*
libro p. 82. BAILLETVS libro *des auteurs deguisés* p. 530.
ONIVS in *memoires* tom. XI. p. 133. Ipsam controuersiam
ibus enarrat: STARCKIVS in *der lubeckischen kirchen-*
350. sqq.

Quem nouum impetum vt PAPPVS itidem repel-
 ris publici fecit: *acten. Ius quartæ partes tres prio-*
re augustinæ confessionis et libro concordie, cum
 ne ministrorum ecclesiæ argentinensis, Tubing. MI-
 tantum autem abfuit, vt Sturmius cederet; vt hoste
 atque iterum adgrederetur. Edidit: *Pappum ala-*
primum, antipappi quarti partem quartam, Neap-
 MDLXXXI. 4. Prodiit et eius *epistolarum eucharistica-*
secundi epistola secunda, Ambrosia ad Ioannem Pappum
 Casimirian. MDLXXXI. 4. item: *commonitio; oder ori-*
schrift, belangend die ausländischen kirchen vnd ein
concilium, einer christlichen burgerschaft zu Stras-
zen in deutsche sprache gegeben, ibidem et eodem an-
 scripto 10. PAPPVS aliud, itidem germanicum,
 huius tituli: *bericht vnd warnung an eine christlich-*
schaft in Strasburg. belangendt der kirchen zu Sars-
fession vnd die christliche formulam concordie,
 MDLXXXI. 4. quibus adicienda est: *epistola ter-*
ta, Sturmium de antipappis suis, MDLXXX. 4.

In idem certamen LVCAS OSTANDER venit
 munem cum Pappo aduersarium, id est, Sturmium
 Vt causam formulæ concordie peroraret, *anti-*
unum euulgauit, Tubing. MDLXXIX. 4. quod scrip-
 solum eodem anno iterum prodiit: sed etiam

NI STVRMIANI * *contra Luca Osiandri antisturmianum velitatio*, MDLXXIX. 4. cum STVRMII *anthosandro*; siue tertia parte eius *quarti antipappi*, antea a me commemorati. OSIANDER iuris publici fecit: *antisturmium alterum*, Tubing. MDLXXX. 4. anno sequente ibidem bis iterum descriptum quumque STVRMIVS daret responsonem in *palinodia ad Luc. Hosiandrum*, Neapol. Palatin. MDLXXXI. 4. eique subiungeret HERMANNI PACIFICI; siue CHR. HERDESIANI *theses de cena domini*, ea mente, vt Osiander illas, vbi posset, confutaret, hic edidit: *epistolam eucharisticam ad Io. Sturmium vespertilionem*, scriptam gratitudinis ergo pro edita *palinodia ironica*, Tubing. MDLXXXI. 4. aduersus quam licet STVRMIVS *epistolam anasceuaasticam* exararet; eam tamen edere, prohibitus fuit.

Ad Sturmium adiunxit se veluti socium LAMB. DANAEVS ac communem pugnam contra Osiandrum suscepit. Quam in rem scripsit: *antiofiandrum; siue apologiam christianam simul et necessariam*, in qua tum *beluetica ecclesiae et qua cum iis in fidei confessione consentiunt*; tum etiam earum vera de sacra cena domini nostri iesu christi sententia defenditur aduersus iniustam Luca Osiandri condemnationem, Geneu. MDLXXX. 8. ** Osiandri autem defensio suscepta est in *spongia Laonici Antisturmii a Sturmenek, equitis germani*, *** aduersus Lambert. Danaei, caluinista gallicani, *antiofiandrum pro Luc. Osiandro*, Tubing. MDLXXX. 4. Adfuit ei praeterea contra Danaeum STEPHAN. GERLACHIVS atque *antiofiandrum* eius refutauit in *antidaneo; siue responstone*, qua Lamb. Danaei *figmenta et calumnia*, quas contra antisturmium Osiandri in causa sacra cena impudenter euomuit, ex verbo dei deteguntur et confutantur, Tubing MDLXXX. 4. cum praefatione ordinis theologorum tuingensium. DANAEVVS, quum nondum controuersiae finem facere vellet, aduersario suo restitit atque

A a 3

que

* sub nomine hoc ipse Sturmius latere traditur: vid. PLACCII *theatre. pseudonymor.* p. 576.

** prodiit etiam: ad insidiosum Luca Osiandri scriptum, quod pia et fidelis ad gallicas et belgicas ecclesias admonitio inscribitur, Lambertii Danaei necessaria responso et salutaris praecautio ad easdem gallicas et belgicas ecclesias, Geneu. MDLXXX. 8.

*** auctorem scripti huius esse FRISCHLINVM, LANGIVS in *vita* eius p. 81. habet.

est atque ad vsum publicum transtulit: *hyperaspistæ danici, de condemnatione errorum: de sacra cœna: de christi hominis aduersus Daneum*, Tubing. MDLXXX postquam DANAËVS causam suam tueri adnitebatur cem edendo: *sophismatum Stephani Gerlachii ob sue aduersus Stephani Gerlachii languidiam, claudum, cum hyperaspistæ Lamb. Danici, clibanarium expugnatum firmissimum*, MDLXXXII. 8. commentationem, in pugnauit in decertatione cum Lamberti Danici profum quem ille clibanarium vocat, Tubing. MDLXXXIII. 4.

Præter eos, quorum nunc mentionem feci, ANDREAE cum Sturmio disceptauit atque euulgationem breuem contra librum Io. Sturmii, quum quartum inscripsit, in qua demonstratur, quam horripabili cacitate mentis Sturmius cum sociis et percussus sit, Dresd. MDLXXXI. 4. quæ et germanice, cum Tubingæ; tum Dresdæ MDLXXXI. 4. lucem à STURMIVS opposuit: *epistolam apologeticam contra Andream alterum flagrum ægyptium, sue theologie dæmningensem*, Neapol. MDLXXXI. 4. cuius itidem facta prælatio germanica, huius tituli: *epistola apologetica kurtze schriftliche verantwurtung wider Iac. Andr. seiner theologie doctoren zu Tubingen*, ibidem eodem no, 4. Epistola hæc ANDREAE materiam suppocomponendi: *gründlichen berichte auf Io. Sturmii*

Iacob Andrea Schmiedleins ungrundlichen lesterbericht, Neost. MDLXXXI. 4. ANDREAE ipsi opposuit: *absertigung des vorraths Io. Sturmii*, Tubing. MDLXXXI. 4. pro Sturmio autem producit: LAMB. DANAËI *apologia; seu vera et orthodoxa orthodoxa patrum sententia defensio ac interpretatio de adoratione carnis domini nostri iesu christi, aduersus blasphemiam ac vere idololatricam Iacobi Schmidelini, Andreae filii, heresin et sententiam in libro, qui inscribitur: solida admonitio ad Io. Sturmium, nuper edito*, Antuerp. MDLXXXII. 8.

Eodem tempore, quo tam vehementes ac longæ disputationes inter theologos nostros ac Sturmium huiusque sectatores de formula concordia coeptæ sunt, THEOD. BEZA edidit: *disceputationem cum Io. Pappo de hypostatica duarum in christo naturarum unione et eius effectis*, Geneu. MDLXXIX. 8. repugnauit autem ei GVIL. HOLDERVS in *admonitione de Theod. Bezae aduersus D. Pappum libello*, Tubing. MDLXXX. 4. Nec sola scripta, quæ nunc pertransiui; sed et alia contra formulam, euulgata sunt, antequam illa publicam vidit lucem, quippe: de *corporis christi omnipresentia; siue ubiquitate theologorum quorundam germanorum sententia, in nouo ipsorum doctrinae christiana corpore comprehensa, cum eiusdem modesta et christiana refutatione*, Geneu. MDLXXVIII. 8. *ministerum, qui verbum dei in reformatis in Belgio ecclesiis concionantur, ad auctores libri bergensis, qui etiam concordia dicitur, epistola*, MDLXXIX. 4. * item: *ratio ineunde concordia, das ist, mittel und wege, wie zwischen den reformirten und vom pabstum abgetrennten euangelischen kirchen eine gewisse beständige einigkeit und friede anzurichten seye*, MDLXXIX. 4. Inter romane curiæ addictos IAC. RABVS ad *Io. Sturmii antipapam amicam συζητησιον in formulam concordia Iacobi Andrea Schmidelini*, Ingolstadt. MDLXXX. 4. dedit eaque Sturmium ad id adducere conatus est, vt propter dissidia inter lutheranos

A a 4

ranos

epistolam hanc GERDESIVS transtulit in *scrinium antiquarium; que miscellanea groningana noua tom. 1. part. 1. p. 121.* ac præfatus est, quæ ad historiam eius pertinent. Edita illa est non solum latine; sed etiam belgice ac germanice. Auctor est VILHELMVS. Eam iterum litteris describendam curauit LVDOV. GERHARD. A RENESSE atque adnotationes addidit, Bred. MDCLII. 8.

sunt, se nunc a societate confessionis augustanae, cui fuissent addicti, remotos esse, ac causam suam voluerunt; quia autem nostrates iis resistebant, dissidia sunt exorta multaue ac varia scripta ab v parte elaborata, quæ iam per censere, animus in Lucem adspexerunt:

. NEOSTADIENSIVM *admonitio christiana de concordia, quem vocant, a quibusdam theologis nominatam ordinum augustana confessionis edito*, Neostad. i. tinatu, MDLXXXI. 4. qui liber non solum latine recitatus, Hanou. MDXCVIII. 8. sed etiam in sermonem germanice conuersus et hac inscriptione editus: *christliche und vom concordienbuch, so neulich durch etliche theologen und im nahmen etlicher augsburgischer confession verstande publicirt*, Neustadt an der Hardt, MDLXXXI. 1. tereaue belgice redditus. Titulus quidem præscriptum esse a theologis et ministris ecclesiarum p. Io. Casimiri, palatini ad Rhenum Bauariæ ducis; autem illius est ZACHARIAS VRSINVS: **

ANN

---

* de scriptis quæ adhuc commemorari debent aliam. 1777

ANHALTINORVM *bedencken vber die præfation des concordienbuchs*, ceter. Neostadt. in Palatin. MDLXXXI. 4.

BREMENSIVM *defensio denegata subscriptionis*:

AMBROSII WOLFI; siue CHR. HERDESIANI *fundamenta lutherana doctrina de vbiuitate atque adeo de corporali præsentia corporis christi in eucharistia ad orthodoxam fidei normam expensa et sub veritatis censuram reuocata, ex orthodoxo consensu contra patres bergenses, pars prima*, MDLXXIX. 4. eiusdem *de confessione augustana, quo sensu iam pridem a sociis eius intellecta, accepta et adprobata fuerit, et de concordia lutheri cum Bucero et helueticis ecclesiis, pars secunda*, MDLXXIX. 4. Quod in libro hoc pertractauit, argumentum postea vberius persequutus est in *historia der augspurgischen confession, wie vnd in welchen verstand sie vorlangst von dero genossen vnd verwandten im artickel des heiligen abendmals nach der wittenbergischen concordisformul a 36. ist angenommen, ceter. wider die patres bergenses vnd anderer vbiuitisten versubrischen betrug*, Neostadt. in Palatin. MDLXXX. 4.*

CHRISTOPHOR. IRENAEI *examen*, MDLXXXI. 4. quod ea impugnare ausus est, quæ in formula concordiae de peccato originali tradita sunt, seque Flacii sectatorem defensoremque præbuit:

Ad horum aduersariorum impetus repellendos formulamque concordiae defendendam a tribus theologis, TIMOTHEO KIRCHNERO, NICOL. SELNECKERO et MART. CHEMNITIO, *apologia* conscripta est. Constat illa quatuor partibus; quæ tamen non coniunctim; sed separatim: diuersis annis ac locis prodierunt. Quælibet earum propriam præ se habet inscriptionem. Prima opposita est *neostadiensis admonitioni* ac lucem vidit, hoc titulo: *apologia; oder verantwortung des christlichen concordienbuchs* *gestellt durch etliche hiezu verordnete theologen*, Heidelberg.

A a 5

MDLXXXIII.

* liber hic recensetur in *der samlung von alten, vnd neuen rheolog. sachen*, 1730. p. 550. FABRICII *historia bibliothec. part. IV. p. 496*. Quæ ei addita sunt, *acta concordie HERDESIANVS* iam antea eaque breuiora. sine nominis mentione, Heidelberg. MDLXXII. 4. ediderat: conf. FLACII *theatrum pseudonymor. p. 617*.

Refutatio Irenaei: gründlicher bericht auf das exam-
stopb. Irenaei, so er anno 1581. wider den ersten
christlichen concordienbuchs von der erbsünde
druck ausgesprengt, Heidelb. MDLXXXIII. 4. a-
nique: gründliche, wahrhaftige historia von den
selben confession, wie die anno 1530. geschriebe-
und von dero verwandten ständen und zugethanen
vom heiligen abendmal ic und alwege verstan-
Item von der concordia, so anno 1536. zu Wi-
gedachten artickel aufgerichtet: ictzund deduc-
ende des 1561. iahrs, Lipsf. MDLXXXIV. fol.
eodem anno 4. Erfurt itidem eodem anno 4
Lipsf. MDXCI. 4. cum aptiori ad argumentum
rie des sacramentsstreits, scripta est contra
WOLFII, ante memoratam, historiam der a-
confession. Quæ vltima pars interdum etiam
gekentnis vom heil. abendmal. Operis huius,
res germanice exarauerant, facta est latina i
Tres eius priores partes conuertit Philipp.
casque sub titulo: apologia libri christiane con-
futatio friuola excusationis bremensium ecclesie
Refutatio examinis Christoph. Irenaei, ceter. et
tem primam ac secundam Heidelberg. MDLX
tertiam ibidem MDLXXXIV. A. edidit. Qua

ellatur; angustiore autem prima illius pars nomen hoc habet. Nonnumquam etiam *liber erfurtensis* dicitur, quia Erfordiae est conscriptus. Multam laudem modestae, eruditae atque adcuratae defensionis meruit. * Nonnulla alia scripta ei adiungenda sunt, hucque itidem spectant: ZACHAEI FABRI *hundert unwahrheiten der calvinisten an heiliger schrift, heiligen vatern, augspurg. confession, concordienbuch, Luthero, ceter. aus der apologia des concordienbuchs colligirt*, Vitemb. MDXCVIII. 8. 10. MAGIERI *grundliche widerlegung des unwahrhaften zwingliens buchs Ambr. Wolfii historia der augspurg. confession, zwingl. MDLXXX. 4.* NICOL. SELNECCERI *epistola ad Ambr. Wolfium Luthero-mastiga*, Lips. MDLXXX. 8. FRID. ARGONII *epistola ad Vitum Theodorum de concordia vitemburgensi ann. 36. edita a Selneccero*, itidem contra Wolfium, Lips. MDLXXXI. 8. item IACOB. ANDREAE *kurtze erinnerung von etlichen schriften, so vuter Ambros. Wolfii und Hesiandri und ohne namen zu verfalschung augsp. confession und ausbreitung der zwinglischen caluinischen falschen lehren lehr ausgehen*, ceter. Tubing. MDLXXXIV. 4.

Quamvis ita formula concordiae satis grauitur esset sententia; reformati tamen cedere noluerunt; sed quod sperabant, certamen produxerunt, ne se causam suam negligere, viderentur. NEOSTADIENSES ediderunt: *defensionem admonitionis contra apologia erfurtensis sophismata et emendationes, scriptam ab aliquot studiosis theologiae in schola neustadiana*, Neostad. Palatinor. MDLXXXVI. 4. ** ANHALTIENSES: *gegenbericht und widerlegung wider den anfang der genannten erpburdischen apologien Kirchners, Selners und Chemnitii*, Brem. MDLXXXIV. 4. ANHALTIENSES: *daß die 42. anhaltische argument wider der ubiquitisten traume*

videantur de apologia hac: FABRICIUS *hystor. bibliothec. part. II. p. 143.* SCHVTZIVS *comment. de vita Chytrai libr. III. cap. 9. p. 53. sqq.* SALIGIVS *in der historie der augspurgischen confession part. I. p. 744.* Analysin eius exhibet HUYTERVS *concord. concord. cap. 41. p. 978.* auctorem scripti huius esse MARCVM BEVMLERVM, tigurinum, refert HOSPINIANVS *concord. discord. cap. XLVIII. p. 414.* edde FLACCII *theatrum pseudon. p. 460.* FABRICII *hystor. biblioth. part. III. p. 334.*

*Refutatio Irenaei: gründlicher bericht auf das examen d. J. Joh. Irenaei, geset. anno 1581. wider den ersten art. d. bremischen Concordienbuches von der erlöbnde durch arck. ausgepfenget, Heidelb. MDLXXXIII. 4. ac quæque: gründliche, wahrhaftige historia von der aufröhen confession, wie die anno 1530. geschrieben, und von dero veränderten ständen und zugethanen im dem heiligen abendmal ist und abwege verfahren Item von der concordia, so anno 1536. zu Wittenberg gedachtem artikel aufgerichtet: ictzund deducirt l. c. des 1561. iahrs, Lipf. MDLXXXIV. fol. May eodem anno 4. Erfurt itidem eodem anno 4. Lipf. MDXCI. 4. cum aptiori ad argumentum tituli rie des sacramentsstreits, scripta est contra AM. WOLFFII, ante memoratum, historiam der aufröhen confession. Quæ vltima pars interdum etiam adp. *Refutatio vom heil. abendmal.* Operis huius, quod germanice exarauerant, facta est latinq interq. Tres eius priores partes conuertit *Philipp. Meier*que sub titulo: *apologia libri christiane concordie refutatio friuola excusationis bremensium ecclesia min.* *Refutatio examinis Christoph. Irenæi*, ceter. et quid tem primam ac secundam Heidelberg. MDLXXXIII.*

pellatur; angustiore autem prima illius pars nomen hoc habet. Nonnumquam etiam *liber erfurtensis* dicitur, quia Erfordiae est conscriptus. Multam laudem modestae, eruditae atque adcuratae defensionis meruit. * Nonnulla alia scripta ei adiungenda sunt, hucque itidem spectant: ZACHAEI FABRI *hundert unwahrheiten der caluinisten an heiliger schrift, heiligen vatern, ausspurg. confession, concordienbuch, Luthero, ceter. aus der apologia des concordienbuchs colligirt*, Vitemb. MDXCVIII. 8. 10. MAGEIRI *grundliche widerlegung des unwahrhaften zwinglischen buchs Ambr. Wolfii historia der ausspurg. confession*, Tubing. MDLXXX. 4. NICOL. SELNECCERI *epistola ad Ambr. Wolfium Luthero-mastiga*, Lipsi. MDLXXX. 8. FRID. MYCONII *epistola ad Vitum Theodorum de concordia vitemburgensi ann. 36. edita a Selneccero*, itidem contra Wolfium, Lipsi. MDLXXXI. 8. item IACOB. ANDRAEAE *kurtze crinerung von etlichen schriften, so vnter Ambros. Wolfii vnd Chr. Hessiandri vnd ohne namen zu verfalschung aussp. confession vnd ausbreitung der zwinglischen caluinischen falschen voreinen lehr ausgangen*, ceter. Tubing. MDLXXXIV. 4.

Quamuis ita formula concordiae satis grauitate esset defensa; reformati tamen cedere noluerunt; sed quod coeperant, certamen produxerunt, ne se causam suam negligere, viderentur. NEOSTADIENSES ediderunt: *defensionem admonitionis contra apologiae erfurtensis sophismata et cauillationes, scriptam ab aliquot studiosis theologiae in schola neustadiana*, Neostad. Palatinor. MDLXXXVI. 4. ** BREMENSES: *gegenbericht vnd widerlegung wider den anhang der genannten erpburdischen apologien Kirchners, Selneckers vnd Chemnitii*, Brem. MDLXXXIV. 4. ANHALTINI: *daß die 42. anhaltische argument wider der vbiquitisten traume*

* videantur de apologia hac: FABRICIVS *hystor. bibliobec. part. II. p. 143.* SCHVTZIVS *comment. de vita Chytrai libr. III. cap. 9. p. 53. sqq.* SALIGIVS *in der historie der ausspurgischen confession part. I. p. 744.* Analysin eius exhibet HUTTERVS *concord. concord. cap. 41. p. 978.*

** auctorem scripti huius esse MARCVM BEVMLERVM, tigurinum, refert HOSPINIANVS *concord. discord. cap. XLVIII. p. 414.* adde PLACCII *theatrum pseudon. p. 460.* FABRICII *hystor. bibliob. part. III. p. 334.*

Kirchners neues buch wider d
præterea autem in lite ha
scripta edita sunt. Sie lue
TONIS bericht von den
Anhalt zur gegenantwort a
Lipsiæ MDLXXXV. 4. *berich*
im furstenthum Anhalt aufg
anno 4. DAN. HOFFMAN
und sein anhang unter den a
sacramentschwermer, MDLXXX
antwort auf der anhaltischen
warnung und vermahnung zu
der theologen in Leipzig, Wi
was verursachen die prediger z.
wereck der concordien und a
gesetzt, MDLXXXVI, 4. Reli
denique ad AMBR. WOLFI
confession, in *apologia* formul
tam, adtinet, et ille pro ex
pugnauit. Iterum id edidi
pleturum atque emendatur
cuius antea mentionem feci,
du autem MAGEIRVS in de

HERANORVM.

undiger vnd grund-
bedencken, iussu
am, Tubing. MDCL. 4.*
ire, conatus est ac iu-
die theologen des vir-
ten vermeinten gestelten re-
CI. 4. quumque confessionem
n feci, litteris describendam
ecit: kurtzen beweis, daß der
he confession in dem großen túbíngi-
erlegt, Heidelb. MDCL. 4. Ad vtrum-
endum virtembergici theologi acces-
d valere, existimabant, ea vno scripto
eque itidem iussu ducis Friderici in lu-
ta inscriptum: *bericht auf zwo unterschied-
namen des durchleutigen herrn Ernst Friede-
rich zu Baden publicirte schriften, ceter. ge-
hierzu verordnete virtembergische theologen,*
4. Præter virtembergicos, saxonici theo-
n librum impugnarunt atque a principe suo
t: *grundliche widerlegung der zu Staffort
lutherischen buchs, Vitemb. MDCII. 4.***

§. XIX.

eclesiæ nostræ doctoribus de formula
a sunt scripta ac disputata, præsertim
bus, virtembergicis ac vitembergen-
is facta est disceptatio, ea spectabant
nem formulæ concordiæ; tum ad dogma
ia humanæ christi naturæ. Helmstädi-
viderent, formulam concordiæ, formis
essam, in quibusdam discrepare a libro
ato et adscriptis nominibus confirmato,
de

. bibliorb. part. IV. p. 361.

controuersiæ huius sumenda est ex PFAFFII libr.
ris scriptisque publicis eccles. virtemberg. cap. 11. §. 7.
1 historie der au:spurgischen confession, part. 1. p. 748. 199.
ne mea in libros ecclesiæ lutheran. symbolicos lib. 1. cap. 7.

hæ doctores iam nominasse, iunctat: ZACHAR. SC
RVM, qui *declarationem et defensionem libri christi*
condite, Lipsi. MDLXXXVII. 4. edidit, et FRID. P
ressonem ad scriptum, quod theologi bremenfes
collectores apologia formula concordia publicarunt
MDLXXXV. 8. Alia adiungere possem scripta;
autem illorum mentionem ad locum, vbi pole
contra reformatos adducendi sunt.

Id tamen restat, vt de *libro staffortensi*, quoniam
adpellatur, breuiter exponam. Inscriptio illius e
licher bedencken vnd erhebliche wol fundirte matten
Ernst Friderichen, marggrafen zu Baden vnd
welche ihre furstliche gnaden bis daher von der
der formula concordia abgehalten, samt ihrer furst
den confession vnd bekentnis uber etliche von daz
selben theologen erweckte freitige articke. Literar
mis expressus ille est in marchionis ætate, haud
Durlaco sita et *staffort* dicta, a qua et nomen *libr*
ensis accepit et MDXCIX. 4. prodiit. Ipsum
nem scripti huius auctorem esse, ex præfatione
Amplexus reformatorum sacra, causas enarrat;
mulam concordia, nomen suum adscribendo, haud
posset, ita vt acerbè atque asperè doctrinam
huiusque libros symbolice perstringat. Ah. his

...tionem Regi, litteris describendam
 et. eidem adiecit: *kurtzen beweis, daß der
 christliche confession in dem grosten tuingi-
 gen nicht widerlegt*, Heidelb. MDCI. 4. Ad virum-
 hunc refellendum virtembergici theologi acces-
 sere ad id valere, existimabant, ea vno scripto
 fact, hoeque itidem iussu ducis Friderici in lu-
 dat, ita inscriptum: *bericht auf zwo unterschied-
 lichen namen des durchleutigen herrn Ernst Friede-
 rixen zu Baden publicirte schriften, ceter. ge-
 b die hierzu verordnete virtembergische theologen*,
 MDCII. 4. Præter virtembergicos, saxonicus theo-
 rum librum impugnarunt atque a principe suo
 garunt: *grundliche widerlegung der zu Staffort
 gen calvinischen buchs*, Vitemb. MDCII. 4.

§. XIX.

sis ecclesiæ nostræ doctoribus de formula
 multa sunt scripta ac disputata, præsertim
 diensibus, virtembergicis ac vitembergensi-
 quibus facta est disceptatio, ea spectabant
 itationem formulæ concordiæ; tum ad dogma
 resentia humanæ christi naturæ. Helmstadien-
 uum viderent, formulam concordiæ, formis
 expressam, in quibusdam discrepare a libro

theologorum helmstädiensium, HESHVSII
 MANNI, SATTLERI, BOETHII, qui nomina
 fuerunt: *ableinung der ganz vnerfindlichen aufsa
 mit die theologen zu Helmstadt verunglimpft werden,
 sie von der approbirten formula concordia abgefallen s
 um daß sie die ungegründete ubiquitatem carnis ch
 billigen*, Helmst. MDLXXXV. 4. Apologiam hanc
 bergici in der *ableinung, verantwortung und geg
 MDLXXXVI. confutarunt*, ac subscriptio facta est
 dreæ, Mageiro, Osiandro, Holdero et Varenbulero
 inter helmstädienses DAN. HOFFMANNVS scrip
 ferret, cuius titulus est: *errores XVII. Iac. And
 res, collecti et delecti a Dan. Hoffmanno, sane de perso
 et sacra domini cæna doctrina potissimum vim inferri
 probante facultate theologica*, Helmst. MDLXXXIX. 8.
 ter ea, prodirent: *Iacobi Andrea dogmata de perso
 et domini cæna e principiis suis repetita et cum saxo
 fessione sic comparata, ut errores viri istius coerque
 Dan. Hoffmannum*, eodem anno 8. opposuerunt ei
 bergici theologi non solum: *kurtzen bericht der wi
 gischen theologen von dem buchlein D. Daniel Hoffmann
 etiam grundlichen ausführlichen bericht der virtumb
 theologen*, MDLXXXIX. Lucem quoque adspexit

ibolis, quæ a Jacob. Andreæ et ad ipsum scriptæ

dem certamen descenderunt saxonici theologi at-
tentionis contra Dan. Hoffmannum pugnarunt. Post-
ea lucem exierat: *abdruck zweier schreiben, deren er-
ste lateinische schrift des synodi der leipzischen, witten-
bergischen und ienischen theologen wider Dan. Hoffmannum:
die zweite eine deutsche apologia Dan. Hoffmanni*, MDXCVII. 4.
e huic opposuerunt: AEGID. RVNNIVS: *antwort-
verantwortung des christlichen concordibuchs wider
Hoffmanni beschuldigung*, Francof. ad Mœn. MDXCVII. 4.
*widerlegung der ungegründeten aufgaben, damit Dan.
in seiner apologia neben anderer reinen theologen auch
bekentnis falscher irriger lehr verdächtig zu machen,
entstanden*, ibidem atque eodem anno 4. POLYCARP.
ERVI: *kurtzen und gegründeten bericht auf Dan. Hoff-
mann wider die zu Dresden gedruckte christliche concordie
und druck ausgesprengte beschuldigung*, Dresd. MDXCVII. 4.
MYLIUS *apologeticum aduersus Dan. Hoffmannum*,
MDXCVII. 4. Exstat etiam liber inscriptus: *abdruck et-
bristen, daraus genuinus intellectus formula concordie
et*, MDXCVII. 4. atque, quod verosimile est, a DAN.
ANNO editus, eo consilio, vt causam, cur a formula
hæc esset alienus, vberius enarraret ac confirmaret. **

§. XX.

aduersariis formulæ concordiæ, quos adhuc
nonnulli sectatorum romani præsulis se con-
fæc dictæ formulæ itidem bellum indicere, sibi
t; eam autem pugnandi rationem inierunt, vt
tumniandi libidinem; quam veritatis studia pro-
Quibus quum nostrates resisterent, feliciter eos
nt atque iniurias, formulæ factas, propulsarunt.
b vtrisque emissa, sequentia sunt:

10.

conuersa hac agit PFAFFIVS libro *commentar. de actis scriptis-
publicis eccles. viresbergic. p. 62. sq. adde meam introductionem
in libros eccles. lutheran. symbolic. libr. 1. cap. 7 §. 11. p. 744. sqq.
von alten und neuen theolog. sachen, 1742. p. 137.*

SENTENTIA DE VERA PRÆSENTIA CHRISTI, Tubing.
LINDANI concordia discors; siue queri-
tia ad principes et alios, nomine semicri-
augustana temere gloriantes, qua demonst-
concordiam, a. 1580. initam, viros facere
MDLXXXIII. 8.* Inprimis memorandum
ROBERT. BELLARMINVS sub titulo:
quem lutherani vocant concordia, euulg-
exstant editiones atque inter has colo-
Nec solum id sæpius prodiit et separa-
apologia sub finem auctoris controuersia
fol. sed etiam a PETR. HANSONIO in ge-
nem translatum et cum inscriptione: e-
thorheit, irrthumen vnd lügen in dem sch-
mengescheuerten concordibuch, aus Bellar-
schreibung paraphrastice verdeutscht vnd
MDLXXXVI. 4. in lucem editum. In li-
do operam posuerunt ac de formula con-
sunt: theologi virtembergici in der abse-
legung zweyer iefuitischer lester-schriften B.
Tubing. MDLXXXVII. 4. et latine in ver-
ne Bellarmini et Hansonii, ibidem atq
MATTH. HOE, qui scripsit: apologeticus
impium et stolidum iudicium pro sancto et
libro, Francof. MDCV. 8. PHILIPP. L

nequam finem faciam, scripta, contra formulam con-
 edita, percensendi, omnino illius adhuc mentionem
 debeo, quod sub titulo: *anmerckungen vber das con-
 buch, worinnen dasselbe nach der richtschnur der heiligen
 geprüfet: gegen die schwabische und niedersächsische for-
 und das torgauische buch gehalten: auch aus vielen ma-
 nis und andern vrkunden erlautert, und wo es nothig,
 legt wird, nebst einer historischen nachricht von den au-
 und andern merkwürdigen umständen des concordien-
 Francof. et Lips. MDCCXLVII. 4. prodiit. Auctor, qui
 s tantum litteras nominum suorum I. P. T. in titulo
 , est IO. PAVLL. TRIER,* neque lutheranis; neque
 natis; neque pontificiis; sed iis adscribendus, qui in-
 eniunt adpellantur. Mirum igitur non est, eum acri-
 mpugnare formulam concordiae: maledice contume-
 que perstringere illius scriptores: impudenter dogma-
 ta reuocare; falsa autem atque erronea defendere.*

§. XXI.

VM in libris nostris symbolicis insunt, quæ dubia
 ra: immo erronea videntur; nec sine difficulta-
 uis rite intelligi possunt, istis explicandis ac vin-
 ; ita autem simul iis, quæ propter eiusmodi loca
 mbolicis obiecta fuerunt, repellendis eruditissimi
 ram addixerunt. Sunt et, qui de iureiurando,
 olicos libros præstando, exposuerunt.

similiora loca nostrorum librorum symbolicorum ex-
 runt eorumque vindicias dederunt: CHR. SONNTA-
 duabus dissertationibus, quarum altera inscripta est:
 o sex paroramatum, augustanae confessioni, eiusdem apo-
 s articulis smalcaldicis vulgo imputatorum, Altdorf.
 CYL altera autem: illex antisymbolicus et obex ortho-
 hoc est, depulsio errorum augustanae confessioni ceterisque
 symbolicis falso imputatorum, ibidem MDCCIII. GOTTFR.
 RERVS disputationibus, quibus enantiophania, in libris
 icis occurrentes, conciliantur, Regiom. MDCXCIX. et
 . FRIDERICVS WALLISERVS, qui edidit: vindi-

Bb 2

cias

cias librorum ecclesiæ lutheranæ symbolicorum, Vlm. MDCCXXXII. MDCCXXXVIII. 8. præ aliis huiusmodi utilitatem laudandas: * HENRIC. KLAUSINGIVS tatione, cuius titulus est: *δυσνόητα librorum ecclesiæ lutheranæ symbolicorum*, Lips. MDCCXXII. REINH. HENR. LIVS, cuius prodierunt: *vindiciæ librorum ecclesiæ lutheranæ symbolicorum ab erroribus, recentiori iisdem ætatis*, Tremon. MDCCXXIX. 4.

Cum his coniungo scripta, quibus de auctoritatum nostrorum symbolicorum expositum est, quas dissertationes: GOTTL. WERNSDORFII de *auctoritate librorum symbolicorum*, Vitemberg. MDCXCVIII. ** G. FRID. SELIGMANNI de *auctoritate librorum symbolicorum*, Lips. MDCCVI. *** IO. FECHTII: *utrum libri symbolici; an æquiuoce dicantur diuini*, contra Gottfr. Arnt. Rostoch. MDCCV. 4. De necessitate librorum symbolicorum generatim legantur: SAM. SCHROEERII *antidippellus*, *ist, aufrichtige vertbeidigung der ehre symbolischer gläubiger christlutherischer kirchen*, Vitemberg. MDCCXII. eiusdem *ebrenrettung der symbolischen gläubiger kirchen die beschuldigungen D. Spencers*, Vitemb. MDCCXIII. 4. EDZARDI *vindiciæ librorum symbolicorum*, oppositæ Mich. Langio, Hamburg. MDCCV. 4. ** IO. HENRIC. SÉELEN *vindiciæ librorum symbolicorum*, contra C.

um esse, existimo: IO. FRID. MAYERI *de libris sym-*
Gryphis. MDCCIV. CASP. LOESCHERI *hypomnemata*
4, Vitemb. MDCCIX. 4. *paralipomena symbolica*, ibidem
que anno 4 praterita symbolica, ibidem MDCCX. 4. IVST.
 LI RYMPAEI *de symbolis*, Sufat. MDCCXI. 4. ALB. ZVX
de subsignationibus professionum fidei, Kilon. MDCCXIX. 4.
 HENR. ROLLII *de symbololatria; nostratibus inique*
 Trem. MDCCXXI. IO. BALTH. BERNHOLDI *de*
emularum, præcipue augustanae confessionis, iustitia et
dorf. MDCCXXX. 4. *De solida librorum symbolicorum*
tatione ex historia a me scripta est commentatio.*
 entum *de iureiurando in libros symbolicos perfe-*
 unt: VALENT. ALBERTI *dissertatione de præstan-*
gerico in libros symbolicos iuramento, Lips. MDCXC. 4.
 ALB. MDCCXXII. 4. CHR. TOB. WIDEEVRGIUS *de*
itae librorum symbolicorum et iuramento in eos præ-
 Helmst. MDCCVIII. CHR. SAHMIVS *de iuramento in*
et libros symbolicos, Regiom. MDCCXIII. GOTTL.
 DORFIVS *de iuramento in formulam concordia*, ad-
 Leon. Christ. Sturmium, Vitemberg. MDCCXXI. 4.
 si possunt commentationes dissertationesque HENR.
 de eo, *quod iustum est circa religionem et libros no-*
ecclesie symbolicos, Kilon. MDCCXIII. ** GOTTL.
 DORFII *de potestate principis circa symbola ciuism,*
ne ab eo dissidentium, Vitemb. MDCCXI. 4. CHRIST.
 ZII *de abrogatione librorum ecclesie lutherana sym-*
magistratibus diuersarum confessionum de iure di-
ta, Altorf. MDCCXI. 4. GODOFR. LVD OV. MENCKE.
 quod iuris est *circa subscriptionem librorum symboli-*
de iure sacrorum inprimis principum euangelicorum de-
 m, Vitemberg. MDCCXXX. 4.

§. XXII.

de scriptis, quæ ad librum concordia perti-
 uc exposuerim, accedo nunc ad corpora doctri-

B b 3

na,

i *principiis meis sacris ieiunctis* p. 57.

in hoc auctor intulit in *dissertationes suas histor. theolog.* p. 273.
 si fuerit occasio, illud edendi, ac quæ de eo orta sit controuersia,
 ad in der einleitung in die religionsfreisigkeiten der euangelisch
 rischen kirche, part. 1. p. 948.

mun germanice sub titulo: *corpus doctrinae christi-
anæ, ganze summa der rechten wahren christlichen lehr-
ligen euangelii, nach inhalt göttlicher, prophetischer
scholischer schriften, in etliche bucher ganz richtig, got-
tlich verfaßt durch den ehrwürdigen herrn Phili-
pplum Melancthonem*, Lips. MDLX. fol. prodiit ac recusum est
ad Mœnum MDLXI. fol. Vitemb. MDLXX. fol.
MDLXXXVIII. fol. ac dialecto Germaniæ inferioris,
MDLXI. fol. Præter tria symbola œcumenica, et
etiam illud augustanæ confessionem, ad editiones
mutatas, Vitemb. MDXXXIII. et MDXL. eiusdem apolo-
geticonem augustanæ confessionis: Melancthon
theologicos: examen ordinandorum: responsiones
articulos bavaricos cum refutatione Serueti. Post
opus latine lucem adspexit, Lipsiæ MDLX. fol. et
scriptis compositum, quæ germanico corpore con-
tinetur quod Melancthonis responsio de controuersia
addita sit. Repetita est editio augustanæ confessi-
onis anni MDXLII. Primam hanc latinam editionem
tæ sunt aliæ: Lips. MDLXI. fol. et 8. MDLXIII. fol. M
MDLXXII. 8. Argentorat. MDLXXX. 8. Vtri-
usque ac latinæ, editioni præmissa est præfatio
ex ea tamen haud confici potest, illum quoque
titulum præfationis esse. *Philippus Melancthon*

immo labefactata est. Dicitur solet opus hoc *corpus misnium*,
 vi a thuringico, nunc enarrando, distinguatur: *

1. *thuringicum*, quod auctoritate Io. Guilielmi, ducis Saxo-
 niz, landgrauii Thuringiæ compositum fuit et sub inscriptio-
 ne: *corpus doctrine christiane, das ist, summa der christlichen
 lere aus den schriftten der propheten vnd aposteln sein kiertz,
 rundt vnd grundlich durch D. Martinum Lutherum sonderlich
 vnd andere dieser lande lehrer zusammen gefasset*, in lucem exiit,
 Ienæ MDLXX. fol. post primam autem editionem hanc ibi-
 dem MDLXXI. nec solum germanice iterum atque iterum;
 sed etiam latine litterarum formis expressum est, fol.
 Comprehensa eo sunt: tria symbola œcumenica: augusta-
 na confessio cum apologia: articuli smalcaldici: confessio
 statuum prouincialium Thuringiæ: ** confutationes Saxoniz
 decem errorum quorundam.*** Occasionem, corpus hoc
 conficiendi, philippicum corpus præbuisse idque eo confi-
 tio compositum esse videtur, vt huic esset contrarium. Cer-
 te, corpore thuringico edito, mox lucem adspexit: ἀντιθεῖς
 corporum doctrine misnici et thuringici iuxta locos, in quibus

Bb 4

disi-

confer GAVHENI *nachrichte von Melanchthonis corpore doctrine*, in
 der fortgesetzten samlung von alten vnd neuen theolog. sachen, 1729.
 p. 710. FREYBERGII *anecdota augustæ*, ad corporis doctrine Mel-
 anchthonis historiam spectantia, Dresd. MDCCXXIX. 4. HVTTERI
concord. concordem cap. XI. p. 340. sqq. REIMMANNI catalog. bi-
bliothec. theol. p. 384. FABRICII histor. bibliothec. part. VI. p. 171.
 Scriptum hoc antea sub titulo: *confession vnd bekantnis des glaubens
 der hertzoge zu Sachsen, Io. Frid. des mittlern: Io. Wilhelm vnd Io.
 Friederichs des iungern aufm landtag zu Weimar 1549. vbergeben,
 separatim prodiit, Ien. MDLXIII. 4.*

liber hic germanice, ita inscriptus: *der hertzoge zu Sachsen, Iohans
 Friderichen fur sich selbs vnd von wegen seiner herrn brudere con-*
*futationes etlicher zuwider heilig. schrift, auß spurgesch. confession,
 apologien vnd schmalkaldischen artickeln eingerissener corruptelen, an
 ihren furstl. gnade getreue landstände, vnterthanen vnd verwanten
 ausgegangen 1558. bis Ienæ MDLIX. 4. latine autem cum titulo: so-*
*lida et ex verbo dei sumta confutatio et condemnatio præcipuarum
 corruptelarum, sectarum et errorum, ibidem atque eodem anno 4.*
 lucem adspexerat. Flacius confutationis huius auctor esse tradi-

ditur; cui tamen etiam Mœrlinus, Stœselius, Simon Mûkrus atque
 alii, tomquam socii, adiunguntur: confer LOESCHERI *histor.
 marianæ part. II. p. 151. et SALIGII historie der außspurgischen
 confession, part. I. p. 651.*

riorem exhiberent. I. titulus est: *acta curvurigena*
ris, Martini Lutheri catechismus klein und groß,
die kirchen und pfarrherrn in Pommern zusammen
Vitemb. MDLXIV. fol. * IAC. HENR. DE BALTI
seruationes historico-theologicas de libris normali
pomeranica, Gryphisw. ann. MDCCL. edere coepit

IV. *Wilhelmianum*; siue *corpus doctrinae*, das ist, *e*
form und vorbilde der reinen christlichen lehre,
welcher form man bisher in kirchen und schulen der
stenthums Luneburg gelehret, auch fortan anderer
gelehret werden solle, Vlacn. MDLXXVI. fol. Nomen
bera duce Guilielmo inn. cuius praefatio per
Continentur eo: tria symbola oecumenica: augu
fessio cum apologia: articuli smalcaldici: vni
chismus Lutheri: Urbani Rhegi formulae consen
cum adpendice, cuius titulus est: *wel gegründet*
vom den furnemsten artickeln, so zu unsern zeiten se
den seyn, germanice et latine. Corpus hoc iteru
descriptum atque auctum fuit formula concor
MDLXXI. fol.

V. *iulium*, ita dictum a duce brunsvicensi Iulio
spiciis illud compositum et ad publicum vsum
est. Prodiit illud primum sub titulo: *corpus*
das ist, die summa, form und furbild der reinen
lehre, ceter. Henricopol. MDLXXVI. fol. deim

MDLXXXIV.* Helmſtad. MDCIII. fol. et Brunſuig. MDCXC. 4. A wilhelmino corpore, paullo ante a me adducto, in eo tantum differt, quod in principio exhibeat: *bericht von etlichen furnemen artickeln*; ſcripto autem hoc wilhelminum corpus careat. Lucem quoque adſpexit: *corpus doctrinae iulii, uber welches auf gnadigſten beſehl hertzogs Auguſt Wilhelms bey hoſe geprediget wird*, Brunſuig. MDCCXV. 8. quod tamen præter declarationem, corpori iulio maiori præmiſſam, tantum tria ſymbola œcumenica et auguſtanam confeſſionem complectitur: **

I. *brunſuicenſe*, quod lucem vidit MDLXIII. 4. Continentur eo: *der ſtadt Braunſchweig chriſtliche ordnung zu dienſt dem heiligen euangelio, chriſtlicher lieb, zucht, friede vnd einigkeit*, cuius libelli, ſæpius utroque germanico ſermone, et ſuperioris et inferioris Germaniæ proprio, ſeparatim editi, 10. EVGENHAGIVS auctor eſt; item auguſtana confeſſio cum illius apologia: articuli ſmalcaldici et *erklarung aus gottes wort vnd kurtzer bericht der herrn theologen, welchen ſie der erborn ſachſiſchen ſtadte geſandten auf den tag, zu Luneburg im iulio dieſes 61ſten iahrs gehalten, vornemlich auf drey artickel gethan haben*. *** Opus tamen hoc non tam ad cor-

B b 5

pora

* editionis huius meminit REHTMEYER in *der braunſchweigſchen kirchenhiſtorie*, part. III. p. 437.

** de corpore hoc legendi ſunt: REHTMEYERS in *der braunſchweig. kirchenhiſtorie*, part. III. p. 336. et 416. ſqq. FABRICIVS *hiſtor. biblioth. part. II. p. 145*. SALIGIVS in *der hiſtorie der augſpurgſchen confeſſion*, part. I. p. 705. REIMMANNVS *catalog. biblioth. theol.* p. 305. imprimis SCHRAMMIVS, qui plura ſcripta ad corpus iulium illuſtrandum iuris publici fecit iisque de opere hoc optime meritus eſt. Sunt iſta: *ſynopſis corporis doctrinae iulii*, Helmſt. MDCXII. 4. vbi in præſatione de primis corporis huius initiis exponitur: *exerciſario de corporis doctrinae iulii et formula concordiae conuenientius*, ibidem MDCCXXVI. 4. cuius ſectio prima hiſtorica eſt: *corpus doctrinae iulium, particularis et irrefſtibilis gratiae neſcium*, ibidem MDCCXXIX. *diſputationes de corporis doctrinae iulii hiſtoria*, ibidem MDCCXXXI. et ad ſcriptum, cuius titulus eſt: *woblgegründeter bericht* MDCCXXXIX. Edidit quoque STRVBIVS *diſputationes in corpus iulium*, Helmſtad. MDCXII. De partibus quibusdam corporis huius videatur FEVERLINVS *biblioth. ſymbol. euang. lutheran.* p. 257. ſq.

*** vide REHTMEYER *braunſchweigſche kirchenhiſtorie*, part. III p. 67.

101. *Repetitio* habet *repetitionem* a scriptis, quoniam
 cum tenet. Conscriptum est a CHERNITIO et
 LINSO et separatim quoque latine ac germanice eu
 Editio latina huius tituli est: *repetitio corporis doct
 elephastica, sicut ea ex verbo dei in augustana confessione
 gia et articulis smalcaldicis comprehensa*, ceter. Re
 MDLXX. 8.* Sub finem adscripta sunt nomina i
 theologorum. Quemadmodum autem scriptum
 titio adpellatur sententia strictiore; ita nomen hoc
 ti corpori huic tribuitur, latius intelligendum
 eo *repetitionem* sequuntur: augustana confessio,
 apologia et articuli smalcaldici. Exstant COET
 MISLENTAE *manuale prutenicum*; seu *repetitio
 ecclesiarum prutenicarum commentario explicata*; Reg
 MDCXXVI. 8. quod non solum exhibet *disputationes
 in corpus doctrinae prutenicarum ecclesiarum*, antea
 MDCXXIV. 8. editas; verum etiam *dissertationem
 cam cum de corpore ipso prutenico; tum de st
 gionis et ecclesiae in ducatu prutenico*. Addend
 CONR. NEVFELDI *vindicta manualis prutenici Celest
 lente* contra Dreierum, MDCLII. 4.**

* *Samlung von alten und neuen theolog. sachen*, 1740. p. 726;

III. *brandenburgicum*, quod elector brandenburgicus Io. Georgius edendum curavit, hoc titulo: *die augspurgische confession aus dem rechten original, welches kaiser Carl V. auf den reichstag zu Augspurg anno 1530. vbergeben: der kleine catechismus: erklerung und kurtzer ausszug aus den postillen und lehrschriften Lutberi, daraus zu sehen, wie derselbe von vurnehmsten artickeln vnserer khrstlichen religion gelehret*, Francof. ad Viadr. MDLXXII. fol. Corpus hoc ex eo singularem dignitatem sibi conciliauit, quia exhibet augustanam confessionem plane haud mutatam atque ad exemplum, cum originali in archiuo moguntino collatum, formis litterarum expressam: *

IV. *hassiacum*; siue *christliche confession: die drey haupt symbola: die augspurgische confession, und dero apologia: die wittenbergische concordia 1536. die smalkaldischen artickel: der catechismus Lutberi*, iussu landgrauii hassiaci Ludouici in lucem editum, Marpurg. MDCXXVI. **

V. *norimbergense*, cuius inscriptio est: *zwölf theologische schriften, so wol alter; als iunger lehrer, zu nutz der studierenden iugend und einiger angebenden kirchendiener zusammen gedruckt*, Norimb. MDCXLVI. 4. Ad opus hoc accurate edendum Io Saubertus pater curam adhibuit. Iterum id in lucem prodit, hoc instructum titulo: *libri normales norimbergenses, das ist, lehr und glaubensbucher der nurnbergischen kirchen, samt der nurnbergischen kirchenordnung und catechismuspredigten also ausgefertigt*, Norimberg. MDCCXXI. 4. Scripta, quæ opere hoc continentur, sequentia sunt: tria symbola œcumenica, latine: vterque catechismus Lutheri, germanice: augustana confessio, latine et germanice: apologia, latine: articuli smalcaldici, germanice: repetitio augustanæ confessionis: Melanchthonis loci communes: eiusdem examen theologicum: definitiones theologicæ: responsio ad articulos bauaricos et respon-

* vide SCHMIDII *brandenburgische kirchenhistorie*, p. 230. SALIGII *historie der augspurgischen confession*, part. I. p. 705. et HANIVS *histor. critic. august. confess.* p. 17. 24.

** confer NEVBAVERI *consultationem de recudendis libris Hæstæ Symbolicis*, quæ addita est MENTZERI *questionibus theologicis ad augustanam confessionem*, Giesl. MDCCXLV. 8.

tantum inscriptione: *commentarii in libros norma-
norimbergensis*, a paullo ante memorata differt.
corporibus doctrinæ, in quibus enarrandis nun-
posui, et alii commentati sunt.***

§. XXIII.

SCRIPTIS adhuc commemoratis ea adun-
publica auctoritate composita atque divulga-
Symbolicam quidem dignitatem illa haud proxi-
quodam modo tamen ad istam accedunt atque in-
funt existimatione. Scire ista, nostra interest.

---

* sermones hi quum germanice exiissent, eos latin-
ZONAS ac sub titulo: *catechismus pro pueris et im-
clevis et ditione illustrissim. principum marchionum branden-
um et inchyti senatus norimbergensis breuiter conscriptum*
MDXXXIX. 8. edidit: vide FEVERLINE *bibliothec.*
p. 260.

** de corpore norimbergensi consulendi sunt: *Zeitung
theolog. altorfbinor.* p. 178. et *vit. Helmgii* p. 48. *24
bistor. bibliothec. part. IV.* p. 262. imprimis *Wiasent
versuch einer historie derer nurnbergischen librarien*. d
quæ commentatio legenda est in *actis bistor. ecclesiæ*
63. p. 408. adde *die samlung von alten und neuen si-
fachen*, 1721. p. 433.

*** de corporibus doctrinæ legantur: *SCHMIDTIS programm
ribus doctrinæ*. edito Helmstedt MDCCVI. 4. ac in

t nobis lucem ad controuersias turbasque, ob quas emissæ fuerunt, adcuratius intelligendas. Locum in istis frequentia tenent:

repetitio augustana confessionis; siue, vt et dicitur, *confessio doctrina saxonicarum ecclesiarum*, iussu electoris saxonicæ, Mauritiæ, a PHIL. MELANCHTHONE conscripta, eum in finem, vt concilio tridentino exhiberetur; minus autem id fieri potuit, quum qui ad dictum conuentum delegati erant, illi haud admittebantur. Attamen scriptum hoc a theologis saxonice adprobatur. Quo minus in Saxonia symbolicam auctoritatem obtinuerit, præter alias causas, Melanchthonis nomen impediuisse videtur. Recensentur ibi pleraque dogmata, eo tempore inter lutheranos ac pontificios controuersa: de peccato originis: de venia noxarum ac iustificatione: de libero arbitrio: de noua obedientia: de ecclesia, sacramentis, inuocatione sanctorum atque alia. Confessionem hanc Melanchthon latine composuit, cuius codex, ipsius manu exaratus, per Selnecceri liberalitatem ornamentum est bibliothecæ lipsiensis thomanæ. * Prodiit ista latine, ita inscripta: *confessio doctrina saxonicarum ecclesiarum, synodo tridentina oblata anno MDLI. in qua christiane lector videbis, quinam e catholica ecclesia gremio resilierint et per quos stet, quo minus ecclesiæ pia concordia sanciat, MDLII. 8.* Eodem anno interpretatio germanica lucem adspexit, cuius titulus est: *confession, das ist, ein bekentnis der sächsischen kirchenlehr, welche dem concilio zu Trient im 1551. Jahr ist vberantwortet worden, durch M. Iohann Matsperger von Augspurg verdeutscht*, August. Vindelici. MDLII. 8. Editiones has aliæ, latinæ pariter ac germanicæ, sequutæ sunt **. Vltimam earum in vtraque lingua, latina ac germanica, adornauit Io. Quodvult Deus Burgerus atque hac inscriptione: *confessio doctrina saxonicarum ecclesiarum,*
scripta

---

vide PIPPINGII *arcana bibliothec. thomanæ lipsiens. sacra.*

de editionibus confessionis huius legantur: THOMASIVS in STRV-
VII *acris litterar. e manuscript. eruz. fascicul. VII. p. 24.* BURGE-
RVS in *dem historisch. vorbericht cap. 14* tp. 138. 199. REIM-
MANNVS *accessionib. vberior. ad catalog. bibliothec. theol. p. 263. 67.*

scripta anno MDLI. ut synodo tridentina exhib
wiederholung der augspurgischen confession zu
im concilio zu Trident, auf landesfürstlichen
Philippum Melancthonem anno MDLI. geschrie
vberiore commentatione historica de scripto
et Lipsf. MDCCXXII. 8. iuris publici fecit.
confessio translata est in nonnulla corpora:
philippicum, pomeranicum et norimberge
librum cum hoc titulo: confessiones fidei c.
diuersis quidem temporibus edita; sed cum v
ecclesie sententia incorrupta congruentes, Fra
emissum: *

II. *articuli visitatorii quatuor, auctoritate Fri*
mi, administratoris terrarum electoralium
MDXCII. a Martino Miro, Georgio Mylio,
nio, Ios. Lonnero atque aliis conscripti, cum
caluinismus, quem in Saxonia iterum multi
clausum habebant, in lucem prodiret et ma
rus euelleretur. Prodierunt isti sub hac
visitationis artickel im gantzen churkraisf sachf
caluinisten negatiua vnd gegenlebr, vnd die form
welcher gestalt dieselbe beyden partbeyen, sich
ben, sind vorgeleget worden, MDXCIII. Exp
de cena domini: de persona christi: de

ductione in articulos visitatorios. * Alii causam il-
 contra aduersarios egerunt. Lucem vidit: *grund-*
antwortung der vier streitigen artickeln, wie diesel-
beses vnd antitheses kurtzlich verfasst vnd in iungst
chursächsischen visitation zu unterschreiben vorge-
len, gestellet durch die zu ermeldter visitation ver-
theologen, Lips. MDXCIII. 8. cuius scripti auctor
libetur AEGIDIUS HVNNIVS. Eiusdem habet
derlegung des caluinischen buchleins, so wider die
nion der chursächsischen kirchen vnd schulen verfasste
ckel ausgesprenget worden, MDXCIII. 8. Ex his,
reformatos articulos hos impugnarunt, nomi-
ni: DAN. TOSSANVS ET SAMVEL STRIMESIUS.
Lucem exierunt: theses et antitheses breuissima,
reformatorum dogmata de sacra cœna, persona
batismo et prædestinatione, articulis visitatorijs
sunt, elatino germanice versæ, Heidelb. MDXCIII. 4.
autem; siue STRIMESII, in visitatorios
articulos saxonicos de anno 1592. visitationes totidem,
bumum, cum præfatione Paull. Ernesti Iablonski,
ad Viadr. MDCCXXX. 8. prodierunt, quem
refutandum suscepit: IO. IOACH. WEIDNERVS
ionibus visitatoriorum IV. articulorum saxonico-
rum lutheranorum et reformatorum fundamenta-
sum, a Strimesio infeliciter tentatis. Prima illa-
ioch. MDCCXXXI. edita est: **

verboque dei et libro concordia christiana congrua
suor villorum, inter aliquos theologos augustana confes-
serime controuersorum, capitum principaliorum,
MDCXXIV. 4. eodemque anno etiam germanice.
illa est iussu electoris Saxonie, Io. Georgii I.
RIA HOE A HOENEGG; *** ita tamen, vt et
alii

a rom. I. oper. eiusdem theologic. p. 873.

itur: HUTTERVS concord. concord. cap. 49. p. 1231.
 RIUS adpendic. isagog. in libros symbolic. Carpxon. p. 1738.
 CIVS theatr. anonymor. p. 414.
 SPRINGII dissertat. epistolic. ad Crenium de iterata et solida
 me pupille euangelica, additam eiusdem exercitationibus
 ic. iuuenilib. p. 506.

alii theologi saxonici, qui conuocati fuerant, remderent ac scriptum ipsum, quum id confectum cprobarent. Occasionem eius præbuerunt lites interes rubingenses et gieffenses, maxime de idioma uinorum, humanæ naturæ christi communicatorum statu exinanitionis. Saxonici ad gieffensium parteserunt hancque ob rem a rubingensibus impugnailli autem causæ suæ defensionem minus negleQuæ et reliqua scripta controuersiæ huius iusto censere, animus est: *

IV. *der reinen wahren euangelischen kirchen und ungea
ausfurgischen confession zugethaner theologen wiederbo
rige, grumatische und unwiederlegliche lebre von der
schrift; oder dem heiligen geoffenbarten worte gott
die ecke seiner natur und eigenschaft nach sey und da
kraft und vermögen, zu erleuchten, zu bekehren und
erhellen, nöthendörig vor und in dem gebrauch in und
ruhe.* Lipsi. MDCXXIX. 4. quod scriptum itidem S
elector, Io. Georgius I. componi iussit, vt consu
Hermannii Barthmanni error. diuinum uerbum uir

superioris Saxoniae conciliarunt sibi singula-
tatem. Similia et in aliis terris composita at-
que emissa sunt, vel principum ac magistra-
torum; vel nomine ministrorum ecclesiae.
titulum *confessionum* prae se habent. Quae-
rum prae aliis sunt in celebritate famae; eaque
virtembergica, pomeranica, mansfeldensia,
antuerpientia, quae licet maxime nos scire
reliquorum tamen notitia non penitus negli-
git. Satis erit, si sequentia a nobis addu-

et.) sueuica et virtembergica

*syngamma clarissimorum, qui Hale Sueuorum conuene-
ntium super verbis canae domini, et pium et erudi-
tum Ioannem Oecolampadium, editum, quemadmodum
illi scribunt, primum Hal. Sueuor. MDXXV. 4. dein-
de recusum: MDXXVI. 8. sine indicio loci:
eodem anno 8. Norimberg. cum epistolis Hiobi
Lutheri, Alshameri, Brentii, MDLVI. 8. Francof.
item sine loco MDXCI. 8. * Facta est duplex
et illius interpretatio. Alterius inscriptio est:
er und fremdt eingetragener schrift, auch mislichens
der worte des abendmals syngamma, das ist, vor-
schriften und einhellige vorlegung der achtbaren men-
gere in Schwaben, so sich daruber zu Schwabisch Hall
et, ceter. Viremb. MDXXVI. 8. alterius autem,
auctor Io. Agricola est: gegründet und gewisser be-
stimmter prediger zu Schwaben, vber die wort des abend-
mals iesu, das ist mein leib, an Io. Oecolampadium ge-
schrieben, MDXXVI. 4. In scribendo syngrammate hoc,
rationem OECOLAMPADII liber de genuina verbo-
rum; hoc est corpus meum, iuxta vetustissimos aucto-
ritates; dederat, IO. BRENTIUS operam posuit:***

Confessio

*ipsum BRENTIUS addidit actis et scriptis publicis ecclesiae
virtembergicae p. 153.*

*de Syngrammate hoc exposui introduction. in controversias
Lutheri,*

*Confessio piæ doctrine, quæ nomine illustrissimi
 Christophori, ducis virmbergensis, per legatos eni-
 mensis ianuar. ann. 1552. congregationi tridentinæ
 proposita est, Tubing. MDLII. Iterum litteris des-
 est non solum separatim; sed etiam coniunctim
 scriptis; * germanice autem prodit sub hoc titulo
 Confession Christi, hertzogen zu Wirtemberg, so ir f.
 24. ian. 1552. dem versamleten concilio zu Tri-
 irer f. g. gesandten vberantwortet, Tubing. 12. et la-
 fine anni mentione. In exaranda ista 10. m.
 operam suam collocavit. Oppugnata ea est ac
 Vix enim lucem viderat, quum DOMINICVS
 diuulgaret: adsertionem catholica fidei circa articu-
 lionis, nomine ducis virmbergici oblata per legum
 cilio tridentino, Colon. MDLV. 4. BRENTIVS
 ea propugnandi, officio suo haud defuit hancque
 iuris publici fecit cum prolegomena in apologiam
 Christophori, ducis virmbergici, Francof. MDLV. 6.
 MDLVI. 4. tum apologia confessionis virmbergica
 Francof. MDLVI. 4. sqq. Scripta hæc polemica
 etiam atque in duos tomos diuisa in lucem exierunt
 cofurt. MDLXI. fol. Partem eorum BRENTII opus
 mus VIII. complectitur. ** Adiungo: CHE.*

*Altem commentarium de actis scriptisque publicis
theologicis. a. Tubing. MDCCXXIII. 8. eiusdemque
scriptis publica ecclesia wirttembergica, ibidem*

4.
β.) pomeranica
is und lehre der kirchen in Pommern von dem
ndmal, der person und beyden naturen in Christo
igen vorsehung und wahl gottes, widerbietet und
n dem synodo, so gehalten ist in Alstedtin in mai.
rettung der wahrheit wider der eintzigen verfal.
DXCIII. 4.

γ.) mansfeldensia
is der prediger in der grugfingermansfeld, unter
warren geseffen, wider alle fecten, rotten und fal.
r, wider gottenswort, die reine lehre D. Luthers, seel.
gurgischen confession an etlichen arttern eingesehli.
notwendiger widerlegung detselbigen, Isleb.
Auctor confessionis huius EKASMV8 SARGES-
traditur. Gener illius Zach. Pratorius latine
non satis autem adcuratiori studio. Prodiit
io hac Isleb. MDLXI. 4. In fine exempli latini
mansfeldici nomina sua adscripterunt:

Pratoris doctrina de sacra cena domini, in qua
varias opiniones breuiter respondetur, ad misen-
Gallia missa a ministris verbi, qui facti in dictio-
mansfeldensian, Isleb. MDLXII. 8.

de sententia ministrorum verbi in conuictu mans-
dogmatism quorundam, proximo triennio publice
leb. MDLXV. 4. vbi agitur de Ebero, ca-
latino, Georg. Maiore, Agricola, Strigello,

Cc 2 δ.) ruthena

entina reipublica acta in tridentino concilio, Basil. MDLIII. 8.
liche beschreibung deren ding, so in namen hertzog Cbr-
in Wirttemberg auf dem concilio zu Trient durch sein ge-
gehandelt sind, 8. qui uterque liber praefert praetationem
Encaustii, id est, Io. Brenii.
va bibliothec. anonymor. p. 1084.

antuerpiensis

... in ecclesia ...
... MDLXVI. M.
... gallice Lips. M.
... sacris ad
... cum in
... simul ab i
... Tota et viginti fun
... ad illam commendam n
... antuerpiensis
... Cyriacus
... Flacius yoa
... LUGDUNI RAYES
... a ministris, qu
... confession
... oppolit
... ecclesie a
... Basil. M.
... lucem
... Antwer
... consutationis
... Louan. MDLXVIII. 8. *

ra alia eiusdem generis scripta in lucem prodierunt: *confessio hafniensis, a reformatoribus Daniæ anno 1530. regi et senatui danico exhibita, quam Mellicke danice et latine vna cum breuioribus adnotis ad disputandum proposuit, Hafn. MDCCXXXVI. 4.* *Der bericht aus heiliger schrift von den furnemsten christlicher lehre, wie solche von den psarhern vnd in rebus et phrasibus furgetragen werden sollen, bei herrn Wolfgang, grafen von Hobenloe, Francof. MDCV. 4.* *item: christliches vnd in gotteswort vndetes glaubensbekentnis der verfolgten euangelischen in vnd außer Hispanien, gestellet durch etliche christe Hispanier, welche wegen der inquisition ihr vaterland verlassen, Amberg. MDCXI. 8.* Præmissa est præfatio de Versu, ex qua patet, confessionem hanc primum versu editam; deinde autem eodem sermone sapius et versione germanica Casell. MDCL. reculam esse. *

generis huius scripta recensentur in *FEVERLINI biblioth. evangel. lutheran. p. 264. sqq.*

sem prodire. Rarissima illa est: litterarum formas
et nitidissimas præfert et inter omnes editiones
non tenet. * Post hanc primam editionem emi-
neta MDLXIV. 8. ac quæ eodem anno lucem adspe-
antuerpiensis, Iouanienfis et colonienfis, 8. in-
xime similes, inprimis editio *Philipp. Cbiffatii*, Ant-
CXL. 12. quæ Colon. MDCLXIV. MDCLXV. et adhuc
idem ac Venetiis MDCCV. recusa est et notulaum
lata cum ab accessionibus suis, tum a typorum
; item ea, cuius titulus est: *sacrosanctum consilium*
um, additis declarationibus cardinalium, consilii
um, ex ultima recognitione Io. Gallemart et citationi-
tealli et Horatii Lutii; nec non remissionibus Augusti-
Colon. MDCXX. Lugdun. MDCL. 8. et adiunctis
documentis Balthaf. Andrea et variis rotæ romanæ
ibus ex museo Prosperi Farinacii, Colon. MDCLXIV. 8.
8. Reliquæ editiones sunt: antuerpienses MDLXV. 4.
4. MDLXXVII. 8. MDXCVIII. 8. MDCXVII. 12. hæc
iam adductis adnotationibus, Ioannis Sotalli et
utii atque episcopi romani Pii IV. bullis; Iouanien-
fol. lugdunenses itidem cum animaduersioni-
lo ante memoratis, Sotalli et Lutii atque indice li-
prohibitorum, MDLXXX. MDCXVIII. MDCXXXI.
8. leodienfis MDLXXVII. 12. ornata notis, qua-
mentionem feci: veneta MDLXXV. 8. et plures
singulas vt distincte enumerem, non necesse esse,
quædam editiones minus sunt completæ ac decreta
am tantum sessionum complectantur; quales in
odierunt Paris. MDLI. Lugdun. MDLVII. Nonnulli
hos in libros modo tres; modo sex digesserunt.
uoque eorum versiones: græcæ, iussu Gregorii xv.
ie edita Rom. MDCXXIII. 4. germanica sub titu-
ndlung und session des allgemeinen und christlichen
Trient, ceter. auctore, vt ex præfatione patet,
urp, Colon. MDLXV. 4. quæ editio imperfecta est;
ia exhibet; auctior autem ac plenior ibidem
p. lucem vidit; item gallica, interprete Gontiano

Complut. MDLXIV. dictus AVGVSTIN. BARBOSA
dit: *collectanea ex doctoribus materias, in concilio
occurrentes, tractantibus*, Lugdun. MDCLVII. fol. 1
STA cardinalis DE LVCA, cuius exstant: *adnota
tiones ad concilium tridentinum in rebus, spectantibus
tionem et forensia*, Colon. MDCLXXXIV. 4. atque
rum tamen scripta quum sint polemica, iusto ha
merabo. De singulorum canonum sententiis, n
est, ut romane doctrinae defensores consentiant;
ter se dissentiatque hoc; vel illud decrerum diu
interpretentur. Comprobant hoc sequentia. SE
MINICI DE SOTO de *causa et gratia* libri quatuor
que *apologia contra Andream Getharium, quatuor
tudine gratia respondet*: DIONYS. ESTAVII de
concilio interpretatione et Augustini doctrina libri tres
LAVNOII liber de mente concilii tridentini circa
et attritionem in sacramento poenitentiae eiusdemque
tio de mente concilii tridentini circa satisfactionem
item PETR. LAMBELE DROY dissertationes de
attritione; quae tamen atque alia huius generis
ordinem librorum partim dogmaticorum; partim
corum referri debent hacque de causa vel
me indicantur. Qua auctoritate canones triden
tia valeant? disputatum est a doctissimis viris
tum, eos ibi numquam publice approbatos: imo

us; in plerisque tamen sanctoribus reformationibus symbolica auctoritate valeant, cuius confessio belgica: catechismus palatinus ac dees synodi dordracenæ, nunc vberius enarrantur adiunct:

em belgicam, ea in origine sua existit scriptum compositum a GVIDONE DE BRES walonico iusque pariter, ac ADRIANI SARAVIAE, HERODETI ac quorundam aliorum studiis MDLXII. *icam* lucem adspexit annoque sequenti MDLXIII. *liangum* translata ac longe lateque disseminata tempore sensim pederentimque tantam dignitatem acquisiuit, ut ab vniuersa ecclesia reformatâ, symbolum, recepta sit, maxime postquam MDCXIX. dordracena et iterum Hagæ comit. MDCLI. in reformationis provinciarum Belgii fœderati adprobata episcopis litteris descripta est, non solum latinis, sed etiam maxime ac plerumque vna cum catechismo ad etiam germanicis, hungaricis, græcis, arabicis. Discrepant tamen aliquantum editiones confessionis huius, quæ ante ac post synodum in lucem viderunt, ac posteriores exhibent istam quam in conuentu dordraceno accepit; quum ibi recitata: adcuratius expensa ac perpolita Antequam id fiebat, edidit FESTVS HOMMIVS: *trouersiarum belgicarum; seu confessionem ecclesiatarum in Belgio, cuius singulis articulis subiuncti discrepantes, in quibus nonnulli ecclesiarum belgicæ hodie a recepta doctrina dissentire videntur. uræ synodi nationalis, Lugdun. Batau. MDCXVIII. 4.* *onem belgicam, cum vetustissimis gallicis et belonibus diligenter collatam, exhibuit. Expositio-*
nem

---

est latine in *actis synodi nationalis Dordrecht. habit. part. 1. corpor. et synagmat. confessionum fidei part. 1. p. 129.* *111 bollendischen kirchen und schulenstaas part. 1. cap. 5.* Eadem ratione prodit græce et latine, interprete Reuio, catechismo palatino, eodem græco ac latino, auctore, Lugdun. Batauor. MDCXXXII. 12. Amstelod. 11. 12.

vel cum bullis papalibus, quibus olim publicata sunt
 ferim ea, cuius initium est: *iniunctum nobis apostolici
 officii*; vel sine illis.* Et explicata et cetera
 illa fuit. Ad interpretes pertinent: 10. *Artikel*
edidit: licht und schatten, das ist, gründliche auslegung
artikel der heiligen römisch catholischen glaubensbek
ceter. Augst. Vindelic. MDCCXXX. 8. et auctorem
quem refutauit HENRIC. WOLFGANG. FRATZSCH
ac sub Sinceri Euangelici nomine: schriftmässige
der römisch catholischen glaubensbekentnises und desselben
namur kurtzen schriftmässigen erklerung, welche ne
Canisii kleinem catechismo ohnlangst zu Erfurt aus
treten, ceter. cum Io. Franc. Buddei præfatione, in eo
orbis eruditi posuit, Ien. MDCCXXIV. 12. Qui prius
neque hanc refutarunt, eos recensebo, quando a me
propterea theologiae polemicæ exponendum est:

III. *catechismus romanus*, cuius narrationem heic omnia
 que singulari tractationi de libris catecheticis referuntur

§. II.

Qui in ciuitate christiana reformationis nomi-
 ferunt, ii itidem confessiones ac symbola habent
 generis. Alia eam compararunt sibi dignitatem

* professio hæc. una et professio fidei catholice ac iustissime

in omnibus; in plerisque tamen sanctoribus reformationibus symbolica auctoritate valeant, cuius sunt: *confessio belgica: catechismus palatinus ac decretum canones synodi dordracenæ*, nunc vberius enarrant. Quod igitur adinet:

Confessionem belgicam, ea in origine sua existit scriptum latinum, compositum a GVIDONE DE BRES walonico oratore, cuiusque pariter, ac ADRIANI SARAVIAE, HERMANNI MODETI ac quorundam aliorum studiis MDLXII. luce publicam lucem adspexit annoque sequenti MDLXIII. belgicam linguam translata ac longe lateque disseminata. Ab eo tempore sensim pedetentimque tantam dignitatem sibi acquisiuit, vt ab vniuersa ecclesia reformatarum, quam symbolum, recepta sit, maxime postquam MDCXIX. synodo dordracena et iterum Hagæ comit. MDCLI. in resolutione fœderis prouinciarum Belgii fœderati adprobata sit. Sæpissime litteris descripta est, non solum latinis, sed etiam prodiit maxime ac plerumque vna cum catechismo palatino; sed etiam germanicis, hungaricis, græcis, arabicisque aliis. Discrepant tamen aliquantum editiones in versiones confessionis huius, quæ ante ac post synodum dordracenam lucem viderunt, ac posteriores exhibent istam purgatam, quam in conuentu dordraceno accepit, quum ibi solenni modo recitata: adcuratius expensa ac perpolita fuisset. Antequam id fiebat, edidit FESTVS HOMMIVS: *controversiarum belgicarum; seu confessionem ecclesiarum reformatarum in Belgio, cuius singulis articulis subiuncti articuli discrepantes, in quibus nonnulli ecclesiarum belgicarum doctores hodie a recepta doctrina dissentire videntur.* *Confessio futura synodi nationalis*, Lugdun. Batau. MDCXVIII. 4. *Confessionem belgicam*, cum vetustissimis gallicis et belgicis editionibus diligenter collatam, exhibuit. *Expositio-*
nem

Confessio est latine in *actis synodi nationalis Dordrecht. habit. part. 1. p. 302. corpor. et synagmat. confessionum fidei part. 1. p. 129.* *RENTHEMII bollendischen kirchen und schulenstaats part. 1. cap. 5. p. 146.* Eadem ratione prodiit græce et latine, interprete Reuio, cum catechismo palatino, in eodem græco ac latino, auctore *Silburgio*, Lugdun. Batauor. MDCXXXIII. 12. Amstelod. MDCLIII. 12.

patribus synodi dordrecensē tradigent; et potius i-
cerent publici, ad istas confutandas Marcius opera-
buit.* Confessioni huic adiungendus est:

II. *catechismus palatinus*; siue *beidelbergensis*, de quo is-
acque de eo dicenda sunt, illa ad enarrationem scri-
pti catecheticorum instituendam differunt.

III. accedunt denique *decreta et consensio synodi*, de
quibus quinque articuli remouentur: de statu
prædestinationis decreto: de vniuersæ naturæ et
libero hominis arbitrio: de resistibili gratia: de
dei amissibilitate damnantur. Locum ad præsentem
partim non longe post synodum fixit, cuius
titulo: *iudicium synodi nationalis reformatarum
belgarum, habita Dordrecht anno 1618. et 1619.
quinque doctrina capitibus, in ecclesia belgica
promulgatum VI. mai. MDCXIX. 4. item: synodus
Dordrecht. eodem anno, 4. mai. belgica, sequen-
tibus Lond. MDCXIX. 4. Postea recusa fuit doctrina
huiusmodi cum præfatione de auctoritate consensu
nationis Groning. MDCCXLVII. prodierunt. Atque
separatim tantum; sed etiam coniunctim, enu-
merantur.** In magno honore habeantur in illi*

Helvetiæ theologi repugnant. * Opposita est
 ac dogmatibus Mosis Amyraldi de gratia vniuer-
 Placzi de imputatione peccati adamici: vario-
 bedientia christi actiua, eam ad ipsius satisfactio-
 pertinere, ac Ludou. Capelli de punctis vocali-
 is ebræi. In Heluetia nec semper; nec apud
 eundem auctoritatem habuit. Maxime sc. com-
 rigurinis ac bernensibus. hique in tuenda illius
 symbolica constantes se præbuerunt; alii autem;
 adprobassent; istam tamen postea neglexerunt;
 i æstimare, desierunt. In primis lausanenses
 æ, se *formule* huic haud fauere, quum illam
 reiecerent; vel non aliter, nisi certa condi-
 mperere vellent. Quæ dissensio lites peperit at-
 que parti materiam dedit, multa variisque scripta
 mæque in lucem proferendi. Referri huc pos-
 sunt *pour servir à l'histoire des troubles arrivés
 à l'occasion du consensus*, Amstelod. MDCCXXVI. 8.
 Illis coniungendum est: CHR. MATTH. PFAF-
 entum atque eruditissimum *schiedasma de formula
 heluetica*, Tubing. MDCCXXIII. 4. ** contra quod
 OLFH. SALCHLINVS *stricturas* quidem Bern.
 XIII. 4. edidit; respondit autem ad istas DAN.
 GIVS in *hypomnematis ad Salcblii stricturas*,
 4. item IO. IAC. HOTTINGERI *succincta ac
 rmula consensus helueticæ historia*, quæ primum in
 bremenji: *** deinde separatim cum aliquot
 , latine et germanice MDCCXXIII. prodiit.
 tamen hoc magis polemicum; quam histori-
 *

II. an-

quoque in der fortgesetzten samlung von alten und neuen
 fachen, 1722. p. 742. adnotationes in formulam consensus.
 samlung von alten und neuen theolog. fachen, 1723. p. 252.
 fchen acta eruditior. tom. VIII. p. 147.

I. fascicul. 4. p. 669.

DEGGERVM in *historia vitæ suæ* §. 97. sqq. Plura
 , quæ ad historiam litterariam formulæ huius pertinent,
 anleitung in die religionsfreiheitigkeiten außer unserer kirche,
 I. p. 122, sqq.

II. *anglicana*. Libri symbolici ecclesiæ anglicanæ *articuli XLII.* qui, auctoritate regis Eduardi VI. maxime Thoma Cranmero et Lanceplio compositi et MDLIII. publicati, primam ecclesiæ confessionem exhibent: * II.) *articuli XLII.* iam memoratam confessionem, articulis XLII. rem; in quibusdam tamen mutatam et XXXIX. articulorum redactam, comprehensam synodo londinensi, a regina Elisabetha MDLXII. solemni modo sanciti: omnium consensu adhibiti, multi animos, ad Zwinglii doctrinam de sacramento panis, proderent, variaque in rebus sacris esse, viderentur. Confirmati postea iidem dicta regina anno MDLXXI. a Iacobo I. MDCLXXVIII. atque ita auctoritatem symbolice acceperunt; sed etiam perpetuo conservari illis habentur de prædestinatione, baptismo, et ea propius ad lutheranorum; quam reformationem ac sententiam accedunt ac multa ad vestigiana confessione sumta sunt. Lucem ad separatim latine Lond. MDLXII. 8. MDLXXI. Oxon. MDCLXXXVI. 4. anglice Londin. MDLXII. 8. MDCLXXXVI. 4. ac præterea sæpissime utroque coniunctim, pluribus libris vel inserti; v

opposita est: *dissertatio preliminaris, examini
quæ expositio xxxix. articulorum ecclesiæ angli-
cæ, anglica lingua Londin. MDCCII. 4. **
tum, THOM. BENNETVS *introductionem in
iæ systematicam et articulorum xxxix. norma-
glicanæ, anglice, Londin. MDCCXV. 8. iuris
IO. VENERVS autem: expositionem xxxix.
clésiæ anglicanæ, itidem sermone anglicano,
XXXI. 8.*** ac nonnulli alii in eodem argu-
mento studia sua collocarunt. Inter defenso-
rum locum sibi fecerunt; IO. ELIS, cuius
ulorum xxxix. ecclesiæ anglicanæ defensio, una
eandem versione. His accedunt articuli lambe-
m reu. et doct. virorum in eos censura, ex
a, Amstelodam. MDCXCVI. 12. THOMAS
paullo ante memoratus, qui edidit: *tenta-
ta nouem articulos religionis. compositos anno
ris MDLXXI. in quo, textu latine et anglice
uissimis variationibus octodecim antiquissimo-
ticorum exemplarium accurate notatis, refer-
synodus ecclesiastica processerit in formando et
xtu: controuersa clausula vigesimi articuli de-
genuina, et causa subscribendi articulis iuxta
m et conscientiam expenditur, lingua anglica-
MDCCXV. 8. idque scripsit, vt articulorum
obtrectationem, verba eorum deprauata esse,
* item IOSEPH. BINGHAMVS, cuius huc
fiæ gallicanæ apologia pro ecclesiæ anglicanæ, hoc
schismaticorum Anglorum contra articulos, bo-
am et canones ecclesiæ anglicanæ, ex principiis
ecclesiæ*

MDCCIV. p. 401. IO. EDVARDI *discursus liberior
errore, anglice Londin. MDCCI. 8. etiam animad-
BURNATI expositionum continet.*

anglicani recententur *act. eruator. MDCC. p. 354.
p. 205. 491. MDCCXXXII. p. 205.*

• MDCCXVI. p. 491.

Anglicana. Libri symbolici ecclesiae anglicanae sancti
articuli XLII. qui, auctoritate regis Eduardi VI. ab epi
 , maxime Thoma Cranmero et Lanceloto Riddle
 ipositi et MDLIII. publicati, primam ecclesiae angli
 confessionem exhibent: * II.) *articuli* XXXIX. qui
 memoratam confessionem, articulis XLII. confi
 ; in quibusdam tamen mutatam et ad numerum
 XIX. articulorum redactam, comprehendunt; ita
 odolondinensi, a regina Elisabetha MDLXII. convocata
 mni modo sancti: omnium consensu adprobati, qui
 ti animos, ad Zwinglii doctrinam de sacra cena pe
 sos, proderent, variaque in rebus sacris emenda
 , viderentur. Confirmati postea iidem articuli sunt
 a regina anno MDLXXI. a Iacobo I. MDCIV. Carolo
 XXXVIII. atque ita auctoritatem symbolicam non solum
 perunt; sed etiam perpetuo conseruarunt. Quae
 habentur de praedestinatione, baptismo et sacra com
 propius ad luthetanorum; quam reformationum me
 ac sententiam accedunt ac multa ad verbum ex
 ana confessione sumta sunt. Lucem adspexerunt ca
 ratim latine Lond. MDLXII. 8. MDLXXI. MDLXXV.
 on. MDCXXXVI. 4. Anglice Londin. MDLXII. 4. Ox
 XXXVI. 4. ac praeterea saepissime utroque sermo

ne, sunt alia scripta, quæ, licet cum istis non auctoritatem habeant; tamen inter anglicanas locum tuentur. Spectat huc: 10. *ivelliana ecclesia anglicana*, conscripta tamquam omnium fidei catholicæ et christianæ publica confessio, appareat, Anglos consentire de dogmatibus fidei reformatis ac causas habuisse, cur a conventu abhorrerent. Edita illa est MDLXII. auctoritate quoque episcoporum, hancque primam editionem sequutæ, ex quibus nominasse sufficiat: londoniensis. 8. MDXCI. 8. oxoniensem cum versione. 8. MDCXXXIX. 8. ambergensem MDCV. 12. A sua ratione moderata, distincta, diserta, perspicua commendata, ut in varias linguas: germanicam, gallicam, gallicam translata fuerit; romanæ addictis maxime displicuit. Inter hos præsertim HARDINGVS eam impugnare sibi sumsit publicum protulit: *consutationem apologiæ ecclesiæ Antu.* MDLXV. 4. * causam suam autem egit in *defensione apologiæ*, MDLXVII. **. Nec præstet presbyterianorum; siue puritanorum, uti confessio, quæ in conventu londonensi MDCXLIII. est, et quum summa potestas apud Cronwellium eam auctoritatem habuit. Dicitur etiam *westmonasterii confessio*. Prodiit illa ex anglicano sermone in suaversa, hac inscriptione: *confessio fidei in consistorio, auctoritate parlamenti anglicani indicto, et eidem parlamento postmodum exhibita: quin et deindeque ab ecclesia scotica cognita et adprobata*,

D d 2

vna

anglicana, lingua anglicana Londin. MDCCXXXII. pro Summa eius exhibetur in *bibliothec. anglof. rom.* XII. p. 1.

ia scripta iisque pugnauit contra Iuellum: vide HYDES *bibliothec. bodleiana* part. 1. p. 321.

controuersia hac habentur: in *vita Iuelli*, a HUMFREDO ta ac IVELLI *oper. theologorum tom.* 1. præmissa, Londin. XVIII. 4. et Geneu. MDLXXXV. fol. ubi etiam eius *apoclesiæ anglicanæ* existat; huius autem *defensio* est in eiusdem *theolog.* tom. 11.

Londin. MDCCX. 8. *** ac, quum ei repugnanti
 NETVS in *tentamine*, cuius paullo ante mentio
 atque anonymus in *vindictis ecclesie anglicanæ*
 lingua anglicana conscriptis, *an historical and cr*
on the xxxix. articles of the church of England, M
 Non minoris fere, quam articuli, adhuc com
 existimationis apud Anglos est: III.) *liber h*
 Compositas istas esse a Cranmero, Latimero,
 Hoopero, relatum legitur, eum in finem, vt i
 sancioribus a ministris diligenter et clare rec
 quod etiam in *articulis* sancitum est. Prior ear
 sub rege Eduardo VI. posterior tempore regi
 bethæ prodiit. Sæpius postea litteris descri
 Præter alias editiones, existant: oxoniensis MDCL
 londonenses MDCLXXXVII. 8. et MDCCXIII. fol.
 IV.) in Anglorum libris symbolicis numeratur
anglicana, quæ, ab Eduardo VI. rege, consensu
 regni, MDXLIX. edita: sub Elisabetha recognita,
 auctoritatem retinuit, donec a funesto Caroli I. e
 mutationibus, fatis ac controuersis fuerit ob

* existat commentatio hæc inter auctoris *quatuor*
 ex lingua anglicana in latinam a *Griffitho* *E*
 MDCCXXXVIII. 4 prodierunt, p. 387.

** addita est eiusdem *dissertation. de fide et officio*.

henrico principe Condæo, Ludouico comite naspar. Colinio Castilionio, adscriptis nominibus, atque ab iis quoque, qui in Belgio doctrinarum profitebantur, laudata sit. Qui obrectatus obuiam irent, non defuerunt. Prodiit: *de confession des eglises reformées de France*, Carenavil. 8. contra Ioann. Arnoldum, iesuitam, qui orationem recitauerat, eo animo, vt ipsi per in confessione effata scripturæ sacræ adducta nulla probandi virtute valeant. Qui ad defensionem scribendam atque diuulgandam studia sua, quatuor ministri sacrorum reformati pariter: MONTAGNI, DV MOVLIN, DV RAND ET R. Nominatus ARNOLDVS ne causam suam periretur, iuris publici fecit: *confession de foi des eglises de nullité par leur propres bibles*, Paris. Prodiit autem ei PETR. MOLINAEVS: *bouclier de la confession de foi des eglises reformées de France*, quod ingenii monumentum germanum est atque inscriptum: *glaubensschild; oder der reformirten kirchen glaubensbekantnis*, Brem. 8. prodiit. Vtrumque exemplum, et gallicum latinum, sæpius litteris descriptum fuit: *

ne, ad quam confessionum classem scripta pertinent: *heidelbergensium theologorum et ministro- rum fidei*, Heidelberg. MDLXXV. 8. *bekentnis der zu Heidelberg von dem einigen wahren gott in drey von zwo naturen in der einigen person christi vnd igen nachtmal*, Neostad- MDXCII. 4. inprimis: *aus- fubrtli-*

sunt de confessione hac: ITTIGIVS *hisor. synodorum nam, a reformatis in Gallia habitarum*, sect. 1. p. 8. LENFANT *de confessionibus fidei*, addito eiusdem innocentie cate- *heidelbergensis demonstrata* p. 145. sqq. SALIGIVS *in der der ausspurg. confession, part. II. p. 272.* KÖRCHERVS *ec. theol. symbolic. p. 299.* adde, quæ de ea *in der ein- in die religionsstreitigkeiten ausser unserer kirche*, part. III. dixi.

doro Beza oblata. Auctor illius est **ΑΝΤΩΝΙ**
ΔΑΕΥΣ, qui et **ZAMARIEL** et **SADEEL** adpell
 In conscribenda ista vsus est lingua gallica; ex
 ea conuersa fuit in sermonem non solum latin
 interpretatio magni aestimatur; sed etiam anglicu
 manicum; varietas tamen est versionum editi
 Saepe confessio hæc lucem adspexit, separatim
 libris adnexa. ** Consequuta est auctoritatem
 cam, quum ab omni reformatorum cœtu in Gall
 atque in synodis confirmata: a regina Nauarræ, H

- * plura de libris symbolicis ecclesiæ anglicanæ suppedit
LINVS in *historie van de vyf artikelen*, cap. viii. p.
 cap. xvii. p. 320. sqq. **NICHOLSIVS** *defensio. ecclesiæ*
BENTHEMIVS in *dem engelendischen kirchen vna schen*
 8. p. 167. **FRICKIVS** *dissertat. de iustificatione cont*
 p. 4. sq. **KEMPIVS** *biblioth. Anglorum theolog.* p.
CHERVS *bibliothec. theolog. symbolic.* p. 282. sqq. ad
der einleitung in die religionsstreitigkeiten ausser euse
part. iii. p. 109. disserui.
- ** confessio hæc lingua gallica sæpissime prodiit et si
 cum bibliis, psalteriis, catechismis et agendis ec
 item in **BEZÆ** *histoire ecclesiastiqu. des eglises*
me de France libr. 11. p. 173. sqq. Latine ei
 verbi diuini in Gallia, cum præfatione ad
 interpretes, **MDLXVI** eodemque sermone rec.
de statu religionis et reipublice in rebus Gallicis

lucem exierunt ac controuersia ad annum
producta est: *

in quibus principem locum tenet: glaubens-
Io. Sigmunds, marggrafens zu Brandenburg.
confessio hæc Francof. ad Viadr. MDCXIII. præter
sem, lucem vidit: auf sonderbaren befehl und an-
des durchl. hochgeb. fursten und herrn Io. Sigismunds
zu Brandenburg anderweit gedruckte glaubensbe-
reformirten euangelischen kirchen in Deuschland,

MDCXIV. 12. Confutatur confessio hanc:

HUTTERS in examine; oder grundlichen be-
bericht von der anderweit gedruckten glau-
Vitemb. MDCXIV. 12. et MATTH. HOE AB

in der erinnerung an alle rechte euangelische eifri-
christen, so zu Berlin und in der chur und Mark.
seind, Lips. MDCXIV. 4. ** Nec solum tamen

separatim; sed etiam coniunctim cum aliis
confessionibusque edita est. Spectant huc: der
Brandenburg reformationswerck, quo libro continen-

Sigismunds bekentnis von iezigen vnter den euange-
schwebenden und in freit gezogenen puncten, und edict
der chur Brandenburg kirchendiener, wie auch deren

schreiben an die landschaft, ac der statthaltern hierin-
wechselte und von der landschaft und theologen aufge-
bristen, Berolin. MDCXV. 4. item: die drey confes-

oder glaubensbekantnisse, welche in den churfurstl.
burg. die religion betreffenden edictis zu beobachten,
worden: Io. Sigismundi glaubensbekantnis: colloqui-

um 1631. thornische declaration 1645. auch die
kliche brandenburgische edicta selbst, nebst einer decla-
Colon. Brand. MDCXCV. 4. Sunt aliæ harum trium

onum editiones; inter se tamen diuersæ, ita, vt
omnibus eadem electorum brandenburgicorum,
Sigismundi et Friderici Guilielmi, edicta, refor-

Dd 4

matæ

AFFII libr. commentar. de actis scriptisque publicis ecclesiæ
bergic. p. 56. et KOECHERVM bibliorb. theol. symhol. p. 309.
quoque: HUTTERS und HOENS zum theil freywillig: zum
mit der gemalt der schrift: ihnen abgenetzigte bekentnis, daß der
mirsen anderweit gedruckte confession nicht inst sey, MDCXV. 4.

... was die reformir
Francof. MDCVIII. MD
rent, in hucem protul
lichen berichts, Heidel
continuatione examinis,
heidelsbergischen theologen
cirten anhang ihres anj
et iterum MDCXIII. re
defensionis causa scrip
nem examinis des anj
quam responfionem vir
tione examinis, das iſt.
heidelsbergischen theologen
gehaltene beſchwerliche fr
ten kennen, Tubing. v
eit ſcriptum palatinoru
verklager der reformirte
wiſſentlich faſſeb anzuze.
zu verkehren pflegen; rei
der ſchlussrede; oder als
ſehen genannten endlichen
Quo libro edito, palatin
taminis huius facere vel
heidelsbergischen endlichen
den wurttembergischen theolo
ten ſchriften MDCXIII. 1. 11

artibus in lucem exierunt ac controuersia ad annum
MDCXVIII. producta est: *

marcbica, in quibus principem locum tenet: glaubens-
bekenntnis Io. Sigmunds, marggrafens zu Brandenburg.
Prodiit confessio hæc Francof. ad Viadr. MDCXIII. præter
istam autem, lucem vidit: auf sonderbaren befehl vnd an-
ordnung des durchl. hochgeb. fursten vnd herrn Io. Sigismunds
energräf zu Brandenburg anderweit gedruckte glaubensbe-
kenntnis der reformirten euangelischen kirchen in Deutschland,
ibidem MDCXIV. 12. Confutarunt confessionem hanc:

LEONARD. HUTTERTVS in examine; oder grundlichen be-
scheidentlichen bericht von der anderweit gedruckten glau-
bensbekenntnis, Vitemb. MDCXIV. 12. et MATTH. HOE AB
WOINEGG in der erinnerung an alle rechte euangelische eifri-
ge baberische christen, so zu Berlin vnd in der chur vnd Marck
Brandenburg seind, Lips. MDCXIV. 4. ** Nec solum tamen

confessio hæc separatim; sed etiam coniunctim cum aliis
scriptis confessionibusque edita est. Spectant huc: der
chur Brandenburg reformationswerck, quo libro continen-
tur: Io. Sigismunds bekentnis von iezigen vnter den euange-
lischen schwebenden vnd in streit gezogenen puncten, vnd edict
an alle der chur Brandenburg kirchendiener, wie auch deren
antwortschreiben an die landschaft, ac der statthaltern hierin-
nen gewechselte vnd von der landschaft vnd theologen aufge-
setzte scripfen, Berolin. MDCXV. 4. item: die drey confes-
siones; oder glaubensbekantnisse, welche in den churfurstl.
brandenburg. die religion betreffenden edictis zu beobachten,
befohlen worden: Io. Sigismundi glaubensbekentnis: colloqui-
um lipsiacum 1631. thornische declaration 1645. auch die
churfurstliche brandenburgische edicta selbst, nebst einer decla-
ration, Colon. Brand. MDCXCV. 4. Sunt aliæ harum trium
confessionum editiones; inter se tamen diuersæ, ita, vt
non in omnibus eadem electorum brandenburgicorum,
Ioannis Sigismundi et Friderici Guilielmi, edicta, reform-

Dd 4

matæ

vide FRAPPII libr. commentar. de actis scriptisque publicis ecclesiæ
arzenbergic. p. 56. et KÖCHERVM bibliorb. theol. symbol. p. 309.
Prodiit quoque: HUTTERS vnd HOENS zum theil freywillig: zum
theil mit der gewalt der schrift ihnen abgenetzigte bekennenis, daß der
reformirten anderweis gedruckte confession nicht iust sey, MDCXV. 4.

aduersus alia scripta, quæ pro religione reformi-
denburgica prodierant, in *caluinista aulico-politi-*
Viremb. MDCXIV. 8. Quod speciatim ad *confessio-*
runiensem adtinet, istam reformati in colloquio. the-
auctoritate Vladislai IV. Poloniae regis MDCXI
tuto, cum in finem exhibuerunt, vt coniuncti
sistat pontificiorum, reformatorum ac lutherani-
ret; quæ tamen reliquis in Belgio ac Gallia
Dedit illa occasiōem GEORGIO CALIXTO, *ad-*
notationes et animaduersiones in confessionem refor-
Thorunii in colloquio anno MDCXLV. oblatam. quæ
gicam editionem MDCLIV. correctiores Guelpherb.
et vna cum eiusdem consideratione doctrinae pontifi-
ductum concilii tridentini, Helmstad. MDCLIX. 4. pro
istam memoratis confessionibus adiungere liber-
tam, vti adpellatur, *tetrapolitanam.* Publica at-
ac consensu quatuor ciuitatum illa Argentorati
lucerna adspexit cum latine, hoc titulo: *confessio*
christianæ imper. Carolo V. in comitiis aug. 1530.
tes ciuitatum Argentorati, Constantiæ, Memmingæ
nie exhibita, 4. tum germanice cum apologia cont-
tationem, quæ iussu imperatoris a Fabro, Eccio ac
composita et in comitiis augustanis legatis quæ-
tum prælecta fuerat. Inscriptio editionis huius
est: *bekantnus der vier frey und reichstätt,*

*ssio; siue declaratio sententia pastorum, qui in fede-
rio remonstrantes vocantur, super praecipuis articulis
christiane*, Harder. MDCXXII. 4. Exarata illa est a
EPISCOPIO latine, quumque ab omnibus armi-
dprobata esset, decretum fuit, vt in lucem emitte-
A 10. *Vytenbogardo* in belgicam linguam ex latina
uersa est, hæcque interpretatio primum prodiit
L 8. post hanc autem editionem exiit latine.* Ex-
terio gallica.** Impugnarunt eam quatuor sanctio-
trine professores leidenses, POLYANDER, RIVE-
PALAEVS ET THYSIYS atque ediderunt: *consuram
nem; siue declarationem sententia eorum, qui in
Belgio remonstrantes vocantur, super praecipuis arti-
culis religionis*, Lugdun. Batau. MDCXXVI. 4. tan-
am abfuit, vt arminiani hostibus suis cederent, vt
ellendos omnes vires, quibus valebant, adhibe-
am in rem emiserunt: *apologiam pro confessione;
sione sententia eorum, qui in federato Belgio vocan-
onstrantes*, ceter. MDCXXX. 4.*** cui quidem leiden-
ologi restiterunt in *specimine calumniarum atque bete-
rum opinionum, ex remonstrantium apologia excerptarum*,
Batau. MDCXXX. 4. dederunt autem remonstran-
sionem ad libellum, cui titulus est: *specimen ca-
rum*, ceter. MDCXXXI. auctore EPISCOPIO,* quum-
IOANN. VYTENBOGARDVS contra leidenses theo-
disputasset eorumque *specimini calumniarum oppo-
prodromum*, MDCXXX. hi in certamine progressi sunt
vt se defenderent, ediderunt: *responsionem ad prodro-
duerfus ipsorum specimen, a remonstrantibus emissum,
monstrantium calumnia et dogmata heterodoxa ad ulte-
cautionem lectori plenius exponuntur*, Lugdun. Batau.
XXI. 4. Præter leidenses doctores, alii confessionem
ianam impugnandam susceperunt. Sic NICOL. BO-
DECHE-

hæ quoque est in EPISCOPII oper. tom. II. part. 2. p. 69.

a est BRANDTII historia reformationis, gallice verâ et Hag-
ait. MDCCXXVI. editæ, tomu III.

em est in EPISCOPII oper. dict. loc. p. 95. conf. FREYTAGII
decs. de libris variioribus p. 758.

s oper. tom. II. part. 2. p. 284.

ner, cens. Genes. MCMXXIX. 4. qui liber ex vari
 etiam, ut quilibet sciam, quarum XIX. sunt, osten
 dunt de certo sanctorum doctrinae argumento in
 nibus istis habentur. Sumta ea sunt ex confessi
 gustana, quatuor civitatum, basileensi, helvetic
 xonica, virumbergerensi, gallica, anglica, helvetic
 re, belgica, bohemica. Præter alia, brevissim
 tiones accesserunt. Auctores libri huius confi
 runt tigurini et genueses, ac postquam eius
 Bezz, Danzo ac Salvaro commissum est, ultimo
 natus præcipue ad istum emendandum operam suam
 Diversus est a corpore et syntagmate confessionum
 quæ denotando, priorem sententiam emendo, et
 multis aliis amplexus sum, corpus et syntagma et
 editionem harmonie. Quando enim liber alter
 cum altero, facile adparet, eos cum forma; tu
 inter se differre.

§. V.
 REFORMATIS adiungo arminianos; siue re
 tes, qui quamvis de libris symbolicis non
 re videantur; scripta tamen in lucem e
 apud eos in magno honore habentur, qu
 uerso eorum cœtu adprobata sunt, monu

metrinæ professores leidenſes, POLYANDER, RIVE-
WALAEVS et THYSIVS atque ediderunt: *cenſuram*
reſponſionem; ſive *declarationem ſententiae eorum*, qui in
to Belgio remonſtrantes vocantur, ſuper præcipuis arti-
briſtiane religionis, Lugdun. Batau. MDCXXVI. 4. tan-
tutem abſuit, vt arminiani hoſtibus ſuis cederent, vt
repellendos omnes vires, quibus valebant, adhibe-

Quam in rem emiſerunt: *apologiam pro confeſſione*;
claratione ſententiae eorum, qui in ſederato Belgio vocan-
monſtrantes, ceter. MDCXXIX. 4.*** cui quidem leiden-
eologi reſtiterunt in *ſpecimine calumniarum atque hete-
ram opinionum, ex remonſtrantium apologia excerptarum*,
in. Batau. MDCXXX. 4. dederunt autem remonſtran-
reſponſionem ad libellum, cui titulus eſt: *ſpecimen ca-*
rum, ceter. MDCXXXI. auctore EPISCOPIO,* quum-
2 IOANN. VYTENBOGARDVS contra leidenſes theo-
diſputaſſet eorumque ſpecimini calumniarum oppo-
i *prodromum*, MDCXXX. hi in certamine progreſſi ſunt
vt ſe defenderent, ediderunt: *reſponſionem ad prodro-*
aduerſus ipſorum ſpecimen, a remonſtrantibus emiſſum,
monſtrantium calumnia et dogmata heterodoxa ad ulte-
cautionem lectori plenius exponuntur, Lugdun. Batau.
XXI. 4. Præter leidenſes doctores, alii confeſſionem

Bodecherus ineptiens: alter Vedelius rhapsodus, infer
 habet.* Qui aduersus eos pugnarunt, ad istos
 adiunxerunt: ISAACVS IVNIVS et IACOBVS TI
 DIVS. Vtriusque scripta, postquam e vita abierat
 blicum proposita sunt: illius antapologia; siue an
 siones in xv. priora capita apologiæ remonstrantium
 MDCXI. 4. huius vero: antapologia; siue examen
 futatio totius apologiæ remonstrantium, Harderwic. MD
 quæ opus, satis plenum ac copiosum, contra ren
 tium apologiam exhibet.**

Post confessionem eiusque apologiam apud arminia
 rum auctoritatis habent ac quodam modo libris eor
 bolicis adnumeranda sunt: I.) scripta aduersaria c
 bagtens, habita anno MDCXI. inter quorundam ecclesiæ
 de diuinæ predestinatione et capitibus ei adnexis, qu
 sermone belgico Hag. comit. MDCXII. lucem vidisse
 nè ista edidit Petr. Bertius, Lugd. Batav. MDCXV. 4.
 nentur illis celebres quinque articuli, quibus ren
 tes de quibusdam fidei capitibus, de predestinatione
 cet, merito christi, libero arbitrio, gratia ac fide,
 suam declararunt, istique vberius explicati, confi
 defensi exhibentur: *** II.) epistola eccles
 Belgio remonstrantes vocant, ad exterarum e

*atos doctores, pastores, theologos, qua sententiam suam de praestimatione et annexis ei capitibus exponunt et enati aliquot ad hinc annis ob hac ipsa in ecclesiis belgicis ac in dies magis magisque gliscentis dissidii fontes causasque aperiunt, Lugdun. Batav. MDCXVII. 4. Epistola hæc opposita est litteris, quas delegati classis valachrianæ ad eosdem doctores dederant atque ex iis exquisiverant sententiam de quinque articulis remonstrantium; ne autem hi condemnarentur, antequam causa eorum rite ac satis cognita esset, adductam epistolam eidem ad reformatos doctores: immo et ad quosvis, veritatis ac pacis ecclesiasticæ cupidos, exararunt. Scriptor eius est CASP. BARLAEVS; * III) *acta et scripta synodalia doradracena ministrorum remonstrantium in fœderato Belgio, Harderuic. MDCXX. 4. quorum loco hoc ob partem eorum posteriorem mentionem facio. Hæc enim exhibet scripta dogmatica, quibus arminiani sententiam suam de quinque articulis proposuerunt, illustrarunt ac defenderunt: ** IV) catechesis remonstrantium, de qua exponam, quando scripta catechetica a me commemoranda sunt.**

§. VI.

QUAMVIS fociniani a libris symbolicis, proprie factis, alieni sint, in persuasionem adducti, eos conscientiam libertatem infringere; sunt tamen scripta, quæ dogmata illorum complectuntur atque apud sectam hanc non mediocrem; nec a symbolica longe distantem auctoritatem habent. In numero eorum sunt:

Catechismus racouiensis, de quo copiose exposui, quum libros catecheticos enarraui:

Confessio fidei christiana, edita nomine ecclesiarum, quæ in Polonia unum deum et filium eius unigenitum iesum christum et spiritum sanctum profitentur, a IONA SCHLICHTINGIO, quæ communis est sententia, scripta atque edita MDCXLII. 4. postea autem non solum versa, polonice MDCXLVI. 4. gallice MDCXLI. 8. belgice MDCLII. 8. germanice, interprete Ierem. Felbingero, MDCLIII. 8. ***

sed

KOECHERI *biblioth. theol. symbol. p. 490.*

CATTENBURGHVS *bibliothec. scriptor. remonstranz. p. I. et alia apud KOECHERYM dicto loco p. 232. 491.*

* *vide die nachrichten von einer hollischen biblioth. vol. v. p. 119.*

autem tirulum eius capere velit, sciat ille, ~~confessus~~
 blice in foro warsawienſi a carnifice igni traditar
 Confutata et illa fuit a CHRISTIAN. GROSSIO in
*cinianischen glaubens-bekantnis derer gemeinen in Po
 chet anſenglich Ionas Schlichting nach dem ſymbolo
 in wahrheit aber wieder den apoſtoliſchen glauben
 neulich ler. Felbinger aus dem lateiniſchen ins deut
 ſetzt, aus gottes wort gepruſet, Colberg. MDCLV. 8. **
 cem præterea exierunt: CHR. OSTORODI bekantn
 meinen in Polen, Racou. MDCXXV. 8. 10. PREVSSII
 bekantnis der allgemeinen chriſtlichen warheit zu ſ
 rettung aber ſeiner eigenen unſchuld an den tag
 MDCLXII. 4. chriſtliches glaubensbekantnis von ein
 tariis aus licht gegeben, MDCCXVI. 8. *

* nachricht. von einer hälliſch. biblioth. vol. IV. p. 39.

** legantur: SANDIVS biblioth. antitrinitarior. p. 128.
 MANNVS ſchediaſmat. de libris anonymor. et pseudonymor.
 FABRICIVS hiſtor. bibliothec. part. VI. p. 470. VOGT
 libror. rariorum p. 613. die nachrichten von einer hälliſch.
 vol. IV. p. 13. 35. atque alii, laudati a KOECH
 ſymbol. p. 905.

*** nachrichten von einer hälliſchen biblioth. vol. V. p. 52

ritatis illi tribuitur. Ad publicum vsum trans-
 MARTIN. CRVSVS, * DAVID CHY-
 CHRISTIAN. DAVMIUS: **

Confessio christiana fidei, quæ prædiit
 MDCCXIX. deinde græcæ cum additamentis
 MDCCXXI. tum græcæ et latine, sine men-
 DCCXLV. 8. ac præterea græcæ et gallicæ. *
 nem est a græcis ac in synodis constantino-
 stantienſi concilioque hierosolymitano re-

Confessio brevis, opposita CYRILLI LV-
ni, cuius paullo ante mentionem feci, Com-
mentum eorum, quæ in concilio hierosolymi-
 XXII. prædicta sunt, atque existat græcæ cum
 ratione et adnotationibus: ***

MIS CRITOPVLI *confessio catholica et apo-*
stolica, quam in itinere, quum Helmsstadii
 com-

æt. p. 109. vna cum interpretatione turcica, com-
 mate, Berthæ prætor.

Orationi de statu ecclesiarum hoc tempore in Græcia,
 ceter. p. 173.

si, *theologi græci, dialogo de sanctæ trinitate et eius-*
dem dialogo de via salutis humane ac oratione ad vnum
in unum deum, MDCLXXVII. adde RENAUDOTII
notitiam, quam illius homil. de sacramento ec-
 cles. p. 83.

Monuments authentiques de la religion des Grecs, p. 237.
 mentis etiam hæc inscriptio data est: *lettres anec-*
de Lucaris, Amstelod. MDCCXVIII.

ssione hac eiusque auctore tradunt: ALLATIVS
ecclesie occidentalis et orientalis perpetuo consensu, cap. 11.
 TINGERVS *adpendic. dissertat. VIII. analec. histor.*
 52. SMITHVS *narrat. de vita, studiis, gestis et mar-*
caris, quæ eiusdem miscellaneis adiecta est: BOHN-
fertation. de Cyrillo Lucari eiusque pro re Græcorum
taminibus: FABRICIVS biblioth. græc. vol. x. p. 499.
 s *in der abbildung der griechisch. kirche, part. 1.*
 : alii, a KÖRCHERO *bibliothec. theolog. symbol. p. 60.*

Monuments authentiques de la religion des Grecs, p. 367.

griechische kirche angenommen bat, MDCCXXVII. 4. * ac tribus linguis, græca, latina et germanica coniunctim cura *Caroli Gottlob. Hoffmanni*, cum eiusdem historia confessionis huius, Vratislau. MDCCLI. 8. Num russo; an græco sermone ab auctore suo conscripta fuerit, non satis est exploratum. Diuisa est in tres partes, quarum prima de fide secundum symbolum concilii nicæni ac constantinopolitani i. secunda de spe ex oratione dominica ac christi sermone de variis summæ felicitatis generibus, ac tertia de amore erga deum et alios homines ad normam decalogi exponit. Methodum catechetica, cuius quæstiones ac responsiones propriæ sunt, præ se habet. Apud Græcos, licet non omnes; plerosque tamen, singulari prædita est auctoritate. Quum opposita fuerit *CYRILLI LVCARIS confessioni*, ad dogmata reformatorum adcommodatæ, nonnulli iudicarunt, et nimium studium, Cyrillo huic reclamandi, et machinationes pontificiorum effecisse, vt quædam posita essent, magis romanæ; quam græcæ, saltem antiquiori, doctrinæ consentanea. ** Reliquæ Græcorum confessiones sunt:

*meinen nahmen die vereinigte Friesen und hoch-
niet werden, gelehret wird, quam 10. CENTZ;
N MDCXXX. scriptisse traditur: bekentnis des
iffen; oder confession des christlichen glaubens, ge-
friedenshandlung, welche zu Dordrecht im iabr
april unter den taufgesinten, so flamingen genen-
scheben.* Quæ tres confessiones in conuentu
DCXLIX. a cœtibus mennonitarum adprobatæ
n editæ sunt sub inscriptione: *handlung der
mischen und deutschen taufgesinten gemeinen, ge-
tem 1649. im iunio, samt den dreyen confessio-
approbiret und angenommen worden, Flissing.**

Præter hæc, sunt duæ aliæ: altera: *das be-
pt von Cöln genannt, MDXCI. altera: bekentnis
zu gott, vater, sohn und heiligen geist, und von
dung des söhnes gottes, anno MDCXXVI. exhibita
B. OYTERMANNO composita. Quinque hæc
vno volumine iunctæ, in publicum prodie-
criptione: *die algemeine bekentniffen der verei-
ben, friesschen und hochdeutschen taufgesinten ge-
ceter. belgice Amstelodam. MDCLXV. 8. ***
ima ceteroquin mennonitarum confessione ea-
am circa annum MDLXXXI. litteris mandauit*

RIES; postea autem *Petr. Ioannis* notis ac
ræ locis illustrauit. Lucem adspexit illa bel-
odam. MDCLXXXVI. MDCCXVI. 8. ac quamuis
ud expers sit; præ aliis tamen mennonicis
is se commendauit. Inter *priuatas* confessio-
est, quæ Hornæ MDCXVIII. MDCXX. 8. belgico
diit. Germanice titulum præ se fert: *bekent-
ens nach gotteswort, wie dasselbe von vielen iahren
ierzund bey denen, welche man mennisten nennet,
ebret und geliebet wird. Omnium est amplis-
tauit illam 10. MULLERVS in anabaptismo.*

Fæ 2

Ad

uius, belgice scriptæ, interpretatio germanica exstat in
111 *holländischen kirchen und schulenstaat part. 1. cap. 19.*
4. latina in WEISMANNI *hystor. eccles. nou. testam. tom.*
Germanice quoque prodiit Amstel. MDCLXIV. MDCXCI.
enferet in KOECHERI *biblioth. theolog. symbol. p. 467.*

commoraretur, a quibusdam doctoribus rogatus fuit. Græce scripta et a *Io. Horneio* cum lat. Helmst. MDCLXI. 4. in lucem emissâ est. Astriam ac fidem doctissimis et harum rerum probavit.* Habentur et aliæ Græcorum commentarii, *MELETII PEGAE, GEORGII CA* ac præter has, quodam modo huc reserunt: *acta et scripta theologorum vitembergenfium ecclesie constantinopolitani, D. Hieremie, quæ utriusque MDLXXVI. usque ad annum MDLXXXI. de augmentatione inter se miserunt, græce et latine ab iisdem scripta, Vitemb. MDLXXXIV. fol. de quibus tamen superest.* De ceteris scriptis, ex quibus ecclesiæ græcæ docenda est, iam taceo, eorumque notitiam suppetit seruo ad tractationem de libris catecheticis et

§. VIII.

FANATICI non benigne de libris symboli solent ac putant, libertatem, qua quisque in schola ecclesiastica frui debeat, iis tolli; attamen suppetit

mit den gemeinen namen die vereinigte Friesen und hoch-
 deutschen genennet werden, gelehret wird, quam 10. CENTZ;
 DE CENTSEN MDCXXX. scriptis traditur: *bekentnis des*
Adrian Cornelissen; oder confession des christlichen glaubens, ge-
zogen aus der friedenshandlung, welche zu Dordrecht im iahr
1632 den 21. april unter den taufgesinten, so flamingen genen-
net werden, geschehen.* Quæ tres confessiones in conuentu
 harlemensi MDCXLIX. a cœtibus mennonitarum adprobatae
 et coniunctim editæ sunt sub inscriptione: *handlung der*
vereinigten flämischen und deutschen taufgesinten gemeinen, ge-
zogen zu Harlem 1649. im iunio, samt den dreyen confessio-
nen, so daselbst approbiret und angenommen worden, Flising.
 MDCLXVI. 8. Præter hæc, sunt duæ aliæ: altera: *das be-*
kentnis, concept von Cöln genannt, MDXCI. altera: *bekentnis*
von dem einigen gott, vater, sohn und heiligen geist, und von
der menschwerdung des sohnes gottes, anno MDCXXVI. exhibita
etque a IACOB. OVERTMANNO composita. Quinque hæc
confessiones, vno volumine iunctæ, in publicum prodie-
rant cum inscriptione: die algemeine bekentnissen der verei-
igten flämischen, friesischen und hochdeutschen taufgesinten ge-
meinen gottes, ceter. belgice Amstelodam. MDCLXV. 8.**
 Pro antiquissima ceteroquin mennonitarum confessione ea
 habetur, quam circa annum MDLXXXI. litteris mandauit
 IOHANN. DE RIES; postea autem *Petr. Ioannis* notis ac
 scripturæ sacræ locis illustravit. Lucem adspexit illa bel-
 gice Amstelodam. MDCLXXXVI. MDCCXVI. 8. ac quamuis
 errorum haud expers sit; præ aliis tamen mennonicis
 confessionibus se commendavit. Inter *priuatas* confessio-
 nes celebris est, quæ Hornæ MDCXVIII. MDCXX. 8. belgico
 sermone prodit. Germanice titulum præ se fert: *bekant-*
nis des glaubens nach gotteswort, wie dasselbe von vielen iahren
her und noch ietund bey denen, welche man mennisten nennet,
glaubt, gelehret und geliebet wird. Omnium est amplis-
sima. Refutauit illam 10. MÜLLERVS in anabaptismo.

Ee 2

Ad

Confessionis huius, belgice scriptæ, interpretatio germanica exstat in
 NTHEMI *holländischen kirchen und schulenstaat part. 1. cap. 19.*
 11. p. 824. latina in WEISMANNI *hist. eccl. nou. testam. tom.*
 p. 602. Germanice quoque prodit Amstel. MDCLXIV. MDCXCI.
 hic recensetur in KOCHERI *biblioth. theol. symbol. p. 467.*

*quackherorum liber symbolicus est: catechismus et fidei conf-
fessio, adprobata et confirmata communi consensu et consilio pa-
riarcharum, prophetarum et apostolorum, christo ipso inter eos
residente et prosequente. Auctor huius libri est ROBERT.
BARCLAYVS, qui quum cum anglice scripssisset, adductam
interpretationem latinam dedit, Roterodam. MDCLXXVI. 8.
præterea autem iste prodiit belgice MDCLXXIV. ac germa-
nice, Amstelod. MDCLXXIX. 12. Constat octo ac decem ca-
pitulis, quorum decem ac quatuor catechismum: quintum
ac decimum introductionem ad fidei confessionem: sextum ac
decimum confessionem fidei, tribus ac viginti articulis com-
prehensam: septimum ac decimum breue alloquium ad ce-
teros omnes christianitatis professores: octauum et decimum exa-
minationem quorundam scripture testimoniorum, cet. exhibent:**

*II. schwenckfeldianorum confessiones, quæ propria eorum
dogmata nobis tradunt, itidem lucem adspexerunt, cuius-
modi sunt: auf das württembergische, iungst im 1558. iahr
darin den druck außgegangen mandat in der religion, Caspar
Schwenckfeldts entschuldigung, so viel ihne darinnen belanget.
Mit bekentnis seiner lehre vnd glaubens, cõt. MDLVIII. 4. et
bekentnis vnd rechenschaft von den hauptpuncten des christli-
chen glaubens, welche vom author, kurtz fur seinem ende von
neum übersehen, gemehret, corrigiret, vnd ietzt wider gedruckt
vorden. Cassp. Schwenckfeldt, MDXCII. 4. quæ confessio pri-
mum MDXLVII. exiit: eiusdem SCHWENCKFELDII confes-
sion vnd erklärung vom erkentnis christi vnd seiner göttlichen
herrlichkeit, qui liber tribus partibus constat.** Exstant*

Ee 3

quo-

*der gründlichen historie von den begebenheitten, streitigkeiten vnd
trennungen, so vnter den taufgesintzen; oder mennonisten vorgegan-
gen p. 24. 109. 185. 276. SCHYN in historia christianorum, qui in
Belgio federato inter protestantes mennonitæ adpellantur ac historiæ
mennonitarum pleniore deductione, ac BENTHEMVS in dem hollen-
dischen kirchen vnd schulenstaat part. 1. cap. 19. p. 322. sqq.*

*librum hunc recensent: FABRICIVS histor. bibliorb. part. VI. p.
464. REIMMANNVS catalog. biblioth. theolog. p. 435. LILIEN-
THALIVS in der theolog. bibliorb. tom. II. p. 398. KOECHERVS
bibliothec. theolog. symbolica. p. 527. sq.*

*non memorata SCHWENCKFELDII scripta non separatim tan-
tum in lucem emissa; sed etiam in eiusdem opera translata sunt,
quæ quatuor tomis fol. constant.*

quoque recentiores schwenckfeldianorum *confession*
 IV. *labadianorum* scriptum symbolicum est: *declaratio*
schrift; oder eine nabere erklerung der reinen lehre und
gesunden glaubens Ioann. de Labadie, Petri Tuon, Petri du
non, Henric. Schluter. Petri Schluter, neben vnterschied
vielen andern glaubigen, die gott der herr versamlet und mit
ander vereiniget hat, um nicht nur allein in lehre; son
auch in leben und wandel ware reformirte kirchen zu ma
Gesagt zu der offentlichen nammebro mercklich vord
protestation Ioannis de Labadie, Herford. MDCLXXI. 8.
 tunc sub inscriptione: *veritas sui vindex; seu solennis*
declaratio, Io. de Labadie, Petri Tuon, Petri de Lignon,
rum, et suo et integrae ecclesiae, cui ministrant quamque se
dum deum dirigunt, nomine, iam ante edita; nunc vero a
adserta, confirmata atque ab obiectionibus Hundii, Pauli
factorum concionatorum, in Hollandia exsulum, plene suff
terque vindicata, Herford. MDCLXXII. 8. Accesserunt
 tractatus, quorum prior confutationem quackerismi
 doctrinam de scriptura: posterior sententiam de sub
 complectitur. — Altera raris quamvis latina editio si

Si quis confessiones waldensium scire velit, consulat il-
li sibi, ubi adeat auctores, qui rebus istorum narrandis
peram dederunt: IO. PAVLLVM FERRINVM in *hystoire*
des vaudois, ubi duæ waldensium confessiones sunt: altera
longior: altera breuior: * IO. LEGERVM in *hystoria wal-*
densium: ** BOYERVM in *abrege de hystoire des vaudois*, qui
idem duas eorundem confessiones exhibet; *** præter
horum autem legendus est: IO. GOTTFR. EHWALTVS in *der*
alten und neuen lebre der böhmisschen und mährischen bruder,
Gedan. MDCCLVI. 8. cui variae waldensium confessiones ad-
scribuntur.*

Quæ ad nos peruenierunt, fratrum bohemorum confessiones,
earum decem numerantur; quæ tamen inter se multum di-
stant ac diuersæ sunt. Exaratae fuerunt lingua bohémica,
polonica, latina, germanica. Aliæ sunt longiores: aliæ bre-
uioræ. Quædam adscribi debent germanis: nonnullæ ad
italicis ac mutatis monumentis. Reliquas dignitate sua an-
tecedunt sequentes tres ac maxime memorabiles sunt:

Confessio fidei ac religionis baronum ac nobilium regni Bohe-
mie, serenissimo ac inuictissimo Romanorum, Bohemie cet. regi
Ferræ Austriae sub anno domini 1535. oblata. Prodiit illa
primum lingua bohémica: deinde latine reddita sub me-
monia inscriptione, Vitemb. MDXXXVIII. et MDXLII. 4. cum
prefatione Lutheri et apologia veræ doctrinæ, postea a me re-
tensa, ac MDLVIII. cura Petri Paulli Vergerii; ** præterea
idem polonice ac germanice, quæ variae editiones omnes
hæc sunt; rarissima autem habetur germanica, in lucem
prolata Tigur. MDXXXII. 8. Refertur, fratres bohemos
plurima illius exempla redemisse, quia putarint, mentem

E e 4

eorum

cap. 12. et 13. p. 79. sq.

lib. 1. cap. 17. p. 234. edition. germanicæ varias waldensium
confessiones cum lectoribus communicat.

ibi cap. 2. p. 15. sqq. duæ confessiones habentur: vna antiquissima,
quæ longiori apud FERRINVM accurate respondet: altera nouis-
sima, MDCLV. ab ecclesijs pedemontanis edita.

sq.

quoque integra in corpore et *Synagoga confessionum fidei, part.*
p. 161. sub titulo: *confessionis bohémica*, minus apto, quoniam,
confessiones dicitur, a. *confessione fratrum bohemorum* diuersa est:
in *LYDII waldensium* tom. II. p. 344.

cum autem Balihaf. Lydius accuratiori studio i-
dit. * Hanc sequuta est: *confessio fidei fratrum*
sum, regi Vladislao ad Hungariam missa; siue vi-
scribitur: *oratio excusatoria atque satisfactiua fratri*
Vladislao ad Vngariam missa. Scripta est bohemic-
ne MDIV. et postea translata in varia opera. *
confessionem fratrum, regi Vladislao ad Vngariam
anno MDVII. cum *excusatione fratrum waldensium*
binas litteras doctoris Augustini, datas ad regem,
titulo apologia auctior Norimberg. MDXI. prodia-
gua bohémica MDXVIII. recusa est; *** item: *apologia*
doctrinae eorum, qui vulgo adpellantur waldenses; in
di, oblatam Georgio marchioni brandenburgensi, et de
co sermone in latinum conuersam, ipsorum fratrum
morum cura cum præfatione Lutheri, Vitemb. MDI
editam: iterum cum additamentis ibidem MDI
MDXLII. 4. antea autem sub inscriptione: *recht*
des glaubens, der dienst vnd cerimonien der bruder in
vnd Mehren, Tigur. MDXXXII. 8. publicæ luci expo-
tamen in scis atque inuitis bohémis. * Nec di-
silencio prætereunda est: *confessio bohémica,* quæ pe-
nitentiam ita vocatur. Exhibita est MDLXXV. Ma-
no II. ab ordinibus euangelicis regni in comitiis
sibus, et postea etiam Rudolpho II. Ex bohémico

irunt. Varia scripta, quæ ad illorum sym-
nt, in AENEAE SYLVII PICCOLOMINEI
um de concilio Basilea celebrato libris duobus
I. LYDII Waldensibus, id est, *conseruatione vera*
mistrata ex confessionibus cum taboritarum, ante
s; tum bohemonum, circa tempora reformationis,
am prior tomus Roterodam. MDCXVI. posterior
XCVII. 8. prodiit, coniunctim exhibentur. *
fuerunt, qui in confessionibus fratrum
varia notarent ac reprehenderent. Locum
cit IOANN. HEDERICVS ac vulgauit: *exami-*
nitum doctrina fratrum, ut haberi volunt, in
lorauia, vulgo picardorum; seu Waldensium; seu
e, quibus ab ecclesiis augustana confessionis publi-
ue dissentire eos, demonstratur, Francof. ad
XX. 8. Contra scriptum hoc fratres *modera-*
em MDLXXI. ediderunt; HEDERICVS autem
tationes confessionis valdensica MDCII. Ipsa eius
k latino sermone in germanicum a Ioanne Lato
m præfatione Nicol. Selnecceri et titulo: *grund-*
ng der hauptarticul der pickbarder, Lips.
3. prodiit; meliorem autem atque adcuratio-
tationem Io. Gottl. Carpzouius ad librum suum:
suchung der bœmisch vnd mährischen bruder,
i ihrer gemeinen bis auf gegenwertige zeiten,
CLII. 8. adiunxit. **

§. X.

opere continentur et huc spectant, ea KOECHERVS
theologia symbol. p. 98. sqq. recenset.

qui de confessionibus fratrum bohemonum scripserunt,
I cum habent: KOECHERVS in *dem historischen vor-*
den mancherley glaubensbekennissen der bœhmischen bru-
commentationem præmisit: den drey letzten vnd vor-
laubensbekennissen der bœhmischen bruder et in bibliotheca
symbolica p. 76. sqq. ac CLEMENT in bibliothèque cu-
lorique et critique, tom. IV. p. 456. sqq. vbi confes-
carumque editiones diligenter recensentur. Præter
tur: præfatio seniorum et ministrorum ecclesie fratrum,
trinam euangelii per Bohemiam, Morauiam et Poloniam
scripta d. 10. decembr. MDLXXII. et confessioni,
quæ

eum autem *Balthaf. Lydius* accuratori studio istam edidit. * Hanc sequuta est: *confessio fidei fratrum Waldensium, regi Vladislao ad Hungariam missa*; sine ut etiam inscribitur: *oratio excusatoria atque satisfactiva fratrum, regi Vladislao ad Vngariam missa*. Scripta est bohemicè et latine MDIV. et postea translata in varia opera. ** Addo: *confessionem fratrum, regi Vladislao ad Vngariam missam*, anno MDVII. cum *excusatione fratrum Waldensium contra binas litteras doctoris Augustini, datas ad regem*, quæ sub titulo *apologie* auctior Norimberg. MDXI. prodit et lingua bohémica MDXVIII. recusa est; *** item: *apologiam vnde doctrine eorum, qui vulgo adpellantur Waldenses; vel picardi, oblatam Georgio marchioni brandenburgensi, ex bohémico sermone in latinum conuersam, ipsorum fratrum bohémorum cura cum præfatione Lutheri*, Vitemb. MDXXXIII. editam; iterum cum additamentis ibidem MDXXXVIII. MDXLII. 4. antea autem sub inscriptione: *rechenjschafft des glaubens, der dienst vnd cerimonien der bruder in Behmen vnd Mehren*, Tigur. MDXXXII. 8. publicæ luci expositam; tamen in seipsis atque inuitis bohémis. * Nec denique

is confirmarunt. Varia scripta, quæ ad illorum symboli pertinent, in AENEAE SYLVII PICCOLOMINEI *amentariorum de concilio Basilea celebrato libris duobus*; BALTHAS. LYDII *waldensibus, id est, conseruatione vera* *lofa, demonstrata ex confessionibus cum taboritarum, ante* *sepe annos; tum bohemiæ, circa tempora reformationis,* *1545, quorum prior tomus Roterodam. MDCXVI. posterior* *Hedrac. MDCXVII. 8. prodiit, coniunctim exhibentur.**

Nec defuerunt, qui in confessionibus fratrum bohemiæ varia notarent ac reprehenderent. Locum in illis fecit IOANN. HEDERICVS ac vulgauit: *examina capitum doctrina fratrum, ut haberi volunt, in* *Bohemia et Moravia, vulgo picardorum; seu waldensium; seu* *bohemiensium, quibus ab ecclesiis augustanae confessionis publi-* *ciuatimque dissentire eos, demonstratur, Francof. ad* *MDLXXX. 8. Contra scriptum hoc fratres modera-* *responsonem MDLXXXI. ediderunt; HEDERICVS autem* *auit: notationes confessionis valdensica MDCLII. Ipsa eius* *uatio, ex latino sermone in germanicum a Ioanne Lato* *sa, cum præfatione Nicol. Selnecceri et titulo: grund-* *erwegung der hauptarticul der pickbarden, Lips.* *MDCLXXII. 8. prodiit; meliorem autem atque adcuratio-* *interpretationem Io. Gottl. Carpzovius ad librum suum:* *Untersuchung der böhmisch und mährischen bruder,* *anfang ihrer gemeinen bis auf gegenwertige zeiten,* *1704. MDCCXLII. 8. adiunxit.***

§. X.

Ut utroque opere continentur et huc spectant, ea KOECHERVS *bibliothec. theologia symbol. p. 98. sqq. recenset.*

Inter eos, qui de confessionibus fratrum bohemiæ scripserunt, principem locum habent: KOECHERVS in *dem historischen vor-* *bericht von den mancherley glaubensbekenntnissen der böhmischen bruder,* quam commentationem præmisit: *den drey letzten und vor-* *nehmsten glaubensbekenntnissen der böhmischen bruder* et in *bibliotheca* *theologia symbolica p. 76. sqq. ac CLEMENT in bibliothèque* *curieuse, historique et critique, tom. IV. p. 456. sqq. ubi confes-* *siones hæc earumque editiones diligenter recensentur. Præter* *hæc, legantur: præfatio seniorum et ministrorum ecclesie fratrum,* *puram doctrinam euangelii per Bohemiam, Morauiam et Poloniam* *docentium, scripta d. 10. decembr. MDLXXII. et concessioni,* *quæ*

§. X.

ITA scripta symbolica, quæ diuersorum christianorum propria sunt, copiose percensui eorum differentia iustum ordinem sequutus sum: tequam tamen ab hoc librorum genere disceda ad aliud progrediar, merito eos adhuc communi utilem laudabilemque operam ad id contulæ bibliothecas symbolicas conscriberent iisque scriptorum, huc spectantium, suppeditarent.

Referri huc debent duo libri, qui singulare fidem ostendunt atque historiæ litterariæ sanctiorum ætatum amatoribus largissimum usum præbent. Cuiusmodi C. VII. FEURLINI *libliotheca symbolica* ad præsentem, cum duabus adpendicibus, quæ e ritones agendaque ecclesiarum nostrarum; et canonicarum complectuntur, Gœtting. MDCCLII. 8. IO. A. KRISTIAN. KOECHERI *libliotheca theologica* ad præsentem, cum præterea liturgia, Guelpherb. MDCCLXIII. 8. accurata fideque digna scriptorum

---

ΣΤΝΟΨΙΣ.

*monimenta catechetica, Tum a scriptoribus mediæ ætatis
vilibus sacri ordinis, gra- compofita ex ad nos delata, §. II.
mis, §. I.*

ATA, quorum cognitio ad salutem æternam con-
iendam necessaria est, tractandi catechetica
ni tempore vilitata fuit. Quod ad antiquiorem
i feruatore nostro, in lucem edito, adtinet, lit-
monimenta ad nos delata sunt, quæ partim an-
m catechetica illustrant; partim de doctrinis
gumentis catechismi exponunt. Vtriusque ge-
nus scripta, quæ nunc sequuntur, in lucem
int.

ristum sermones suos ad rudiorum captum adcom-
è, constat. Ob docendi hunc modum refertur ille
archetas: quo præcipue spectat **ADAM. LEHR. MVL-**
eruditus libellus: *grundliche nachricht von der cate-*
n des hochverdienten heilandes, iesu christi, len.
.VI. 8. Antiquitati catecheticae apostolorum æque
rum christianorum lucem accendunt: **IO. IOACH.**

SCHMIDII theses de catechisatione, ex venerandis doctoribus collectæ, Helmst. MDCCIV. TOB. PI. liber de catechumenis antiquæ ecclesiæ, Vinar. MDCLX. Auctoribus iam laudaris ii adiuuandi sunt, qui industria de schola alexandrina catechetica exp paullo ante memoratus SCHMIDIUS præfatione XII librum de catechesi, et IO. GEORG. MI. exercitatione de schola alexandrina, sic dicta ex origine, progressu ac præcipuis doctoribus. *

Ex catecheticis veterum christianorum doctorumque græcorum scriptis ab interitu se vindicat CYRILLI hierosolymitani catecheses XVII. Quæ ad competentes; siue ad eos, qui, quum adhuc eni fuissent, nunc salutaris aquæ participes fieri. Postquam in illis de peccato, baptismo ac præcipuæ christianæ capitibus disseruit, symbolum ecclæ hierosolymitanæ fuscè explicat. Præter eas, eiusdem LI ad nos transmissæ sunt: catecheses mystagogicæ πρὸς τὰς νεοφύτας, ad eos, qui recens sunt vbi maxime de baptismo ac sacra cœna agit, ac, qui a baptizatis præstanda sint, tradit: **

---

* exstat in symb. litterar. ad increment. scientiarum omnium variis amicè collatis, volum. 1. pars. 3.

** nonnulli opinantur, catecheses, quæ CYRILLI nomen

III Nazianzeni oratio εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα, *baptisma*, vbi ostendit, quanta sit sacramenti as ac præstantia: quales ritus in eius admini-
biri; in fine autem quædam christianæ doctri-
cenfet, ab iis credenda, qui per baptismum
nt:

III Nysseni λόγος ἡ κατηχητικὸς ὁ μέγας, ἐν
τεσσαράκοντα διηρημένος, *oratio catechetica*,
magna, diuisa in quadraginta capita, qua inter
le trinitate: de diuinitate christi: de attribu-
le redemptione generis humani: de baptismo,
modum ad eos adcommodat, quorum officium
nenos erudire:

magni libri duo de baptismo, in quibus offi-
caussa præstanda, tradit eaque illis commen-
mento hoc initiandi sunt; aut vsu illius cætui
adiuncti fuerunt:

S CHRYSOSTOMI *homilia XXI. ad populum*
quæ continet *catechesin ad illuminandos*. Ad
ctores ex latinorum numero adiungo AVGVSTI-
ne merito adduco, quia illustre monimentum
nobis reliquit: librum videlicet de *catechi-*
us, eoque rationem præscripsit, rudioribus
hristianæ doctrinæ capita tradendi. Singula-
atione recensuit illum atque illustrauit IO-
RPZOVIVS.* Quodam modo huc etiam re-
: eiusdem AVGVSTINI liber de *fide et sym-*
teuem, atque elegantem expositionem symboli
apostolici

theologorum ordine se coniunxerunt: HVLSEMAN-
n *calixtinischen gewissenswurm* p. 960. et DORSCHES
hten religionsscrupel p. 144. Sed quibus auctores hi
argumenta refellerunt: NATALIS ALEXANDER *hisor.*
l. IV. cap. 6. articul. 12. p. 119. CAVEVS *hisor. li-*
xior. ecclesiastic. part. 1. p. 212. MILLESIVS *præfation.*
opera atque alii: adde FABRICIVM *biblioth. græc. vol.*
5. DEYLINGIVM *olseruat. miscellan.* p. 124. Refor-
cheses has displicere, mirum non est. Exhibent enim
n testimonium de reali præsentia corporis et sangui-
in sacra cœna.
in eiusdem *disputationib. theologic.* p. 857.

attamen non penitus extincta sunt. Sane
qui necessitatem vtilitatemque doctrinae
recte intelligendo, ad istam tradendam se con-
vt illi lux accenderetur, scripta componerent
ne, qualis æui illius erat propria, siue ad ch-
uitatis; siue ad litterati orbis statum mentem
velimus. Produnt temporis sui barbariem a-
rantiam haud obscure. Sunt ista:

KERONIS *expositio orationis dominica*, cum
fidei, alemannico sermone scripta atque edita
Petro Lambecio: * deinde a Io. Georgio Eccardo
gor. Langemackio. *** Sola *expositio* habetur apu-
terum * et adnotationibus illustrata apud Dieterle.

IONAE, aurelianensis episcopi, libri tres
ne laicali, quibus de variis fidei pariter ac vit-
ponitur. In lucem eos produxit Luc. Dacheri

HRABANI MAURI varia scripta, in quibus
argumenta doctrinae atque institutionis cateche-
quippe eius de *sacris ordinibus, sacramentis diu-*
mentis sacerdotalibus ac de *institutione clericorum*
hortatio ad plebem christianam: *

PRIMUM CUC.

TERI *Labeonis* monumentum catecheticum, quod
tetur explicationem orationis dominicæ: symbolum
um hymnumque Zachariæ et Mariæ. Additum
t eiusdem *psalterio dauidico, e latino in theotiscam*
linguam verso et paraphrasi illustrato: **

NONIS *expositio catechetica* orationis dominicæ ac
apostolici, instituta docendi modo, cuius quæstio-
esponiones sunt propriæ, et cum eiusdem inter-
ribus sacre scripturæ, Colon. MCCCCXCIV. edita;
arem semel iterumque litterarum formis expressas:

ONIS DE SANCTO VICTORE *institutiones in deca-*
dis dominica ac liber de *institutione novitiorum: ****

EDENSIVM scripta catechetica, quæ sunt: *expla-*
rationis dominica, symboli apostolici ac decalogi; item
ur atque alia: *

FORIS *paraphrasis vetusta symboli apostolici, sermo-*
nico scripta et primum a *Marco Zuerio Boxbor-*
nio:

---

car. ECCARDVS in *monumentis catecheticis theotiscis*, quæ
monachi weissenburgensis catechesi theotiscæ ad. ecit, p. 74.
NGEMACKIUS *hisor. catechetic. part. 1. p. 304.*

ICKIVM *præfation. ad Schilters thesaur. antiquitatum reu-*

nitas: deinde a Io. Georg. Eccardo ** et Grego
mario *** edita:

PETRI ABAELARDI *explicatio orationis dominice
apostolice et athanasiane*:

THOMAE Aquinatis *expositio orationis dominice
apostolice*:

FRANCISCI MAYRONII *explicatio de decem
Fidei articulis*, et *commentarius in orationem do-*
minicam cum aliis eiusdem tractatibus, Basil. MCCC
prodiit:

RICHARDI HAMPOLI *orationis dominice ex-*
positio, et *symboli apostolici* ac *symboli
athanasiani catholica enarratio* ac *symboli Athanasiani*
explicatio:

IO. CHARLIERII DE GERSON liber de *pas-*
sione, et *trinitate*, lectione dignus, quia exhibet p
er se infantes erudire ac principalia
eius religionis dogmata illis tradere debent: **

IO. HUSSE tractatus, quibus continetur inter

a diuina ac precationis formulam, a christo nobis interpretatus est: *

WESSELI, cuius cognomen GANSFORTII est, de *oratione*, loco hoc ideo memorandus, quia hanc orationis dominicæ exhibet. ** His quædam monumenta addenda sunt, eaque: REGINALDI huius libri duo de *fide*, qui formam colloquii inter patrem et filium præ se habent, Londin. MDCLXXXVIII. *** IEREMIAE *expositio orationis dominicæ et decem præceptorum*, Hagen. MDXIV. * NICOL. DVNCKELSPV-ER *de præceptis decalogi et expositio in orationem dominicam*, quæ scripta una cum aliis Argentorat. MDXVI. 1616. Ad memoratos scriptores, qui ad latinorum præceptorum pertinent, nonnulli græci adiunguntur: THEODORUS BUDITES, cuius ab interitu vindicata est *catechesis* præfixa CXXXIV. sermonibus breuibus atque edita ex versione Io. Linincii, Antwerp. MDCII. 8. ac postea iterum descripta; ** quum autem illa non tam didactica; quam moralis sit argumenti, dubium est, num illi catecheticis iure adnumeretur; nec ne, *** ac IACOBUS CALECA, adducendus ob librum *περὶ πίστεως καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς καθολικῆς πίστεως*, de *fide deque catholicæ fidei*, ita compositum, ut pro catechetico haberi queat. * Auctor pro latinis quidem scripsit, sed monachis ordinis prædicatorum adiunxit; gente græcus fuit.

Ff 2

CAPITIS

FLACIVM *catalog. testium veritatis*. p. 840.

in eius *operibus*, Græning. MDCXIV. et Amstel. MDCXVII. 4. 1715.

LE WHARTONVM *appendic. ad Cæsei histor. litterar. scriptor. ecclesiasticor.* p. 157.

ARTONVS *dicto loco* p. 130.

in *biblioth. patrum lugdun. tom. XIV.* p. 831.

DE FABRICII *biblioth. græc. volum. IX.* p. 234. et *volum. XII.* 275.

in græce et latine in COMBESII *bibliothec. græcor. patrum ecclesiasticor. nouissim. part. II.* p. 182. latine max. *biblioth. patr. lugdun. tom. XXVI.* p. 345. adde FABRICIVM *dicto libr. volum. X.* 422.

*Exponitur de scriptis catechismi
libri atque annotationis, aure
triumque catechismum eam.*

*De Lutheri catechismo mu
maiori, §. II.*

*De libri, quos scribendi,
Lutheri catechismus occasio
materiam praebeat; quum
isti varii sunt generis atque*

QUAMVIS media æ
iuvam ad scripta
rent; tantum tamen a
lutarem doctrinæ cæl
tenebris ignorantiae, e
rent. Molo huic toll
postquam sacra per Lu
uit, ut iam antea, qu
prodiret, varii libelli
congruentes; et ad in
ponerentur a Luthero |

Scriptra catechismi

~~Die~~ *auslegung des vater vnfers fur sich vnd hinter*
ia scripta itidem MDXX. in lucem emissa sunt.*
 Lutherum, alii, emendatis sacris addicti, docto-
 plina catechetica explicanda atque illustranda
 uerunt, antequam Lutheri catechismus lucem
 rodierunt enim: *eine schone frag vnd antwort*
kindern, zu unterweisen, gott zuerkennen, auch ihn
ein vater, den iungen fast nuzlich. Aus D.
lehre, MDXXII. 4. sine mentione loci, et
 IUSTI IONAE *christlicher vnd kurtzer unter-*
gebung der funde vnd seligkeit, Norimb. 8. sine
: die hauptartickel, durch welche gemeine chri-
r verfabret worden ist. Daneben auch grund vnd
gantzen rechten christlichen wesens, cum præ-
lai Amsdorfii, Vitemberg. MDXXII. 4. VRB.
klärung der zwölf artickel christlichen glaubens
r puncten alles christlichen lebens, Aug. Vin-
 III. 8. BENED. GRETZINGERI *unubertwind-*
buchlein von hauptartickeln vnd furnehmlichen
göttlichen schrift aus dem alten vnd neuen testa-
 V. 8. qui libellus lingua Saxoniae superioris
 oris sæpe litteris descriptus est: PHILIPPI
 HONIS *handbuchlein, wie man die kinder zu*
vnd lehre halten soll, Vitemberg. MDXXIV. 8.**
 MAGII *christliche lehre, MDXXIV. 4. eine tröstli-*

erat, atque experiretur, sacerdotes pariter, atque
auditores in summa ignorantia doctrinae christi-
fari, singulari cupiditate, aliis viam ad saluta-
gelii cognitionem monstrandi, incitatus, animu-
pendium catecheticum conscribendum contra
inficitiae depellendae sufficeret. Opus, quo-
rat, feliciter confecit ac duplicem catechismum
et *minorem*, in lucem emisit.

Vterque Lutheri catechismus eodem anno
primum exiit. Plerorumque sententia est, *mi-*
se ianuar. *maio-rem* autem octobr. dicti anni atque
post illum produsse; doctissimi autem viri sunt
rem catechismum ante *minorem* lucem vidisse.
probationis causa argumenta adferunt virtute-
babilem reddendi, praedita. Primum igitur de
maiori exponendum est. Iuris publici eum fecit
inscriptione: *deutscher catechismus*, Vit. MDXXIX. 4. In-
tionem alia sequuta sunt, non solum eodem anno
cum adpendice de confessione; verum etiam MDX-
MDXXXII. atque accessit longior praefatio; siue, ut
vermahnung Luthers an alle christen; sonderlich
pfarrherrn und prediger, dass sie sich taglich in

vbi vben sollen. Recentiore ætate cum denovo litteris describendum curarunt: *Salom. Gottbold. Lehmannus* et *Dan. Henric. Arnoldus*, quorum ille librum hunc sub titulo: *Luthers groffer catechismus revidiret vnd abgedruckt, nebst nachricht von Luthero vnd denen symbolischen glaubensbuchern vnd concilio tridentino*, MDCCXVII. hic autem cum inscriptione: *der groffe catechismus {Lutheri mit grober schrift von neuem gedruckt: mit nethigen anmerckungen vnd erklerungen*, Regiom. MDCCXXXIV. 8. in lucem emisit. E lingua germanica, qua Lutherus in isto concinnando vsus fuerat, in latinam conuersus est, et a *Io. Lonicero*, et a *Vincentio Olshoepo*. Illius interpretatio titulum habet: *Lutheri catechismus, latina donatus ciuitate*, Marpurg. MDXXIX. 8. * *Imms: Lutheri theologi catechismus lectu dignissimus*, cum *RENTII catechismo*, itidem latine reddito, Hagen. MDXXIX. MDXXXVI. 8. Eodem fermone et ita inscriptus: *catechismus maior Martini Lutheri recognitus et auctus, vna cum præfatione noua ad ministros verbi*, Francof. MDXLIV. 8. lingua autem Saxonie inferioris, Magdeburg. MDXXXIV. 8. prodiit. Additamenta minoris catechismi: *der morgen und abendseegen: das tischgebet: die haustafel: das trau vnd taufbuchlein*, omissa sunt; nec docendi ratio ad quæstiones ac responsiones adcommodata est, quia Lutherus catechismum hunc non in rudiorum; sed prouectorum gratiam scripsit. Atamen iste, a *Io. Spangenbergio* in formam interrogationum ac responsionum redactus ac titulo: *der groffe catechismus vnd kinderlehr D. Martin Luthers vor die iungen verissen in fragstucke verfasst*, cum præfatione *Iusti Iona* MDXLII. 8. editus est.

Catechismus minor, postquam primam lucem adspexerat, plane singularem auctoritatem sibi conciliauit ac tot fructus, quot nullum aliud scriptum, ciuitati christianæ tulit. Editionum tanta est copia, vt numerus earum laud iniri queat. Versiones illius multiplices exstant. Translatum enim est: I.) *latine*, cuius interpretationis auctor *Iustus Ionas* sit; an alius, res hand explorata est; II.) *græce* a *Ioachimo Camerario*, quæ versio nec auctoris

F f 4

nomen;

Ioann. Claio, cuius *catechesis Martini Lutheri mino-*
nice, latine, græce et ebraice sæpe litterarum for-
pressa est: anno MDLXXII. MDLXXXI. MDLXXXIV.
MDXCIX. 8. quæ ultimo loco nominata editio, p
Conrad. Neander versionem ebraicam emendauerat
bolum nicæntum et athanasianum adiecerat, hoc titu-
chesis minor Lutheri quadrilinguis, M. Io. Clai-
gensis opera quidem ante hoc rabbinice conscripta;
mun auctior et purior ex ipsis sacris fontibus ebr-
radicibus in margine edita, retentis probatis versio-
manica Lutheri, latina Io. Sauromanni et græca Mi-
dri, Vitemberg. lucem adspexit; *** præter Clai-
eandem operam præstitit Theod. Fabricius ac Lu-
techismum itidem ebraice conuertit, quem Mich.
cum græca interpretatione Io. Volandi, Vitemb. MD
in lucem protulit: * IV.) syriace, in quam
Suenus Ionæ, natione suecus, catechismum conue-
que cum latina versione edidit. Recusus iste est
MDCCVIII. refertur: V.) arabice studio Io. Henr-
bergii ductuque Salom. Negri, damasceni, Hal. M

---

* vid. FABRICIUM *biblioth. græc. vol. XIII. p. 521.*

1538; cura, cuius paullo ante mentio facta est,
VIII.) venedice, quo sermone catechismus alie-
 teris descriptus est: anno MDXCVII. MDCXCIII.
 MDCCXXXIX. *** IX.) *russice*, qua lingua auctori-
 Suecorum, Gustavi Adolphi, catechismus exiit
 : postea autem *Nicol. Bergius* aliam versionem
 eum cum suecica MDCCCL. dedit. Præter nunc re-
 pretationes plures aliæ factæ atque ad publicum
 statæ sunt: *danica, belgica, gallica, italica, hispa-
 nica, polonica, bohémica, hungarica, islandica, lap-
 piginica*, quas singulas vt distincte percenseam,
 esse, puto; id autem addo, quod Lutheri cate-
 chinor variis linguis iisque coniunctis lucem vi-
 didit eum *Henr. Oelfchlegelius* tribus linguis, germa-
 na et latina, Lipsi. MDCXXX. *Io. Claius* quatuor
 nemadmodum antea denotaui: *Hieron. Megiserus*
 is, ebraica, græca, latina, germanica, italica, gal-
 nica et suecica, cuius libelli titulus est: *der klei-
 nens D. Martini Lutheri, in welchem die fünf haupt-
 vahren christlichen religion kurtzlich sind begriffen:
 mit der auslegung, in unterschiedliche vnd in der
 elt gebräuchlichste sprachen mit fleis transferiret vnd*
 , Ger. MDCVII. 8.

catechismi, ita conscripti, vt Lutheri catechismi
fundamento, nitantur et ad faciliorem illius vsum
modati sint. Duplicis isti sunt conditionis atque
ritatis, ac diuidi possunt in *privatos* ac *publicos* cate-

Per *privatos* catechismos intelligo eos, ad quos
ponendos auctores, propria voluntate incitati, scrip-
serunt, cuiusmodi sunt:

ERASMI SARCERII catechismus per omnes quatuordecim
circumstantias, quæ in iustam tractationem incidere possunt,
vsum predicatorum diligenter et pie absolutus, Lipsiæ.
MDXXXVII. 8. Lipsiæ. MDXXXIX. MDXLI. MDL. MDLX.
Germanice, interprete Bartholom. Wagnero, Lipsiæ. MDLX.

AMEOSII MOIBANI catechismi christiani capitula
nibus, qui in litteris honestis progressum aliquem faciunt,
proponenda, Vitemb. MDXXXIII. 8. quam editionem
que auctior, hac inscriptione: *catechismi capita decem*
in quibusdam thematis: deinde etiam colloquiis per
illustrata: iuuentuti vratislauensi proposita, cum Meibani
præfatione, Vitemb. MDXXXVIII. 8. sequuta est:

ANDR. CORVINI expositio decalogi, symboli apostolicæ
cramentorum et dominicæ precatationis, ad captum
breues dialogos redacta, Vitemb. MDXXXVII. 8. et
MDXL. 8. Addita est: *brevis discenda theologie ratio*

¶ *Catechismus*, isque germanicus et tam-
 nibusdam tantum chartarum foliis constet ac
 tiones complectatur. Quo anno is primam lu-
 rit, haud relatum legi.*** Auctiorem cum Bren-
 t nonnullis interrogationibus, quumque iste
 eua pro rudioribus instituendis adhiberetur,
 nomen *catechismi balensis* accepit. Ita locuple-
 me litterarum formis descriptus est, Vitemb.
 et 12. Francof. MDXCVI. Stuttgart. Tubingæ
 ocis ac temporibus: etiam lingua Saxonie in-
 gdeburg. MDXXXIX. 8. * Postea Brentius ex-
 latinam catechismi huius scripsit ac docendi
 r quæstiones ac responsiones sequutus est. Pri-
 ss. Greterus iuris publici fecit cum inscriptio-
 nus, pia et utili explicatione illustratus, Io. Bren-
 t. Francof. MDLI. 4. post quam editionem plures
 unt: Tubing. MDLI. MDLXX. MDXCIV. 8.
 MDLIII. MDLVIII. MDLXI. MDXCIV. 8. Magdeburg.
 MDLXXIII. Francofurt. MDLVIII. Ex quo
 ec latina diuulgata fuerat, *Hartmannus Bayerus*
 ice vertit ac publicæ luci exposuit, hoc titulo:
nützliche erklerung des ehrwürdigen herrn Io.
den catechismum, Francof. MDLII. Vitemberg.
 MDLXXV. Interpretationes scripserunt: TOR

WAGNERVS in *exegeſi catechiſmi brentiani*: LVC. ODER, qui exarauit: *kurtze auslegung des brentianiſchen catechiſmi*, Tubing. MDCLXXX. 8. et IO. BISCHOFIUS in *catechetiſchen erklärung der ſechs hauptſtücke des brentianiſchen catechiſmi*, Stuttgard. MDCCXLIX. * Peruenerunt quoque ad nos: *zweiſt chriſtliche predigten über D. Brentii vnter dem catechiſmum durch die prediger in der graffſchafft würzburg*, Tubing. MDCCXIX. 8. præter hos autem ſermones *auslegung der catechetiſchen unterweiſung zur ſeligkeit, vnter dem brentianiſchen catechiſmum*, Stuttgard. MDCLXXXVI. 12. cum enarrata iuculenter monſtrant, catechiſmum hunc meliorem laudem atque auctoritatem ſibi conciliaſſe, deſiderunt tamen, qui eum errorum vitiorumque inſerens. * Inter illa Brentius duplicem deſcenſum chriſti ſeros ſecuit eum que explicat partim de doloribus in a chroto ſuſceptis; partim de ſepulcro, in quo viſ pacius interire: ***

PHILIPP. MELANCHTHONIS *catecheſis puerilis*, quam in ſcholis ſuis tradidiſſet; quidam diſcipulorum ſcio auctore, eam in lucem protulit; poſtea autem ipſe

æ sunt tabula, quibus tota institutio huius cate-
los ponitur, Francof. ad Viadr. MDLI. 8.

CHYTRAEI *catechesis*, latine scripta, quæ præ
mis se commendauit ac tantam existimationem
est, vt qui in scholis atque academiis alios eru-
sequerentur, inprimis antequam HVTTERI
prodiret ac magistris præscriberetur. Com-
rot editiones, quas singulas recensere, superua-
existimo. Sufficiat, denotasse, Io. Aurifabrum,
reptorem ac collegam, primum fuisse, qui ca-
; præter tamen auctoris scientiam, MDLV. ad
um transferret. Aucta deinde est ab ipso
iam græce et germanice versa. Idem confir-
commentationes, quibus catechismus hic
ue illustratus est, vti: DAVID. LOBECHII
atechetica, MDCL. et CHRIST. BECMANNI
na christiana, ad margaritam catechetica Da-
bseruatus, ceter. Lubec. MDCXI. 8. Quæ eo
lla præcipue ex MELANCHTHONIS locis com-
a sunt: *

. TROCEDORFII *methodus doctrina cateche-*
ostquam ipse ediderat, ea post obitum illius
um formis impressa est ac prodiit Vitemberg.
præfatione *Melanchthonis*, MDLXII. MDLXV.

Lips. MDCVIII. Germanice eam vertit Georg.
que addidit christianum *rosarium*. Lucem ad-
etatio hæc len. MDLXXVIII. MDXCVIII. 4.

NDI *baupartickel christlicher lehre*, MDLVIII.
titulo: *methodus doctrina christiana, sicut in*
burgenfi traditur, cum Lutheri catechismo
ces. MDLIX. 8. In lucem quoque emisit: *epi-*
pusculum doctrina sanctæ pro ecclesiis et scholis
romezanienfi, MDLXXV. et Lubec. MDCIV. 12.
HEMMINGII *catechismi quæstiones*, Hafn.
mb. MDLXIV. MDLXX. 8. **

LVC.

catechismo hoc differit SCHVTZIVS *commens.* de *visa*
1. §. 23. p. 101 seqq.
ideam *hisor. litterar. Danorum* p. 284. Auctor in
dissimulati caluinismi venit, cuius vestigia etiam in
ius adparent.

LVC. LOSSII *catechismus*, qui primum postea autem ab auctore auctus ac saepe; uersaque ratione, recusatus fuit. Præter catenarratos, prodierunt alii *catechismi* iique: e quem alii KANTZIVM adpellant, MDXLII. vnde de reali præsentia corporis et sanguinis christi proponitur: * CASP. LONERI, qui forma se habet, MDXLV. ** MELCH. AMBROASII BASTIANI FROESCELII, MDLIX. THOMAS MDXLVIII. qui, quum sacra Anglorum essent, non Calvinum; aut Zwinglium; sequutus est: TILLEM. HESHVSII, MDLVNGII, cuius *catechesis doctrina christiana*, ratiæ consecrata, prodit MDLXXXII. Bard. phiswald. MDCXIX. atque a Iacob. Crusio in *Urgymment und kirchenordnung von gott gestiftet*, Vvariorum errorum adculata est, speciatim libero arbitrio: de euangelio: de ordinatione, atque aliorum. Adhibuerat enim Ruuersione, euangelio ac quibusdam aliis capitulis nostræ docendi rationem, qua Melanchthon ita ut adfirmaret, conuersionis causas esse verum spiritum sanctum et hominis voluntatem: et concionem pænitentiae; nec abstinere se a lo

in, *die lehrpuncte*, et dicta scripturæ sacra, loco-
 gicorum ordine digesta et pro diuersis discipu-
 leticorum progressionibus in certas classes di-
 nam lucem catechismus hic adspexit Goth.
 8. II.) *altenburgensis*; siue *praxis catechetica*,
erische catechismus/schule, MDCXLIII. 12. auspiciis
 erici Guilielmi II. a MARTINO CASELIO scri-
 torgauensis, qui mandato principali a GEORG.
 o conditus, primum Torgau. MDXCIV. prodit:
 mpletatus et cum *Pauli Hofmanni* præfatione de
 ndole, necessitate atque vñ catechismi ornatus
 is descriptus est: IV.) *dresdensis*, exaratus a sa-
 templi dresdensis, quod crucis nomen habet:
 ab ordinibus theologorum lipsiensium et vi-
 sium et in lucem emissus Dresd. MDCLXXXVIII. 12.
 iertensis, cuius inscriptio est: *kurtze und einfal-
 ung des kleinen catechismi D. Martin Luthers, durch
 en und antworten gestellet*, MDCLIII. 12. VI.) *qued-*
 , quem IO. HOEFERVS MDCXLII. nomine mini-
 stastici exarauit: VII.) *dantiscanus* isque minor;
toratensis, rauensbergensis, qui sibi itidem ma-
 ern atque existimationem compararunt, Plures
 s huius catechismi habentur, ex quibus tantum
 ulla sufficiat: catechismus pro pueris et iuueni-

und erbäulich zu treiben, studio IOACH. LUTHERI
scriptum ac post mortem eius cum præfatione
lari; Luneb. MDLVI. 12. editum: catechismus,
cuius titulus est: *manuale catecheticum, das ist
handbuechlein vor christliche catechismusseuler, q*
primum prodit; ornabrugensem, cuius auctor
MEYERVS est: ratisbonensem, a GEORG. SERI
ratum, MDCCV. 8. Reliquos catechismos publico
sem, erfurtemsem, oelingensem, banouiensem, lunda
becensem, mecklenburgensem, martisburgensem, n
ringensem, vlinensem, vinarientsem, vitembergensem
prætereo. Catechismis his et ii adnumerari
quamuis non publica auctoritate compositi sint
tamen dignitatem peruenerunt, vt in certis p
que vrbibus publicus eorum vsus decretus ac
suerit. In censum hunc venit: MATTHIAE I
nos corpus doctrinae, das ist, hauptstucke und summ
laube vor die kinder in schulen und hausern, fr
einfaltigste gestellt, und allenthalben auf den cate
cheti gerichtet; Velsal. MDLXV. 8. quam primari
non solum plures aliae, harumque nonnullae
mutatae, sequuntur sunt; sed translatus quoque
hic in varias linguas. Prodiit latine cura

§. IV.

ad ordinem *secundum* eorum librorum cate-
 quibus nomen *dogmaticorum* dedi. Com-
 li explicationes, probationes atque illustra-
 a, quæ Lutherus in minori catechismo tra-
 ad res; siue ad tractandi methodum animum
 limus, eos inter se differre, haud difficulter
 Alii præcipue verborum: alii ipsarum
 interpretationes exhibent. In quibusdam
 iuna diligentius; quam in reliquis, adducun-
 nullis per exempla historiasque dogmati-
 tics lux adfertur; in aliis minus. Fuerunt
 ii in eo maxime operam collocarent, vt in
 schismo breuiter dicta; aut omiſſa copioſius
 , de quo reliqui tam ſolliciti haud exſtite
 genera diuerſitatis ac varietatis plura dan-
 neceſſe eſt, vt certas claſſes horum libro-
 iam, vbi iſtos diſtincte recensere velim.

nam claſſem refero ſcripta, quibus verba inprī-
 ismi Lutheri ſunt explanata, cuiusmodi interpre-
 bentur: in IO. TETELBACHII *guldenem kleinod:*
echismo in frag vnd antwort geſaſſet vnd der lie-

daraus gezogene fragen richtig und gar leicht antworten, Cultrin. MDCLXXIX. 12. Lips. MDCCIV. 12. in 10
 HORBII gründlichen wortuerstand des kleinen catechismi
 theri, cum præfatione Phil. Jac. Speneri, Francof. a
 MDCLXXXIII. MDCLXXXVI. MDCXCVIII. MDCCXX. 12.
 MDCXC. * MICH. ZWEIFELII anatomia catechetica
 gänzlichen zerlegung des kleinen catechismi Lutheri, 1
 MDCLXXXIX. 12. GOTTL. VNGERI anatomia cate
 oder einfeltige catechismus zergliederung, Budiff. MDCCX
 CHRIST. ALBERT. LOESECKENII erklärten
 catechismo Lutheri, worinnen die wörter kurz in
 dem sinn Lutheri erkläret, Züllich. MDCCXXXVII. 8.
 iam edidit: zergliederten catechismum, MDCCX
 MDCCXXXII. 8.

In secunda classe locum suum teneant libri, qui
 solum verba; sed etiam ipsa dogmata catechismi
 Lutheri explicantur, ac testimoniis scripturæ sacra
 mantur. Inter illos dignitate atque utilitate aliis pr
 NICOL. HVNNII erklärungs des catechismi

aus den hauptbüchern göttlichen worte

IO. REINH. HEDINGERI *erklärter catechismus Lutheri, mit einigen nethigen fragsücken und zeugnissen der heiligen schrift erweitert und erläutert*, Stuttg. MDCCI. 8.*

CHRIST. FEVSTELII *erklärter catechismus Lutheri*, MDCCXIII. 12. cui auctor addidit examen confessionis, baptismi ac proclamationis: etiam quaestiones, ad sacra die- rum festorum spectantes:

SAM. CHRIST. TEVBBERI *catechisations-methode*, Brun- suig. MDCCXVI. 8. quo scripto catechismus Lutheri per multas interrogationes ac quaestiones itidem illustratur.

NICOL. HAASII *grund des wahren christenthums und der ewigen seligkeit, durch kurtze und einfaltige catechismus fragen in die hertzen frommer christen wohlmeinend gelegt*, Lips. MDCCXXIV. 12.

HENR. CHRIST. WAGNERI *neueröffnete catechismus- schule durch zergliederung und erklärung des kleinen catechismi Lutheri*, Weissenb. MDCCXXX. 8.

IO. GEORG. STARCKLOFFII *zergliederter gotthaischer catechismus, in deutlichen fragen und kurtzen antworten, mit einem steten beweis aus gottes wort*, Goth. MDCCXXXIV. et MDCCXL. 8.

IO. PORSTII *deutliche fragen und antworten, worinnen der kleine catechismus Lutheri erläutert wird*, Gierl. MDCCXLI. 12.

IO. TOR. VOLCKMARI *catechetische übung zur befestigung der jugend und erwachsenen, in der glaubens und lebenslehre heiliger schrift, cum praefatione Io. Frider. Burgii*, Vra- tislau. MDCCLIII. 12.

FRIDER. WAGNERI *kurzgefaßte erklärung der im klei- nen catechismo Lutheri enthaltenen göttlichen wahrheiten, in frag und antwort schriftmäßig ausgefertigt*, nomine hambur- gensis ministerii, Hamburg. MDCCLIII. 8. Præter hos, plu- res alii eandem industriam ad minorem catechismum Lu- theri, enarrandum atque illustrandum, adhibuerunt, ac de eo itidem bene meruerunt. Scripta, quæ nobis dederunt, li- terarum ordine auctorum sequentia sunt: REINHARDI BAKII *catechesis Lutheri minor exposita*, Magdeb. MDCXXI. 8.

IO. IAC. BREITHAVPTII *erklärung des catechismi Lutheri*,

G g 2

Francof.

• plura scripta catechetica edidit: vide FRIGIZERI *Sueniam et Vir- semberg. sacram*, p. 372:

LEON. IACOBI *parvus catechismus Lutheri, secundum*
 MDLII. 8. IO. KAVFFMANNI *Lutheri catechesis*
illustrata, Lipsf. MDCXI. 8. IO. LANGEMACKII
catechismi, Glückst. MDCCVII. 8. IO. LASSI
zung zur seligkeit, das ist, erklärung des catech
 MDCLXXXVIII. 12. PETRI PETERSENII *laye*
schristenlicher und catechetischer vortrag der ge
neinen lehre mit biblischen spruchen bekräftiget,
des kleinen catechismi Lutheri, Flensb. MDCXXI. 12.
 RAMI *die vor gottes augen schöne jugend wie sie*
liche erklärung des catechismi mit milch und
ernebet wird, Chemnit. MDCCXXX. 8. SEBAST.
ordnung des beils, nach den fünf hauptstücken d
Lutheri, Lipsf. MDCCXLV. 8. CYRIAC. SPAN
fünf hauptstücke der christlichen lehre ausgeleg
 MDLXXII. 8. MDCII. 4. IO. GOTTL. STOLZII *cate*
chismus ubung, Lipsf. MDCCVII. 12. ELIA
schristenliche anweisung zu dem eigentlichen verst
chismi Lutheri, Vlm. MDCLXXX. 8. MICH. WILH.
christliche hauschule; oder vnterricht vber catech
 Lipsf. atque aliis locis MDCCII. MDCCXIII.
 MDCCXXXIII. 12.

Tertia classis. Scripta. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800.

EVL 8. prodiit:

DIETERICI *instituciones catecheticae*, quæ quum
imam lucem adspexissent, sua elegantia ordinis
isque theologiæ catecheticae studiosis ita se com-
vt sint sæpe litteris descriptæ, Lips. MDCXIV.
Gies. MDCXXIII. 12. Ien. MDCXXXV. 12. atque
emporibusque: in scholis atque academiis ex-
e adnotationibus illustratæ. Auctor opus suum
reddiderat; quia autem morte impeditus, ad-
lucem haud emittere poterat, filius ista diuul-
it, Vlm. MDCXL. quam editionem plures aliæ
nt: Lubeo. MDCLII. 12. Wismar. anno
rimberg. MDCLIX. Strals. MDCLXI. 12. Ien.
1. Lips. MDCLXXVII. 8. MDLXXXIX. 12. MDCCXV. 8.
3. inprimis *Christian. Chemnitii* notis instructæ,
LXXVII. MDCLXXXV. MDCXCVII. MDCCXXII.
Moen. MDCCXLII. 8. Prodierunt etiam: **FRIDEM.**
1 *adnotationes vberiores ad institutiones cateche-*
ti, cum præfatione *Io. Franc. Buddei*, qua de ori-
auctoritate catechismi differit, Ien. MDCCVII. 4.
æ, vt lectione omnino dignæ sint. Attamen et
institutionibus his vel explanandis; vel defen-
:rata, adiungenda sunt, eaque: **IO. MAVKI-**

IO. SIGISM. KVNTHII *abhandlung der gottlichen wahrheiten, welche in dem kleinen catechismo Lutheri enthalten sind*, Vratislau. MDCCXLIII. 8.

PHIL. IACOB. SPENERI *einfeltige erklärung der christlichen lehre nach der ordnung des kleinen catechismi des theuren mannes gottes Lutheri*, quod compendium primam lucem adspexit Francof. MDCLXXVII. 12. post hanc autem editionem plures aliæ prodierunt. Per singulares atque eximias virtutes suas inter ordinis huius libros principatum tenet eundemque apud omnes, qui rem ex veritate; non ex adfectionibus, æstimant, et in posterum tuebitur. Spenerus cuncta fidei capita plene, accurate ac perspicue explicat: grauitèr diligenterque ex sacro codice comprobat et ad sanctimoniam exercitationem refert; ita vt qui iam in sanctioribus litteris aliquid profecerint, illi materiam inueniant, scientiam suam augendi:*

IO. GANGOLPH. GVIL. FORSTMANNI *lutherisches christenthum, das ist, erklärung des kleinen catechismi Lutheri*, Soest. MDCCXXXII. 8.**

FRIDER. OPFERGELTII *schriftmäßige dispositio des kleinen catechismi vnd der haustafel des theuren mannes gottes Lutheri*, Magdeburg. MDCCXXXVI. 8.***

IO. IACOB. RAMBACHII *erbauliche betrachtungen vber den catechismum Lutheri*, Francof. MDCCXXXVI. 4.*

HENRIC. ANDR. WALTHERI *erläuterter catechismus Lutheri, darinnen alle worte desselben deutlich erklaret vnd die wahrheiten selbst sorgfältig auseinander gesetzt: gründlich bewiesen: auch zu pflichten vnd trost angewendet werden*, Franc. MDCCXLVI. MDCCLL. 12. cum præfatione Io. Phil. Fresenii.

G g 4

AMBROS.

* MAYERS, qui postea contra Spenerum acriter disputauit, catechismum hunc incomparabile opus adpellat, *mus. ministr. eccles. part. II. cap. 3. p. 335*. Eum in flammis incendii cuiusdam conseruatum fuisse, relatum legimus. Quid ipse Spenerus de euentu hoc, supra naturæ leges posito, iudicauerit, ex eius *consil. et iudic. theolog. latin. part. III. p. 679. patet*.

** *auserlesene theolog. biblioth. volum. VIII. p. 1011.*

*** *ibidem p. 1308.*

* *beßfick. bebopfer, vol. II. p. 291.*

AMBROS. WISTHII *Erklärung für diejenige, welcher zarten Jugend den kleinen catechismum Lutheri bey sich hat*, Erlang. MD. CXXII. Norimb. MDCC. IV. 12. MDCCXI quod, vi et reliqua eius scripta catechetica atque *schriftlern; oder biblische practica*, ibidem MDC MDCCXXII. 8. merito in pretio laudeque sunt, quod eximia scientia peritiaque rerum, ad institutione diorum necessariorum, praeditus fuit:

FRANZ GEBHARDI *betrachtingen über die christliche religion, welche in dem kleinen catechismo Lutheri gesaget wird*, Geystsch. MDCCXLII. 4.

FRANZ ADOLPH. FISCHERI *richtige anweisung rechten gebrauch des kleinen catechismi herrn D. Martin Luthers*, Coburg. MDCCXLVII. 8. **

IO. GOTTF. HIRSCHII *erklärter catechismus* 1. Dresd. MDCCXLVIII. 12.

SEB. IAC. BAYMGARTENII *erklärung des kleinen catechismi D. Luthers*, Hal. MDCCXLII. 8. ***

CHRIST. GOTTF. VNGISAVERI *catechetische theologie cum praefatione Jo. Czeriji. Hebenstreits*, Lipsi. MDCCXLI

CITE. 8. præter quam interpretationem, alia
et ibidem prodit:

HENRIC. DE BOGATZKY *christliche haus-
licher der kleine catechismus Lutheri erklärt:
lesung gerettet: zur erbauung aller hausgenos-
sen und in frag und antwort wiederholt wird,*
v. 8.

quæque classis. Ad istam pertinent scriptores,
non ex solis scripture sacre dictis composi-
unt; aut ad Lutheri catechismum, minorem
et opuscula adtulerunt. Quam, catechetica
radendi, rationem non plane adprehendam.
Rudiorum enim ingenia, quæ cognitione
sunt, faciliiori negotio adsequuntur, qualia
piæ dei contineantur, ubi ista antea proposita
ita sunt. Quæ classis huius sunt, ræia scripta
Exstant enim:

I. PETERSENII *spruchcatechismus: aus dem
Lutheri in fragen vorgefasset, die mit den vnnit-
lichen der heiligen schrift beantwortet worden,*
MCLXXXV. MDCLXXXIX. MDCCXVI. 12. Exit
lucem epitome catechismi huius, sub titulo:
*auszug aus dessen grossen spruchcatechismo, neben
istlichen glaubensbekentnis,* Plœn. MDGXCL 12.
methodum, qua vsus est, eo nomine com-
a, ubi illa adhibeatur, catechismus nulli cor-
ut mutationis periculo sit obnoxius, præterea-
confusio possit euitari; at vero ratio hæc nul-
ti esse videtur:

techismus, das ist, der kleine catechismus Luth-
ricken der heiligen schrift erlautert, Brunsv.
12. Hafn. MDXCXV. qui libellus nomen qui-
oris sui haud præfert; constat autem, eum esse
BOTSACCVM:

*spruchcatechismus, darinn 139. auserlesene spru-
schrift nach ordnung des catechismi verfasst,*
G g 5 durch

ERBEN. EDICIONIS VNIUSCUIUSQUE SPERMATOPHYTES
Hamburg. MDCXC. 12. **

GODOF. ERNEST. MÜLLERI *biblischer
chismus*, Arnstadt. MDCCXIX. 8.

CHRISTOPH. GEORG. MEYER *sprachcatechismus*
MDCCXIX. 8. cum præfatione, qua libri cat-
dictis historiisque scripturæ sacre compositi,
tur. Quemadmodum iam enarrati catechismi
testimoniis diuinis instructi sunt; ita contra pl-
habentur, qui solas explicationes sine vlla pi-
codice sacro sumpta, complectuntur.

Accedo ad *quintam* classem atque in istam
cheticos adscribo, quorum auctores præcipue
ut catechismum illustrarent. Duo sunt eor-
Alii, ut præceptis catecheticis lucem accenderet
sacra æque ac profana adtulerunt, videlicet: 1.
HAGELGANSIUS in *der catechetischen bibel, a
weg zur seligkeit nach der ordnung des catechi-
durch frag und antwort, in lauter biblischen ge-
deutlichste gezeiget*, cum Io. Henric. Maier
Francof. MDCCXI. 8. 10. CHRISTOPH. S-
RVS, cuius prodiit: *biblischer spruch und
chismus; oder erklerung des kleinen catechismi*
cum lexico catechetico, quo secundum litte-

dit: *catechismus in historiis, das ist, allerhand wahrhaftige exempel und denckwürdige catechismushistorien*, Gœrl. MDCCVIII. 3. Isenac. MDCCXXI. Alii eam, catechismus illustrandi, rationem tenuerunt, vt testimonia humana aduocarent. Pro horum varietate et isti varii sunt. Nonnulli recte existimarunt, minori catechismo Lutheri præcipue ex eiusdem catechismo maiori atque aliis scriptis catecheticis lucem adferendam esse. Optime enim Lutherus catechismus suum interpretari potuit. Spectat huc: CHRIST. MATTH. SEIDELII *kleiner catechismus Lutheri, sonderlich aus dem grossen erklaret: mit spruchen heiliger schrift befestiget: mit exempln erlautert*, Stendal. MDCCXIII. MDCCXVII. MDCCXXIII. MDCCXXIX. 12. Alii catechismus sententiis patrum sacri ordinis atque aliorum ornarunt, vt monstrarent, catechetica doctrinam nostram ea præ se habere testimonia, quæ istam, licet non probent; attamen confirment. Refero huc: ANDR. MVSCLII *catechismus, glaube, lebre und bekentnis der heiligen alten lehrer und martyrer von den aposteln an bis auf 400. iahr obngesehr, ietziger zeit allenthalben und in allen puncten mit vnserm catechismo und reinem lebre des euangelii einstimmig und ganz einbellig*, qui auctor iterum prodiit ac postea Erford. MDLX. MDXCII. 8. versio autem eius latina sub titulo: *catechesis sanctorum patrum ac doctorum catholica et orthodoxa ecclesie*, Francof. MDLVI. 8. GVIL. ALARDI *christianum*, Lips. MDCXXXII. 8. cuius vltimus liber dicta patrum de singulis catechismi nostri capitibus exhibet: * HENR. HOMELII *catechismus Lutheri minorem, una cum perspicuis et dilucidis scholiis, ex sacris bibliis, Georgii, principis anhaltini, ac Lutheri tomis atque scriptis vere aureis; nec non et christiana orthodoxaque concordia libro collectis*, Vitemb. MDLXXXIV. 8. et CHR. GOTTFR. VNGISAUERI *catechetische theologie, das ist, grundlichen vnterricht von der gottesgelahrheit, auf catechetische art vorzutragen*, Lips. MDCCXLIX. 8. cuius scripti ideo mentionem addo, quia testimonia augustanæ confessionis ac Lutheri catechismi maioris continet.

In

* *sammlung von alten und neuen theol. sachen*, 1729. p. 538. et ALARDI *decas claror.* Alard. p. 29.

In *sexta* classe colloco interpretes singula catechismi. *Decalogo* explicando operam dēCENT. SCHMUCKIUS *disputationibus ad decalogum*. 4. THEOD. THYMMIUS in *decalogum* *virtutes et vitia: ex verbo dei et pia antiquitatum et varia consilia practica proponunt*. MDCXXVI. MDCXXXVI. 4. CASP. FINCKIUS *stant: disputationes in decalogum*, GIESL. MICHAEL CONRAD. DANNHAYERS in *collegio decalogum* diligenter atque accurate composito: *primus* deinde *accessionibus locupletato cura*. B. MDCLXIX. 4. in lucem emissio: GOTTFR. BADENIUS libello, cuius inscriptio est: *Ge-
gesetz*, Hamburg. MDCCXI. 8. IOACH. WEI-
NIGT in *der catechetischen erklerung des göttlichen*
dan. MDCCXLII. 8. P. IAC. TROSCHELI
trachtungen, daß alle gebote gottes lauter wol-
fassen, Hal. MDCCXLV. 4. Qui *symbolum ap-*
parunt, eos antea percensui, quum de lib-
expofuerim. De *oratione dominica* multi quidem
sunt; plerique autem homileticam tractandi re-
buerunt. Sufficiat, quosdam tantum eorum li-
morasse: GEORG. SCHIELERI *heiliges vater-*
maessiger betrachtung und vbung des wahren gottes-
MDCLXIII. 4. GOTTFR. OLEARIUS in *den*

dogmaticæ propofita; præcipue autem iudaismo op-
telmft. MDCCX. MART. CHLADENII *disputatio*
orationis dominicæ vindicato, Vitemb. MDCCXXIV.
 SCHMIDTII *historifche merckwürdigkeiten vber das*
Abendmal, Altenb. MDCCV. 8. Scripta de *baptismo ac*
supra in capite de libris theologiæ dogmaticæ
tractati, quibus nonnulla de facris epulis, rite
 ibi omiffa atque ob formam suam catechetica
 hunc referuata, iam addo, nempe: THOM.
 ADII *unterricht vor diejenige; so zur beichte vnd*
des herren geben wollen, Magdeb. MDXCI. 4. 10.
 III *unterricht vom heiligen abendmal,* Lipf.
 MDCCVIII. 12. HECT. GOTTFR. MASII *unterricht*
abthung beiliger communicanten, Hafn. MDCCVI. 8.
 IOACH. HAHNII *der in der lehre vom würdi-*
gefechten gebrauch des beichtstuls vnd heiligen
grundlich unterrichtete catechet vnd wohl infor-
micant, Dresd. MDCCXIII. et cum additamen-
 MDCCXIX. AMBROS. WIRTHII *handbuechlein für die*
ader zur würdigen communion, Norimb. MDCCXXI.
 XVIII. 12. CHRIST. VNGNADII *examen conscientie*
icum; oder nothwendige gewiffensprufung von allen;
sich des herrn geben wollen, durch den gantzen ca-
on ausgefubret, Gardeleg. MDCCXXIX. 12. BERN.
 I. MARPERGERI *famlung der lammern in ihres guten*
erme, Norimb. MDCCXIV. 8. quod opusculum id-
 egium postea recusum est: MARTIN GRVLICHII
te augen im artickel vom heiligen abendmal, Chemn.
 XXI. 8. CHR. TIMOTH. SEIDELII *anweisung*
irdigen gebrauch des heiligen abendmals, Helmft.
 LIII. MDCCXLVII.

ima classis comprehendat scripta catechetica, qui-
schismus emblematis ornatus est, eum in finem,
nata præceptaque ope illorum facilius a memoria
ntur. Sic prodierunt: emblematischer catechismus;
ist vnd finreiche gedancken vber die hauptstucke
der lehre, nach ihrer in dem kleinen catechismo be-
n abtheilung vnd auslegung Lutheri, Norimberg.
 XXII. 12. PAVLI VERMEHRII *biblischer bilder*

vnd

kehren und wider die kriegspressuren trachten kann
 MDCXXXVII. 12. 10. HENR. WIEGLEBII *g*
catechismi Lutheri, cum præfatione Aug. Herm
ckii, Hal. MDCXCVII. MDCCII. 12. anleitung
des christenthums nach den fünf hauptstücken des
 Torgau. MDCCXXII. 8.

§. V.

SEQVITVR ordo *tertius* scriptorum catec
 eorumque dogmaticorum, qui studia sua ad
 runt, vt analyses ac tabulas catechismi elabo
 que ostenderent, quo modo diuersa eius dogm
 se cohæreant; ita autem operam laudabilem ful
 quia adcuratus rerum ordo cum in docendo
 discendo multum adiumenti habet. Spectant

CHRISTOPH. BARBAROSSAE *analysis c*
 cum præfatione theologorum rostockiensium,
 MDXCV. fol. Goslar. MDCXI. 4. præter quam, e
sitiones catecheticas ad ductum Lutheri, Brentii
aliorum theologorum MDCXVIII. 4. edidit: *

MELCH. GERLACHII *analytica catechismi pa*
ri, Vitemb. MDCIV. 8. **

BRUNO BAYR *catechismus Lutheri, Vitemb.*

explicatus, Magdeb. MDCXXI. MDCLII. 8. Vitemb.

XX.

E. SACMEISTERI *sciagraphia; seu analyfis cate-*
chizmi in tabulis, Rost. MDCLXVII. fol.

CLIPP. IAC. SPENERI *tabula catechetica, quibus*
capita catechismi minoris magni nostri Lutheri et sub-
stantia economica, in certa pensa distributa, adiectis
materiis festalibus simplici methodo tractantur, quæ
sunt Francof. ad Mœn. MDCLXXXIII. fol. cum ac-
cessibus MDCLXXXVII. MDCXCI. 8. germanice, inter-
prete Georg. Pritio, MDCCXIII. et in formam hymno-
rum redactæ studio Io. Frider. Starckii sub titu-
lo *gottgeheiligte sing schule*, MDCCXXXIII. 8. Dignæ
sunt cultores doctrinæ catecheticae familiares sibi

IO. FRIDER. MODELII *catechetische erlauterungsta-*
beln der kleinen catechismus Lutheri und die darüber
fragen Gefenii, Guelpherb. MDCCXLI. 12.

VID. GVIL. DEMRAHTII *kurtzer begrif der ordnung*
des, nach anleitung des catechismi Lutheri, zum cate-
chismi gebrauch in tabellen, cuius libelli tertia eaque
editio Hal. MDCCII. 8. lucem adspexit. Præterea
sunt: IO. SPANGENBERGII et OLEarii *tabula ca-*
tholica; quales autem istæ sint, ignoro. Id potius addo,
CHRISTOPH. MEVRERVM *tabulis synopticis com-*
paratiui butteriani, Helmstad. MDCCV. 4. editis, *isagogen in*
gram catechetica præmisisse eaque singulorum cate-
chismi minoris capitum analyfin breuioremque explicatio-
nem, laudatis quibusdam auctoribus, exhibuisse. Subiici-
unt catechismi, vti vocantur, *harmonici*, quorum varii
orari solent: PETRI SCHOENBERGERI *harmonicus*
bis mus practicus, germanice Francof. MDCXXVII.
XXX. 8. quo minor Lutheri catechismus, ex cantioni-
cius sacris: pericopis euangelicis atque epistolicis
riaque de cruciatibus seruatoris nostri illustratus. con-
iungitur: TILÆM. HESHVSII *psalmocatechesis*, IMDCXIV. IO.
ANDRI *Lutheri catechismus biblicus; seu harmonia ca-*
tholica cum scriptura sacra, succice; germanice autem in
PFEIFFERI libello, cuius titulus est: *bauer glaube*.

Iuris

ri complectuntur; quædam autem et eui
exarata fuerunt, vt disquisitioni publicæ t
Auctores eorum quum laborem hunc suscep
catechetica vna cum aliis bene meruerunt.
illorum sunt:

DAV. RVNGIVS, cuius exstant: *disputat
collegiis, seu classibus comprehensæ*, quorum p
chesin' perspicue declarat, disputationibus xvii.
symboli apostolici genuinam sententiam breuiter es
tationibus xiv. et tertium *errores caluiniani*
disputationibus viii. Vitemb. MDCVIII.
harum dissertationum octo et decem etiam V
in lucem exierunt:

IO. FOERSTERVS, qui reliquit: *thesauru*
cum; siue decades duasdeuiginti problemati
δεσφνητικῶν, partim περατικῶν, ex quinque cat
rana partibus, distinctis disputationum exerciti
atque ventilatas, Vitemb. MDCXIV. quæ de
antea singulatim produissent ab anno MDXC. i
logo: quinque de symbolo apostolico: tres
dominica: quatuor de baptismo: ac tres de
cænæ, postea inscriptione, a me adducta, orna

GEORG. RITTERVS, cuius studio lucen

christlichen lehre des catechismi nicht allein zu
nehmen; sondern auch in den ietziger zeit in
nen religions articuli wider allerhand verführung
testwort mit gutem beständigen grund der wahrheit
verwahren, befestigen und vertheidigen kanne, Franc
MDCXI. Gies. MDCXII. 12. Luneburg. MDCX
latine cum inscriptione: catechetica; seu christ
nae protomata, e variis seculi huius controuersis
capita catecheseos minoris, quam vocant, ad
Suinf. MDCVI. 12. Gies. MDCXXIV. 12. *

Catechismus dantiscanus; siue catechismus
MDCXLVIII. cuius ideo mentionem facio, qui
est, vt vera dogmata vna cum falsis, contra i
exhibeat. Impugnare istum, CAROL. VON
in libro, cuius titulus est: catholische se
MDCXLIX. adnissus est; ministri autem verbi d
nenses ei restiterunt, in lucem emittendo: *vertheidigung des dantziger catechismi*, so von den
predigern des orts hiebvor ausgegeben und in ei
baren schrift von p. Carl. von Kreuzen angefocht
Gedan. MDLI. 8.

MICHAEL SAMMANNI evangelischer
allerhand nothwendigen fragen und beantwortun

BRANDVS MONITRAUIT CUM IN *act restung ae*
chismi D. Luthers vnd bericht auf vnd wider
zu Graitz boshaftige, tuckische verbaferung, v
verstumlung desselbigen; Tubing. MDLXXXVII
dem fernern bericht von weiterer verfalschung
catechismi D. Luthers, ibidem MDLXXXVI
 scriptis addatur eiusdem: *ausklopfung des vom*
iesuiten, zusammengeflachten lutherischen b
 ibid. MDLXXXVIII. Quum catechismus hic i
 describeretur Bregæ, vt titulus habet; z
 Oliuæ MDCLXXXIV. SAM. SCHELGVIGIVS
 opposuit ei: *catechismusreinigung*, Gedan. M
 Francof. MDCCXIII. 8. et *die allerreineste cat*
gung, Gedan. MDCLXXXVI. 4. Francof. M
 postquam eiusdem catechismi plures editiones
 Prag. MDCLXXXVIII. Vienn. MDCXCVIII. T
 nec romanæ curiæ addicti negligebant, fallac
 rum voluntates captare, obuiam iis iuit: N
 SIVS in *dem kleinen catechismo Lutheri, aus*
schriften erklart, MDCCIII. post editionem
 chismi huius, quæ inscripta: *curiæuser christent*
chismus, aus den buchern D. Mart. Lutheri
æsterlicher zeit des iahrs 1722. den herrn h
aufstehens von ibrem irrolauben neu aufsel

der abfertigung des so genannten curiosen christlichen catechismi, Ien. MDCCXXIV. 12.*

Ad locum hunc referendus etiam est catechismus, qui *catechismus cryptocalvinianus vitembergensis* adpellatur. Exiit ille cum titulo: *catechismus, continens explanationem simplicem et breuem decalogi, symboli apostolici, orationis dominicæ, doctrinæ de penitentia et de sacramentis, contexta ex corpore doctrinæ, quod amplectuntur ac tuentur ecclesiæ regionum saxonicarum et misnicarum, quæ sunt subiectæ ditioni electoris Saxonie, edita in academia vitembergensi et adcommodata ad usum scholarum puerilium, Vitemb. MDLXXI. 8. atque iterum litterarum formis expressus est non solum eodem anno Vitembergæ et Lipsiæ; sed etiam cum verbis, in titulo adiectis: et iam denuo recognita, addita consignatione, in quibus partibus scriptorium D. Philippi essent loca, hæcenus ab aliquibus impugnata, Vitemberg. MDLXXII. 8.** Idem prodiiit germanice, ita inscriptus: *kurtze und nutthige fragen und antwort, so neben dem catechismo des ehrw. herrn D. Mart. Lutheri für kleine kinder und schlechte einfaltige leute mægen gebraucht werden, welche andere lange auslegungen nicht fassen; noch behalten können, Vitemb. MDLXXI. 8. Scripsit illum non CASP. FEVCERVS, quemadmodum nonnulli arbitrantur; sed CHRISTOPH. PEZELIUS, omnesque theologi, qui eo tempore Vitembergæ sanctiores litteras publice docebant, istum adprobarent ac præfationem præmiserunt, nominatim: *Fridericus Widebramus, Henric Mællerus, Caspar Cruciger iunior*, una cum iam dicto *Pezelio*. Perspicua doctrinæ calvinianæ vestigia in eo conspicienda se præbent: de vnione videlicet personali duarum naturarum in christo: de officio eius mediatorio atque adscensione in cælum: inprimis de**

Hh 3

facra

* eiusmodi catechismum Lutheri pontificii etiam ediderunt sub titulo: *christlicher catechismus D. Martini Lutheri, aus seinen buchern zusammen gezogen, MDCCXLIV. 12. de quo legantur: die neuen beytræge von alten und neuen theol. sachen, 1752. p. 508. Spectat et huc: THEODOR. MORETI catechismus Lutheri ex verbis Lutheri, catholice loquensibus, MDCLXVI. adde ASCIANI; siue ZIMMERMANNI montes pietatis p. 436. 443. sq.*

** conf. FEVERLINI *biblioth. symbol.* p. 203.

HESHVSII, COELESTINI ET KIRCHNER
 vor dem neuen unreinen und sacramentirischen ca-
 cher zu Wittenberg: brunſuicensium bedenci
 neuen wittenbergischen catechismo gestellet, der
 stenheit zur warnung ausgegangen: guelfpherby
 dencken vom catechismo etlicher wittenbergische
 gensium bedencken; oder censura von dem neu-
 gischen catechismo: mansfeldensium bericht
 von dem wittenbergischen catechismo. Omnia
 MDLXXI. publicæ luci exposita sunt. Ab ac
 vt catechismus defenderetur, iidem libelli
 dierunt, vtpote: bericht eines gottsfurchtigen
 lehrten und wohlverdienten lehrers der christl
 von dem wittenbergischen catechismo; item ausſ
 ni und doctoren, professoren der theologischen fa-
 tenberg, an alle fromme christen von wegen der
 verleumdung wider den neulicher zeit zu Witt-
 gangenen catechismum atque alii; non defui
 inter nostrates, qui eos adcurate feliciterque
 Plura de scriptis, quæ huc spectant, dic
 libri theologiæ polemicæ a me enarrandi sunt

---

* consulemus de catechismo hanc: ~~unreine~~ ~~unreine~~

CHRISTOPH. IRENAEVS in catechismo quodam
laci de peccato originali ita proposuisset, vt
robaret, aduersus istum in lucem exierunt: ANDR.
II *rettung des heiligen catechismi, wider den schwarm*
II *manichaer und substantiisten*, cum Io. Wigandi
II, Ien. MDLXXII. 4. et ienensium theologorum
II *und erinnerung vom sickenwerck M. Irenaei, wie*
II *vint, wider gotteswort und den catechismus Lutheri*
II *manichaer schwermerey beschænet, daß die erbünde*
II *esen*, MDLXXII. Referri etiam huc potest: IAC.
II *warnung vor der caluinischen neuen erklerung*
II *chismi*, Tubing MDLXXXVIII. 4. quod scriptum
II est interpretationi catechismi virtembergensis,
II Caluini sectatore ita exarata, vt falsa reforma-
II gmata inspersa essent. *

Igo tertiam classem huiusmodi scriptorum, eorum
II quibus de lutheranorum, non Lutheri, libris cate-
II dmicatum est. ADOLPH. HELDIUS et IO.
II vs ediderunt: *kinderlebre nach dem catechismo Lu-*
II *DCXXXIV. 12. contra quem catechismus quum*
II *HAVEMANNVS iuris publici faceret: schrifftma-*
II *schen*, auctores illius *ebrenrettung*, scripserunt.
II post annis ad iam dicti HAVEMANNI opusculum,
II alius est: *grundfragen uber die vornehmsten glau-*
II *ckel nach ordnung des catechismi Lutheri zu erbau-*
II *einfaltigen: zu unterweisung der erwachsenen iugend*
II *erzogthumer Bremen und Verden kurtzlich und kler-*
II *setzet*, Stad. MDCLVII. 12. impugnandum IACOB.
II NNVs. se contulit; cui tamen HAVEMANNVS,
II caluinismi et syncretismi aduersarius fuerat, ad
II sionem libro inscripto: *ergerliche zænckereyen in*
II *chen*, MDCLX. se opposuit. Inprimis de IVSTI
II *catechismo* multa disputata sunt. Ille sub titu-
II *catechismuschule, das ist, kurtzer vnterricht, wie*
II *ismuschule bey der iugend und den einfaltigen zu*
II primam lucem adspexit Luneb. MDCXXXI. 12.

II ris nomine, ac Argentorati cum Io. Schmidii præ-
II fatione

Hh 4

sammen gezogen sind, Luneb. MDCXXXV. 8. *Justi Gesenii kurtze catechismus fragen uber den Lutheri*, quæ quæstiones sæpenumero edi *Casp. Calucrio* et *Io. Eberh. Buffmanno* locu additamentis. Magnam existimationem cati sibi conciliauit, præsertim in terris luneburg noueranis et brunsvicensibus; nec immerito enim virtutibus, quæ libellos catecheticos o. Ac quamuis nonnulli eum in suspensionem prau narum deducere voluerint, maxime quum de regionibus bremenensibus ac verdensibus ad n instituenda, edictum publicaretur, ac cateo quæstionibus nonnullis auctus, hunc in fines direx; non defuerunt tamen, qui pro tuenda te pugnarent. In certamine hoc scriptorum cem exiit; sed non est, quod ista loco hoc Pleraque constant quibusdam tantum chari Pauca habent multum momenti: immo non scripta, vt haud obscure prodant, auctores ruptis adfectibus suis nimium indulgisse. * .

---

§. VIII.

MODVM duo genera scriptorum, quæ ad cath-
 luthoranum pertinent, adhuc expofui: alte-
 raticum: alterum polemicum; ita reftat, vt
 roque adiciam idque *hiftoricum*. Verfantur in
 n manibus varii libri ac commentarii, quibus
 techetica continetur, ea ratione defcripta, vt
 tim ad catechifmum; vel fpeciatim ad eum,
 herus dedit, fpectent.

riptis hiftoricis iisque vniuerfis principem locum
 GREGORII LANGEMACKII *hifloria catechetica;*
famlete nachrichten zu einer catechetifchen hiflorie,
 artibus, quarum prima exiit Stalfund. MDCCXXIX.
 MDCCXXXIII. et tertia, poft auctoris obitum,
 8. Opus eft, quod multam diligentiam oftendit;
 iudicium; quum autem auctor, morte impeditus,
 ad finem perducere potuerit, in hifloria catechetica
 ore ea tantum perfequitur, quæ ad catechifmos no-
 defixæ pertinent. Ad idem argumentum enarran-
 de operam adhibui in *der einleitung in die catecheti-*
orie, alterer, mittlerer und neuerer zeiten, ibique no-
 fuppeditaui fcriptorum catecheticatorum, quæ non
 a luthoranis; fed etiam a pontificiis, reformatis, ar-
 tis, focinianis, fanaticis, græcis ac iudæis edita funt;
 en modo, vt breuitati ftuduerim.* CHRISTIAN.
 RE. WILISCHIVS emifit *difertationem, hifloriam cate-*
m breuiter delineantem, Altenburg. MDCCXVIII.**
 ertas partes hifloriæ huius fingulari ftudio descri-
 t. cuius generis funt: CHRIST. HENR. ZEIBICHII
ifche catechifmus hiflorie: *** CAROL. CHR. HIR-
nurnbergifche catechifmus hiflorie, Norimberg.
 LII. 8. GEORG. HENRIC. GOETZII *miracula catechifmi*
i; oder fonderbare denckwürdigkeiten des catechifmi
i, Lubec. MDCCXVII. 8. CHR. IVNCKERI *unfchatzba-*

Hh 5

rer

uctio hæc præmiſſa eft BVDDEN *catechetifchen theologie.*
 a eft eiufdem *iubil. altenlurgens.*

præ fe habet, veluti copioſam præfationem, *catechifmus vna-*
te, MDCCXVII. 8. editus.

CAPIT. IV. SECT. II. DE SCRIPTIS

r catechismusrum der chur vnd furstlichsechsischen lan-
enac. MDCCX. *

§. IX.

NTEQVAM finem narrandi faciam, quales libri cat-
 eos a theologis nostris profecti sint, neque inutile
 re a loco hoc plane alienum esse, puto, si et si a m-
 ngantur, qui præcepta de institutione catechetica
 munis vsus fecerunt ac dedita opera monstrant
 modo rudiores in præcipuis religionis christianæ
 tibus sint erudiendi. Venerunt in eruditorum con-
 tum:

CHRIST. KÖRTHOLTI *aufmunterung zur catechisma-*
ung, Kilon, MDCLXIX. 12. IO. IOACH. ZENTGRAVII *tra-*
atus historico-theologicus de catechisatione ex ebr. v, 12. sqq.
 , I. sqq. Argentorat. MDCC1. 4. quo octo dissertationes
 mprehenfæ sunt: de religionis christianæ catechesi: de
 usdem capitibus: de eius necessitate: de sufficientia ca-
 chetica: de simplicitate catechetica: de informatione ca-
 chetica: de catechesi Pauli apostolica eiusque capitibus
 catechumenis: CHRIST. MATTH. SEIDELII *unterwe-*
g zum rechten catechisiren, Berolin. MDCCXI. 12. Stern-
 DCCXIV. 12. IO. GVIL. BAIERI *aphorismi de institutio-*
ne catechetica ad præfationes catechismorum Lutheri. Le-

stationibus de quouis catechismi capite: LEONH.
ai institutiones theologia catechetica ad genuinam,
us verbum dei tradendi, methodum comparatae, AL-
 DCCXXVII. 4. Priore parte auctor historiam cate-
 chetice breuiter enarrat; posteriore autem, quæ didactica
 est, de catechetis: de catechumenis: de methodo ca-
 techisationibus disserit.* Consilia SPENERI
 de instituendis, quæ in libris eius disperse data
 collecta habentur in libello, inscripto: PHIL. IACOB.
is gedanken von der catechismus information aus des
ses schriftten vnd sonderlich dessen theologischen beden-
den brieflichen antworten zusammen gesucht vnd gesprachs-
getragen von einem freund der catechetischen vebungen,
 DCCXV. 8.

*****

CAPITIS QVARTI

DE

THEOLOGIAE CATECHETICAE

SECTIO III.

DE

CATECHETICIS PONTIFICIORVM.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

merantur pontificiorum Deinde exponitur de ipso catechismo
, Lausberi tempore scri- romano §. III.

ortem eius usque ad cate- Deque scriptis catecheticis, post cate-
omanum prodierunt §. II. chismum romanum editis §. IV.

romani pontificis adfectatores vidissent, quan-
 tum adiuumentum Lutheri catechismus ad propa-
 gationis nostræ dogmata adtulerit, atque utilita-
 temque catecheseos intellexissent, exemplo
 alii, itidem ad studia catechetica se admouere
 cœpe-

lizer. supplm. tom. ix. p. 237. auserlesene theolog. bibliothek.
i. ii. p. 998.

ubi non solum symbolum apostolicum, decalogus dominica, quibus tribus partibus ætate ista apud catechismus absoluebatur; sed etiam salutatio applicantur: **

IOANNIS, episcopi misenenfis, *christliche lehrerichte des rechten glaubens und gottseligen lebens* MDXLI. 4. qui liber interpretationem symboli atque orationis dominicæ complectitur auctoritat, se non omnia religionis nostræ dogmata plumbare, inprimis quando de meritis bonorum operum noxarum venia loquitur: ***

ANONYMI *christiane institutionis enchiridion provincialis colonienfis* editum, quo vetus romana et præligio adferitur: noua reuocatur, Venet. MDXLIII. præter tria catecheseos capita de symbolo apostolice religionis dominica ac decalogo, tractatio inuenitur de sacramentis: de modo precandi: de indole, differentia legis. Memoratur quoque IOD. CLICHTOVEI C

§. II.

A tempore, quo Lutherus vitam finierat, catechismus romanum, in primam lucem emerit pontificios non defuerunt, qui in libris c

dis studia collocarent atque id agerent, vt
 i cœptum, perpolirent ac laudem, cum luth-
 eranum, meritorum de catechesi haberent;
 præstiterunt, ea non ipsi ciuitati christianæ;
 si romano salutaria fuerunt. In censum hunc

ROPPERVS, cuius exstat: *institutio catholica, elementa
 pietatis succincta breuitate complectens*, Colon.
 MDL. MDLIV. 8. Antuerp. MDLVI. 8.

. CANISIUS, qui duplicem catechismum, '*maio-
 rem*', reliquit. Vterque singularem laudem
 onemque apud curiæ romanæ addictos habet, eam-
 lem fere cum catechismo romano, quam in rem
 nes tamque variæ versiones testantur. Illius;
 de, scribendi prouinciam iussu Ferdinandi I. in-
 cepit, * dictusque imperator, postquam vna cum
 tiola cum adprobauerat, voluit, vt in lucem emit-

Primum igitur prodiit sub inscriptione: *summa
 et institutionis christiane*, MDLIV. sine auctoris no-
 necque editionem plures aliæ subsequutæ sunt,
 DLXVI. cum præfatione *Canisii* ad senatum popu-
 loniensem, atque adpendice de *hominis lapsu et iusti-
 tuncundum sententiam et doctrinam concilii tridentini*:
 MDLVII. MDLX. MDLXVI. MDLXXIV. MDXCII. Paris.

Venet. MDLXXIV. Colon. MDLXXXVI. fol. MDCXI.
 .12. Mogunt. MDCII. 8. Dilling. MDLXXI. MDCXXI. 8.
 .Germanice euulgatus est cum titulo: *der groſſe cate-
 chetri Canisii*, auctoritate Valerii de Maccionis, episco-
 niensis, Hannou. MDCLXXIV. .2. et mandato lobſt.
 ., hildesienſis episcopi, Hildesf. MDCXCVI. 12. quo
 etiam prodiit, Prag. MDCXCVII. 8. Norimberg. cum
 us, MDCCVI. 8. Mogunt. MDCCIX. 16. Ratisbon.
 .2. Argentorat. MDCCXXII. 8. Locupletiolem
 catechismum hunc *Petr. Buseus*, testimonia scri-
 ptæ ac patrum ecclesiasticorum, quæ Canisius tan-
 tum

qua multum copia quasdam tantum preceperunt
 easque colonienfes MDLXVII. 8. MDLXXV. MDCXV
 dillingenfem MDLXXII. 12. antuerpiefes
 MDLXXVI. 16. cum figuris et MDLXXXIX.
 MDXCI. hildeshenfem MDCCIX. In varias quoc
 conuerfus fuit. Lucem adfpexit germanice
 MDCLVIII. Herbipol. MDCLXIV. Amberg. MDCL
 nouer. MDCLXXXIV. 12. Osnabrug. MDCLXXXVI. 12
 MDCCV. 8. Hildesh. MDCCIX. MDCCXXVII. Color
 Erfurt. MDCCXIV. MDCCXXXVII. MDCCXXXII. 12
 latine Parif. MD C, VIII. 16. græce et ebraice flu
Mayreri, Ingolftad. MDCXX. 12. Dilling MDCXX
 ce MDCXXII. 8. gallice Hannou. MDCLXVIII. 1
 ric. Vienn. MDCIV. item græce, latine, gallice,
 hemice cum imaginibus, Aug. Vindelic. MDCXIII
 Exftant etiam: *fragftücke vber den catechismum*
golftad. MDCXL. 12. Contra librum hunc in lucer
 10. GRYPHII *wiederlegung des catechismi Ca*
 MDLXX. 8. 10. WIGANDI *warnung vor dem cat*
nifti, Ien. MDLXX. 4. PAVLLI SCHEIDLI
derlegung des kleinen Iefuitifchen catechismi Canifti
 MDLXXXVIII. 8. Dedit etiam LAVRENT. REIN-
cturas anti-Caniftanas.* Qualis viriusque ca
 nifti fit exiftimatio apud præfulis romani ad

FRIDER. NAVSEA, qui *catechismum catholicum* reliquit, quinque libris constantem et MDLVII. vt perhibetur, datum: *

BARTHOL. DE CARRANZA, cuius catechismus, lingua hispanica conscriptus, prodiiit Bruxell. MDLVIII. fol. ingenti volumine. Agitur ibi de articulis fidei: de decem præceptis: de septem sacramentis: de oratione, ieiunio et eleemolyna. etiam et quartam partem catechismi huius *Binetus* in linguam gallicam transtulit ac publicæ luci exposuit sub titulo: *des sept sacremens de l'eglise et des dispositions necessaires pour les recevoir avec fruit*, Paris. MDCXCII. 12. de *priere, du iune et de l'aumone, avec une explication de l'usage dominicale*, Paris. MDCXCIV. 8: Librum hunc auctoris in carceris miseriam adtulisse, relatum legitur. Propterea ille fuit in *romano indice*: **

EDMUND. AVGERIVS, cuius *catechismus, id est, catholica christiana iuuentutis institutio*, gallice Lugd. MDLXIII. latine Grece, Paris. MDLXIX. et hispanice Valent. MDLXV. 8. Calar. MDLXIX. Tudel. MDLXXIII. Madr. MDLXXV. 4. prodiiit. *Franciscus Antonius* eum *commentario* locupletavit, cum quo illum esse Madrit. MDXCII. scriptores referunt. Apud pontificem catechismus hic in magno pretio est: ***

Adiungo duos illos catechismos, qui ad normam novæ formulæ, interim dictæ, ita compositi sunt, vt cum dogmatibus

Index p. 244. ALEGAMBE *bibliothec. scriptor. societ. ies.* p. 662. MAXERVS in *ecclesia papæ lusberan. reformationis patrona et status*, diff. II. cap. 4. p. 94. KOECHERVS *biblioth. theol. p. 640. sqq.* inprimis in *den catechetischen geschichten der protestantischen kirche*, cap. 3. p. 47. et auctores *der unschuldigen nachrichten*, 1716. p. 4 s.

HOORNBEKKIUS *miscellan. sacr.* p. 221. et DYPINIVS *biblioth. des auteurs ecclesiastiqu.* tom. XIV p. 194.

ANTONII *biblioth. hispan. nou.* tom. I. p. 149. ECHARDI *scriptor. ordin. predicator.* tom. II. p. 241. quorum ille Bruxellis; hic autem Antuerpiæ librum hunc prodidisse, scribit, licet vterque eundem annum editionis indicet. Fata catechismi huius ac qui ad eum pertinent, auctores recenset KOECHERVS in *den catechetischen geschichten der protestantischen kirche*, p. 33. sq.

Index ALEGAMBE *biblioth. scriptor. societ. iesu* p. 104. ANTONII *biblioth. hispan. nou.* tom. I. p. 88. tom. II. p. 6. ac DORIGNY *viam Augerii*, quæ Lugdun. MDCXVI. gallice in lucem exiit.

norum MDL. MDLXI. fol. Latine redditur ita
lactii sub titulo: *catechismi catholici* prodie
 MDLXI. Leuon. MDLXXVI. Antwerp. MDX
 cum concionibus de sacrificio missæ. Præter se
 in lucem exiit eius: *breuis institutio ad christi*
anum, Mogunt. MDLIX. 8. quæ explicationem i
 stotici, orationis dominicæ, salutationis ange
 præceptorum, septem sacramentorum com
 duplex catechismus ei tribuitur: alter maior;
 difficile est, definire, qualis utriusque sit ru
 panus nemque iam adductus haberi debent m
 nor? Id constat, MATTH. FLACIVM ad op
 lendum se contulisse atque edidisse: *confutatio*
larnæ Sidonii, MDXLIX. 8. ac germanice infer
derlegung des catechismi des larnen bîschöfs von
 ccessionibus quibusdam, Magdeburg. MDL. 4
 SIDONIIVS defensionem catechismi sui suscep
 editioni *institutiōis ad christianam pietatem*
 MDLII. 8. adiectam, alio scripto FLACIVS ei re
 titulus est: *kurtze antwort auf des larnen bîsch*
don tebliplerey, damit er seinen antichristlichen
verteidigen will, 4. Contra eundem catechism
 GANDVS scripsit: *communefactiones quasdam ex*
chismo maioris sui instituti

interpretationem symboli apostolici, decalogi, orationis dominicæ et sacramentorum. Emisit præterea in lucem: *christliche ermahnung an der naumburgischen stifts unterthanen und verwandten, wes sie sich bey dem vorgefallenen hochbeschwerlichen misverstand in religionsfachen halten sollen.**

Memoratis libris pontificiorum catecheticis adnumerandi sunt alii, iique:

PETRI DE SOTO *doctrina christiana compendium, in usum plebis recte instituenda*, Dilling MDLX. 12.**

CASP. CONTARENI *catechismus; siue christiana instructio*, Florent. MDLIII. vbi inprimis de septem sacramentis ecclesiæ romanæ copiose exponitur ac de dogmatibus, inter pontificios ac lutheranos controuersis, differitur:***

DOMIN. DE SOTO *catechismus; siue doctrina christiana*, Salamantic. MDLXIII. 12.*

RENATI BENEDICTI *catechisme et instruction populaire*, Paris. MDLXVI. MDLXXIV. 4. ** Reliquos eiusmodi, catechismorum auctores, quorum plerique non satis celebres sunt, DOMENECVM, PEREZIVM, MARINVM, LAMBERTVM VAN BALVEN, MONLVCIVM, LINDANVM, BARTHOLOMAEVM DE MARTYRIBVS ac quosdam alios consulto prætereo, ne enumeratio longior fiat, quam par est.***

S. III.

CATECHISMI, quos nunc enarraui, priuata tantum scripta erant; cogitatum autem etiam fuit de compendio catechetico, quod publica auctoritate apud romani pontificis adfœclas valeret, decretumque in concilio tridentino-

* vide SCHAMELII *Naumburgum litterarum* p. 45. et *supplem. vindic. catecheticar.* p. 109;

** conf. QVETII ET ECHARDI *scriptor. ordin. prædicator. tom. II.* p. 134.

*** est quoque in eius *oper.* p. 533.

* ANTONII *biblioth. hispan. nou. tom. I.* p. 257.

** NICERONIVS in *mémoires tom. XLI* p. 19.

*** si quis tamen horum auctorum scripta catechetica scire velit, legat ille: KOECHERI *catech. zij be gej. bichn. der pæstij. ben kirche, cap. 2.* p. 24. seqq. vbi ista diligenter ac distincte recensentur.

ad catechismum componendum diligenter ad
hique, vt voluntati eorum satisfacerent, compen
doctrinæ christianæ conscripserunt; minus aut
potuerunt proferre. Nonnulli varia in isto
et quoniam ex omnium voluntate conciliu
erat, sancitum est,* vt hoc atque alia negoti
pontifici romano, cuius amplissimo honore Pi
re isto perfungebatur, traderentur. Ex m
opus susceptum ac perfectum fuit. Quod
adinet, nonnulli* tradunt, catechismum h
cardinale compositum esse. Alii** adfirmant,
leto eum tribui posse; sed plures doctos vi
operam suam contulisse, nominatim: Leonardu
archiepiscopum lancianensem, ex ordine p
Aegidium Fuscararum, episcopum mutinent
ciscum Forerum, eiusdem ordinis, ac postqua
suo perfuncti fuissent, maioris adcuracionis c
les Borromæum, Sirletum et Antonianum adiu
buisse. Vt idem catechismus vero atque c
habitu vestiretur, negotium hoc Paulo Ma
esse, scriptores quidam litteris mandarunt; cui

---

* habet hoc A. L. B. Y. in *vita Sirleti*.

Julius Poggianus et Cornelius Amaltheus, veluti solentur.* Multæ variæque editiones, versiones, nationes eius in publicum conspectum venerunt, et sub inscriptione: *catechismus romanus, ex decreto tridentini ad parochos, Pii V. pontificis maximi iussu, sæpissime*. Primam lucem adspexit latine Romæ VI. 8. in officina Paulli Manutii litterarum formis; postea autem recusus fuit Lugdun. MDLXVII. 8. g. MDLXVII. 8. quæ est prima editio in Germania, oratione cardinalis et episcopi augustani Othonis et, alius habet, *cum maiorum auctoritate et permisso Paulli*, emissa: Leod. ac Paris. MDLXVIII. 8. Colon. XII. 4. MDLXXXI. 8. MDCXXII. 12. MDCLXIII. MDCLXX. 8. LXXXI. 8. Antwerp. MDCVI. MDCXI. 8. aliisque locis ac scribis. Forma tamen suarum editiones inter se differunt. Primæ atque antiquissimæ catechismus, serie re et verborum connexum, sine ulla distinctione exhibitus; in aliis autem iisque recentioribus diuisus est in partes ac capita: in nonnullis etiam in quæstiones et responsiones, cuius ultimi instituti auctor est *Andreas Leodius*.

Non solum sæpissime typis latinis descriptus est catechismus hic; verum etiam in varias Europæ linguas translatus. In germanicum sermonem conuersus sub titulo: *Lehrer catechismus, aus befehl päbstlich. heil. Pii V. nach neuer ordnung des heiligen concilii zu Trient gefertiget*, Ing. MDLXVIII. 4. MDLXXVI. in lucem exiit, cuius interpretationis *Paullus Hoffæus* auctor esse videtur. Gallice et e coniunctim Amstelodam. MDCXCIII. 12. prodiit; ita autem Rom. MDLXVII. Venet. MDLXXI. MDLXXXII. XVIII. Multi in eo operam suam posuerunt, ut eum commentariis illustrarent: immo ex isto systema; aut pendium componerent. Ex illis præcipue *Andreas Leodius* nominandus est, qui catechismum hunc in formam quæstionum et responsionum redegit atque adnotas addidit. Ita instructus, ille sub titulo: *catechismus romanus, ex decreto concilii tridentini et Pii V. pontificis*

memoratum, cuiusmodi sunt: *Leod. 1*
elucidatio scholastica catechismi romani, Leod. 1
 et *summa catechismi romani in gratiam*
 Louan. MDCV. prodierunt:** IACOB. BAIVS
libri quatuor institutionum religionis christiana
romani methodum, Louan. MDCXII. fol. Paris
 GVIL. DAMASVS, qui *catechismi tridentini in*
laeticas, Colon. MDLXXI. 8. edidit:*** AVGV
 TILLVS in *compendio catechismi tridentini*, V
 CLAVDIVS DE SPINA in *compendio catechi*
septem sacramentis, Lugdun. MDLXXX. No
 10. EVSEB. NIEREMBERGII *praxis catechi*
doctrina christiana, quæ hispanico sermone MDC
 exiit; italice autem Rom. MDCLVIII. 8. et ita
 uit, vt Hispanorum episcopi iusserint; eam i
 cis, etiam concionis loco inter ipsa missarum
 gere.* Alii in eo elaborarunt, vt catechismi
 num in epitomen et tabulas redigerent; cuius
 suscepit: GEORG. EDERVS in *compendio catechi*
quo ut antea semper; ita etiam nunc ex decreto
sini pie recteque romana apostolica utitur ecclesi
sione catholica uniuersi concilii tridentini, Co
 MDLXX. MDLXXI. 8. et germanice sub titul

theologischen catechismo, Colon. MDLXX. 8. edito et in *partitionibus catechismi catholici in epitomen et tabulas digestis*, Brix. MDLXIX. Catechismus romanus ipse proœmio et quatuor partibus constat, quarum prima de symbolo apostolico: secunda de septem ecclesiæ sacramentis: tertia de decalogo: quarta de precatione cum generatim; tum speciatim de illius formula, a christo præscripta, exponit. Ita est exaratus, ut ex eo non tam ipsi rudiores præcipua religionis suæ dogmata discere; quam ministri ecclesiæ intelligere debeat, qualis catecheseos ratio sit ineunda. Auctoritatem huius apud pontificios magnam: immo symbolicam esse, documenta satis luculenta ac firma comprobant. Omni iure *catechismi romani* tuetur, quia, quæ ecclesiæ romane propria est, doctrinam adcurate tradit nobisque de gravissimis illius erroribus locupletia ac fide digna testimonia præbuit.*

§. IV.

POSTQVAM catechismus romanus in publicum prodierat, multi pontificii libros catecheticos confecerunt ac numerum eorum, qui antea in lucem exierant, non mediocriter auxerunt. Nonnulli horum præ aliis laudem atque existimationem habent, quæ in certis regionibus, ubi ea valent auctoritate, ad istorum normam rudiores instituantur. Referri debent:

1. *RO. HESSELI catechismus*, Louan. MDLXXI. 8. MDCLVI. 4. minor libris constans, quorum primo symbolum apostolicum; secundo oratio dominica cum salutatione angelica: tertio decalogus et quarto doctrina de sacramentis explicatur. In magno pretio fuit, præsertim apud Belgas: **

2. *ANDR. CROCQVETI catecheses doctrina christiana*, Ant. MDLXXV. præter quam editionem alia anni MDXCIII. adducitur:

Ii 3

CASP.

plures de catechismo romano habentur apud ROCHERVM in *den catechetischen geschichten der päpstlichen kirchen*, cap. 4. p. 76. sqq. adde FARRICIUM *histor. biblioth. parr.* VI. p. 457. vide NICHENONII *memoires rom* XXXIV. p. 392. et DUPINII *biblioth. des auteurs eccles.* tom. XVI. p. 62.

LYDOV. GRANATENSIS varia scripta
eque: *introductio in symbolon fidei: memorial
fidei* cum additamentis: liber de *oratione* atque
ne hispano exarata: in alias linguas conuersa et
ris descripta. Quam sibi adquisuerunt, existi
mediocris est: *

ROBERTI BELLARMINI *catechismus; seu
doctrina christiana*, qui, quum iussu pontificis
ptus esset, in primam lucem exiit italice Romae
et in plures linguas, hispanicam, gallicam, ang
uonicam, latinam, graecam, syriacam, armen
cam, ebraeam translatus est.** Ex tot editionu
versionibus haud difficulter intelligendum est,
curiae romanae addictos singularem auctoritat
talem, qualis romani et canisiani catechismi potu

---

* verior horum librorum notitia haurienda est ex ANTO
bispax. nou. tom. II. p. 32. QVETIFII CECCHARDI
predicator. tom. II. p. 287. FABRICII *Syllaba scripto
rate religion. christi* cap. 30. p. 549. et cap. 31. p. 5
opera Andr. Schottus latine iunctim edidit Colon.
sol. tribus voluminibus.

** versiones has diligenter recensent: NICHOLIVS MAM

NICOL. CVSANI *schola christiana*, quæ germanice et pollice prodiit. Explicantur in ea quæstiones catecheticæ et controuerſi fidei articuli: *

PETR. MICHAELIS *catholischer catechismus*, Colon. MDC. 12.

GEORG. VOGLERI *catechismus*, germanice scriptus, Herbipol. MDCXXV. 8.

ALEXANDRI DE RHODES *catechismus pro iis, qui volunt suscipere baptismum, in octo dies diuisus ac latina et tuminausi lingua distinctus*, Rom. MDCLL. 4. **

PETR. WITTFELTI *theologia catechetica, hoc est, doctrina christiana, quinque libris in gratiam parochorum et litterate iuuentutis explicata, illustrata, contra ethnicos, iudeos, hereticos, auctoritate sacrarum scripturarum, sententiis patrum, decretis conciliorum defensus, roborata*, Monast. Westphal. MDCLVI. MDCLXXV. 8. Auctor Canisium, dum suum, sequutus est: ***

FRANC. AMATI FOVGETI *instructions, en forme de catechisme, ou l'on explique en abrégé par l'écriture sainte et la tradition l'histoire et les dogmes de la religion, la morale chrétienne, les sacrements, les prières, les cérémonies et les usages de l'église*, Paris. MDCCII. 4. cui operi catechetico nonnulli pontificii multam laudem tribuunt. Latine non solum id prodiit Paris. MDCCXV. fol. duobus voluminibus; * verum etiam in alias linguas conuersum atque augmentum fuit: **

PETRI NICOLII *instructions theologiques et morales sur le symbole et sur l'oraison dominicale*, Paris. MDCCVI. 12. cuiusmodi librum etiam de sacramentis edidit:

Christliche lehre der römischcatholischen, Prag. MDCCXX. 8. cui libellus itidem est catechismus, a iesuita quodam, sine nominis tamen mentione, in lucem emissus:

Licht in den finsternissen, qui libellus catecheticus, Colon. MDCCXXIII. 8. iterum editus, magis polemicus; quam dogmaticus

ALEXANDER biblioth. scriptor. societ. ies. p. 629.

VIDE VOGTII catalog. libror. rarior. p. 579.

FABRICIUS histor. biblioth. part. VI. p. 516.

Journal des sçavans MDCCXXVII. mars. p. 325.

WYFINII biblioth. des auteurs ecclésiastiqu. tom. XIX. p. 360.

techismus ad usum studioforum louanensium, Lotu
In Gallia inprimis multi catechismi, in vsum
cesium scripti, in lucem exierunt, quales sunt:
instruction chrétienne, pour le diocèse de Sens, Sen
12. abrégé de la doctrine chrétienne pour l'usage
Sens, ibidem MDCLXXII. 12. catechisme en fa
dressé par l'ordre de m. Claude Ioly, euesque d
MDCLXXIV. 8. catechisme, ou doctrine chrétienne
ordre des messieurs les euesques d'Angers, de la
Luçon, Rupell. MDCLXXVI. 12. Paris. MDCLXX
MDCLXXXIV. 12. catechisme, ou abrégé de la do
ne, imprimé par ordre de monseigneur l'arche
Reims pour l'usage de son diocèse, Paris. MDCL
iterum cum additamentis, ibidem MDCXGII.
fait par l'ordre de monseigneur l'archeuesque de
de Harlay, Paris. MDCLXXXVII. 12. catechism
Meaux, par le commandement de m. Jacques B
Paris. MDCLXXXVII. 12. MDCCI. MDCCVII. 1
Lugdun. MDCXCI. 12.* catechisme composé par
Noyon, pour son diocèse, MDCXCI. atque alii.**

De reliquis taceo et mentionem potius fac
 rum historicorum, quos itidem romani præfi
 vulgarunt. Sic ANTON: DAVEROVLTVS iu

quatuor partibus MDCXVI. 4. in lucem protulit. non latine solum; sed etiam germanice Colon. MDCLXXXV. exiia.* Inprimis huc spectat: CLAVD. *catechismus historice, contenant en abrégé l'histoire de doctrine chrétienne*, qui liber, postquam primum MDCLXXXIX. 12. prodierat, deinde sæpe recusus est: MDCLXXXIII. MDCLXXXVII. MDCLXXXVIII. 12. Bruxell. VII. 12. Exstat præterea eiusdem interpretatio germanica sub titulo: *historischer catechismus, welcher kurzsumma die biblischen geschichten und christliche begreift*, Vien. MDCCL. 8. tum hispanica, Paris. 12. 12. Duobus tomis catechismus hic absoluitur. habet catechismum *minorem*, cuius pars prior historica posterior dogmatica complectitur. In illa scriptura sequitur, paucis exceptis, vbi, pro romanæ ecclesiæ consuetudine, nititur traditione; in hac autem ad indoctrinandum, qui erudiri debent, se accommodare studuit. Alter tomus continet catechismum *maiolem*, eadem translatione concinnatum. Opus ipsum magna laude habet, nec præter meritum, si erronea ecclesiæ romanæ loca remoueantur. Quam enim auctor adhibuit, merito ad rudiores instituendos maxime apta est, quum et singularem vim iucunditatemque cum exemplis committit esse.** Fuerunt quoque, qui catechismos polemicarum scriberent. Nominandus ex illis est: GVIL. BAILIVS *catechismus; seu epitomen controuersiarum nostri temporis religionem*, ab eo sermone gallico MDCIX. editum; ab autem Lamormaino latine conuersum; qui tamen iure in scriptis polemicis; quam catecheticis, locum tuetur.*** In eorum gratiam, qui in sacerdotum ordinem cooptandi sunt, lucem adspexit: *catechismus linandus iuxta doctrinam catechismi concilii tridentini, vtriusque, ad sacros ordines, præsertim ad sacerdotium, non solum*

li 5

solum

ALEGAMBE bibliothec. scriptor. societ. ief. p. 35.

acta erudit. MDCLXXXIX. p. 569. et NICKERONIVM in meires tom. VIII p. 392.

statuit cum RIVETVS in catholico orthodoxo, tom. III. operum I. conf. KOECHERII cateches. geschichte der päpstlichen kirche, 8. p. 155.

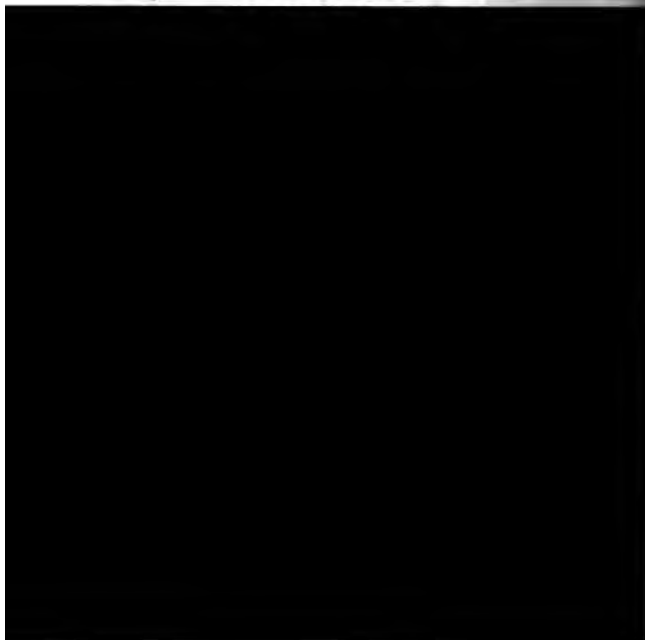
CAPIT. IV. SECT. IV. DE SCRIPTIS

*in promouendis; sed et promotis utilissimum, Colon. MDCCCLXII. Constant et catechismi CROMERI, BVSÆI, DE RIBERERI, DE LEDESMA, RICHELII, SCHERERI, RIQUEZI ac plurium aliorum; in quibus tamen, quæ inferioris ordinis sunt, percensendis ut operam colligam, non necesse esse, existimo. * Sufficiat pro instituti ratione, præcipua huiusmodi scripta enumerasse. Catecheseos studio pontificios lutheranorum exempla videlicet utos fuisse ac perspexisse, id esse perutile, satis probat DEON. FORSTERI *epistola parænetica de necessitate, utilitate ac præstantia catecheseos ad clerum ratisbonensem*, Aug. MDCLXV. 8. ***

CAPITIS QVARTI
DE
SCRIPTIS THEOLOGIAE CATECHETICAE
SECTIO IV.
DE
SCRIPTIS CATECHETICIS REFORMATORVM

ΣΤΝΟΨΙΣ.

erunt persuadere. Luculenta enim documenta satis probant, Lutherum esse primum, qui operam inposuerit, ut catechesin ex tenebris in lucem reducere, atque exemplum, quod alii imitarentur, praeberet. Primi illud sequuti sunt inter reformatos Heluetii.

Inter Heluetios 10. OECOLAMPADIUS primus catechismum, ut videtur, scripsit, quem *Oswaldum Myconium* germanice reddidisse ac Basil. MDXLV. edidisse, relatum legimus.* Hic imitatus est LEO IVDAE ac tigurinis duplicem catechismum dedit: alterum maiorem, germanice et latine; alterum minorem, qui sub inscriptione: *kurtzer catechismus, gestellet von dem dischern des worts zu Zurich*, Tigur. MDLIII. 8. prodiit ac illustratus iussu MDCIX. a ministris verbi diuini tigurinis suo expensus ac variis locis locupletatus fuit.** Anno 1522. bernenses catechismum breuiorem cum liturgia iur. publici fecerunt, atque vsui suorum caeterum sanctione consecrarunt.*** HENR. BVLLINGERO ordo sacerdotum tigurinorum negotium dedit, ut pro scholis catechismum scriberet, qui sub modo dicti ordinis; modo tigurinis nomine, Tigur. MDLIX. 8. MDLXI. 8. in lucem prodiret.* Celebris imprimis est *catechismus tigurinus*, ex *catechismis* LEONIS IVDAE et BVLLINGERI compositus; anno autem MDCIX. a pastoribus ac professoribus tigurinis ea forma ornatus, quam adhuc praefert: publica auctoritate postea confirmatus: in ecclesiis tigurinis rebus atque ita concinnatus, ut cum catechismo palatino eandem similitudinem habeat. FELIX WYSSIVS *analysin* dedit.** PETR. VIRETVS, quum in Heluetia commoraretur, edidit: *exposition familiere, faite par dialogues, le symbole des apotres, contenant les articles de la foi et de*

Inter ADAMVM viz. theologor. germanor. p. 109. et HOTTINGERVM in den heluetischen kirchengeschichten part. III. p. 687.

Inde HOTTINGERVM excitato loco: REIMMANNVM catalog. bibliothec. theolog. p. 419. et ALPHENVM prolog. aconom. catech. Heidelberg.

conf. RVCHATI *histoire de la reformation de la Suisse*, tom. VI. p. 543. 549.

Inter hanc HOTTINGERVS *bibliothecar. quadripart.* p. 334.

ROECHER *catechistische geschichte der reformirten kirchen*, p. 10.

de la religion chretienne, Geneu. MDXLIII. 8. dum est de THEODOR. BEZAE libello *questionum christianarum, in quo precipua christianis capita κατ' ἐπιταμὴν proponuntur*, MDLXXIII. A ac *questionum et responsum christianarum parte est de sacramentis*, Geneu. MDC. 8. * cuius belli et interpretatio germanica memoratur. inter antiquiores catechismorum auctores habentur, CASPAR. MEGANDRVM, PETEREM, OTHON. WERDMVLLERVM, EVRC. IVVM atque alios prætereo: **

Inter recentiores catecheticos scriptores locum sibi fecit: IO. FRIDERICVS OSTEREMISIT in lucem: *catechisme, ou instruction d'chrétienne*, Geneu. MDCCII. 8. eo ordine compositum postquam historia sacra breuiter enarrata, præveritate religionis christianæ ac scripturarum expositum est, primum dogmata fidei secundo symboli apostolici: deinde præcepta vitæ et officia erga deum, seipsum atque alios, vna cum christianum de sacramentis scire oportet, per Magnam estimationem liber hic consequutus ita commendauit, ut sæpe litterarum formis atque in alias linguas conuersus sit. Post prin

ca et hic expertus est; nec omnem adinaduer-
 censoriam vituperationemque effugere potuit.
 ac basileenses theologi putarunt, in catechismo
 libitas esse loquendi formulas, apud reformatos
 iratas; quæ tamen ita sunt comparatæ, vt commodam
 sententiam. Immo non defuerunt, qui istum
 in errorum insimularent; * præbuit autem se-
 dus a concertationibus alienum.** Addo: BE-
 CTETI *catechisme familier pour les enfans*, Geneu.
 8. *Kurtzen unterricht christlicher lebre fur die*
Schulhaus, MDCCXXI. 8. *instruction chretienne,*
familier, Geneu. MDCCXXI. 12. item: *in-*
struction chretienne, ou abrégé du catechisme par E. B. M.
figur. MDCCXXIII. 8.

S. II.

reformati, quum libertate fruerentur,
 eragendi, de eo quoque cogitarunt, vt doctri-
 neticam traderent et rudiores scientiam illius
 erant; dira autem eorum vexatio, in his ter-
 a, impediuit, quo minus magnus istorum nu-
 qui operam ad id retulerunt, vt scripta cate-
 laborarent. Vbi Calvinum huc referre veli-
 esse principem, qui nominari debeat, nullus

CALVINVS edidit duplicem catechismum: alterum
 m, qui gallice MDXXXVI. ac latine Basil MDXXXVIII.
 alterum longiorem, eodem sermone gallico
 MDXLI.

eorum fuit a NAVDARO in *examen de deux traittez, nou-*
es mis au iour par mr. la Placette, tom. II. p. 518. et in
apologétique en faueur d' Osterwald refutée par Phil. Naude,
 II. MDCCXVI. 8. Prodierunt quoque: *remarques sur le cate-*
de mons. Osterwald, Londin. MDCCXVII. 8. auctore
 V. COMBESIO.
 chismo eius legantur: BERNARD in *nouvelles de la republi-*
lettres MDCCIV. mars. p. 325. auctores actor. eruditior.
 IV p. 275. RATHLEF in *den geschichten jetzlebender ge-*
pers. V. p. 295. *unschuldige nachricht.* 1704. p. 93. 821.
heyrage zu den actis historico ecclesiast vol. I. p. 725. 699.
 US KÖRCHER *cateches. gesch. der reform. kirchen*, p. 21.

en la chrestienté, MDLXI. 8. De reliquis ed
 fulto taceo.* Translatus est in plures alias
 manichæam, anglicam, scoticam, belgicam,
 ebraicam et græcam.** Interpretatio e
 auctor *Immanuel Tremellius* esse fertur; Pa
 lucem adspexit;*** græca autem *Henr. Si*
 MDLL. MDLXIII. MDLXV. MDLXXV. MDLXXX.
Tusanus Berchetus edidit Hanou. MDCTV. et
ma etymologia et syntaxeos interpretatione. T
 la hæc catecheseos auctoritatem sibi conciliau
 tis reformatis ad publicum vsum in cœtibu
 ac scholis adoptata fuerit. Singulis diebus
 meridiem in ecclesiis gallicis explicata est, v
 nannetensis reuocationem, idque ex synodoru
 nationalium decreto.* Heluetii eam itide
 in primis geneuenses, quorum commodis
 fuerat consecrata. Nec defuerunt in Bel
 Hungaria, atque aliis prouinciis, qui isti
 um statuerent. Continet quinque capita:
 fide, ad ordinem symboli apostolici explica

---

* existat etiam in CALVINI, *operum* parte, qua sr

iue decem præceptis: tertium de oratione, dominica: quartum de verbo diuino ac quinquamentis. Additæ sunt aliquot preces domesticæ, vna cum formulis sacramentorum dorum ac matrimonii celebrandi. *

Caluinium, memorandus est CAROL. DRÉLIN, qui scripsit catechismum; magis tamen in e; quam ecclesiæ gratiam. Prodiit ille hoc *chisme, ou instruction familiere sur les principaux de religion chrétienne*, Par. MDCXLII. ac iterum Berolin. MDCC. 8. Exstat quoque IACOBI liber, cuius inscriptio est: *la doctrine des eglises Sedan*. MDCXIX. 8. ac catechismis adnumerat. autem tantum confessionem fidei, a Galliarum Francisco II. exhibitam, nudis scripturæ testimoniat. ** PAVLLVM FERRI, reformatæ ecclesiæ, catechismum scripsisse, confutatio illius ostendit. IACOB. BENIGN. BOSSVETVS, titulo hoc: *du catechisme de Paull Ferri, ministre de la R.P.*

Metz MDCLV. iuris publici fecit, Paris. 12. Si quis et scripta catechetica huc referre orum auctores natione galli sunt, præter alia: SUPERVILLE *veritez et deuoirs de la religion, ou catechisme, pour l'instruction de la ieunesse*, MDCCVI. 8. *** Amstelod. MDCCVIII. 8. DVBOR-*techisme pour l'instruction de la ieunesse*, Amstelod. IX. 8. non grauior caussa erit, ipsum repre-

§. III.

in tradenda doctrina catechetica librisque, am illustrandam spectant, conscribendis tantis, vt reliquis reformatæ ecclesiæ doctoribus fegniores

---

Dr: BEZA in *vita Caluini*: BÆLIUS in *dictionar. historic. voce Caluin*: KOECHERVS in *den catechet. geschichte der nirten kirchen*, p. 210. sqq. LENFANT in *discours sur les ismes*, cuius antea mentionem feci, p. 100. sq. OTTINGERI *biblioth. quadripart.* p. 334. GARDI *nouu. de la republiqu. des lettres* MDCCVI. mart. p. *journal des sçauans* MDCCVIII. octobr. p. 80.

doque operam posuerunt.

In Anglorum catechismis ille princeps qui apud episcopales auctoritatem publice adpellatur: *church catechism*, iussu regis ED-
ANNE POINETO, ut creditum est, pro cri-
bus ac scholis compositus et MDLIII. in
ac quamvis antea cum MDXXXVII. ac nouo
mandato regis Henrici VIII. ab ipso e-
MDXLVIII. ** a Thoma Cranmero *** com-
tica fuissent exarata atque ecclesiis scholis
publicus tamen illorum usus postea abrogatus
iste sæpe numero. Eodem anno, quo
adspexerat, MDLIII. latine quoque hac inscrip-
chismus auctoritate Eduardi VI. munitus, a
synodo londinensi, anno 552. ad tollendam opi-
nem, ceter. Londin. 8. et cum titulo: catechismi
stiana disciplina summam continens, omnibus
auctoritate regia commendatus. Huius cate-
sunt articuli, de quibus in ultima synodo h
Tigur. 8. prodiit. Nec anglice ac latine
græce quoque ac ebraice: immo aliis li-
latum legimus, catechismus hic lucem videt
plicandum illum atque illustrandum per

of the catechism of the church of England, Lond.
 MDCLXI. MDCLXIII. MDCLXXI. 4. * IO. PRIDEAUX
on the church catechism, MDCLVI. 8. ** catechisme
church of England paraphrased, Londin. MDCLVI. 8.
 ARD. SHERLOCKII *the principles of holy christian*
or the catechism of the church of England paraphrased,
 III. 8. IO. WILLIAMI *exposition of the church ca-*
, Londin. MDCXCI. 8. MATTHAEI HOLE
al exposition of the church catechism in feveral discour-
all the parts of it, Londin. MDCCVIII. 4. *** GILBERT.
 ETI *an exposition of the church catechism, for the use*
diocese of Sarum, Londin. MDCCX. 8. * GVIL.
 III *the principles of christian religion explain'd in a*
commentary upon the church catechism, quod catecheti-
kuptum tanto plausu adprobatum est, ut MDCCXX.
ta eas editio prodiret idque redderetur cum gallice;
germanice, sub inscriptione: lehrsatze der englischen
in form eines catechismi verfasset, Basil. MDCCXXIII. 8.
quem catechismum, sermone germanico editum,
em exiit: vntersuchung des zu Basel berausgekommenen
us, so intitulieret: lehrsatze der kirche, ceter.
et. et Lipf. MDCCXXV. 4. item SAMVEL. CLARKII
osition of the church catechism, Lond. MDCCXXXII. 8.
: explication du catechisme de l'eglise anglicane, Am-
 MDCCXXXVII. 8. quæ expositio merito quidem pro-
 ordinem ac multas viles res, ea comprehensas, lau-
 ob varias autem sententias, minus recte atque ad-
 propositas, et merito reprehenditur. ** Præter
 m catechismum, Angli habent minorem, id est,
 tionem, quam unusquisque addiscere tenetur, prius-
 adducatur ad episcopum, ut ab illo confirmetur, qui
 sape

wood *Asben. oxoniens. volum. II. p. 495.*

x *indem wood dicto loco p. 192.*

erudis. supplum. tom. v. p. 45.

bucherfaal der gelebrt. welt, vol. II. p. 107.

ubegu. raisonnee, tom. x. p. 391. 4. 7. samlung von alten und

ne schol. sachen, 1737. p. 495. 1738, p. 681. auferlesene theo-

lisch, vol. VI. p. 1006.

iuris publici factus est. Inter editiones
 tenet, quæ ita inscripta: *confessio fidei in co-
 rum, auctoritate parlamenti anglicani in-
 ceter. una cum catechismo duplici maiori mi-
 ne anglicano summa cum fide in latinum et*
 MDCLIX. 8. in lucem exiit. ** Nec desun-
 singularem vsum certorum cœtuum christi-
 larum scripti, cuius generis sunt: *cate-
 schola paullina Londini, Londin. MDCI. 8.*
 primis magnus numerus est catechismorum
 res Angliæ condiderunt, eo consilio, vt a-
 que institutionem catechetica, siue hæc
 priuatim fiat, adiumentum quoddam adde-
 dit ALEXANDER NOWEL *catechismum; in-
 tutionem disciplinamque pietatis christianæ, la-
 Londin. MDLXXII. 4.* *** GVIL. PERKINSI
 qui ex anglicano sermone in germanicum
 inscriptione: *catechismus, in welchem anse-
 grunde und fundament der gantzen religion
 nach aber alle hauptstücke des catechismi, als
 das gebet christi, der apostolische glaube und
 te der tauffe und nachtmals ausführlich et*
 Basil. MDCVI. 8. prodit; item EZEC

MDCCXXXIII. MDCXL. 4. HENRIC. HAMMONDVS:
ritical catechism, Oxon. MDCXLIV. Londin. MDCXLVL.
 IL duobus voluminibus, 4. * ISAAC. WATTVS varia
 catechetica composuit, quæ *Chr. Bern. Kayser* ex angli-
 sermone in latinum conuertit atque edidit sub titu-
 line *catechetische schriften*, Hannou. MDCCLI. 8. **
 eiusmodi scriptis emittendis operam dederunt:
 BAXTERVS, THOM. CARTWRIGHTVS, IO.
 READINGVS, IO. OWENVS, GVIL.
 TAYLOR et plures alii, quorum
 librorum vt ipsos percenseam, non necesse esse,
 cor. ***

Belgio, ex quo ibi sacrorum facta est emendatio,
 catechetica minus quidem neglecta fuit; ad istam
 tradendam compendia adhibita sunt, nunc Io. Cal-
 Martini Micronii: præcipue sequenti tempo-
 catechismus palatinus, qui per decretum synodi dor-
 in regione hac ita receptus est, vt ad normam
 rudiores in ecclesiis ac scholis instituerentur, quem-
 odum posthæc vberius monstrabo. Antea ad publi-
 vsum translata est confessio embdana cum minori
 chismo, in belgicam linguam translato MDLIII. a Ioanne
 ac minor catechismus, cuius auctor est MARTI-
 MICRONIVS, sub titulo: *der kleine catechismus*;
kinderlehre belgice cum præfatione Ioann. a Lasco
 v. 8. et adhuc sæpius editus. * Catechismus, qui bel-
 prodiit cum inscriptione: *kurtze unterweisung der*
in der christlichen religion, Goud. MDCVII. 8. dedit
 ac turbarum materiam; nec publicam adquirere
 potuit auctoritatem. ** Quæ exstat GVIL. AMESII

Kk 2

christia-

£ WOOD *Asben. oxoniens. volum. II. p. 246.*

JASTII *sbeol. bibliob. vol. VIII. p. 217.*

plures scriptores catecheticos gentis anglicanæ recensent, præ-
 LIPENIVM in *bibliobec. theolog. tom. I. p. 245. sq.* KEMPI-
 vs *bibliobec. anglor theolog. p. 272.* WILKINVS in *candidato*
ministerii literato p. 205. edition. germanicæ: KOECHERSVS in
den catech. geschichten der reformirten kirchen, p. 112. sqq.
 de SCHOOCKIVM libro *de bonis vulgo ecclesiasticis ductis, sec. III.*
cap. 7. p. 441

ONF. GER. BRANDTIVM in *der historie der reformat. libr. XVII.*
part. 2. p. 77. CASP. BRANDTIVM in *vita Iacob. Arminii p. 157*

französischen kirche,. sermone belgico, Ämst
IACOB. SAVRINI *abregé de la theologie
chrétienne, en forme de catechisme*, MDCCX
ce cum *Bærneri* præfatione, Chemnic. M
quo tamen libro continentur doctrinæ ch
supra rudiorum intelligendi facultatem
nomine minus catechetica.

§. IV.

IN Germania compositus fuit catechis
seque ita commendavit, vt reliquis refo
chismis exultatione sua nunc sit superio
documenta habemus in tot illius editioni
bus, interpretationibus ac quæ susceptæ s
nibus. Inprimis quanta auctoritate prædi
perspicimus, quod in multis regionibus a
formatam religionem profitentur, tamqua
um normaue institutionis catecheticae
immo per fynodi dordracenæ decretum
adeptus dignitatem.

Catechismus, de quo nunc differere coi
tur cum *palatinus*, a regione, in qua priman
vius publici consequutus est; tum *beidelbe*

tamen, quum in opere hoc conficiendo studia
ita ut iste doctrinam de fœdere gratiæ explana-
rent autem catechismum maiorem pro prouectoribus,
rem pro iunioribus scriberet; catechismus palati-
viroque scripto hoc compositus atque electori
fuit. Iussit hic, præcipuos cœtuum sanctiorum
inspectores ac ministros Heidelbergæ conue-
de catechismo, postquam illum perlegissent, sen-
ferre, cui mandato et satisfecerunt, ac se cate-
dignum iudicare, qui vsus publici causa in lu-
ret, declararunt. Quo facto, voluit memoratus
ut iste a Iosua Lago et Lamb. Ludolph. Pithopæo
conuerteretur atque vtrique lingua, germanica
et latina, iuris publici fieret, in gratiam ecclesia-
scholarum palatarum. Post factam hanc inter-
nem, catechismus hic primum Heidelbergæ
cum præfatione prodiit atque elector mandauit,
his annis in templis explicaretur. Permultæ illius
exstant; quæ tamen ita variæ et diuersæ sunt,
haud quidquam, nisi ipsum catechismum, exhi-
biæ contra habeant quædam additamenta, præterea-
latina; vel germanicæ tantum sint; vel vtramque
coniunctim præferant. Latinarum editionum
as memorasse, sufficiat, easque heidelbergenses
limoniis scripturæ et aliis tractatibus, MDLXXXV. 8.
XXIX. 12. bremensem MDCIX. herbornensem
. 8. et belgicas, in quibus catechismus sæps ad
nem belgicam latine adiunctus est, Amstelod.
L. 8. MDCLXIV. MDCLXVIII. 12. Lugdun. Batavor.
XXIX. 4. Germanice prodiit ille: Heidelbergæ
. 8. eodem anno, quo is primam lucem adspexe-
runt autem est editio hæc primam eo ordine, ut
numeretur: ibidem MDLXXIII. 12. MDCI. 4. MDCLII. 8.
elestasticis ritibus ac præcationibus: Herbornæ
IV. MDLXXXVI. 12. MDLXXXVIII. MDCXXV. 12.
. MDLXXXIV. 8. MDXCV. 8. vbi non solum itidem
est liturgia ecclesiarum palatarum; sed etiam
libri acceperunt, ad catechismum hunc defen-
scripti: Ambergæ MDXCVI. MDXCIX. Basileæ MDC.

Francofurti ad Mœnum MDCLXX. 8. MDCXCI. 12. MDCCL12.
 Plures generis huius editiones vt percontem, non necesse
 esse, puto; merito tamen illius adhuc mentionem facio,
 quæ catechismus et latine et germanice conjunctim exhibet,
 herbornensis videlicet MDCV. 8. cuius titulus est:
*catechismus latino-germanicus; oder kurtzer lateinischer und
 deutscher unterricht christlicher lehre, wie der in pfälzischen
 kirchen und schulen gebräuchlich.*

Idem catechismus in varias linguas conuersus est. Existat
 interpretatio græca, auctore *Frider. Sylburgio*, sub in-
 scriptione: *κατήχησις τῆς χριστιανικῆς πίστεως, καὶ διὰ
 αὐτὴ ἐν ταῖς τῆς Παλατίνης ἀρχαιερείας ἐκκλησίαις καὶ
 καὶ σχολαῖς παραδίδοται*, Heidelberg. MDXCVII. 8.
 Hanou. MDCXIV. MDCXXV. 8. Francof. MDCXXV. 8. et
 vna cum simili interpretatione *confessionis belgica*, a *Iacob
 Renio* composita, Lugdun. Bat. MDCXXIII. MDCXXXV. 12.
 et aliis locis edita * atque ita comparata, vt quamvis in
 re ipsa cum germano catechismo palatino conveniat, in
 dictis tamen scripturæ sacræ: precationum numero, ordine
 ac quibusdam aliis ab eò discrepet: quo et referri potest
 versio eius græca eaque barbara. quam ordines generatim

CAPIT. IV. SECT. IV. DE SCRIPTIS

catechisme ordinaire des eglises reformées des provinces, MDCXLI. 16. MATTH. MARTINII *summa doctrina christiana, quæ continentur in catechesi*, Herbod. 8. IOANN. MARTINI, SIMON. MOOLEMAN, STONII VAN OOSTRUM, SIMONIS SIMONIS que aliorum scripta. *

Ipse catechismus heidelbergensis tribus partibus constat. Prima de hominum miseria: secunda de eorum redemptione ac liberatione, et tertia de decem præceptis et præcatione exponitur. Si dogmata reformati remoueamus, fateri omnino debemus, eum ob res suas, præcipue ob concinnam tractandi rationem rerum elegantem, perspicuitatem ac delectationis probationis causa adducuntur, diuinorum testimoniorum laudandum esse. Magna illius auctoritas est reformatos, non solum in Germania; sed etiam in Belgia et aliis terris. Postquam Palatini eum, re compendium publicæ catecheseos adoptarunt, exemplum alii sequuti sunt, maxime Belgæ, a quibus eam nodis emendata, MDLXXI. dordracena MDLXXIX. modrigensi MDLXXXI. hagiensi MDLXXXVI. dordracena n. li MDCXVIII. ** eadem dignitas tributa fuit. In Italia ab anno MDLXV. introductus est. ***

Eam ob causam mirum non est. magnum

MDLXXXIV. Quum autem editiones hæc inter-
ent; nec mentem Vrsini recte semper exprime-

Dau. Pareum, qui Vrsinum, catechismi heidel-
terpreterem, ipse audierat, precati sunt, ut *expli-*
catecheticas redderet adcuratiores atque ad de-
quæ auctor tradiderat, studiosius formaret;
ii huic repugnauit. Ita opus, meliori habitu
lucem productum est, ac necesse fuit, ut sæpe
triberetur. Prodiit illud MDXCI. MDXCVIII.

VII. MDCVIII. MDCXXIII. Francofurti, Neostadii,
Bremæ atque aliis locis.* Exstant quoque:
catecheticæ; seu collectio eorum, quæ catecheticis ex-
prius sparsim intexta fuerunt: hoc potissimum
in excusa, ut liber explicationum minus excre-
scens *Davidis Parei*, MDCXXIII. 8. antea autem
Neostad. MDC. 8. Francof. MDCXI. Heidelb.

Præterea memorantur: *enchiridion catecheti-*
ci prælectionibus excerptum, Amberg. MDXCVI. 8.

REVERTI *catechesis christiana religionis, in eccle-*
Palatinatus usitata, Heidelb. MDLXXXV. 8.

ILIPP. PAREVS, qui scripsit: *catechesin religio-*
na, quo modo illa in ecclesiis et scholis electoralis Pa-
aditur, perpetua analysi logica explicatam; Neost.

Francof. MDCXV. 8. Hanou. MDCXXIV. 8.

ALTINGIUS in *explicatione catecheseos palatina,*
et a considerationibus nouatorum et antitbesibus
m. ***

SCATOR in *explicatione catecheseos beidelbergensis,*
MDCXXII. 12.

MEIERVS, cuius *catechismus beidelbergensis, am-*
mentariis, captum rudiorum excedentibus, breui-
ricus resolutus, explicatus, sacra scriptura testimo-

Kk 5

niis

bistor. biblioth. part. VI. p. 460.

REI præfationem partis 1. harum explicationum catechetic.

RICIVM *bistor. biblioth. part. VI. p. 460.*

ur parte III. eiusdem scriptorum theologicor. heidelbergens.
quoque ALTINGII huius catechisarie ouer den beidelber-
catechismus, Stenouic. MDCLXII. 12.

*stiana, quæ in ecclesiis et scholis electoralis Palatinatus, cum testimoniis scripturæ sacræ, sen-
tentiis quinque prioribus seculis a nato serua-
christianam meritis suis ornarunt, cumque
uioze et vitarum istorum; et conciliorum,
nes in libello hoc adducuntur, Hanou. MDCII.*

A belgicis præcipue doctoribus vbertate
scriptorum accepimus, quæ quamuis non
tionis dignitatisque sint; nonnulla tamen pri-
orum diligentiam ac scientiam monstrant et
bent vsum. Generis huius libri sunt seque-

IEREM. BASTINGII *commentarius in
suarum Palatinatus et Belgii*, Heidelb. MDXC. 8.

EVARD. ACRONII *enarrationes catecheti-
stiones catechismi ecclesiarum belgicarum et Pa-
cantur*, Schiedam. MDCVI. 4.

HENRIC. BRANDII *analysis in catechis-
christiana, quæ in ecclesiis et scholis Palatin-
Lugdun. Batav. MDCXII. 8.*

FESTI HOMMII *schat - back der verkl-
keidelbergse catechismus*, Lugd. Batav. MDCXVII.
Amstelod. MDCLVII. 4. ad quod opus tamen et
alii doctissimi viri, præsertim ZACH. VRSI

SP. SEBELII *meditationes catecheticae, in quatuor partibus, quibus capita religionis christiana, in catechesi palatina comprehensa et tradita, secundum theoriam et perspicue exponuntur, quatuor voluminibus, Amstel. MDCL. 4.*

PIETRI DE WITTE *catechisatie over den beidelbergischen katechismus, Amstel. MDCLVIII. 8. Vltrai. MDCCV. 8. et germanice: catechetisches kleinod, das ist, schriftmässige und ausführliche catechisation; oder gründliche erklärung über den beidbergischen catechismus, Basil. MDCLXXX. quo utroque ling. liber hic saepius in lucem prodit:*

CHRISTIAN. SCHOTANI *partitiones theologicae; seu ars amplexans in catechesin palatino-belgicam, Franeker. MDCLXV. 8.*

JOHANN. KORITENI *uitleggingh des catechismi de genade der kerck in Nederduitsland, Amstel. MDCL. 8.*

LEOCCERII *beidelbergensis catechesis religionis christiana sacra scriptura explicata et illustrata, Lugdun. Batav. LXXI. 8. praeter quam editionem alia habentur:*

FRANCISC. RIDDERI *seuenuoudige affnigen over de katechismus, duabus partibus, Roterod. MDCLXXI. 4.**

ANTON. HVLII *examen catecheticum didactico-polemico, duobus tomis, Lugdun. Batavor. MDCLXXIII. LXXVI. 4.***

COR. ALTINGII *analysis exegetica catechesos palatinae: ****

PIETRI VAN DER HAGEN *verklarte beidelberg. catechismus, Amstel. MDCLXXXIV. 4.*

JOHANN. KOMMAE *meditationes in catechesin beidelbergensem, Lugdun. Batav. MDCLXXXIV. 8.*

JOHANN. LEYDECKERI *veritas fidei reformatae eiusque sanctitas; seu commentarius ad catechismum palatinum, Vltrai. MDCXCIV. 4.*

SIMON. SIMONIDIS *kort begryp van de godgeleertheit beidelberg. catechismus, Amstel. MDCXCIII. 8.*

HER.

LIENTHALII *theol. biblioth. tom. I. p. 761.*

ibidem p. 760.

tom. V. oper. eius p. 141.

HER. SIBERSMAE *fontein des heils aangewesen in den heidelbergſen catechismus*, Leoward. MDCXCII. 4.*

DAVID. KNIBBII *leere der gereformeerde kerk, volgens d'order van den heidelbergſen catechismus verklaart*, Lugdun. Batauor. MDCXCII. 8.

EVERARD. VAN DER HOOGHT *de heidelbergſe catechismus verhandelt in de Nieuwendammer kerk*, ceter. Amſtel. MDCXCVI. 8.

HENRIC. GROENEWEGENI *oeffeninge ouer den heidelbergſen catechismus*, Gorichem. MDGLXXIX. MDCLXXXIV. Lugdun. Batau. MDCLXXXVIII. MDCXCVIII. 4. cuius libri et interpretatio germanica: *erklarung vber den heidelbergſchen catechismus*, Brem. MDCCII. 4. prodiit: **

PETR. VAN HOEKEN *lucubrationes in catechismum palatinum*, Lugdun. Batau. MDCCXI. 4. ***

IOANN. D'OVREINII *commentarius in catechismum heidelbergſem*, qui titulo: *het gouden kleynoot van de leere der waarheid, die naar der godſaligheid is*, ceter. Amſtelodam. MDCCXIX. 4. prodiit ac deinde ob præſtantiam ſuam belgico ſermone ſæpe litteris deſcriptus eſt; germanice au-

eticis Institutionibus generatim speciatimque, de
his palatinæ origine et fatis: *

FRON. STRICKII *de heidelbergſche catechismus kort-
ſaert in vragen en antwoorden*, Leouard. MDCCXXXIX. 8.
tam finem faciam, enarrandi belgicos doctores, qui
num heidelbergensem interpretati sunt. atque illu-
merito BATH. BEKKERI mentionem etiam iniicio.
in belgica linguæ catechismus, cum titulo: *de vaſte
der volmaaken*, Leouard. MDCLXX. 8. MDCLXXIV. 8.**
ed. MDCLXXXII. 8. qui commentarium in catechesin
in complectitur, licet huius in inſcriptione nulla
facta ſit; *** præter hunc autem librum BEKKERVS
tam catechetica in publicam lucem protulit. Inter
his itidem exſtiterunt, qui catechismus hunc expli-
JACOB. HOFMANNVS cum *analyſi textuumque ad-
inſtructum* edidit: * IO. RVDOLPH. RODOLPHI
in palatinam in uſum auditorii ſui illuſtratam, Bern.
vii. Franck. MDCCV. 8. quæ magni æſtimatur, iu-
lici fecit; ** IO. ALTMANNI autem exſtat *catecheti-
ſcheter; oder erklärung des heidelbergiſchen catechismi*,
MDCCXI. 8.

in multos catechismi heidelbergensis interpretes,
que belgicos, aliis celebriores, recensui; nondum
pleniorum eorum notitiam ſuppeditaui. Reſtant
alii, qui itidem, vt dictum catechismus exponerent
illuſtrarent, varia ſcripta in lucem emiſerunt. Sic
ſunt: MATTH. MARTINII *uniuerſorum religionis chri-
ſti caput, qua in textibus catecheticis continentur, para-
phraſis aphoriſtica*, Brem. MDXCII. 8. GELLII DE BOVMA
cate-

ung von alten und neuen theol. ſachen, 1734. p. 753.
nietur editio hæc in der ſammlung von alten und neuen theol. ſachen,
39. p. 792.
e fata fuerint catechismi huius in Belgio, relatum legimus in
CERONII *memoir. tom. XXXI. p. 181* LILIENTHALII *ſelect.
tor. et litterar. p. 31* KOECHERI *cateches. geſchicht. der reſor-
riren kirchen*, p. 267. adde CLEMENT *bibliothèque curieuſ. hiſtor.
critique, tom. III. p. 43* FREYTAGII *analect. litterar. de libr.
rior. p. 79*.
KOTTINGERYM *bibliothec. quadripartit. p. 335*.
biblioth. bremenſem *claff. II. p. 352*.

CHRISTOPH. STAEBELINI *catecheseos*
oder erklärung des heidelbergischen catechismi,
und antwort, MDCCXXIV. Basil. MDCCXXXVII.
 MEYER *erklärung und befestigung des christlich*
catechismi, Elberfeld. MDCCXXIII. 8. * ENGE
 DE BOVCK *explicatio catecheseos heidelberg.* Hagm
 IO. PHILIPP. WIDDER *betrachtungen über den*
heidelbergischen catechismo enthaltene partheien:
 Francof. MDCCCLIII. 4. In eiusmodi liberibus
 ingenia quoque sua exercuerunt: VORSTI
 DIESTIVS, CRVCIVS, BECIVS, HEVSE
 MOND, PEENIVS, GENTMANNVS, FRV
 GON, POTHVSEN, VAN DER KEMP atque
 Equidem ea, quæ adhuc de catechismo
 differui, luculenta documenta præbent de singu
 latoritate; tantum tamen absuit, ut iste omni
 rêt; ut haberet suos aduersarios hique coti
 gnarent; minus autem sui defensoribus
 nostrates in lucem emisserunt: RYEM. *Erklä*
nung für den heidelbergischen catechismum, Erfm
 MATTH. FLACIVS *wiederlegung des catechismi*
Oleuiani, MDLXIII. et inter virtembergenses IO
 et IAC. ANDREAE *conferam eiusdem catechismi*

bus oppugnationibus ut heidelbergenses catechismus suum defenderent, pro isto ediderunt: *antwort auf etlicher theologen censur über die am rand des heidelberghschen catechismi aus heiliger schrift angezogene zeugnisse, nebst antwort und gegenfrag auf sechs fragen von des herrn nachmal*, Neostad. MDLXIV. MDLXXXIV. 8. et *verantwortung wider die ungegründeten aufagen und verkehrungen, mit welchen der catechismus christlicher lebre, zu Heidelberg 1563. ausgegangen, von etlichen unbilliger weise beschwert ist*, MDLXIV. Scripta hæc; quorum auctor est ZACHAR. VRSINVS, adiuncta sunt editioni germanicæ catechismi palatini, sub titulo: *catechismus; oder kurtzer unterricht christlicher lebre, samt den kirchen ceremonien, gebeten und ganz vollkommenen zeugnissen biblischer schrift*, ceter. Neostad. Palat. MDXCV. 8. in lucem productæ; simul autem, quum in latinam linguam conuersa fuerint, translata in catechesin palatinam; eodem sermonis genere, Neostad. MDLXXXV. editam.* Postea IOANN. MEISNERVS *examen catechismi palatini*, Vitemb. MDCLXIX. 4. iuris publici fecit; minus autem id totius catechismi; sed tantum quæstionum a prima vsque ad octauam et quinquagesimam comprehendit disquisitionem, hocquæ nomine auctor videtur impeditus, quo minus opus conficere potuerit. Ex pontificis romani adsectatoribus catechismus heidelbergensem impugnarunt: ANGELVS DE MONTE BELLO, quem refutauit HENRIC. ALTINGIVS aliquot disputationibus; attamen ob auctoris mortem haud absolutis:** MARTIN. DVNCANVS ET ENGELBERT. KENNIPHOFIVS, quorum illius *catechismus catholicus, catechismo heidelbergenfi oppositus*, Antwerp. MDXCIV. illius autem: *refutatio catechismi heidelbergenfis* adducitur. Præter hos, spectat huc inprimis: IO. ANDREAS COPPENSTEINVS; cuius prodiit: *excaluinizata catechesis caluino-heidelbergensis*, et germanice: *uncaluinisch heidelberghscher catechismus, verruncaluinisiret und in römischcatholisch bekehrt, also daß der catholisch im text: der caluinisch am rand und im gemeinen text zu lesen und zu unterkennen ist*, Heidelb. MDCXXIV.

* exstant etiam VRSINI oper. theologic. tom. II. p. 1. sqq.

** BENTHAMII *hollandisch. kirchen und schulenstaat*, part. I. p. 197.

MDCXXIV. 12. libellus plane ineptus ac malitiosus, auctor catechismum heidelbergensem in religionis p^{ro}ficuæ formulam conuertere, sibi sumsit hancque in red^ucendo, demendo, mutando in istum sæuit. Refutatioⁿis quamuis haud opus esset; attamen fuerunt, qui p^{ro} illius suscipere. Restiterunt ei: IO. MORNACIUS in der rettung der catholischen lebre, welche in dem heid^elbergischen catechismo verfasset, von Coppenstein in rathsch^ulisch verkehret worden, Basil. MDCXXVII. 8. IACOB. I. KENTIVS, cuius exstat: catechesis heidelbergensis ortho^{do}xa contra censuram et, ut ipse vocat, excaluinizationem I. Andree Coppensteinii, Amstel. MDCXXV. 8. HENRIC. IS^{ta} BVRGIUS in anatome catechesis heidelbergensis, in qua sensus cum romanensibus et dissensus ab iis ostenditur, et corruptelas eorum, qui se excaluinizantes vocant, B^{erol}ini. MDCXXVIII. 4. THEODOR. STRACKIVS, qui dedit: dicias catecheticas tripartitas pro catechismi palatino^{rum} perpetua et constanti orthodoxia, aduersus deprauationem Coppensteinii, Arnh. Geldror. MDCXXX. 4. Tueri quidem luit COPPENSTEINIVS libellum suum atque in le

duos et triginta annos duas epistolas pro cate-
 heidelbergensi, nominatim illius quaestione octo-
 decies iusculis cuiusdam duos libellos, quorum
 primum: alter *calumnia inter sacrum et saecum*
 re, in lucem emiserat; quum autem omnia fere
 incendio heidelbergensi interiissent, novam eorum
 et curavit. Accessit: *discours sur les catechismes*,
 historia cum generatione catechismorum; tum spe-
 cialiter heidelbergensis nonnulla enarrantur lectione digna.
 In quaestione octogesima catechismi huius, quae in
 prima eius editione non existit; sed secunda ad-
 quales turbas recentiore aetate excitaverit ac qua-
 siones reformatorum coetui in Palatinatu attulerit,
 alienum est, commemorare.* Inter ipsos reforma-
 torum VOLCKARDVS COORNHARTVS visus
 invenisse, quod in hoc catechismo reprehenderet,
 in singulari libello: *proeve van den heidelbergischen*
catechismus, MDLXXXIII. quem IO. GERBVLVS, ARNOLD.
 LEYS et REINERVS DONTKLOCK, MDLXXXV.
 ut, illo iterum his *replicam* opponente, quae post
 obitum MDCX. lucem adspexit. Quomodo re-
 sponsum catechismus hic displicuerit, postea memo-
 rimus est, quando de illorum catechismis exponen-
 tit. Iam addo, prodierit: *anmerkungen über den*
heidelbergischen catechismus, verfasst von I. P. T. id est, IO.
 TRIERIO, Francof. MDCCLIV. 8.** ita autem ob-
 res hae compositae sunt, ut auctoris indifferentis-
 in obscure prodant.

que huc referri possent sermones sacri, quibus ca-
 heidelbergensis explicatus est: BALTH. COPII
fünfzig predigten über den alten heidelbergischen ca-
techismus

† STAVVII ausführlicher berichte von der pfälzischen kir-
 chengeschichte, cap. 14. p. 1365. KOECHER catholische geschichte
 reformirten kirchen, p. 365. sqq. bibliot. bremens. class. 11.
 6. die fortgesetzte sammlung von alten und neuen theolog. sa-
 720. p. 138.
 11 theolog. biblioth. volum. x. p. 641. beytrage von alten und
 theolog. sachen, 1755. p. 118.

Brem. MDCLXXXIV. 8. IACOB. LEVCHT
predigten: PETRI VON DER HAGEN grund
in LIL predigten über den heidelbergischen
quos sermones ex belgica lingua in germa
lit. Io. Vogelfangius, Brem. MDCXCIII. 4.
MIEGII gottselige auslegung des heidelbergi
in sieben und funfzig predigten, MDCCXLVI. 4.
SCHAELDII predigten über den heidelbergische
 Gedan. MDCCCLIV. 8. ac quorundam aliorum
 tui mei ratio postulat, ut a scriptis huius
 dis me abstineam.**

Adiicio potius quosdam catechismos, qu
 Germania ad priuatum præcipue usum ser

---

* in LIPENII *biblioth. theol. part. 1. p. 258. de*
 ALBERT. HANFELDI *predigten über den pfa*
 mium, Francof. MDCCXII. MDCCXXIV. 4. *co*
rmata catechesis; seu homilie in catechismum
 Amstelod. MDCLIV. 8.

** de catechismo heidelbergensi copiose ac diligenti
 CHERVS in *den catechistischen geschichten der ref*
cap. 8. p. 257. Præter eum, videantur: ALTIN
palast. p. 189: quæ exstat in monumentis pie
rorum in republica literaria illustrum, MDCCI.

de catechismo heidelbergensi, publica auctoritate
 satis me exposuisse, existimo. In censum illorum
 debent: IO. A LASCO *catechismus*, a Io. Vtenbonio
 conuersus et iterum editus, Embd. MDLVII. 8. cuius
 pars; siue paruus catechismus, MDLIV. prodit: ANDR.
elementa christiana religionis, Marpurg. MDLXIII. 8.
 NI BVCKERI *catechismus*, et maior Argentorat.
 IV. et minor hicque a Io. Sleidano MDXLIV. latine
 IO. BILSTENII *catechesis*; seu *prima institutio an-*
tipolice christiana religionis in scriptura fundata, pro-
phetangelicis aduersus scholas iesuitarum et aliorum he-
re- Hanou. MDXCIII. 8. IO. HENR. ALSTEDII, *theo-*
retica, Hanou. MDCXVI. 4. De reliquis taceo.*

§. V.

RMATI non solum scripta iuris publici fecerunt,
 gram doctrinam catechetica[m] complectuntur;
 certas illius partes singulari industria enarra-
 vt alii de decem præceptis diuinis exponerent:
 olum, quod apostolicum adpellatur, commen-
 strarent: alii precationem, a seruatore nostro
 am, interpretarentur: alii denique se ad dog-
 sacramentis noui fœderis, baptismo pariter ac
 na, explananda conferrent.

erpretatio decalogi facta est ab ANDR. RIVETO in
 nibus plenioribus in caput xx. exodi, in quibus ita ex-
 decalogus, vt casus conscientia, quos vocant, ex eo sub-
 ac pleraque controuersia magni momenti, qua circa
 moralem solent agitari, fusa et accurate discutiantur,
 latau. MDCXXXII. 4. ** IACOB. ALTINGIO, cuius ex-
 verklaaringe der tien geboten, Groning. MDCLXXVIII. 8.
 MARTINIO in commentario in legem duarum diuinarum
 em, Brem. MDCXII. 8. IOANN. DE HISPANIA; siue
 GNE in den neuen anmerkungen vber die zehn geho-

L 1 2

te.

OECHERI catechetische geschichte der reformirten kirchen,
 . p. 161. sqq.
 om. 1. eiusdem oper. p. 123f.

commandments, Londin. MDCXXXII. 4. GVI
exposition of the 10 commandments, Lond
quibus interpretibus alii eiusdem gentis ac
LANC. videlicet ANDREWS, IO. BOYSIVS,
LEIVS', GVIL. BVRTONVS, RAD. CVDWO
POWEL, GABR. TOWERSONVS ac reliqui; f
rum tantum indicasse, satis esse puto. Qui
rum cœtu in *symbolum apostolicum* comme
iam commemoravi, quum de scriptis sym
Inter eos, qui in *oratione dominica* explan
eique lucem adtulerunt, locum tenent: LAMB.
exstat: *orationis dominicæ explicatio*, Geneu. MD
AMYRALDVS, qui scripsit: *exercitationem i
minicam*, Salmur. MDCLXIII. inprimis HERM
cuius *exercitationes sacra in symbolum, quoa
citur, et in orationem dominicam*, sæpius edii
dum supra denotaui, luculentam precation
christo præscriptæ, expositionem exhiber
huc referendi sunt: RICHARD. BAXTERV
NER, GVIL. GOVGHE, ROBERT. HILL, TI
ALEXAND. HVISH, GVIL. NICHOLSONVS
IACOB. PERROTVS atque alii, qui itidem
dominicæ interpretationem adiunxerunt;

reformati de baptismo et sacra cena litteris
it, ista consulto prætereo, quia iam antea notitiam
ppeditavi.

*****

CAPITIS QVARTI
DE
IS THEOLOGIAE CATECHETICAE
SECTIO V.
DE
IS CATECHETICIS ARMINIANORVM
ET SOCINIANORVM.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

ica arminiano-
um, imprimis

catechismus racouienſis iſque mī-
ior §.III.

Belgio id ageretur, vt catechismo heidelber-
symbolica dignitas auctoritasque vſus publici
, arminiani; ſiue remonſtrantes, qui in eo
ndatione digna, deprehenderant, teſtati ſunt,
num non penitus adprobare poſſe, ſimulque
crebro atque enixe, vt ille in ſynodo ſo-
gnosceretur atque adcuratioꝝ illius fieret diſ-
ſam in rem in ſynodum dordracenam vocati
medium proferre ea, quæ corrigenda eſſe,
hæc ſingulari ſcripto, patribus dordracenis
igenter indicarunt; ſed quod cupiebant, haud
ntur.

um remonſtrantium titulum præ ſe fert: *conſi-
in catecheſin heidelbergenſem.* ** Confutarunt
NR, ALTINGIVS in *explicatione*, ſupra adducta,
palatina, cum vindictiis a conſiderationibus noua-

Ll 3

torum,

eſt in eius operibus, germanice editis, p. 261.
xis ex ſcriptis ſynodalibus dordracenis miniſtrorum remon-
in foederato Belgio, p. 36.102.ſqq.

uomibus iudiciis iam, multo maiores
videbantur, postea alius editus est sibi que
strantes magnam auctoritatem conciliauit.

Duplicis catechismi arminianorum n
quorum alter *prior*: alter *posterior* adpellat
siue *prior*, titulum habet: *onderwysinge in
religie, ghestelt by vraghen en de antwoorden
der remonstrants ghereformeerde christenen*,
illius editio prodit, aucta admonitione ad
quot precibus, Roterod. MDCXL. 8. ** pra
alia, iidem Roterodam. MDLXIV. in lucem p
ratur. Auctorem catechismi huius 10. v. v
esse, nonnulli perhibent. Exponit breuit
sacra, cognitione dei, creatione, prouidentia
hominis, opere redemptionis, christo redem
et reprobatione, conuersione, fide, bonis c
praecipis diuinis, precibus et oratione dom
bitrio, vocatione, iustificatione, sanctifica
ctione mortuorum, vita aeterna, damnatione
ecclesia, sacramentis, baptismo et sacra coe
ecclesiastica, quaestionibus centum, vna et
pitibus; aut sectionibus. Confutationem
HEIDANVS scripsit atque in lucem emisit:
der leeringhe des remonstrantschen catechismus

un copioſum opus belgicum ei oppoſuiſſe, relatum
 Quam catechiſmus hic ob longiores difficilioreſ-
 ſiones non ſatis aptus ad rudiores inſtituendos
 , BARTHOLOMÆVS PRÆVOſTIVS alium cum-
 riores ſcripſit ac rudimenta religionis ſecundum
 ſymboli apoſtolici, decalogi atque orationis do-
 plicauit, ea ratione, vt iſte apud remonſtrantes
 impore multam laudem atque exiſtimationem ha-
 que ad erudiendam iuuentutem frequenter adhi-
 Prodiit ſub inſcriptione: *onderwys in die chriſte-
 lie by vragen ende antwoorten*; poſtea autem non-
 remonſtrantium doctorum cœtu in eo elaborarunt,
 inegis expolirent et ad rudiorum ingenia adcom-
 te, in quam formam redactus lucem adſpexit Am-
 1. MDCCXXXI. 8.**

§. III.

NIANI quoque ſuos catechiſmos habent. Emi-
 catechiſmus *racouienſis*, qui quum vel *minor*;
 eſt, hic, vltimo loco nominatus, principatum
 t apud iſtorum familiam talem auctoritatem
 t, qualis ſymbolorum propria eſt. Sæpius;
 in forma et facie, in lucem prodiit: in alias lin-
 datus et ab iſſis ſocinianis adnotationibus illu-
 t; ab aliis autem confutatus.

anno MDLXXIV. ſociniani ediderunt: *catecheſin et
 em fidei catus per Poloniam congregati*, in nomine
eſu chriſti, domini noſtri crucifixi et reſuſcitati, 12.
 catecheticus non ſolum antiquior eſt catechiſmo
 ſi; ſed etiam aliam rationem præ ſe habet. Re-
 es, ad interrogationes datæ, plerumque dictis ſcri-

L 1 4

pturæ

DEKKEKERV in der eere van de nationale ſynode van Dor-
 part. II. p. 540. ZELTNERVS not. ad Ruari epistol. diſc. loc.
 denotat, catechiſmo huic remonſtrantium oppoſitum eſſe
 iſtum voëtianum inſcriptum: *catechiſatie over den catechis-
 er remonſtranten*, Ultraiect. MDCXLI. 8.
 chiſmum remonſtrantium legantur: KOECHERVS biblioth.
 ſymbol. p. 673. ſqq. et CATTENBERG biblioth. ſcriptor.
 ſtrum, p. 113. 123. ſq.

ipſus direptione.

Catechismus *racouiensis* nomen ſuum habet
vbi primum litterarum formis expreſſus fuit.
minor; vel *maior*. Iſte, qui *minor* adpellatur,
manice cum titulo: *der kleine catechismus zur
kinder in dem chriſtlichen gottesdienſt*, et poloni
præter hanc autem editionem aliæ memorantur,
nicæ, MDCXXXIII. MDCXXXV. 12. et latina,
breviſ institutio religionis chriſtiane, MDCXXIX.
chismo huic oppoſuit IO. AMOS COMENIVS
*ſpeculum, vno intuitu, quidquid ibi creditur; aut ne
exhibens, ex ipſorummet propria confeſſione concinnu*
ſtelod. MDCLXI. 8. Plura dicenda ſunt de catech
uienſi *maiori*. Quis fundamentum eius iecer
fuerit illud, res non ſatis clara atque explorata
nulli tribuunt id GEORGIO SCHOMANNO ac c
faciunt, quum iſte catechiſmum pro liberis ſuſ
ra ſacra collegerit, veriſimile eſſe, libellum hunc

---

* notitia ſcripti huius catechetici ſumenda eſt ex *MO
zutionib. hiſtor. chriſtian. recentior. ſecul. XVI. ſectio
p. 316. act. hiſtor. eccleſiaſtic. volum. V. p. 49. GER
leo. hiſtor. critic. librorum rarior. n. 67.*

n translatum fuisse, atque ita fundamentum catechismi racouiensis maioris præbuisse.* CHRISTOPH. VS** inter Gregorii Paulli scripta: *catechesin racouensem primam* refert atque addit, emendandæ illius in Fausto Socino et Petro Statorio datum esse, SOCINVS*** testatur. Alibi arbitrantur, quum ENIEDINVS *explicationem locorum catecheseos racouensis* scripserit;* ante autem maiorem catechismum nascentem, in lucem editum, mortalitatem suam finieciecturam ex eo nasci, postquam vel Schomannus; illi per antea memorata scripta fundamentum dicti catechismi posuerit, Eniedinum pariter; ac Socinum postea s continuationem atque expoliendum se admonuisse.** in iudicio, diuersæ hæ sententiæ inter se coniungi possunt, si pro verisimili sumatur, quævis scripta catechismi, antea a socinianis composita ac diuulgata, ad catechismum illum scribendum adhibita fuisse; ita autem existuisse primos illius auctores, ubi quis nomen illis imponere velit.

Modo ad editiones versionesque catechismi huius additis, a VALENTINO SMALCIO ET HIERONYMO MOSCOROVIO ita adornatus ac dispositus, ut exire posset, in lingua polonica Racou. MDCV. 12. prodit, quæ maxime rara atque omnium prima est. Iam nomen SMALCIVS conuertit eum germanice ac Racou. 12. æ luci exposuit; dedicatum academix vitembergenfi et tabellarium, ad hanc rem conductum, ei mense MDCVIII. traditum. Sequebatur editio latina, studio DIONYSII MOSCOROVII, huius tituli: *catechesis racouensis, qua in regno Polonia et magno ducatu Lithuania et aliis istud regnum pertinentibus provinciis adfirmant, nec non alium, præter patrem domini nostri iesu christi, esse illum*

L15

RAMBACHII *einleitung in die religionsfreiheit mit den socinianen* part. 1. p. 295.

schec. *antirmitar.* p. 44.

h. 1. *oper.* p. 492.

meminit SANDIVS *bibliothec. antirmitar.* p. 93.

WILLISCHII *differs. historiam catechesic. breuiter delineat* p. 49.

illum unum deum israelis; hominem autem illum, iesum nazarenum, qui ex virgine natus est, nec alium; aut ante ipsum, dei filium unigenitum et agnoscunt et confitentur. Ante annos quatuor polonice; nunc vero etiam latine edita, Racou. MDCIX. 12. Interpres non solum licentiam omittendi, addendi, mutandi sibi sumsit; * sed etiam ad eam audaciam peruenit atque impudentiam, ut catechismum hunc latinum Iacobo I. magnæ Britanniae regi sacrum esse, veller; qui tamen hoc grauiter indignatus est ** ac catechismus ipse ex decreto parlamenti igni traditus. De anno, quo hoc contigerit, scriptores dissentiunt. Alii *** referunt id ad MDCLIII. et ad tempora Cromuelli: alii * ad annum MDCXIV. hocque maiorem probabilitatem præ se habet. ** Anno MDCXII. noua editio germanica catechismi Racou. 12. prodiit, sub titulo: *catechismus der gemeine derer leute, die da im kœnigreich Polen vnd im groisfürstenthum Littbauen vnd in andern herrschaften zu der kros Polen gehærig, affirmiren vnd bekennen, daß niemand anders; als der vater vnser herrn iesu christi, der einige gott israel sey vnd daß der mensch iesus von Nazareth, der von der*

hæc separatim exhibentur; hæc autem sequuntur adnotationes Benedicti Wiffowatii, Martii, Andr. Wiffowatii, Ion. Schlichtingii et Fr. C. nonnullorum coniectura est, Floriani-Crusii.

quidam, editionem hanc reliquis præferre; * non monstrant, editionem anni MDCLXXX. cuius editionem feci, ista esse præstantiorem, iis de quia sit adcuratior atque emendatior; singulæ itæ debitis locis additæ, vt commodior faciliorem vsus fiat, licet haud diffitendum sit, duas res deesse, quas editio anni MDCLXXXIV. continet. ** Omnibus his editionibus, quas ipsi Sociniani luci exposuerunt, duæ aliæ adiungi debent. Iornandæ OEDERVS operam dedit ac simul veræ, contra imperiū Socinianorum defendendæ, ita t, vt confutationem catechismi subiungeret, cuius inscriptio est: *catechismus raconiensis; seu liber Sociniani primarius. Ad fidem editionis ann. MDCIX. re-Socinianam vero impietatem, et hoc libro traditam; et ioribus assumptam, adcurate profligauit Georg. Ludou.*, Francof. et Lips. MDCCXXXIX. 8. *** Alteram de CH. LANGIVS; non separatim tamen, et sequu- editionem anni MDCLXIV. ea ratione, vt adnotationeretur. *

chismus ita dispositus est, vt habeat sectiones et quibus autem diuersæ editiones inter se differunt. DCIX. prodiit, ea præ se tantum cartos: titulos in capita diuifos fert. In aliis editionibus sunt s ac capita; quibus tamen indices illorum non adcurate respondent. Illa, quæ Stauropol. MDCLXXX. ridit et CRELLII *ethicæ* addita est, nouem sectionibus

EIMMANNI *catalogum biblioth. theologic. p. 674. die nach- von einer heilighen biblioth. vol. III. p. 207.*

GORTZIUM in den *hamburgischen berichten von gelehrten*, 1742. p. 434. et die *nachrichten von einer heilighen bi- vol. III. p. 218.*

die *nachrichten von einer heilighen biblioth. vol. III. p. 220.*

a christi et christianismi apocalypico-prophetic. rom. II. pars. 142.

ivatio recognita atque emendata notisque correctis.
Sed hoc sine causa putatur. Editio catechismi
gitur, anni MDCLXXX. est eadem, quam *etbi*
coniunctam sibi habet; nec diuersitas locorum
norum obstat. Suspiciari licet, catechismum a
LIT *etbica* anno quippe MDCLXXX. literarum
expressum ac postea ad hanc adiunctum fuisse.
Cosmopolis et *Stauropolis* haud valent ad sententiam
infringendam, quia utrumque Amstelodamum
Restat vltima editio latina catechismi maioris
quam ipsi fociniani in lucem emittendam curarunt
bet illa inscriptionem: *catechesis ecclesiarum p*
unum deum patrem illiusque filium unigenitum iesu
una cum spiritu sancto ex sacra scriptura confite
mur anno MDCIX. in lucem emissa et post earum
suarum iussu correctae ac dimidia amplius parte
per viros in his caetibus inclitos, Ioannem Crellium
hinc Ionam Schlichtingium a Buckowicz, ut et
Ruarum ac tandem Andream Wissowatium, Benece
solwatium; nec non anonymum quemdam Fr. C
atque emendata notisque cum horum; tum et aliorum
ta, Stauropol. MDCLXXXIV. 8. Quae ad ipsum ca

pertinent, ea separatim exhibentur; hæc autem sequuntur coniunctim adnotationes Benedicti Wiffowatii, Martini Ruari, Andr. Wiffowatii, Ion. Schlichtingii et Fr. C. id est, quæ nonnullorum coniectura est, Floriani Crusii. Videntur quidam, editionem hanc reliquis præferre; * alii tamen monstrant, editionem anni MDCLXXX. cuius antea mentionem feci, ista esse præstantiorem, iis de causis, quia sit adcuratior atque emendatior; singulæ autem notæ debitis locis additæ, ut commodior faciliorque illarum usus fiat, licet haud diffidendum sit, duas adnotationes deesse, quas editio anni MDCLXXXIV. comprehendat. ** Omnibus his editionibus, quas ipsi sociniani publicæ luci exposuerunt, duæ aliæ adiungi debent. Alteri adornandæ OEDERVS operam dedit ac simul veræ doctrinæ, contra impetum socinianorum defendendæ, ita prospexit, ut confutationem catechismi subiungeret, cuius editionis inscriptio est: *catechismus racouienfis; seu liber socinianorum primarius. Ad fidem editionis ann. MDCIX. recensuit; socinianam vero impietatem, et hoc libro traditam; et a recentioribus assumptam, adcurate profligavit Georg. Ludou. Oederus*, Francof. et Lipf. MDCCXXXIX. 8. *** Alteram dedit IOACH. LANGIVS; non separatim tamen, et sequutus est editionem anni MDCLXIV. ea ratione, ut adnotationes omitteret. *

Catechismus ita dispositus est, ut habeat sectiones et capita, quibus autem diuersæ editiones inter se differunt. Quæ MDCIX. prodit, ea præ se tantum certos titulos hosque in capita diuisos fert. In aliis editionibus sunt sectiones ac capita; quibus tamen indices illorum non semper adcurate respondent. Illa, quæ Stauropol. MDCLXXX. lucem vidit et CRELLII *ethica* addita est, nouem sectionibus

* conf. REIMMANNI *catalogum bibl. theologic.* p. 674. *die nachrichten von einer hellischen bibl.* vol. III. p. 207.

** legas GORTZIUM in *den hamburgischen berichten von gelehrten sachen*, 1742. p. 434. et *die nachrichten von einer hellischen bibl.* vol. III. p. 218.

*** vide *die nachrichten von einer hellischen bibl.* vol. III. p. 220.

* in *gloria christi et christianismi apocalypico-prophetic.* tom. II. p. 2. p. 142.

est sine titulo, vndecim capitibus de præceptis c
legi addidit: de præceptis christi, separatim ab
de baptismo aquæ: de fractione panis sacri: de pr
æternæ: de promisso spiritus sancti: de confirmati
voluntatis: de morte christi: de fide: de libero
iustificatione: *septima* de munere christi sacerdot
capitibus: *octava* de munere christi regio, *inide*
ta haud distributa: *nons* denique de ecclesia: el
tuor capitibus, de ecclesia christi visibili: de r
gubernatione ecclesiæ christi: de disciplina eccle
de ecclesia christi inuisibili. Quæ dividendum
mine non plane apta esse videtur, quia *septo*
prophético christi munere, capitibus; *sexta* m
caret, atque in capitibus sextæ sectionis ea pr
quæ sociniani ad propheticum christi officium
Eam ob rem nonnulli octo tantum sectiones qu
quintam sextamque ita coniungunt, vt vnâ cor
Indices sectionum et capitum, qui editionibus
MDCLIX. siue, vt quidam annum hunc inter
MDCLXV. et MDCLXXXIV. adiacenti sunt, exhib
sectiones et sextæ decem tantum capita, non
eorum sint; in erratis autem corrigendis, quæ
tur, denotatum est, titulum sectionis septima

Præva atque impia dogmata, quæ in catechismo hoc propofita sunt, multi accurate ac feliciter confutarunt, nimirum:

WOLFG. FRANZIUS, qui *disputationes super augustanæ confessionem* contra pontificios, reformatos, maxime socinianos instituit tribusque partibus Vitemb. MDCIX. MDCX. MDCXI. 4. in lucem edidit, ita vt quævis istarum separatim et cum singulari præfatione; postea autem omnes vno volumine iunctæ, hac inscriptione: *augustanæ confessionis articuli fidei XXI. et articuli abusu VII. disputationibus XXXIV. in tres libellos distributis, aduersus pontificios, calvinianos ac cumprimis antitrinitarios; seu photinianos hodiernos breuiter explicati et ex verbo diuino confirmati, cum adpendice trium commentationum de tribus personis diuinitatis, in quibus monstratur, qua methodo antitrinitarii hodierni potenter et feliciter sint confutandi et reprimendi*, ex editione tertia, vt titulus habet, Vit. MDCXX. 4. prodirent. Quum auctor contra socinianos, maxime catechismum eorum pugnasset, eo quoque consilio, vt iniuriam, dedicatione illius academiz vitembergenfi illatam, propulsaret, aduersus istum VALENT. SMALCIUS *refutationem thesorum Wolfgangi Franzii, quas de præcipuis christianæ religionis capitibus anno MDCIX. et MDCX. disputandas proposuit*, Racou. MDCXIV. 4. editam, scripsit; FRANZIUS autem ei restituit in vindictis *disputationum theologicarum pro augustanæ confessione, aduersus Valent. Smalcium*, Vitemberg. MDCXXI. 4.

GEORG. ROSTIUS in *dem grundtlichen bericht von den neuen photinianern, nebenst zerlegung und widerlegung des neulich in Deutschland ausgesprengten polnischen catechismi*, ceter. Marburg. MDCXIII. 12. qui liber non magni est pretii:

FRIDER. BALDWINUS, qui inter oppugnatores catechismi racouienfis præcipuum locum obtinet. Postquam sociniani tam impudentes ac malitiosi fuerant, vt impium suum atque in christum iniuriosum catechismum academiz vitembergenfi dedicarent, primum, consultius esse, dictæ academia existimauit, si tacendo, nefariam hanc rem negligeret; postea autem, quum perspiceret, socinianam pestem magis ac magis propagari, animum mutauit et

BALD.

zu. *Wittenberg*, 1619. 8. * omisit tamen
Idem scriptum latine reddidit atque in luc
hoc titulo: *solida refutatio catechismi ariani*,
Polonia anno MDCVIII. excusus, ceter. Viteml

CHRISTOPH. SONNTAGIUS in *pseud*
comienfi. exploso, Altorf. MDCCV. 4.

GEORG. LUDOV. OEDERVS in eruditiss
quibus editionem catechismi racouienfis, a
moratam, instruxit:.

IOACH. LANGIUS, qui *commentarium*
catechesin racouianam, scite atque vtiliter sc
gavit: ***

IO. IAC. RAMBACHIUS dissertatione in
cia satisfactionis a friuolis accusationibus catec
sis, Gieff. MDCCXXXIV. Ex reformatorum
gendi sunt:

IO. HENRIC. ALSTEDIUS, qui in *the*
contra catechismum socinianum arma sua
que instituit refutationem, a IOANN. GR
conuersam et separatim publicæ luci expositar
illius est: *'t rackouws catechismus met sijn on*
latiin beschreuen van den hoogb. gelseerden m
Alstedio, ende nu vertelt door Io. Greyde, Franc

der bruder, aus dem böhmischem übersezt, 1554.
 anderer theil des brudercatechismi, 1560. 2.)
 catechismus der bruder, aus dem manuscript der
 liosbec: 3.) lateinischer catechismus der reformirte
 der; 1616. priuatj autem vna cum alijs scri-
 catechismus der bruder, von Lutbero 1523. wie-
) 10. HVSSII catechismus 1415. 6.) grund;
 begrif der gantzen heiligen schrift, 1560. 7.)
 r bruder von der rechtfertigung, um deren wil-
 ofiandrisfmi beschuldiget worden: 8.) 10.
 MENII catechismus, auf welchen sich die herrn-
 fen, 1661. 9.) eiusdem ermahnung an die
 sie an den streitigkeiten der reformirten mit den
 keinen antheil nehmen sollen, 1660. 10.) ANDR.
 grund der euangelischen wahrheit, 1749. 11.)
 L. ELSNERI erlauterung der einsetzungs worte
 und des abendmals, 1750.

§. II.

FORVM catechismi sunt varii, ob varias illo-
 cque nomine, si de istis, quemadmodum
 nte exponere velim, oportet me certa
 ra constituere. Alii sunt catechismi ana-
 ; siue mennonitarum, qui reliquis fanaticis
 eram ad eiusmodi libros scribendos atque
 iibuerunt. Alii pertinent ad quackeros:
 enckfeldianos; et hernhuthianos; præter hos
 cem exierunt scripta catechetica, quæ pro-
 res eorum a peruersis fanaticorum dogma-
 lienos fuisse; singulari tamen familiæ haud

n a me enarrandi sunt catechismi *anabaptista-*
mennonitarum, quorum numerus haud parvus
 on omnes; plerique tamen belgico sermone
 it atque in lucem emissi; licebit autem mihi,
 es illorum germanice adducere. Spectant igit-

ONIS SIMONIS *grundbuch von der seligmachen-*
chrifti, MDLXXXIII. 12. et Amstelodam,
 Mm 2 MDCLXXXIII.

CAPIT. IV. SECT. VI. DE SCRIPTIS

ion and answer, Londin. MDCCXVIII. 8. duabus
omplectitur dogmata, ad Whiftoni sententias
iodata. *

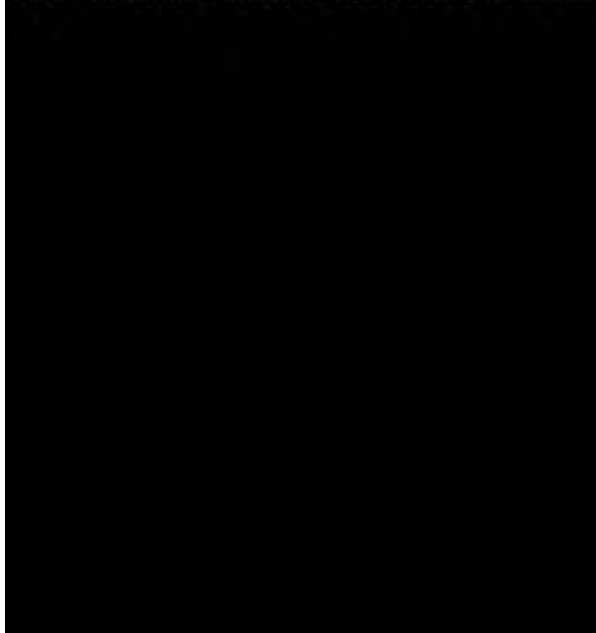
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

CAPITIS QVARTI
DE
SCRIPTIS THEOLOGIAE CATECHET.
SECTIO VI.
DE
SCRIPTIS CATECHETICIS FRATRVM
MORVM, FANATICORVM, GRAECORI
ET IVDAEORVM.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

<i>ca catechetica fratrum bobemo-</i>	<i>feldianorum, berrub-</i>
<i>n, §. I.</i>	<i>asque aliorum, §. II.</i>
<i>icorum, speciatim memmoni-</i>	<i>Græcorum, §. III.</i>
<i>um, quackerorum, schwenck-</i>	<i>ludæorum, §. IV.</i>

VAB antiquior fuerit: quæ recentior sit d

chismum SAMVEL APOSTOOL ET SAMVEL . composuerunt atque Amstelod. MDCLXXVII. recusum postea ibidem MDCCXXX. 8.

KATI kurtzer begrieff von der lehre der wahren sinnen der taufgesinten christen, quæ catechesis hinc Amstelod. MDCCXXXVI. 8.

ERDVINI unterweisung im glauben, vbi auctorendi rationem sequutus est, qua adhibentur res ac responsiones, Harlem. MDCCXXXIV. et . MDCCXXXIX. 8.

NN. SCHYNIJ erster anfang des christlichen gottes unterweisung der jugend in frag und antwort, Amstelod. MDCCVIII. 8.

C. WAERMAE kurtzgefaßter entwurf der vornehm-
irtickeln der christlichen religion, nach der heiligen
em bekentnis der taufgesinten in fragen und antwor-
LIV. Præter scripta hæc existat: DOVWENI
catechesis, cum adnotationibus ex scriptis
um, MDCXCVIII. *

uackeros in vsu atque existimatione est cate-
chem ROBERT. BARCLAIVS composuit atque
glice edidit; postea autem latine sub titulo:
et fidei confessio adprobata et confirmata communi
concilio patriarcharum, prophetarum et apostolo-
ipso inter eos presidente et prosequente, ceter.
DCLXXVI. 8. Prodiit iste quoque cum belgice,
MDCLXXV. 8. tum germanicè, ita inscriptus:
und glaubensbekentnis, welche von der allgemeinen
der patriarchen, propheten und apostel, in und un-
christus vornehmlich das wort gefuhret, gut gehei-
er. Amstelod. MDCLXXIX. 12. Ita est con-

responsa, ad propositas interrogationes data,
fatis consent, eum in finem, vt quisque per-

M m 3

spice-

mis mennonitarum videantur: SCHYNIJS in historia
um, qui in Belgio federato inser protestantes mennonita
r et in historia mennonitarum pleniore deductione:
BOENIJS in ann bangzel, dienende tot ten veruolg of
van de geschiedenisse der mennoniten.

REGNER. WYBRANTI *catechetische* b
das apostolische glaubensbekenntnis, MDCXL.

*Kurtze unterweisung, so denen zu wissen
zu der gemeinschaft der gemeine, welche n
nennet, begeben wollen, verfasst in fragen und*

CORNEL. VAN HUYZEN *kurtzer inhal
taufgesinten christen*, MDCCV.

GALEN. ABRAHAMSZ *anleitung zu de
christlichen gottesdiensts, in fragen und ant
terweisung der iugend zusammengefast*, Amstel
MDCXCIII.

ENG. ARENDSON VAN DOOREGEEST
*der christlichen lebre nach dem bekenntnis d
worinnen die vornehmsten stücke des glaubens
len bewiesen und mitwiederlegung der einwürfe b
per quæstiones et responhiones*, MDCXCII.

*Kurtze unterweisung des christlichen glaubens
eingerichtet nach dem bekenntnis der aufgesinte
gegeben nach der verordnung einer zu Amsterd
1697. gehaltenen kirchenversammlung*, MDCXCV

ADRIAN. VAN EEGHEM *unterweisung i
chen gottesdienst*, MDCCXV. 8.

*Wahrheitsprufung zur beförderung der er
nastlichkeit des christlichen glaubens in den k*

er, minus recte atque adcurate tradita; non tantum
sunt momenti, quanti vitia catechismi, postea
a familia herrnhuthiana, veluti compendii pro-
cedunt, adoptati. Inscriptio eius est: *probe eines
selgens vor die so genannten brudergemeinen, zu mehr-
deutlichkeit und grundlichen verstände unserer heiligen
in diese form gebracht*, Buding. MDCCXLI. 16. post
primam editionem aliae prodierunt. Ex his ea
memorari debet, cuius titulus est: *die andere probe
die grundlehren der euangelischen gemeinen, die
dreyhundertiahren die bruder nennen; als ihren vbrri-
and von der heiligen schrift in frag und antwort
mit ernstem vorbehalt der abermaligen andern-
besserung an allen orten, wo solche nathig befunden*
MDCCXLII. In editione hac mutatio quidem; non
mendatio facta est. Libellus ipse plenus est gra-
errorum ac vitiorum. Omittit principalia dogma-
tica: peruertit scripturam sacram: omni caret
cuncta tradit confuse atque eo scribendi genere,
reptum, obscurum atque ingenii animique zinz-
maxime proprium est. Satis id monstrarunt, qui
illum hunc confutandum se contulerunt, uti sunt:
T. MAVRITIVS KROMAYERVS in der *gnauen un-
g und grundlichen widerlegung der david nitschman-
; oder vielmehr zinzendorfschen probe eines lehrbu-
vor die so genannten brudergemeinen*, cum praefatio-
reifeis, Argent. MDCCXLII. 8. GOTTFR. SCHVL-
in den *anmerckungen uber beyde erste proben eines
selgens vor die so genannten brudergemeinen*, cum pra-
Carpzovii, MDCCXLIII. 12. IO. HERMANN. BEN-
in *noxa zinzendorfsiana catechetica*, Gies. MDCCXLIII. 4.
generis est: *kurtzer catechismus vor etliche gemei-
nen*

M m 4

ex instituto quidem; vbi tamen fuerit occasio, notarunt;
in catechismo hoc vitiosa sint, nominatim CARPZOVIVS
in *religionsuntersuchung der balmischen und mabrischen bruder*.
III. cap. 2. p. 557. BARTHOLOMAEI act. *historia ecclesiast.*
v. p. 45. et volum. VIII. p. 135. FABRICIVS in dem *ant
en berrnbus* cap. 3. p. 40. et auctores der *samlung von alten
neuen theol. sachen*, 1744. p. 924.

quidem libris catecheticis adnumerandus esse ipsa tamen haud catechismus est; siue ad eius siue ad tractandi methodum respicere velin iure: saltem quodam modo referri huc potest *deutsche theologie vor die gottesfurchtigen laye christo vnd von der christlichen lehre der gottselig* solum ob adhibitam docendi rationem per qua sponiones; verum etiam ob additamentum de articulis fidei et oratione dominica sit non omnia tamen catecheticam formam pra Habetur etiam: *ein neuer recht christlicher catechismus der die kinder gottes, gestelt auf die artickel des genusses des christlichen glaubens*, quem IO. WERIS mandauit; CASPAR SCHWENCKFELDII tamquam auctori, vindicauit. *

Ad ordinem catechismorum *berrnbuthian* primum ille, quem ipse comes ZINZENDO in lucem, hoc titulo: *gewisser grund christlicher anleitung des einfaltigen catechismi sel. herrn l die vntrugliche worte beiliger schrift ohne mensche vnd grieffe der falsch berubmten kunst zu allgem gestellt*, cum praefatione Melchior. Schefferi, GOE MDCCXXXV. 8. Qui catechismus ita comp

ineantur, minus recte atque adcurate tradita; non tanti
amen ista sunt momenti, quanti vitia catechismi, postea
editi et a familia herrnhuthiana, veluti compendii pro-
priae doctrinae, adoptati. Inscriptio eius est: *probe eines
Lehrbuchs belgens vor die so genannten brudergemeinen, zu mehr-
erer deutlichkeit und grundlichen verstande unserer heiligen
Schrift in diese form gebracht*, Buding. MDCCXI. 16. post
quam primam editionem aliae prodierunt. Ex his ea
maxime memorari debet, cuius titulus est: *die andere pro-
be, sowohl die grundlehren der euangelischen gemeinen, die
man seit dreyhundert Jahren die bruder nennen; als ihren vbr-
richt verstand von der heiligen schrift in frag und antwort
zu fassen, mit ernstem vorbehalt der abermaligen andernung
und verbesserung an allen orten, wo solche nathig befunden
wird*, MDCCXLII. In editione hac mutatio quidem; non
tamen emendatio facta est. Libellus ipse plenus est gra-
vissimis errorum ac vitiorum. Omittit principalia dogma-
ta catechetica: peruertit scripturam sacram: omni caret
ordine: cuncta tradit confuse atque eo scribendi genere,
quod ineptum, obscurum atque ingenii animique zinnen-
dorfiani maxime proprium est. Satis id monstrarunt, qui
in libellum hunc confutandum se contulerunt, uti sunt:
CHRIST. MAVRITIUS KRÖMAYERVS in der *gnauen un-
tersuchung und grundlichen widerlegung der dauid nitschman-
schen; oder vielmehr zinzendorfschen probe eines lehrb-
uchs belgens vor die so genannten brudergemeinen*, cum praefatio-
ne Pruvienii, Argent. MDCCXLII. 8. GOTTFR. SCHUL-
ZE in den *anmerckungen über beyde erste proben eines
Lehrbuchs belgens vor die so genannten brudergemeinen*, cum pra-
efatione Corpronii, MDCCXLIII. 12. IO. HERMANN. BEN-
DERS in *noxa zinzendorfsiana catechetica*, Giesl. MDCCXLIII. 4.
Eiusdem generis est: *kurtzer catechismus vor etliche gemei-*

M m 4 nen

qui non ex instituto quidem; vbi tamen fuerit occasio, notarunt,
quae in catechismo hoc vitiosa sint, nominatim CARSTENIUS
in der *religionsunersuchung der bohmischen und mährischen bruder.*
part. III. cap. 2. p. 557. BARTHELOMAEUS in *historia ecclesiast.*
vol. V. p. 45. et volum. VIII. p. 135. FABRICIUS in dem *ur-
tarnen herrnhut* cap. 3. p. 40. et auctores der *samlung von alien
und neuen theol. setzen*, 1744. p. 924.

pro infantibus: secundus pro iuuenibus: tertius in christo: ** CHRISTOPHOR. BARTH *ter und unuerfälschter catechismus Lutheri; oder daß die itzige lehrer und zuhörer, welche wir willen sich noch lutherisch nennen, nicht Luther seyn.* cet. Amstelodam. MDCLXXXVIII. 8. qui p nianus; partim fanaticus est haecque ob rem finomen præ se habet: *** BERNH. PETRI K *milch des ewangelii; oder allgemeiner christencate stehend aus einfältigen fragen mit lauter klaren verständlichen worten der heiligen schrift beantw* Brem. MDCCIV. et MDCCVI. quo auctor animi ticismo: immo indifferentismo haud alienum satis prodidit. *

§. III.

HABENT et Græci, speciatim Russi, suos c maiorem pariter ac minorem, quorum ille t dem *confessionis*, eiusque ab ecclesia græca et in symbolicam dignitatem euectæ præfe autem etiam catechismus adpellatur. Præter scripta catechetica, a græcis composita, ad nuntunt; quæ tamen publica carent auctoritate

Catechismi maioris; siue *confessionis* auctor est PETR. MOGILAS, metropolita kiouiensis, qui istum ita composuit, ut un tribus episcopis, quibus praefectus erat, singula fidei capitula diligenter expenderet ac sacerdotibus dioeceseos suae librum istum diiudicandum traderet. Qui quum adprobatus esset, missi sunt quidam Russi in Moldauiam, ut legatis constantinopolitanis, qui cyrillianarum litium causas ibi aduenerant, eum exhiberent atque ex iis intelligerent, num omnia legemata ecclesiae orientis in eo vere atque accurate sint posita; nec ne? Hi confessionem mutarunt, emendarunt, reuerunt. Anno MDCXLIII. quatuor patriarchae, Parthenius, constantinopolitanus: Ioannicius, alexandrinus: Marcellus, antiochenus: Paisius, hierosolymitanus atque alii nomina sua adscripserunt; anno autem MDCLXII. Nectarius, patriarcha hierosolymitanus, confessionem hanc vberius praefatione confirmavit idemque ab eius successore, Theodoro MDCLXXII. in synodo hierosolymitana, et a Dionysio, patriarcha constantinopolitano, factum est. Occasionem libri huius Cyrillus Lucaris dedit, qui quum confessionem fidei ederet, ad id comparatam, ut graeci cum reformatis coniungerentur, ac multos in Russia et Moldauia reconciliaret sibi adscelas, post mortem ipsius Petrus Mogilas, strenuus graecorum dogmarum defensor, omnem operam ad graecos, a reformatis abalienandos, adhibuit hancque in rem scriptum hoc composuit, ut pateret, quae vera puraque graecae gentis doctrina. Auctor librum composuit: *expositio fidei Russorum*; postea autem is titulum accepit cum *orthodoxa confessionis graecorum*; item *orthodoxae confessionis catholica atque apostolica ecclesia orientalis*, quum multis sacris addicti istum adprobarent; tum *catechismi graecorum*, eam ob causam, quia in Russorum gratiam scriptus ac forma catechetica quaestionum ac responsonum institutus erat, et *catechismi Russorum maioris*, ut a minori, iussu Petri I. concinnato, distingueretur.

Catechismus hic, quem Mogilas graece et latine scripserat, in varias linguas translatus ac litteris saepe descriptus est. Prodiit I.) *graece*, studio Panagiotae; siue Panaiotta, interpretis in aula constantinopolitana, cum Nectarii praefatione,

tionem, Amstelod. MDCLXII. quæ est prima editio, ipsius *Panagiotta*; aut, ut alii referunt, ordinum Belgii fœderati sumtu litterarum formis expressa. Exempla eius ad Panagiotam Constantinopolin transmissa sunt, qui gratis ea græcis distribuit; codicem autem manu exaratum regie bibliothecæ parisiensi consecrauit. Nonnulli adseuerant, editionem hanc græcum tantum textum continere; alii tamen, illi et latinum sermonem additum fuisse, tradunt, de qua re, nisi exemplum editionis huius ante oculos ponatur, quidquam definire, haud licet. Præter hanc, duæ aliæ græcæ editiones sunt: altera, cuius curam patriarcha constantinopolitanus *Dionysius* MDCLXXII. suscepit ac præfatione eam ornauit: altera, quæ lingua græca vulgari Bucoresti in Moldavia MDCXCIX. lucem adspexit: II.) *græco et latine*, quo utroque sermone catechismum hunc emisit LAURENT. NORMANNVS, sub titulo: *orthodoxa confessio catholica atque apostolica ecclesia orientalis*, Lipsi. MDCXCV. 8. ipseque interpretationem latinam, in editione hac adiunctam, fecit: III.) *slauonice*; siue *russice*, studio BARLAMEIASINKII, metropolitæ kiouiensis, Moscuae MDCXCVI. relatum tamen legitur,

§. IV.

te iudaica itidem exstiterunt, qui scripta com-
e principalibus religionis suæ capitibus, non
atica; quam catechetica, vbi maxime ad eo-
enta adtendamus. Iam media ætate nonnulli
iusmodi scribendos se admonuerunt hosque
pore alii sequuti sunt; attamen numerus eo-
i indutriam suam probarunt, paruus est.

recte quidem de scriptoribus cateheticis adhuc ex-
o diuersis temporibus, quibus isti vixerunt; iam
ordine, mihi præscripto, discedere, licebit, ac iu-
nonimenta catecheseos vtriusque ætatis, mediæ ac
s, coniunctim enarrare, eam præsertim ob causam
non multa ac copiosa sunt, de iisdem a me dicen-
ei in tradenda theologia semper rationem eorum
r, qui doctrina iudaica imbuendi sunt, hancque in
imen constituerunt inter theologiam *acroamati-*
cheticam: inter *dogmata* et *articulos fidei*, quorum
ora difficilioraque religionis capita sint, ad eos
pertinentia, qui docendi munere perfunguntur;
doctrinæ iudaicæ elementa, ab omnibus, sempi-
ris consequendæ cupidis, cognoscenda. Articulos
seculo secundo ac decimo post natum seruato-
dit: R. *Moses ben Maimon* librumque composuit,
m: *schelosech asfarah ikkarim*, id est, *tres ac decem*
fidei, qui apud iudaicam gentem in tanto honore
stimatione sunt, vt libris precationum adiungan-
ueris memoriæ mandari atque ab adultioribus sin-
e diebus recitari debeant. Primus articulos hos
des constituisse, exemplo christianorum incitatus,
cui tamen opinioni alii reclamant atque adfir-
n solum in *mischna* et *gemara* certos doctrinæ iu-
iculos comprehensos esse; sed etiam ante Maimo-
Saadium Gaon, R. Tham, R. Abrahamum ben
rticulis fidei exposuisse. Sæpe isti prodierunt, et con-
um aliis libris Maimonidis; et separatim, ebraice et
ra *Seb. Munsteri*, cum compendio historiarum lo-
sephi,

ΓΡΕΓΟΡΙΟΥ ΜΑΜΜΑΡΕ ΟΥΝΟΥΦΙΟΥ, τῶν ὁρίων
ἐκκλησίας δογματῶν, quæ methodo catecheti-
cationes ac responsiones scripta est et Venet.
cem adspexit: **

NICOLAI BVLGARI κατήχησις ἱερά, ἥτε-
ρας λειτουργίας ἐξηγήσεις καὶ ἐξήτασις τῶν ;
Venet. MDCLXXXI. 4. ***

ATHENIENSIS cuiusdam, qui nomen
διδασκαλία χριστιανική, iussu cardinalis Ric-
latine composita, ut auctor Richelio, patrono
eclesie romane doctoribus se commendaret.
commemoratur: *catechismus; seu doctrina, omni
christianis ad instructionem valde necessaria, et
in russicam linguam apte exposita*, MDLXII.
item: *collectio brevis doctrina de articulis fidei
dogmatibus; vel traditionibus fidei orthodoxa,
fliane articuli, slavonice traditi, secundum con-
stituta sancte orientalis uniuersalis ecclesie ap-
in qua locum tenet liber catechesis; vel doctrina
maxime necessariis.* ***

---

* vide FABRICIUM *biblioth. græc.* vol. IX. p. 378. et

§. IV.

In gente iudaica itidem exstiterunt, qui scripta **com-**
mentent de principalibus religionis suae capitibus, non
 a systematica; quam catechetica, ubi maxime ad eo-
 rum argumenta adtendamus. Iam media ætate nonnulli
 libros eiusmodi scribendos se admouerunt hosque
 ætate tempore alii sequuti sunt; attamen numerus eo-
 rum, qui ita industriam suam probarunt, parvus est.

Distincte quidem de scriptoribus catecheticis adhuc ex-
 plui, pro diuersis temporibus, quibus isti vixerunt; iam
 pro ab ordine, mihi præscripto, discedere, licebit, ac iu-
 rorum monumenta catecheticos vtriusque ætatis, Immediæ ac
 mediocris, coniunctim enarrare, eam præsertim ob causam,
 quia non multa ac copiosa sunt, de iisdem a me dicen-
 tis. Iudæi in tradenda theologia semper rationem eorum
 habuerunt, qui doctrina iudaica imbuendi sunt, hancque in
 discrimen constituerunt inter theologiam *acroamati-*
cam et *catechetica*: inter *dogmata* et *articulos fidei*, quorum
 grauiora difficilioraque religionis capita sint, ad eos
 precipue pertinentia, qui docendi munere perfunguntur;
 autem doctrinæ iudaicæ elementa, ab omnibus, sempi-
 terne salutis consequendæ cupidis, cognoscenda. Articulos
 eiusmodi seculo secundo ac decimo post natum seruato-
 rem tradidit: R. *Moses ben Maimon* librumque composuit,
 scriptum: *sehelosch asjarah ikkarim*, id est, *tres ac decem*
articuli fidei, qui apud iudaicam gentem in tanto honore
 et existimatione sunt, vt libris precationum adiungan-
 tur: a pueris memoriæ mandari atque ab adultioribus sin-
 gulis fere diebus recitari debeant. Primus articulos hos
 Maimonides constituisse, exemplo christianorum incitatus,
 citatur;* cui tamen opinioni alii reclamant atque adfir-
 mant, non solum in *mischna* et *gemara* certos doctrinæ iu-
 daicæ articulos comprehensos esse; sed etiam ante Maimo-
 nidem R. Saadium Gaon, R. Tham, R. Abrahamum ben
 Dior de articulis fidei exposuisse. Sæpe isti prodierunt, et con-
 iunctim cum aliis libris Maimonidis; et separatim, ebraice et
 latine, cura *Seb. Munsteri*, cum compendio historiarum lo-
 sephi,

MDCCXXI. Sequutuseum est IO. HENR. HOT
in libro, quem inscriptum: *iuris ebraeorum
iuxta voynosias mosaica ordinem deprompte
rum mentem, ductu rabbi Leui barzelonita, prop*
MDCLV. 4. edidit.

Post Maimonidem R. CHASDAI et R. IO
de articulis fidei commentati sunt; ita tamen
busdam a Maimonide discederent; nec, que
numerum ordinemque articulorum seruarent.
seculo quarto ac decimo clarus, librum, *or ac*
rum, nobis reliquit eoque articulos fidei, que
ob felicitatem cælestem impetrandam necessari
genera diuisit atque alios absolute: alios certo
cognoscendos esse, statuit. R. IOSEPH ALBO
in seculum quintum ac decimum incidit, in
articulis fidei angustiores limites posuit eorum

---

* exstant arabice et latine in РОСОСКИИ *porta Mosi,*
et latine ВУХТОРФИИ *Synagog. iudaic. cap. 3. p. 11*
disputationib. academic. p. 483. ebraice et germanice
ТЪИ *kirchlichen verfassung der heutigigen iuden, part.*
НОРНБЕРКИИ *libr. pro conuincendis et conuertendis*
et alibi: germanice GERSONIS *iudischen ralmuds*

rum admisit: de deo, quod existat: de lege mosaica eiusque origine diuina: de præmiis ac suppliciis, post mortem expectandis. Diuersam rationem, quam Maimonides, Chasdaï et Ioseph Albo inierunt, fidei articulos numerandi et collocandi, ABERNETH in *rofeh amanab* diiudicauit, cuius interpretatio latina, auctore GVIL. VORSTIO, Amstelodam. MDCXXXVIII. 4. in lucem exiit. Is primum quidem Maimonidem defendit; tandem vero vnicum fidei articulum, eumque de creatione, a quo omnes reliqui dependant, commendat; vel potius existimat, legem diuinam simpliciter adhibendam esse, veluti normam sententiarum actionumque.

Inprimis commemorandus est: R. ABRAHAM ben CHANANIA IAGEL, scriptor seculi sexti et decimi. Antequam se ad christi sacra eaque romana conuerteret et iudeus adhuc esset, exarauit librum *lekach tobb* eoque more catechetico, id est, per quæstiones ac responsiones, iudaicam doctrinam ita proposuit, vt Maimonidis articulos fidei exhiberet ac regulas vitæ adligeret. Prodiit ille Venetiis MDXCV.* Amstelod. MDCLVIII. ebraice et latine, interprete Ludonico Compiègne de Veil, Londin. MDCLXXIX. 8. ex eadem interpretatione Franeck. MDCXC. 8.** ac cum noua versione cura van der Hardt, Helmstad. MDCCIV. 8.*** cum versione germanica, characteribus rabbinicis expressa, Amstelod. MDCLXXV. quæ tamen horrida est: cum alia, itidem germanica eaque elegantiore, consuetis characteribus descripta, studio Frid. Guil. Bockii, Lipsi. MDCXCIV. 8. Auctor a communibus iudeorum sententiis, quarum causa etiam seruator noster in phariseos animaduertit, sæpe discessit: immo visus nonnullis, et præceptiones et loquendi formulas, in libris posterioris fœderis vtitas, adhibere: *

Ad

---

* teste BARTOLOCCIO *biblioth. magn. rabbinic. pars. 1. p. 26.*

* *acc. eruditior.* MDCXC. p. 586.

** exstat liber hic etiam in CARPZOVII *introduction. in theologiam iudaicam*, quam RAYM. MARTINI *pugioni fides* præmisit, cum noua latina eiusdem versione, et in ODHELI *synag. bifronse* itidem cum noua eius latina interpretatione atque vterioribus adnotationibus p. 73.

conf. WOLFII *biblioth. ebr. pars. 1. p. 54. sq.*

Ad iam memoratos iudaicos scriptores si adiungamus auctores, qui pro iudæis, ad salutarem cognitionem adducendis, catechismos ediderunt, id a loco hoc non alienum esse, puto. Catechismis eiusmodi scribendis dederunt:

SEB. CVRTIVS, cuius studio prodiit: *kleiner catechismus, das ist, christlicher bericht von dem messia, selbe nach seiner zukunft, person und amt in den schriftis und der propheten zu heilsamer und seliger erkant geschrieben*, Casell. MDCL. 8.

IO. CHRISTOPH. WAGENSEILIUS, qui *catechismum conuertendis iudæis* dedit: *

DAN. ERNEST. IABLONSKY, cuius exstat: *kleiner catechismus vor einfaltige anfangen, in profelytoriorum gratiam compositus*, MDCCVIII. 8. sine loci: **

IO. HENR. SEVFERT *in der probe eines christlichen catechismi*, Durlac. MDCCIX. 4.

CASP. CALVOER, qui in lucem emisit: *iudæum: weg des lebens zu dem messia*, ebraice et ger-

CAPITIS QVINTI
DE
TIS THEOLOGIAE POLEMICAE

SECTIO I.
DE
S, QVIBVS DE RECTO STVDIO
QVE THEOLOGIAE POLEMICAE
EXPONITVR.

ΕΤΝΟΨΙΣ.

*ologia polemica gene-
tis de ordine, quo ista
da §. I.*

*ribus exponitur per-
c. necessitate de recto*

*studio atque usu theologiae polemi-
cae §. II.*

*Partim de moderatione in controuer-
siis theologicis; de ratione dispu-
tandi: de haeresi ac similibus argu-
mentis §. III.*

Scriptorum controuersiarum theologica-
ordine suppeditare, mihi animus est; ut iis
tis, quæ rectam rationem theologiae pole-
ndæ monstrant, primum significem, qualia
nediæ ætatis monimenta polemica nobis re-
leinde in narratione hac ita progrediar, ut
libros, recentiori tempore in lucem editos,
cum eos, in quibus disputatio de argumen-
tis generatim facta est; tum illos, qui ad sin-
erfariorum familiam speciatim spectant: ad
icet, naturalistas, iudæos, mohammedanos,
fanaticos, indifferentistas, pontificios, refor-
nianos ac græcos, pro vario diuersoque er-
ous impliciti sunt, momento sic collocatos.
enumeratis, syllabum scriptorum adieciam,
rani, pontificii ac reformati inter se ipsos

§. II.

igitur mihi præscripto ordine, primum de iis
est, qui de theologia polemica commentati
ritate, ut alii maxime de dictæ sanctionis

ciusque indole et officii, Giesf. MDCCXXVI.
commentatio de studio theologiae polemicae con-
nouatores, nominatim Arnoldum, defenso, Ro-
Quae exercitationes: vti ad ipsam theologi-
spectant; ita aliae praecipue eo consilio com-
ex istis addiscamus, qualis ratio, pro caelestis
gnandi, sit ineunda. In censum hunc veni-

MATTH. HÖR-AB HOENEGG tractatus
bus theologicis, quare, quomodo, a quibus, de
da sint, Francof. MDCIII. 8. Argentorat. MD
MDCXLI. MDCI. IX. 12.

10. HIMMELII methodus tractandarum
theologicarum, Lipsi. MDCXXVII. 8.

10. CONRAD. DANNHAVERI polemosi-
lectica sacra, in qua methodus, theologicae dispu-
tationis summi doctoris iesu christi et Pauli
cum refutatione nouae methodi augustiniani
burchii editae, Argentor. MDCXLVIII. 8.

GEORG. CALIXTI iudicium de controversiis
Francof. MDCL. 8.

10. MVSATI liber de usu principiorum ra-
sophiae in controversiis theologicis, Ien. MDCX
MDCXCVIII. 8. anonymus Nicolaus Vadalici

idem significandi vi præditis, quibus ista exprimuntur, scriptura sacra contineantur, Musæus commentum hoc scripsit ac luculenter ostendit, nostrates numquam prorsus egisse, principia rationis ad lites theologicas adhibenda. Additæ sunt duæ dissertationes: altera contra Kecker-
mannum, postquam ille sumserat sibi, mysterium trinitatis ex ratione demonstrare: altera aduersus Molinæum de voluntate dei antecedente et consequente:

CONRAD. TIBURT. RANGONIS tractatus, cuius titulus est: *prudencia circa errores et hereses ecclesiastico-politica, in ist, christliche klugheit mit irrenden, auch wohl ketzern verfahren*, Stetin. MDCXCIV. 12. ita exaratus, vt quamuis minor animus, non ab omni partium studio alienum; nec moderationis studiosum prodere, videatur; præcepta tamen satis bona ac salutaria exhibeantur: *

IO. FRANC. BYDDEI programma de *theologia polemica studio, solide ac sobrie instituendo*, Ien. MDCCVI. 4. quod ratione dignum est: **

HENR. MYHLII *schediasmata de eo, quod iustum est, et necessarium circa puram doctrinam custodiendam*, Kilon. MDCCXVI. 4. quo volumine variz commentationes, huc referendæ, continentur, eæque: *dissertatio de æquitate tuenda adserendaque orthodoxia maxime merito*, cum qua CRVCIGERI oratio de puritate doctrinæ ecclesiæ conseruanda, coniuncta est: *prolusio de secta studio ecclesiæ orthodoxa vitando*, et *admonitio de zelo ὁ κατ' ἐπίνοιαν* primoque aduersus beatum Spenerum eiusque amicos *factu ponendo*, quæ omnes vtilia monita de certaminibus doctrinæ, sive instituendis, nobis præbent:

BERNARD. WALTHER. MARPERGERI *wahrer lehrelens, schriftsmäßig betrachtet*, cuius pars prior Dresd. MDCCXXVII. 8. posterior ibidem MDCCXXVIII. 8. prodit.

N n 2

Iure

THOMASIVS in historia contentionis inter imperium et sacerdotium p. 470. sq. multa reprehendit, quæ in libro hoc tradita sunt; non semper autem ex veritate; sed ex falsa opinione rem æstimat: adde
ANTHALLII theol. biblioth. tom. I p. 730.

est in eiusdem *synagmæ dissertationum theologicar.* p. 678. et *miscellan. sacr. pars. I.* p. 494. germanice autem in illius *grundsatzen der polemischen theologie*, p. 197.

ab illis qui Marpergerum defenderent, fuerunt
 iam ingenii monumentis adiungenda sunt disse
 KROMAYERI de *elencho aduersus errores, in*
fidei articulos impingentes, non intermittendo, L.
 ADAM. RECHENBERGII de *officio theologi*
trouersas tractandas, Lips. MDCCII. 4. 601
 DORFII de *caussis turbarum in ecclesia, Vite*
 ac commentationes CHRISTOPH. MATTH
præiudiciis theologicis** et de vitiis eorum;
rantur, et medela rebus hic adhibenda, Tubing
 quas ideo adducò, quia regulas commendanda
 amina theologica merito dirigenda sunt.

Ex reformatorum ordine in argumento
 da operam posuerunt: CASPAR. LAVRENTI
 nos peruenit: *obseruatio de publicis disputatio*
uerfis. de religione, Geneu. MDGII. 8. 10. Hic
dissertatione de controuersis et disputationibus
 de indole ac variis generibus contentionum
 ponit atque ostendit, qualis earum modus ei
 debeat:*** IO. PREDERIX, qui scripsit *man*
theologiam polemican, Oxon. MDCLVII. 8. v
elusive dissertatione de controuersis theolo
ctandis.* Quodam modo his adnumerari i

igionis ac fidei, rite ac feliciter instituendas, eaque ex
antiquis historiæ ecclesiasticæ sumpta præbet; * item MI-
CHEL VASSOR, qui in lucem emisit: *traité de la ma-
nèr d'examiner les differens de religion*, Amst. MDCXCVII. 12. **

§. III.

Scripta, iam commemorata, adiungenda sunt ea,
in quibus narratum est argumentum singulare; ita tamen
tamen, ut cum studio atque usu theologiæ pole-
micæ nexum sit atque in utroque vtilitatem adferat,
intelligantur atque exerceantur, quæ ad illud
Monimenta hæc itidem diuersa sunt, pro di-
uersorum, quæ istis continentur. Alii auctores
de moderatione adhibenda iustoque modo
in controuersis theologicis: alii de ratione
ac disputandi: alii de hæresi ac similibus argu-
mentis itidem huc spectant.

De moderatione theologica, maxime in dimicationibus
in quibus monstranda, singulari opera commentati sunt
antiquiores: GREGORIUS nazianzenus *oratione de
ratione in disputationibus seruanda et quod non sit cu-
iuslibet hominis; nec cuiusvis temporis, de deo disputare*; ***
more autem ætate: PETR. MOSELLANVS, cuius ora-
tionis disputandi, præsertim in re theologica, sub ini-
tiali Lutheri disputationis lipsiensis recitata, Lips. MDXIX. 4.
cum exiit, cum Erasmi epistolis, ad Mosellanum et Lu-
therum exaratis, et iterum litteris descripta est cura Io. Frid.
Struuii, MDCLXXVII. * PHIL. MELANCHTHON, qui con-
tra de moderandis controuersis religionis ad Gallos scri-
psit, spectat autem illud speciatim ad controuersias cum
Iudeis, ac Melanchthonem putasse, prodit, istas facili-
ter componi ac tolli posse, nisi dogma institutumque
hoc redderet difficilior: ** SAM. POMARIUS, cuius

N n 3

me-

scripsit libros hos THOMASIVS *hystor. contentionis inter imperium et
ecclesiam*, p. 465. sqq.

rudior. MDCXCVII. p. 193.

et l. oper. p. 442. Transtulit eam THOMASIVS in *inquisitioni-
bus theologicis. antiqu. patrum tom. I. p. 67.*

et etiam in LOESCHERI *reformat. acten tom. III. p. 567.*

videndum illud est cum in eius *oper. tom. IV. p. 825. tum. vol. I.
ed. consilior. theologicor. p. 224.*

temberg. MDCCVII. *** et de *moderatione tibi*
in religione pretextu, MDCCXXIII. DAN.
 cuius prodiit dissertatio de *moderatione thea-*
piis protestantium, Londin. MDCCXXI. 8. Ac
 la scripta, quibus licet argumentum hoc non
 explicetur; lux tamen illi adfertur, cuius
 dissertationes IO. FABRICII de *scylla theo-*
 LAVRENT. MOSHEMII de *theologo non cont-*
 MANN. WITSII oratio de *theologo modesto:*
 PRITANII; siue LVD. ANTON. MVRATORI
niorum moderatione in religionis negotio, Paris
 Francof. MDCCXVI. 8. * item commentationes
 sunt: GEORG. NITSCHII *mystra fernid-*
tio theologica de zelo, quo minister ecclesie in
officio, Guelph. MDCCVIII. 4. IO. IES. THILO
tatis diuina, prudentia ecclesiastica tem-

---

* conf. GORTZII *bibliothec. ansipontific. presbyt. lube-*

** scripta est ad Muhlium et exstat in *appendice eius*

*** in eius *disputation. academica. vol. II. p. 339.*

* in eiusdem *amoenitatib. theolog. p. 232.* Alia ibiden
 tur de *moderatione theologica*; minus autem ad
 tinet, quia auctor per *moderationem theologicam*

MDCCXI. 4. SAMVEL WERENFELSII *oratio de recto theologi zelo.* *

Rationem loquendi et disputandi de rebus fidei explanarunt: VRBANVS RHEGIVS ET BALTHAS. MEISNERVS. Ille; siue RHEGIVS edidit: *formulas quasdam caute et citra scandalum loquendi de precipuis christiana doctrina locis*, libellum egregium. Quia enim sæpe in certaminibus contingit, vt, qui contra errorem quemdam pugnant atque alteram extremitatem deuitare volunt, ad alteram deflectant; aut saltem non caute loquantur atque aliis, a recta via aberrandi, occasionem præbeant, auctor incommodis his mederi voluit. Multæ opusculi huius sunt editiones, inter quas aliis præstat regiomontana, studio *Martin. Siluestr. Grabii*, MDCLXXII. 8. adornata, non solum ob vitam Rhegii præmissam; sed etiam adpendicem apologeticam subiunctam. In ista præter alia reliquæ editiones enarrantur. Tantam auctoritatem libellus hic sibi adquisiuit, vt in *corpus doctrinae iulianæ* sit translatus atque ita inter libros symbolicos haneburgenses ac brunsvicensis locum obtinuerit. Reprehendendum tamen esse, quidam existimarunt, in eo precationem pro pie vita defunctis adprobari.** Hic; siue MEISNERVS eo nomine adducendus est, quia ad quæstionem: *an semper in forma syllogistica de rebus theologicis disputandum sit?* explicandam se contulit.***

Inter veræ doctrinæ aduersarios locum tenent hæretici, contra quos disputandi munus si quis suscipere illudque rite ac prudenter obire velit, ea ratione, vt vtramque extremitatem, nimium ac parum, deuitet; nec vllum sine causa vel in hæreticorum ordinem adscribat; vel ex eorum numero eximat, illum adcurate scire oportet: quid sit hæ-

N n 4

refis;

* legenda est in eiusdem *opusculis rom.* I. p. 375. Recitata illa est ad auctore Basileæ MDCCXXII. eodemque anno Tubing lucem adspexit ac PFAFFII *schiediasmati de formula consensus helvæticae* adiuncta fuit, sub titulo: *de vero et falso theologorum zelo.*

** notat hoc WALTHERVS *hermon. biblica* p. 774. defensionem tamen Rhegii suscepit GRABIVS memorata illius *visa*: adde RETHMEYER *braunschweigische kirchenhistorie* part. III. p. 434. et CALOVII *hystor. syncretistic. libr. III. cap. 7. p. 979. lq.*

*** vide eius *quæstiones vexatas* p. 2.

nes de *definitione heretici*, Regiom. MDCL
TUDI: TOB. ECKHARDI de *fonte heresum*, Vi
IO. GVIL. BAIERI de *ambitione, heresum causis*
IACOB. HENNINGII de *heresi*, Gryphisw. M
meratis his dissertationibus addantur: FRI
LIXTI *tractatus de heresi, schismate et her*
Helmst. MDCXC. 4. IO. PHIL. TONSORIS C
quæstione: *an heresis non solum sit in conceptu*
te et intelligentia; sed etiam in signis conceptu
phrasibus et loquendi formulis, Vitemb. MDCL
GOTTL. IOECHERI liber elegans atque e
lophiq, heresum obice, Lips. MDCCXXXII. 4.
ptis, quibus eruditi viri de hæreseos indole
ptarunt. Quum enim CHR. THOMASIVS
tationem de quæstione: *an heresis sit*
MDCXCVII. eaque adfirmasset, hæresin esse
uersitatem ac fundamentum fidei, cui ista rei
re erga deum et alios odioque erga se ipsu
non defuerunt, qui ipsi resisterent. Prodi
ctrina orthodoxa, ad amicos quosdam scripta,
fidei, occasione cuiusdam disputationis balensis
heresis sit crimen? cuius auctor nomen suu
suit; id autem MOERLII esse, perhiber

de fide, eius natura, generatione, adiunctis atque occasione epistolæ cuiusdam amici, ceter. eodem er hunc, cum Thomasio hac de re congressi. H. SCHROEDE *rs* commentatione de iis, quæ e halensi: an hæresis sit crimen? sanam philosopho- videntur, Rostoch. MDCXCVIII. ALBERTVS OTHIVS, qui edidit: publicam *περοσφώνσιw* ad irum Christ. Thomasium, qua programma ipsius onem de iure principis circa hæreticos ex parte MDCXCVIII. ac quum istam suscepisset refutan- STVBELIVS in lectione monitoria ad Rothium *περοσφώνσιw* ad Thomasium, causam suam egit in s Christ. Thomasius, quum per virum sui ingenii tetenus priuatas publicaret, miserrime oblitus erat; autem respondit in additamento lectionis prioris eter. quæ omnia scripta MDCXCVIII. prodierunt. CH. IVST. BREITHAVPTIVS in obseruationi- is de hæresi iuxta scripturæ sensum, MDCXCVII. de animaduersione apologetica addita est MDCCIX. eclamauit. In controuersiam quoque adducta ENR. MAIT dissertatio de hæresi practica, Gies. Per eam quum intellexisset eiusmodi viuendi quæ cum fide in deum stare non potest; sed us euertit, dum deprauata voluntas ea sequi- ouit Intellectus, verbo dei esse contraria, desi- anc nonnulli improbârunt, ea maxime de caus- m iusto latiores hæreseos termini ponantur. vindiciæ disputationis huius scriptæ sunt. ** ulis romani adsectatores PETRVS SIMONIVS *hæreticorumque natura* commentatus est; *** ex um autem ordine eodem in argumento enarrando exercuerunt: GISE. VOETIVS, * ABR. HEI- DANVS,

Nn 5

DANVS,

---

eiusdem *selectior. exercitacion. philol. et exegetic. tom. 11.*

æ de controuersia hac disserui in *der einleitung in die reitsigk. der euangel. luth. kirche, part. 1. p. 933.*

æ eius *operib. Antu. mdcix.*

lectar: part. 111. p. 692.

HENR. SCHARBAV *tractatu de parallelismo instituto*, cum præfatione Io. Fechtii, Rostoch. WIG. KAHLERVS *commentatione de eo, quod parum est circa parallelismum, cum veteris ecclesiæ instituendum*. Rintel. MDCCXLIV. ** Antecellentiorum commentationumque, in quibus re huc versatus sum, finem faciam, duo 10. scripta, ad locum hunc quodam modo per adnumerare licebit. Alterum est: de *neutralibus libellis utilis et necessarius*, Francof. MDLXXIII, haud fas esse homini christiano, in condogmatibus fidei tamdiu ab utraque parte quamdiu res in conuentu vniuerso haud decet. Alterum exponit *de amnestia*, MDLXXI.

---

* de *origin. error.* p. 393.

** *exercitation. miscellan.* p. 1. sqq. vbi duabus disputationibus hæreseos nomine et constitutione deque hæreseos ortu agit.

*** *temp. beluesic.* IV. p. 232.

* addita est eius *institucion. iur. eccles.* p. 465. quæ prodiit MDCCXXXIII. 8. adde eiusd. *origin.* p. 216.

** confer STRAVCHIVM de *priscæ ecclesiæ in censenda* *sate*, Vitemb. MDCLXXIII. et GYNDLINGIVM

CAPITIS QVINTI
DE
PTIS THEOLOGIAE POLEMICAE
SECTIO II.

DE
S POLEMICIS ANTIQVAE AETATIS.]

ΣΤΝΟΨΙΣ.

*riter expositum est de
ratione, quam patres
contra vera religio-
bibuerint, §. I.
lorum scripta contra
tes, §. II.
, §. III.*

*Atque hereticos cum generatim, §. IV.
Tum speciatim aduersus singulares
hereticorum familias, §. V.
Quumque nonnulla horum scripto-
rum coniunctim in lucem edita
sunt, et horum volumina commemo-
rantur, §. VI.*

IORE ætate quum multi variique errores dif-
arentur, christiani doctores sibi impositam ef-
atem, recte existimarunt, pro doctrina cælesti
hocque nomine in certamina cum aduersariis
Ratio disputandi, quam sequuti sunt, non
s. Eos enim non satis instructos fuisse sub-
huiusmodi disceptationes necessariis: linguas
si paucos excipias, ignorasse: diuersa sanctifi-
cationis dogmata nec distincte et ordinate; nec
intellexisse: magis oratorum; quam disputato-
tes monstrasse, et quod in controuersiis maxi-
mum est, animi sui adfectiones non semper, uti
percuisset, haud diffiteor. Attamen et persuas-
o, eum leges æquitatis atque amoris violare,
sacri ordinis de memoratis næuis non excu-
erstringit. Monumenta sane eorum, quæ ad
sunt, multum nobis vtilitatis adferunt, sique
istorum ex vero æstimare velimus, necesse
est, ut temporis rationem, quo doctores hi vixerunt,
que statum ante oculos ponamus.

monitionem ac pro hac, vi adremittitur, et
logias. Ad horum ordinem pertinent:

IUSTINI *martyris λόγος παραινετικός*; siue
πρὸς Ἕλληνας, *coargutio ad graecos*, de reli
rum hominum deferenda; christianorum aut
da: *λόγος πρὸς Ἕλληνας*, *libellus ad graecos*,
se merito ethnicis superstitionibus, ineptar
piarum fabularum plenissimis, valedixisse:
christianis prima ad Antoninum pium impe
longior, ac secunda breuior ad senatum ro
περὶ θεῶν μοναρχίας, vbi. poetarum testin
vnum esse solum deum: *epistola ad Diognetum*
veritatem religionis christianæ demonstranda
præter quæ, alia illius scripta a quibusdam
tur, nominatim: *aristotelicorum quorundam de*
deo: quæstiones quinque christiana ad graecos: *ca*
canica de incorporeo, de deo, de resurrectione
quæstionum CXLVI. ad orthodoxos; sed monim
adulterina, doctissimi viri probarunt:

TATIANI *λόγος πρὸς Ἕλληνας*, *oratio ad*
scripsit, antequam se ad hæreticos adiunxit
consilio, vt græcorum retunderet ignorantiam

ἀπολογία ἑκείνου τοῦ χριστιανικοῦ

le rider:

IN TIS alexandrini λόγος προτρεπτικός πρὸς
et adhortatorius ad gentes, quo gentiles redar-
ad christianorum sacra amplectenda hortatur:
N I S libri octo contra Celsum, ita scripti, ut di-
cutiatur, quidquid contra veritatem religionis
excogitari ac proponi potest:

I euangelica preparationis libri xv. ad Theodo-
pum laodiceum, quibus contra gentes, veterum
xpertes, pugnat animosque lectorum ad diui-
um, quos ab ebraeis accepimus, auctoritatem ad-
et ad dogmata christianorum recipienda: præ-
mstratio euangelica; maxime tamen contra iudæos
et postea a me commemoranda: liber contra
qui etiam ad defensionem religionis christianæ
s est:

NAS II λόγος κατὰ ΕΛΛΗΝΑΣ, liber contra gentes,
is librum secundum esse eiusdem orationum de
e verbis eiusque corporis ad nos aduentum, non-
cantur:

ORIE nazianzeni λόγος ἐκκλησιαστικός, in Iulia-
renorum apostatam, ideo orationes βολιταίκα. In-
uia illis, velut columna, insculpti posteris tra-
diant impietas ac sacrilegia:

ORII cyreni tractatus adversus grecos, de deo

NEMESII liber de *natura hominis*, qui ideo huc referri potest, quia auctor immortalitatem animæ probat ac quæ de ista philosophi prave sentiunt, refellit: de dei sapientia, potentia benignitateque exponit: fati necessitatem impugnat: libertatem voluntatis ac providentiam divinam diligenter tuetur:

BASILII *homilie in hexaëmeron*, quod opus eam ob rem commemorò, quia luculenta argumenta contra atheos continet ac lectoribus materiam suppeditat, summi opificis virtutes, potentiam, sapientiam ac bonitatem, cognoscendi prædicandique:

IOANNIS CHRYSOSTOMI liber de *Babyla, antiochens martyre et contra Iulianum et contra gentiles*: alius adversus eos, qui providentiam ideo dubiam reddere conantur, quia pii homines calamitatibus affligantur: *homilie sex de fato et providentia*:

THEODORETI orationes de *providentia* decem ac libri duodecim de *curandis græcorum adfectionibus*, Iuliano imperatori oppositi:

CYRILLI *alexandrini* opus, quod *ὁ ὁρὸς τῆς τῆς*

FELICIS Octavius; siue dialogus Cæciliæ
eristitionis paganæ acerrimi propugnatoris, et
minii, christianorum defensoris, qui ita de re
se disputant, vt Minucius, veluti arbiter,
eos sedeat:

NI de *idolorum vanitate* liber, cuius maximam
ertulliano ac Minucio Felice sumtam esse, a
aditur:

I libri septem *aduersus gentes*, quorum libro
ndo, sexto ac septimo defensio christianorum
continetur; reliquis autem refutatio cultus
n:

STII diuinarum institutionum libri septem,
mo de falsa religione contra gentes, veri nu-
as, vnum esse deum eumque omnibus rebus
probat: secundo de origine erroris oppugnat
: tertio de falsa sapientia philosophiam gen-
uit: quarto de vera sapientia doctrinam chri-
onit, ac confirmat: quinto agit de iustitia se-
em diuinam ac profanæ gentis iniustitia: sexto
cultu ac septimo de vita beata et animorum
re. Quæ in libris his *institutionum* vberius
, ea in *epitome* illarum breuius habentur:

PIRMICI MATERNI liber de *errore profa-*
sonum ad Constantium et Constantem augustos,

christianos poetæ, libri duo *aduersus Q. Sym-*
bus dum dicti Symmachi relationem ad Val
imperatorem pro *ara victoria*, qua decoru
staurandum suadebat, refellit, causam su
religionis aduersus ethnicos tuerur. *

§. III.

PRAETER superstitiones gentes, *iudæi*
inensissimos religioni christianæ se præb
more suo detestabili conuicia ei facere, no
Restiterunt tamen et illis antiquiores sacr
rum doctores et in eo elaborarunt, vt eri
profligarent; dogmata autem atque institu
maxime vera, recta optimaque, tuerentur.
id monstrant monimenta eorum, quæ ad æt
peruenerunt, nunc a me percensenda, ho

IUSTINI *martyris dialogus cum Trypho*
complectitur colloquium, cum nominato iu

---

* editiones, versiones atque interpretationes, graecor
librorum, quos iam enarraui, consulto, præter

dies habitum et, quemadmodum isti, sacrum hoc se esse, Iustinus promiserat, litteris mandatum. Adhibentur argumenta, vti adpellantur, κατ' ἀνθρώπων feliciter. Sæpe cæcitas mentis, pertinacia, obstinatio atque alia vitia aduersario eiusque sociis exprobrantur. Dialogi huius Iustini auctorem esse, negare istumque Origenis discipulo Tryphoni adscribere, ausus est CHRIST. GOTTL. KOCHIVS libro, inscripto: *Iustini martyris cum Tryphone iudæo dialogus, secundum regulas criticas examinatus et νοθεύσας, seu falsitatis et suppositionis suspectus atque convictus*, Kilon. MDCC. 8. Id quod quum fieret sine vllō firmiori fundamento et aduersus tot antiquioris æui testimonia, non defuerunt, qui ei merito repugnarent. ALBERTVS enim A FELDE *epistolam* de Iustini dialogo ad Kochium edidit eaque monstrauit, rationes, quibus iste pro sua sententia vtatur, ad probandum nihil valere, Slesvic. MDCC. 8. Ac quamuis nomine GOTHOFREDI WAGNERI, sacrarum litterarum studiosi, *epistola* ad Albertum a Felde pro Kochio Francof. MDCCI. 8. in lucem prodiret; FELDIUS tamen respondit in *inuictis demonstrationibus, dialogum cum Tryphone esse verum Iustini setum*, Hamburg. MDCCVII. 8. His pro Kochii sententia oppositæ sunt: *demonstrationes Alberti a Felde deuictæ et profligatæ* a C. T. M. tantum autem abfuit, vt illa confirmaretur; vt et alii iudicarent, nullum argumentum adductum fuisse, quod vel probabilitate sua se commendaret. Præter Feldium, ipsi refragati sunt: ERNEST. SALOM. CYPRIANVS, * IO. FRANC. BVDDEVS ** et alii, *** aduersus quos KOCHIVS quidem in *censura iniqua et temeraria censura*, Lips. MDCCIV. 8. causam suam tueri voluit; at vero minus efficere potuit, vt aduersarii victi cederent. Iam dicrus CYPRIANVS iuris publici fecit: *vindictas iustiniæ; sive pro Iustini martyris dialogo cum Tryphone dissertationem*

* not. ad Hieronymum de scriptorib. ecclesiast. p. 249.

** dissertat. de barese valentinian. quæ eiusdem introductioni ad historiam philosophiæ ebraeorum subiuncta est, p. 569.

*** vide auctores der unschuldigen nachrichten, 1701. p. 344. 1704. p. 423. 1708. p. 505.

terpretationem etiam *Io. Albert. Fabricius* cum adnotationibus; postea autem opusculum latine iuris publici fecit:*

EUSEBII demonstratio euangelica, qua ex prioris præsertim fœderis testimoniis vult christo, veritatem religionis nostræ contrastrat. Opus hoc viginti libris constabat; priores tantum ad ætatem nostram peruenerunt adhuc primus initio vltimusque extrema fuisset, *Io. Albert. Fabricius* defectum hunc codice suppleuit. ** Prodiit *demonstratio* latine Paris. MDCXXVIII. fol. additis libro 2 *Hieroclem: duobus contra Marcellum ancyra de ecclesiastica theologia*, quæ editio reperitur siue Lipsiæ potius, MDCLXXXVIII. fol.

GREGORII nysseni ex veteri testamento nia, cum adiecta quadam explicatione aduersus opusculum primum latine tantum in lucem postea autem græce et latine editum est:*

---

* conf. *ITTIGII histor. eccles. sec. II. p. 7.*

** *biblioth. anglois. tom. v. p. 279.*

*** *act. erudit. MDCCXXIII. p. 233.*

* *tom. I. adparat. sacri.*

itum et, quemadmodum isti, facturum hoc se esse,
promiserat, litteris mandatum. Adhibentur argu-
viti adpellantur, κατ' ἀνθερωπον feliciter. Sæpe
mentis, pertinacia, obstinatio atque alia vitia ad-
eiusque focii exprobrantur. Dialogi huius Iusti-
factorem esse, negare istumque Origenis discipulo
oni adscribere, ausus est CHRIST. GOTTL.
vs libro, inscripto: *Iustini martyris cum Tryphone
dialogus*, secundum regulas criticas examinatus et
hoc, seu falsitatis et suppositionis suspectus atque con-
Kilon. MDCC. 8. Id quod quum fieret sine vllō
i fundamento et aduersus tot antiquioris æui testi-
non defuerunt, qui ei merito repugnarent. AL-
s enim a FELDE epistolam de Iustini dialogo ad
m edidit eaque monstravit, rationes, quibus iste
a sententia vtatur, ad probandum nihil valere,
MDCC. 8. Ac quamuis nomine GOTHOFREDI
ERI, sacrarum litterarum studiosi, epistola ad Al-
a Felde pro Kochio Francof. MDCCI. 8. in lucem
et; FELDIUS tamen respondit in *inuictis demon-
strationsibus*, *dialogum cum Tryphone esse verum Iustini setum*,
urg. MDCCVII. 8. His pro Kochii sententia opposi-
t: *demonstrationes Alberti a Felde deuictæ et profliga-
tæ*. T. M. tantum autem abfuit, vt illa confirmaretur;
alii iudicarent, nullum argumentum adductum fuisse
quod vel probabilitate sua se commendaret. Præter
tum, ipsi refragati sunt: ERNEST. SALOM. CYPRIA-
* IO. FRANC. BVDDEVS ** et alii, *** aduersus
KOCHIVS quidem in *censura iniquæ et temerariæ cen-
surae* Lips. MDCCIV. 8. causam suam tueri voluit; at vero
is efficere potuit, vt aduersarii victi cederent. Iam
is CYPRIANVS iuris publici fecit: *vindicias iustitia-
e sue pro Iustini martyris dialogo cum Tryphone disserta-
tionem*

ymum de scriptorib. ecclesiast. p. 249.
baresti valentinian. quæ eiusdem introductioni ad histo-
sophia ebraeorum subiuncta est, p. 569.
ores der unschuldigen nachrichten, 1701. p. 344. 1704.
8. p. 505.

ordinis patres iudem ruerunt, qui contra hos in certamen descenderent atque in-
rum propulsandis operam collocarent. C-
tatis salutaris vindices præbuerunt, istorum
funt. Alii aduersus hæreses earumque a-
se pugnarunt ac monimenta, istis opposi-
querunt; in quibus locum tenent:

CLEMENTIS alexandrini libri *stromati-*
randi, quoniam istis dogmata principum
explodit:

IRENÆI libri quinque *aduersus hæ-*
primus *ἡλεγχον*, siue *detectionem*: ceteri quæ
siue *redargutionem* continent. Ita Irenæus
controuersiis recto iustoque ordine usus
errores hæreticorum recensuit; postea audi-
uit, eo studio, ut ex opere hoc non exigui
atque industria adpareant idque laude, qua
no dignum sit. Non omnium tamen vitio-
ne expers est. Adprobat interdum Irenæus
quæ falsæ sunt atque erroneæ. In refut-
non semper simplicem atque apostolicam di-
nem sequitur; sed dum eadem arma adhibe-
bus utuntur aduersarii, pro solidis argumen-

III *seleuciensis demonstratio contra iudeos de salu-*
antu, ex Danielis hebdomadibus; quam tamen non
 III seleuciensis, suspicantur: Bigotius, Allixius,
 is, Caueus, quoniam præter stili discrepantiam,
 iterum testimonium præ se habeat; nec in codici-
 u exaratis, inter cetera Basilii huius scripta repe-
 Alii denotant, auctorem vera falsis fabulisque
 **

CHRYSOSTOMI *orationes aduersus iudeos*, quarum
 adhuc in lucem editæ fuissent, duæ aliæ postea
 et: ***

GENTII *disputatio cum Herbano iudeo*, quam per
 ique coram Abramio, rege homeritarum christia-
 m. episcopis, pluribus iudæis et tota ciuitate in
 i Homeritidis Taphar; siue Saphar, in Arabia
 a annum christi DXL. cum isto instituisse, perhi-
 Acta huius *disputationis* græce cum interpretatio-
 ac notis in lucem emisit Nicol. Gulonius, Paris.
 VI. 8. postea autem illa vtraque lingua in patrum vo-
 ranslata sunt. * Auctorem istorum esse PALLA-
 alexandrinum, CASP. BARTHIVS putat. ** Inter
 antiquioris æui doctores contra iudeos scripserunt:
 TVLLIANVS, cuius liber *aduersus iudeos* ad nos
 est, compositus occasione disputationis christiani
 selyto. Ostendit auctor, ceremonias cultus leui-
 æritum tantum tempus præscriptas fuisse ac quem
 spectent: quem vates diuini prædixerint, messiam
 enisse:

VSTINVS, qui cum iudæis congressus est in *tracta-*
fus iudeos; at vero *sermo contra iudeos, paganos et*
 , qui etiam Augustini nomen præfert, perperam

O o 2

ei

n *operibus eius*, Par. MDCXXII. p. 194.

MASNAGII *animaduersionem*, quam *demonstrationi* huic præ-
 , tom. I. CANISII *lection. antiquar.* p. 242.

ONTFAVCONII *editione tom. I.* p. 487.

et latine sunt in *auctario græcolatino bibliorb. patr. duceano*,

MDCCXIV. tom. I. latine tantum *bibliorb. patr. lugdun.*

VI. p. 1014. Summam horum actorum exhibet *IMBONA-*
bibliorb. latin. ebraic. p. 58.

v. *aduersarior. cap. 3.*

TERTULLIANI liber de *praescriptionibus*
cos, quo nouam contra hæreticos disputa-
tione iniisse et commendasse videtur. Vocabulo en-
nis talem significandi vim tribuit, qualis in
consultorum vñitata est, quumque per illud
possessionem intelligit, quæ longiori temp-
tuerur, hæreticis antiquitatem veræ doctrinæ
que ex eo, quod illi noua dogmata trad-
hæc falsa esse atque erronea. Quem argumen-
non plane rectum atque adcuratum esse, iam
notatum est. Idque et res ipsa monstrat.
ratio est veritatis, ac bonorum, quorum hæ-
sunt, et quamuis veritatem, in se spectatan-
quiorem esse, constet; contingere tamen p-
per longius tempus, per quod erroneum
bavit, se aliquando veritatem habuisse, igno-
lianum præterea dixisse quædam minus cau-
de: argumenta adhibuisse, quæ magis verbo
quam probandi vim præ se habent: serm-
non satis temperato; nec ad disputationem
res satis nota est. Liber ipse cum adnotatio-
ni Lupi Bruxel. MDCLXXV. 4. prodit. Inscr-
liber de praescriptionibus hæreticorum, alteri: A

andī leges interdum neglexisse ac nimio contradi-
 udio incitatum, alteram extremitatem deuitando,
 a minus sibi cauisse atque itidem a recta aberrasse
 ne dubio Irenæus græce scripserat; minus latine;
 item caremus, præter ea, quæ a nonnullis serua-
 in lucem prolata sunt. Optimas editiones studiis
 et *Massueti* debemus. Historiam operis huius illu-
 ENRIC. DODWELLVS *dissertationibus in Irenæum*,
 MDCLXXXIX. 8.

ANASII oratio κατὰ πᾶσιν αἵρεσιν, contra omnes
 ; quam tamen ab Athanasio profectam esse, erudi-
 iri negant. Eiusdem epistola ad Epictetum κατὰ
 ἑκῶν, contra hereticos, ad apollinaristas præcipue
 dos spectat:

EPHANI opus de *heresibus*, cui nomen dedit
 , vel κιβώριον, id est, *arca*; siue *capsula medica*,
 eo non solum hereticorum sententias referat;
 i contra venenatos eorumdem morsus saluberris-
 dia exhibeat, quemadmodum ipse inscriptionis
 tionem explicat.* Eam ob rem in scriptoribus
 i iure numeratur. Diuiditur opus hoc in tres
 ius libros, et continet octoginta hæreses, pro ipsius
 i calculo. Multum vtilitatis id adfert, in primis
 ris, quæ ante eum contra hæreses scripta sunt,
 est; nec pauca complectitur, ex antiquitatum
 atis hausta; attamen vitiorum non expers est.
 omenta, satis euidētia, quæ monstrant, auctori-
 aeri, hereticos refutandi, non plane satisfecisse.
 i genus, quo vitur, nullam præfert elegantiam:
 ta, contra aduersarios proposita, sæpe nulla pro-
 rtute prædita sunt: credulitatis vbique adparent
 necque ostendunt, Epiphanium aut non potuisse;
 isse vera a falsis discernere. Nec moderatio, in
 ersis maxime necessaria, ita, ut decet, adhibita
Dionysii Petavii adnotationibus, quibus opus hoc
 is, plura loca minus recte explicata esse, constat:
 ODORATI libri quinque *hereticarum fabularum*, in
 quatuor prioribus hæreses non tantum recenset;

CAPIT. V. SECT. II. DE SCRIPTIS

gnosticos auctor *epistole*, quæ *BARNABAE* adscribitur; us autem germanum eius monumentum est. Gnostici oppositam esse, haud negabit, qui istam perlegerit. nulli addunt *POLYCARPVM* ac persuadent sibi, eum *epistola ad philippenses* eosdem hæreticos ferire; alii autem timant, quæ de gnosticis intelligantur, ea ad erroris magi spectare:

Marcionitas TERTVLLIANVS libris quinque *adversus Marcionem*, qui et aduersus *Praxeam* et *Hermogenem* scripsit, et auctor *dialogi de orthodoxa fide*; siue *πρὸς τὴν ὀρθήν πίστιν*, aut *contra marcionitas*, vti et inscribitur, refert Origenis nomen; nondum autem res explorata est, an *genem* eius auctorem esse, et quamuis inter antiqui scriptores *Basilius* et *Gregorius nazianzenus* id adfirmant ac recentiore ætate *Io. Rudolph. Wetstenius*, qui per hunc librum hunc, adnotationibus illustratum, græce et latine in lucem protulit, *Basil. MDCLXXIV. 4.* ad idem periculum omnes ingenii vires adhibeat; plerique tamen sententia hac discedunt:

Manicheos ARCHELAUS, qui *disputationem contra Marcionem* instituit, huiusque *acta* ipse syro sermone litteris

Io. Filefaci, Parif. MDCXIX. 4. cum notis *Stephano*, Saluiano adiectum, Par. MDCLXIX. 8. cura *alixi* cum *AVGYSTINI* libris de *doctrina christiane fide et symbolo*, Helmst. MDCXXXIX. et iterum 4. item Cantabrigiæ MDCLXXXVII. 12. Romæ I. cum adnotationibus *Io. Salina*. Commendat acientius traditionem ecclesiæ catholicæ, veluti in controuersiarum normam et, vt persuadet nam rationem, hæreticos refellendi. Quocirca m est, quod liber hic apud pontificis romani es in magno sit honore atque existimatione e laudibus in cælum efferatur. At vero traditione rectam, certam facilemque viam monstrare eidendas: immo cum variis iisque maximis diffi- coniectas esse, adeo vt vbi pedem tuto ponere in illis haud inueniatur, iam dudum doctores mderunt atque in Vincentium censoriam animi m merito adhibuerunt. Qua et ideo dignus de- et, quia peruersa caussa se ad opusculum hoc n adduci passus est, fauore videlicet erga semi- et odio in Augustinum, quemadmodum doctif- probarunt.

§. V.

christianorum, qui æuo antiquiori florue- rum ordine certis hæreticis eorumque fami- nt sibi que datam esse prouinciam, existimarunt, stræ dogmata et ab aduersariorum horum im- lendi. Pro diuersitate eiusmodi hostium in tamina venerunt atque arma sua tulerunt hicos, marcionitas, manichæos, nouatianos, origenistas, samosatenianos, arianos, apol- rixscillianistas, Iouinianum, donatistas, pela- nipelagianos, macedonianos, anthropomorphi- anos, eutychianos. Ita refutarunt:

O o 4

I. *Gnosticos*

bistor, pelagian. libr. 1. cap. 10. IANSENIVS de *heresi pe-* cap. 17. RIVETVS *cris. sacr. libr. 1. cap. 24.* NOBISIVS *elagian. libr. 11. cap. 11.*

V. *Sabellianos* ATHANASIVS *oratione contra* quam tamen Athanasio tribuendam esse, non BASILIVS *homilia* XXVII. *contra sabellianos*, ac *epistola* LXIV. exarata ad doctorem cæsariensis: inprimis EVSEBIUS cæsariensis, tur. libri duo *contra Marcellum* eiusque *ὄρυ* pro sabellianismo incautus propugnauerat. manuscripto codice recensuit: latina inter notis illustravit Rich. Montacutius, in extremorum de *demonstratione euangelica*. Praebros tres de *ecclesiastica theologia* aduersus Marcellum composuit, ad quos Montacutius, ut accuratos libros, operam suam contulit, quique *demonstrationi* additi sunt. Nec tacere debemus *uersus Sabellium*; siue potius de duabus *homiliis* tantum lucem viderunt studio Iacobi Sirmond.

VI. *Samosatenarios* ATHANASIVS *epistola de incarnatione dei contra Paulum samosatensem*; cuius autem spectata est, quia putant nonnulli, eam non ab Athanasio ab alio scriptam esse, qui peruersam nestorianam, cum samosatensiana in re principali confutari pugnare voluerit. Dubium quoque est, num debeat; nec ne: *refutatio hypocrisis Meletii*

us libri tertii maior pars et quartus totus intercidit: iores integri cum tertii initio primum latine tan-
 postea etiam græce prodierunt, ** vna cum SERA-
 IS libro *aduersus manichæos*, itidem græce et lati-
 FABIVS MARIVS VICTORINVS Afer, cuius exstat
 Iustinum manichæum *contra duo principia mani-*
 n: * AVGVSTINVS, princeps inter eos, qui mani-
 resisterunt, ac felix veritatis defensor, quia ipsi
 ta aduersariorum accurate perspecta fuerunt. Scri-
 x illis opposuit quæue ad ætatem nostram peruene-
 ant: liber vnus *de utilitate credendi ad Honoratum*: li-
 us *de diabolis animabus contra manichæos*: liber vnus
 eu *disputatio contra Fortunatum, manichæi discipulum*: li-
 us *contra Adimantum, manichæi discipulum*: liber vnus
epistolam manichæi, quam vocant, fundamenti: tres et
 a libri *contra Faustum manichæum*: libri duo *de actis*
lice manichæo: liber vnus *de natura boni contra ma-*
 : liber vnus *contra Secundinum manichæum*. ** Li-
 fide *contra manichæos ac commonitorium de recipiendis*
leis, qui conuertuntur, Augustino quidem tribuuntur;
 am tamen, alique scripta hæc esse adulterina, rectius
 it. Enumeratis his scriptoribus addendus est: ZA-
 IAS *scholasticus ob disputationem contra eam, quæ de duo-*
incipiis a manichæo quodam scripta et protecta in viam
repperit, Iustiniano imperatore, scriptum breue vnus
 : atque ex Franc. Turriani interpretatione latine
 1: ***

Oo 5

IV.

sione Turriani in CANISII *lectionib. antiqu. tom. v. et biblioth.*
r. lugdun. tom. iv. p. 443.

1811 *lection. antiq. tom. i. p. 59. edition. Basnagii.*
 em in CANISII *lection. antiqu. excirato loco p. 43, dictæ editionis.*
 ille est a SIRMONDO *opuscul. dogmat. veter. Paris. mdcxxx. 8.*
 n. 1. et recusis in eiusdem *oper. tom. i. p. 409. et bibliothec. par.*
idun. tom. iv. p. 289.

ia hæc scripta ordine, quo ista recensui, AVGVSTINI *operum*
 n. viii. edition. benedictin. antwerp. exhibentur.

bibliothecis patrum lugdunens. tom. ix. p. 794. atque aliis: ca-
 1811 *lection. antiquar. tom. i. p. 425. edit. Basnagii. Scripto-*
 s veteres contra manichæos recenset quoque FABRICIVS *biblioth.*
ec. volum. v. p. 289.

compositos, renquit.

V. *Sabellianos* ATHANASIVS *oratione contra gregam* quam tamen Athanasio tribuendam esse, nonnulli BASILIVS *homilia* XXVII. *contra sabellianos et anomæos*, ac *epistola* I.XIV. exarata ad doctores e caesariensis: inprimis EVSEBIVS caesariensis, citatur libri duo *contra Marcellum* eiusque *obyygea* pro sabellianismo incautus propugnauerat. Præter manuscripto codice recensuit: latina interpretis notis illustravit Rich. Montacutius, in extremo brogum de *demonstratione euangelica*. Præter libros tres de *ecclesiastica theologia* aduersus eum cellum composuit, ad quos Montacutius, ut ad aratos libros, operam suam contulit, quique in *demonstrationi* additi sunt. Nec tacere debeo *duersus Sabellium*; siue potius de duabus *homiliis*, tantum lucem viderunt studio Iacobi Sirmondi:*

VI. *Samosatenianos* ATHANASIVS *epistola de incarnatione dei contra Paulum samosatensem*; cuius autem aspecta est, quia putant nonnulli, eam non ab Athanasio ab alio scriptam esse, qui peruersam nestorianorum nam, cum samosatениana in re principali consenti pugnare voluerit. Dubium quoque est, num I debeat: nec ne: *refutatio hyocerilone Melatii et*

de consubstantialitate, quæ licet itidem ATHANASII
oræ se habeat; attamen disputatur de illius aucto-
ritate et ea responsionem ad epistolam, quam Melerius,
samosatenensis aliique acaciani Iouiano imperatori
ante ac significarunt, se τὸ ὁμολογεῖν adprobare ac
in nicænam amplecti:

nistas; siue origenianos, AVGVSTINVS libro ad Oro-
ra priscillianistas et origenistas, vbi contra origeni-
osius; quam aduersus priscillianistas disputat atque
istorum sententiam, pœnam damnatorum non fore
refellit: HIERONYMVS epistolis ad Pammachium
de erroribus Origenis: ad Pammachium aduersus
Ioannis, episcopi hierosolymitani: ad Theophilum ad-
mundem Ioannem hierosolymitanum; item libris tri-
logia aduersus Rufinum; nondum autem positum est
innem dubitationem, Origenem et sectatores eius
reticis adnumerari, satisque constat, antiquiore pa-
recentiore ætate de hac re multa in vtramque par-
tutata esse; ita vt quamuis alii Origenem grauio-
orum insinularent; alii tamen eum defenderent:

inos ATHANASIVS, qui præcipuum ac constans stu-
profliganda hæresi ariana posuit ac multa ingenii
enta aduersus istam reliquit: quinque nimirum ora-
siue disputationes contra arianos, quas solas ad ari-
vniuersum refellendum sufficere, PHOTIVS*
tiat: commentationem in effatum: omnia mihi tra-
t a patre: quatuor epistolas ad Scrapionem, quarum
tertia et quarta spiritus sancti; secunda autem filii
tem tueretur: de synodi nicænæ contra hæresin ari-
cretis; item epistolam de sententia Dionysii alexan-
aliam epistolam eamque ad Adelphium episcopum con-
inos scriptam et ad Maximum philosophum: GREGO-
azianzenus, qui itidem aduersus arianos pugnavit,
amen oratorum; quam disputatorum leges sequu-
oratione ad arianos et de se ipso atque oratione in lau-
tyrum et aduersus arianos; velleius fragmento, nisi
iis statuere velis, id reliquias esse orationis cuius-
dam

siue *epistolam responsoriam*, eaque præsertim trinitate exposuit et diuinitatem christi co-
spiritus sancti autem contra macēdonianos at
aduersarii obiiciunt, defendit; simul tamen
ticipis bellum indixit: CHRYSOSTOMVS in 1
incomprehensibili dei natura, contra anomæos.
res hos græcos latini adiungendi sunt, qui ita
nisi congressi seque veritatis vindices præbuer
eorum, ad nos delata, luculenter satis testante
ro istorum sunt: I.) HILARII egregium op
in duos ac decem libros diuisum: liber de *f*
fide orientalium, qui complectitur expositione
maximam partem ab arianis; aut semiarianis
sentientes congregatarum: liber *contra ariano*
tium; siue epistola ad catholicos contra arian
xime ex scriptura sacra, simpliciter ac recte in
figat: II.) PHOEBADII liber *contra arianos*,
sem formulam, ad gallos missam, diiudicat at
Exiit ille primum cum quibusdam aliis, cur
ex officina Henr. Stephani, MDLXX. 8. deind
Pithei, Paris. MDLXXXVI. 4. atque a *Casp. Bert*
Francof. MDCXXIII. 8. *** III.) AVGVSTINI li
tra sermonem arianorum: collatio cum Maximis
cristianis: libri duo contra eundem Maximianum

et decem de *trinitate*, quæ omnia monimenta vel eo-
me laudanda sunt, quoniam in illis Augustinus aduer-
per vim scripturæ sacræ ita repellit, vt rectam ratio-
interpretandi istam, sequatur: IV.) AMBROSII libri
que de *fide ad Gratianum augustum*, quibus adcurate ac
enter de trinitate contra arianos disputat, ac liber vnus
inarnationis dominicæ sacramento, vbi præcipue arianos
apollinaristas perstringit; *tractatus autem de filii dei*
estate; siue de *fide orthodoxa contra arianos* ipsi per
tribuitur: V.) HIERONYMI *epistola*, quas ad Da-
m, præfulem romanum, et ad Marcum presbyterum
arianos scripsit: VI.) FABII MARII VICTORINI
quatuor de *sanctissima trinitate aduersus Candidum ari-*
qui dialectico more valde obscuri notantur: * li-
de *generatione verbi diuini* aduersus eundem Can-
n, quem vna cum Candidi epistola de hoc argumento
is edidit Iac. Zieglerus cum suis in *genesin et exo-*
commentariis Basil. MDXLVIII. fol. deinde cum
VICTORINI petauionensis reliquiis ANDR. RIVINVS
MDCLII. 8. item *hymni tres*, cum commentatione de
so recipiendo: ** VII.) FAVSTINI opusculum de *trini-*
siue de *fide contra arianos*, septem libris; siue potius
bus constans ac primum a Iacob. Sirmondo sub Fau-
nomine editum Paris. MDCL. 8. postea cum uotis
MDCLXXVIII. 8. *** VIII.) VIGILII tapsensis
atio sub nomine Athanasii aduersus Arium; siue dia-
t. in concilio nicæno inter Athanasium et Arium ha-
Probo iudice, quibuscum in plerisque conue-
dialogi; siue *altercationes* III. ab Athanasio contra
n, Sabellium et Photinum coram Probo iudice in-
e: libri duo ac decem de *trinitate*; siue de *unita-*
te deitatis contra Mariuadum arianum: liber de *uni-*
rimitatis ad Optatum; siue *dialogus inter Augustinum et*
arianum, qui et inter Augustini scripta referri
solet:

im prodierunt Basil. MDXXVIII. deinde translati sunt in *bi-*
sthecas patrum lugdunens. tom. IV. p. 253. atque alias: etiam
hædoxographia MDLV. et HEROLDI *hæresilogiam*.
bibliothec. patrum lugdunens. tom. IV. p. 294.
u tom. V. P. 637.

liber *aduersus arianos*,
argumenta, maxime ba-
siones complectitur:

IX. *Eunomianos* BASILIUS
impium Eunomium, in
piores maiore adcura-
quam duo reliqui, for-
mus fuit, his istos su-
hac saltem dissimilitudin-
iecturam faciamus, *li-*
lio haud profectos esse
gnandum quum EVNOMI-
cem edidisset; Basilius
re, certamen suscepit
bus; siue *libris XIII. con-*
tra adpellat. Præter
ria temporis nobis absti-
gavit GREGORIUS *nazi-*
si prima pro præfatione
quibus contra eunomianos
X. *Macedonianos* ATHANA-
delata, locum tenent qu-

ma, tertia et quarta vindicias diuinitatis spiritus
obis exhibent, vti iam antea denotaui. *Dialogos*
tra macedonianos, qui et Athanasii nomen præfe-
nimentum eius esse haud germanum, eruditi viri
tis, non contemnendis, probant.* Athanasio ad-
iunct BASILIUS ob librum de *spiritu sancto ad Am-*
on, macedonianis oppositum. Ad quem scriptus is
PHILOCHIVS ipse in certamen cum hostibus his
caelestis venit, ac quamuis liber illius de *spiritu*
quod deus et quod adorandus quodque omnipotens sit,
ab interitu tamen vindicauit se eiusdem *epistola*
qua pro spiritus sancti diuinitate contra pneuma-
propugnat.** Nec prætermittendi sunt: DI-
alexandrinus, quoniam librum scripsit de *spiritu*
ius latina interpretatio, auctore Hieronymo,*** ex-
SCHASIVS diaconus, qui memoriam nominis sui
it duobus libris de *spiritu sancto contra Macedo-*
on. MDXXXIX.8. Helmstad. MDCXIII.*

ianistas AVGVSTINVS libro *ad Orosium contra pri-*
et ori enistas, quo priscillianistas breuiter per-
ca de caussa, quia quum manichæos refutasset, iam
istorum dogmata impugnauerat; quantum autem
ad origenistas spectat, illius antea mentionem fe-
sivs *commonitorio; siue consultatione ad sanctum*
de errore priscillianistarum et origenistarum:

rianistas ATHANASIVS commentationibus de *in-*
christi ac de *salutari aduentu iesu christi*, contra
ium, et de *humana natura suscepta ab unigenito*
tra arianos et apollinarium: GREGORIUS nazian-
bus *orationibus; siue epistolis ad Cledonium pres-*
byte-

III *fragmentum contra macedonianos* edidit MONTFAVCO-
llection. nouæ parrum tom. II. p. 101.

TELERII *monumentor eccles. græc. tom. II. p. 99.*

: inter HIERONYMI *opera* et in *bibliothecis parrum* sæpius
est, in tres libros diuisus, contra auctoris et Hieronymi

le in *bibliothecis parrum*. De scriptoribus antiquis con-
cedonianorum hæresin exponit VOGTIVS, *biblioth. histor.*
g. tom. I. fascic. I. p. 196.

præter alia, hypostaticam diuinæ et humanæ na-
sto vnitionem adpellat *mixtionem*, *commixtione*
tionem: dum de vtriusque naturæ coniunctione
manam a diuina ita adsumtam esse, pronuntiat,
immensitate illam absorptam, abolitam atque
fuisse, adfirmare videatur. Sed hæc atque alia
cta, mitiorem admittere interpretationem, pau-
moratus ZACAGNIUS *** putat atque eximium
sua græcæ doctorem a suspitione erroris, in que
postea incidit, liberare admittitur. Nec mentio
est: DAMASI duarum *epistolarum* contra Apollina-
que sectatores: IO. CHRYSOSTOMI celebris *e*
sarium monachum, qua prauæ apollinaristarum
itidem profligatæ sunt; * neque LEONTII Byz.
liber eius aduersus fraudes apollinaristarum **
uenit:

* prodiit græce cura Hæschelii, Lugdun. Batav. M.
cum aliis Nysseni opusculis: latine ex interpretatio
Ingolstadt. MDCCVI. 8. tum Turriani in CANISIi lec-
tom. I. p. 190.

** collectan. monumentor. veterum eccles. græc. et latin. p. 12.

*** præfation. dictorum collectaneor. §. 20. sqq.

donatistas OPTATVS mileuitanus, cuius exstat opus, de
ate donatistarum, quod septem quidem libris constat;
 cum autem eiusdem auctoris esse, docti viri dubitant,
 cum non solum iste stilo ac quibusdam dogmatibus a
 is discreper; sed etiam HIERONYMVS *, testetur,
 cum sex libros contra Parmenianum, sectæ donatista-
 apud Carthaginem episcopum, scripsisse, et ipse Opta-
 de innuat; nec plures prima complectatur editio.
 facta est coniectura, septimum librum post sex
 s ab Optato compositum; aut ab alio in lucem emis-
 se. Sæpius libri hi prodierunt ac notis *Baldyini*,
Casauboni, *Albaspinei*, *Dupinii* ornati sunt. Post
 am AVGVSTINVS singulare studium, donatistarum
 entia impugnandi, monstravit hancque in rem multos
 fetus exclusit, quorum alii perierunt: alii confer-
 unt. In his locum habent: *psalmus contra partem Do-*
rdine litterarum dispositus: libri tres contra episto-
meniani: libri septem de baptismo contra donatistas:
tres contra litteras Petiliani, quorum primo partem
 e Petiliani, quum integram nactus nondum fuisset,
 addo integram Petiliani epistolam adiecit ac confuta-
 tio autem quæ Petilianus libro primo opposuerat,
 tuit: libri quatuor contra *Cresconium*, grammaticum
 tam: de *unico baptismo contra Petilianum: brevis*
tionis cum donatistis: liber vnus post collationem ad
as: sermo ad casareensis ecclesie plebem: Emerito præ-
dictus: liber vnus de gestis cum Emerito: libri duo
audientium, donatistum episcopum. De epistola ad ca-
contra donatistas, vulgo de unitate ecclesie libro ac de
de Rusticiano subdiacono, a donatistis rebaptizato et in
m ordinato, dubitant eruditi viri, Augustino scripta
 e tribuenda esse; librum autem contra *Fulgentium*
 adna-

le ad Apollinarium, edita in *COTTELI ANNOTATIONIBUS* tom. II.
 nisi constaret, eas ab arianis; vel apollinarianis confectas esse.
 torum veterum, quæ hæresi Apollinaris opposita sunt, vberio-
 notitiam suppediat *VOTIVS bibl. histor. hæres. tom. I.*
ul. f. p. 85. 199.
corib. ecclesiastic. cap. 110.

XVI. *Heluidianos* HIERONYMVS *libro de perpetua*
Mariae aduersus Heluidium:

XVII. *Luciferianos* iidem HIERONYMVS *dialogi*
ciferianos; siue altercatione luciferiani et ortho-

XVIII. *Pelagianos* HIERONYMVS *epistola ad Ctesiphontem*
uerfus Pelagium, qua a Ctesiphonte consultus
utrum peccatorum radicem ita quisquam valeat e-
qui nulla supersint? eo modo, respondet, ut sim-
Pelagii errores reprehendat, ac dialogo aduer-
qui tribus constat libris quoniam Hieronymus
fictis nominibus utatur et sub Attici nomi-
veræ doctrinæ; Critobuli autem hæreticæ
gianum loquentem sistat. Idem celeberrim-
presationibus ad libros commentariorum in Iere-
nos perstringit; sine tamen eorum nomine,
virum magnæ auctoritatis, læderet atque ita-
tem eius ad veritatem amplectendam adduce-
cum, AUGUSTINVS sectæ huic fortiter ac n-
restitit. Abunde comprobant hoc scripta, e-
pugnandæ causæ singulari industria composu-
tres de peccatorum meritis et remissione et de ba-
lorum ad Marcellinum: liber de gratia noui te-
inter epistolas eius locum tenet: liber de spir-

in certamine hoc alia ingenii sui monimenta statuit, eorum numero sunt: liber; siue epistola de *perfectio-
nitate hominis*: liber de *gestis Pelagii ad Aurelium*, quo
synodi diospolitanae in Palæstina, ob Pelagii causam
exigatæ, refert: duo libri de *gratia christi et de peccato
originali ad Albinam, Pinianum et Melaniam*: libri duo de
libertate et concupiscentia ad Valerium comitem, quorum prio-
r pelagianorum calumniam, ac si, peccatum originale ad-
dido, nuptias damnaret, repellit; posteriori autem istum
Iulianum defendit: libri quatuor de *anima eiusque
libertate*, qua pro sua sententia, se nescire, num animæ hu-
manæ ex parentibus propagentur; an sine vlla propagatio-
nis singulæ singulis dentur, pugnat: libri quatuor *contra
epistolas pelagianorum ad Bonifacium, romanæ ecclesiæ epi-
scopum*: libri sex *contra Iulianum, hæresis pelagianæ defensor-
em* eiusque quatuor libros, contra Augustini librum prio-
rem de *nuptiis et concupiscentia* scriptos, ex quorum primo
adhuc quædam tantum excerpta nactus fuisset ac li-
posteriori de *nuptiis et concupiscentia* confutasset; nunc
in ipsi integri operis copia facta esset, disquisitionem
non solum suscepit; sed etiam, postquam contra hos
Augustini libros octo novos *libros* Iulianus ediderat, Augu-
stinus et ad hos refellendos se contulit; morte autem im-
mortalis, opus haud absoluere potuit et tantum *sex libros*
pergit. Habentur præter ea Augustini *sermones*, ex epi-
stolis quibus itidem contra pelagianos disputatur, *sermo vi-
tiæ habitus in basilica maiorum de baptismo paruulorum
contra pelagianos*: alius de *verbis euangelii Ioann. 6. nisi man-
ueritis carnem, deque verbis apostoli et psalmorum con-
tra pelagianos*; ex epistolis autem huc spectat, quæ secun-
dæ recentiore ordinem CLVII. numeratur.* In scriptis
Augustinus ita cum pelagianis disceptauit, ut, neglecta
cautione moderationeque, ipse a recta via declina-
re traderet a doctrina prædestinarianorum non longè re-
motum, statuit, gratiam diuinam per se tam efficacem
ut per eam homines non possint non ad deum conuerti,

Pp 2

cath-

* AUGUSTINI scriptis, contra pelagianos editis, VOSSII *histor. pelag.
br. v. cap. 13. sqq. p. 570.* dissertit,

ra, ea cum veritate congruere.* Ab his dilce
 reformatis se opponunt; vel contra Iansenium
 nicanos pugnant; ita tamen, vt ipsi inter se
 Alii fatentur, Augustinum in controuersis cu
 a recta via deflexisse, hacque de causa arbitran
 tatem eius nec Caluini sectatoribus; nec ias
 dominicanis præsidio esse posse. Alii contra
 defendunt atque existimant, illum neutiquam
 nimium est, a vero aberrasse; sed nec Iansenium
 qualis sententia eius sit, recte intelligere.**
 nulli apud Adrumetum, Africae ciuitatem, s
 prolapsi essent, vt omnia ad gratiam diuinan
 hominis libertatem tollerent, opposuit se illis
 duabus commentationibus, quarum altera de g
 ro arbitrio ad Valensinum et cum illo monachos
 altera de correptione et gratia ad eosdem expón
 scriptoribus, qui in certamen contra pelagian
 adnumerandus est: OROSIVS ob apologeticant
 gianos de arbitrii libertate:***

XIX. Semipelagianos PROSPER epistola ad Augusti
 quis pelagiana haereseos in Gallia sobolescentibus:
 finum de grátia et libero arbitrio; item libro co

Augustino: *responsionibus ad capitula calumniantium*, inidem pro Augustino: *responsionibus ad capitula vincentianarum*, pro eiusdem doctrina: *responsiones excerpta, quae de genuensi ciuitate sunt missa*, pro Iuliano: *carmine de ingratis*, per quos pelagianos et sejanos, tamquam homines erga deum eiusque gratos, intelligit: HILARIUS arelatensis *epistola ad Augustinum*, quæ locum tenet inter augustinianas litteras: auctor quod inscribitur *de vocatione omnium gentium* et ab Iuliano: ab aliis Prospero aquitano: a quibusdam arelatensi: a nonnullis Prospero aurelianensi; vel agno tribuitur:

Iulianos ex græcis confutarunt: PROCLUS *laudationem virginis dei genetricem Mariam*: alia homilia *de incarnatione domini nostri iesu christi* et *epistola de fide ad Arrianos et archimandritas*, qua refellit Nestorii Iuliani mopsuesteni errores; Theodori autem nullam mentionem fecit, ne Armenos, quibus cara erat eius doctrina, offenderet: CYRILLUS alexandrinus, qui maior contra Nestorium pugnavit ac scripsit: libros *aduersus Nestorii blasphemias contradictionum: exemplum XII. capitulorum*; siue anathematismorum, ad Nestorium in synodo ephesina compositam: *apologum XII. capitulis*, contra orientis episcopos: *adversus Nestorium XII. capitulorum, a Theodoretis editam* ** *epistolum ad imperatorem Theodosium*; num autem mentem Nestorii recte sit adsequutus ac propo-
ec ne? eo disputatur: THEODOTVS ancyranus *contra Nestorium* *** et libro *aduersus Nestorium*, Nestorii ex scriptura et fide concilii nicæni con-
* IOANNES MAXENTIVS *capitulis; siue anathematismorum*

Pp 3

Scripta græce et latine edidit Elmenborstius, Lugd. Batav. x vii. 8. plura Riccardus Rom. m d c x x x. 4. homilias sua versione ac notis Combessius auster. nou. biblioth. patr. Latine ista existant bibl. patr. lugd. rom. vi. p. 589.

IRENEVS Nestorium defendit in *reprehensione duodecim capitulorum; siue anathematismorum* Cyrilli atque aliis scriptis.

est in collectionibus conciliorum LABBEI ET HARDVINI. in hunc Combessius inscripsit eumque cum noua versione

*Photini et Marcelli; item contradictiones aduersus
tismos Nestorii; siue Nestorii anathematismos de
dem anathematismis Cyrilli oppositos, a Mario l.
addita singulis refutatione; siue contradictione:
in varios Nestorii sermones, latine a se versos: I
NVS, iam memorandus ob libros septem de
christi, contra Nestorium, quos a Leone, ea æt
rum sacrorum archidiacono, rogatus scripsit;
riis autem Alard. Gazeus illustrauit: PROSPER
cuius exstat elegia, inscripta: epitaphium nestor
giana hæreseos.* CAPREOLVS, episcopus car
in epistola de vna christi, veri dei et hominis, per
Nestorium, ad Vitalem et Constantinum, hisp
ta:** FAVSTVS regensis, cuius habetur libell
stola aduersus Nestorii errorem, ad Gratum d
GELASIVS, pontifex romanus, qui inter gener
ctores locum sibi fecit libro de duabus in eb
contra Eutychem et Nestorium, sæpius edito:†
tapsensis, cuius libri quinque aduersus Nestorium
pro defensione concilii chalcedonensis, ad nos p*

---

fione atque adnotationibus in lucem emisit Paris.
antea autem iste vixit studio Franc. cardinalis B

coniunctim cum aliis scriptis; sed et separatim;
 * BOETHIUS libro de *duabus naturis et una per-*
sona, ad id quoque comparato, ut Eutythis ac Nesto-
 riana doctrina impugnaretur: FACUNDVS hermianen-
 sis scripsit libros XII. *pro defensione trium capitulorum*
chalconensis, ad Iustinianum imperatorem: ** LI-
 VIUS, qui historiam controuersiarum nestorianæ et eu-
 tythianæ litteris mandauit, sub titulo *breuiarii* eamque ita
 composuit, ut se simul defensorem veritatis præberet: ***
 EUTYCHIANOS plerique eorum, qui contra Nestorium
 scripserunt, antea a me enumerati; præter hos autem, LEO
 SERMONES; siue tractatus contra *Eutythis hæresin*:
 CHRYSOLOGVS epistola ad *Eutychem archimandritam*,
 in qua ad id adducere, ut liberaret se ab erro-
 ram doctrinam amplecteretur: * RVSTICVS diaco-
 ni in *disputatione aduersus acephalos*: ** EVSTATHIUS bery-
 tæ *apologia pro tomo Leonis romani* ad Timotheum Aelu-
 LEONTIUS byzantinus, cuius *dubitationes hypothese-*
os definientes contra eos, qui negant, esse in christo post
quam duas veras naturas, ex interpretatione Franc. Tur-
 latine ad nos peruenerunt. ***

P p 4

§. VI.

nam prodierunt Tigur. MDXXXIX. 8. deinde in memorata HE-
 ROLDI *hæresologia*: SIMLERI *collectione*, itidem iam adducta;
biblioth. patrum ac denique in VIGILII *operibus*, & Chifletio
 editis.

publici facti atque illustrati sunt a Sirmondo, Parisiis MDCXXIX. 8.
 litteris iterum descripti in eiusdem *operibus tom. II.* præterea au-
 tem cura Priorii ad extremum Optati Paris. MDCLXXV. fol. ac
 J. PASTOR. lugd. tom. X. p. I. FACUNDI *epistolam pro defensione*
trium capitulorum primus in lucem produxit Dacherius *spicileg.*
 W. III. p. 307. edit. de la Barre.

historiam hanc, notis illustratam, edidit Garnerius, Paris.
 DCLXXV. 8. Scriptores veteres de Nestorio eiusque hæresi per-
 nect FABRICIUS *biblioth. grac. volum. IX. p. 286.*

ta est Gregorii *thaumaturgi operibus*, a Ger. Vossio, Mogunt.
 DCIII. editis, p. 205.

lat in SICHARDI *arsidoro contra hæreses* p 246. HEROLDI *hæ-*
resologia p. 707. SIMLERI *scriptis veterum latinis aduersus Ne-*
storium, Eutychem et acephalos p. 140. et *biblioth. patrum lugdun.*
 tom. X. p 349.

hibentur CANISII *lection. antiquar. tom. I. p. 527.* edit. Basnagii.

runt enim:

IO. SICHARDI *antidotum contra diuersas
seculorum hæreses*, Basil. MDXXVIII. quo conti
Iustini martyris *aduersus gentes*: Athanasii *ei
trinitate*: Hilarii *de patris et filii unitate*: An
surrectione: Theophili libri *pascuales*: Idacii *ad
dum arianum*: Cyrilli *aduersus Nestorium et
tutorum interpretatio*, *aduersus Theodoretum
Armenos*: Timothei *ad ecclesiam catholicam*:
tra hæreses: Prosperi *de libero arbitrio contra*
Victoris *de fidei ratione*, Hunerico, regi Van
dita: Cerealis *aduersus Maximinum*: Gelasii
turis in christo *aduersus eutychianos*: Ioannis
turis in christo: Fausti *de fidei ratione*: Antoc
dium *exsulem*: Agnelli *de ratione fidei ad An
stici aduersus acephalos*, quæ scripta quamuis p
rum; partim latinorum auctorum sint; græ
latine tantum exhibentur, si Procli *epistola* a
cipiatur, quæ et græco sermone in volumi
da est:*

IO. HEROLDI *hæreseologia*, hoc est, *opus
græcorum*; quam latinorum theologorum, per qu
per catholicam christi ecclesiam grassata sunt

presbyterum: Victorini *aduersus Arium*, cum *hymnis et carmine de machabeis*: Idacii *aduersus Varimadum arianum*: Innocentii *institutiones* cum aliis eius libris: Procli *epistolam ad Armenos*: Timothei *ad ecclesiam catholicam*: Theophili *epistolae paschales*: Vincentii *contra haereses pro fidei antiquitate*: Prosperi *de libero arbitrio aduersus collatorem*: Celsi *contra Maximinum arianum*: Gelasii *de duabus in christo naturis*: Ioannis *epistolam de duabus in christo naturis*, contra eutychianos: Fausti *de ratione fidei*: Antonii *epistolam ad Arcadium exulem*: Agnelli *de ratione fidei ad Arminium*: Rustici *contra acephalos*: Vigili *contra Eutychen* ac Gennadii *scholarii de vita salutis hominum*. Hic est ordo, quo memorata scripta in ipso opere inter se coniuncta sunt; discrepat autem ab eo ordo, qui in inscriptione indicatur: *

108. SIMLERI *scripta veterum latina de una persona et duabus naturis christi aduersus Nestorium, Eutychen et acephalos olim edita*, Tigurin. MDLXXII. fol. quo volumine coniunctim exhibentur sequentia scripta: Iustiniani imperatoris *edictum, rectae fidei confessionem continens et confutationem haeresium, quae de sancta dei ecclesia praedicantur*: Boethii *liber de duabus naturis et una persona christi, aduersus Eutychen et Nestorium*: Cassiani *libri septem de incarnatione christi, item contra Nestorium*: Ioannis Macientii *libellus fidei* et alia quaedam eius opuscula: Leonis *epistola duae, altera ad Flavianum, episcopum constantinopolitanum contra Eutychen*: altera ad Leonem augustum contra Nestorii et Eutychis blasphemias: Gelasii *liber de duabus naturis in christo, aduersus Eutychen et Nestorium*: Vigili *libri contra Eutychen et alios haereticos*: Fulgentii *libri tres ad Thrasimundum, Vandalorum regem*: Rustici *dialogus contra acephalos*. Monumenta haec SIMLERVS in capita distinxit atque eorum recensuit argumenta: partim eadem ex manuscriptis codicibus; partim ex aliis locis emendauit: de singulorum auctorum vitis commentarius est ac denique addidit copiosam narrationem controuersiarum

Pp 5

fiarum

confer ITTIGIVM excitato libro p. 14.

CAPIT. V. SECT. II. DE SCRIPTIS POLEM.

um de vna persona et duabus naturis christi, item, ut comaretur, nestorianismi suspicionem a creatoribus remouere; eutychianismi culpam aut heranos conuicere: *

10. LEONCLAVII volumen cum ipsius versione Sambuci bibliotheca vulgatum Basil. MDLXXVIII. continentur: Theoriani orthodoxi cum Norfesi, eiusque siue generali Armeniorum *colloquium de duobus naturis*, contra eutychianorum et monothelitarum, suasionem Manuelis Comneni, imperatoris constantinopolitani, habitum: Leonis I. *epistola ad Flavianum patriarcham constantinopolitanum*, scripta: Ioannis Scenici *dialogus contra manichaeos; siue paullicianos*: Iohannis Olastici byzantini *lectiones decem de sectis*: Iohannis Constantini Harmenopuli *de sectis*: eiusdem *de fide*: Augustini *de trinitate* ac Hilarii *de trinitate* amplexus volumen hoc comprehendat ingenii monumentum et partim ad antiquam; partim ad mediam aetatem pertinent; illud tamen loco hoc quum memorari, iudicium me non penitus neglexisse, mihi persuadeo

hoc volumen ITTIGIVS dicto loco p. 24. sq. recenset, addidit iterum volumen hoc, excepto DAMASGENI dialogo

PTIS THEOLOGIAE POLEMICAE

SECTIO III.

DE

IS POLEMICIS MEDIAE AETATIS.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

<i>Scripta polemica media</i>	<i>Tum ista, quibus Græci ac Latini</i>
<i>atim, §. I.</i>	<i>inter se dimicarunt, §. VII.</i>
<i>ea, quæ edita sunt</i>	<i>Quæ opposita sunt hesychastis,</i>
<i>res profanas, §. II.</i>	<i>§. VIII.</i>
<i>L.</i>	
<i>is, §. IV.</i>	<i>Ac testibus veritatis, waldensibus,</i>
<i>is, §. V. VI.</i>	<i>wiclefitis et hussitis, §. IX.</i>

quoque ætas, a septimo seculo vsque ad
dationem sacrorum eiusque initium, tulit
qui prouinciam sibi creditam esse, existima-
logicas controuersias tractandi, ita vt errores
, simul pro eo, quod verum esse, putarunt,
Quas ubi conferamus cum iis, quæ fuerunt
empore, inter vtrasque dissimilitudinem esse,
ad hostes, contra quos in certamina vene-
ad ipsum disceptandi modum respiciamus.
im illi, qui æuo isto litteris operam dabant,
diorum speciatimque philosophiæ rationem
perunt, mutatio hæc sensim ac sensim, vt re-
tioris doctrinæ disciplinis; ita quoque theolo-
nicæ aliam adtulit faciem.

§. II.

scriptores hos nonnulli aduersus *profanas gen-*
runt atque in eo elaborarunt, vt religionem
n ab istis defenderent. Sed tamen numerus
on magnus est, quoniam tempore hoc sacra
lum periculum a deorum cultoribus debebant
metuere;

CAPIT. V. SECT. III. DE SCRIPTIS

re; aliis autem aduersariis, cur bellum indi-
rauior erat causa.

Qui memorandi sunt, inter eos primum locus
ANSELMO ob sequentia ingenii monimenta: *de
is essentia monologium*, quo probatur, esse vnum
optimum, maximum et summum omnium, quæ
quamdam naturam, per quam sit, quidquid
per se sit summum omnium, quæ sint: *ita
facta ex nihilo: proslogion; seu alloquium
entia: librum apologeticum contra Gaunilonem, i
em pro insipiente; item dialogum de casu diaboli
origine mali disputatur: libros duos cur deus
ostendit, religionis christianæ dogmata ratione
ignare. Ad Anselmum adiungendus est RE-
INAS, qui scripsit: *summam catholicæ fidei contri
in quatuor libros diuisam ac sæpius in lucem e
solum separatim, Romæ MCCCCLXXVI. A
CCLXXX. fol. Colon. MD. Lugdun. MDLXVI. fol.
mentariis Francisci de Sylvestris; sed etiam coniu-
reliquis auctoris scriptis: præterea, quod ad
priora adinet, ebraice versam a Iosepho Ciantre,
XLVII. * immo, vti relatū legimus, a Chaldaeis
is atque Indis translata. ** Quodam etiam**

ntem religionis christianæ confirmandam compara-
t. * Nec immerito mentionem facio IOANNIS
PONTI, quum PROCLI *duodeviginti argumenta ad-
bristianos*, præcipue contra illorum dogma de mun-
dæternio, refutauit ac librum de *aternitate mundi*
Proclum reliquit, græce Venet. MDXXXV. fol. et
interpretatione Ioann. Mabotii Lugd. MDLVII. fol.
in emissum.

§. III.

itidem operam suam in eo posuerunt, vt pro
christiana, ac qua nititur, veritate propugna-
na sua autem tulerunt contra iudeos horumque
int impietatem. Multi æuo hoc certamina
susceperant ac scriptis, hanc in rem compo-
nitum suorum memoriam posteritati commen-
Qualia illa sint, sequens syllabus, pro littera-
ne auctorum confectus, monstrat:

ONYMI *altercatio synagoge et ecclesie; siue Gamalielis
et Paulli christiani de religione colloquium*, Colon.
VII. fol. cuius auctorem floruisse tempore Caroli
nonnulli suspicantur:

ONYMI *collectanea contra iudeos*, quæ non magni
ti sunt, quia tantum dicta quædam, maximam par-
scriptoribus græcis, nominatim Gregorio nysseno,
Theodoreto, Leontio, Chrysostomo, Anastasio,
eno, et ex latinis Tertulliano sumta, de trinitate:
nitate et incarnatione christi ceterisque dogmati-
quibus eum iudæis disputari solet, exhibet: **

ONYMI *liber aduersus iudeum*, in lucem editus ab
lo Martena et Vrsino Durando: ***

AGOEARDI

recessit in FABRICII *Syllabo de veritate religionis chri-*
p. 454. seqq. addè ANTONII *biblioth. hispan. vnter. tom. II. p.*
VOGTII *catal. libror. rarior. p. 194. WEIMANNI (cata-*
biblioth. rheol. p. 977.

tunt in STEVARTII *auctario antiquar. lectionum. p. 397.*
ab. patrum lugdun. tom. XXVII. p. 619. et CANTILL. (lection.
II. tom. II. part. 3. p. 41.
et. anecdota. tom. V. p. 1509.

fectus latine tantum exstat, interprete *Franc.*

ANDRONICI *Comneni*, nisi sit alterius, de
iudeos, cuius habetur latina interpretatio, au
uineio, a *Petro Steuartio* edita: *

BERNARDINI *senensis sermones contra in*
FVLBERTI *sermones aduersus iudeos*: ***

GENNADII; siue GEORGII SCHOLAR
erroris iudaici ex scriptura et rebus gestis, et a
veritatem cobortatio: *

GILBERTI; siue, ut alii eum vocant, c
GISELBERTI *Crispini disputatio iudei cum chr*
christiana, quæ exstat sub nomine *Guilielmi de*
vindicat autem eam Gilberto auctoritate co
scripti, GABR. GERBERONIVS: ***

G

---

* Scripta hæc vna cum reliquis auctoris edita sunt a
MDCV. 8. et cum notis a *Baluzio*, ibid. MDCL
autem editione translata in *bibliorb. patrum luga*
p. 234. adde *BASNAQUIE bistoire des juifs* tom. V.

** exstant in *VISCHII bibliorb. cisterciens.* p. 411.

*** *bibliorb. patrum lugdun.* tom. XIII. p. 334. et *Ge*
antiquar. tom. II. pars. 3. p. 12.

* legenda etiam est *bibl. patrum lugd.* tom. VIII. p. 2.

LIBERTI *disputatio ecclesie et synagoga*, ad vsum
translata ab Edmundo Martene et Vrsino Durando: *

ALTERI DE CASTELLIONE libri tres *dialogorum*
contra iudeos, primum in lucem editi a Casim. Ondino,
Bamæ. MDCXCII. 8. **

LIBERTI *tractatus de incarnatione contra iudeos*, ad
ordum, sueffionensis ecclesie decanum: ***

WILIELMI, antea iudæi; postea christiani, *bellum*
contra iudeos et sadduceos, iudeorum hereticos,
prologum ac caput primum libri primi euulgauit
Flammeus: *

AMVLII; siue vt ab aliis adpellatur, AMVLONIS, li-
bra contra iudeos, quem Franc. Chisletius sub Rabani no-
mine in lucem emisit, Diuion. MDCLVI. 4. rectius autem
illiis Amuloni tribuitur: **

AMANNIS *Baptista*, ex-iudæi, liber, maxime rarus, de
sestione ebraica secta, Argentor. MD. 4. ***

ISIDORI *bispalensis* duo libri *contra nequitiam iudeo-*
rum alter de natiuitate, passione, resurrectione, regno
Christi domini: alter de vocatione gentium, qui sæpius
re viderunt, non modo separatim, Hagan. MDXXIX. 4.
MDLXXXIV. sed etiam inter ISIDORI opera: *

AVLIANI, episcopi toletani, libri tres de *futuro seculo*;
demonstratio ætatis sextæ contra iudeos, editi a Menardo
Lero, Heidelberg. MDXXXII. 8. et a Boetio Epone Duac.
LXIV. *

PAULLI DE SANCTA MARIA, antequam iudaicam
defere-

R. V. *thesaur. anecdotor.* p. 1497.

inter *opuscula sacra veterum aliquot Gallie et Belgii scriptorum.*

est in auctoris operibus, a Dasberio Paris. MDCLI. fol. editis
p. 269.

supplemento patrum p. 412.

inter DALLAEI *dissertation. de vero auctore confessionis fidei* sub
Alcuii nomine, a Chisletio edita.

terior libri huius notitia sumenda est ex WOLFFII *bibliobec.*
scr. rom. III. p. 353. et *rom.* IV. p. 547. 199.

tant etiam in *micropresbysico* Basil. MDL. p. 547. in *orthodoxo-*
graphis vtriusque editionis: in *bibliobecis patrum*, earumque
ugdaunensi rom. XII. pp. 614. Argumentum operis huius recen-
sent auctores *der unschuldigen nachrichten*, 1704. p. 764.

tam aurisicm:

PETRI DAMIANI *antilogus contra iudei
inter iudeum requirentem et christianum responsa*

PETRI ALPHONSI *dialogi, in quibus im
opiniones cum naturalis; tum celestis philosophi
confutantur: quaedam prophetarum abstrusiora
tur. Accessit libellus, rabbi Samuelis, veri in
fin continens, Colon. MDXXXVI. 8. ****

PORCHETI DE SALVATICIS *victoria
pios ebraeos, qua non solum scripturae sacrae
etiam testimoniis, ex tamude cabbalistarumque
iudeorum libris petitis, veritatem religioni
contra iudeos probare, studet. Prodiit op*

---

* conf. ANTONII *biblioth. hispan. veter. tom. II. p. 19*

** *supplem. biblioth. patrum; editi Colon. MDCXXII.
bibliotheca patrum lugdunensis tom. XXI. p. 241.*

*** in lucem productus est a Busæo in *paralipomenis*
Petri blasensis, Ioannis Trisemii aliorumque, Mogi
Inde existat in editione operum PETRI huius, qua
notis illustratam PETR. DE GYSSANVILLA, Par.
fol. dedit, reculam postea in *bibliothec. patrum* I
XXIV. p. 1189.

* prodiit inter reliqua eius *opera, Ingolstadt. MDXLV
biblioth. patr. lugd tom. XXII. p. 277 et in bibliot.*

iniani, Paris. MDXX. 4. Vsum se esse RAYMUNNI pugione fidei, ipse in *prefatione* fatetur:

MAVRI liber de variis questionibus adversus ceteros infideles; vel plerosque hereticos iudaei utroque testamento collectis, quem sub nomine *adus Martene* et *Vrfinus Durandus* * ediderunt ad probandum argumentis vti sunt, Rabanum ius auctorem esse: **

VNDI MARTINI pugio fidei adversus Mauros et i liber primum. prodit studio *Iosephi de Voifis* em. adnotationibus Paris. MDCLI. fol. deinde *Benedict. Carpzovii* Lips. MDCLXXXVII. fol. quipiam solum *introductionem in theologiam iudaicam et Raymundi aliorumque id genus auctorum* præmiâ HERMANNI iudæi *opusculum de sua conversione*. Opus hoc in magna existimatione est; nec erit. Exhibet contra iudæos testimonia, ex iam scriptis sumta atque in his ea, quæ iudæi in temporum in editionibus, in lucem promiserunt. Ac quamvis haud diffidendum sit, iam non semper accuratam disputandi rationem iosa tamen libri huius per temporis, quo vixit ille, conditionem excusanda sunt; nec dignitatem unt, ubi res ex vero atque æquo æstimatur: ***

PETRI

ou. anecdotor. tom. v. p. 402.

usione prævia; adde tamen dissertationem, sub BVDDEI habitam, de vita et doctrina Hraban magnentii mauri §. 10.

hoc legantur: ANTONIVS: *bibl. hispan. veter. tom. II. CARPZOVIVS memorat. introduct. in theol. iudaic. p. 89. s. diction. historiqu. et critique* voce *Martini*: BASNAGIVS *ire des iuis tom. v. cap. 15. §. 12. p. 1763, et tom. VI. oire des iuis reclamé §. 24. p. 150. WOLFIVS bibl. theol. t. 1. p. 1016. part. IV. p. 571. QVETIF et ECHARD corib. ordinis prædicator. tom. I. p. 397. ALTAMVRA dominic. p. 58. LILIENTHALIVS theol. bibl. tom. II. et. erudit. MDCLXXXVII. p. 630.*

DE CONSTITUTIONE IUDAEORUM PER JERONIMUM
 MDCIL. 8. sub titulo: *ebraomastix, vindex im-*
fidiae iudaicae, quo deteguntur ac firmissimis
fulantur enormes ac nefarii iudaorum eorumq-
uorores atque superstitiones, cum NICOLAI D
ffatione de probatione aduentus christi per scriptis
receptas, cui opposuerunt se R. ISAACVS
reprehensione seductoris ac VIDAL BEN LE
sanctorum:***

ALPHONSI DE SPINA *fortalitium fidei*
christiana religionis hostes, scriptum rarum: in
sum sine loci indicio MCCCCLXXXVII. Norimb. M
MCCCCXCIV. 4. et castigatum a GVIL. TOTI
MDXI. MDXXIV. MDCXXIX. 4. Quinque libr
ae quamuis istis etiam contra haereticos disp
cipue tamen auctor iudaeos et mohammedan
 Nonnulli opus hoc tribuunt *Bartholomaeo Spi-*
ni de Spina; vel Spira: quidam Guil. Totam

---

* vide WOLFFII *bibliobec. ebr. tom. II. p. 1110. sq. tom*
 MAITTAIRE *anal. typograph. tom. I. p. 345. I*
analect. de libris rariorib. p. 634.

ruditi viri, argumentis non contemnendis, com-
illud esse ab Alphonso de Spina: *

ODORI *Abucara dissertatio aduersus iudaum.* **

§. IV.

et *mobammedani* religionem suam, infaustam
ue auspiciis ortam, propagarent ac ciuitatem
n multum adfligerent; inter scriptores qui
em exstiterunt, qui, studio veritatis tuendæ
d dogmata illorum falsa, impia, absurda fabu-
eram suam ita adhiberent, vt ista aperirent ac
t. Quos hanc in rem composuerunt, multi
nteritu se vindicarunt et ad nostram ætatem
int, nunc pro litterarum ordine auctorum a me
randi. Sunt illi:

ONYMI liber *contra Mubammed*, quem *Stepha-
Moyme* ex codice bibliothecæ publicæ leidenfis
et ac latinam addidit interpretationem, *** quam-
or illius pariter; ac ætas ignoretur:

ONYMI *disputatio contra Mobammedem*; siue *dia-
raceni et christiani arabis*: *

Qq 2

ALANI

WADDINGVM in *scriptorib. ordin. minor.* p. 14. ANTONI-
biblioth. hispan. veter. tom. II. p. 183. BARTOLOCCIUM
megu. rabbinic. part. IV. p. 408. SIMONEM *bibliothegu.*
u. tom. III. cap. 30. p. 316. QVETIF et ECHARD de
orib. ordin. predicator. tom. II. p. 62. et 128. REIMMAN-
in der einklebung zur historie der theologie der iuden p. 496.
catalog. bibliothec. theolog. p. 347. WOLFIVM *biblioth. ebr. tom.*
II. p. 124. tom. IV. p. 545. SINCERVM in
schribchen von raren buchern tom. I. p. 96. FABRICIVM
scriptor. de veritate religionis christian. cap. XXXI. p. 874.
NYM *animaduersionum part.* XIII. p. 87. FREYTAGIVM
select. de libris rariorib. p. 853.

in THEODORI huius *opusculis*, a Græfero græce ac latine
istad. MDCVI. 4. editis et in *bibliothecæ parum* translatis,
in vtraque lingua; partim latina tantum: De ipsis scripto-
r, quorum adhuc notitiam dedi, videntur sunt: FABRICI-
yllab. scriptor. de veritate religion. christian. cap. V. et WOL-
f *biblioth. ebr. part.* II. p. 994.
acror. tom. I. p. 429.

in VINCENTII *bedonacensis speculi historialis libro* XXIII.

MDL. ** et coniunctim cum reliquis eius
MDLXV. fol. *** num autem veram alcor
semper adsequutus sit; aut recte retulerit,
dubitari potest: *

DAMASCENI *disceptatio christiani et saraceni* ex veteri versione in prioribus editioni
in lequiniana ** autem græca quædam fragm
sunt ex THEOPORI *Abucara dialogis*, ex qu
dialogus christiani et saraceni, ex DAMASCEN
acceffit: ***

DIONYSII *carthusiani* libri quinque *con
et sectam mohammedicam*, Colon. MDXXXIII.
sione de bello contra turcos instituendo: *

EUTHYMII *Zigabeni confutatio ismaelitarum*
GENNADII *scholarii dialogus cum Amura
salutem hominum*, græce et latine publicæ l
Io. Alexandro Brassicano, Vienn. MDXXX. 8.
Daumio, Cygn. MDCLXXVII. 8. ***

---

* var. *sacr. tom.* 1. p. 302.

** editio hæc memoratur in HYDE *catalog. librorum
na pars.* 1. p. 194.

*** p. 879. adde FABRICII *histor. bibliorb. pars.* II

LEBERTI *carmen de fraudibus mahumetis* : *

ANNIS *cantacuzeni imperatoris apologia quatuor;*
 ertio *pro christiana religione aduersus mohammedanos*
 uor λόγοι, *sive libri aduersus mahomedis errores,*
 varia alcorani capita confutantur. Opus hoc in
 conuertit Rudolph. Gualtherus atque emisit Basil.
 I. fol. ac græca in extremo voluminis addidit:

ETAE *Choniatis de ordine, qui tunc observatur, quum*
saracenismo ad christianorum fidem transfugit,
atum : **

RI *Mauritii summula quedam brevis contra hereses*
diabolicæ fraudis saracenorum; sive ismaelitarum : ***

COLDI; sive RICHARDI *de monte crucis, consu-*
alcorani, quæ primum prodiit MCCCCXC. cura Anto-
la Penna: deinde Paris. MDXI. præter has autem edi-
memorantur hispalensis MDXX. et veneta MDCVII. 4. *

Demetrii *Cydonii versio cum latina interpretatione*
domæi Piceni cura Theodori Bibliandri lucem vidit. **

anice reddita est a Mart. Luthero ac cum præfatione
 atque addita commentatione, cuius inscriptio est:
Warnung vor des Mahomets; oder Turcken greulicher
und glauben, in publicum producta, hoc titulo: ver-
des alcorans bruder Richardi, predigerordens anno
verdeutschet durch D. Mart. Luther, Vitemb.

I. 4. ***

Qq 3

SAMONAE

ribus eius, a Beaugendre editis, Paris. MDCCVIII. fol.
 1277.

bro xx. auctoris *thesauri orthodoxæ fidei. Latine exstat in*
iorbecis patrum earumque lugdunensi tom. xxv. p. 186. græce
latine in auzarii ducæani tom. II. Paris. MDCXXIV. et omif-
Nicæe nomine, in sylburgii saracenicis p. 74.

etur in *bibliothec. patr. lugdun. tom. xxii. p. 1030. et biblio-*
cluniacens. DVSCHENII ET MARRIER p. 1111.

itur etiam editio MDL. in *HYDE catalog. libror. biblioth.*
leian. p. 106.

gmat. *scriptorum anti-mubamedanor. Basil. MDXLI. fol.*
cusa memoratur in catalog. biblioth. barbarinæ p. 312.

at tom. xx. *oper. Lusberi p. 2770. a me editorum, vbi præ-*
ta introduction. in contreuersias Lusberi p. 93. plura de in-
pretatione hac disserui. Addantur: ALTAMVRA bibliothec.
ordin.

ALPHONSI DE SPINA *fortalitium fidei christiana religionis hostes*, quod quamvis ante æui huius, genti iudaicæ opposita, sit laudamen et loco hoc mentio fieri debet, qui contra mohammedanos disputatur. Quales habeantur, indicaui:

THEODORI *Abucara* varia *opuscula*, quorundam atque argumenta sunt: *interrogatio Arabum christianum: ex concertationibus cum saracenis, et damasceni*, quem libellum græce et latine *le Quien* edidit:*** *Mohamedem non esse ab hamedes fuerit hostis dei et a demone obsessum cum saraceno de auctore boni et mali:**

---

ordin. prædicator. p. 86. et 465. in quibus et scriptorib. ordin. prædicator. tom. i. p. 506. et 507.
 * *prodiit græce cum liturgiis Iacobi, Basilii, Christi MDLX. fol. p. 133. latine in liturgiis, quas SAINCTES Antwerp. MDLXII. 8. edidit, p. 79. Lugdun. tom. XVIII. p. 477. græce ac latine in tom. II. p. 277. et bibliotec. patr. parisiensi MDCLXII. tom. XII. p. 522.*

*** *in collectione scriptorum aduersus mohammedanos qua postea exponere, animus est. Cuius men*

IOANNIS DE TVRRECREMATA *tractatus contra principales errores perfidi Mabometis et turcorum; siue saracenorum*, absque anno et loco 4. et Rom. MDCVI. 8. *

Diuerſorum auctorum scripta, quæ nunc enumeravi, ſeparatim compoſita atque in lucem emiſſa ſunt; attamen habentur volumina, quæ libros, ad controuerſias cum mohammedanis illuſtrandas comparatos, coniunctim exhibent. In horum numero eſt: THEODORI BIBLIANDRI *collectio ſcriptorum aduerſus mohammedanam doctrinam*, Baſil. MDXLIII. fol. et MDL. fol. quæ poſterior editio a priore in quibusdam diſcrepat ac dignitate inferior eſt. Opus ipſum tribus partibus conſtat. *Prima* earum poſt præſationem *Melanchthonis* et *Bibliandri* apologiam pro editione alcorani, continentur: *Petri cluniacenſis* epiſtola ad Bernardum et ſummula contra ſectam ſaracenorum: *Roberti* retinenſis epiſtola ad Petrum abbatem de verſione alcorani, et verſio ipſa alcorani, latine compoſita ab eodem *Roberto* et *Hermanno* dalmata: doctrina Mohammedis, dialogo ſummatim comprehenſa et de generatione atque nutritura Mohammedis, chronicaque mendosa; nec integra ſaracenorum, eodem *Hermanno* interprete: adnotationes quædam criticæ ſcriptoris eruditi ac variæ lectiones in alcoranum, cum aliquot capitum argumentis et cenſuris. Parte *ſecunda* exhibentur: anti-mohammedica excerpta ex *Jo. Ludou. Viuis* libro quarto de veritate religionis chriſtianæ: *Raph. Volaterrani* libro XII. commentariorum vrbanorum: *Hieronym. Sauonarola* triumpho fidei et *Vincenſii bellouacenſis* libro XXIII. ſpeculi hiſtorialis: *Nicol. Cuſani*

Qq 4

libri

cum *bodego anafſtano* vtraque lingua primus edidit, Ingolſtad. MDCVI. 4. quæ poſtea locum obtinuerunt in *biblioth. parr. lugdun. rom.* XVI. græce et latine autem in *auctario duceano* Paſiſ. MDCXXIV. tom. I. *bibliothec. parrum paſiſenſi* MDCXLIV. et MDCLIV. tom. XI. Quædam horum opuſculorum *Genebrardus* in latinum conuertit ac poſtquam tria iſtorum latine, *Turriano* interprete, luci publicæ expoſuerat CAMISIVS in opere *lectionum antiq.* in nonnullas *bibliothecas parrum* ea tranſlata ſunt.

plura de eo ſuppeditant: ANTONIVS *bibliothec. biſpan. veter. rom.* II. p. 189. QVETIF et RICHARD de *ſcriptorib. orain. prædicator rom.* I. p. 840.

Carolus quintus latine ex tanto requiritur
Iulii ordinem ac disciplinam turcicæ militiæ:
Vult libellum de conditione vitæ christianor
cis: *Felicis Petancii* quibus itineribus turci fir
di et *Iacob. Sadoleti* homiliam de regno H
hostibus turcis oppresso captoque. *

Alterum generis huius volumen est FRID.
ab eo collectum atque editum cum inscriptione
sive *mahometica*, Heidelb. MDXCV. 8. In i
scripta græca cum latina interpretatione con
tur: I.) *ismaelitarum futiliumque eius sectæ do*
spicua confutatio, quæ in latinam linguam transla
cob. Beurero et sumta ex *EUTHYMII Zigaber*
II.) libellus de *saracenorum principe Moametho*
ris cum *Sylburgii* versione: III.) scriptum c
cuius titulus est: *ordo, qui observatur super*
matismi ab illis dicendi, qui a saracenis ad nos
orum puram veramque fidem se conuertunt,
Sylburgii interpretatione: IV.) narratio de *sa*
maometica sectæ primordiis, ex *THEOPHANI*
pbis et *ANASTASII bibliothecarii historia ecclæ*

---

* omnes hoc recensent atque vberiorcm illius notitia

§. V.

eo ad scriptores polemicos mediæ ætatis, qui *hæreticos* pugnarunt. Sunt isti vel *generales*; vel Illi, qui *generales* adpellantur, aduersus quos-
quosque; aut varia diuersaque eorum genera dispu-
tati vero; siue *speciales*, in eo posuerunt operam,
ut huiusmodi hostium sectam impugnarent. Po-
tius itidem inter se differunt, vbi ad tempora re-
lati, quibus hi aduersarii ciuitatem christianam
habuerunt. Nonnulli enim antea quidem praua
doctrina disseminauerant; quum autem adsectatores re-
uerterentur, qui id meditabantur, vt magistrorum peruer-
tentias propagarent, et his resistendum esse,
cur.

Inter scriptores, qui ævo hoc hæreticos oppugnarunt,
præcipue *generales*, locum sibi fecit principem EUTHYMIUS
LACHANUS; siue, vt in quibusdam codicibus vocatur,
LACHANUS, per opus inscriptum: *panoplia dogmatica or-
thodoxæ fidei* aduersus omnis generis hæreticos, atque in
partes diuisum, quæ certos titulos complectuntur.

Alexii Comneni theologi quidam ex variis scriptis
suis, nominatim Athanasii, Basilii, Gregorii vtriusque,
Nestorii et nazianzeni, Dionysii areopagitæ, Chrysostomi at-
que aliorum collegerant, quæ refellendis hæreticis infer-
rent. Hæc postea EUTHYMIUS in ordinem redegit
et in classes digessit. Græce opus hoc prodiit Tergo-
n in Walachia MDCCX. fol. qui autem illud edidit, is
inter metum turcorum caput contra *saracenos* ac præter
quædam de *trinitate* in primis statim titulis omisit.
Nestori confutationem saracenorum græce et latine Frid-
ericus * iuris publici fecit, quemadmodum antea deno-

In ea mahommedanis quædam dogmata atque insti-
tuta perperam tribui, *Adr. Relandus* ** probare adnititur.
Id etiam *panoplia* hæc, interprete *Petro Franc. Zino*, la-
tine Venet. MDLV. fol. Lugdun. MDLVI. 8. Paris. MDLXXX. 8. ***

Q 9 5

Ad-

saracenicis, quæ antea recensui.

religion. mahammedic. libr. 11 §. 3. sqq. p. 106.

in bibl. par. lugdunens. tom. XIX. p. 1.

scriptores nitorico
beat; polemicis te
potest, quia et falsi
breuiter confutat.

LEONTII *Byzan*
septimum seculum
sectis, in decem *πα*
prima summatim hi
uersionibus in hære
atque expositionem
tione: de distinctio
cunda libros canoni
et nos cum iudæis
bros noui testamen
busdam refutat: *te*
qui a christo nato
xerunt, enarrat si
mentionem facit: *q*
Apollinaris, Nesto
tamina enarrat, oc
auctoritate imperat
autem de corrupti
christi, hinc per agn

prima, *octava* et *nona* continent responſionem ad ea, *æ* contra concilium chalcedonenſe propoſita ſunt, ac *prima* denique ſcripta eſt aduerſus gaianitas, qui negat, chriſti corpus corruptioni obnoxium eſſe; item agnoſcit et Origenem. Librum hunc cum quibusdam aliis puſculis græce et latine edidit Io. Leunclavius, Baſil. MDCXXVIII. 8.* Inprimis memorandus eſt NICETÆ ACOXIIATI *theſaurus orthodoxæ fidei*, quo contra errores et hæreſes quaſuis ſtrenue pugnat eaſque cum teſtimoniis veteris eccleſiæ doctorum; tum propriis argumentis conſtat. Integrum opus libris XXVII. conſtat, quorum argumenta ex antiquo codice græce et latine recenset BERN. MONTFAUCON.** Quinque eorum priores vertit ac latine edidit a Petr. Morellus, Priſ. MDLXI. et MDLXXX. Hodierunt etiam cum *orthodoxi* cuiuſdam, vt inſcriptio habet, notis, Genev. MDXCII. 8.*** præterea autem exſtat VIDONIS *Perpiniani ſumma de hæreſibus et earum conſutationibus*, Pariſ. MDXXVIII. fol. et Colon. MDXXXI. fol.

Post ſcriptores polemicos generales recensendi ſunt *ſpe- ciales*, quorum duo genera antea conſtitui. Prius eſt eorum, qui ſtudia ſua ad id retulerunt, vt contra hæreticos antiquioris ætatis, quorum dogmata et hoc tempore propagabantur, pro vera doctrina pugnarent. Ita conſutarunt:

Manicheos DAMASCENVS *dialogo contra manicheos*: *MOTIVS* libris quatuor *contra manicheos*, quorum priorem cum latina verſione in lucem protulit Bern. de Montfaucou; * integrum autem opus iuris publici fecit ex codice Holſteniano bibliothecæ hamburgenſis Io. Chriſtoph. Wolfus; nec ſolum latinam interpretationem tribus poſterioribus libris addidit; ſed etiam ſingulos adnotationibus inſtruxit: ** ANONYMVS *diſputatione inter catholicum et paterinum*; ***

crant

Inuenitur quoque græce ac latine in *auctario duceano tom. I. latine bibliothec. patr. lugdunenf. tom. IX. p. 661.*

palæograph. græc. libr. IV. cap. 9. p. 327. adde FABRICIUM bibliorb. græc. volum. XI. p. 420.

ſunt quoque in *bibliorb. patr. lugdun. tom. XXV. p. 54.*

libr. coſtantinian. p. 349.

codicor. græcor. ſacror. et profanor. tom. I.

emulgarunt eam Martens et Durandus *tom. V. theſauri noni anecdotorum p. 1706.*

erant autem paterini, qui manichæorum sectam seculo secundo ac decimo in occidente instaurarent. Ad hos minus adiungendus est *Petrus Siculus*, quia historia eius de *ortu, progressu et occasu manichæorum*, non polemicus; sed historicus tantum liber est:

II. *Pelagianos* BEDA libro primo in canticis canticorum contra Iulianum, pelagianum: ANSELMVS libro de concordia gratiæ dei cum libero arbitrio: BERNARDVS claravallensis opusculo de gratia et libero arbitrio: HONORIUS augustodunensis dialogo de prædestinatione et libero arbitrio, qui inevitabile dicitur, separatim edito a Georg. Cassandro, Colon. MDLII. 8.* THOM. BRADWARDINVS opere de causa dei contra Pelagium: de virtute causarum et de virtute dei, causa causarum, in tres libros diuiso et in lucem producto ab Henr. Sauilio, Londin. MDCXVIII. fol. parum autem abest, quin auctor, dum pelagianismo resistere vult, in alteram extremam partem deflectat,** ac nonnulli alii:***

III. *Nestorianos* DAMASCENVS dissertatione, vti inscribitur: accuratissima aduersus exosam deo nestorianorum heresim, quam primus eorum præfatus Michaelus Quiriacus * addidit.

num: dialogus cum nestoriano: opusculum ad nestorianum;*
item de unione et incarnatione; quodque persona fuerit incar-
nata; diuina autem natura humana unita in persona dei
verbi:**

IV. Eutychianos DAMASCENVS libello velut ex persona Petri
 episcopi Damasci ad episcopum Tudaræ iacobitam, contra ia-
 cobiras; seu monophysitas, id est, eutychianos:*** *insti-*
tione elementari ad dogmata, acephalis et nestorianis oppo-
sita: dissertatione de natura composita, itidem contra acepha-
los, ac THEODORVS Abucara opusculo, cuius titulus est:
explanatio vocum, quibus philosophi utuntur, et confutatio here-
sis acephalorum, seuerianorum, id est, iacobitarum:*

V. Monotheletas MAXIMVS, cuius multa scripta, hæreticis
 his opposita, ad nos perueniunt, epistola videlicet ad Ma-
 rinum presbyterum de duabus in christo voluntatibus: ad
 eundem Marinum ex tractatione de operationibus et volun-
 tatibus caput vigesimum et vigesimum primum: aduersus eos;
 qui dicunt, unam christi dicendum operationem, quod diuina
 natura præ humana præualeat: aduersus eos, qui dicunt,
 quod sicut instrumenti et mouentis una est operatio; sic quoque
 diuinitatis et humanitatis una sit: aduersus eos, qui dicunt,
 unam christi operationem compositam: πνευματικὸς τόμος καὶ
 δογματικὸς aduersus ἑκδεσιν Heraclii imperatoris; item di-
 uersa sanctorum patrum de duabus operationibus domini et dei,
 saluatorisque nostri iesu christi definitiones: acta disputationis
 de duabus christi voluntatibus, cum Pyrrho habita atque alia
 generis huius scripta.** Addendi sunt: DAMASCENVS de
 duabus in christo voluntatibus et operationibus et de naturali-
 bus reliquis proprietatibus:*** SOPHRONIVS hierosolymi-
 tanus

* exstant in THEODORI huius opusculis, a Gretsero MDCVI. 4.
 editis atque supra a me memoratis.

** opusculum hoc primus edidit et latinam versionem adiunxit
 Arnoldus Paris. MDCLXXV 8.

*** tom. II. CANISII *lection. antiquar.* p. 29. edition. Basnagii.

* in THEODORI opusculis, quorum paullo ante mentionem feci.

** legenda sunt in eius operibus, a Combefisso duobus voluminibus Paris.
 MDCLXXV. fol editis.

*** libellus hic non solum inter DAMASCENI opera græce ac latine est;
 sed etiam in COMBESSII *historia monachelarum*; siue tom. II.
auctarii noui p. 466. qui nouam versionem notæque addidit.

voluntate diuinæ naturæ consentiet, vnamque
luntatem gnomiam. Prodiit libellus hic non solum
sed etiam græce. ** ANASTASII *bibliothecarii* c
controuersiam et historiam monotheletarum spectat
bent non tam polemicum; quam historicum op

§. VI.

ALII pugnarunt cum hostibus, qui ipsa a
opinionēs, a christiana doctrina alienas, di
defendendoque, turbas in ecclesia excitauit
hæreticorum ordinem adscripti sunt. Certa
modi suscepta fuerunt contra adoptianos,
cum, Bertramum; siue Ratramnum, Bereng
scelinum, Abælardum, bogomilos, et ad res
los pariter ac veras doctrinas tuendas mult
scripta in lucem prodierunt. Sic refutati sunt

I. *Adoptiani*; siue Felix vrgelitanus et Eli
ranus, qui affirmabant, christum secundum hu
rituram non esse proprium dei filium; sed ac
BEATO ET ETHERIO libris duobus de *adoptione*

* græce et latine exstat in actis sextæ synodi, contra
Constantinensi synodo habita, quod non erat

dei, aduersus Elipandum: * a PAVLLINO foro(iulien)si; siue aquileien)si, in libello de *sanctissima trinitate*, qui *sacro-syllabus* dicitur,** et libris tribus *aduersus Felicem vrgelitanum*:*** a BENEDICTO, abbate anianensi, cuius quatuor opuscula ad ætatem nostram conseruata sunt: primum *testimoniorum nubecula de incarnatione domini et de sancta atque indiuidua trinitate et iterationis baptismi deuitanda pernicie*; secundum *disputatio aduersus felicianam impietatem*: tertium *epistola ad Guarnarium ac quartum confessio fidei*;* item a FLAGGO ALCVINO, qui in certamine hoc præ aliis strenuum se ac fortem præbuit, ac septem libros *contra Felicem vrgelitanum*, male a nonnullis dicto Paullino tributos, conscripsit, quibus aduersarium suum feliciter profligauit; præterea autem *epistola cohortatoria* Elipandum in rectam reducere viam, adnissus est. Quem ELIPANDVS *epistolam*, acerbissime exaratam, contra eum emisisset, ALCVINVS scripsit duos libellos *contra Elipandi epistolam* et totidem de *incarnatione christi et de duabus in eo naturis ac de unitate persone*, ad errorem adoptianorum confutandum, composuit.** Addendus est AGOBARDVS ob librum *aduersus dogma Felicis ad Ludouicum piũ imperatorem*:***

II. GOTTESCHALCVS, defensor prædestinationis ac reprobationis absolutæ, I.) a HINCMARO remensi, cuius exstant: *epistola ad Carolũ regem, priori eius contra prædestinatianos operi præfixa*; quod opus tamen trium librorum ipsum interit: *posterior dissertatio de prædestinatione dei et libero arbi-*

* libellus hic locum obtinet primum in STEVARTII *tomus singulari insignium auctorum, tam graecorum; quam latinorum.*

** extat in *conciliorum tomis ac bibliothecis patrũ.* Summam eius refert DORSCHVS in *collatione ad concilium francofurtiense sect. 11. cap. 3. p. 23.*

*** adiuncti sunt vna cum *sacro-syllabo ALCVINI operibus p. 1720.*

* opuscula hæc a BALVZIO *miscellan. libr. V. p. 130. 51. 65.* in lucem emissa et BENEDICTO tributa sunt.

** scripta hæc sunt inter ALCVINI *opera*, quæ du Cbesne Paris. MDCXVII tom. edidit.

*** est in AGOBARDI *operibus*, in lucem emisiss a Messono MDCV. 8. et a Baluzio cum notis Paris MDCXVI. 8. De his, quæ contra adoptianos scripta sunt, plura habentur in WATCULI, *fili mei, historia adoptianorum p. 96. 180. 199.* atque aliis locis.

cum scripsit, a *Iacob. Sirmondo*, Paris. MDCXL
 III.) ab *AMVLONE*; siue. vt ab alijs adpell
Amulo, Amolone, Amulario, cuius ad ætatem
 uenerunt: *epistola ad Gottschalcum*, qua ei
 genter refellit ac peruersos mores obiurga
scula: alterum: *responsio ad interrogationes*
præscientia; vel prædestinatione diuina et de
 alterum *de gratia et præscientia dei deque po*
libero arbitrio: de spe item ac fiducia salutis
sancti Augustini:*** IV.) a IOANN. SCOTO
 libro *de diuina prædestinatione contra Gotte*
schum; siue *capitulis xix.* qui cautionem, in
 cessariam, interdum neglexit. Immo putant
 prædestinationum errorem ita impugnasse, ut
 fere accederet. Præter hæc, sunt alia veteri
 ad controuersiam Gottschalcianam specta
 emisit ista, vno volumine iuncta, *GILLES*
 sub titulo: *veterum auctorum, qui mono seci*
natione et gratia scripserunt, opera et fragmenta
primum in lucem edita, duobus tomis, Paris.

---

* comprehendit libros hos *tomus. I. operum HINC*

mi *primi* parte *prima* exhibentur opera et fragmenta, quibus de sola dei prædestinatione agitur, nimirum: fragmentum epistolæ Adriani papæ I. ad omnes Hispaniæ episcopos: excerpta ex tribus *Rabani* epistolis, quas antea adduxi: fragmentum libelli et professionis, quæ *Gotteschal-*
cus Rabano in Placito moguntinensi obtulit: confessio *Gotteschal-*
cus brevior: *eiusdem* confessio prolixior: *Lupi* epistola de prædestinatione ad Hincmarum: *Flori magistri* sermo de prædestinatione: *Ratramni* libri duo de prædestinatione, ad regem Carolum caluum: *Io. Scoti Erigenæ* liber de diuina prædestinatione: *Prudentii* liber de prædestinatione contra Ioann. Scotum; siue liber *Ioannis Scoti* correctus a Prudentio: *Flori magistri et ecclesiæ lugdunensis* liber de prædestinatione contra Ioannis Scoti erroneas definitiones. Tomi *primi* parte *secunda* continentur opera et fragmenta, quibus de prædestinatione, vera christi gratia, voluntate dei et morte christi expositum fuit. Sunt ista: fragmenta omnia, quæ exstant, libelli per *Gotteschal-*
cum in Placito moguntinensi oblati: præfatio libelli; seu collectanei *Prudentii* ad Hincmarum et Pardulum: *Lupi Seruati*, presbyteri moguntinensis, libellus de tribus questionibus: *Lupi*, abbatis Ferrariæ, libellus; seu epistola ad regem Carolum: *eiusdem* collectaneum de tribus questionibus: *Remigii et ecclesiæ lugdunensis* liber de tribus epistolis: *eiusdem* libri adpendix; seu solutio questionis de generali per Adam damnatione: *Hincmari* capitula xvi in conuenticulo carisiaco furtim edita: *Prudentii* tractoria contra quatuor illa capitula: *Remigii et ecclesiæ lugdunensis* de tenenda immobiliter scripturæ sanctæ veritate: canones concilii Valentini III. contra eadem capitula: canones concilii lingonensis: *Hincmari* epistola xxiv. ad Egilonem senonensem: fragmentum annalium bertinianorum ad annum DCCCLIX. Tomus *secundus* complectitur quasdam ipsius *MAVGVINI* commentationes ac dissertationes, quæ ad historiam controuersæ prædestinationis pertinent. Occasionem operis huius conficiendi dederunt lites iesuitarum et iansenistarum. Horum partes *MAVGVINVS* amplexus, contendit, hæresin prædestinarianam rebus fictis adnumerandam esse, pelagianosque ac semipelagianos veræ

Augustini doctrinæ nomine illius infamiam inurere voluisse. * Adiungantur: IAC. VSSERIVS, ** LYDOV. CELLOTIVS *** atque alii historiæ Gotteschalcianæ scriptores, * qui ad noticiam librorum, in certamine hoc compositorum, adiumentum præbent.

III. RATRAMNVS, quem alii *Bertramum* vocant, a PASCHASIO RADBERTO in certamen adductus est. Quum enim ille intelligeret, nonnullos in Germania adfirmare, christum non esse natum *per virginis ianuam vuluæ; sed monstrum de secreto ventris incerto tramite*, atque existimaret, opinionem hanc ad id comparatam esse, vt tandem negaretur, Mariam virginem christum vere in lucem edidisse, librum de natiuitate christi; siue de eo, quod christus ex virgine natus est, scripsit; ** PASCHASIVM autem aduersarium expertus est. Hic enim ipsi librum de partu virginis opposuit, persuasione impulsus, Ratramnum statuere, Mariam seruatore[m] peperisse aperta vuluæ, modo naturali ac communi, hancque ob rem in perpetuam Mariæ virginitatem iniuriosum esse, licet ab iis dissentiat, quos Ratramnus refutandi, prouinciã suscepit, eos videlicet, qui existima-

W. PASCHASIVS RADBERTVS a variis impugnatus est, quum in suspjcionem incideret, se in libro de *corpore et sanguine christi*, a dogmate transubstantiationis haud alienum esse. Bellum ei indixerunt: RABANVS MAVRVS in *epistola ad Egilonem, abbatem fuldensem*, quam esse opusculum inscriptum: *dicta cuiusdam sapientis de corpore et sanguine domini aduersus Radbertum*, atque editum a Ioann. Mabillonio, docti viri coniiciunt: AMALARIVS, cuius sententia de sacra scena ex *epistola eius ad Guntardum* ** intellegenda est: RATRAMNVS in libello *de corpore et sanguine domini*, sapius edito, non solum latine; sed etiam germanice, belgice, gallice, anglice; *** Ratramnus autem in contra transubstantiationem ita pugnat, vt, ad alterum extremum prolapsus, adfirmet, panem et vinum figuras tantum esse corporis et sanguinis christi ac corpus, quod sacra cena exhibeatur, a corpore differre, quod ex Maria natum, cruci adfixum: mortuum et sepultum sit; nunc iam in caelis ad dextram patris sedeat: *

BERENGARIVS Bertami, Scoti atque aliorum sententiam, sacra cena, etiam post consecrationem, non esse verum corpus, verumque sanguinem christi; sed figuram tantum, defendit, hacque de re multos nactus est aduersarios. Interfuit, cum: LANFRANCVS, cuius de *corpore et sanguine domini in eucharistia contra Berengarium* vsque ad nostram conferuatus est libellus: ** GVITMUNDVS,

R r 2

qui

ex *font. ordinis benedict. secul. iv. part. 2. p. 591.*

exhibetur in DACHERII *spicileg. tom. III. p. 331. edit. parif. MDCCXXIII.*

editiones versionesque libelli huius diligenter recenset FABRICIVS in *bibliothec. latin. media et infimae aetatis, volum. 1. p. 662. sq.*

ALONDELLVM libro de *eucharistia*: ALBERTINVM de *sacramenta eucharistiae*, conferuntur ad vberiozem notitiam controuersae huius, qui ad illam spectant, libro, VM. MABILLONIVS *prae fat. ad secul. iv. benedictin. part. 2. BASNAGIVS, histoire de l'eglise libr. vii. cap. 8. et 9. p. 937. DV PIN biblioth. des auteurs eccles. tom. vii. p. 63. sq. BVDDEVS instit. theol. dogmat. libr. v. cap. 1. §. 22. p. 1549.*

LANFRANCI operibus, a Dacherio, Parif. MDCLVIII. fol. 115. *biblioth. patrum laydun. tom. xviii. p. 763.* aliisque *bibliothecis patrum*: in *orthodoxographis* Basil. MDLV. Prodiit etiam *hactenus* vide FABRICII *biblioth. latin. media et infim. aetatis. tom. iv. p. 709.*

OSCELINVS ob errorem tritheitarum, tres diuinitatis
 mas a se inuicem separatas esse, quemadmodum tres
 sint; ita tamen, vt vna illarum sit voluntas et pote-
 re tres deos vere posse dici, si hoc vsus loquendi ad-
 ret, profligatus est ab ANSELMO libro de *fide trinita-
 de incarnatione verbi contra blasphemias Ruzelini;
 oscelini*:

ABELARDVS, qui ad sabellianismum prope accessisse
 ur, refutatus est a BERNARDO in *epistola ad Innocen-
 pontificem de erroribus quibusdam Petri Abalardi*:* a
 ELMO, abbate sancti Theodorici, libris tribus, in-
 is: *disputatio catholicorum patrum contra Petri Abalardi
 ta*** atque aliis:

bogomili, etiam *massaliani* adpellati, sine dubio ob dog-
 a conuenientiam, aduersarios tracti sunt: EUTHY-
 Zigabenum, cuius huc spectat: *victoria et triumphus
 ia et multiplicit exsecrabilium massalianorum secta, qui et
 ite et bogomili; nec non euchite, entusiastae, encratite
 ionite adpellantur*, opusculum continens quatuor ac
 anathematismos, hæresi bogomilorum oppositos, at-
 codice vindobonensi, vbi, tamquam appendix *panoplie*,
 , cum versione atque adnotationibus græce editum
 o Tollo,** et GERMANVM iuniorem, cuius *oratio in
 ionem veneranda crucis et aduersus bogomilos*, græce
 ie habetur.*

§. VII.

PTA polemica, quæ media ætate lucem vide-
 controuersias non solum cum paganis homini-
 eis, mohammedanis atque hæreticis; sed etiam
 pectant, quæ inter ipsos christianos de dogma-
 inus tamen cum fundamento fidei connexis,
 hoc exortæ sunt. In his celebres sunt lites

Rr 3

græco.

BERNARDI tom. II. p. 646. edit. Mabillonii, Paris.
 : CXIX. fol.

ET BERNARDI *epistolas* tom. I. p. 303. dictæ editionis.

lib. *itinerarii italici* p. 106. Priores tres anathematismos græ-

i lucem protulerat LAMBECIUS *libr. III. biblioth. vindobonens.*

II. conf. WOLFII *historiam bogomilor.* Vitæmb. MDCCXII. 4.

RETSERVM *de cruce* tom. II. p. 1237.

græcorum latinorumque de variis argumentis, nominatim: de primatu pontificis romani: de ritibus, speciatim de pane fermenti experte, in sacris epulis vsurpando: de ieiunio sabbatorum: de barba sacerdotum: maxime de processione spiritus sancti a filio atque de imaginibus.

Scripta, quibus inter se dimicarunt græci et latini, vel *generalia*; vel *specialia* sunt. Illa, quæ *generalia* adpello, dogmatibus, institutis ceremoniisque vel latinorum; vel græcorum vniuerse sunt opposita. Ita in græcorum gente contra latinos scripserunt: PHOTIVS *epistolam encyclicam*, aduersus Nicolaum, pontificem romanum, et latinos exarantam missamque ad episcopos perorientem: * PETEVS antiochenus *epistolas* ad Dominicum gradensem et Mich. Cerularium: ** ipse CERVLARIVS *epistolam* ad Ioannem tranensem, suo et Leonis, achridani archiepiscopi, nomine, *** et duas alias ad Petrum antiochenum: * præterea *edictum synodale de proiecto pittacio*, id est, charta excommunicationis, in sacra mensa a legatis romanis: ** NICETAS pectoratus *libellum contra latinos*: *** GREGORIVS cyprius *romum*: siue *expositionem de fide* contra Veccum. atque apolo-

cos, itidem a *Dacherio* * in lucem emissus: *HUMBERTI* cardinalis liber aduersus calumnias *Michaelis patriarcha* et *Leonis archiepiscopi acbridani in Bulgaria*: alius contra *Nicetam pectoratum* cum breui relatione rerum *Constantinopoli* ab apostolica sedis legatis gestarum, quæ opuscula *Henr. Canisius* ** iuris publici fecit: *ANSELMUS* hauerbergensis opus *ἀντιρρητικόν*, siue *contrapositionum*, tribus libris, atque a *Luc. Dacherio* in lucem productum: *** *GEORG. METOCHITAE* *refutatio trium capitum, a Maximo Planude monacho editorum* ac *refutatio eorum*, quæ scripsit *Manuel cretensis*, quæ ingenii monumenta græce et latine exhibuit *LEO ALLATIUS*: * *IO. VECCI*, qui omni studio adnitus est, latinæ ecclesiæ dogmata vel defendere; vel cum græcis conciliare, liber de *unione ecclesiarum veteris et nouæ Romæ*, ubi sigillatim *Photium* oppugnat: ** *animaduersio de omnibus suis libris et scriptorum suarum consensione*; *** item *apologia*, nullo modo nostras consuetudines destrui, si ecclesiarum unionem acceptamus; sed ad conciliandam in christo pacem multum conducere, quod inter se in adserendo dogmate conueniunt: * *THOMÆ aquinatis* duo opuscula: alterum, contra errores *græcorum*: alterum *declaratio quorundam articulorum contra græcos, armenos et saracenos*, quod *Demetrius cydonius* græce vertit: *LVD. DONATI* bergomensis opuscula aduersus græcos: de *processione spiritus sancti*: de *purgatorio*: de *azymo et fermentato* et de *potestate romani pontificis*, Romæ edita.

Scripta specialia ita sunt comparata, ut istis singulare tantum dogma, idque controuersum, pertractetur. In illis principem locum tenent commentationes de *processione spiritus sancti*, de qua græcos latinosque per longius tempus vehementer disceptasse, abunde constat. Græci, spiritum sanctum æque a filio, ac patre, procedere, negant

R r 4

hocque

* tom. I. spicileg. p. 113.

** *lection. antiqu. tom. III. part. I. p. 277. edit. Basnagii. Recusa sunt biblioth. patr. lugdun. tom. XVIII. p. 415.*

*** tom. I. spicileg. p. 161.

* *græcia orthodox. tom. II. p. 922.*

** græce cum *ALLATII* latina interpretatione est in huius *græcia orthodoxa tom. I. p. 61.*

*** *ALLATII græc. orthodox. tom. II. p. 1.*

* *ibidem p. 84.*

vlum translatum : * c
δεξιμόι, quod non ex
tus sanctus** atque ci
sitæ et a Bessarione
LORAE epistola ad Bar
eius, ita adscripto : in
sione spiritus sancti, pet
sit, credere, spiritum sa
detur, a Barlaamo in
græcorum monumenti
tere, quia partim in
arata; minus autem li
partim solæ eorum rel
Quæ latini pro pro
que contra græcos litte

---

* prodit græce in xvjthym
m b c c x. fol. edita.
exhibet ea ac refutat v x c c
et noua Roma, apud Al
Vnde Vecius argumenta
gustat cum in ALLATII op
libr. II. cap. 2. §. 13. p.
tom. I. p. 100

se vindicauit ac publicam vidit lucem. Sequen-
 ta scripta ad ætatem nostram peruenerunt: AN-
 cantuariensis opusculum de *processione spiritus*
contra græcos, e lingua latina in græcam conuersa
 cydonio: DOMINICI gradensis *epistola* ad Pe-
 niochenum, in lucem emissâ studio Io. Bapt. Co-
 PETRI CHRYSOLANI *oratio*, *probans*, *spiritum*
et ex filio procedere, quam Leo Allatius græce cum
 interpretatione Motii edidit; ** non satis autem
 est, qua lingua eam Chrysolanus consignauerit.
 IERONIMI libri tres de *heresibus*, *quas græci in la-*
tinum; siue quod *spiritus sanctus ex utroque, patre*
et filio, procedat, contra græcos, qui, quum latini scripti
 græce postea redditi sunt *** ac separatim Basil.
 prodierunt: PANTALEONIS *tractatus contra*
græcorum de processione spiritus sancti, ceter. nondum
 certum est, ipsi librum hunc recte tribui hancque
 alii eum sine auctoris nomine exhibent atque ad-
 NICEPHORI BLEMMDÆ *orationes*; siue libri
de processione spiritus sancti, *** quibus latinorum caus-
 contra græcos egit; attamen et perhibetur, duo
 de processione spiritus sancti contra latinorum
 reliquisse atque ita latinos et defendisse et impu-
 IO. VECCI *capita* XII. de *processione spiritus sancti*:
 tres de *processione spiritus sancti*, ad Sugdææ episco-
 Theodorum: libri quatuor itidem de *processione* ad

Rr 5

Con-

II. monument. eccles. græc. p. 108.

I. græc. orthodox. p. 379.

hatur hoc ALLATIVS de eccles. occidental. atque oriental. consens.
 r. II. p. 654.

etiam in *bibliothec. patrum, parisiensibus, coloniensis, lugdunensis,*
que tom. XXII. p. 1198.

um hunc scripsisse PANTALEONEM, putat COMBESISVS
 f. ad *auctarium nouissimum* eique assentitur FABRICIVS
 I. græc. vol. X. p. 423. Sine auctoris nomine libellum hunc
 idit STEVARTVS in *auctario* p. 555. Ita etiam recusus ha-
 tur in *bibliothec. patrum lugdunens. tom. XXVI. p. 467.* et
 ANISII *lection. antiquar. tom. IV. p. 33.* edit. Basnagii: adde
 ETIF et ECHARD in *scriptor. ordin. prædicator. tom. I.*
 136.

stant græce et latine in ALLATII *græc. orthodox. tom. I. p. 1.*

sione spiritus sancti atque ex oraculis diuinis
 illam a filio æque ac a patre, licet antea
 dogmatis græcorum suscepisset. *** Iam mem-
 rum scriptis contra græcos addenda sunt alia
 METRII Cydonii liber de *processione spiritus sancti*
Maximum Planudem, qui cum alio eiusdem
Maximiano Palamam græce et latine editus est a Pa-
 atque *epistola ad Barlaamum de processione spiritus sancti*
 MANVELIS CALECAE libri quatuor *aduersus*
eorum de processione spiritus sancti, quorum l-
 pretationem, ab *Ambrosio camaldulensi* facta
 uarius in lucem protulit: *** MAXIMI CHR-
 oratio de *processione spiritus sancti*, quæ græce
 Leon. Allatii exiit: * BESSARIONIS *responsa*
argumenta Maximi Planudis de processione spiritus sancti
solo patre: apologia aduersus Gregorium Palama-
 co, latinorum fautore, ita scripta, vt quæ
 cessione spiritus sancti vere tradiderat, conf-
 que *epistola ad Alexium Lascarin philanthropum*

* in græc. orthodox. eiusque utroque tomo.

** dicto opere græc. orthodox. tom. II. p. 642. 765.

*** legendæ Græc. orthodox. tom. II. p. 642. 765.

antidotus, ybi inter alia controuersiam de spiritu sancto diiudicat: * GEORGII trapezuntii liber ad Ioannem Cuboclesium de processione spiritus sancti: eiusdem opusculum de processione spiritus sancti et de una, sancta, catholica ecclesia, ad hieromonachos et sacerdotes insulæ Cretæ: ** GREGORII melissenii oratio; siue epistola ad Alexium Comnenum, imperatorem trapezuntinum, qua itidem de spiritus sancti processione exponit atque additamentum symboli filioque defendit: *** IOANNIS ARGYROPVLI liber ad Cosmum ducem de processione spiritus sancti et concilii florentini decreto, editus græce et latine ab Allatio, * qui et ESAIÆ cyprii epistolam ad Nicolaum Selengiam, pro probanda processione spiritus sancti e patre et filio, itidem utroque sermone diuulgauit. **

Celebris quoque est controuersia græcorum ac latinorum de imaginibus earumque in templis vsu, tanta animorum vehementia vtrimque agitata, vt vix simile quid in monumentis historiæ ecclesiasticæ enarretur, inprimis si reputemus, disputatum fuisse de re non magni momenti litemque facili negotio potuisse componi. Materiam illa præbuit variis diuersisque scriptis, quibus imagines vel adprobatæ ac defensæ; vel reiectæ sunt, pro diuersitate partium, ad quas auctores eorum se adiunxerunt. In illis, quæ conseruata et ad nos delata sunt, locum tenent: IO. DAMASCENI orationes tres apologetica aduersus eos, qui sacras imagines abiiciunt; exhibent autem istæ defensionem imaginum, argumentis, ad rem probandam idoneis, neutiquam innixam; multas contra fabulas ac commenta illa continet, hocque nomine plane infirma est. Nomen Damasceni etiam præfert oratio demonstratiua de sacris et venerandis imaginibus ad christianos omnes aduersusque imperatorem Constantinum cabalinum ac hereticos uniuersos; fed

* iam memorati BESSARIONIS libelli habentur in ARCVDII opusculis aureis.

** vide ALLATII græc. orthodox. tom. I. p. 469. et 537. vbi vtrumque opusculum exhibetur.

*** est ibidem p. 419.

* tom. I. græc. orthodox. p. 400.

** ibid. tom. I. p. 396.

nonenque imaginum damnaret, sed etiam v
omnes e templis eiicerentur, nactus est adue
minatim THEODEMIRVM, qui acerbiores
contra eum exaravit cuique CLAVDIVS oppo
ticum et rescriptum aduersus Theodemirum abba
imaginum et sanctorum: DVNGALVM, qui co
brum *responsionum aduersus Claudii taurinensi*
cultum imaginum dissuadentes, ad Ludouicum i
et Lotharium, filium eius augustum, editu
Massono Paris. MDCVIII. 8. et IONAM aurelian
scripsit libros tres *aduersus Claudii apologeticum*
excerpta, ex CLAVDII opere iussu Ludouic
ris facta, refutauit, utpote quæ tantum vidit
tur. Eam disputandi rationem sequitur, ut n
cedat ac contendat, imagines minus ex templis
sed ad ornatum, memoriam atque imitatione
seruandas esse: venerandas quidem; attamen he
dei proprio; neque superstitioso. Libri hi prodier
Coloniæ MDLIV. deinde in *orthodoxographis* ut
MDLV. et MDLXIX. tum emendatiores Antuerp.
ac denique in *bibliothecis patrum*. Eadem a
PHORVS constantinopolitanus causam imag
Exstant eius *quatuor opuscula contra iconomachos*
tribus eius *antirrheticis aduersus Mamonam et*

disputet, ex eo colligendum est, quod aliis persuadere vult, veram christi humanam naturam negari, vbi quis imagines nec admittere; nec colere vellet. Pro sententia, huic contraria, pugnat AGOBARDVS et vti rectum vsum imaginum laudat; ita abusum earum reprehendit atque adfirmat, istas nullo cultu: nulla veneratione dignas esse, id quod patet ex libro eius *contra eorum superstitionem, qui picturis et imaginibus sanctorum adorationis obsequium deferendum putant*. Acerrime contra atque impudenter imagines defendit THEODORVS *studites* ingenique monumenta reliquit, quibus luculenter monstrauit, se cultui illarum superstitiose addictum fuisse. Sunt ista: *oratio pro sacris imaginibus: liber dogmaticus, continens disputationes tres refutatorias aduersus iconomachos, pro cultu imaginum: refutatio et subuersio carminum acrostichon iambicorum, compositorum ab iconomachis Ioanne Ignatio, Sergio et Stephano; item: problemata quaedam aduersus iconomachos: capita septem contra iconomachos: epistola ad Platonem archimandritam de cultu sacrarum imaginum*. Exstant ea græce ac latine, interpretibus partim Iac. Sirmondo; partim Iacob. de la Baune. * Maxime præterea in controuersie huius scriptis memorabile est CAROLI magni imperatoris *capitulare*, vt vocatur; siue libri quatuor de *imaginibus*, in concilio francofordiensi DCCXCIV. editi et Romam ad Adrianum I. pontificem missi. Quum in illis imaginum cultus diserte reiicitur, inter præsulis romani adseclas nonnulli contendunt, eos non a Carolo magno; vel iussu eius compositos; sed ab hæretico quodam conscriptos et ab imperatore hoc ad Adrianum pontificem transmissos esse. Verum eos omnino Caroli magni esse, licet ille forte Alcuini; aut aliorum in iis conficiendis vsus sit opera, certe ab eo adprobatos, nunc tam euident atque exploratum est, vt qui inter pontificios ipsos rem ex veritate æstimant, ii hoc confiteantur. Primus libros hos ex gallico codice publicæ luci exposuit Ioannes Tilius, sub inscriptione: *opus contra synodum, qua in partibus gracia pro adorandis imaginibus solide; siue arroganter gesta est*, Paris. MDXLIX. 16. postea autem

---

* continentur SIRMONDI operum *tomus* V.

autem illi prodierunt Colon. MDLV. Francofurt. cura GOLDASTI in opere, quod inscriptum est: *imperialia decreta de cultu imaginum*, MDCVIII. 8. * item sine loci et anni mentione, 8. et Hanouer. MDCCXXXI. 8. studio *Christ. Aug. Heumann*i, qui libros hos adcurate recensuit: partim emendauit: partim illustrauit ac cum eruditissima præfatione atque anonymi cuiusdam dissertatione critica edidit, hoc titulo: *augusta concilii nicæni II. censura, hoc est, Caroli magni de impio imaginum cultu libri quatuor*. ** Nonnulla scripta, quæ ad controuersiam de imaginibus spectant, collecta et iunctimque in lucem edita sunt, cuius modi syllogen debemus FRANC. COMBESISIO, in cuius *bibliotheca patrum græco latine nouo auctario* *** exhibentur: salubris piaque narratio de dominica imagine in Chaliostrateis, quam ob rem dicta sit antiphoneter, velut dicas, sponser et fide iubens, deque Theodoro Nauclero et Ambrasio etrao; item de maximo miraculo in sacro magna ecclesiæ patre, ad sanctam ac venerandam domini nostri iesu christi imaginem facto, quæ utraque narratio plane fabulosa atque ad filendos homines superstitiosos excogitata est: TO. DAMASCE-

quam vocant, ὁρθοδοξία, id est, restitutionem imaginum, dominica prima ieiuniorum. Quædam inuenta, similis argumenti, idem COMBESIVS manipulo originum constantinopolitanarum, Paris. fol. Locum enim ibi obtinuerunt: CONSTANPORPHYROGENNËTA de imagine christi. Edessena constantinopolin translatione narratio: orientalium modica ad Theophilum imperatorem de cultu sanctaginum: Nicophori, patriarchæ constantinopolitani, cum Leone armeno in causa imaginum. Refertur et potest opus, quod MELCHIOR GOLDASTVS, rptione: imperialia decreta de cultu imaginum in imperio, tam orientis; quam occidentis, promulgata, inum collecta, recensita et notis illustrata, Francof. l. 8. edidit.*

um acriter diuque græci ac latini disceptarint de sacris epulis adhibendo, num ille fermento mixtus; us esse debeat? abunde ex historiæ ecclesiasticæ materiis constat. In certamine hoc, utraque pars illa sua varia scripta emisit, ita ut græci pro pane tato; latini autem azyino pugnarent. Generis hinc: HUMBERTI, cardinalis, liber aduersus calumniæ aelis Cerularii et Leonis acbridani de azyino et ieiunatorum, quem a Constantino monomacho rogatus ininopoli scripsit, sub titulo *disputationis inter romaconstantinopolitanum*: ** DOMINICI gradensis et antiocheni *epistola*, quorum ille a Petro petiit, ne ritinos ob azymorum vsum temere damnarent; hic siue Petrus, in responsione acriter contra azyinorum disputauit: *** ANSELMI cantuariensis opusculis *Waleranni questionibus* ac præsertim de azymentato, contra græcos, quod, sicut eiusdem librum de

opere hoc comprehensa, recensent: SAGITTARIUS *lucr. ad hist. eccles. cap. xxxiii. sect. 39. p. 1025.* et FABRI *biblioth. græc. volum. xi. p. 489.*

in CANISII *lection. antiquar. tom. iii. p. 277. edition. igii, et biblioth. patrum luydunens. tom. xviii. p. 389.* de *epistola* legenda est in COTLERII *monumens. eccles. tom. ii. p. 108.*

De *primatu papæ* itidem multa disputata
fensione, vt istum græci impugnarent: latini
quam in rem scripta vtriusque gentis, ad nos
stantur. Ex illis præcipue memorandus est:
liber de *primatu papæ*, quî cum *Ioannis Lu*
prodiit primum Oxon. MDXCII. 4. deinde cum
de eodem argumento atque adnotationibus *Salu*
MDCVIII. et ad calcem SALMASII operis de *p*
Lugdun. Batau. MDCXLV. 4. * Cum Barlaamo
dus est NILVS CABASILAS thessalonicensis
bros: alterum de *caussis diuisionum in ecclesia:*
primatu papæ. In illo demonstrat, discidium
entis atque occidentis ex eo ortum esse, quod
manus sibi soli potestatem iudicis in contro
tribuat; nec vniuerso concilio ius permittere v
decisionem faciendi. In hoc primatum ponti
impugnat atque ex vetustissimis conciliis aliisc
tatis ecclesiasticæ monumentis ostendit, nec de
cem hunc constituisse; nec homines talem a
dignitatemque ei dedisse, qualem ipse sibi re
insolenter arroget. Prodierunt libri hi græce
fine anni indicio: græce ac latine interprete M

scilicet MDLV. 8. item cum notis *Salmasii* atque in fine eius de *primatu papæ*, quarum duarum editionum iam antea mentionem feci ac simul denotaui, utrumque in et Barlaami et Nili coniunctim lucem vidisse. Præter alios, ad Nilum hunc refellendum IO. MATTH. POPHILVS adgressus est in *confutatione Nili thessalonici*, græce et latine Paris. MDCXXVI. 8. * Nec prætereo RONYM. DONATVM, quia scripsit *apologeticum aduersus de principatu romane sedis*, græce, quum in Creta, postea autem eum ipse latine reddidit. In lucem Romæ; vel ut alii habent, Venet. MDXXV. ** Quamvis in concilio, quod MCCCCXXXVIII. Ferrariæ coactum et MCCCCXXXIX. Florentiæ finitum est, concilia inter græcos et latinos decreta esset; tantum tamen ut, ut illa stabilis esset ac firma, ut maiores turbæ eam uerentur ac græci erga latinos fierent infensiores. Hi declararent, se a synodo hac alienos esse, contra istam perferunt ac varia ingenii monimenta nobis reliquerunt. eruditorum manibus versantur: SILVESTR. SGVRO-
11 *vera historia unionis non vera inter græcos et latinos; concilii florentini exactissima narratio*, a Robert. Creyghtonum latina interpretatione atque adnotationibus Hag. mir. MDCLX. fol. edita atque ita composita, ut ex ea clenter intelligendum sit, quales artes et fraudes latini ibuerint: qua vi quoue dolo sint vsi: *** MARCI GENICI *epistola encyclicæ ad omnes christianos de synodo florentina*, non suscipienda, et alia *ad omnes, ubicumque uariam degentes et insulas habitantes*, de eodem argumento atque aliorum huiusmodi scripta. Græcis opposuerunt

ante ALLATIVM diatrib. de Nili et eorum scriptis p. 59. edit. Fabricii, vol. V. biblioth. græc. et adde huius notas.

2 FABRICIVS biblioth. latin. mediæ et infimæ ætatis, volum. II. p. 175.

plura de opere hoc dixi *hystor. controuerf. græcor. latinorumque de processione spiritus sancti*. p. 117.

priorem epistolam respondit Iosephus methonensis: ad posteriorem autem Gregorius melissenus. Exstant epistolæ hæc cum sonibus græce et latine ex interpretatione *Caryophili tom.*

XIII.

runt se latini ac pro auctoritate synodi florentinæ pugnarunt, quemadmodum libelli atque opuscula monstrant, quæ, hac de re elaborata, ab iis accepimus. In numero eorum sunt: BARLAAMI orationes duæ pro unione græcorum cum ecclesia romana: * IOSEPHI methonenſis responsa ad epistolam Marci Eugenici, oppugnatoris conventus florentini; siue apologeticus pro synodo florentina, cuius paulo ante mentionem feci: IOANNIS PLVSIADENI dialogus de differentiis inter græcos et latinos et de sacrosancta synodo florentina, a Leone Allatio græce et latine editus: ** BESSARIONIS cardinalis epistola ad Alexium Lascarium philanthropenum, dicta antidotus, qua nonnullas res, in synodo florentina gestas, persequitur et causam illius agit: *** IOANNIS DE TYRRECREMATA adparatus super decreto unionis græcorum, in sacrosancto œcumenico concilio, Florentiæ celebrato, ab Eugenio IV. papa promulgato, qui Vener. MDLXI. in lucem prodit: GREGORII melissenii, qui Mammas adpellatus est, antirrheticus aduersus Marci Eugenici ephesi epistolam ad omnes christianos, iam antea a me memoratam. * Scripta, quæ GENNADII nomen

§. VIII.

IN ipso christianorum orientalium cœtu turbas fecerunt *hesychastæ*; siue, vti vocantur, *quietistæ*, qui de quiete nimi peruerse sentiebant atque exultabant, illi dedis lumine cœlesti ac diuino; quod corporis quoque oculis conspiciere liceret, illustrari. Quæ opinio quum non longe a massalianorum et enthusiastarum hæresi distare, videretur prætereaque sententia accederet, lumen, e christo in monte emissum, fuisse quidquam haud conditum atque æternum, alii hæc impugnarunt orta-que sunt certamina.

Inter hesychastas princeps exstitit GREGORIUS PALAMAS, qui varia ad istos defendendos scripsit; pauca autem eorum in lucem prodierunt. In his sunt: *orationes duæ in transfigurationem dei ac salutaris nostri iesu christi*, quibus aliis persuadere voluit, lumen in ea haud creatum quid fuisse; nec tamen dei essentiam. Vtramque primus produxit ac latinam interpretationem addidit *Franc. Combesius*. * Exstant quoque eius *iambi* contra Acindyni, hesychastarum aduersarii, carmen, editum græce a *Leon. Allatio*. ** Partes Palamæ tuendas suscepit PHILOTHEVS ac pluribus scriptis pro causa eius pugnavit; quæ tamen ad nos haud peruenerunt. Maior est eorum monumentorum numerus, quæ contra hesychastas palamitasque composita atque ad ætatem nostram transmissa sunt. Locum in illis tenent: GREGORII ACINDYNI *carmen iambicum aduersus hæreses Palamæ* ac libri duo *de essentia et operatione dei*, contra Palamam, Gregoram et Philotheum, editi a *Iacob. Gretsero*, Ingolstadt. MDCXVI. 4. DEMETRII Cydonii liber *contra Gregorium Palamam*, ad illius errores refellendos scriptus ac publicæ luci expositus græce cum versione ac notis a *Petro Arcudio*; *** item MANVEL. CALECAE liber *de essentia et operatione dei*, aduersus totum Gregorii Palamæ, in

Ss 2

synodo

* *auctor. nouissim. part. 11. p. 106. 112. Latine ex Combesii interpretatione leguntur bibliorb. patr. lugdun. tom. xxvi. p. 209.*

** *tom 1. græcia orthodoxa p. 756.*

*** *in opusculis aureis theologor. græcor. Rom. MDCXXX. et MDCXXXI. 4.*

quibus primum et
latine *Franc. Combe*
us nondum in luce
sunt, palamitæ ac
deum iniuriæ. Præ
expositio elementaris
et, quodam modo
illud latine ac note
MDLXXXI. 4. ***
cuius inscriptio est
philosophi e sacris litt
NOPVL I toimum con
tine, sine auctoris q
bet; ** NIC. CO
Mentionem BARLAA
cæperit, hesychastas
tamine hoc multa lit
ad nos peruenit, nil
huc referre velis. *

---

* tom. II. auctar. nouissi
biblioth parrum lugdur.

** tom. II auctar. nouissin

§. IX.

QUVM tempore hoc essent, qui contra prauas doctrinas, corruptos mores, scædas superstitiones curiæ romanæ addictorum præclara veritatis testimonia ederent: viam ad sacrorum emendationem quodam modo parent, romanus episcopus cum adseclis suis aduersus los pugnavit, maxime quidem gladiis similibusque armis; attamen etiam libris. Ita in certamina venerunt contra *waldenses*, *wiclefitas* ac *busfitas*.

Inter eos, qui media ætate contra ecclesiam romanam testimonia veritatis dixerunt hancque ob rem pontificios nacti sunt aduersarios, insignem locum tuentur *waldenses*, quorum licet non omnium eadem fuerit ratio; nonnullorum tamen crimen sola erat veræ doctrinæ professio. Scripserunt contra eos: PETRVS *Mauricius*, cluniacensis, *epistolam*; siue *tractatum aduersus petrobrusianos hæreticos*, id est, waldenses, sic adpellatos a Petro de Bruis, quodam eorum doctore, quæ cum Bernardi nonnullis sermonibus atque epistolis cura Io. Hofmeisteri Ingolst. MDXLVI. 4. prodiit: * EGBERTVS schœnaugienfis *sermones XIII. aduersus hæreses catharorum, qui manichaorum hæresin innouarunt*, cum breui ex Augustino de manichæis excerpto, Colon. MDXXX. 8. ** itidem waldensibus oppositos, quibus ob studia purioris sanciorisque vitæ *catharorum* nomen datum esse, constat: EBERHARDVS *antihæresin contra waldenses*: BERNARDVS, abbas fontis calidi, *tractatum aduersus waldensium sectam et arianos*: ERMENGARDVS opusculum *contra waldenses*, quæ tria scripta *Iac. Gretserus* notis illustrauit ac coniunctim in lucem emisit, Ingolst. MDCXIV. 4. *** LVCAS tudensis libros tres de altera vita fideique controuersis aduersus albingensium errores, quod opus cum Ioannis Mariana prolegomenis *Iacob. Gretserus* itidem edidit ac Reinerum aliosque scriptores contra waldenses

S s 3

denfes

* est quoque in MARRIERI et DVCHESNII *bibliorb. cluniacens. et bibl. patrum lugdun. tom. XXII. p. 1033.*

** et *tom. XXIII. bibliorb. patrum lugdun. p. 600.*

*** iterum litterarum formis expressa sunt opuscula hæc *bibliorb. patr. lugdun. tom. XXIV. p. 1525. et inter GRETSERI opera tom. XII.*

denſes addidit, Ingolſtad. MDCXIII. 4. * ALANVS DE INSVLIS duos libros *contra albingenſes et waldenſes*, a lo. Maſſono, Pariſ. MDCXII. 8. et Carolo de Viſch ** vulgatos: REINERIVS SACHONVS *ſummam de cathariſ et leoniſtiſ*; ſeu *pauperibus de Lugduno*, quibus nominibus waldenſes itidem adpellati ſunt. Partem libri huius dedit Matth. Flacius;*** integrum autem eum in lucem protulit Iacob. Greſſerus, vt paullo ante dixi, ac cum iſto quædam alia opuscula coniunxit, eaque *catalogum, in quo variorum hæreticorum deliramenta inſunt*: PETRI DE PILICHDORF librum *contra waldenſes*: incerti auctoris *reſutationem errorum*, quibus waldenſes *diſtinentur*: *indicem errorum waldenſium*: *modum examinandi waldenſes*: *fragmentum de erroribus beghardorum*. *

Alii tempore hoc præbuerunt ſe aduerſarios wicleſitarum ac ſcriptis contra illos pugnarunt, nominatim: HENRIC. BICTWEL, IOANNES IORDANVS, IO. BROMYARD, RADVLPH. STRODVVS, PETRVS DE PALVDE, ROBERT. HVMBLETONVS, THOM. PALMERVS atque alii; quorum tamen libri, Wicleſo eiusque adſeculis oppoſiti, vel penitus

num. Multa quidem monimenta vel proxime ante
m constantiense; vel in eodem; vel post illud con-
uenem Hussum eiusque doctrinam composita sunt;
nia autem illorum in lucem prodierunt atque ad-
venerunt. In numero aduersariorum eius sunt:
CIVS de Praga, qui reliquit opusculum *contra im-*
Wenceslaum Tiem, quoad pradicacionem cruciate
XXIII. atque alia contra Iacobum bohemum,
tionis sub vtraque specie strenuum defensorem;
amen ad hoc non tam ab Hussu; quam a Petro
i adductum esse, docti viri scribunt: **STEPHANVS**,
artus dolanensis et postea olomucensis, cuius
anti-Hussus: dialogus volatilis inter aucam, hoc
erem, et passerem aduersus Hussum: ac liber epistolaris
as: * **STEPHANVS PALETZ**, qui elaborauit *anti-*
opus satis amplum: **IOANNES HOFFMANNVS**,
DVS REINLEIN atque alii. Ipse Hussus cum
suis congressus est seque ab illis defendit, quod
bat eius *responso ad scripta Stephani Paletz*; item
ad scripta Stanislai de Znoyma ac refutatio scripti
torum theologia. Plura de Hussi scriptis infra in
de controuersii recentioribus cum pontificiis

12 *thesaur. nouissim. anecdotor. tom. LV. part. 2. p. 361. sqq.*

CAPITIS QVINTI
DE
SCRIPTIS THEOLOGIAE POLEMICAE

SECTIO IV.
DE
SCRIPTIS CONTROVERSIARVM RECENTIO-
RIBVS IISQVE VNIVERSIS.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

Scripta recentiora controuersiarum *Illa enarrantur, scilicet lutheranorum, §. II.*
diuiduntur in generalia, et specialia, §. I. *Reformatorum, §. III.*
Ac pontificiorum, §. IV.

Recentiorum scriptorum, in quibus controuersiae tractantur diiudicanturque, duo genera commode constitui possunt; ita ut alia sint *generalia*: alia *specialia*.

imenta præbet laudemque sibi merito vindicat, in
ta principes sectarum auctores disputari:*

EDM. RECHMANNI *theologia polemica*, Ien. MDCCII.

Io. Franc. Buddei præfatione de origine et causis er-

in theologia, ibidem MDCCX.4. maxime non satis in

berfiarum theologicarum studio exercitatis ad maio-

ogressiones commendanda, quia auctor more suo

plane, perspicue, distincte breuiterque proponit:

EST. CHRISTOPH. SCHOMERI *collegium nouissimarum*

berfiarum in uniuersam theologiam, cum Io. Fecit præ-

et Henric. Ascanii Engelke dissertatione de *sententiis*,

peccatorum sacram iniuriis et in tractanda illa minus tutis,

th. MDCCIII. MDCCXI.4. vbi præcipue disquisitio le-

lest controuersiarum arminianarum, iansenianarum, ca-

rum, cartesianarum et cocceianarum, ac nonnumquam

et Hobbesium ac Spinozam disputatur; liber tamen

latis elaboratus est: **

ACHAR. GRAPPI *fasciculus controuersiarum theologica-*

et quidem exoticarum, quæ recentioribus his temporibus

ut nota, Rostoch. MDCCV.4. *theologia recens controuersa*,

m MDCCVI.4. ac multis accessionibus locupletata,

CX.4. quæ editio tamen caret dissertatione de *contro-*

pationismi in articulo de verbi diuini influxu in conuer-

s; item *theologia recens controuersa continuata*, Rostoch.

CXI.4. et *theologia recens controuersa absoluta*, ibidem

CXII.4. cuius operis partes quum separatim adhuc

iissent, postea illæ vno volumine coniunctæ lucem ad-

erunt, inscriptione insignitæ: *systema nouissimarum con-*

trouersiarum; seu theologia recens controuersa, quatuor tomis

utæ, Rostoch. MDCCXVIII. MDCCXXII. MDCCXXXIX.

na MDCCXIX.4.*** magnamque existimationem ob talem

minum recentissimorum copiam, qualem nullum opus

pole-

lung von alten und neuen theolog. sachen, 1733. p. 948. FABRI-

ii histor. biblioth. part. IV. p. 393. LILIENTHALII theol.

biblioth. som. I. p. 444.

mf. *die unschuldige nachrichten*, 1704. p. 180. LILIENTHALII

theolog. biblioth. som. I. p. 450.

es. *eruditior. MDCCXIX. p. 87. vermischte biblioth. som. II. p. 520.*

LILIENTHALII *theolog. biblioth. som. I. p. 450.*

*trouersæ potiores, quæ
socinianis, anabaptistis,
caluinianis, auctore p
bus nobis intercedunt
fidei methodum sunt re
quinque ac viginti di
nem Io. Georg. Dorsche*

MICHAEL SIRIC
beterodoxis antiquis
MDCLXIX. 4. vbi max
de tribus personis, pat

KILIAN. RYDRAV
theologicarum per totum
MDCCXIX. 4. præter quas
adducitur:

CASP. HEVNISCH
nischius rediniuus, edi
MDCXCIX. 4. non solun
candi methodum; sed
de controuersis consule

IO. MVSÆI collegi
line Calm...

rmanica Hal. MDCCXXXII. 4. editum et ad ordi-
in BREITHAVPTII *thesibus* dogmata tradita sunt,
datum eaque compositum ratione, vt quamuis,
itandi leges præscribunt, illa non adcurate, sint
ex eo tamen solida cælestium doctrinarum cogni-
gia iudicandi facultas ac laudabile sanctimoniz
lucant: *

CHRISTIAN. KLEMMII *theologia christiana, maxi-
ca, eaque potissimum nouior; sive de fide, religione
&c.* Tubing MDCCLI. 4.

TRI REVSCHII *theologia polemica*, quam in lu-
tere cœpit cuiusque prima pars Ien. MDCCLIV. 4.
quum auctor præscripsit sibi ordinem locorum
orum, duæ de scriptura sacra quæstiones contro-
tera: quinam libri sint canonici? altera: vnde
scripturæ sacræ dependeat? in ista copiose at-
re pertractatæ ac diiudicatæ sunt:

NEST. SCHVBERTI *institutiones theologia pole-
arum* duæ partes, Ien. MDCCLVI. 8. exierunt.
est *dissertatio proemialis de theologia polemica natu-
re necessitate*. In prima operis parte contra atheos,
as, iudæos, mahommedas: secunda cum contra
papatu antiquiores, eosque manichæos, arianos,
anos, nestorianos, eutychianos, pelagianos et se-
nos; tum pontificios ac græcos disputatur atque
licium æque ac eruditionem monstrat.

narratis scriptis adiungenda sunt illa, quæ com-
eologiæ polemicæ exhibent, cuius generis sunt:

SEVERIN. SCVLTTETI *stercoma doctrina euange-
is reformationum, romano-catholicorum et socinistarum
positum*, Lipsiæ MDCXCII. 8.

MVLLERI *compendium theologia polemica*, Tu-
CVII. 8.

ORG. NEVMANNI *theologia aphoristica, in qua sen-
odoxa, recentioribus potissimum aduersariis opposita,
aphorismis perspicue proponitur et selectis argumen-
tis*

delicet earum, que noi
iudais, mahommedanis,
formatis, Helmst. MDCC
que emendatior in luc
solas controuersias cur
lo: *consideratio controu*
mano catholicos reforma
Opus est, caute legend
rationem sectatur aliis
cum pontificiis non ma
cum nostris coniungi p
quod syncrētismus adp

BERN. VON SANDI
Regiom. MDCCXV. 4. qu
constat: *

PAVLLI ANTONII
fundamentale, post auctori

---

* *unschuldige nachrichten*, 17
biblioth. rom. i. p. 449.

** *act. erudit.* MDCCIV. p. 44

*** *REIMANNI catalog. biblia*

FRANC. BVDDEI *delineatio commentationis de ver-*
tionis euangelica, prout lutherana eam proficitur eccle-

MDCCXXIX. 8. ac germanice sub inscriptione:
ze der polemischen theologie, cum præfatione mea,
CCL. 8. quod compendium ita conscriptum est, vt
ita generalia pro veritate religionis lutheranæ
onitificios, reformatos, focinianos, remonstrantes,
itas, fanaticos, separatistas exhibeat. Versioni ad-
auctoris commentatio de *theologia polemica studio,*
sobrie insinuendo, itidem e latino in germanicum
:

RENTII REINHARDI *theologia polemica*, tribus
partibus, quarum prima pontificiis, speciatim ca-
romano ac Canisio, græcis ac ruthenis: secunda
tis atque arminianis: tertia focinianis et vnitariis
est, Vinar. MDCCXLV. 8. * Liber utilis ac laude
licet non satis adcurate diligenterque scriptus:

R. LVDOV. KOENIGSMANNI *vertheidigung der*
eligion; oder entwurf der wichtigsten religionsstrei-
in und ausserhalb der christeuangelischen kirchen,
MDCCXLIX. 8. quem librum in lucem produxit
nsenius atque addidit non solum præfationem con-
mannum narrationemque de vita auctoris; sed et-
: illustrandi caussa adnotationes. Scriptus iste est
: eo consilio, vt in peregrinationibus ad constan-
e doctrinæ professionem adiumentum præberet;
n de caussa minus complectitur adcuratiorem con-
rum tractationem cunctaque breuiter sunt tradita:

M. IAC. BAVMGARTENII *kurzer begrieff der theo-*
streitigkeiten, libellus a Io. Philipp. Christ. Basto,
ad Mæn. MDCCCL. 8. editus, in quo controuersia
is fidel articulis breuiter diligenterque, vna cum
tis aduersariorum enarrantur:

ST. MATTH. PFAFFII *plan von grundfragen vber*
giam polemiam; oder die religionsstittigkeiten,
MDCCCLII. 8.

Horum

boasernis pontificis, calvinianis, jocinianis, et
 fanaticis, cocceianis et cartesianis, grecis, iuda
 variis; siue rationalistis, cum præfatione de
 rheologicis, Lipsi. MDCCX. 8. liber, qui largior
 bet non solum per introductiones prælimina
 nopsibus præmissas; sed etiam ob suppedi
 auctorum, qui partim vt aduersarii; partim
 de quouis dogmate legendi sunt; præteres
 dinem sectarum seruatum. Antea *synopses* ha
 rationes, sigillatim prodierunt ab anno MD
 iterum litteris descriptæ sunt: **

IO. ANDR. SCHMIDII *breuiarium theologi
 bibens præcipuas controuersias cum pontificiis
 jocinianis*, Helmstad. MDCCX. 8. *** quod iter
 scribendum curauit *Frid. Andr. Zulichius* ad
 nem de vera indole studii polemici sacri adiecit, Le
 Exit quoque in lucem eiusdem *breuiarium
 mica, specimen controuersiarum generalium
 exhibens*, Helmst. MDCCXVIII. 8. *

---

* *acta eruditorum* MDCCX. p. 347. *unsebuldige nachric
 neue biblioth. part. IX. p. 815. unpartheyischer b*

IO. FRANC. BVDDEI *delineatio commentationis de veritate religionis euangelicae, prout lutherana eam proficitur ecclesia*, Ien. MDCCXXIX. 8. ac germanice sub inscriptione: *grundsatze der polemischen theologie*, cum præfatione mea, Ienæ MDCCCL. 8. quod compendium ita conscriptum est, ut argumenta generalia pro veritate religionis lutheranæ contra pontificios, reformatos, socinianos, remonstrantes, enthusiastas, fanaticos, separatistas exhibeat. Versioni addita est auctoris commentatio de *theologia polemica studio, solide ac sobrie insinuando*, itidem e latino in germanicum conuersa:

LAVRENTII REINHARDI *theologia polemica*, tribus constans partibus, quarum prima pontificiis, speciatim catechismo romano ac Canisio, græcis ac ruthenis: secunda reformatis atque arminianis: tertia socinianis et vnitariis opposita est, Vinar. MDCCXLV. 8.* Liber utilis ac laude dignus; licet non satis adcurate diligenterque scriptus:

ANDR. LVDOV. KOENIGSMANNI *verteidigung der wahren religion; oder entwurf der wichtigsten religionsstreitigkeiten in und ausserhalb der christeuangelischen kirchen*, Lubec. MDCCXLIX. 8. quem librum in lucem produxit Petr. Hansenius atque addidit non solum præfationem contra Edelmannum narrationemque de vita auctoris; sed etiam illius illustrandi causa adnotationes. Scriptus iste est præcipue eo consilio, ut in peregrinationibus ad constantem veræ doctrinæ professionem adiumentum præberet; hac autem de causa minus complectitur adcuratiorem controueriarum tractationem cunctaque breuiter sunt tradita:

SIEGM. IAC. BAYMGARTENII *kurzer begrieff der theologischen streitigkeiten*, libellus a Io. Philipp. Christ. Basto, Francof. ad Mœn. MDCCCL. 8. editus, in quo controuersia de singulis fidei articulis breuiter diligenterque, vna cum argumentis aduersariorum enarrantur:

CHRIST. MATTH. PFAFFII *plan von grundfragen vber die theologiam polemicam; oder die religionsstittigkeiten*, Tubing. MDCCCLII. 8.

Horum

maxime accommodatum ac perenne, quia
 nitur, quibus aduersarii ad dogmata sua
 ducti fuerint atque origines errorum ex
 storiæ ecclesiasticæ explicantur. Nec a loci
 næ sunt VAL. ERN. LOESCHERI *prænot*
 Vitemb. MDCCVIII. 4. vtpote quibus contra
 listas, scepticos, indifferentistas, fanaticos at
 sarios disputatur. Mentionem earum et pos
 atheis opposita, faciam.

Referri et ad ordinem horum scriptorum
 DOVICI SCHALLINGII *synopsis doctrina ve*
*ficio*rum, *caluinianorum*, *photinianorum* et *si*
 MDCXIX. 8. IO. HIMMELII *controuersie theo*
ficiis, *photinianis* et *caluinianis*, Lips. MDCX
 REICHMANNI *breuiarium theologico- contr*
nice, Plau. MDCLXXVIII. 4. VALENTIN. *ve*
tationes theolog. controuersiarum, Ien. MDCLX
 GOTTFR. MASII *summa theologia p*
 MDCLXXXIV. 4. ac postea semel atque ite
 formis expressa: ** HENR. IOANN. ELEBR
tationes theologica, Francof, MDCXCIX. quib
 reuelatione, scriptura, deo et attributis di
 creatione, angelo increato, angelis bonis et

cras; tertia autem, nunc addita, viginti dispu-
llarmino oppositæ, comprehensæ sunt. Cum
s his coniungenda est: IO. ERNEST. GER-
oge *decadum theologicarum, in quibus potiores
theologicæ, thesibus succinctis comprehensæ, una
nibus ad doctorum scripta, in quibus easdem tra-
untur*, quæ cura Io. Ernest. Gerhardi, filii Io.
hardi ac nepotis Io. Gerhardi, Ien. MDCXG. 4.
diit. Eodem iure hic locum sibi vindicat: IO.
NI *syntagma exercitationum academicarum*, in
diuissum, quarum prioris argumenta pleraque
ica ac de dogmatibus exponunt, inter nos ac
reformatos et photinianos controuersis. Emi-
em Georgius Mæbius, Lips. MDCLXXIV. 4. antea
prodierat cum *syllabus exercitationum theologi-
a ipsius AFFELMANNI*, MDCXX. tum eiusdem
exercitationum, Rostoch. MDCXXIII. minus tamen
tum; ac illud, quod Mæbius diuulgandum

§. III.

formata ecclesiæ doctores non defuerunt,
rariis resisterent ac dogmata sua tuerentur,
nica eaque vniuersa in lucem proferrent
ac celebritatem nominis sibi conciliarent.
nulla inter se, siue ad ordinem controuer-
m seruarunt; siue ad tractandi ac dispu-
em animum aduertere velimus. Generis
hæstis ad posteros transmissi, sunt sequentes:

NRIC. ALSTEDII *theologia polemica*, Hanou.
JCXXVII. 4.

LARESII *theologia elenctica synopsis*, Groning.
4.

C. ALTINGII *theologia elenctica noua*, Amstel.
asil. MDCLXXIX. 4.

ENBERKII *summa controuersiarum religionis cum
bæreticis, schismaticis*, Trai. ad Rheu. MDCLVIII.

MDCLXXIX. Francof. MDCXCVII. 8. liber, quo
istoria religionum, sectarum ac controuersia-

unter einander; ingleichen der vornehmsten
schen der lutherischen und übrigen religionen,

et iterum cum accessionibus ibidem MDCC
dium, quod noua eaque perutili methodo
ac cultoribus theologiae controuersae multa
debet: opus, quod cum inscriptione: *bis*
logische einleitung in die religionsstreitigkeiten
cem emissum est, lenæ ab anno MDCCXXIV. i
teris iterum descriptum. Constat id decem
quinque priores controuersias, extra ecc
agitaras; quinque posteriores autem certa
sanctiori nostro cœtu exorta, exhibent.

Denique laudanda sunt: 10. GERHARD
na disputationum, nimirum: *decas disputatio*
rum, in quibus gloria dei per corruptelas ponti
nias et photinianas labefactari, ostenditur, len.
sub titulo: *errores pontificiorum, calumianor*
um recensiti et labefactati, len. MDCLXIX.
tici refutantur, licet nulla eorum in inseri
facta sit: *hexadecas disputationum theologicarum*
studium veræ et sinceræ pietatis per pontificias,
photinianas doctrinæ celestis corruptelas labefac
len. MDCXXI. 4. *disputationum theologicarum*

... QVE VNIVERS. 661

... theologicarum,
... d. Batavi MDCLXXVIII. 8.
... elenctica,
... 4. tribus vo-
... toris, Lugd.
... oratur re-
... Ope-
... um
... elencti-

... VNIVERS. 679

... addita, viginti dispo-
... prehensio suat. Cum
... 10. ERNEST. GER-
... in quibus potest
... comprehendere: una
... eisdem
... hris, filii 10.
... MDCCXCI. 4.
... dicat: 10.
... ram, in
... traque
... os ac
... 71-

... elenctica,
... oristiana religio-
... eius sectis inter-
... eligionis, per aphor-
... necker. MDCCII. 8. addi-
... CCXV. 8. separatim prodit:
... aduersariorum, 8. quo
... am, remonstrantium, anabaptista-
... reuiter recensentur ac qualis eorum

... TICTETI syllabus controueriarum, Geneu-
... cuius et germanice exstat: schrifftmässige glau-
... der natürlichen, beydnischen, turckischen, iudi-
... christlichen religion, MDCCXXX. 8.
... ADOLPH. LAMPII rudimenta theologia elencti-

... MDCCXXIX. 8.
... GERDESII elenchus veritatum, circa quas defen-
... sator theologia elenctica, Groning. MDCCXL. 4
... am elegantissimum, quo ordine locorum theologi-
... errores, antiquiores et recentiores ac cuiuscumqu
... reuiter, distincte ac perspicue notantur ac reiiciuntur
... FRIDER. STAPFERI institutiones theologia polemica
... fa, ordine scientifico disposita, quinque tomis, quorum
... Tigur. MDCCXLIII. vltimus autem MDCCXLVII. 8
... pro.

T r 3

... p. 326. Spanhemium, quando de controuerfiis cum gra-
... et orientalibus agat, sine iudicio cuncta compilasse.
... MDCLXXXII. p. 307.
... LIENTHALII theolog. biblosb. som. 1. p. 756.

rum breuiter describitur ac qui theologiae polemicæ studioſi
utilitatem adfert. Prodiit A. F. P. ſiue, qui ſub litteris his
later, ARNOLDI POELENBURGII, *epiſtola ad C. H. id eſt,*
Christianum Hartzæckerum, *in qua liber octauus ſumma*
controuerſiarum Io. Hoornbeekii, qui eſt aduerſus remonſtran-
tes, refellitur, Amſtel. MDCLV. 8.

ANDR. ESSENI *ſynopſis controuerſiarum theologicarum*
Amſtel. MDCLXI. et Vltrai. MDCLXXVII. 8. cuius etiam ex-
ſtat: *ſylloge locorum totius ſacræ ſcripturæ, quibus aduerſarij*
abuti ſolent, Vltrai. MDCXCVI. 8.

IO. MELCHIOR. STEINBERGII *controuerſia ex uniuerſa*
theologia, Herborn. MDCLXVII. 4.

FRIDER. SPANHEMII *elenchus controuerſiarum de rili-*
gione, cum diſſidentibus hodie chriſtianis, prolixè et cum iu-
daïs, hiſtorico-theologicus, Lugdun. Batau. MDCLXXXVII. 12.
auctior Amſtel. MDCXCIV. 8. ibidem MDCCI. 8. MDCCV. 8. Baſ.
MDCCXIV. 4. MDCCXIX. 8. * opus, quod per totam theologiam
polemicam ſe diffundit et ob eruditionem, rerum copiam,
breuitatem atque ordinem omnibus ſanctioris huius doctri-
næ ſtudioſis diligenter cominendandum. Quo ibi de re

ANTONII HVLSII *systema controuersiarum theologicarum*,
in XVIII. locos communes digestum, Lugd. Batau. MDCLXXVIII. 8.

FRANC. TURRETTINI *institutiones theologiae elencticae*,
Geneu. MDCLXXXII. 4.* ibidem MDCLXXXVIII. 4. tribus vo-
luminibus, cum oratione de vita et obitu auctoris, Lugd.
Batau. MDCXCVI. 4. præter quas editiones memoratur re-
centior eaque Traiect. ad Rheñ. MDCCXXXIV. 4. emissæ. Ope-
ris huius, diligenter ac perspicue concinnati, compendium
fere in LEON. RYSENII *summa theologiae didactico-elencti-*
cæ, Bern. MDCCIII. 8. exhibetur:**

CAMPEGII VITRINGAE *hypotyposis theologiae elencticae*,
grauiores exhibens controuersias, quæ super christiana religio-
nis doctrina ecclesiæ reformatæ cum diuersis eius sectis inter-
cedunt, quæ doctrina eius christiana religionis, per aphoris-
mos summam descriptæ, editioni Franecker. MDCCII. 8. addi-
ta est; post ea autem Herborn. MDCCXV. 8. separatim prodijt:

SALOM. VANTIL *πεῖρα ψυδῶν aduersariorum*, 8. quo
libello errores pontificiorum, remonstrantium, anabaptisti-
corum ac socinianorum breuiter recensentur ac qualis eorum
sit origo, ostenditur:

BENEDICT. PICTETI *syllabus controuersiarum*, Geneu.
MDCCXI. 12. cuius et germanice exstat: *scribtsmæfige glau-*
bensprufung der naturlichen, beydnischen, turckischen, iudi-
schen und christlichen religion, MDCCXXX. 8.

FRIDER. ADOLPH. LAMPII *rudimenta theologiae elencti-*
cæ, Brem. MDCCXXIX. 8.

DAN. GERDESII *elenchus veritatum, circa quas defen-*
dendas versatur theologia elenctica, Groning. MDCCXL. 4.
opusculum elegantissimum, quo ordine locorum theologi-
corum errores, antiquiores et recentiores ac cuiuscumque
sectæ, breuiter, distincte ac perspicue notantur ac reiiciuntur

IO. FRIDER. STAPFERI *institutiones theologiae polemicae*
uniuersæ, ordine scientifico dispositæ, quinque tomis, quorum
primus Tigur. MDCCXLIII. vltimus autem MDCCXLVII. 8

T t 3

pro.

cap. 22. p. 326. Spanhemium, quando de controuersijs cum græ-
cis et orientalibus agat, sine iudicio cuncta compilasse.

* *acta eruditor.* MDCLXXXII. p. 207.

** *LILIENTHALII theolog. bibliorb. rom.* 1. p. 756.

ea autem, quæ ab
doctrinæ, refellanti
pontificis sui existi
pariter atque auge
est, cur pro errorib
que patefactam ver
tes, pugnent ac mu
et malitiosam dispu
scripta sunt:

ALPHONSI DE
refes, in quibus r
quarum memoria e
usque seculum in ec
non solum recenset
cundum litterarum
eræ exhibeant. Op
ac legendi, multoru
vidir: primum Par
MDXLIII. fol. Vene
id auctor tertium re
et MDLXVIII. iterum
dies FRANC. FEVAR
XL. hæreses vel ab

ribus, Paris. MDLXXVIII. fol.* Gallicam operis hu-
ionem dedit *Hermantius* eamque ita adornauit, ut
mutaret: hærefes non secundum argumentorum;
m, a quibus ista profectæ sunt, ordinem exhiberet
auctore haud memoratas adderet, Rothomag.
tribus voluminibus 12.** Liber est non plane
endus. Auctor non semper recte iudicat; attā-
a multis falsis miscet ac ea tradit, quæ ipsis ponti-
ollicent:***

ERT. BELLARMINI opus de *controuersis christiana-
rjus huius temporis hæreticos*, quatuor tomis, quo-
no exponitur de verbo dei scripto et non scripto:
o, capite totius ecclesiæ: de summo pontifice, ca-
tantis ecclesiæ: *secundo* de ecclesia militante, eius
, clericis, monachis, laicis: de ecclesia in purga-
que in cælis, cui adnexa sunt opuscula quædam:
ad libros de summo pontifice: de translatione
imperii libri tres: adpendix ad disputationem de
aginum: de indulgentiis: iudicium de concordia
orum: apologia pro eo: recognitio auctoris
librorum suorum: *tertio* de sacramentis in gene-
aptismo et confirmatione: de eucharistia et sacri-
iæ: de pœnitentia: de sacramentis ceteris: *quarto*
a primi hominis et statu innocentia: de gratia
e et statu peccati: de gratia reparatione et statu
orum per christum. Tot diuersasque operis hu-
ones adcurate percensere, ardua fereres est. Suffi-
t non omnes; quasdam tamen easque potiores in-

Sunt illæ ingolstadtenses MDLXXXVI. fol.
VII. 8. MDLXXXVIII. MDXC. fol. MDXCIII. MDXCVI.
I. MDXCIX. MDCL. fol. quæ vltima editio hunc ti-
æfert: *opus ab ipsomet auctore nunc demum auctum,*

T: 4

reco-

GOVS in *scriptoribus ordin. minor.* p. 11. 117. In *casalog.
b. bodleiana pars. I.* p. 148. memoratur editio horum operum
MDLXXI.

des scauans MDCCXII. mens. nouembr. p. 536.

ANTONIUM *biblioth. hispan. nou. pars. I.* p. 12. Bellarminus
illa in opere hoc reprehendit; defensorem autem se præ-
VADDINGVS in *scriptoribus ordinis minorum*, p. 11. sq.

quam interpolatz ac
LARMINVS in lu
omnium Roberti Bella
comparatum, vt ex e
editionibus *controuer*
Rom. MDCVII. et Ing
ea editiones, quæ rel
nonnulli Bellarmini
controuerfiarum redac
tulo: *demonstratio. fu*
fis, Antwerp. MDCXI.
et a IO. ANDR. COPP
Numerus eorum ing
Inter nostrates labor
NIVS in *prima contr*
scripto examinata et r
HYBERVS in *anti - B*
-rum, quæ aduersus
scia sua religione tom
minus, sex libris, G
MDCVII. secundus, te

XIX. Opus est rarum.* Sequuti hos sunt:
 I. ITERS, cuius extant libri de *verbo dei*
persona christi, Vitemb. MDCX. 8. et de *sacrificio*
missatice contra Bellarminum, Vitemb. MDCIV. 8.
 EISNERVS *disput. aduersus Bellarmini tom. I.*
 DCXIV. SALOM. GESNERVS de *concellis*, con-
 tinuum, Vitemb. MDCX. 8. IACOB. RENECCI-
 didit: *panopliam, id est, armaturam theologicam*
uibus omnia Bellarmini deliria refutantur, Vitemb.
 I. fol. 10. GERHARDVS, cuius huc spectant:
s. synoptica, in quibus dogmata papalia iuxta se-
llarmino obseruatam, succincte expenduntur, Ien.
 et sub titulo: *enac disputationum theologica-*
 n MDCXXIX. 4. de eiusdem autem Bellarmino,
 teste, postea disseram: ISAAC. FROEREISENIUS,
 it: *scrutinium panoplie bellarminiana*, tribus vo-
 , Argentorat. MDCXXII. MDCXXIV. 8. vna cum
synoptica contra Bellarminum: THEOD. THVM-
 i de *erroribus Bellarmini*, Tubing. MDCXXIV. 4.
 GEORG. ALBERTI, cuius prodiit: *anti-Bellar-*
icus, hoc est, controuersiarum pontificiarum solida
quatuor tomis Bellarmini, Nordling MDCXXXIII. 4.
 G. DORSCHVS in *sylloge vindiciarum et animad-*
ad Bellarmini in quatuor tomis controuersiarum
zationes ex exodi mosaica capitibus I. II. III. IV.
 duabus, cuius secunda editio auctior Argentor.
 4. lucem adspexit: IO. HVLSEMANNVS, qui
animaduersiones in Bellarmini tom. primi controuer-
 r. I. Vitemb. MDCXLIV. 12. ** IO. ADAM.
 RVS in *anti-Bellarmino; sive in quatuor tomos*
arum Bellarmini disputationibus academicis, Lipsf.

T t 5

MDCLXXXI.

RII *casalog. libror. rarior.* p. 354. Hunc atque alios si-
 iscriptionis, *anti-Bellarmini*, libros, Scherzeri, Vorstii,
 , Polani a Polansdorf, Crocii, postea a me sigillatim
 norandos, BAILLETVS *des sages personnelles tom. I.*
 39. recenset ac contemtim de iis iudicat; prauam autem
 significat atque ostendit, se religionis suae causa ad-
 multum indulgere.

one formae quartae videatur CRENIVS *animaduersf. part.*

DANAEL *responsio*
rebus in theologia co
duobus voluminib
ecclesia; collati cu
MDCVII: 8: MATT
posita, eaque libr
ecclesia; Londin. M
clesia; Londin. MI
augeturitate, ibidem
ribus, ibidem; libr
synagoga de eucharis
gentis et iubileo, i
disputatio de sacra sc
controuersia de conc.
item de sacramenti
ac graniter contra
tat, vt ipsi aduer
laudent: ** FRAN
controuersias septem
de christo, capite t
conciliis et ecclesia
tantis: de ecclesia;
umphant, quæ Li
***

Bellarminum, duobus tomis, Oppenheim. MDCXI. 4. opus, quod magnam laudem eruditionis adcuratiorisquę atque existimationem, apud ipsos quoque præfatis romani adlectatores, merito habet: * DAVID. PAREI *castigatio in Bellarmini librum de gratia primi hominis*, Heidelb. MDCXII. 8. *castigatio in quatuor libros Bellarmini de amissione gratia et statu peccati*, Heidelb. MDCXIII. 8. *castigatio in quinque libros Bellarmini de iustificatione impii*, ibidem MDCXV. 8. *nota in Bellarmini librum de verbo dei scripto*, ibidem: AMANDE POLANI A POLANSDORE *sylogæ theologicarum*, contra Bellarminum, Basil. MDCI. 8. et *collegium anti-bellarminianum*, Basil. MDCXIII. 8. DAN. TILÆNI *nota et animadversiones in duas controversias Bellarmini*, videlicet de christo, capite ecclesię, et de summo pontifice, Sedan. MDCXIX. 2c *nota et animadversiones in Bellarminum de verbo dei scripto et non scripto*, Sedan. MDCXVIII. 4. ANDR. WILLETI *disputationes theologicę*, Lugd. Batav. MDCKLIX. 8. GVIL. AMESII *Bellarminus enervatus*, in quatuor tomos diuisus, Amstelod. MDCXVIII. 12. Franck. MDCXXV. 8. Amstel. MDCXXVII. MDCXXX. 12. Londin. MDCXXXIII. 12. ac quę editio est, ab auctore recognita atque aucta, MDCLVIII. ** LVDOV. CROCI *Bellarmini theologia polemica abbreviata*, LIV. *disputationibus antibellarminianis*, Brem. MDCXXXII. 8. *disputat. de christo, capite ecclesię unico et vero*, itidem contra Bellarminum, Brem. MDCXII. 8. præter quę scripta adducitur eiusdem *periculum opinionum aliquot praiudicatarum Bellarmini*, ibidem MDCXLIV. 8. Inter arminianos cum celebri hoc ecclesię romanę doctore ac defensore congressus est CONR. VORSTIUS atque aduersus eum pugnavit in *anti-Bellarmino contracto, hoc est, compendioso examine omnium controversiarum fidei, quę inter euangelicos et pontificios agitantur, prout eas Rob. Bellarminus tomis IV. controversiarum complexus est*, Hanou. MDCX. 4. *** Quenadmodum multi

* conf. SIMONEM excusat. loco.

** *sammlung von alten und neuen theologischen sachen*, 1720. p. 617. NICHONI memoir. tom. XXXVII. p. 281.

*** conf. MÜLLERI *Cimbriarum litteras*, tom. II. p. 948. FABRICII *hister. biblioth. part. v. p. 14.*

multi Bellarminum refutarunt; ita non pauci exstiterunt, qui eum defenderent. Eminent inter eos: IO. ANDR. EVDAEMON, cuius in lucem exiit: *castigatio eorum, quæ Danaus scripsit aduersus Bellarminum*, Ingolstad. MDCV. 4. IACOB. GRETSERVS, loco hoc memorandus cum ob *controversiarum Bellarmini defensionem*, duobus tomis, Ingolstad. MDCVII. et MDCIX. fol. rum ob *vindicias bellarminianas*, itidem duobus tomis, Ingolstad. MDCXI. 4. ADAM. CONZEN, qui in lucem protulit librum, inscriptum: *crudelitas et idolum caluinistarum reuelatum; seu defensorium librorum Bellarmini de peccato*, contra Pareum, Mogunt. MDCXIV. 8. VITVS ERBERMANNVS, qui dedit: *Bellarminum vindicatum a cauillis Amesii et aliorum*, Franc. MDCLXI. 12. * Quamuis autem Bellarminus animum studiumque maxime ad id retulerit, vt causam curiæ romanæ ageret; tantum tamen abfuit, vt opus eius omnibus, qui romanis sacris addicti sunt, plane se probaret; vt nonnullis illud displiceret, partim propter sententias, receptæ doctrinæ haud congruentes; partim ob adhibita argumenta nullius momenti neglectamque in adducendis testimo-

len. MDCLVIII. 4. Inter reformatos ANDR. OSTOVIVS *bellum iesuiticum*, Basil. MDXCIV. edidit, quo CCV. contradictiones iesuitis obicit atque ostendit, minimum saepe cum aliis iesuitis ac nonnumquam et pugnare. * Lites praeterea sunt inter praesulis ro- sectatores, num Bellarminus dominicanorum; an harum dogma de auxiliis gratiae adprobauerit, ac quae familia eum ad partes suas trahere adnititur. Inter dominicani denotant, quasdam operis *controuersiarum* lones, in gratiam iesuitarum; vel molinistarum de- ctas fuisse. ** Opus ipsum, de quo nunc disserui, ab elis pontificis romani summis laudibus ornatur. Nec idum est, Bellarminum multis controuersiarum seri- libus, quibuscum communia sacra habuit, praeferen- esse et eruditione et scribendi genere et moderatio- necreque eum, qui dogmata ecclesiae romanae vna cum non argumentis intelligendi, cupiditatem habet, con- re sibi, ubi libros hos legat. Sed quum omnem ope- ad defensionem religionis suae adhibuit, efficit hoc, ipsi et princeps locus inter verae doctrinae aduersarios ni debeat: ***

THOMAE DE FESV; siue DIDACT DAVILAE, *the- sus sapientia diuina in gentium omnium salute procuranda,ismaticorum, bareticorum, iudaorum, saracenorum cete- umque infidelium errores demonstrans: impiissimarum secta- rum,*

lenorat hoc BAELIVS *dictionair. histor. et critiq.* voce Bellarmi- ni: adde MAYERI eclog. de fide Baronii et Bellarmini, ipsis pon- tificis ambigua. §. 155. lqq.

pro dominicanis scripserunt: auctor libri: *histoire abregee des con- gregations de auxiliis* p. 81. inprimis LE BLANC; siue, quod verum eius nomen est, SERRY *histor. congregation. de auxiliis gratiae diuinae libr. 1. cap. 15. et libr. 11. cap. 1. lqq.* pro iesuitis autem ELEUTHERIVS; siue DE MEYER *histor. controuersiar. de diuina gratiae auxiliis libr. 11. cap. 20. et histor. controuersiar. vindicata libr. 11. cap. 11. et 12.*

præter iam laudatos scriptores, de opere hoc Bellannini legendi sunt: ALEGAMBE *bibliothec. scriptor societ. ies.* p. 411. lq. FABRICIVS *histor. bibliothec. part. 11. p. 104.* REIMMANNVS *catalog. biblioth. theol.* p. 472. LILIENTHALIVS in *der theol.* bibl. tom. 1. p. 646.

poris, in quinque li
Antwerp. MDCXX
MDCCXIX. 8. præte
cum interpretatione
ac *compendio* huius
descripto. ** Auct
rum, de quibus con
atque existimat, alia
uinistarum: alias t
rum tantum: alias
rum; per *politicos*
politicam æstimant
quæstiones propon
nentes, sicque ind
compendia polemica
præcipuum locum
mole, perspicuitate
men. non carer, si e
haud referantur. S
vitur atque ea neg
centur. Scholastica
magis sectatur; qua
ter ac reformatos fu

Becanum, duobus tomis, Lipf. MDCXXVII. 8. et *Gratiæ continuatum*; siue duos tomos *disputationum anticlericalium*, Costero, Bellarmino, Becano. oppositarum, MDCXXII. 8. RALPH. HILSCHERVS *examen libri se- manualis controuerfiarum Becani*, Lipf. MDCXXVIII. 8. WELLERVS *rationes Becani examinatas, an lutherani verbum habeant*, Vitemb. MDCLXXIX. 4. IO. HIMMELVS *dissertationes anti-becanianas*, Ien. MDGXXXI. 4. et non enumeratum, eodem loco et anno 4. MENNO KNEKENIUS *examen manualis Becani, de scriptura sacra traditionibus pontificiis*, Marpurg. MDCXXXVII. 4. CHRISTOPH. SONNTAGIVS *stricturas anti-becanianas, aduersus eum primum et secundum manualis controuerfiarum, duarum dissertationibus exhibitas*, Altorf. MDCCCVIII. * MVSÆVS quoque in *collegio controuerfiarum* ad- usus *Becanum* disputauit, de quo supra disserui, et reformatæ ecclesiæ doctores, qui Becano resiste- bant, eminet IO. CROCIVS. In lucem emisit non solum *idem dissertationum theologicarum*, quibus de veræ reli- gionis criterio contra pontificios, inprimis *Becanum*, utatur, Francofurt. MDCXX. 4. sed etiam *anti-Becanum*, duos tomis, Casell. MDCXLIII. 4. quumque theologi tantini provinciam susciperent, *Becanum* eiusque opinionem defendendi, horumque nomine MELCHIOR NAËVS *animaduersiones in anti-Becanum Ioannis Crocii* et, Mogunt. MDCLVII. 4. CROCIVS. causam suam in *anti-Becani iusta vindicatione*, Marpurg. MDCLIV. 4. tomis, 4. CORNÆVS autem iterum opposuit: *et Crocium, siue animaduersiones iteratas in Ioann. Croci- Hipol.* MDCLVIII. 4. ** Addunt nonnulli *RAIPER- XIAE IN SOMNIORUM florum flaminiorum, romanensium, pa- rum decadem unam*, Hanbu. MDGXY. 4. quæ animaduer- sa in *Becanum* contineantur, et ROBERT. HUNNII *in re Becani apologiam, anglicanam adferentem, pro iure regio- proque*

RAIPERXIAE des satires personnelles tom. 1. p. 77. AEGID. HUNNII *anti-Becanum* scripsisse refert: qui tamen in illius operibus quod est; nec alii eius mentionem faciunt, quando Hunnii scripta diligenter recent.

DE BAILLETVM *disco libro* p. 77. 199.

USIANDER, *responsa*
de ecclesia et defen
MDXCIII. MDXCIV
autem paralyfin fide
libri quinque de fa
quinque de vera chr
nos ubiquisitas, MDI
controuersis, ad mater
de numero et effe
baptismo paruuloru
stientis eucharistia:
tantum specie: de
poenarum timore co
satisfactione: de ord
mine: de indissolubil
de qua quinque libr
sanctorum, imaginu
pue aduersus Iacob:
de diuersis aliis mate
originali de officio p
toris: de vera ac falsa
gratia, iustificatione
probatione: de statu

regatorio. Maiori fortasse iure volumen hoc in numerari potest, quæ speciatim controuersias cum his complectuntur: *

C. COSTERI *enchiridion controuersiarum præcipuarum temporis de religione*, quod apud pontificios existimationem sibi conciliauit, uti tot illius edistantur. Exiit enim in lucem: Colon. MDLXXXV. 8. MDXCI. Colon. MDXCIX. MDCVIII. MDCXII. 8. ac præterea sapius. Idem confirmant illius. Translatum enim fuit in linguam belgicam, eam, gallicam, italicam. Nec caret omni virtutis librum, veluti compendium, commendat. Prodiit *enichiridii controuersiarum de religione, præ sacramento*, Colon. MDCV. 8. Inter illos, qui Costerum pugnarunt, locum tenet FRANC. GOMARUM.

Edidit hic *anti-Costerum*, tribus libris constantiæ. Batav. MDC. 8. ** COSTERVS autem ista sua scripsit primum *epistolam ad Franciscum*, Colon. MDC. 8. deinde *apologiam pro enchiridio*, MDCIV. 8. quæ in recentioribus editionibus ipsi adiungi solet. Eodem loco atque anno lucem tractatus de ecclesia, itidem Gomaro oppositus; autem *catholicorum contra hæresin*, belgice Antwerp. editum, nihil aliud esse, quam ipsum *enchiridion*, eam belgicam conuersum atque adnotationibus quibus in *anti-Costerum* auctum, referunt scriptores. ***

Gomarum, alii in certamen contra Costerum venenue ex nostrorum theologorum ordine: PHILIPP. CHIVS, cuius exstant: *disputationes theologicæ de ista doctrina christiana controuersis ecclesiæ augustiniæ cum pontificiis, enchiridio Francisci Costeri opposita*,

ut de eo: ANTONIVS *bibliobec. hispan. nou. tom. 1. p. 419.* FABRICIVS *hisor. bibliob. part. 11. p. 91.* et in eiusdem *oper. theologicor. part. 11. p. 141.* Prodiit et dem *speculum vera ecclesiæ christi*, itidem contra Costerum, 1608. MDCIII. 8. his scriptis differit BAILLETVS *des sçaires personnelles tom. 1. 124. lqq.*

continuum, ad ipso cultum et antea e me

ADAMI BYRGHABERI *theologia polemica,*
na catholicorum doctorum adferuntur et heret.
refelluntur, Friburg. MDCLXXX. fol. antea au
prodiit August. Vindelic. MDCLXXIV. fol. e

10. DEZII *la foi des chrétiens et des cati*
contre les deistes, les iuifs, les mahometans, les
autres heretiques, Par. MDCCXIV. 12. **

CAIETANI FELICIS VERANI *theolo*
August. Vindelicor. MDCCXIX. fol. ***

MICHAELIS LE VASSEUR *defensio relig*
contra omnes, quotquot habet, hostes, secundum
pia, tribus dialogis comprehensa, gallice f
iterum Parif. MDCCXXI. 8. edita: *

VITI PICHLERI *curfus theologiae polen*
duabus partibus, August. Vindelic. MDCC
doctrina ecclesiae romanae contra recentiores
adpellantur, maxime lutheranos, scholasti
ratione defenditur: **

GODOFR. HANNENBERGII *theologia contr*
MDCCXXIII. 8. ***

ANONYMI *tractatio de vera religione ad*
deistas, simulacrorum cultores, iudeos, mahamm
uersum religionis falsae genus. lingua gal

quætor contra in titulo memoratos aduersarios ita disputat, ut probet, religionem christianam, speciatim pontificiam, esse veram; in certamine autem hoc nec vere semper; nec feliciter pugnat: *

HERALD. A S. CHRISTOPHORO *theologia historico-polemica ex verbo dei scripto et tradito, conciliis æcumenicis, sacris canonibus, sanctis patribus, ceter. pro vindicanda contra hæreticos, protestantes præsertim, lutheranos, caluinistas, romano-catholica ecclesie gloria*, duabus partibus, Bamberg. MDCCLL. fol. opus, quod præcipuas controuersias cum ecclesia romana exhibet, ea ratione, ut auctoris diligentiam ostendat; non alia tamen, nisi iam sæpius proposita, ac confutata argumenta, complectatur. Iam enarratis scriptoribus merito adiungo: GVIL. BAILIUM, quia Iuris publici fecit: *catechismum; seu epitomen controuersiarum nostri temporis circa religionem*, sermone gallico MDCIX. diuisum in quatuor partes, quarum prima præcipue de scriptura sacra: secunda de ecclesia militante: tertia de sacramentis ac quarta de iustificatione atque aliis beneficiis diuinis agitur. Inscriptionem quidem *catechismi* et *methodum* interrogandi ac respondendi is præ se habet; ubi tamen non ex modo tractandi, quem auctor adhibuit; sed ex argumentis, in eo expositis, æstimatur, locum suum cumque proprium inter scripta polemica iure tuetur. Redditus est catechismus hic cum latine studio *Henrici Lamormaini* atque editus Vienn. MDCXXVI. 8. Colon. MDCXXVII. 12. tum germanice, interprete *Pancratia Kreutlio*, Vien. MDCXXVIII. Copiose eum refutauit ANDREAS RIVETVS in *catholico orthodoxo; siue summa controuersiarum omnium inter orthodoxos et pontificios, in qua accurate examinatur catechismus controuersiarum Bailii*, Lugd. Batav. MDCXXX. 4. et Geneu. MDCXLIV. fol. ** opere, quod iudicium atque eruditionem monstrat. ***

not. auctor. eruditor. supplement. tom. v. p. 6.

It quoque in eiusdem operum theologicor. tom. III. p. 1.

catechismum hunc diligenter recenset KÖRCHERVS in *den evangelischen geschicht. u. der päpstlichen kirche* p. 155. 19.

CAPITIS QVINTI
DE
SCRIPTIS THEOLOGIAE POLEMICAE
SECTIO V.
DE
SCRIPTIS CONTROVERSIARVM CVM ATHEIS.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

*Exposita causa, cur inter hostes
veræ doctrinæ primus locus atheis
adfiguetur, §. I.*

*Enumerantur scripta primum illo-
rum, ex quorum principiis recte
conficitur, nullum esse deum, §. II.*

*Deinde ea, quibus partim probatur,
summum existere numen, §. III.
IV. V.*

*Partim confutantur athei, non
solum uniuersi, §. VI.*

*Sed etiam ex illorum cætu certi qui-
dam ac singulares, §. VII.*

*His adduntur scripta, quibus varia
argumenta de atheismo explanan-
tur, §. VIII.*

*Ac historia atheismi generatim spe-
cialimque illustratur, §. IX.*

Quum aduersarii contra quos pro vera doctrina

huiusmodi enumerandis auctores inter se discrepant alijque plura; alii pauciora referunt, ea de causâ, quia partim diuersas *athei* atque *atheismi* notiones in animis habent ac vocabulis his modo latiore; modo angustiore significandi vim tribuunt; partim horum scriptorum libros dissimili ratione interpretantur; nec omnes ea, quæ in istis tradita sunt, recte capiunt, siue intellectus; siue voluntatis tantum; siue vtriusque simul vitiis adducti, a vera sententia discedant. Ita sæpe de recta via ad extremitates se deflectunt ac peccant eo, quod vel nimium; vel exiguum est; hoc autem efficit, ut quidam numerum atheorum præter causam augeant: quidam imminuant. Vtrumque quum vitiosum est, merito id deuitare atque inter illud medio loco positum amplecti decet, eo modo, ut primum vocem *athei* non late; sed anguste sumamus atque ab atheis separemus naturalistas aliosque similis generis homines: deinde ut videamus, ipsos atheos eosque, uti vocantur, theoreticos inter se differre, quum atheismus eorum vel vera animi persuasione; vel doctrina tantum, ab ipsis proposita atque adprobata, nititur, ac denique ut non alias peruersæ doctrinæ consequentias admittamus, nisi veras, perspicuas ac necessarias, ubi quemdam atheismi, cum dogmate coniuncti, non sine ratione adcusare velimus. Eorum atheorum scripta, ex quorum principiis conclusio, rite formata, fieri potest, non existere deum, omnino lucem adspexerunt. Referri huc possunt:

ANDR. CAESALPINI *questionum peripateticarum* libri v. Venet. MDLXXI. MDXCIII. 4. Genev. MDLXXXVIII. fol. una cum PHILIPPI MOCENICI *uniuersalium institutionum ad hominum perfectionem, quatenus industria parari potest, contemplationibus*, ac BERNARDINI TELESII *de rerum natura* libri ix. item Venet. MDCIV. 4.* De deo auctor ita differit, ut cum Aristotele quidem accurate conveniat;

Vv 3

* vide BRUCKERI *hister. philosoph. critic.* tom. IV. part. 1. p. 229. VOGTII *catalog. libror. rarior.* p. 161. 659. FREYTAGII *analest. de libris rarioribus* p. 175. BAYMEARTENII *nachrichten von merckwürdigen buchern*, vol. v. p. 420.

vanam, venit. In libro de *immenso et im-*
principia tradit, ex quibus liquet, illum
aliud, quam ipsam naturam; aut essentiam
fam intellexisse. Re ipsa itaque cum Sp
Opusculum, quod italica lingua scripsit, *st-*
trionfante, ad omnem religionem ac cultu-
dum comparatum est. Satira illud est, c-
cum enthusiasmo coniunctum, prodit. In
Parisiis, ut in titulo est; verius autem,
nonnulli suspicantur, Londin. MDLXXXIV
tationem anglicanam edidit Io. Tolan
MDCCXIII. 8. ***

---

* vide PARKERVM de deo et providentia disput. 1.

** ita statuit BAKLIUS diction. histor. critic. voce
VOSSIVM de orig. et progress. idololatr. libr.
BVDDEVV thes. de atheism. et superstis. cap.
MANNVM histor. atheism. p. 363. De Tau
eum scripsit, postea dicam.

*** Brunum atheis adnumerant: LA CROZE in e-
suiers d' histoire, p. 326. sqq. BVDDEVV thes
superstitione cap. 1. p. 113. REIMMANNVS hist

BENEDICT. SPINOZÆ, principis inter recentiores atheos, qui singulari quidem iudicandi facultate præditus fuit; ista autem per summam mentis prauitatem nefarie abusus est: 1.) *tractatus theologico-politicus, continens dissertationes aliquot, quibus ostenditur, libertatem philosophandi non tantum salua pietate et reipublica pace posse concedi; sed eandem, nisi cum pace reipublica ipsaque pietate, tolli non posse*, Hamburg. vt titulus præfert; recte autem Amstelodam. MDCLXX. 4. * quam libri huius editionem aliæ sequutæ sunt iisque additum est notissimum scriptum: *philosophia scriptura interpres*, ex persuasione, Spinozam eius auctorem esse. Ita *tractatus* iste prodiit partim sub falsis titulis, cum: *Francisci Henriquez de Villacorta opera chirurgica omnia*, Amstelodam. MDCLXXIII. 4. ** tum: *Heinsii operum historicorum collectio prima et secunda*, Lugdun. Batau. MDCLXXIII. 8. *** partim cura *Henrici Oldenburgii*, MDCLXXIV. 8. sine mentione quidem loci; Angliam autem esse, vbi editio hæc lucem viderit, scriptores memorant. Eiusdem libri adornatæ sunt versiones. Belgica inscriptionem præ se habet: *de rechtsinnige theologieant, of godsgeleerde staatkundige verbandelinge, vyt het latyn vertaalt*, Hamburg. MDCXCIII. 4. suumque ortum habet a *Iq. Henr. Glasemakero*. * Gallica versio, quam nonnulli *Luca*, medico hagiensi: ** alii *de St. Glain* *** tribuunt, titulo: *la clef du sanctuaire par un sauant homme de notre siecle*, Lugd. Batau. MDCLXXVIII. 12. * cum indice atque adnotationibus quibusdam, quas ipse Spinoza exemplo suo addiderat, inscriptis: *remarques curieuses et necessaires pour l'intelligence de ce liure*, prodiit et vt fucus fieret ac liber sine periculo vendi atque emi posset, duobus aliis titulis insignitus

V v 4

* recensetur liber hic in *den unschuldigen nachrichten*, 1708. p. 870.

in *den nachrichten von einer hallischen bibliothec*, volum. 1. p. 58.

FABRICII *bist. bibliothec. part. v. p. 61.*

** vide HEVMANNI *schediasm. de anonym. et pseudonym. p. 100.*

*** conf. *bibliorb. cyprionic. p. 835.*

* *nachrichten von einer hallischen bibliorb. volum. VIII. p. 65. NICE-*

RONII memoires des hommes illustres tom. XIII. p. 42.

** REIMANNVS *catalog. bibliorb. theolog. p. 1029.*

*** DES MAIZEAUX *not. ad epistolas Bælij*

* REIMANNVS *dicto loco p. 1115.*

signitus fuit. Alter est: *traité des ceremonies superstitieuses des iuifs tant anciens; que modernes*, Amstelodam. MDCLXXVIII. 12. * alter: *reflexions curieuses d'un esprit desintéressé sur les matieres les plus importantes au salut, tant publics; que particuliers*, Amstelod. MDCLXXVIII. 12. In ipso libro hoc Spinoza speciem quidem religionis ac pietatis præ se fert; nec aperte significat sententiam, quam de deo in mente clausam habuit; ubi tamen cuncta attente expenduntur, haud obscure patet, eum aliorum animos parare voluisse ad absurdam atque impiam persuasione, nullum existere deum: ** II.) *opera posthuma*, sine indicio loci, MDCLXXVII. 4. adiutore Ludouico Meyero, quemadmodum maxime probabile est, edita. *** Præter alia, complectuntur illa: *ethicam, ordine geometrico demonstratam* atque *epistolas*, una cum responsionibus ad illas, duo ingenii monimenta, ita composita, ut luculenter monstrent, Spinozam non alium deum; nisi naturam, credidisse. Adparet hoc imprimis ex *ethica*, quæ iure titulum *systematis atheismi spinoziani* præferre potest. Scripserat illam Spinoza sermone belgico; postea autem latine conuertit atque ad mathematicorum ordinem adcommoauit. Prodiit

nomine LVCII ANTISTII CONSTANTIS de iure ecclesiasticorum exiit, Alethopol. MDCLXV. 8. omitto. Etsi enim a nonnullis illud Spinozæ adscribitur ac satis est impium inque religionem ac ministros sacrorum iuriosum; auctorem tamen eius nec Spinozam; nec, ut alii suspicantur, Ludov. Meyerum; nec Lamb. Velthuysium esse; sed VAN DEN HOOF, maximè credibile est ac testimonio, non contemnendo, nititur.* Nec est, quod Cartesii principiorum philosophia partes dua, more geometrico demonstrata a BENEDICTO DE SPINOZA, a Ludou. Meyero cum præfatione Amst. MDCLXIII. 4. editæ, addantur, quia prauis sententiis, quibus alii Spinozæ libri contaminati sunt, carent: **

V v 5

THOMAE

*vide LEIBNITII theodicec. pars. III. §. 374. p. 582. edit. Amstelod. MDCCXXVI. et adde THOMASIVM hystor. consensionis inter imperium et sacerdot. p. 406. sq. die nachrichten von einer hallischen bibliothec. vol. III. p. 26. sq. FREYTAGII analects. de libris rarior. p. 268. LILIENTHALII theolog. biblioth. tom. I. p. 1085. atque alios apud VOGTIVM catalog. libror. rarior. p. 214.

**vbi quis vberioris notitiæ scriptorum Spinozæ cupidus est, consulat eos, qui vitam eius litteris consignarunt. In iis locum tenent: BABELIVS in dictionario hystorico, vbi quæ de Spinoza et aduersus eius systema disputata sunt, ea cura Francisci Halma belgice sub titulo: *bes leuen van Spinoza*, Vltrai. MDCCXVIII. 8. separatim prodierunt: COLERVS, cuius *vita Spinozæ* vna cum sermone de *veritate resurrectionis christi* contra eundem primum belgice: mox gallice, Hag. comit. MDCCVI. 8. ac postea etiam germanice lucem adspexit: DV FRESNOY, qui edidit: *refutation des erreurs de Benoit de Spinoza par mr. de Fenelon, le p. Lami ac par mr. le comse Boullainuilliers avec la vie de Spinoza, écrite par mr. Jean Colerus, augmentée de beaucoup de particularités tirées d'une vie manuscrite de ce philosophe*, Bruxell. MDCCXXXI. 12. de quo libro videantur: *bibliothèque raisonnée* tom. VII. p. 163. *iournal literair.* tom. XIX. p. 185. LILIENTHALII *theolog. biblioth.* tom. I. p. 381. Quæ eo continetur, Spinozæ vita inepte composita est partim ex memorato COLERI commentario; partim ex libro manu exarato destitabili: *l'esprit de mr. Spinoza*, cuius auctor LVCAS, medicus hagiensis esse, perhibetur ac de quo legas: VOGTII *catalog. libror. rarior.* p. 641. REIMMANNI *catalog. biblioth. theol.* p. 1029. et *die hallische biblioth.* vol. I. p. 132. Scriptores vitæ Spinozæ recenset etiam IENICHEN *hystor. spinozismi leenbosiani* p. 5. De scriptis eiusdem adiungantur: *die nachrichten von einer hallischen biblioth.* vol. I. p. 47. sq. p. 103. vol. VIII. p. 65. VOGTIVS dicto libro p. 640.

WOL-

THOMAE HOBBSII scripta, qui a multis in atheorum ordinem adscribitur, nec plane sine merito. Ea saltem adprobavit ac litteris consignata reliquit, quæ facile viam ad atheismum parare possunt. Naturalem enim cognitionem de summo numine tollit: rem esse, materiæ expertem, negat: deo corpus tribuit hominique omnem adimit libertatem: diuinitatem patefactionis reddit dubiam. Ex ingenii monumentis, quæ ad posteros transmissit, præcipue huc spectant: I.) *elementa philosophica de ciue*, quorum multæ editiones habentur, Paris. MDCXLII. 4. Amstelodam. MDCXLVII. 8. MDCLVII. MDCLXVIII. 4. MDCLXIX. 12. MDCLXXIV. 12. MDCXCVI. 12. Londin. MDCLV. Hal. MDCCIV. atque aliæ; præter istas autem exstant interpretationes illorum, gallica MDCXLIX. 8. anglicana MDCL. 8. et belgica MDCLXXV. 8.* II.) *leuiathan*, qui liber primum sermone anglicano in lucem exiit, Londin. MDCLL. fol. deinde latine, inscriptus: *leuiathan; sive de materia, forma et potestate ciuitatis ecclesiastica et ciuile* 4. Scripta Hobbesii lingua latina coniunctim prodierunt, hoc titulo: *Thomæ Hobbes opera philosophica, quæ latine scripsit, omnia*, primum

LAUDII BERIGARDI *circulus piscanus*, Vtin. MDCXLIII. 4.
 MDCLXI. liber maxime rarus, quo auctoris disputa-
 -s, Pisis in libros physicos Aristotelis habitæ, conti-
 -ar. Adduxit ille Berigardum apud multos in suspi-
 -m atheismi; nec sine omni causa, quum isto epicu-
 -ac peripateticæ impietatis rationes adornauit. * Alii
 -erant illum in scepticis: **

FRANC. CVPERI *arcana atheismi reuelata, philosophice
 -adoxæ refutata*, Roterodam. MDCLXXVI. 4. qui quidem
 -i voluit, repugnare Spinozæ; tantum autem abest, vt
 -am veritatis vere egerit, vt ex libro eius notæ fauoris
 -Spinozam atque atheismi adpareant. Ea atheis con-
 -t, quæ nullo modo concedi debent; nec solum contra
 -s, maxime Spinozam, ieiune disputat; verum ipse et-
 -proponit religioni eiusque auctoritati aduersa. Præter
 -s, reiicit argumenta solidiora, quibus probatur, deum
 -stere, et in locum eorum substituit infirma: immo
 -ni robore destituta: ***

ABR. IOANN. CVFFELERI *specimen artis ratiocinandi,
 -uralis et artificialis, ad pantosophiæ principia manu-ducens*,
 -umburg. vt titulus præ se fert, MDCLXXXIV. 8. tribus par-
 -us, quo cum Spinoza consentit atque itidem statuit,
 -um et mundum esse vnum idemque; hac autem de re
 -issam Spinozæ agit ac valde de atheismo conqueritur, ob
 -fen-

*der vornehmsten deistlichen schriften, part. 1. p. 53. seqq. NICERONII
 -memoir. tom. 1v. p. 66. FREYTAGII analect. de libris rariorib.
 p. 460. 530. bibliotheca iuris imperantium quadripartita p. 70. vita
 -Hobbessii, latine, Carolopol. MDCLXXXI. 12. edita.*

*de PARKERVM de deo et prouidentia disput. 1. sect. 24. p. 67.
 THOMASIVM in den monatsgesprächen tom. 1. p. 342. VOGTIVM
 -catalog. libror. rarior. p. 79.*

CONF. VILLEMANDY in *scepticismo debellato* p. 11.

post MORVM *oper. philosophic. tom. 1. p. 596. pluribus hoc ostendit
 -JAEGERSVSS dissertatione de Cupero, mala fide; aus ad minimum
 -frigide atheismum Spinozæ oppugnans*, Tubing. MDCCX. 4. adde
 -LILIENTHALII *theol. bibliorb. tom. 1. p. 107. REIMANNI ce-
 -salog. bibliorb. theol. p. 987. die nachrichten von einer heilichen
 -bibliorb. volum. 1. p. 122.*

sententiam eius, minus recte intellectam, ipsi exprobrato:

MATTH. KNOTSII scheda, iniuriarum in deum ac scripturam sacram æque; ac nugarum tam plenæ, ut se hominem maxime impium ac proteruum: immo atheismi patronum esse, haud obscure monstret. Sunt istæ: *epistola amici ad amicum*, latina lingua scripta, ac duo germanici dialogi, quorum alter præfert titulum: *gesprach zwischen einen lateinischen gastgeber und dreyen ungleichen religion-gästen zu Altona*; alter autem: *gesprach zwischen einem feld-prediger, namens D. Henr. Brummer, und einem lateinischen musterscheiber*. Diserte dei et pessimi dæmonis existentiam: mortuorum reditum ad pristinam vitam: sempiternam felicitatem ac damnationem negat: codicis sacri auctoritatem impugnat; nec discrimen inter coniugium et fornicationem admittit:**

ANONYMI opusculum de *vita Philopatri*, belgica lingua scriptum atque editum Græning. MDCXCI. 12. quod licet eo inprimis consilio compositum sit, ut Cocceii sectatores perstringerentur; prava tamen ac Spinozæ propria dogmata continet; nec sine merito scriptis atheorum adnu-

ANONYMI *concordia rationis et fidei; siue harmonia philosophicæ moralis et religionis christiana*, Amstelodami, vt titulus habet; siue potius, vt suspicio est, Berolini MDCXCII. 8. qui est FRID. GVIL. STOSSIVS, ad atheos se adiunctione atque impia dogmata Spinozæ et Hobbesii adducit: rationem præfert fidei: deum solum esse subiectum ac hominem eius modum, adfirmat ac de dæmonio anima humana, peccato, legibus diuinis atque aliis diuinitus patefactis, maxime peruersa statuit: *
 ED. VAN LEENHOF liber, qui primum belgicè, sub titulo *op aarden, of een korte en klaare beschryuinge van de goden staatsuastige blydschap*, Zwol. MDCCIII. 8. deinde germanè inscriptus: *der himmel auf erden; oder eine kurtze klare beschreibung der wahren vnd beständigen freude, als nach der vernunft; als der heiligen schrift fur allerley leuten in allerley vorkallen*, Amstel. MDCCVI. 8. prodit. et ea tradidit, quæ ad spinozismum accedere visa sunt; et ratione. Quum enim monstrare vult, quomodo perpetua mentis quiete ac voluptate, atque ita cælesti felicitate frui possit, rationem eiusmodi status in æternæ necessarii causarum nexu, per quem omnia fataliter dispositam esse, credit. Ad defensionem libri sui aliam composuit; iam antea autem in suspensionem spiritui venerat, quum *catenam theologiæ biblicæ* in lucem misisset: **

HENRIC.

ior auctoris atque ipsius libri notitia sumenda est: ex SAGITTARII *introduc.* in *historiam eccllesiasticam* p. 981. REIMMANNI *histor. beism.* p. 512. VOGTII *catalog. libror. rarior.* p. 208. KVSTERI *ecclimin.* III. *Marchiæ litteratæ*: inprimis ex SCHEIBII *fortsetzung der freymuthigen gedanken aus der historie, critick vnd literatur* p. 135. adde TENTZELII *monatliche unterredungen* 1664. 353. *die unschuldige nachrichten* 1707 p. 159. 1709 p. 639. ubi *acta stoffiana*, ad memoratum librum spectantia, legenda sunt: p. 953. autem epistola, pro auctore exarata, exstat: LIENTHALII *theolog. biblioth. tom. I.* p. 259. BAYMGARTENII *schriften von merckwürdigen buchern*, vol. II. p. 121. IF. IENICHII *historiam spinosismi lenhofiani*, Lipsi. MDCCVII. 8. LIENTHALII *theol. biblioth. tom. I.* p. 1105. ac quæ uberius commentatus sum in *der einleitung in die religionshistorie* usque in *unser kirche* part. III. p. 903. sqq. Plura de controuersia hac postea enarrabo.

ceteri. cum epistola in eadem lingua se preloz
id est, Thomafium, interpretationi huic adiec
MDCCXIV. 8. ac sub titulo, sic mutato: *discours*
de penfer et de raisonner fur les matieres les plu
fine memorata epistola arabis, Londin. MDCC
sculum ipsum ita scriptum est, vt auctoris me
religione alienam, haud obscure prodar. Co
veram ac iustis limitibus circumscriptam lib
tandi; sed libidinem sentiendi effrenatam a
tam, et hominum illorum sceleratorum patre
pit, qui cupiunt, vt ex mortalium pectori
cultus numinis eiiciantur. Quam in rem
gitantium nomine eos, quos ipse atheis ad
quos ad illorum sententiam quodam modo a
multa laude adfcit.** Reliqua eius scripta e

---

* scriptum hoc recenset et diiudicat HEYMANNVS
part. VII. p. 115. sqq. adde LILIENTHALII
tom. I. p. 268.

* quæ contra librum hunc scripta sunt, ea postea cor
muse est. Legantur de isto: BYDDEI *thes. de ar*
cap. I. p. 97. 99. 197. REIMMANNI *historia at*
catalog. bibliorb. theol. D. 1049. die nachrichten ve

parata sunt, vt specimina libidinis, pro praua voluntate, sentiendi, cui ille obtemperauit, exhibeant:*

IO. TOLANDI *adeisdemon; siue Titus Lilius, a superstitione vindicatus*, cum eiusdem *originibus iudaicis*, Hag. comit. MDCCIX. 8. quo iste atheismum suum tam aperte prodidit, vt dubitandum sit, num quisquam inter christianos exemplum eiusmodi dementissimæ temeritatis reliquerit. Quum enim monstrare vult, Liliuum fuisse hominem, superstitionis expertem, describit illum, veluti omnis religionis irrisorem: immo atheum; attamen laudat eum ob iudicium: ob bonos mores ac probam indolem. In addita dissertatione de *originibus iudaicis* pantheismum; siue, quem voce hæc significat, spinozismum non solum ipse adprobat; sed etiam Mosi, diuino scriptori, ac toti fere scripturæ sacræ tribuit; suæ autem sententiæ præsidium ex estato Strabonis sumit.** Exstat quoque illius *nazarenus; siue iudaicus, gentilis et muhammedicus christianismus*, anglie, Londin. MDCCXVIII. 8. qui, si ad argumentum eius respiciamus, quamuis ad locum hunc haud pertineat; in transitu tamen illius mentionem iniicio, quum de auctore, TOLANDO, ac quibusdam eius scriptis differere cœpi. Maximam libellus hic iniuriam infert sanctissimæ religioni nostræ. Complectitur opinionum portenta: euangelium, quod *Barnaba* nomen mentitur; verum esse ingenii fetum: sanctioribus nostris euangelis haud postponendum: muham-

* memorat ea MASCHIVS in dem *verzeichnis der erheblichen freigeistlichen schriften*, p. 39. quod opusculum adiecit libro: *abhandlung von der religion der beiden und christen*, eoque scripta atheorum ac naturalistarum, vna cum eorum refutationibus, accurate ac diligenter reuert.

** recensetur liber hic *act. erudit.* MDCCIX. p. 248. in den *unschuldigen nachrichten* 1709. p. 214. in den *nachrichten von einer hollischen biblioth.* vol. III. p. 330. in *journal des sçavans*, MDCCIX. april. p. 88. in dem *ausführlichen berichte von allerhand neuen buchern*, part. VI. p. 583. BERNARDI *nouvelles de la republ. des lettres* MDCCVIII. p. 599. et MDCCIX. p. 118. adde MUSEMII *commemorationem de vita Tolandi*, præmissam eiusdem *vindicis antiquæ christianorum disciplinæ* §. 28. p. 151. LIBENHALII *theol. biblioth.* tom. I. p. 281. VOGTII *catalog. libror. varior.* p. 681. BRIMMANI *catalog. bibl. theolog.* p. 1033.

spinozæ mentem accommodatum atque impi-
 sum; non satis autem exploratum est, a T
 profectum esse.** Sunt quoque, qui ipsi veri-
 canam libri IORDAN. BRUNI, antea a me me-
 cio della bestia trionfante, tribuunt ac suspica-
 dum ad interpretationem hanc conficienda
 fuisse, quia putauerit, librum hunc esse ipsi
 scriptum de tribus impostoribus:***

THEODOR. LVDOV. LAV meditationes philos-
 mundo et homine, MDCCXVII. 8.* ac medita-

---

* summa libri huius exhibetur in: act. eruditor. suppl.
 p. 286. bibliothequ. anglois. tom. IV. p. 301. in den
 einer hollischen biblioth. volum. III. p. 321. adde M
 ment. de vita Tolandi, præmissam eiusdem vindici-
 stianorum disciplina §. 30. p. 161. VOGTII catalog.
 p. 682. LILIENTHALII theol. biblioth. tom. I. p. 31

** vide bibliothequ. angloisæ part. VIII. p. 285. 199.
 MDCCXXIX. p. 318. deutsche acta eruditor. tom
 VOGTII catalog. libror. rarior. p. 514. LELANDI
 nemsten deistichen schriften, part. I. p. 82. LILIE
 biblioth. tom. I. p. 290.

*** de vita ac scriptis Tolandi videantur: MOSHEMII co-
 za, fatis et scriptis Tolandi, quæ eiusdem vindiciis an-
 rum disciplina præmissa est: some memoirs of the li

philosophico-theologica, placida eruditorum disquisitioni
 suis cuiusvis et nationis in magno mundi auditorio sub-
 iectae veritatis electica amico, Freytag. MDCCXIX. 8. * qui
 libri plane detestabiles sunt ac maxime impia somnia
 spectantur. Abiecto omni pudore ac numinis sensu,
 aperte scribit, se non alium deum admittere, quam
 hominem:

VLII OFFR. DE LA METTRIE scripta, quibus locum
 habet inter atheos ac maxime Spinozam sequutus est.
 Titulus: *L'homme machine*, Lugdun. Batavi. MDCCXLVIII. 12.
 non solum interpretatio anglicana, sub titulo: *man a
 machine translated from the french of the Marques d'Argens*,
 Oxon. MDCCXLIX. sed etiam nova editio cura ipsius au-
 thoris prodiit: ** *L'homme plante*, Potsdam. MDCCXLVIII. 12.
 etiam philosophiques sur l'origine des animaux, Londin.
 1748. 4. item nouvelles libertés de penser, Amsterdam.
 1749. 12. quo libro inter alia: *sentimens des philo-
 sophes sur la nature de l'ame: reflexion sur l'existence de l'ame
 et l'existence de dieu*, continentur: *** *histoire naturelle de
 l'homme*, traduit de l'anglois de mr. Charp, Hag. comit.
 1749. 8. et cum epistola critica de la Mettrie, Oxon.
 1749. 8. * *oeuvres philosophiques*, Londin. MDCCCLI. 4. **

Ita

Andenken uber allerhand iuristische handel pars. 1. p. 333. sqq. Noti-
 tiam eius etiam suppeditant: LILIENTHALIVS in der theol. biblioth.
 tom. 1. p. 261. REIMANNVS catalog. biblioth. theol. p. 1048.
 MS. VOGTIVM catalog. libror. rarior. p. 450. REIMANNVM bist.
 theol. p. 523. MASCHIVM in dem verzeichnis der erbebllichsten
 freigeistlichen schriften, p. 95 ac de vita auctoris die nachrichten
 von den buchern in der stollischen biblioth. pars. IV. p. 368.
 de die nachricht. von einer hallischen biblioth. vol. 1. p. 75. WINDHEMII
 philosoph. biblioth. vol. 1. p. 197. KRAFTII theol. biblioth. vol. III. p. 48.
 nachrichten von einer hallischen biblioth. volum. II. p. 152. et agra
 biblioth. ecclesiastic. vol. XIII. p. 434.
 nachrichten von einer hallischen biblioth. vol. II. p. 35. et vol. VII. p. 74.
 ununterlassige nachrichten, pars. III. p. 88. Libri huius quamvis
 de la Mettrie auctor esse dicatur; is tamen vt se suspicione libe-
 ret, in memorata atque editioni oxoniensi addita epistola critica
 pronuntiat, scriptum hoc absurdissimum esse atque impium:
 conf. FREYTAGII analecta de libris rariorib. p. 159.
 nachrichten von einer hallischen bibliothec, volum. VII. p. 76. De
 his ac reliquis scriptis DE LA METTRIE adcurate exponit MA-

scenae scriptoribus
cionem atheismi
quemadmodum ia
men praetermissos
guli ad proprium

SCRIPTORVM, q
ta adferunt, duo pr
tas, deum omnino e
vero ipse atheorum
quo iste innixus est
discrepant. Quum
existentiam numini
dem argumentis vsi
lorum discrimen. P
runt ac modo gener
structura, ordine, mo

SCHIVS in *dem*
schriften, p. 107. lqq.
* syllabum scriptorum at
nachrichten

rum specie existentiam dei probarunt. Qui igitur referri debent, commodè in *generales* ac *speciales* dividi sunt. Ad illorum ordinem pertinent:

ROBERT. BELLARMINVS, qui præclarum opusculum *Ascensione mentis in deum per scalas creaturarum*, reliquit post primam editionem MDCXVIII. frequenter in lucem emissum, cum separatim; tum inter auctoris *opuscula* *tualia* atque *opera*: etiam e latino in varias linguas conversum, anglicanam, Londin. MDCXIV. 8. et interprete eodem, ibidem MDCCIII. 8. bohemicam, Prag. MDCXXX. grævulgarem, Rom. MDCXXXVII. 8. germanicam studio Io. M. Guemprechtii, sub titulo: *von dem aufsteigen zu gott durch die leitern der geschöpfe*, Gœrl. MDCCV. 8. item gallicam, polonicam. Quinque ac decem gradus scalæ præcipui: considerationem hominis, qui mundus minor sit: radii maioris: orbis terræ: aquarum: aeris: ignis: lunæ et stellarum: animæ rationalis: angelorum: civitatis dei: potentiae dei: sapientiae theoreticae dei: sapientiae practicae dei: misericordiae dei: iustitiae dei.*

GER. IO. VOSSIVS, cuius exstat eruditissimum atque in hoc opus, inscriptum: *de theologia gentili et physiologia christiana; siue de origine ac progressu idololatriæ deque naturæ mirandis, quibus homo adducitur ad deum libri IX.* Amstelod. MDCXLII. 4. Francof. MDCLXVIII. 4. Amstelod. CLXXVIII. fol.**

GEORG. STENGELIVS, qui edidit: *mundum et munditates, divinae bonitatis ac iustitiae præcones*, Ingolstadt. CXLIV. 8. duobus voluminibus:

LUDOVICVS granatensis, cuius ideo mentionem facio, quia illius habetur: *philosophia christiana de admirabili operatione, quomodo per creaturas ad creatoris cognitionem perveniatur*, Ingolstadt. MDCL. 8.***

X x 2

10.

nf. FABRICII *verzeichnis der alten und neuen scribenten, die sich mit der theologie angelegen seyn, durch betrachtung der natur und der geschichte der menschen zu gott zuführen*, quod germanicè interpretatur *astrotheologiae præmilis*, p. 29.

inter opera eius, Amstelod. MDCCL. edita, tom. V.

etiam eius libro primo catechismi maioris et tom. I. opus

IO. DE MEY, cuius varia, huc spectantia, scripta prodierunt: *descriptio naturæ et effectuum conscientia*; nec non *attributorum et operationum dei*; item *halleluiab*; *sive laus dei, in naturæ theatro decantata*:*

ROBERT. BOYLE, maxime memorandus ob *disquisitionem, qua in finales rerum naturalium causas inquiritur*, quæ lingua anglicana prodiiit, Londin. MDCLXXXVIII. 8. **

IO. RAIUS in egregio ac perutili opere, quod sermone anglicano sub inscriptione: *the wisdom of god, manifested in the works of the creation*, Londin. MDCXCI. 8. primam lucem adspexit seque virtutibus suis omnino multum commendavit. Nec solum anglice iterum ac sæpius litteris descriptum est, adeo ut MDCCXIII. quinta: MDCCXIV. sexta: MDCCXXVIII. nona editio prodierit; verum etiam germanice cum adnotationibus, non contemnendis, Casp. Caluvii, sub titulo: *gloria dei; oder spiegel der weisheit und allmacht gottes*, Goslar. MDCCXVII. 4. gallice autem: *l'existence et la sagesse de dieu, manifestées dans les oeuvres de la creation*, Vltrai. MDCCXIV. 8. et belgice Amstel. MDCCXXXII. 8. exiit:***

enim quum humanæ rationi plus; quam par est, nonnumquam a recta via deflectit atque inter alia vi, trinitatem ex ratione demonstrare ac miraculorum in sacro codice enarrata sunt, dignitatem ita in, vt existimer, ea esse tantum extraordinarios effectuum naturæ virium: *

RG. CHEYNAEVS in *philosophicis principiis religionis, quæ elementa philosophiæ naturalis continent et res, ad stabilendam religionem naturalem, inde deducuntur*. MDCCV. 8. ** et iterum addita secunda pars MDCCXV. 8. *** cuius operis, non exigua laude epitomen dedit sermone belgico *ten Katen*, sub titulo *schepper en zyn bestier te kennen in zyn schepselen*, d. MDCCXVI. 8. *

NCISC. DE SALIGNAC DE LA MOTHE FENELON satis celebrato: *demonstration de l'existence de dieu de la nature et proportionnée à la faible intelligence humaine*, qui primum prodiiit Paris. MDCCXII. 8. sine nomine; post hanc autem primam editionem aliam, Paris. cum præfatione *Renat. Iosephi Tournemine*, II. Amstelodam. MDCCXIII. MDCCXV. 12. in quibus editionibus nunc memorata præfatio omissa est. ** quoque linguas opusculum hoc conuersum fuit

X x 3

ac

de opere hoc: *acta eruditor.* MDCCIII. p. 193. et 241. *ICI bibliotbequ. choif. tom. I. p. 228. tom. II. p. 352. tom. III. p. 3. quibus addi potest tom. V. p. 283. vbi contra Bælium pro ortho et Greuio differit; item history of the works of the learned, MDCCI. p. 359. 440.*

eruditor. MDCCX. p. 454. *CLERICI bibliotbequ. ancienne et moderne tom. III. p. 41. histor. of the works of the learned, CV. p. 297.*

item hanc itidem CLERICVS dicso libro tom. IV. p. 407. et.

CVS *ibidem* p. 446.

tiam in FENELONII *oeuvres philosophiques; part. I. Paris. CXIX. et Amstel. MDCCXX. 12. vbi TOURNEMINI præ-insigniter locupletata ac sub singulari titulo hoc: réflexions sur le système de Spinoza et sur celui des matérialistes adnexas et; addé journal literair. tom. I. p. I.*

uis ad horum indolen-
modauerit; tamen vi-
non multum detrahi-

GVIL. DERHAM
memoratione dignus
demonstration of the
works of creation, libe-
vt quum Londin. MD
duabus nouis edition
quas septima MDCC
opus fuerit; prætere
Exstat italice, hoc tit-
ne della essenza et att-
zione, Flor. MDCCX
anglum Thom. Derha-
dio Lufneu, cum inf-
stration de l'existence
MDCCXXV. MDCCXX
gottlebrende naturku-

---

*reconsetur liber hic in
et som. 11. p. 159.

manice sub titulo: *physicotheologie; oder naturleitung zu*
cum præfatione Io. Albert. Fabricii, Hamb. MDCCXXX.
CXXXII. MDCCXXXVI. MDCCXLI. 8. Exhibet liber hic epi-
mon sermonum sacrorum, quos Derhamus ex instituto
dei annis MDCCXI. et MDCCXII. publice recitavit.* Al-
derhami scriptum, cuius simul mentionem facere,
est: astrotheology, or a demonstration of the being and
tributes of god from a survey of the heavens, quæ Londin.
MDCCXV. 8. MDCCXXIV. MDCCXXV. quintum MDCCXXVI. ac
MDCCXXXVIII. prodit atque iidem in alias linguas
translata fuit. Lucem enim vidit interpretatio italica, in-
titula: teologia astronomica, o vero parte seconda della di-
stribuzione della essenza e degli attributi d' iddio, ceter.
Thom. Derhami: gallica, interprete Bellangero, hoc
titulo: theologie astronomique, ou demonstration de l'existence
des attributs de dieu par l'examen et la description des
corps, Paris. MDCCXXIX. 8. germanica, cura Io. Alberti Fa-
bricii ac sub inscriptione: astrotheologie; oder himlisches ver-
stehen in gott, Hamb. MDCCXXVIII. MDCCXXXII. MDCCXXXIII.
inter quas versiones, belgica et latina memorantur:**

BERN. NIEWENTYT, inter principales scriptores de
 theologia summi numinis referendus. Edidit opus bel-
 gicæ lingua sub titulo: *het regt gebruyk der werelt - be-*
weyningen, Amstelod. MDCCXV. MDCCXVII. MDCCXX. 4.
 quæ nominis sui famam multum auxit. Redditum illud
 anglice, sub titulo: *the religious philosopher, Londin.*
MDCCXXII. 8. quæ versio intra breue temporis spatium
et MDCCXXVI. iam quintum prodit: gallice cura
uestri, cum inscriptione: l'existence de dieu démontrée
les merueilles de la nature, Paris. MDCCXXV. 4. Amstel.

Xx 4

MDCCXXVII.

titulum libri huius suppeditant: *acta eruditor. MDCCXVI. p. 106.*
CLERICI: bibliothegu, ancienne et moderne. tom. IV. p. 367. et tom.
XXVI. p. 439. iournal literair. tom. III. p. 364. bibliothegu.
moderne tom. XIV. p. 134.

lioth. ancienne et moderne tom. IV. p. 385. acta erudit.
MDCCXVI. p. 160. die unschuldige nachrichten 1716. p. 283. acta
ecclesiasticæ. volum. IX. p. 8. iournal des sçavans MDCCXXIX.
p. 479. iournal literaire tom. XV. p. 412. memoires de Troux
MDCCXXI. p. 83.

Segneri, 1en. MDCCXLVII, 4. Opus hoc mo-
singularem iudicandi facultatem atque indu-
stat id tribus partibus atque exponitur de sti-
ris humani: de elementis: de astris atque
turæ admirandis: *

CAROL. CLAUD. GENEST in *principes
ou preuues naturelles de l'existence de dieu et
lité de l'ame*, carmine eleganti, Paris. MDCCXV
MDCCXVII. 12.** ac germanice interprete Ba-
Brockesio, sub titulo: *grundsätze der weltwe*
ab anno MDCCXXVIII. 1999. qui BROCKESIVS
mentum hoc ligato sermone persequutus est
diuinam, in operibus naturæ conspicuam, eg-
uit in *dem. trdischen vergnügen*, libro eximio
Laudabile eius exemplum sequuti sunt: DAN-
LERS in *den poetischen betrachtungen* ubi

---

* legantur de opere hoc: *journal des sçavans* MDCCX
nou. p. 337. *memoir. de Treux* MDCCXVI. p.
serair. tom. V. p. 230. tom. VIII. p. 154. *nachle*
sehen bibliothec, p. 203. *act. histor. ecclesiastic. vol.*
ADDI *nouvelles de la republique des lettres* MDCC
ubi quum ille librum hunc recensendo, quada-

rien, et ALB. IACOB. ZELL in der erweckten nachfol-
gen irdischen vergnügen in gott:

IO. DAVID. KVTNERVS in der erkenntnis gottes aus
seiner wercken, Lips. MDCCXXVI. 8. *

IO. GOTTL. WALPVRGERVS, qui edidit: *cosmotheo-*
the betrachtungen derer wichtigsten wunder und wahr-
heiten im reich der natur und gnaden, quatuor partibus,
edit. ab anno MDCCXLVIII. 4. in lucem productis at-
que ita scriptis, vt laude ac lectione omnino dignæ sint.
Eodem modo huc etiam referri possunt: CHR. WOLFFII
unsterbliche gedanken von den absichten der naturlichen din-
gum ex finibus rerum naturalium egregium adiumen-
tum ad summi numinis cognitionem ac cultum sumendum
et MICH. FRID. LEISTICOVII *beytrag zu der na-*
chrichten gottesgelahrtheit aus der betrachtung der welt, qui
per partes Cell. MDCCCL. 4. prodire cœpit, atque
a me memoratur, quoniam eo excerpta ex scriptis de
sententia dei, ex rebus conditis demonstrata, continen-
t. Vna cum IO. ACHATII FELICIS BIELCKII *neueren*
sichten des in göttlichen dingen, in so fern sie aus dem
erleuchten lichte der vernunft erkandt werden, zunehmenden
erleuchten verstandes, Cell. MDCCXLVIII.

§. IV.

IX etiam argumenta physica ad probandum, existi-
entiam, adhibuerunt; ita tamen, vt ab illis, quos
enarraui, omnino diuersi sint. Quum enim isti
argumenta ex natura mundi vniuersi ac generatim condi-
ta sumserunt, hi singularia ac certa rerum condi-
ta, siue sint spiritus; siue corpora, genera contem-
plati atque ex iis existentiam summi numinis de-
rati sunt. Igitur non solum ipsi sunt scriptores
istius, a generalibus distinguendi; sed etiam ingenii
argumenta, ab iis accepta, varietate argumentorum,
explicarunt, inter se differunt.

Primum huc ii spectant, qui argumenta pro existen-
tia dei ab homine, corpore eius pariter atque anima peri-

X x §

ta,

V. CVM ATHEIS.

GODOFR. HAHNII *differria-
distinguentis*, Lipsi. MDCCXVI.

HERER *dissertatione de*
len. MDCCVIII.

ia dei per rachio-

daß ein gott sey,

im menschen,

quot anat-

nungen ver-

nur selten vor-

CCXXXV. 8.

ERLINVS *diatrib. de*
identia diuina argumento,

ITL. FRID. IENICHEN *differ-*
externorum aconomiis palpabili, Lipsi.

ANC. VLRIC. RIES *dissertatione de existen-*
stipenda mentis cum corpore unione demonstrata,

MDCCXXVI. AVG. GODOFR. KROMAYERVS

one, qua numen dari sapientissimum et rerum huma-
oidum, ex adfectibus hominum probatur, len.

7. 4. SAM. FRID. WEITZMANNVS *dissertat. de*
atione, demonstrandi ex adfectibus, imprimis anno-

pudore, existentiam dei, len. MDCCXIX. PAVLL.

LAYRITZIVS *in aliquot programmatibus, quæ*
e sub titulo: proben einer psychotheologie; oder der

nurckungen der menschlichen seele hervorleuchtenden
nacht und gute ihres schæpfers, ab anno MDCCXXXVII.

pit. Scriptis his adiungo: CHRISTOPH. IAE

ew dissertationem epistolicam de differentiis qui-
ster hominem natum et nascendum intercedentibus

signis diuini numinis, inde colligendis, Norimberg.

XVI. 4.

e fuerunt, qui bruta animalia, tamquam testes
o numine ac præcones maiestatis diuinæ produ-

que egregia adiumenta ad naturalem dei cognitio-
ndam adferrent. Ita exstant:

atheismo eiusque fœditate; * itẽm in præ
 IO. PETR. SVSSMILCHII, cuius titulu
che ordnung in den veränderungen des mensc
aus der geburt, tod und fortpflanzung dess
 præfatione Christian. Wolffii, Berolin. M
 datur: IO. FRID. WVCHERERI *demonstr*
o finibus, in origine hominum occurrentibu
 Speciatim summi numinis existentiam n
 I. *ex corporis humani structura* FRIDEB
 oratione de atheo, *ex machina humana stru*
 Hal. MDCXCIII. MDCCV. GEORG. DETHA
 grammate eiusdem argumenti: LAVR. E
 grammatibus, Altorf. et Helmstadii, edi
 numine *ex inspectione cadaueris humani*
 HEBENSTREITIVS dissertatione de *cor*
china, diuina sapientia ac prouidentia teste
 II. *ex oculo* IO. CHRIST. STVRMIUS in
 Altorf. MDCLXXVIII. 4. et LVD. PHILIP
 vs de *sapientia dei, ex figura oculi dei*
 MDCCXXV.
 III. *ex aure* IO. ANDR. SCHMIDIUS di
 pta: *auris Θεόδεικτος*, Ienæ MDCXCIV. 4.
 IV. *ex corde* GEORG. ALBERT. HAMER

nam coniungenda est 10. GODOFR. HAHNII disserta-
tiōe manu, hominem a brutis distinguente, Lipsi. MDCCXVI.

11. *cerebro* 10. FRID. WVCHERER dissertatiōe de
ex structura cerebri conuincendo, Ien. MDCCVIII.

12. *spina* 10. TIMMIVS in *exsistentia dei per rachio-
 luculenta demonstratiōe*; siue *beweis, daß ein gott sey,*
der anatomischen betrachtung des ruckgrads im menschen,
*tractatus cum eiusdem observationibus aliquot anato-
 practicis rarioribus*; siue *einigen von erfahrungen ver-
 stender menschlichen corper hergenommenen, nur selten vor-
 kommenden anmerkungen*, prodiit Brem. MDCCXXXV. 8.

13. *ex loquela* IACOB. GWIL. FEVERLINVS diatrib. de
mentis hominis, exsistentia et prouidentia diuina argumento,
 Erf. MDCCXIX. 4.

14. *ex sensibus externis* GOTTL. FRID. IENICHEN differ-
 tiōe de *deo in sensuum externorum æconomiis palpabili*, Lipsi.
 MDCCIII.

15. *ex anima* FRANC. VLRIC. RIES dissertatiōe de *exsisten-
 tia dei ex stupenda mentis cum corpore unione demonstrata,*
 Arpurg. MDCCXXVI. AVG. GODOFR. KROMAYERVS
 dissertatiōe, qua *numen dari sapientissimum et rerum huma-
 rum prouidum, ex adfectibus hominum probatur*, Ien.

MDCCXXV. 4. SAM. FRID. WEITZMANNVS dissertat. de
*uina ratione, demonstrandi ex adfectibus, imprimis amo-
 ris, odio et pudore, exsistentiam dei*, Ien. MDCCXIX. PAVLL.

GEN. LAYRITZIVS in aliquot programmatibus, quæ
 Germanice sub titulo: *proben einer psychotheologie; oder der
 wirkungen der menschlichen seele hervorleuchtenden
 arbeit, macht und gute ihres schöpfers*, ab anno MDCCXXXVII.

ere cœpit. Scriptis his adiungo: CHRISTOPH. IACOB.
 TREW dissertatiōem epistolice de *differentiis qui-
 busdam inter hominem natum et nascendum intercedentibus
 que vestigiis diuini numinis, inde colligendis*, Norimberg.
 MDCCXXXVI. 4.

Deinde fuerunt, qui *bruta animalia*, tamquam testes
 summo numine ac præcones maiestatis diuinæ produ-
 rent atque egregia adiumenta ad naturalem dei cognitio-
 nem augendam adferrent. Ita exstant:

I. de

CAPIT. V. SECT. V. DE SCRIPTIS

auibus IO. HENR. ZORNII *petinosotheologie*; *ad*
ich, die menschen durch nabere betrachtung der
bewunderung, liebe und verehrung ihres machtigen
isten und gutigsten schaffers aufzumuntern, cum prae-
 e IO. Petr. Reuschii, opus, singulari studio compo-
 , cuius pars prior Pappenh. MDCCXLII. 8. ac post
 Suob. MDCCXLIII. 8. prodit; * praeter hunc annu-
 um, in lucem emisit: *commentationem de pennis aq-*
uis auium, existentia dei testibus: **

e piscibus IO. GOTTFR. OHNEF. RICHTERI *ichthy-*
logie; oder vernunft und schriftmaessiger versuch, die
aus betrachtung der fische zur bewunderung, ehrfurcht
liebe ihres schaffers zu fuhren, Lips. MDCCCLIV. 8. ¹⁷⁵⁴

e araneis COEL. SECUNDI CVRIONIS *araneus*; *fi-*
providentia dei, Basil. MDXLIV. et MDLXXI. 8. est
 IERI *aranea, existentia dei testis*, Hamb. MDCLXXV. 4.

e locustis ERN. LVDOV. RATHLEFII *akridothologie*
historische und theologische betrachtungen ober die
cken, duabus partibus, quarum prior Ham-
 MDCCXLVIII. 8. posterior ibidem MDCCL. 8. exiit *
 vtraque auctor non solum multam industriam; se-
 n eruditionem ostendit:

testaceis FRID. CHRIST. LESSERI, qui nostri est
 e principes argumenti huius scriptores locum me-

bendiger erkenntnis vnd bewunderung der allmacht vnd
 eit: der gute vnd gerechtigkeit des grossen gottes gelangen
 e. Lips. MDCCXXVIII. et cum accessionibus MDCCXL. 8.
 ce autem sub titulo: theologie des insectes, ou demonstra-
 des perfections de dieu dans tout ce, qui concerne les insectes,
 adnotationibus Lyonnet, Hag. comit. MDCCXLII. 8.*
 le miribus anonymi physicalische vnd theologische ge-
 ten über die mauseplage, welche 1742. in Teutschland
 tranckischen vnd rheinischen kreysen; sonderlich aber die
 den an der Altmuhl betroffen, ac CLITOMACHI curieu-
 esprach unter einigen guten freunden von mausen,
 ab. MDCCXLIII. 8.

de formica M. PVELII FONTANAE formica; sue de
 a providentia, Bergom. MDXCIV.

bombycibus CHRIST. MATTH. SEIDELII betrachtun-
 über den seidenwurm, Hal. MDCCXVIII. 12.

voce, forma atque instinctu animalium ANDR. MURRAY
 nstratio dei ex voce animalium, Kilon. MDCCXXIV. 4.

actor Hamb. MDCCXXIV. 8. LEON. BOHNERI differ-
 de varietate in formis animalium externis, tamquam

existentiæ diuinæ, Altorf MDCCXXV. HERM. SAM.

MARI programma de instinctu brutorum, existentis dei

temque sapientissimi indice, Wismar. MDCCXXV.

Sequuntur, qui ad alia rerum conditarum genera

striam suam adhibuerunt, eo consilio, vt ex iis pro-

nt, deum existere, summa omnique virtute prædi-

ex plantis nimirum, montibus, lapidibus, aqua, igne,

tribus celestibus, qualitatibus corporum, prout ista in

peccantur. Sic existentiam dei demonstrarunt:

plantis IVL. BERN. DE ROHR in phytotheologie; oder

aus und schriftmässigen versuch, wie aus dem reich der

schaffen die almacht, weisheit, gute vnd gerechtigkeit des

in schaffers vnd erhalters aller dinge von den menschen

und sein allerheiligher name hievor gepriesen werden

re, Lips. MDCCXL. 8. ** et IO. CHRISTIAN. BENEMAN-

NVS

in historico eccles. vol. IX. p. 24. nouor. actorum erudit. supple-
 ment. tom. III. p. 301. et auctoris nachricht von seinen schriften
 10.

in historico ecclesiast. volum IX. p. 28. LILIENTHALII theol.
 biblic. tom. 1, p. 178.

...cuiusque t

IO. PETR. SVSSM

che ordnung in den

aus der geburt, tod

præfatione Christia.

datur; IO. FRID.

e finibus, in origine

Speciatim summi n

I. *ex corporis huma*

oratione de atheo, ex

Hal. MDCXCIII. MDC

grammate eiusdem

grammatibus, Altor

numine ex inspectione

HEBENSTREITIVS

china, diuina sapienti

II. *ex oculo* IO. CHRI

Altorf. MDCLXXVIII.

vs de sapientia dei,

MDCCXXV.

III. *ex aure* IO. AND

pta: auris Θεόδεικτος,

IV. *ex corde* GEORG.

ex inspectione cordis

misit; tres autem tantum priores libri lucem
t:*

iam laudatus FABRICIVS in *pyrotheologie*; *odet-
reb nabere betrachtung des feuers die menschen
nd bewunderung ibres gutigsten, weisesten, mach-
pfers anzuflammen*, Hamburg. MDCCXXXIV. 8.
gium tamen opus, quemadmodum decrerum
ctor, morte impeditus, haud potuit absolovere:
oribus celestibus GYIL. DERHAMVS in *astrotheo-
librum iam antea recensui*: GYIL. WHISTO-
ronomical principles of religion natural and reueald,
XCVII. 8.^m quibus adduntur: 10. KEPLERVS
harmonia mundi, MDCXIX. fol. ATHAN. KIR-
n in itinere ecstático celesti, Rom. MDCLVI. 4. Her-
IX. 4. 10. CASP. FVNCIVS libro de *colori-
lm*. MDCCXVI. 8. cum oratione de *deo, mathe-
principe*: HENR. KLAUSINGIVS dissertatione de
nirandis in luce, Lipsi. MDCCIV.

ditatibus corporum IACOB. GVSSETIVS oratione,
*esse, ex mundi huius inferioris harmonia demon-
* 10. GEORG. LIEBKNECHT de harmonia corpo-
i totalium, noua ratione in numeris perfectis gene-
ita*, Giesl. MDCCXVIII. 4. 10. CHRIST. STVR-
*ertatione de proportionata corporum quantitate,
m diuinam monstrante*, Altorf. MDCCII. et quod
adinet, SEBAST. PAPPARELLA de *efficientia
ris in factura rerum naturalium*, Perus. MDLX. 8.
cura HENR. KIPPINGII, Francof. MDCLXXVII. 8.
. HORNIVS *demonstratione dei ex motu corporum*,
CCCL. adde ERHARD. WEIGELIVM de *corpore
inis caractere demonstratiuo*. 10. IAC. SCHEVCHZERVM
de *de deo, ex materia demonstrato*, Tig. MDCCXXII.

Deni-

sauns MDCCXLII. *marc.* p. 344. *auserlesene theol. bibliog-
f.* 80. p. 868. LILIENTHALII *theol. biblioth.* tom. I.

or. MDCCXX. p. 89. BERNARDI *nouvelles de la republiq.
s* MDCCXVII. p. 801. *bibliotheq. anglois.* tom. I. p. 447.
st eiusdem de *vina de quæ mortua fide doctrina* Jacobi apo-
lue, Amstelod. MDCCVI. 8. confer *acta eruditior.*
I. p. 407.

II. de piscibus IO. GO
theologie; oder vernu
schen aus betrachtun
und liebe ihres schap

III. de araneis COEL
de prouidentia dei,
MEIERI aranea, exp

IV. de locustis ERN.
oder historishe und
schrecken, duabus

MDCCXLVIII. 8. pos
que vtraque auctor
etiam eruditionem

V. de testaceis FRID.
inter principes argu
testaceotheologie; oder
vollkommensten eigensc
turlicher und geistliche
scheln, Lipsi. MDCCXL

VI. de insectis iam la
vernunft und schriften
aufmercksame betrachte

§. V.

iptores enumeravi, qui argumentis physicis, ponderis, probarunt, deum esse. Alii, vt subeamdem rem persequendi, rationem in-umentis *metaphysicis* vii sunt, quæ licet iam ab ilosophis ac scholasticis doctoribus diligenter uerint; recentiores tamen ista maiore ad-que industria explanarunt. Multa et de ita esse, constat. Inprimis celebris est con-argumento Cartesii, ab idea innata petito; no-dei, quæ isto nititur, ab adquisita cognitione olet. Sunt quoque, qui *historiarum* moni-demonstrandam numinis existentiam adhi-hic probandi modus, vbi is rite vsurpatur, pla-nendus est.

eos, qui præcipue metaphysica principia adhiben-entati sunt, esse deum, eminet SAM. CLARKEVS. is emisit librum, cuius titulus est: *a demonstration g and attributes of god*, Londin. MDCCIV. 8.^m et o volumine de *obligatione religionis naturalis et religionis christiana*, iidem Anglice MDCCVII. ** MDCCXVI. 8. Prior pars, quæ de existentia ibutis dei exponit, ita est concinnata, vt Hobbesii, Tolandi peruersæ sententiæ præstigenrur. *Anten-asto* latine reddita, cum *historia atheismi*, Altorf. . 8. prodit. Præfatus est *Christ. Gottl. Schwarzius*. e volumine exiit gallice, interprete *Ricobaldo*, am. MDCCXVII. 8.* ac belgice, Lugdun. Batavori.

MDCCXVIII.

vermischte theologische und philosophische betrachtungen
p. 34 vbi exhibetur: *historia literaria, der naturlichen is gottes aus den wercken*, et *acta historico-ecclæ volum. vii*,
p. 1.
works of the learned, MDCCV, p. 33, *unschuld nachrichten*
v. 408. BERNARDI, *nouvelles de la republique des lettres*
t. aug. p. 123. *septembr.* p. 295.
bibliothèque choise. tom. XXVI. p. 280.
THAII *theolog. biblioth.* tom. I. p. 347.
f. *senatus*, MDCCXVII. tom. II, p. 339. 460. *memoires de*
X Y

Denique et memorandi sunt, qui eam rationem, existentiam dei probandi, inierunt, ut *meteora*, tamquam luculenta illius documenta, exhiberent. Quam in rem argumenta sumserunt:

I. ex *pluvia* GER. MEIERVS commentatione de *pluvia, existentia dei teste*, Hamburg. MDCLXXXVI. 4.

II. ex *nie* CHRIST. PHILIPP. LEVTWEIN in *theologia nisi physico-mystica dogmatico-practica; oder geistliche lehrschule vom schnee*, Norimb. MDCXCH. 8.

III. ex *fulmine et tonitru* IO. HENRIC. VON SEELEN in *diatriba de tonitru, existentia dei teste*, quæ Lubec. MDCCXXII. et locupletior ibidem MDCCXXIV. 4. exiit: IO. HENRIC. ZOPFIUS commentatione de *providentia dei fulminantis*, Essend. MDCCXXVIII. 4. ANDR. OLAV. RHYZEL in *brontologia theologico-historica*, lingua succica, Holm. MDCCXXXI. 4. imprimis PETR. AHLWARDTVS in *brontotheologie; oder vernünftigen und theologischen betrachtungen über den blitz und donner, wodurch der mensch zur wahren erkenntnis gottes und*

labentur in iis notæ et iudicii et phantasie, non
peratæ.* Omnibus scriptis, adhuc a me adductis,

FRANC. WENCESLAI BARKOVICHII *dissertatio
tia, providentia et aliis attributis divinis*, sermone
cipra, Venet. MDCCXXX. 8.**

Cartesii argumento, ab innata idea repetito, pro-
it: RVARDVS ANDALA in *syntagmate theolo-
ico-metaphysico*, Franecker. MDCCXI. 4. 10. CLAV-
s in *exercitationibus de cognitione dei et nostri*,
MDCLXXXV. 8. HERM. ALEX. ROELLVS *disserta-
religione rationali*: CHRIST. WITTICHIVS *adnota-
ad Cartesii meditationes*, Dordrac. MDCLXXXVIII. 4.
res alii Cartesii sectatores; item IO. FRID. HEVNI-
dissertatione de *demonstratione existentia dei*, Lip-
KI. PHIL. DAV. SCHROEDELIVS *commentatione,
a atheos demonstratur existentia dei ex idea a priori,
sententiam Cartesii, iure positam et vindicam*,
MDCCXXII. Fuerunt tamen permulti, qui argu-
Cartesii relicerent; nec sine merito. In recen-
tis non est, quod operam colloceim.***

imenta historica, deum existere, ita sunt compa-
quum ex historiarum monumentis, fide dignis,
n rerumpublicarumque: gentium ac populo-
tium et scientiarum atque omnium eorum, quæ
uius usum; aut commoda inuenta sunt, origines
crementa consent, ex eo colligatur, mundum hunc
initium; per consequentiam autem esse deum.
modi argumentis enarrandis versatus est laudem
comparauit ISAACVS IAQUELOTVS. Edidit *dis-
sur l'existence de dieu, ou l'on demontre cette verité
toire uniuerselle de la premiere antiquité du monde:
sutation du systeme d'Epicure et de Spinoza: par les
de diuinité, qui se remarquent dans la religion des
dans l'establissement du christianisme avec des preuues*

Y y 2

con-

isor. MDCLXXXV. p. 547.

eradis. supplement. tom. III. secs. 2. p. 36. sq.

es, qui argumentum Cartesii vel defenderunt; vel impu-
nit, diligenter recenset FABRICIVS *syllab. scriptor. de de-
religion. christian. cap. x. p. 328. sqq.*

notum? IAC. GVIL. F
indemonstrabilis, Alt
dei, a consensu gentium
AVG. HAVSENII de
MDCCXIII.

Postquam illos re
go posuerunt, ut ex
monstrarent, summu
nunc pergo, qui ipsis
eorum opiniones pro
ris sunt, quatuor eor
istino. Ad *primum*
hos dei ac religionis
mes, disputarunt. In
dine, litterarum vna c

ANONYMORVM
traité contre les athées.
Paris. MDCLXXVII. 12
gung der atheisten, deist
cuius interpretationis
entius, comes de Spon

tiue against atheism and infidelity, Londin. MDCCVI. 4. *überwundener atheiß; oder behauptung, daß ein gott sey, und daß die christliche religion grund habe, nebst dem leben eines atheißischen Engelländers*, Lips. MDCCXV. 12. *l'atheisme folie dangereuse*, MDCCCLIII. 8.

GVIL. AB ASSONLEVILLA *atheomastix; sive aduersus religionis hostes uniuersos, politicos maxime, dissertatio*, Antuerpiæ MDXCVIII. 8. quo libro tamen auctor non contra atheos, proprie ita dictos; sed religionis eiusque romanæ aduersarios atque indifferentistas disputat:

RICH. BENTLEII *folly and irrationableness of atheism*, Londin. MDCXCII. 8. liber, qui octo orationes sacras, ex instituto Boyleii recitatas, complectitur. Quintæ editioni anglicanæ Cantabrig. MDCCXXIII. 8. accessit nonus sermo.* Primum quinque tantum orationes sub titulo: *a confutation of atheism* coniunctim prodierunt, Lond. MDCXCII. 4.** Latine, interprete Dan. Ernest. Jablonsky, exiit opus hoc cum inscriptione: *stultitia et irrationabilitas atheismi*, Berolin. MDCXCVI. 8.*** et germanice ex versione Christoph. Matth. Seidelii titulo: *die thorheit und unvernunft des atheismi*, Hamburg. MDCCXV. 8.* Ostendit auctor insignem dicendi facultatem; nec mediocrem iudicandi vim; non tam ornatus autem atque elegantia; quam grauitas sententiarum argumentorumque ad atheos profligandos quidquam valet:

SAM. BIERMANNI *impietas atheistica sceptico-sceptica detecta et confutata*, cum præfatione Adam. Rechenbergii, Lips. MDCCXVII. 8. cuius libri auctor non est Samuel Biermannus, vt titulus vitiose habet; sed Sigism. Beermannus, quod ipse testatur atque addit, eo inscio, librum hunc produisse.** Exponit ille de religione quoque reuelata, iudaica

Y y 3

daica

* *biblioth. angloise tom. XI. p. 525.*

** *act. erudit. MDCXCIII. p. 392.*

*** *FABRICII bist. biblioth. part. VI. p. 519.*

* *bellische neue biblioth. tom. IV. p. 50. LILIENTHALII theol. biblioth. tom. I. p. 371.*

** *in epistola ad amicum, qua van der Harde Ionas in Carceraria examinatur, MDCCXIX. §. p. 28.*

MDLXIV. 4.

CHRIST. BREITHAVPTI *zufällige geamethode, wie ein atheiſt zu überzeugen*, Helmſt.

IO. FRANC. BYDDEI *theſes theologicæ a perſtitione, variis obſervationibus illustratæ*, le et cum adnotationibus et diſſertatione continet, Vltraiect. MDCCXXXVII. 8. *** germanice Adolph. Guil. a Gobren, ſub titulo: *Lehrſätze von dem Aberglauben*, Ien. MDCCXVII. 8. gallice cum inſcriptione: *traité de l'athéisme*, ex verſione Ludou. Philon, in lucem Christian. Fiſchero, Amſtelod. MDCCXL. 8. litteris conſignatæ ſunt, ut adparatu rerum ratione ac plano perſpicuoque ſcribendi gencommendent: *

THOM. CAMPANELLE *atheismus et contra antiebriftianismum*, qui primum MDCXXXI fol. et iterum hoc titulo: *atheismus*

---

* *deutſche acta erudiſor. rom. iv. p. 719. unſchuld.*
p. 286. LILIENTHALII *theolog. biblioth. rom. i.*

** vide ANTONII *bibliothec. hiſpan. nou. rom. i. p.*

Prologo ad religionem per scientiarum veritates contra an-
imalismum archiepiscopellisticum, Paris. MDCXXXVI. 4. Li-
 auctorem apud nonnullos in suspicionem atheismi
 * alii autem de eo pronuntiant, licet iis haud adnu-
 tis sit, qui directe numinis existentiam negent; il-
 len hominem fuisse profanum ac religionis; siue
 huini expertem. ** At vero sunt, qui benignio-
 rentiam de eo ferunt atque existimant, illum eo-
 eum atque odium aduersus impietatem prodidisse;
 autem ac sciendi cupiditate luxuriari ac quandoque
 nec ita, vt opinor, male iudicant: ***

RVCH. CANEPHII *atheomachie, ou refutation des er-*
reurs impietez des atheistes, libertins, ceter. Geneu.
 XL. 8. *

L'YERY CHARLETONI *darkness of atheism, expelled by*
of nature, London. MDCLII. 4. **

RI CHARRONII *trois veritez contre tous athees,*
es, iuifs, mahometans, heretiques et schismatiques,
 MDCXV. MDCXL. 4. MDCXV. 8. Pro quibus auctor
 nat. tres propositiones sunt: vnum deum colendum:
 ligiones christianam vnam: inter christianas ro-

Yy 4

manam

lli sint, REIMMANNVS *hystor. atheism. p. 378.* indicat.
 rum numero sunt: LA CROZE in *ensret. sur diuers suites*
oivre p. 382. BVDDEVS *thesib. de atheism. cap. I. p. 132.*
 itit FABRICIVS *syllab. scriptor. de veritate religion. christian.*
 XII. p. 341. De ipso opere, quod rarum est, addantur: STAV-
 act. *litter. fascicul. II. p. 38. 96. sq. et introducit. in notisiam*
sser. cap. IX. §. 9. cum adnotationibus: CYPRIANVS vna Cam-
le p. 62. sq. QVETIF ET RICHARD de scriptorib. ordin. prædi-
tom. II. p. 514. LILIENTHALIVS theolog. bibliob. tom. I.
 2. BRUCKERVS *hystor. critic. philosoph. tom. V. p. 107. sqq.*
 ERVS in *den nachrichten von raren buchern, tom. II. p. 204.*
 TIVS *cat. libror. rarior. p. 166. auctor des unparsbeyßschen*
ebecar. p. 285. FABRICIVS hystor. bibliob. pars. III. p. 470.
schriben von einer hellischen bibliob. volum. VII. p. 512. NI-
 ONIVS *memoir. tom. VII. p. 80.*
cat. log. bibliob. bodleian. pars. I. p. 133.
 p. 156.

RADVLPH. CVDWORTH *true intellectu
uniuerſe*, Londin. MDCLXXVIII. fol. *** quod
ex anglicano in latinum adcurate atque eleg
atque eruditiffimis adnotationibus diſſertati
ſtrauit Io. Laurent. Moſhemius, Ien. MDCCX
ponitur in eo docte veterum philoſopho
ac ſtultitia illorum impugnatur, qui deu
ſumunt. Epitomen eius elegantem fecit
que anglice edidit ſub titulo: *a confutati
and philoſophy of atheiſm*, ceter. Londin. MD
voluminibus: **

DAVID. DERODONIS *lumiere de la v
athee*, Geneu. MDCLXV. 8. Tigur. MDCLXX
ſub titulo: *wiederlegter atheismus*, Brunſuic

IOANN. DOVE *confutation of atheiſm*, 1

---

* tertiæ propoſitioni IVNIUS oppoſuit volumen, c
*amiable confrontation de la ſimple verité de dieu
rures ſainces, avec les liures de my. Pierre le
Batau. MDXCIX. 4.*

** in recueil de diuerſes pieces ſur la philoſophie, la
l'hiſtoire, ceter. Amſtelod. MDCCXX. anglice
diit Londin. MDCCXVII. 8. Exſtat etiam a

PHILIPP. FABRI, fauentini, quatuor *disputationes contra atheos*, Venet. MDCXXVII. 4.

MART. FOTHERBY *atheomastix*, Londin. MDCXXII. fol. quod opus pluribus libris debebat constare; duo autem priores tantum editi sunt. Altero eorum, deum esse, probatur ex communi voce naturæ et consensu hominum gentiumque omnium et ætatum: altero ex artibus, quæ nos ad deum, tamquam omnium causam et finem adducant, cuiusmodi argumenta auctor diligenter atque erudite persequitur: *

CHRIST. FRANKII *atheus conuictus*, Kilon. MDCLXXII. 4.

IO. VLRICI FROMMANNI *atheus stultus; siue stultitia atheismi ex sacra scriptura, probatissimis et recentioribus auctoribus sub examen vocata et defensa*, Tubing. MDCCXVI. 4. liber, qui multo studio exaratus; nec sine utilitate legendus est, ac quo variæ adnotationes historicæ de atheismo continentur: **

GEORGII GENGELLII *euerfio atheismi; seu pro deo contra atheos libri duo*, Brunsberg. MDCCXVI. 4. ***

THEOPHILI GROSGEBAVERI *praeservatif wider die pest der heutigen atheisten*, Erfurt. MDCLXII. 8. Rostoch. MDCLXVII. 8. et adhuc sæpius cum aliis eius scriptis, Francof. MDCLXXXII. 8. Lipsi. MDCCIX. 8.

MARTIN. GRVLICHII *religionspættter; oder der besiegte atheist*, Dresd. MDCCXXXIV. 8.

IOACH. LANGII *caussa dei et religionis naturalis aduersus atheismum, et qua eum gignit; aut promouet, pseudophilosophiam veterum et recentiorum, praesertim stoicam et spinozianam, e genuinis verae philosophiae principiis methodo demonstratiua adserta*, Hal. MDCCXXIII. 8. vbi veluti systema omnium eorum exhibetur, quæ aduersus atheos disputari solent: *

Y y 5

10.

* plura de opere hoc habentur apud FABRICIVM *Syllab. scriptor. de veritat. religion. christian. cap. VIII. p. 308.*

** *unschuld. nachricht.* 1716. p. 1254. LILIENTHALII *theol. biblioth. tom. I. p. 229.*

*** *unschuld. nachr.* 1716. p. 841.

* *auserlesene theol. biblioth. part. I. p. 62.*

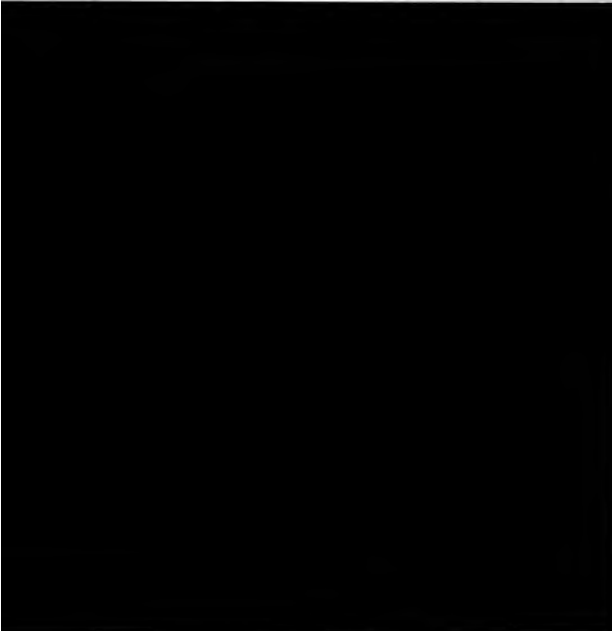
CAPIT. V. SECT. V. DE SCRIPTIS

9. O. LASSENI *arcana politico - atheistica; oder politische Geheimnisse vieler hin und wieder heutiges tages einreisenden tigen atheisten*, sine mentione loci, MDCLXV. MDCLXXI. MDCLXXVI. MDCXCIII. MDCCIII. MDCCXVII. 12. et Ham. XCVI. 12. * et besiegte atheisterey, darinn aus beil. ist behauptet: theils auch aus der natur und gesammtheit erwiesen wird, daß die heilige schrift gottes wahrhaftig ein gott: die seele der menschen unsterblich, ca. nburg. MDCLXXIII. 8. et sine loci mentione MDCXCIII. quibus libris magis oratoris; quam philosophi inquit elucet:

10. GEORG. LEVCKFELDII *versubrerischer atheismus*, Francof. MDCXCIX. 8. opus non singularis dignitatis ad methodum paræneticam adcommodatum, quo in docetur, atheismus ex vita aulica, militari et ciuili, veluti ex triplici fonte, manare:**

VALENT. ERN. LOESCHERI *praenotiones theologiae contra naturalistarum et fanaticorum omne genus, atheistas, indifferentistas, antiscripturarios crassos et falsos*, Vitemberg. MDCCVIII. 4. MDCCXII. CCLII. 8. *** quarum supra * mentionem feci:

LAVR. MAGALOTTI *lettere familiari in materia di ateismo contro gli atei*, Rom. MDCCXIX. **

MARINI MERSENNI *impietè des deistes et des plus libertins decouverte et refutèe par raisons de theologie philosophie*, Paris. MDCXXIV. 8. duobus voluminibus, operi adiungi possunt eiusdem *questiones in genesin, adcurata textus explicatione*, Paris. MDCXXIII. fol. ob causam, quia in volumine hoc athei et deistæ immanantur; ita tamen, ut auctor, numerum atheorum nimis excedendo, multos in istorum ordinem adscripserit, qui ad non pertinent, atque intellectus pariter ac voluntatis eccllilitatem, præsertim credulitatem, prodiderit: *

HENRIC. MORI *dialogi diuini de attributis et prouidentia dei*; item *antidotus aduersus atheismum* ac quædam alia præ: **

10. MULLERI *atheismus deuictus, das ist, ausführlicher abt von atheisten, gottesverachtern, schriftschändern, religionspötern*, ceter. Hamburg. MDCLXXII. 4. Francof. CLXXXV. 4. opus laudabile ac lectione dignum; vitio tamen minus expers. Quæ auctor iam antea dixit, ea postea sine necessitate sæpe repetit. Multos in atheis merat, qui a culpa atheismi, proprie ita adpellati, reperi sunt. Arma aduersus eos, qui deum esse, negant, scripturis diuinis sumit et res narrat vel ambiguas; falsas: ***

CHRISTIAN. NEUBAVRI *Widerlegung der atheisten*, em. MDCXCII. 8. liber, qui ordine atque adcurata rem expositione caret. Nec hoc mirum est, quum auctor rerarum non satis peritus; nec a syncretismo atque anoparadoxorum plane alienus fuit: *

SEBAST. NIEMANNI *atheus refutatus et ad veram religionem conuersus*, Ien. MDCLXVIII. Disputatio est academica,

ide NICERONII *memoires pour seruir a l'histoire des hommes illustres dans la republique des lettres*, tom. XXXIII. p. 146. in eiusdem *operibus philosophicis*, quæ duobus tomis Londin. MDCLXXIX. fol. prodierunt.

confer MOLLERI *Cimbr. litteras*. tom. III. p. 506. LILIENTHALII *schol. biblioth.* tom. I. p. 226.

auctor litteras tantum nominis sui C. N. B. id est, *Christian. Neubaur Bremenfis*, titulo adscripsit. Plura de libro eius habes REIMANNYS *catalog. biblioth. schol.* p. 1082.

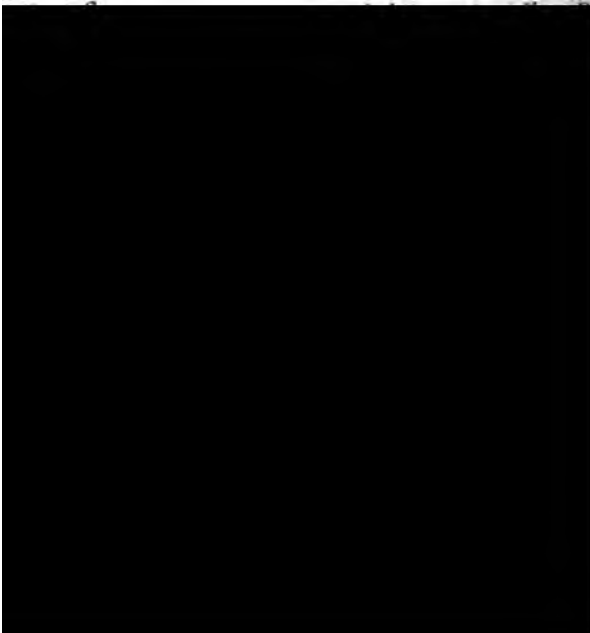

CAPIT. V. SECT. V. DE SCRIPTIS

ica, quæ non præfidi *Niemanno*; sed respondentem
uitur: *

SAM. PARKERI *disputationes de deo et providentia*
MDCLXXVIII. 4. Oxon. MDCCIV. 4. qui in scri-
his principem locum obtinuit. Exhibet cum
m demonstrationem, deum esse, mundi huius fa-
em; tum solidam confutationem Epicuri, Ariste-
bbesii, Cartesii, scepticorum atque academicorum
ituntur, omnia reddere incerta; præterea autem d-
num inter philosophos, præsertim græcorum anti-
vlli ac quales athei fuerint. ** Protulit etiam pa-
s in lucem: *tentamina physico-theologica de deo*, Le-
CLXV. 4. duobus libris, quorum altero de exist-
aduersus atheos et epicureos ex ipsis illorum prin-
utatur: altero de eiusdem essentia et attributis
n hominum profanorum ac christianorum docu-
eritur:

IO. GVIL. PETERSENII liber: *der allen sech-*
nbabrende vnd sich selbst rechtfertigende gott, das i-
s aus dem licht der natur, daß ein gott sey vnd daß d-
erblich cet. auf veranlassung einer gottlosen schrift.
nlich auf öffentlicher canzel in Magdeburg von ein-
uenden hingeworfen ist, klarlich dargethan, MDCC:

ELIANI *magni* opusculo de atheismo Aristotelis: * in
sione de Aristotele atheo et aperto religionis hoste: ** in
tatione mea de atheismo Aristotelis:*** quibus addantur
 ationes: ZACH. GRAPPII, *an Aristoteles fuerit atheus,*
 ih. MDCCIII. IACOB. BRÜCKERI de *Stratonis lampsa-*
theismo,* cuius ideo mentionem iniicio, quia Strato
 lebris philosophus peripateticus fuit. Principia, qui-
 heismus *stoicorum* dogmaticus nititur, recentior: IACOB.
 CASIVS de *stoica mundi exustione *** atque alii. ***
 us atheis adnumeratur, quod providentiam diuinam
 erit; sunt tamen, qui causam eius agunt. Plura
 erunt scripta contra recentiores atheos, speciatim:

I. contra Andr. Casalpinum

ICOLAI TAVRELLI *alpes casa; seu Andree Casalpinus*
rosa et superba dogmata, discussa et excussa, Venet.
 DL. MDXCIII. 4. Francof. MDXCVII. 8. *

II. contra Bened. Spinozam

IACOB. BATALERII *vindicia miraculorum, per qua di-*
religionis et fidei christiana veritas olim confirmata fuit,
fus profanum auctorem tractatus theologico-politici,
 elod. MDCLXXIV. 12.

IVIL. BLYENBURGII *wederlegging de zede-kunst van*
sa, Dordrac. MDCLXXXII. 4. **

IO. BREDENBURGII *eneruatio tractatus theologico-*
ci, una cum demonstratione geometrico ordine disposita,
non sufficiens, cuius effecti contraria predictus
atus unice innititur, Rotterdam. MDCLXXV. 4. scriptum
 luculen-

ut in variis eius opusculis, Vienn. MDCLXIII. editis: conf. BONO-
 RO. *bibliothec. scriptorum capucinarum* p. 242.

B. WII. *obsequium. balenf.* p. 209.

WIG. *academic.* p. 197.

CH. ELHORNII *amplius. litterar. rom. XIII. p. 311.*

stoica mundi exustione differt. XIII. XIV. p. 166.

le BVDDEI *analect. histor. philosophic.* p. 340. sqq. et adde

LUTERI *idem theolog. stoica.* Lugd. Batav. MDCCXXVI.

B. AELII *diction. voce. Casalpinus.* Ipse Taurellus atheismi
 culatus est; pro eo autem FEVERLINVS *Taurellum defensum*
 orimb. MDCCXXXIV. 4. scripsit.

OMASII *monatsgespräche* 1688. p. 341.

rit, num inter ph
res, vlli ac quales
rvs in lucem: te
MDCLXV. 4. duol
dei aduersus athe
disputatur: alterc
dum hominum j
differitur:

IO. GVIL. P
*offenbarende vnd
weis aus dem licht
vnsrer blich cet. auf
heimlich auf offen.
scheuenden hingew
ita compositus, vi
nius addictus fui
confutauit, malit
iniurioso, et alii
lob des ewigen got
eines bösen mensch
CKIUS in den ges
mensch heimlich an
geworfen; MDCCXI*

TRI IENSII examen philosophicum sextæ definitionis primæ ethices Benedicti de Spinoza; siue prodromus duersionum super unico veterum et recentiorum atheo-argumento, nempe una substantia. Dordrac. MDCXI. VII. 4.
JANCI SCI LAMY nouuel atheisme renuersé, ou résistau système de Spinoza, tirée pour la pluspart de la conce de la nature de l'homme, Paris. MDCXCVI. 12. qui non immerito laudatur: *

IGNERIA MANSVELT scriptum posthumum aduersus num theologico-politicum, Amstelodam. MDCLXXIV. 4.

D. MELCHIORIS religio eiusque natura et principium; istola, qua ad examen vocatur tractatus theologico-politico. Ultraiect. MDCLXXII. 8.

ENR. MORI epistola, quæ breuem tractatus theologico-î confutationem complectitur et duarum præcipuarum in spinoziani columnarum confutatio: **

D. MUSAËI dissertatio, cuius inscriptio est: tractatus gico-politicus, quo auctor quidam anonymus, conatub, demonstratum inuit, libertatem philosophandi, hoc doctrina religionis pro libitu iudicandi, sentiendi et di, non tantum salua pietate et reipublica pace possi confed eandem, nisi cum pace reipublica ipsaqu: pietate, non posse, ad veritatis lancem examinatus, Ien. XXIV. 4. qua impia Spinozæ commenta tam feliciter exit tamque acri iudicio confutauit, vt inter principius aduersarios omni iure locum tueatur: ***

ERNARD. NIEVWENTYT gronden van zekerheit, of gte betoogwize der wiskundigen, ceter. quod scriptum a Spinozam post auctoris obitum cura Iacob. von O. a. elod. MDCCXX. 4. prodiit:

ISAACI OROBII certamen philosophicum propugnata ve- s diuina ac naturalis aduersus Io. Bredenburgii princi- pia,

cbeuregna tom. II. p. 101. journal des sauaus MDCXCVII.

72. Epitome scripti huius est in refutation des erreurs de inosa, antea memorata, p. 111.

tant in eiusdem scriptor. philosoph. tom. I. p. 561. et 615.

de COLERVM vir. Spinoz. p. 139. et IENICHEN byter. spino- isini leenbofsiani p. 68.

etiam germanice prodit:

MATH. HARBERT *deism examined a
answer to a book intituled, tractatus de*
Londin. MDCXCVII. 8.

HENRIC. HORCHII *investigationes et
gines rerum ex deo, contra Bened. de Sp*
MDCXCII. 4. *archetypus; sive scrutinium u*
corporea ex consideratione dei, tamquam u
nec non compendium spinosismi confuta
MDCCXIII. 4. *** *et invisibilia dei in rebus*
facta visibilia contra Spinosam, Marpurg. 2

10. HOWE liber, cui titulus; *the limits*
MDCCL. 8. ideo adducendus, quia scripti
impietatem confutasse, traditur. **

ISAAC. LAQUELOTTI *dissertationes sue de*
quas supra laudavi; hoc eundem loco, et
quoniam istis contra Epicurum ac Spinosam

---

quam BREDENBURGIO animus esset, spinosam
logico politicum refutare, antea huius principia
strationis reddegit hancque. Cuiusmodi sententiam
sententiam suam de ea ferret; qui tamen, de
istam descripsit atque de ea beneficiis suis

PETRI YVON liber, inscriptus: *l'impiété convaincue par deux traités, dont le premier établit clairement l'existence de Dieu, comme la première et la plus certaine de toutes les vérités, et le second contient la défense de l'écriture sainte par une réfutation du livre de Spinoza, nommé traité théologique politique*, Amstelod. MDCLXXXI. 8. *

Præter iam enarratos scriptores, alii ad Spinozam con-
victum operam adhibuerunt; quibus tamen singularem
operam assignandum esse, puto, quia in suspicionem, non
in infirmam; impietatis Spinozæ adprobata; aut
de impugnata inciderunt. In his numerantur:

FRANC. CUPERVS ob *arcana atheismi reuelata*, quæ
hic recensui:

GVIL. DEVRHOFIVS, qui quum in lectionibus theo-
logicis Spinozam confutavit, solidam disputandi rationem
se sequutum esse, nonnulli putant; ** ab aliis autem
certamen vocatus ac spinozismi adcusatus est, utpote
statuerit, deum solum vi præditum esse, aliquid effi-
cendi: mundum ab æterno atque in momento productum
esse: unicam tantum substantiam intelligentem in omni-
bus hominibus inesse, ac præter hæc, adprobaverit alia,
Spinozæ dogmatibus non longe remota. Num aduer-
sus sententias eius recte semper adsequuti; nec, adfecti-
onis animi adducti, perverſe interpretati sint? contro-
versie huius bene periti diiudicent: ***

IO. TOLANDVS, qui itidem scripsit contra Spinosam;
opus tamen in singulari opere: *

NATAL. ALBERTVS VERSEVS, cuius exstat scriptum
ius tituli: *l'impie convaincu, ou dissertation contre Spino-*

Zz 2

fj

acc. eruditor. MDCXC. p. 345. *histoire des ouvrages des auteurs*
MDCLXXXIX. decembr. p. 165. *bibliothèque univ. som.* xxiii.
p. 328.

cf. eruditor. MDCLXXXIV. p. 410.

vide **COLERI** vitam Spinozæ p. 154.

de ipſo certamine hoc plura dixi in *der einleitung in die religions-*
streitigkeiten außer unserer kirche, pars. III p. 924 adde **REIM-**
MANNI *hystor. atheismi* p. 480.

quæ contra Spinozam litteris mandavit, ea parte IV. et V. *epistola-*
rum, anglice sub titulo: *letters to Serena* Londin. MDCCIV. 8.
editarum, continentur.

et Socinianismus tuto præuertuntur, Amstel

IACOB. STAÄLKOPFII *animaduersion*
initionem secundam partis primæ ethices S
MDCCXXIV. 4.

LAMB. VELTHVYSII *tractatus de cultu*
gine moralitatis, oppositus tractatui theologi
posthumo B. d. S. ***

IO. IOACH. WEIDNERI *dissertatione*
nosa, religionem exigente, Rostoch MDC
homine Spinoza, religionem experiente, ibid

CHRISTOPH. WITTICHII *anti-Spin*
ethices Benedicti de Spinoza et commentari
attributis, Amstelodam. MDCXC. 4. et be
von Poot, Amstelod. MDCXCV. 4. quem
libri notissimi: suite de la vie de Philopate
spinozismi adducere voluit atque aliis p
scriptum hoc eo tantum consilio composu
consuleret; non defuerunt autem, qui ca
sisterent: *

---

* est etiam in libro, cuius titulus est: *refusatio*
de Spinoza p. 395. Legantur de Orobio et
præter BÆLIUM et auctorem *der heilsichen*

PETRI YVON liber, inscriptus: *L'impieeté conuaincuë en deux traitez, dont le premier établit clairement l'existence de dieu; comme la première et la plus certaine de toutes les vérités, et le second contient la défense de l'écriture sainte par l'entière refutation du liure de Spinoza, nommé traité theologique politique*, Amstelod. MDCLXXXI. 8. *

Præter iam enarratos scriptores, alii ad Spinozam confutandum operam adhibuerunt; quibus tamen singularem locum assignandum esse, puto, quia in suspicionem, non plane infirmam; impietatis Spinozæ adprobata; aut ieiune impugnata; inciderunt. In his numerantur:

FRANC. CUPERVS ob *arcana atheismi reuelata*, quæ supra recensui:

GVIL. DEVRHOFFVS, qui quum in lectionibus theologicis Spinozam confutauit, solidam disputandi rationem eum sequutum esse, nonnulli putant; ** ab aliis autem in certamen vocatus ac spinozismi adcusatus est, utpote qui statuerit, deum solum vi præditum esse, aliquid efficiendi: mundum ab æterno atque in momento productum fuisse: unicam tantum substantiam intelligentem in omnibus hominibus inesse, ac præter hæc, adprobauerit alia, a Spinozæ dogmatibus non longe remota. Num aduersarii sententias eius recte semper adsequuti; nec, adfectibus animi adducti, peruerse interpretati sint? controversiæ huius bene periti diiudicent: ***

IO. TOLANDVS, qui iidem scripsit contra Spinosam; minus tamen in singulari opere: *

NATAL. ALBERTVS VERSEVS, cuius exstat scriptum huius tituli: *L'impie conuaincuë, ou dissertation contre Spino-*

Zz 2

js

act. eruditior. MDCXC. p. 345. *histoire des ouvrages des sauns*
MDCLXXXIX. decembr. p. 165. *bibliothèque uniuers.* tom. XXIII.
p. 328.

* *act. eruditior.* MDCLXXXIV. p. 410.

** vide COLERI *vitam Spinozæ* p. 154.

*** de ipso certamine hoc plura dixi in *der einleitung in die religions-freistigkeiten unserer kirche*, part. III p. 924. adde REIM-MANNI *histur. atheismi* p. 489.

* quæ contra Spinozam litteris mandauit, ea parte IV. et V. *epistolarum*, anglie sub titulo: *letters to Jeremia* Londin. MDCCIV. 8. editarum, continentur.

quia in lucem emittit horum; in incip
 zismus im iudenthum; oder die von dem be
 und dessen geheimen kabbala vergatterte we
 MDCXCIX. 8. eoque disputauit non solum
 Germanum; siue Io. Petrum Speerthium
 iudæum; sed etiam aduersus Spinozam; mu
 late; quam ex animo. Eas solent pro
 quæ spinozismum sapiunt, deum videlicet
 esse substantiam: ex nihilo nihil fieri: **
 non dubitauit, adfirmare, omnes antiquæ
 spinozistas, in *elucidario cabbalistico*, Ron
 Berolin. MDCCVL 8. *

* BAEII nouuell. de la republ. des j. MDCXXX
 COLERVS visa Spinoza p. 246. *memor.*
 MDCLXXXI.

** nouuelles de la republique des lettres MDCXXXI
 REIMMANNI *hystor. atheismi* p. 191. DAN.

*** de libro hoc rariori legantur: *history of the*
 MDC. p. 76. REIMMANNVS in *der historie des*
 p. 621 *catalog. biblioth. theol. p. 1049. hystor.*
 Addantur: WOLFII *hiblioth. ebr. volum. 1. p. 8*
nachricht von den jüdischen *Wissenschaften* p. 21.

- IACOB. WITTICHIVS, cuius *disputatio philosophica de natura dei*, Duisburg. MDCCXI. licet Spinozæ sit opposita; hæc tamen conscripta est, ut auctorem suum in Spinozismi suspensionem adduxerit ac multas turbas in Belgio excitauerit. Inter aduersarios eius princeps extitit ANTON. DRIESSENIUS, quumque WITTICHIJ defensio haud negligeretur, vtriusque partis varia scripta exierunt. Inter illa locum tenent: DRIESSENIJ *epistola ad Honertum, quæ petitur solutio quarundam difficultatum, notarum aduersus Wittichij disputationem de natura dei, a Honerto laudatam; nec non animaduersiones in Wittichij responsiones ad scrupulos quosdam, illi propositos*, Groning. MDCCLXVIII. 4.
- T. H. VAN DEN HONERT *representatio, cur ad criminationes, quibus Driesseus Wittichium ob habitam de natura dei disputationem a cathedra groningana arcere, conatus est, nihil responderit, cui scripto ipsa WITTICHIJ disputatione de natura dei addita est*, Lugdun. Batavor. MDCCXVIII. 4.
- WITTICHIJ *absterfio calumniarum, quibus eius disputatione de natura dei non ita pridem inquinata fuit a Driesseus*, Lugd. Batav. MDCCXVIII. 4.
- DRIESSENIJ *dissertatio Wittichij disputationi de natura dei opposita, qua difficultates, aduersus disputationem motæ, vindicantur et urgentur*, Groning. MDCCLXVIII. 4.
- eiusdem *responsionum wittichianarum refutatio; cum alloquio ad ipsum Wittichium* ibidem MDCCXVIII. 4.
- eiusdem *alloquium alterum ad lectorem orthodoxum, aduersus representationem Honerti alteram*, ibidem MDCCXVIII. 4.
- eiusdem *alloquium ad ecclesiam belgicam, in breui tabella disputationem Wittichij de natura dei exhibens*, ibidem MDCCXVIII. 4.
- vindicatio nominis atque orthodoxie wittichianæ a calumniis atque iniuriis driesseianis, ex ipsa Wittichij disputatione de natura dei eruta atque ex etis responsionibus confirmata*, auctore Gr. V. cum breviori responsione HONERTI, Lugd. Batav. MDCCXVIII. 4.
- DRIESSENIJ *responsio ad vindicationem Gr. V.* Groning. MDCCXVIII. 4.
- Præterea prodiit: *difficultas maxima orta ex concatenationibus idearum, quas lac. Wittichius concinnauit in disputatione sua de natura dei, cuius difficultates perscrutari; nec non simul axioma spinosificum primum: res, quæ inter se nihil commune habent, una alterius causa esse nequit, penitus subuertere*

subvertere voluit G. VAN EWYCK, Lugd. Batav. MDCCXIX. 4. Ipsa WITTICHII *disputatio de natura dei*, de qua disceptatum est, iterum lucem adspexit cum *absterfione calumniarum contra Driesenium*, MDCCXVIII. 4. et cum IO. FRANC. BVDDEI *epistola et iudicio facultatis theologicae et philosophicae ienensis*, Ien. MDCCXX. 4. Exstat quoque eius dissertatio *de essentia et existentia dei*, Lugdun. Bat. MDCCXVIII. Controversiae huius caput spectat, ad dogma in se falsum, *res quae nihil inter se commune habent, unam alterius causam esse non posse*, quod Wittichius adprobavit; aduersarii autem, quum recte putarent, niti isto spinosismo, huius Wittichium suspectum esse, argumentati sunt non inaniter.* Quodsi eos adiungam, qui spinosismum profligarunt, non singulari opera; sed data occasione, quum praecipue alia argumenta persequerentur, me haud quidquam, a seripione hac alienum, pertractaturum esse, puto. Sunt isti secundum litterarum ordinem sequentes: RYARD. ANDALA in *apologia pro vera et saniore philosophia*, Franec. MDCCXVIII. qua causam agit philosophiae cartesianae ac simul contra Spinozam disputat: ** PETR. DAN. HVETI-

substantiam, refellat: * MICHAEL LE VASSOR libro *de la veritable religion*, Paris. MDCLXXXVIII. 4. GER. DE VRIES in *exercitationibus rationalibus de deo*. Referri etiam huc possunt dissertationes: 10. HENRIC. MÜLLERI de *mira- culis aduersus Spinozam*, Altdorf. MDCCXIV. ANDR. LUDOV. KOENIGSMANNI de *persuasione prophetarum per signa contra Spinozam*, Kilon. MDCCAL. FRID. ERNEST. MEISII de *resurrectione christi contra Spinozam*, Siluf. MDCCXI. IACOB. STAALKOPFII *oraculum paulinum actor*. XVII, 28. *ab impiis detorsionibus Hobbesii et Spinoza vindicatum*, Gryphisw. MDCCVII. ** item commentatio 10. FRANC. EYDDEI de *veritate resurrectionis christi contra impios quorundam*, *speciatim Ben. de Spinoza obiectiones adserta*: *** 10. CONRAD. DÜRRII *oratio de libertate philosophandi*, præsertim in religionis negotio, contra Spinozæ tractatum *theologico-politicum*. Pertinet præterea quodam modo ad locum hunc: VOLCKM. CONRAD. POPPO *spinozismus detectus; oder vernünftige gedanken von dem wahren unterschied der philosophischen und mathematischen methode*, Vinar. MDCCXXI. 8. * Libri inscripti: *refutation des erreurs de Benoit de Spinoza*, ceter. mentionem omitto, quia supra ista facta est. **

III. contra Thom. Hobbesium

eiusque libros de *ciue* et *leuiathan* hæc scripta in lucem prodierunt: ROBERT. FILMERI *observationes de origine dominii*; quæ tamen non solum Hobbesio; verum etiam

Z z 4

Miltono,

* *acta eruditior*. MDCCXCV. p. 393. MDCCXCVI. p. 395. *histoire des ouvrages des sauaus* MDCCXCVI. p. 314.

** habetur etiam dissertatio hæc *bibliothec. bremens.* tom. III. p. 470.

*** *meditation. sacrar.* decad. p. 47.

* præsertim, quæ cap. 4. p. 39. habentur.

** quæ contra Spinozam prodierunt, scripta recensentur: in COLERI *visa Spinoza* p. 133. IENICHII *hisor. spinozismi leenbosian.* p. 58. EYDDEI *thesib. de atheismo et superstition.* cap. I. § 26. p. 171. FABRICII *delect. argumtor. et syllab. scriptor. de veritate religion. cristian.* cap. 13. p. 357. et *biblioth. græc.* volum. VII. p. 120. NICERONII *memoires pour servir a l'histoire des hommes illustres dans la republiq. des lettres* tom. XIII. p. 48. MASCHII *verzeichniss der erheblichsten freigeistlichen schriften* p. 142. BAE- LII *diction. histor. critic.* voce: Spinoza.

Milano, Grotio et Huntono oppositæ sunt, Londin. MDCLII. 4. et MDCLXXIX. 8. anglie: ALEXAND. ROSÆI *animaduersiones in Hobbesii leuiathanem*, MDCLIII. 8. anglie: GUILV. EVCY *observationes in duo priora capita leuiathanis Hobbesii*, Londin. MDCLV. anglie: eiusdem *observationes, censura, confutationes variorum errorum in leuiathane*, Londin. MDCLXII. 4. itidem lingua anglicana et *observationum pars altera*, Londin. MDCLXXXIII. anglie: 10. BRAMHALLI *defensio veræ libertatis actionum humanarum ab antecedenti et extrinseca necessitate*, Londin. MDCLVI. et Dublin. MDCLXXXVII. fol. sermone anglicano: eiusdem *castigationes ultimarum Hobbesii animaduersionum de libertate et necessitate*, cum adpendice, cuius titulus est: *captura leuiathanis*, Londin. MDCLVIII. 8. et Dublin. MDCCCLXXVII. fol. eadem lingua, ad quem librum HOBBSII *responsio*, Lond. MDCLXXXII. 8. prodiisse, perhibetur: GEORGII LAWSONI *examen partis politicæ leuiathanis hobbesiani*, Londin. MDCLVII. 8. anglie: ROBERT. SCHARROCKII *liber de officiis secundum naturæ ius*, Oxon. MDCLX. 8. ac cum notis Samuel. Reyheri, Goth. MDCLXVII. 12. GISERT. COCCOVII *iudicium pro lege et imperio: sive dissertationes*

CLARENDON, *brevis conspectus errorum, ecclesie et civili regimini perniciosorum, qui continentur in leuiathane Hobbesii*, anglice editus Londin. MDCLXXIV. 8. Oxon MDCLXXVI. 4.*
 10. SHAFTO *magna natura lex sui ipsius conservandi, examinata, adserta et vindicata contra abusus, illi suppositos a Hobbesio*, Londin. MDCLXXIII. 8. anglice: GVIL. HOWELII *spiritus prophetia; sive tractatus, Hobbesio oppositus, ad probandum, christum eiusque apostolos fuisse prophetas, contra leuiathanem et anonymi librum de humana ratione*, Londin. MDCLXXIX. 8. anglice. Quibus scriptis adnumerari debent:
 VIN. PERRONETI *disquisitiones, perinentes maxime ad res spirituales*, Londin. MDCCXL. 8. anglice: liber, qui inscriptus: *leuiathan hareticus*, iidem anglice, memoratur: ADAM. RECHENBERGII *euangelia Thomae Hobbesii*, Lips. MDCLXXIV. 12.
 OTTON. MENCKENII *dissertatio de Thom. Hobbesii epicureismo*, Lips. MDCLXVIII. Nec defuerunt, qui, data occasione, in Hobbesium eiusque falsas ac perniciosas sententias animadversionem censoriam in scriptis suis exercuerunt, RYD. quippe CVDWORTHVS in *systemate intellectuali*: SAM. PARKERVS *disputationibus de deo et providentia divina*: ROBERT. SCHARROCKIUS libro de *finibus virtutis christiane*: SAM. RACHELIUS libro de *iure natura et gentium*: IO. ADAM. OSIANDER tractatu de *typo legis naturae*, atque alii, quorum nonnulli iam supra a me commemorati sunt: **

IV. contra Matth. Knutsium

10. MVSÆVS in *der ableinung der ausgesprengten abscheulichen verleumdung, ob were zu lena eine neue secte der so genähnten gewissen entstanden*, cuius libri duæ editiones lenæ MDCLXXV. 4. prodierunt earumque posterior locupletata fuit ac præter alia, ipsæ Knursii schedæ, quarum antea mentionem feci, accesserunt,*** ac VALENT. GREISSIN-

Z z §

GIVS

* LILIENTHALII *theolog. biblioth. tom. 1. p. 200.*

** syllabus eorum, qui Hobbesium impugnarunt, habetur in eiusdem *vita*, Carelopol. MDCLXXXI. edita, p. 96. sqq. in *bibliotheca iuris imperantium quadripartita* p. 72. et in MASCHII *verzeichniss der erbbüchlichen freigeistlichen schrift.* p. 87. 1q.

*** FABRICII *hister. biblioth. parz. IV. p. 477. LILIENTHALII theol. biblioth. tom. 1. p. 219.*

aarden, Amstel

TAC. HAI. V

ricus van Leenko

Amstelodam. M

Den ingebec

van Leenhof, ve

aarden, Trai. ad

IO. CREYGT

christenen vyt go

aarden van fr. v

IOANN. D'O

stelodam. MDCCI

EVSEBII PH

Leenhof ouer sin

Amstelod. MDCC

fium produissent

dit: den hemel c

mituerstand en vo

aduersariis suis h

productum est et

qualia sunt:

FLORENTIN

TAC. HAI. VANDEN HONERT *tweede brief van den heer F. van Leenhof wegens de redenkundige aanmerkingen door E. D. M. Amstelod. MDCCIV. 8.*

IO. CREYGHTONII *korte aanmerkingen op den hemel op aarde, opgeheldert van den neeuwen van misuerstand en vooroordeelen door F. Leenhof, Franeck. MDCCIV. 8.*

FRID. LEENHOFII *korte antwoord op de brief van 'de heer T. H. van den Honert wegens de redenkundige aanmerkingen, Zwoll. MDCCIV. 8.*

TAC. HAI. VAN DEN HONERT *derde brief, of weder antwoord op het korte antwoord van den heer F. van Leenhof, wegens de redenkundige aanmerkingen, Amstel. MDCCIV. 8.*

FRID. LEENHOFII *korte antwoord; siue brevis responsio, paullo ante memorata; nunc autem litteris iterum descripta cum animaduersionibus quibusdam Leenhofii ad Honerti adductam epistolam tertiam, Zwoll, et Amstelodam. MDCCIV. 8.*

TAC. HAI. VAN DEN HONERT *vierte brief an den heer F. van Leenhof, waarin bewezen wordt, dat zyn hemel op aarden vyf Spinozaschriften is opgemaakt, Amstel. MDCCIV. 8.*

EIVSDEM *vynde brief an den heer F. van Leenhof, wegens synen hemel op aarden, waarin de nistigheid van de aantekeningen op de redenkundige aanmerkingen, en van syn vernederde korte antwoord ontdekt en aangewezen wordt, Amstel. MDCCIV. 8.*

IO. D'OYTREIN *adpendix adnotationum eius necessarium in librum belgicum: de eenige gereformeerde waarheid, opgesteld en uitgegeuen door het collegie, hetwelke men den naam geeft van bebben.*

Artikelen tot satisfactie van de cerm. kerkenraad van Zwolle, voorgesteld aan Fr. van Leenhof en by syn E. ondertekent, wegen syn uitgegeuen boeken, genaamt den hemel op aarden, desselfs obbelclering en korte antwoord, Zwoll. MDCCIV. 4.

IO. SLVITERI *ouereenstemming tuschen den heer Fr. van Leenhof en Spinoza en Philopater, Amstelodam. MDCCIV. 8. qui liber continet articulos inquisitorios, Leenhofio a classe suolensi propositos: Leenhofii responsiones ad hos arti-*

articulos, ac necessarias animadversiones ad responsa hæc, eo confilio ab auctore iuris publici factas, vi prospiceret poematibus, quæ non sine irrisione in causa leenhofiana scripserat. Prodierunt ista coniunctim una cum quibusdam aliis, atque in his cum eo, quo Leenhofus se defendit, sub titulo: *verscheyde gedigten, soo vor; als tegen van Leenhof en synen hemel op aarden*, Amstelodam MDCCIV. quam collectionem alia sequuta est, ita inscripta: *een verzameling van meer andere gedigten soo vor; als tegen van Leenhof, ten grooſten deele teuooren nie gedrukt*, Amstelod. MDCCIV. 4.

Troubartige waarschouwing aan alle slag van menschen, wegens de ouereenslemminge tusschen den hemel op aarden, beschreuen door den heer F. van Leenhof en de schriften van den goduerfaker Benedict de Spinoza. Amstelod. MDCCIV. 8.

FRANC. BURMANNI *hoogſte goed der spinozisten, vergelecken met den hemel op aarden van den heer F. van Leenhof*, MDCCIV. 8. cum IO. HENR. COCCEII *epistola ad Franc. Burmannum, qua patris sui, Io. Cocceii, sententiam de*

Deus: *adefidamon*; altera vero antiquitates iudaicae,
MDCCIX. 8.*

DE LAE BENOIST melange de remarques critiques, bi-
ques, philosophiques, theologiques sur les deux disserta-
de *mr. Toland*, intitulées l'une: l'homme sans supersti-
l'autre: les origines iudaïques, avec une dissertation
le lieu de preface, ou on examine l'argument tiré du con-
ment de tous les peuples, pour prouver l'existence de dieu,
MDCCXI. 8.** *Contra origines iudaicas, quæ a dei-*

oni adiunctæ sunt, ingenia sua exercuerunt: PETR.
HVETIUS, nomine *Morini* adsumto, in lettre de *mr.*
de l'academie des inscriptions à *mr. Huet*, touchant la
de *mr. Tolandus*, intitulé *adefidamon* et origines iu-

*** 10. *FRANC. EVDDEVS* commentatione de origine
ebraica: * 10. *GOTTL. CARPZOVIVS* programme
Tolandi origines iudaicas, Lips. MDCCXIII. 4. *SALOM.*

INGIVS obervatione de fertilitate et præstantia terra
nae israelitis promissa: ** *IACOB. ELSNERVS* disserta-
sur l'excellence de la Palestine. *** Libellum Tolandi,

in nazarenum inscripsit quemque supra, data occasio-
recensui, confutarunt: *IACOB. PATERSONVS* in an-
nazareno, sermone anglicano, Londin. MDCCXVIII. 8.

JOH. MANGEIVS in animaduersionibus in nazarc-
in quibus falsitas evangelii muhammedici et recensio-
qua

lary of the works of the learned MDCCIX. p. 529. *BERNARDI*
nouell. de la repu.liqu des lettres MDCCIX. august p. 155 *acta*
rudizor. MDCCX. p. 476. *unf. buldige nachrichten*, 1709. p. 733.
die neue hallische biblioth. tom. 1. p. 47

unf. die deut. b. n. acta eruditorum, tom. 11. 607. 659. *die unf. buldige*
nachrichten, 712 p. 082. *die neue hallische biblioth.* tom. 1. p. 375.
ELIENHALII theol. biblioth. tom. 1. p. 484. *memoires de Trevoux*
MDCCXIV. febr. p. 227. *journal des sçavans* MDCCXIII. mart p. 19.

agenda est epistola hæc in *TILLIADETI dissertationes sur diverses*
matieres de religion et de philologie Paris MDCCXII. tom. 1. p. 438 adde
memoires de Trevoux MDCCIX p. 1588. et *HVETII comment. de re-*
bus, ad eum pertinentibus, p. 412. 1q.

translata illa est cum in eius *synagma dissertation. theologic.* p. 714.
tum in *miscellan. or. sacrar.* part. 1 p. 520.

seruat. sacrar. part. 11. p. 104. adde p. 77 et 209.

in bytore de l'academ. royal, des sciences, Berolin. MDCCXIV.

CHRIST. MATTH. PFÄFFER, qui licet
rem librum; aut commentationem contra
uerit; merito tamen eius loco hoc mentio
enim dissertatione quadam ** occasionem ha
siue partes præcipuas opusculi de libertate
tandi, prodiit: *la liberté de penser defendue co
du clergé* cum dedicatione, ad Pfaffium per
MDCCXVII. 8. sine mentione loci, ac quare
recte existimaret, libellum hunc nulla resp
esse; in ipsa tamen confutatione Collini fe
sus est. *** Ad eandem controuersiam
thoughts upon the discourse of free-thin
MDCCXIII. 8. *free thinking rightly stated, w
se, falsely so called, is fully consider'd*, Londi
a farther discourse of freethinking in a letter
withsome considerations on mr. Pycrofts treat
subject, Londin. MDCCXIII. 8.

VII. contra Ioann. Tolandum
eiusque notissimum librum, cui non
imposuit, prodierunt:

IACOB. FAYI *defensio religionis; nec m
iudaica contra duas dissertationes Io. Tolan*

deretur, causam suam tueri, conatus est ac scripto, ante memorato, sub titulo: *lettre d'un anonyme*, ait: *epître a mon esprit, ou anonyme persiflé*. MDCCXLIX. quum aduersus eum prodiret: *epître a Mlle A. C. P. machine terrassée* eodem anno prodiret, in lucem emissa *réponse a l'auteur de la machine terrassée* MDCCXLIX. ac postea examen de l'avertissement, qui se trouve a la tête de l'ouvrage intitulé: *l'homme machine*; exiit autem contra illud: *de l'imprimeur a mr. - - - sur son examen.**

§. VIII.

tertiam classem refero commentationes, quibus viri singularia variaque argumenta de atheismo persequuti sunt, vt alii exposuerint generatim de eiusque natura ac diuersitate; speciatim autem de eius origine ac causis: de atheorum religione, de poenis: alii de modo, quo homines hi infirmos atque impii confutandi sint atque in rectam viam adduci: alii de quaestionibus: num atheismus perniciosus sit reipublicae; an superstitio? quid valeat argumentum, a consensu generis humani sumtum, ad propositum, esse supremum numen? num gentes dentur, quae ignarae; nec ne?

primum ii commemorandi sunt, qui de atheismo, naturae ac diuersitate generatim disseruerunt: GIBBERTVS licet VOETIVS disputationibus de *atheismo*:** KILIAN. RAUFIUS dissertatione de *atheismo*, Giesl. MDCLXXVII. R. WEDDERKOPF de *atheismo et scepticismo*, Ant. MDCLXV. FRID. VLRIC. CALIXTVS prolegomenis de *atheismo*:*** IO. FRIDEM. SCHNEIDERVS in *icones atheorum*, Hal. MDCXCVIII. IO. IOACH. WEIDNERVS dissertatio de *atheismi iusta denominatione et imputatione*, Rostoch. MDCCIV.

ita habentur de libro: *l'homme machine* eiusque refutationibus in *actis hist. eccl. vol. XIII. p. 467.*
lectar. disputat. theolog. part. I. p. 114. sqq.
Iuxta praefert eiusdem dissertatio de *religione idololatrica*, Helmstad. MDCLXXXVII. 4.

ne calamum adhibuit CORNEL. DIET
atque exaravit *defensiones scripture sacræ*
ris nuper meditationum de deo, mundo et

IX. contra Iul. Offr. de la M

itidem varia scripta emissã sunt, præ
cuius titulus est: *l'homme machine*, op
lettre d'un anonyme pour servir de critique
au livre intitulé *l'homme machine*: * ADAM
Wiederlegung der frantzösischen schrift:
nebst dem beweis der gegensetze, Eips. MDC
LYDOV. TRALLESII commentatio de ma
mana, prorsus a se inuicem distinctis, Vratis
cum qua coniungenda est: epistola ad clar
sistens quasdam observationes in opusculum
lesti, nuper editum et cui titulus est: d
item: *l'homme plus, que machine*, Londi
Ne tamen DE LA METTRIE omnem d

---

* actor. eruditor. supplement tom. VIII. p. 107.

** biblinsbequ. germanique tom v. p. 180. tom v
MDCXXII. p. 492. Jamlung von alten und neu
D. 742. LILIENTHALII theol biblloth. tom.

*in der heilsamen arznei, wodurch einem atheissen wie-
geholffen werden,* Hamb. MDCCVI. 8. et latine sub
de athei conuersione iudicium, cura Ioach. Langii,
MDCCIII. 4.* Adiungo dissertationes: ZACH. GRAPPI *de
sua methodo, conuincendi atheos,* Rostoch. MDCC.
P. PFISTERI *de optima ratione, conuincendi atheos,*
MDCCXIV. IACOB. GVIL. FEVERLINI *an existentia
veritas indemonstrabilis?* Altorf. MDCCXVII. FR. CHR.
PFISTERI *an philosophus possit esse atheus?* Vitemberg.
MDCCXIV. SAM. BENIAM. REICHELII *an materialista
deus?* Lips. MDCCXLII.

Inter hos, et iis locus assignandus est, qui contra
atheismum, a Petro Bælio, Christian. Thomasio, Io. To-
ræque aliis adprobatam ac defensam, supersticiosos
et quam atheos, rebus publicis nocere, disputarunt at-
que argumentum hoc singulari industria tractarunt. Ex
illis habetur in dissertationibus: IO. GEORG.
FRIEDR. *de atheismo in se facto et humano generi noxio,*
MDCCXCV. ZACH. GRAPPI *an atheismus necessario ducat
corruptionem morum?* Rostoch. MDCCXCVII.** IO. GEORG.
FRIEDR. *de damno atheismi in republica,* Lips. MDCCIII.
J. A. A. KOPFII *de atheismi habitu ad vitam ciuilem,*
Lips. MDCCX. CHRIST. FRIDEM. MARTINI *de
atheismo non bono,* Corbach. MDCCXVII. quibus addatur:
R. TIEZMANNI *disputatio de atheismi insculpati mon-
strum.* Vitemberg. MDCCXVI.***

Argumentum pro existentia dei, a consensu generis
humani petitum, rectum esse ac firmum, si id quidem rite
trahatur; nec gentes dari, quæ omni cognitione summi
dei inanis careant, quemadmodum recentiore ætate maxime

A a a 2

Bælius

illud hoc ex eius *ersten theolog. bedencken, pars. 1. p. 38. 45.* sum-
mam, latine versum et separatim editum est.

De eiusdem *theolog. recens controuersam pars. 1. cap. 1. quæst. 7.*
- 38.

ms. BERNARDI *nouvelles de la republique des lettres* MDCCV.
1289. MDCCVII. p. 8. 139. 258. 406. 532. 636. vbi contra Bælium dispu-
tat: FABRICII *delect. argumensor. et syllab. scriptor. de veritat.
religion. christian. cap. XI. p. 337.* ELSWICKII *recens. de atheismo
controuers.* §. 13. 199.

JAC. SYRBIJ *de origine atheismi*, MDCCXX.
de causis precipuis, atheismum gignentibus
 IO HENR. BECKERI *utrum potius in volumi*
lectu vitium sit atheismi, Rostoch. MDCC
 COLBII *de fulcris atheismi*, Regiom. MD
 GRVNENBERGII *de atheorum religione* pru
 MDCCI. GOTTL. SAM. TREVERI *de econom*
alis atheorum, Helmst. MDCCXVIII. HEN
 SCHAUERI *de iure naturæ athei*, Ien. MDCCX
 SCHELGVIGII *de atheis, non imprudentia se*
stitia reis, Gedan. MDCCX. IO. MICH. HA
theo et panis in eum, Ien. MDCCXV. eiusde
atheï, ibidem atque eodem anno: SAM.
 BERGII ET GER. HERM. MENCKENII *de e*
to: illius Gedan. MDCCVIII. huius Lips. MD

Transco ad eos, qui de-atheo conuerter
 commentati sunt, cuiusmodi laborem suscep
 NIEMANNVS dissertatione, cuius titulus e
tatus et ad veram religionem conuersus; seu di
de atheis eorumque sectis variis, Ien. MDCLX
 CONABVS disputatione *de atheo, proprio*
 Rostoch. MDCLXXXIII. AVGVST. VARENIVS
raputico atheologia, Rostoch. MDCLXXX. 4.

ne *Schwerzti*, MDCCYI. 8. etiam auctior. Londin. sub
dissertatio historico - philosophica de atheismo; suis histo-
mi, MDCCXVI. 8. manca tamen illa est ac imperfe-
 eo modo scripta, quem leges historiæ postulant: *
 B. FRID. REIMMANNI *historia universalis atheis-*
teorum, falso et merito suspectorum apud iudeos, ch-
ristianos, mubamedanos, Hildes MDCCXXV. 8. lau-
 eruditionem et industriam: reprehendenda autem,
 dicta sunt, quæ omittenda fuissent: alia præter-
 æ proponi debuissent: alia prave diiudicata.** Ex
 1 libris suis historiæ atheorum illustrandæ, quum
 m habuerint, operam dederunt, maxime nomi-
 t: SAM PARKERVS,*** IO. FRANC. BVDDEVS,*
 hos adiungendi: TOB. WAGNERVS,** IOANN.
 C, *** MAVRIT. CARSTENS.* BVRG. GOTTH.
programma de docto atheo, Ien. MDCCVII. 4. præ-
 ioniam isto tantum exempla virorum doctorum
 , qui non in atheismum; sed per nimia humanæ
 studia in impietatem inciderunt. Potius histo-
 riæ de atheismo amatoribus commendo egregium
 m librum IO. ALB. FABRICII, cuius inscriptio est:
argumentorum et syllabus scriptorum, qui veritatem
christianæ adversus atheos, epicureos, deistas, ceter.
ibus suis adseruerunt, Hamb. MDCCXXV. 4.
 ecialem atheismi historiam eamque antiquiorem
 IO. HENR. FOPPII duæ dissertationes de *atheis-*
phorum gentilium celebriorum, Brem. MDCCXXV.
 A a a 3 IACOB.

PHILIPPS *dissertationes historicae quatuor*, Londin.
 xxv 8. in quibus primum locum tener: *historia athe-*
ni. unschuldige nachrichten 1713. p. 1014. æt. eruditior.
 VII. p. 402. LILIENTHALII *sbeolog. biblioth. tom. 1.*
sbeolog. biblioth. vol. 1. p. 1013. samlung von alten und
olog. sachen 1726. p. 296. LILIENTHALII *sbeol. biblioth.*
 243.
 n: de deo et providentia diuina, disputat. 1.
 ismo et superstition. cap. 1.
 bism. speculatiu. cap. 4. §.
 inscripta: *atheomastix*, Vpsal. MDCCIX.
 ad NEVMANNI *rusin. religion. p. 31.*

§. IX.

Ad *quartam* denique classem perti-
historici de atheismo, qui vel *generales*; v
Illi in historia hac enarranda ita versati s
tim de origine ac progressu atheismi exp
tio isto contaminatos; aut illius adculpato
commemorauerint. *Hi* ad partem tantu
ius studia sua contulerunt ac speciatim d
torum hominum commentati sunt. Scrip
riam atheismi, *generatim* descriptam, ex
tia sunt:

ANTON. REISERI *epistolaris dissertatio*
gressu et incremento atheismi ad Spizelium,
MDCLXIX. 8. quæ autem ista continentur, a
ismi practici; quam theoretici historiam
nesque superstitiosi atque impii inter athe
JENKINI THOMASII; siue, ut veru
memoratur, JENKIN. PHILIPPS *historia*
ter delineata, Basil. MDCCIX. 8. et iterum
Altorf. cum CLARKII libro de *existentia et*

præfatione *Schwarzii*, MDCCYI. 8. etiam auctor Londin. sub titulo: *dissertatio historico-philosophica de atheismo; siue historia atheismi*, MDCCXVI. 8. manca tamen illa est ac imperfecta; nec eo modo scripta, quem leges historię postulant: *

IACOB. FRID. REIMMANNI *historia vniuersalis atheismi et atheorum, falso et merito suspectorum apud iudeos, ethnicos, christianos, muhamedanos*, Hildes MDCCXXV. 8. laudanda ob eruditionem et industriam; reprehendenda autem, quia alia dicta sunt, quæ omittenda fuissent: alia prætermissa, quæ proponi debuissent: alia prauè diiudicata. ** Ex iis, qui in libris suis historię atheorum illustrandæ, quum occasionem habuerint, operam dederunt, maxime nominandi sunt: SAM PARKERVS, *** IO. FRANC. BVDDEVS, * atque ad hos adiungendi: TOB. WAGNERVS, ** IOANN. VPMARCK, *** MAVRIT. CARSTENS. * BVRC. GOTTH. STAVVII *programma de docto atheo*, Jen. MDCCVI. 4. prætereo, quoniam isto tantum exempla virorum doctorum narrantur, qui non in atheismum; sed per nimia humanæ sapientiæ studia in impietatem inciderunt. Potius historię litterariæ de atheismo amatoribus commendo egregium ac perutilem librum IO. ALB. FABRICII, cuius inscriptio est: *delectus argumentorum et syllabus scriptorum, qui veritatem religionis christiana aduersus atheos, epicureos, deistas, ceter. lucubrationibus suis adseruerunt*, Hamb. MDCCXXV. 4.

Ad specialem atheismi historiam eamque antiquiorem pertinent: IO. HENR. FOPPII duæ dissertationes de *atheismo philosophorum gentiliū celebriorum*, Brem. MDCCXXV.

A a a 3

IACOB.

* prodierunt PHILIPPS *dissertationes historicae quatuor*, Londin. MDCCXXXV. 8. in quibus primum locum tenet: *historia atheismi*: conf. *unschuldige nachrichten* 1713. p. 1014. act. eruditor. MDCCXVII. p. 402. LILIENTHALII *theolog. biblioth.* tom. 1. p. 141.

** *auserlesene theolog. biblioth.* vol. 1. p. 1013. *sammlung von alten und neuen theolog. sachen* 1726. p. 296. LILIENTHALII *theol. biblioth.* tom. 1. p. 243.

*** *disputatio de deo et providentia diuina, disputat.*

* *thes. de atheismo et superstition. cap. 1.*

** *exam. atheism. speculatiu. cap. 4. §.*

*** *dissertat. inscripta: atheomastix*, Vpsal. MDCCXI.

* *animaduers. ad NEVMANNI trutin. religion. p. 31.*

de Hippocrate. Num me quisquam
 id quod quum NICOL. HIERON. GVNE
 uit,*** sententiæ huic resistere ac c
 egerunt: ANDR. OTTOM. GOELICKE
crates ab atheismi crimine, nuper ipsi i
 Duisburg. MDCCXIII. habita atque edi
 TRILLERVS in *Hippocrate, atheismi f*
 Gundlingium, Rudelst. MDCCXIX. 8. *
 GVNDLINGIVS se defendit; ** GOELI
 tueretur, ingenii monumentum de l
 dit. *** 10. HARDVINVS pro Audio si
 num ac paradoxorum aliis persuadere v
 stianorum doctores in ordinem athe
 esse hancque in rem composuit libe
 præfert: *L'atheisme decouvert par l*
ecrits de tous les peres de l'eglise et d
 1713.

in SCHELHORNII *amœnitat. literar. part. xi*

** gallice exstat in *bibliothèque germanique. tom.*

*** in *oriorum*, quæ lingua germanica conscrip
 cui titulus est: *Hippocrates 2316.*

* laudatur scriptum hoc in *journal des sçavans*

p. 190. CLERICVS autem *hisl. b. ancien*
part. 2. n. 222. centuriam annuadæstæ

CAPITIS QVINTI
DE
SCRIPTIS THEOLOGIAE POLEMICAE
SECTIO VI.
DE
SCRIPTIS CONTROVERSIARVM CVM
NATVRALISTIS.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

*ostenditur, quales natura
hoc intelligendi sint,*

*Scripta primum ipsorum
arum, §. II. III. IV.*

*um, qui dogmata istorum
me, non solum genera-*

eciatim, §. VI.

*singularibus argumentis,
mucis, quæ contra natu-
ræ disputantur, exposuerunt,*

*nimirum de necessitate reuelationis
diuinæ, §. VII.*

*De concordia rationis ac fidei, maxi-
me de iis, quæ ad controversias ba-
bianas pertinent, §. VIII.*

*De veritate religionis christianæ va-
riisque rebus, ad istam spectantibus,
speciatim de veritate religionis lu-
theranæ, §. IX. X. XI.*

*Præter hæc autem, historiam natura-
listi scripserunt eique illustranda
operam dederunt, §. XII.*

aduersarios dogmatum, quibus religio vera ac feli-
cia hominum felicitas nituntur, atheis proximum
naturalistis tribuo. Quod nomen quum variam
adi vim præfert ac vel latiore; vel angustiore
sumitur, loco hoc naturalistæ adpellantur: ii,
deum admittant; diuinam tamen patefactionem,
consequentiam scripturam sacram religionemque
am reiiciunt, in persuasionem adducti, religio-
naturalem ad salutem consequendam sufficere ac
non nos omnia, illius causa cognoscenda, docere.
nec et hi naturalistæ vnius sunt generis; sed si
ad modum, quo mentem suam, naturalismo de-
m, prodiderunt, respicimus, inter se differunt,
alii directe: alii indirecte declararint, se vitio isto
inatos esse. In argumentis præterea, in quibus
int ingeniis, discrepantia eorum est. Quemad-
modum

dem supra laudata. In iisdem histor
modo numerari possunt: GILBERTI BV
Rosta comitis in extremis metaioia, seu
Trai. ad Rhen. MDCXCVIII. 8. *mem*
Wilmot, comte de Rochester, Amstel. M
THEI SICVRI ** *originem atheismi in*
gelica ecclesia, MDCLXXXIV. minus co
rendam esse, puto, quia voci *atheism*
vis tributa est; ipso autem libello mo
continentur.

---

* fuerunt alii, qui Cartesium vel atheis adnu
pictatis huius plane expertem existisse, p
setcos REIMANNVS *hiflor. arbeitsm.* p. 41

** qui nomen hoc fictum pra se habet, est
Cremius: conf. *TARRICII hiflor. biblia*
bellus ipse translatus est in *BLAYTVSII*
zerung der kensnis selner und merckwurdige

MDCLVI. 12. gallice MDCXXXIX. 4. Eiusdem exstat
de *caussis errorum, una cum tractatu de religione laici*
pendice ad sacerdotes, qui cum memorato scripto de
ite, tamquam posterior illius pars, coniunctim pro-
Londin. MDCXLV. 4. MDCLVI. 12. sine indicio loci,
: *religione gentilium errorumque apud eos caussis*, cuius
is prima pars lucem vidit Londin. MDCXLV. 8. et
telod. MDCLVI. 4. integrum autem illud exiit Amste-
MDCLXIII. 4. ibidem MDCC. 8. cura *Isaac. Vossii* et
ice Londin. MDCCVIII. 8. Quæ iam enarrata ingenii
imenta luculenter testantur, Herbertum principem
naturalistarum. Aperte ea statuit, quæ ad scripturam
um ac religionem christianam euertendam; ad natura-
vero vnice sustinendam comparata sunt, consensum
licet vniuersalem in rebus necessariis solam esse ve-
is normam: quidquid neque per instinctum natura-
, sensum internum, sensum externum; neque discor-
innotescat, tamquam verum, proprie dictum, nullo
lo probandum esse: de reuelatione neminem certum
posse, nisi cui ea facta sit immediate, et quæ sunt
familia alia. Quam præscribit, ratio, æternam salutem
sequendi, in cultu diuino ponitur, ita instituendo, vt
virtutibus operam det eumque malarum actionum
uiteat: *

FRANCISCI PVCCII, *adfertio catholica de christi serva-*
efficacitate in omnibus et singulis hominibus, quatenus
ines sunt, Goud. MDXGII, 8. qua adfirmat, mortales ad

ma de Herberto eiusque memoratis scriptis suppeditant: GRUND-
RICHTIGS in den geschichten der deisten, sonderlich des Cberbury,
Cothen. MDCCXLVIII. WOOD Arben. oxoniens. vol. II. p. 117.
HICZRONIVS memoir. tom. XV III p. 178. PAPERLOVNTIVS cen-
sur. celebr. auctor. p. 996. KORTHOLTVS de tribus impostorib. magnis,
section. I. p. 4. REIMMANNVS catalog. bibliorb. theolog. p. 1033. et
bistor. arbeitsni p. 441. MASCHVS in dem verzeichniß der frei-
geisteris. ben. schriften, addito eiusdem beschlus der abhandlung von
der religion der beiden und christen, p. 79. BVDNEVS thesib. de
arbeitsm. s. superstition cap. I. p. 182. die unschuld. nachrichten,
1702. p. 901. FREYTAGVS in analectis de libris rariorib. p.
238. LILIENTHALIVS in der theolog. biblioth. tom. I. p. 215.
LELANDVS in dem abris der vornehmsten d. i. st. schen. schriften. par. I.
p. 1: 199; auctor des unpartbeyischen bibliothecar. p. 987.

tem accuratorem synagum exhibere, i-
lem esse, existimo. Quamvis enim no-
posita sint, vt ea libris naturalistarum in-
dubitatione careat; sunt tamen, de quib-
apertum esse videtur hocque nomine eri-
pant sententiis, num ista inter eiusmodi
debeant; nec ne. Immo dantur, quæ al-
ralistarum: ab aliis ad atheorum ingenii
iunguntur. Quam difficultatem quum
in enarrandis naturalistarum scriptis ean-
hibebo, vt, vbi res non satis certa est, se-
tatem atque ab extremitatibus mihi cau-
la, quæ superiore ætate in lucem pro-
tenent:

GODOFREDI VALLEI *ars nihil credens*
quod et hunc præ se fert titulum: *la beatit*
ou la fco de la foy, ceter. cuius vnicum ex-
rum formis descriptum, in bibliotheca
superesse, traditur. Insunt in eo natur-
isini, vestigia: *

EDVARD. HERBERTI DE CHERBURY
te, prout distinguitur a reuclatione; a veris
a falso, latine Paris. MDCXXIV. 4. ** Lond. 1
Paris. eodem anno: * Lond. MDCXXIV. 4.

CAPITIS QVINTI
DE
SCRIPTIS THEOLOGIAE POLEMICAE
SECTIO VI.
DE
SCRIPTIS CONTROVERSIARVM CVM
NATVRLISTIS.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

**Postquam definitum est, quales varu-
raliste loco hoc intelligendi sint,**

*Receusentur scripta primum ipsorum
naturalistarum, §. II. III. IV.*

*Deinde eorum, qui dogmata istorum
profligarunt, non solum genera-
tim, §. V.*

Sed etiam speciatim, §. VI.

Quique de singularibus argumentis, cum iis connexis, quæ contra naturalistas disputantur, exposuerunt,

*nimirum de necessitate revelationis
divinae, §. VII.*

De concordia rationis ac fidei, maxime de iis, quæ ad controversias balianas pertinent, §. VIII.

De veritate religionis christiane variisque rebus, ad istam spectantibus, speciatim de veritate religionis lutherane, §. IX. X. XI.

Præter hæc autem, historiam naturalismi scripserunt eique illustrandæ operam dederunt, §. XII.

INTER aduersarios dogmatum, quibus religio vera ac sempiterna hominum felicitas nituntur, atheis proximum locum *naturalistis* tribuo. Quod nomen quum variam significandi vim præfert ac vel latiore; vel angustiore sententia sumitur, loco hoc naturalistæ adpellantur. ii, qui licet deum admittant; diuinam tamen patefactionem, ac per consequentiam scripturam sacram religionemque christianam reiiciunt, in persuasionem adducti, religionem naturalem ad salutem consequendam sufficere ac rationem nos omnia, illius caussa cognoscenda, docere. Nec tamen et hi naturalistæ vnus sunt generis; sed si maxime ad modum, quo mentem suam, naturalismo deprauatam, prodiderunt, respicimus, inter se differunt, ita vt alii directe: alii indirecte declararint, se vitio isto contaminatos esse. In argumentis præterea, in quibus abusi sunt ingeniis, discrepantia eorum est. Quemadmodum

Coronæus, Frid. Podamicus,
 Diegus Toralba, Antonius Cur
 : Octau. Fagnola. Primus pontifi
 : ranorum: tertius omnium sectar
 : rum: quintus caluinianorum: se
 : mus muhammedanorum causam
 : tant de fidei controuerfiis, vt
 : siue reformatæ; siue euangelicæ
 : existant inferiores; reliqui contra
 : ralis ac iudaicæ religionis, super
 : compositus est in primis ad natur
 : qui et in capite rei inter se con
 : Eiusdem *uniuersæ naturæ theatrum*
effectrices causæ et fines contempla
libris discutuntur, Lugdun. MDXC

---

* recensetur opusculum hoc in *der s
 : zueoigischen sachen*, 1740. p. 556
 : *rior* p. 561. LILIENTHALII *the*
 : ** vberior libri huius notitia haurienda
 : *uber allerhand gemischte philosophische*
 : I. p. 1. 199. TENTZELII *monatlich.*
 : *den unschuldigen nachrichten* 1710. p.

Hanov. MDCV. paradoxas ac monstrosas de variis naturæ argumentis continet ac in scriptis atheisticis numeratur:*

ERNESTI, landgravi Hassiæ, scriptum sub titulo: *der so wahrhafte, als ganz aufrichtig und discret gesinnte catholische*, lingua germanica et sine auctoris nomine MDCLXVI. editum atque ita compositum, ut haud obscura naturalismi, quo auctor implicitus fuit, documenta præbeat. Prodiit quoque libri huius compendium, itidem germanice, MDCLXXIII. 4. et anno sequente eadem forma latine redditum; in quo autem nonnulla, ipso opere comprehensa, omissa sunt, fortasse eam ob causam, quia ista pontificis romani sectatoribus displicuerunt:**

LVDOV. MEYERI *philosophia scripturae interpret, exercitatio paradoxa, in qua, veram philosophiam infallibilem, sacras litteras interpretandi, normam esse, apodictice demonstratur et discrepantes ab hac sententia expenduntur ac refelluntur*, Eleutheropol; siue potius Amstelodam. MDCLXVI. 4. et iterum MDCLXIX. edita. Præter hanc editionem, duæ aliæ, quibus SPINOZÆ tractatus theologico-politicus adiunctus est, prodierunt, MDCLXXIII. altera cum titulo: *Dan. Heinsii operum historicorum collectio*, 8. altera ita inscripta: *Francisc. Henriquez de Villacorta opera chirurgica*, 4. quarum supra mentionem feci. Exstat etiam versio belgica: *de philosophie d'uytlegghet der b. schrifture*, MDCLXVII. 4. In exercitatione hac quum auctor rationem ac philosophiam, præcipue cartesianam, ita extollit, ut ad eius unicam regulam scripturæ interpretationem instituendam esse, existimer, hæc ad codicis sacri ac per consequentiam ad religionis christianæ auctoritatem labefactandam pertinere, ac Meyerum inter naturalistas referendum esse, quis non videat?***

A

* in *catalog. biblioth. vffenbach. tom. 1. p. 764.* adde VOGTII *catalog. libror. rarior. p. 131.* LILIENTHALII *theologische bibliothec. tom. 1. p. 1044.*

** vide quæ de libro hoc dicta sunt in SCHMIDII *Sagittarian. introduct. in historiam ecclesiastic. tom. II p. 1603.* et a me in *der einleitung in die religionsstreitigk. außer unserer kirche part. II. p. 757.*

*** nonnulli scriptum hoc Spinozæ: alii Velthuyfi

sunt; item *anima mundi*, or *an historical
visions of the ancients, concerning man's sou*
din. MDCLXXIX. 8. vbi putatur, an
partem animæ mundi et *the oracles*
MDGXCIII. 12. Omnia hæc ingenii m
sui impietatem temeritatemque haud c
ad id comparata, vt aliorum animos
ac christianæ religionis contemtionem i
moueant: **

---

runt. Nominatum Meyerum, medicum
cartesianæ philosophiæ addictum ac Spino
ti adfuit, amicum, eius esse auctorem, r
Videantur: CRENIUS *animaduersion. histo*
p. 153. FLACCIVS *theatr. anonym. p. 156*
mentatione de concordia rationis et fidei, p
de theodictæ sur la bonné de dieu ceter. §. 14
notæ p. 98. 165. WOLFIVS in manichæis
357. FABRICIVS *hist. bibliothec. part. v*
liber hic in *den nachrichts. einer hallischen*
113. et LILIENTHALII *theolog. biblioth.*
uersarios postea commemorabo.

* *sammlung von alten und neuen theolog. sachen*
cruditor. MDCLXXXIII. p. 306.

AD. WAHRMUNDI *blumen und lustgarten von aller-
lieblichkeit, ohne verdrus gepflanzt*, belgico sermone,
Amst. Batavor. MDCLXVIII. 8. Verum auctoris nomen
Adrian. Carbach ac licet ipse liber memoratum titu-
latur; singula tamen chartarum folia et hunc ha-
bent *allgemein werterbuch derer bastart worten*, ipsi argu-
mentum exposito satis congruentem. Agitur enim de pere-
grinis vocibus in belgica lingua; ea tamen ratione, vt
auctor istas explicare videatur, animum suum a
Christianiana: immo ab omni fere religione alienum prodat
adiungat se ad naturalismi fautores: *

AVTIANI DE BATH *de vera religionis inuentione et
libri VI.* Andreopol. in Scotia MDCLXXXVI. vbi sola
naturalis habetur vera. Non satis tamen certum
exploratum esse, nonnullis videtur, libros istos,
non descriptos, in lucem exiisse: **

RO. TOLANDI, quem licet antea ad cohortem atheo-
retulerim; cum tamen etiam veluti naturalistam pro-
ferre possum, ob librum: *christianity not mysterious*,
Amst. Londin. MDCXCVII. 8. denuo eodem anno eadem-
forma; ea autem differentia, vt in hac editione non-
nulla, quae in prima obscurius dicta fuerant, dilucidius
exposita, et cum *apologia ad parlamentum irlandicum*,
Amst. MDCCII. 8. In famoso libro hoc argumentum
tractatur, naturalistarum proprium, eo ordine, vt
primo prima sectione explicet ex philosophia, quid sit
religio: secunda ostendat, nullum religionis christianae
dogma rationi aduersari; tertia autem, christi disciplinam
ad quidquam, supra naturalem intelligendi vim posse
comprehendere, contendat. *** De eiusdem *naza-*

reno

nov. IV. p. 317. sqq. Auctor miser necem ipse sibi conscivit
ob denegatum, vt perhibetur, cum fratris vidua coniugium,
quod licitum esse, se in *oraclis* excitatis demonstrasse, putabat:
conf. *hystoir. des ouvrages des sçavans* MDCXCIII. nov. p. 135.

inseritur liber hic in *den unsibuldigen nachrichten*, 1714. p. 231.

KIMMANNI *catalogus biblior. theol.* p. 989. *hystor. asbeisus*
p. 551. et VOGTII *catalog. libror. rarior.* p. 75.

conf. MÖSEMEII *comment. de vita Tolandii*, praemissam eiusdem
indicis

cipio hoc concluditur, neque turci; neque
sub nomine hoc latet, christiani religio

§. III.

PRAETER scripta iam a me committidem superiore ætate edita, in ordinem vitia naturalistarum præ se ferant, adscribi ab omnibus; sed a quibusdam tantum. sita sunt, ut haud eadem sententia de fingito minus pronuntiari queat, prodere ista proprie sic dictum. In aliis principia proponuntur, quæ facile ad scripturæ sacre christianæ dignitatem labefactandam trahenda sunt ac viam ad naturalismi persequi possunt. Alia complectuntur, quæ impudica, turpia, absurda; minus autem a comparata. Quæ eiusmodi scripta inveniunt, ex hoc illorum syllabo patet:

PETRI POMPONATII *tractatus de immunitate*
Bonon. MDXVI. 8. ** de *naturalium effectibus*

---

vindictis antiquæ christianorum discipline §. 8.
von einer heilichen bibloth. volum. III. p. 31

antationibus opus abstrusioris philosophiæ plenum, adiecit
 his scholiis a Guil. Gratarolo, Basil. MDLVI. 8. et ite-
 cum quibusdam aliis eiusdem opusculis, hoc titulo:
 opus natii opera: de naturalium effectuum admirandorum
 seu de incantationibus liber; item de fato, libero
 rio, predestinatione, providentia dei libri quinque, Basil.
 XVII. 8.* Scripta hæc de atheismo Pomponatii testa-
 nonnulli existimant. Alii id negant, arque argumen-
 tantur, non plane spernendis. ** At vero si hæc ista
 libros atheorum haud referenda sint; quodam tamen
 in iis locus inter ingenii monumenta, a naturalistis
 recte assignatur. Ob nimium enim philosophiæ
 Pomponatium naturæ plus, quam decet, tribue-
 ridens est. Animas humanas simul cum corporibus
 ire, putat, ubi res ex naturali intelligendi facultate
 petur. Miracula quædam ex causis naturæ explicare
 nitur ac nonnullis hominibus naturalem virtutem tri-
 buere, ea producendi, quæ sint miracula: ***

VII. CAESAR. VANINI *amphitheatrum æternæ pro-
 phetiæ diuino magicum, christiano physicum; nec non astro-
 nomia catholicum aduersus veteres philosophos, atheos, epicu-
 rum, peripateticos et stoicos*, Lugdun. MDCXV. 8. ac de ad-
 mirandis naturæ reginæ deæque mortalium arcanis libri IV.
 Lugdun. MDXV. 8. Lutet. Paris. MDCXVI. 8. In utroque
 hoc atheismi indicia inesse; luculentiora tamen in
 posteriori

consentur opera hæc: in ELLIENHALLI theol. bibl. rom. I. p.
 47. in den nachrichten von einer heftigen bibliothec. vol. VI.
 p. 459. liber autem de incantationibus, in den unschuld. nach-
 richten, 1701. p. 52. 1702. p. 827. diligentius atque adcurat-
 ius in STRUVII biblioth. antiqua MDCCV. p. 249. maxime
 EVMANNI act. philosoph. part. IX. p. 343. et
 rursusque partis auctores memorant: BÆLIVS dictionar. histor.
 vniç. voce Pomponatius: BYDDEVS thes. de atheismo et super-
 stitione, cap. I. p. 116. REIMMANNVS histor. atheism. p. 362.
 de Pomponatio ac scriptis eius præter adductum BÆLIVM, ex-
 posuerunt: OLEARIVS dissertatione de Pomponatio, Ien.

MCCIX. MICRONIVS excitat. loc. BEYCKERVVS histor. critic.
 philosoph. tom. IV. p. 158. adde VOGTII catalog. libr. rarior.
 p. 449. Existat etiam BOVADELOTII Pomponatii operum ma-
 nuscriptorum et emulgarum nomenclator, Paris. MDCXXXIII. 8.

obscura documenta in libris eius habent
in locum grauiorum argumentorum pro
stituit probationes nugatorias, quæ nul
ac de rebus, ab atheis obiectis, vel pla
respondet. In libro de *natura arcanis*
christiana disciplina loquitur ac statuit, rec
nes stupidos simplicesque. Iuxta: c
nostri actionibus tam impudenter differ
das proponat ac tandem per detestabile
dat: *sapientissima hæc sunt christi acta.*
clarant, scripta hæc auctorem suum quo
suspectum reddere; locum autem ipsi
omni iure facere: ***

---

* In horum numero sunt: MULLERVS in *atbe*
54. 170. REISERVS de *origine asbeism*
disputationib. de deo p. 83. IENCE-THON
p. 60. LA GROZE in *ensereians: sur din*
34. 17. BYDDERVS *ib. ib. de: asbeism cap.*
alii, quorum meminit REIMANNVS *bis*

* præter CHR. THOMASIVM, ARNOLDVM
huc: DIEGMANNVS *schediasm. de natur*
OLEARIUS duabus dissertationibus, alte
facti: aliter: de eisdem *terrenis et pinnis*

1601. MACHIAVELLI liber inscriptus: *princeps et*
in sū Zinuum, in quibus minime existentiam dei im-
 it, quemadmodum nonnulli sibi persuadent; nec sine
 teum atheis adscribunt;* attamen præbet se in illis
 nullus hominem impium, profanum et a vitio na-
 bi non longe remotum. Satis monstrant scripta
 eum haud benigne de religione christiana sentire
 re, istum rationibus reipublicæ haud convenire;
 na autem ex iisdem videndum est, illum pro ipsa
 i speciem eius commendare atque omnia ad utilita-
 ferre:**

MAGI PEYRERII *præadamita; siue exercitatio super*
duodecimo, decimo tertio et decimo quarto capituli
epistolæ Pauli ad romanos, quibus inducuntur primi
et ante Adamum conditi, et systema theologicum ex
notarum hypothesei. Pars prima. Uterque liber in
 eodem anno MDCLV. in 4. 8. 12. et 16. sine indi-

Bb b 2

cio

LANDO, Roterod. MDCCXVII. 8. vbi Arpæ ac Bælius, Va-
 defensores, confutantur: *die nachricht von den buchern in*
ballischen bibliothec. pars. x. p. 181. et pars. xi. p. 206.
vol. academiae Iulie semestr. 11. p. 165. REIMMANNI catalog.
boch. theolog. p. 589. VOGTII catalog. libror. rarior. p. 698.
unpartheyisch. bibliothecar. p. 768. LILIENTHALII theolog.
boch. tom. 1. p. 250. unschuldige nachrichten; 1792. p. 310.
nrichten von einer ballischen biblioth. volum. IV. p. 519. NICE-
NI memoir. tom. XXVI. p. 371. noua litteraria hamburgensia.
 16. CIX. p. 36. vbi in memoratæ OLEARIJ *differtationes* recen-
 tur.

NAVVS *erotem. de bonis et malis libris p. 27. MULLERS in*
cisno deuoto, p. 16. 42. 572. BÆLIUS dictionar. histor. cri-
 voce *Machiauel. atque alii.*

REIMMANNVM *catalog. bibliothec. theol. p. 1011. et histor.*
histia. p. 355. BVDDEVM thesib. de atheismo cap. 1. p. 122.
OTIVM catalog. libror. rariorum p. 427. bibliotheca inris im-
antium quadripartitam p. 109 sqq. quo loco de Machiauelli
 iptis atque aduersariis copiose differtur: LILIENTHALII
vol. biblioth. tom. 1. p. 1168. Multi causam Machiauelli age-
 nt, quam in rem legas: *obseruat. balenf. tom. VI. obseru. 1.*
 BÆLIUM *diction. voce Machiauel: bibliotheca anglois. tom.*
 IV. p. 145. imprimis CHRISTII *libros tres de Nicolao Machia-*
 uel, Hal. MDCCXXXI. 4.

stitiosas eos ad f
ti operam dederi
sti. Reliqua tac
RERIVS palinod
rationes, propter
sebatur, et librum
pam Alexandrian
Rom. MDCLVII.
eodem anno Pari
non ab amore ve
igitur iure ad o
listarum, speciatim
rendus est: *

AUCTOR lib
in gallicam trans
ti, quo adfirmati

---

* DAEIVS diction.
MDCLIII. 8 mi
** plura de libro
som. II. p. 1. sq
reriorib p 67.
referunt menagia

salutem consequendam monstrare hancque impetrare posse ignatum dogmatum, fidei causa in scripturis diuinis patrefactorum; auctor autem videri vult, reuelationem ac christum hominum seruatorem admittere: *

AUCTOR *historia Seuarambum*, quæ primam lucem anglica lingua vidisse, perhibetur; istam autem numquam anglice prodiisse hocque in inscriptione versionis gallicæ falso esse positum, alii adnotant. Gallice liber hic postquam sub titulo: *histoire des Seuarambes peuples, qui habitent la terre australe*, duabus partibus, exierat, editus ille est non solum belgice studio G. v. Bræckhuizen cum titulo: *historie der Seuarambes, beboelzende een beschryuing von het onbekend zaidland*, Amstelod. MDCLXXXII. 4. verum etiam germanice, ita inscriptus: *geographisches kleinod, aus zweyen sehr vngemeinen edelsteinen bestehend, darunter der erste eine historie der neuerfundenen völeker, Seuarambes genant; der andere aber vorstellet das innere Africa*, Sulzbac. MDCLXXXIX. 4. et omisso priori titulo generali, Norimberg. MDCCXVII. 4. ** De auctore res haud explorata est diuersaque sunt, quas eruditi viri fecerunt, coniecturæ. Alii ALLASIVM: *** alii VAIRAM * eumque allasium languedocensem: ** alii ISAAC. VOSSIVM: *** immo LEIBNITIVM * nominant. Parui refert, scire, quis verus sit scriptor. Sufficiat, adnotasse, me historiam hanc; siue potius fabulam, eam ob causam commemorasse, quia in ea haud obscura naturalismi indicia sunt. Licentiam credendi auctor nimium commendat. Religionem a nouitatis studio et contemplatione rerum originem suam habere, statuit; nec obscure significat, se miraculis, quæ in sacro codice relata legimus, nihil tribuere: immo materiam,

Bb b 3

* act. eruditor. MDCLXXXIII. p. 306.

** vide *die vermischte bibliothec tom. I. p. 174.*

*** THOMASIVS in *den freimüthigen gedancken über allerhand bucher*, 1689. p. 963.

* CLERICVS *bibliothequ. cheif. part. XXV. p. 40*.

** MASCHIVS in *dem verzeichniss der freigeist*

*** hanc esse autorem, suspicatus est.

no nos. ad illius polyhistorum

* conf. REIMANNI *histor. eccl.*

deteriorem esse pagana ac mohammedana quoque eiusdem *lettres choisies*, Hag. cor ubi itidem animum, a scriptura sacra aue- riasque eius impugnat: ***

BERNARD. CONNOR *euangelium me- mystica de suspensis naturæ legibus; siue m- εν τοῖς βιβλίοις memoratis, quæ medica indi* Lond. MDCXCVII. 8. Amstelod. MDCXCIX MDCCXXIV. 8. Pronuntiat auctor, mir- ris lacris memorata, minus supra nostras posita esse atque ex suspensis naturæ; explicari posse. Admittit præter hæc, mul- opinionem, paradoxa, præsertim de sta- animæ: de forma ac statura corporum. h- turo reditu ad pristinam vitam: *

PETR. CHAVVINI *de natura* Roterod. MDCXCIII. 8. ** quo na- rebus, ad religionem spectantibus, iu- licet fortasse istum non eo consilio scrip-

---

* plura de libro hoc habet HEVMANNVS *scbedi ac pseudonym. p. 161. sqq. adde LILIENT- blioth. rom. 1. p. 223. ac REIMMANNI ca*

naturalistis fauere. Præter scripta, quæ adhuc
 alia in censum hunc referri solent; minus autem
 pertinent. In his est: BONAVENTUR. DES
 cymbalum mundi, lingua gallica editum, primum
 MDCCXXVII. postea Lugdun. MDCCXXVIII. et Amstelod.
 XL. 12. MDCCXXXII. 12. hoc titulo: *cymbalum mun-*
di dialogues satiriques sur differents sujets par Bonaue-
ntur Periers, avec une lettre critique, dans laquelle on
l'histoire, l'analyse et l'apologie de cet ouvrage par
Marchand, quam editionem alia Amstelodam.
 LIV. 8. sequuta est, eaque emendata atque adnota-
 ta locupletata. Opusculum hoc a nonnullis atheismi
 notatum fuit; cuius tamen nulla signa in eo inef-
 ficacius iudicarunt. Constat quatuor dialogis,
 in primus et tertius agit de mercurio: secundus de
 leis et lapidis philosophici inquisitoribus, ac quartus
 libus Actæonis. * In eodem numero est THOMAS
 libellus de religione medicæ, ab ipso anglica lingua
 atque editus Londin. MDCXLV. 8. cum adnotatio-
 Kenel. Digbei, Londin. eodem anno 8. et ibidem
 VI. 8. latine autem redditus a Io. Merryweather pro-
 digentorat. MDCLII. MDCLXXVII. 8. Francof. MDCXCII. 8.
 totis L. N. M. E. M. siue qui sub litteris his latet,
 Nicolai Moltkii, equitis mecklenburgici, ac belgice
 totis Digbei, Amstelodam. MDCLXXXIII. 8. Reliquas
 nes prætereo. Quod naturalissimum sapiat, quemad-
 modum nonnulli opinantur, id non inueniendum est:
 minus atheismi quidquam. ** Nec est, quod in
 emoratione scriptorum maxime obscurorum operam
 em, cuius generis sunt: ADRIAN. BEVERLANDI
 cato originali, κατ' ἐξοχήν sic nuncupato, dissertatio,
 LXXIX. 8. cuius prima editio sine auctoris nomine
 Bb b 4 MDCLXXVIII.

TUR: BÆLIVS dictionar. histor. et critic. voce Periers:
 RECHAND dicta epistola critica: die unschuldige nachrichten,
 3. p. 377. ubi liber hic recensetur: VOSTIVS disserat. se-
 ar. pars. I. p. 199. REIMMANNVS histor. atheismi p. 385.
 OTIVS catalog. libror. rarior. p. 229. LILIENTHALIVS theol
 iostb. tom. 1. p. 389.
 LILIENTHALII theol. bibliostb. tom. 1. p. 361.

§. IV.

Non solum superiori; sed etiam ho-
tioreque ætate multa: immo plura; qua
in lucem exierunt, quorum auctores se
audaces atque impudentes præbuerunt,
dignitatem scripturæ sacrae infringere ac
ternam felicitatem, ibi monstratam, e
locum autem eius rationis humanæ f
Prouentus eiusmodi monstrorum uti in
ita præcipue in Anglia fuit, quod seque
labus, secundum temporis ordinem disq

---

* recensetur in *den unschuldigen nachrichten*, 17
atque aliis *Beuerlandi* scriptis similibus legat
in *memoires rom.* XIV. p. 343. VOGTIVS c
p. 85. CLEMENT in *bibliothéqu. curieuse*, l
rom. III. p. 270. sqq. LILIENTHALIVS sh
p. 1133.

* *act. eruditor.* MDCCXXXIII. p. 326. *samlung
zbeul. sachen*, 1732. p. 632. et 1733. p. 94
zbeol. bibl. rom. I. p. 1137. VOGTII *catalog.*
et 347.

*Dialogues de mr. le baron de la Hontan et d'un sauvage
l'Amérique*, Amstelod. MDCCIV. 8. qui dialogi eo ani-
scripti sunt, vt religio christiana conuelleretur atque in
locum naturalis succederet: *

GRATIANI PANTOPHILI *fortgesetzte wahrheitsgrun-
dar einigen religion*, MDCCXI. 4. **

ETHVR. ASHL. SYKES epistola inscripta: *the innocency
error demonstrated in a letter to - - - by Eugenius Philale-*
arque in lucem edita Londin. MDCCXV. nec solum eo-
anno; verum etiam postea denuo formis litterarum
scripta; germanice autem hoc titulo: *die unschuld des
mens bewiesen und vertheidiget in einem brieft an mr. N. N.*
Amst. MDCCXXXVIII. 8. *** emissa. Præter hanc, idem
pro aliam epistolam, cuius titulus est: *the difficulties
discouragements wick attend the study of the scriptures - -
letter to a ioung clergyman*, MDCCXIV. 8. iuris publici
est, quæ itidem documenta profanæ temeritatis præbet: *

BERNARD. DE MANDEVILLE *frée thoughts on reli-
gion, the church*, cet. Lond. MDCCXX. 8. et MDCCXXXIII. gal-
licis sub titulo: *pensées libres sur la religion, l'église, le gouver-
nement et la bonheur de la nation*, Hag. Comit. MDCCXXXIII. 8.
MDCCXXXIX. 8. MDCCXXXVIII. 8. et germanice: *freymuthig
ortheyische gedanken von der religion, kirche und gluck-
seligkeit der englandischen regierung*, Lips. MDCCXXXVI. 8.
scriptum, quod auctorem ob sententias nimis liberas me-
tuoque improbandas de variis doctrinæ christianæ capitulis,
speciatim de mysteriis, trinitate, libero arbitrio, ri-

B b b 5

tibus

de scripto hoc sunt: in *den unschuldigen nachrichten* 1705. p. 38.

BERNARDI nouell. *de la republique des lettres* MDCCIII. nou.
p. 545. BRUCKERI *hystor. critic. philosoph. rom. v.* p. 920. LI-
LIENTHALII *theolog. biblioth. rom. i.* p. 379. REIMMANNI
hystor. arbeiemi p. 423. Exstat quoque: *nouveaux voyages de mr. le
baron de la Hontan, dans l'Amérique septentrionale*, Hag. Comit.
MDCCII. 12. duobus tomis: conf. BERNARDI *nouvelles de la repu-
blique des letr.* MDCCIII. ianuar. p. 79. germanice cura Vischeri,
sub titulo: *neueste reisen nach nord-indien des baron de la Hontan*,
Hamburg. MDCCXI. 12.

unschuldige nachrichten 1711. p. 746.

LILIENTHALII *theolog. biblioth. rom. i.* p. 361.

ocia fere in *bibliothegu. anglois. rom. i. pars. i.* p. 204. translata est.

serat, texta MDCCXXXII. gallica autem
*fable des abeilles, ou les fripons deuenus bon
commentaire. Ou l' on prouue, que les vici
tendent a l' auantage du public, ad vltimo
raram anglicam editionem adornata, Lon
lucem vidit. *** Quum in Anglia essent, q
rent, caussam suam agere, impudenter si
meanig of the fable of the bees, Londin. MD
mo vt erroneas atque impias sententias si
minaret, scripsit: *enquiry into the origin of
usefulness of christianity in war*, Londin. MI

---

* recensetur liber hic in *der auserlesenen theologisc.*
p. 379. 489. in *der nachricht von den buchern*
bliorbec. tom. II. p. 52. in *der fortgesetzten sam*
neuen theologischen sachen 1723. p. 751. 1726.
THALII *theolog. biblioth. tom. I. p. 326.* in *der*
ner hallischen biblioth. volum. VIII. p. 50. add
salog. biblioth. theolog. p. 1066.

** *bibliobequ. raison. tom. III. p. 402. biblioth. angl*
LILIENTHALII theolog. biblioth. tom. I. p. 33
den buchern in der stollischen biblioth. tom. II.

LYONS *infallibility of human iudgment, its dignity and excellency: being a new art of reasoning and discovering truth, by reducing all disputable cases to general and self-evident propositions*, liber. Londini MDCCXXIV. 8. quantum et quintum MDCCXXV. editus et ad naturalismum stabiliendum plane comparatus. Maxime enim auctor aperte id agit, vt scripturam sacram deprimat; rationem autem prouehat in illius locum, tamquam vnicam normam ac iudicem omnis veritatis cognoscendæ diiudicandæque.*

ANTONII COLLINI *discourse of the grounds and reasons of the christian religion*, duabus partibus, Londin. MDCCXXIV. 8. quem supra in atheorum quidem numerum retuli; ob librum autem, iam memoratum; etiam ad naturalistas adiungi potest. Quum enim argumentum eius ad religionem christianam spectat, nefario consilio sumsit sibi, veritatem illius labefactare, hancque in rem adgressus est cum vaticinia de seruatore generis humani; tum miracula, ab illo edita, ea ratione, vt vtraque præfracte negaret. In malitia hac progressus, plura illius dedit specimina in scripto, cuius titulus est: *the scheme of literal prophecy considered, in a view of the controuersy, occasion'd by a late book intitled: a discourse of the grounds*, ceter. duobus voluminibus, Hag. comit. MDCCXXVI. 8.**

THOMAE WOOLSTONI scripta, ea præcipue, quibus interpretationem litteralem miraculorum christi præfracte reiicit atque in locum eius allegoricam ita substituit, vt aliis persuadere, sibi sumat, vbi hæc non admittatur, miracula christi, prout euangelistæ ista litteris consignauerint, haud vera haberi; nec ex his probari posse, iesum esse hominum seruatorem, a deo promissum. Sunt illa; 1.) *the mode-*

* *bibl. anglois. tom. XII. p. 287. memoir. litter. de la grand Bresagn. tom. XVI. p. 523. die auserlesen. theol. biblisch. tom. I. p. 749. LILIENTHALII theol. biblisch. tom. I. p. 308. die nachrichten von einer hallischen biblisch. volum. VII. p. 64.*

** *bibliothèque, angloise tom. XI. p. 87. tom. XV. p. 103. act. eruditor. suppl. tom. IX. p. 445. die samlung von alten und neuen sachen 1724. p. 660. die nachrichten biblisch. vol. II. p. 354. LELANDII ab scriptionen, pars. I. p. 129.*

Londin. MDCCXXV. MDCCXXXI. 8. quæ uni
lino, cui Woolstonus amicus erat, cont
defence of christianity composita est: 4.)
de miraculis seruatoris nostri, anglie I
MDCCXXVII. ad annum MDCCXXIX. 8. per
denuo formis descriptæ, communi hac
discourse on the miracles of our saviour, in a
controuersy between infidels and apostate.
numeris distinctæ. In illis perditu
impetum facit in miracula christi: fidem e
que ipsam sanctissimam religionem nostram
conatu in eo elaborat, vt probet, dicta mir
telligenda esse. Adseuerat hoc de istis no
tim; sed idem quoque de nonnullis specia
strare conatur, iis videlicet, quibus christus
emtores ex templo eiecit: pessimos genio
portibus expulit: mulierem, profluuium san
tem, atque alios ægrotos sanauit: ficui
videndi facultatem restituit: aquam cont
mortuis atque sibi ipsi reddidit pristinam
ston's defence of his discourses on the mirac
against the bishops of st. David's and Lond
aduersaries, Londin. MDCCXXIX. 8. pars pri
dam *defence of his discourses* cetera nota s.

...ias Hic. comit. MDCCXXXVI. 8.
...adducti *discursus de religione*
...inscriptione: *discours mo-*

NATURALISTIS.

...iam memorata in lu-
...is publici fecerat. ad
...oprura sacre inter-
...operis contra
...illius exhi-
...ligion.
8.

765

...ravissimis erroribus
...unc arminianum;
...ime autem na-
...se præbeat,
...ts, on va-
...tur diuersi
...ea editæ, atque
...tor probare adni-
2.) a *discourse con-*

...son and diuine reuelation,
MDCCXXXIII. 8. quod scriptum
...ersuatum, se rationem suam in
...ducem, tuto atque vnice sequi pos-

...Concerning the grounds and reasons, or
...es are, on which two of our anniuersary so-
...ounded, Londin. MDCCXXXII. 8. cuius libri
...facio, quia ei adiuncta est commentatio,
...ut vberius probetur, humanam rationem
...vitamque æternam consequendam suffice-
...tracts, viz an enquiry concerning the books of
the

...richten von einer hallischen biblioth. volum. II. p. 527.
...ta eruditor. tom. XVIII. p. 430. LILIENTHALII theol.
p. 1098.

...rum in linguam gallicam translata atque sub inscriptione
...neaux essais sur la bonté de dieu, la liberté de l'homme et
...du mal, traduits de l'anglais de mr. Cuvet, Amsterdam.
XXII. 12. prodierunt.

...LILIENTHALII theolog. biblioth. tom. I. p. 236. die nachricht-
...einer hallischen bibliothec vol. V. p. 52. act. eruditor.
XXII. p. 83. die deutsche act. eruditor. pars 173. p. 367.
...isonne tom. V. p. 77. LILIENTHALII theolog. biblioth.
p. 338. nachrichten von einer hallischen biblioth. volum. V.

...isonne tom. IX. p. 479. LILIENTHALII theolog. biblioth.
p. 397. nachrichten von einer hallischen biblioth. volum. V.

non vniuersam litte-
facræ; sed singulare
uelationem ad vera

ALBERTI RAD

*stianity set in a true
storical, by a pagan p*

*et sub hoc titulo: .
ment, inscribed to all*

London. MDCCXXXI
scriptione anglice i

ne; breuior tamen

atque inter alia de
que antiquiorum c

scure pateat, auct
naturalis non differr

*banied and Sosem, id
sal dissertation vpon*

discrimen virtutis
mauit, hominem, si

sibi mortem consci
quidquam, quod ini

prodierunt, hoc titu
tieres les plus interes

Roterodam. siue potius Hag. comit. MDCCXXXVI. 8.
 us inter alia sunt antea adducti *discursus de religione*
divine, gallice expressi sub inscriptione: *discours mo-*
rales, historiques et politiques : *

ROMAE CHRYS., hominis in grauissimis erroribus
 tam varii, vt nunc focinianum; nunc arminianum;
 fanaticum, speciatim quakerum; maxime autem na-
 turam hostemque religionis christianæ se præbeat,
 hæcque sequentia: 1.) *a collection of tracts, on va-*
rious subjects, Londin. MDCCXXX. 4. qua continentur diuersi
 menti commentationes,** separatim antea editæ, atque
 nonnullæ de filio dei, quibus auctor probare adni-
 tum, cum patre inferiorem esse:*** 2.) *a discourse con-*
cerning reason, with regard to religion and diuine reuelation,
 Londin. MDCCXXX. et MDCCXXXIII. 8. quod scriptum
 ectat, vt alii habeant persuasum, se rationem suam in
 religionis, veluti ducem, tuto atque vnice sequi pos-
 se. 3.) *an enquiry concerning the grounds and reasons, or*
those principles are, on which two of our anniuersary so-
cieties are founded, Londin. MDCCXXXII. 8. cuius libri
 mentionem facio, quia ei adiuncta est commentatio,
 composita, vt vberius probetur, humanam rationem
 fatiam dei vitamque æternam consequendam suffice-
 re. 4.) *four tracts, viz an enquiry concerning the books of*
the

E. die nachrichten von einer hallischen biblioth. volum. II. p. 527.
 deutsche acta erudit. tom. XVIII. p. 430. LILIENTHALII theol.
 biblioth. I. p. 1098.

Adam earum in linguam gallicam translatae atque sub inscriptio-
 ne: *notables essais sur la bonté de dieu, la liberté de l'homme, et*
l'origine du mal, traduits de l'anglois de mr. Cribb, Amsterdam.
 MDCCXXXII. 12. prodierunt.

ide LILIENTHALII theol. biblioth. tom. I. p. 236. die nachrich-
 ten von einer hallischen bibliothec vol. V. p. 52. act. erudit.
 MDCCXXXII. p. 83. die deutsche act. erudit. pars 173. p. 365.
 theol. biblioth. tom. V. p. 77. LILIENTHALII theol. biblioth.
 tom. I. p. 338. nachrichten von einer hallischen biblioth. volum. V.
 p. 136.

theol. biblioth. tom. IX. p. 479. LILIENTHALII theol. biblioth.
 tom. I. p. 397. nachrichten von einer hallischen biblioth. volum. V.
 p. 142.

rum, in iacro pri
6.) *two lettres con*
pline, ceter. Lond
reasonableness of the
their repentance, &
the prodigal son,
auctor contendit,
esse, sine merito
christ asserted, whe
gospel, ceter. Lond
iesus christ vindica
soccinianorum ac
cælestem felicitate
seruentur ac quar
emendationem fie
locata: *** 9.) *an*
religion, wherein i.
Londjn. MDCCXL

---

* LILIENTHALIUS
biblioth. volum. v.

** LILIENTHALIUS
hallschen biblioth.

libri sit conditio: * 10.) *a discourse on miracles, con-
taining evidences*, Londin. MDCCXLI. 8. vbi argumenti pro
re religionis nostræ, a miraculis christi sumti, vim
gerere conatur: ** 11.) *an enquiry concerning redem-
ption wherein the christian redemption is particularly considered*,
ibid. MDCCXLIII. 8. scriptum iis plane oppositum, quæ
le redemptione hominum, a christo peracta, in sacris
patet: *** 12.) *four dissertations*, Londin.
XLVI. 8. quibus inter alia affirmatur, meliorem men-
te Esauo; quam Iacobo, fuisse, ac Balaamus defendi-
13.) *the posthumous works of mr. Thom. Chubb*,
ibid. MDCCXLVIII. 8. **

ATTH. TINDALI *christianity as old as the creation,
gospel, a republication of the religion of nature*,
1. MDCCXXX. 4. MDCCXXXI. 8. MDCCXXXII. 8.
rig. MDCCXXXIII. 8. quo scripto auctor christianis-
mum antiquitatem cum origine mundi tribuit, ea-
dem, ut statuat, euangelium non esse, nisi ipsam reli-
gionem naturalem, christo auctore expositam; ita autem
inter religionem naturalem ac diuinitus pate-
tollat: illam vnice veram esse atque ad hominum fe-
licitatem sufficere, pronuntiet; ad hanc autem euertendam
cetera nefaria studia sua referat. *** Existat quoque citis dis-
serta-

*equ. britan. tom. XIV. p. 437. bibliorb. raison. tom. XXVI.
nachrichten von einer hallischen bibliorb. vol. V. p. 163.
b. britan. tom. XVI. p. 413. bibliorbequ. raison. tom. XXI.
19.*

*sch. britan. tom. XX. p. 233. bibliorb. raison. tom. XXX. p. 471.
nachrichten von einer hallischen bibliorb. vol. V. p. 171.*

*raison. tom. XXXVI. p. 476. KRAFTII theol. bibliorb. vol. I.
88. nachricht. von den neuesten theol. buchern, volum. VI. p. 77.*

*b. raison. tom. XL. p. 228. BAYMGARTENII nachrichten von
cheurwürdigen buchern, volum. I. p. 333. KRAFTII theol. bibliorb.*

*III. p. 468. 839. sqq. vol. IV. p. 49. Scripta CHRETI diligen-
ter recensit MASCHIVS in dem verzeichnis der freigeistlichen
isten p. 29. sqq. adde LEMKERI vorbericht der nachricht von
elften p. 24. sqq. LELANDI abriß der vornehmsten deistlichen
isten, pars. I. p. 392.*

notiorem noticiam de libro hoc suppeditant: *acta eruditor.*

di confirmant : alterum : *the rights of, th
asserted, against the romish, and all other pr
independent power ouer it, Londin. MDCC
terum : a defence of the rights of the chri
bus partibus, quarum prior MDCCVII.
tem posterior sequuta est : ***

*Coadamite, or an essay to proue the t
doxes: viz. 1.) that there were other men c
time with Adam: 2.) that the angels did n
generally asserted, Londin. MDCCXXXII. 8.
opiniones, scripturæ sacræ eiusque diuin
trarias, hocque nomine inter naturalistar
ri solet: ****

*Les princesses Malabares, ou le celibat p
ge interessant et curieux, avec des notes l
ques, Amstelod. MDCCXXXV. 8. liber dete
pius, vt qui inter atheorum scripta locum*

---

*MDCCXXXI p. 252. bibliotb. raison. tom. v.
die deutsche ucs. eruditov. tom. xvi. p. 77. l
bibliotb. tom. i. p. 109. die nachrichten von ein
vol. iv. p. 448. adde quæ ipse de isto adnotau
die religionsstreitigkeiten außser unserer kirche.*

Auctor aperte se præbet omnis religionis ho-

CHRIST. EDELMANNI, irrisoris verbi diuini:
hominis in malitia ac petulantia ita progressi, vt lo-
querer, si non atheos; saltem naturalitas sibi fecerit,
sui ingenii monumenta, quæ sunt: 1.) *unschuldige
mitten, gesprächsweise abgehandelt zwischen Doxophilo und
Doxo, worinnen von allerhand theils verfallenen; theils
neuerlich unterdruckten; theils von unbekannten wahr-
scheinlich nach anleitung der bibel auf eine freimüthige und
einfache art geredet wird*, quinque ac decem parti-
quarum octo priores MDCCXXXV. nona, decima, vn-
da et duodecima, MDCCXXXVI. duæ sequentes
MDCCXXXVIII. et vltima; siue quinta ac decima MDCCXLIII. 8.
deunt: atque auctoris profanam et a schetissima re-
re nostra penitus alienam mentem abunde declara-

Summa eius dogmata de imputatione peccati ada-
i, de christo, de iustitia, ab eo nobis acquisita, de sa-
mentis noui foederis, baptismo infantum ac sacra: cœna,
iustificatione, de ecclesia eiusque ministris arque alia
iustarie impugnatur, vt ab iniuriis in deum se hand: ab-
stineat. 2.) *bereitete schlage auf des narren rücken*,
MDCCXXXIX. 8: vbi contra inspiratos berlenburgenses vi-
dit: 3.) *Moses mit aufgedecktem angesichte, von zweyen
seinen brudern, Lichtlieb und Blindling, beschauet*, 8: sine
ho anni, quo liber hic lucem vidit; ex tempore autem
actionis scriptæ colligendum, eum MDCCXL. vel MDCCXLI.

C c c. 2. pro-

notatur: LILIENTHALII theolog. biblioth. tom. I. p. 351. deutsche
theol. eruditorum tom. XVII. p. 581. frubaufgelesene fruchte 1736.
p. 298. FREYTAGII analec. de libris varior. p. 711. MOSHEMII pro-
gramma, cuius titulus est: galli, gloriæ iesu christi spiritusque sancti
directator, publicæ consensu exponitur, Helmst. MDCCXXXVI. 4.
RVANDTII programma: gloria spiritus gloriæ, ab ingloriis em-
petæ cuiusdam recensitoris paradoxis vindicata, Regiomont.
MDCCXXXIX. 4. Prodiit liber hic etiam in germania, licet editio
hæc in titulo Amstelodamum præ se ferat.

Auf die fortgesetzte samlung von alten und neuen theolog. sachen
p. 731. p. 432. ac. histor. eccles. volum. III. p. 370. IV. p. 437. XII.
p. 125. BAYMGARTENII nachrichten von merckwürdigen buchern,
volum. II. p. 218.

nunft in einer kurtzen anweisung
der ältesten und vornehmsten be-
sine mentione anni; refertur au-
vel MDCCXLII. eiusque argume-
tem essentiae diuinæ; nec a deo
postaticum; siue filium dei, in
nihil aliud significari; quam ipse
begierde nach der vernünftigen la-
lingen der ewigen liebe bewunder-
contumeliose de christo loquiti-
minem, negat: 7.) abgenathigtes
der aufgenathigtes glaubensbekan-
richtiger und verbunzter abie-
übergeben und vernünftigen gem-
geben von dem autore, MDCCXLV
antea breuior dicto anno 8. pro-
re aucta atque adnotationibus il-
lucem adspexit atque itidem ser-
cum fanaticismo: immo panthei-
prodidit: 8.) das euangelium st.
quod opusculum, iniuriarum c-
cula ac christianam religionem
Harenbergio opposuit. falsa po-

icam fuerant.* 9.) danckſagungſchreiben an den herrn
 Sußmilch vor deſſen ihm unwiſſend erzeigte dienſte,
 XLVII. 8. cuius epistolæ exarandæ scriptum, a svss-
 SHIO aduersus Edelmannum compositum ac postea
 Brandum, occasionem dedit: 10.) die erste epistel ſt. Ha-
 ggs an Io. Chriſtian Edelmann, ibrem vornemſten inhalt
 von demſelben beantwortet und vernunſtigen leſern zu
 nütziger prufung vorgelegt von dem verfaſſer,
 XLVII. 8. ** quam Edelmannus ad defenſionem ſui
 HARENBERGII gerettete religion, ac quæ in ea eſt,
 epistolam ſcripſit. *** Accedant duo ſcripta, ab
 ſe, cuius nomen ignotum eſt, pro Edelmanno com-
 m, alterum: freie; doch unmaſgebliche gedanken und
 urungen über die biſherige ſtreitſchriften wieder den
 Edelmann, MDCCXLVII. 8. alterum: ſendſchreiben, ei-
 ſchen ganz in verborgenen; dennoch gemas des von dem
 licherer freigeiſter, Ioann. 8, 31. 32. erteilten befehls,
 unermüdet nach der wahrheit forſchenden freigeiſts an
 August Friederich Wilhelm Sack, Berol. MDCCXLVIII. 4.*
 prufung der ſo betiteltten vernunſtigen und grundli-
 chederlegung, welche Chriſt. Immanuel Reinwolle wieder
 rgerlichen ſchriften des beruchtigten Edelmanns vor kur-
 herausgegeben, Lipſ. MDCCXLVII. 8. vbi Edelmanni
 etiam agitur; ea tamen aſtutia adhibita eſt, vt auctor
 ler, ſe dogmata chriſtianorum adprobare:

HOM. MORGANI ſcripta, odii: immo contumeliarum
 doctrinam religionis chriſtianæ, ac quo hæc nititur,
 in codicem, mendaciorumque pleniffima, cuius gene-

Ccc 3

ris

akonaſiſchen gelehrten zeitung 1747. p. 141. de ipſo libro adde
 IASTII theolog. biblioth. vol III. p. 499. BAVMGARTENII nach-
 richten von merckwürdigen buchern, vol IV. p. 420.

IMGARTENII nachrichten von merckwürdigen buchern, volum. IV.
 424.

Edelmanni ſcriptis legantur: PRATIE in den hiſtoriſchen nach-
 richten von Edelmanns leben, ſchriften und lehrbegrief, p. 42. 199.
 u. hiſtor. eccleſ. vol XII p 119. 199 MASCHIVS in dem verzeich-
 der freigeiſterſchen ſchriften, p. 57. 19 GRUNDIGVS in den fort-
 ſetzen geſchichten der beutigen deiften, p. 98. ſammlung von alten
 neuen theolog. ſachen 1749. p. 119.

ichten von einer halliſchen biblioth. volum. I. p. 282. II. p. 564:

Londin. MDCCXI
losopher, against t
ses of Samuel Chas
pel, Londin. MD
brief examination
of Moses, ceter. **

MORGANVS reli
ferioris ordinis p
sunt ac sub nomi
consilio prodieru
tinere, monstrare
ducta, scripta co
dered, in answer
losopher, Londin.
of iesus considered,
quo libro conce
tur: ** *deism fa*

---

* *nachrichten von einer*

** *ibidem volum. v. p.*

*** *biblioth. raison. tom*
zuverlässige nachr.

* *biblioth. raison. tom*

*putations and groundless calumnies of modern be-
by a moral philosopher*, Londin. MDCCXVI. 8.*

*res sur la religion essentielle a l'homme distinguée de
s'en est, que l'accessoire*, duabus partibus, Amstelod.
XXVII. 12. anglice sub titulo: *letters concerning the
essential to man*, Londin. MDCCXXXVIII. 8.** et iterum
cum duobus tomis, ad defensionem harum epistola-
ditis, Londin. MDCCXXXIX. quatuor voluminibus.
bri huius sit auctor, non satis constat. Alii eum
ONI D' ARGENS: alii MYRALTO: alii virgini
ET tribuunt. Quisquis ille sit, ipsæ epistolæ hæ-
ter testantur, se scriptas esse ab homine, a chri-
eligionē abhorrente, ac soli naturæ addicto. Proba-
t, insipienter adnititur, essentiam fundamentumque
ius esse rationem; siue naturalem facultatem, cogno-
quid sit verum ac falsum, ac præter hanc, amorē
ipsum et propriam utilitatem, remota omni diuina
ob quam deus haud quidquam agat:***

ROVET VON VOLTAIRE scripta, quæ soluto pari-
ligato sermone: satirico ac ludicro more, obli-
tis, quam homo christianus atque eruditus mon-
tebet, composuit atque in lucem edidit, ad christia-
nigionem eiusque mysteria oppugnanda, nimirum:
philosophiques, Rothomag. MDCCXXXIV. 8. *epître a*
MDCCXXXIII. 8. atque alia: *

HIERON. BOESWILLIBALDI *scripture and reason*
t, wherein is contained a short, solid and plain expli-
of the chiefest mysteries of the holy scripture, ceter. 8.
lo neque locus; neque annus editionis indicatur;

Cc c 4

Fran-

NDI abris der vornemsten deistlichen schriften, part. 2. p. 326.
esh. raison. tom. XXXVI. p. 476.

hæc anglicana describitur in LILIENTHALII theolog. biblioth.
I. p. 342.

BAVMGARTENII *nachrichten von merckwürdigen buchern*, vol. I.
04. GRVNDIGII *geschichte und wahre beschaffenheit der heuti-
deisten*, p. 95. deutsche acta eruditior. tom. XX. p. 763.

habet de auctore hoc eiusque scriptis MASCHIVS in dem ver-
bnis der freigeisterischen schriften, p. 168. sq. cui addas LILIEN-
ALIVM in der theolog. biblioth. tom. I. p. 358.

discourses, Londin. MDCCXLII. 8. quo libro sacerdotes christianorum sacrorum, tan fraudulentos, mendaces atque ad propria taudenda intentos, adgreditur, eo animo, rum animos ad contemnendam religionem moueat: **

*Christianity not founded on argument, at
ciple of gospel evidence assigned, in a letter to
leman at Oxford*, Londin. MDCCXLII. 8. qui
ctor ad id composuit, vt omnem iustam venem
nem tolleret: ***

E. ELWALLI *supernatural incarnation of
to be false*, Londin. MDCCXLII. 12. com
scriptor arma sua ad christianum de concep
sti, super naturam posita, dogma impugnat

AVG. GEBHARDI *cogitationes rationales
scientificæ in theologia reuelata, quas iudicio
manissime submittit* A - X. Amstelodam. siue
MDCCXLIII. 8. * quæ in epitomen redactæ,
titulo prodierunt: *vernunftige gedancken vo
der strengen lehrart in der theologie, welche
der wahrheitsfreunde entworfen hat* A - X. 8.
*vernunftmäßige betrachtung der ubernaturli
ten. auszufertiget von einem freunde der wahn*

EXLIII. 8. ac drey gesprache uber wichtige wahrheiten,
EXLIV. 4. quorum colloquiorum ultimo de diuinitate,
naturæ sacræ peruerse ac malitiose differitur:*

*Recherches philosophiques sur la nécessité de s'assurer par
l'ame de la verité, sur la certitude de nos connoissances et
la nature des etres, par un membre de la société royale de
Paris, Roterod. MDCCXLIII.* 8. qui liber complectitur
cinam moralem, ita comparatam, vt auctor stulte sibi
et, ostendere rationem, sine religione ac lege feliciter
tranquille viuendi, eamque in principio positam, omne
iustum, rectum ac bonum, quod quis sibi vtile esse exi-
sit, pro qua conditione scripti huius eum non peccatu-
esse, credo, qui illud in ingenii monumentis atheorum
pererare velit; mitiorem autem sententiam amplexus,
ergo id ad libros naturalistarum:**

*Traité de la raison humaine, traduit de l'anglois,
précédé d'une préface, qui contient plusieurs autorités iusti-
fiques des sentimens de l'auteur, Francof. MDCCXLIV.* 8.
absurde adfirmatur, in quauis religione tuto ad metam
ueniendum esse, si quis rationem suam, veluti ducem,
sequatur:

DE LA SERRE liber, qui duplicem inscriptionem
fert: alteram: *examen de la religion, dont on cherche
l'assèchement de bonne foy, attribué à mr. de st. Euremond,
euolt.* MDCCXLV. alteram: *la vraie religion démontrée
l'écriture sainte, traduite de l'anglois de Gilbert Burnet,
Londin. MDCCXLV.* 12. Auctor, antequam mortalitatem
pererat, ad meliorem mentem reductus, *** **VAREN-**
ius esse dicitur. Exstat quoque libri huius interpretatio
Germanica: *die wahre religion; oder religionsprufung: **

La decouuerte de la verité, et le monde detrompé, à l'égard

C c c 5

de

vide *acta hist. eccles. vol. ix. p. 441. sqq.* die nachrichten von den
neuesten theol. buchern vol. II. p. 841. 862.

vide *biblioth. raison. tom. xxxii. p. 3.* et die nachrichten von den
neuesten theol. buchern vol. III. p. 720.

conf. **MASCHII** betrachtung uber die bekehrung des herrn de la
Serre:

act. *hist. ecclesiastic. vol. xiiii. p. 449. sqq.* **GRUNDIGVS** in den
fortgesetzten geschichten der deisten p. 90. 114.

de immortalitate animæ ac DRYDENII sp
strationis, solam religionem naturalem ad
tatem consequendam necessariam esse: **

DIDEROT *pensées philosophiques*, Hag
in quibus detestabilia proponuntur, in
starum hostiumque scripturæ sacræ ac re
næ: immo ipsorum atheorum. *** Germ
hæ, vna cum refutatione, Hal. MDCCXLV
spexerunt. * Tribuitur ei quoque l
les mœurs; non satis autem exploratum e
ROT; an alius eum composuerit. Postq
in lucem prodierat MDCCXLVIII. 12. put
impietatem suam combustus est; mox ta
exiit Amstelod. MDCCXLVIII. 8. hancqu
duæ aliæ: altera MDCCL. quæ in titulo

---

* *bibliothèque. raison. tom. xxxvi. p. 367. act. l*
xiii. p. 436. KRAFTII theolog. biblioth. vol.
DIGIVS in den geschichten der deisten p. 94.
libri huius verba adposita essent: *approuvé*
fesseur Wolf, ad defensionem sui hic publice
minus adprobasse: vide *act. erudit. MDCCLV. p.*
660. nouvell. biblioth. germanique tom. 11.

tera in Belgio, vna cum versione cum germanica:
 2; tum anglica: *manners*. De hominum moribus
 ita commentatur, vt animum, a christi disciplina
 1, haud obscure significet. Omnia propriis natu-
 bus: nihil religioni, ei maxime, quam deus nobis
 his sacris præscripsit, tribuit. De ipso deo tradi-
 æ praua ac peruersa sunt.* Eidem adscribitur:
or les aveugles, a l'usage de ceux, qui voyent, Londin.
 LIX. 8. Quæ epistola itidem ad id spectat, vt re-
 contemtionem veniat ac principia, quibus ista
 , dubia atque infirma reddantur: **

Is sur la liberté de produire ses sentimens, MDCCXLIX. 8.
 n, pro ficto iure, quasuis sententias litteris man-
 ac disseminandi, compositum hancque ob causam
 gioni; et reipublicæ periculosum:

§. V.

notitia scriptorum, a naturalistis compositorum,
 nda est scientia eorum, quæ ad istos profigandos
 exierunt. Duplex eorum genus est. Alii auctores
 2; siue vniuerse naturalistis bellum indixerunt:
ntim in idem certamen cum illis venerunt, id
 tra singularem certumque familiæ huius socium
 nt. Quæ vtrique ingenii monimenta relinqui-
 nunc a me enarranda sunt. *Generatim* contra
 las prodierunt:

ARINI MERSENNI *impiété des deistes; et des plus
 libertins decouuerte et refutée par raisons de theologie
 bilosophie*, ceter. Paris. MDCXXIV. 8. duobus volu-
 ms: ***

*aité de la religion contre les athées, les deistes et les
 ux pyrrhoniens*, Paris. MDCLXXVII. 12. et germani-
 ce:

---

ur de libro hoc: *die nachrichten von einer hallischen biblioth.*
 II. p. 545. KRAFTII *theol biblioth.* vol. III. p. 637. 831.
 VNDIGII *fortgesetzte geschichte der heutigen deisten* p. 72.
icht. von einer hallischen biblioth. vol. IV. p. 335.
 ERONII *memoir.* tom. XXXIII, p. 149.

ce: *Widerlegung der arbeitsen, deisten und neuen zibe*
Prag MDCCXII. 8. Francof. MDCCXIII 8. *

EDVARD. SIILLINGFLERTI *letter to a de*
answer to the several objections against the truth and
rity of the scriptures, Londin. MDCLXXVI. 8. latine,
Adam Hochstettero interprete, sub titulo: *epistola ad a*
qua ad diuersas eiuudem aduersus sacram scripturam o
nes solide respondetur simulque religionis christiana et
rum litterarum veritas atque auctoritas perspicue gra
vindicatur, cum *mantissa de diuinitate scripturarum*
et noui testamenti, summa ex libello gallico anonymi
indifferentiam religionum, Amstelodam. MDCXCII.
Vlm. MDCCXV 8 ** belgice studio *W. van Schu*
KIDDERI Moys, contra Spinosam et Hobbesium defenso.
MDCCXVII. 8 ac germanice, cum aliis auctoris o
lis, *** quæ epistola ob solidam argumenti tractat
lectione maxime digna est:

IO. BAPTIST. DR ROSEMOND *défense de la r*
chrétienne et de l'écriture sainte contre les deistes,
MDCLXXI. 12.

CIVIL. tertia MDCXCVIII. quarta MDCXCIX. quinta CIII. 8. omnes autem partes coniunctim ibidem III. duobus voluminibus 8. ac MDCCXXIII. in lucem it, ita scriptæ, ut pro veritate religionis christianæ atheos, naturalistas atque alios aduersarios cum oblique adcuracione disputeretur: *

BLANT. ERNEST. LOESCHERI *prænotiones theologicæ naturalistarum et fanaticorum omne genus, atheos, indifferentistas, antiscripturarios, ceter.* Vitemb. VIII. 4. denuo descriptæ ibidem MDCCXII. MDCCXXVIII. medium, quod breuitate atque ordine se commendat ad principales horum hominum errores noscendos extendendos utile est:

The principles of deism, truly represented and set in a light, in two dialogues between a sceptick and a deist, in. MDCCIX. MDCCXI. MDCCXXIII. 8. quorum dialogon priori de christiana; posteriori autem de naturali one exponitur: **

BENEDICT. PICTETI *dissertationum de religionis iana præstantia decas,* Geneu. MDCCXIX. 8. quibus hec et naturalistæ refutantur:

PACH. LANGII *caussa dei et religionis, iudeis reuelatus sic dictum naturalismum,* Hal. MDCCXXVI. 8. ***
Uleiphron ou le petit philosophe, en sept dialogues, contre une apologie de la religion chretienne contre ceux, nomme esprits forts, Hag. MDCCXXXIV. duobus tomis, egregius, in quo auctor. eruditionem, iudicium atque acumen abunde ostendit: *

O. CASP. LOEWII *einleitung in die religionsstreitigkeiten mit den deisten,* Goth. MDCCLI. 8. scriptum, quod utis diligentiam ac iudicium monstrat atque in studiis ouersiarum cum naturalistis non mediocrem præbet atem:

Die

---

erudit. MDCXCVI. p. 517. MDCXCVII. p. 367. *suppl. rom.* II. p. 273. MDCC. p. 325. MDCCV. p. 91.
eruditior. MDCCXII. p. 266.
idem MDCCXXVI. p. 42.
refusen. scol. bibliothec. part. 79. p. 772.

co-ideologica in
HAGMAIERI de
sufficiente, Tubin
stantia religionis
WERENFELSII d
reuelata, contra c
naturalistas. **

Postquam eo
ratim impugnarunt
adgressi sunt *speciat*
turalistas disputaren
Qui isti sint, ex se
turalistas atque eor
sito, patebit. Refut

1.) Eduar
RICHARD. BAX
rerum: *the reason*
bus, Londin. MDCI
infidelity, ibid. MDC
10. MVSÆVS
ac moderatæ confut

portingere possit? recentioris cuiusdam scriptoris
 opposita, len. MDCLXVII. ac deinde sæpius descripta
 anno MDCLXVIII. cum titulo: *de luminis natura et ei
 theologia naturalis insufficientia ad salutem*, sine
 one loci: MDCCVIII. ita inscripta: *examen cherbu-*
ni; sive de luminis natura insufficientia ad salutem me-
re. Vitembergæ: eodem titulo lenæ MDCCXI. atque
 ibidem, cum inscriptione secundæ editionis
 CXXX.*

ERR. TITIVS, qui reliquit dissertationem de *insuffi-*
cientia religionis mere naturalis ad consequendam vitam æter-
 Helmstad. MDCLXVII.

PETR. MVSÆVS, qui scripsit dissertationem, *qua*
Eduardi Herberti methodus de inuestiganda veritate
statuitur, Kilon. MDCLXVII.

THOM. HALYBVRTON in *natural religion insufficient*,
 aburg. MDCCXIV. 4. ** Adiungendi sunt: CHRISTIAN.

THOLTVS, *** CHRISTOPH. FRANCKIVS, *
 HEIDANVS: **

2.) Francisc. Puccium

LVCAS OSIANDER in *refutatione satanici libri Franc.*
Sci. Tubing. MDXCIII. 4. NICOL. SERKANIVS libris
contra nosos Franc. Puccii errores, MDXCIII. 4. ***

FRANC.

dissertatione hac copiose agit GRUNDIGIVS in *den geschichten*
der heusigen deisten p. 108.

LIBRINTHALII *theolog. biblioth. tom. I. p. 217.*
scribis impostoribus secs. I. p. 4.

ertatione de *religione naturali*, contra naturalistas et remon-
 strantes, maxime Eduard. Herbertum et Curcellæum, Kilon.
 MDCLXVI. cuius præses fuit THOLTVS.

lr. VI. de *origine error. cap. II. p. 368.* Refertur quoque
 REZCH. SPANHEMIVS inter Herberti aduersarios a GRUNDI-
 BIO in *den geschichten der heusigen deisten* p. 72. ob eiusdẽm
 inimicaduersiones ad Ed. Herberti: *de Cherbury librum de religione*
natūrali, quæ primam lucem adspexerunt in MENCCKENII
miscellen lipsienfib. nou. volum. IV. pars. I. p. 138. minus autem
 hæc pertinet, quia dictum librum non refutat; sed loca eius
 quædam ex antiquitate illustrat.

unt etiam in eiusdẽm *opusculis theologic. tom. III. quæ Mogunt.*
 MDCXI. fol. prodierunt.

MDCLXXXIII. 4. uenire Lipi. MDCLX
MDCC. 4. cum TRIBBECHOVII *historia*
a me recensenda: **

4.) *Ernestum, landgrauium H*

ANDR. KVHNIVS in *discreto catho*
Annab. MDCLXXVII. 4. ac tractatu c
discreti catholici ad catholicum lutheranum
qui vterque liber, licet latinam inscrip
germanice tamen scriptus est et magis
cum pontificiis; quam cum naturalistis

5.) *Ludou. Meyerum*

REINER. VOGELSANGIVS, qui edi
contra librum, cui titulus: philosophia se
Ultraiect. MDCLXIX. 4. LVDOV. WOL
duobus de *interprete scripturarum con*
paradoxam, MDCLXVI. qui tamen ipse i
cidit, se rem non serio agere atque auc
tare videri velit, errorem ipsum adpro
alii contra illum pugnarunt, nominatim
WAYEN libris *pro vera et genuina resor*
praesertim in negotio da interprete sacra se

MDCCLXIX. 8. et 10. BROWN, cuius prodierunt: *libri in priori, Wolzogium in libellis duobus de in- scripturarum causam orthodoxam prodidisse, de- putatur: in posteriori Lamberti Velsbussii sententia liber- tariana, in libello vernaculo de idololatria et superstitione propofita, detegitur et confutatur*, Amstelodam.

XX. 8. Causam quidem suam agere voluit WOLZO- GIVS in libro defensionis, *orthodoxa fides* inscripto; autem aduersariis satisfecit. * Præter hos, MEYE- RVOERTIUS, MARESIUS, SCHOTANVS, DE VRIES, SEDVS, LIMBORCHIVS atque alii data occasione parunt: **

6.) Carol. Blountium

BRADLEY libro, cuius titulus est: *an impartial of the truth of christianity, with the history of the life miracles of Apollonius Tyaneus*, ceter. Londin.

CIX. 8. GVIL. NICHOLSIVS in *conference with a* quod opus antea laudavi. Agitur in eo de veritate rationis mosaicæ de creatione: de necessitate diuinæ rationis: de diluuiio, legibus mosaicis ac sacrificiis, actionem christi significantibus; præterea autem vin- dicationum de christo eiusque miraculorum ac finæ exhibentur ac de sacrarum scripturarum diuina et auctoritate exponitur. Exstant quoque IOANN. LA CROSE animaduersiones in BLOUNTII librum *of reason*: ***

7.) Ioann. Tolandum

etque librum: *christianity not mysterious*, multi angli parunt, quorum hæc prodierunt scripta: PETRI WILII *letter in answer to a book entitled, christianity not mysterious*, Londin. MDCXCVII. 8. et Dublin. eodem anno 8. IVNDI ELY *letter to the honourable sir Robert Howard,* with

antur: BENTHEMIUS in *dem bollendischen kirchen und schulen- nes part. II. cap. 2. §. 4. sq. p. 59. CLERICVS bibl. uniuers. tom. 2. p. 368. ac BÆRLIVS diction. bist. cris. voce Rimini. 2. WOLFFII manicæism. ante manicæos p. 357. 1. memoirs for the ingenious MDCXCIII. p. 197. 297.*

cuius auctor ignotus est, ita inscriptum
great mystery in answer to a late treatise, c
rious, that is not above nor contrary to
 Memoratur etiam PAVNIUS, examen
 pisse, non sine laude. Inter germanos
 functus est IO. IACOB. LYNGBERGH
 ne de *mysteriis christianismi, contra Tola*
 MDCCXIII. Qui TOLANDI *nazarenum*
 antea recensui. Vindicias canonis noui
 eiusdem *Amyntorem* scripserunt STE
 IOANN. RICHARDSONVS. Ille ed
account and defence of the canon of the
answer to Amyntor, Londin. MDCC. 8.
the new testament vindicated, Londin.
 MDCCI. 8. ***

8.) *Petrus Pomponatius*

ANTON. SIRMONDVS in *demonstra*
tate animæ, Parif. MDCXXXV. 8. Trad
 CONTARENVS, aduersus eundem sci
 argumento, vt probaret, animam hum
 haud interire; sine tamen nominis sui

9.) *Isaac. Peyrerium*

JOH. COBARVS *disputationibus ex capite quinto epistolae Romanas contra praadamitas*, Rostoch. MDCLVI. 4. IO. AD. DANNHAVERVS, cuius exstat *praadamita utis; fabula primorum hominum, ante Adamum conditorum*, Argentorat. MDCLVI. 8. PAVLL. FELGENHAVE-
in der prufung uber das lateinische buch praadamita, Rod. MDCLIX. 12. * BARTHOL. GOLDSACHIVS *disputatione de controuersia celebri: utrum ante Adamum alii homines?* Regiom. MDCLXXII. ** IO. HILPERTVS, *Inquisitio de praadamitis* prodiit Helmstad. MDCLVI. 4. Rod. MDCLVI. 12. Vltraiect. MDCLVI. 8. ANTON. IVS *in non-ente praadamitico; seu consutatione anonymizantis, hominem ante Adamum fingentis*, Lugdun. MDCLVI. 12. SAM. MARESIVS, qui edidit: *refutatio fabulae praadamiticae, absolutam septem prioribus quaestibus, cum praefatione apologetica sacrae scripturae*, Graening. MDCLVI. 4. et MDCLVII. 12. IO. MICHAELIVS, qui in ea emisit: *monstruosa de praadamitis opinionis abominandae seditatem demonstratam*, Stetin. MDCLVI. 4. Praeter haec in certamen contra Peyrerium venerunt: BEDIAN. LANGE *in breui analysi libri de praadamitis*, Lugdun. MDCLVI. 12. IO. BAPTIST. MORINVS *in refutatione composita erronei ac detestabilis libri de praadamitis*, Paris. MDCLVI. 12. PHILIPP. PRIORIVS, qui sub ficto nomine *huius romani iuris publici* fecit: *animaduersiones in librum praadamitarum*, Paris. MDCLVI. 8. et iterum cum *epistolaulatoria ad Isaac. Peyrerium de eius conuersione ad romanam fidem*, Paris. MDCLVIII. 8. item IOANN. PYTHIVS *responsione exetastica ad tractatum, incerto auctore nuper editum, cui titulus: praadamita*, Lugd. Batav. MDCLVI. 12. G. SCHELVIGIVS *dissertatione de praadamitis*, Thorun. MDCLXXIII. et Vitemb. MDCCXIV. IO. HENR. VRSINVS *de iure prometheo, praadamitarum plaste, ad caucasum relecti et religati*, Francofurt. MDCLVI. 12. ***

D d d 2

10.) *Petrum*

addit eius LIPENIVS *bibliorbec. theolog. pars. II. p. 524.*

idem apud LIPENIVM *dicr. loc. memoratur.*

haec scripta sunt contra Peyrerium, eorum quoque notitia sumenda

Chauuin, Hamb. MDCXCV. 12. et 10. f
animaduersionibus in Petri Chauuini librum
rati, Hal. MDCXCV. ***

11.) *Bern. de Mandeuille*
eiusque pensées libres sur la religion
LOESCHERVS in *den nathigen reflexion*
libres sur la religion; oder freye gedancke
Vitemberg. MDCCXXIV. 8. *

12.) *Artbur. Asbl. Sykes*
CHR. ANDR. TEVBERVS in *den theolog*
gen uber eine dem christlichen glauben nach
unschuld des irthums, Brunswic. MDCCX
confutarunt:

---

menda est ex BANGII *caelo orientis* p. 134. c
pbilol. bistoric. fascicul. II. p. 12. BAELII dic
Peyrerius: ARNOLDI kirchen und ketzerbistor
§. 5. p. 73. BVDDEI *bistor. eccles. veter. test*
NICERONII *memoires pour seruir a l' bistorre*
dans la republiq. des lettres tom. XII. p. 79
pseudepigr. veter. testamensi p. 51.

* *acta eruditor. MDCXCIV. p. 412.*

13.) *Anton. Collinum*

eiusque duo scripta: *a discourse of the grounds, ceter. et the scheme of literal prophecy considered, ceter.*

EDWARD. CHANDLER in libro, cuius titulus est: *a defence of christianity from the prophecies of the old testament*, Lond. MDCCXXV. 8. * et in alio, ita inscripto: *a vindication of the defence of christianity, from the prophecies of the old testament, in answer to the scheme of literal prophecy considered*, Londin. MDCCXXVIII. 8.

SAMUEL CHANDLER, cuius exstat: *a vindication of christian religion*, duabus partibus, Londin. MDCCXXV. et MDCCXXVIII. 8. ** item eiusdem: *reflexions on the conduit of the modern deists*, Lond. MDCCXXVII. 8. atque *authority and antiquity of Daniel's prophecies, and their application to iesus christ, in answer to the objections of the scheme*, cet. ibidem MDCCXXVIII. 8.

SAM. CLARK, qui edidit: *a discourse of the connexion of the prophecys in the old testament, and the application of them to christ*, Londin. MDCCXXV. 8. hocque libro compendium quasi paullo ante memorati scripti CHANDLERI: *a defence of christianity*, ceter. exhibuit; præter hunc autem: *the true grounds and reasons of the christian religion, in opposition of the false ones, set forth in a late book, intituled the grounds*, cet. ibid MDCCXXV. 8.

GEORG. LAVINGTON in *the nature and use of a type*, MDCCXXV. 8.

ARTHUR. ASLEY SYKES in *essay upon the truth of the christian religion, wherein its real foundation upon the old testament is shewn*, Londin. MDCCXXV. 8. ***

THOM. SHERLOCK, qui iuris pulci fecit: *the use and intent*

D d d 3

scriptum hoc germanice reddidit Rambachius atque KIDDERI erweis, daß iesus der messias, operi, ab eo itidem in germanicam linguam conuerso, Rostoch. MDCCCLI. 4. addidit: *conf. bibliobegu anglæs. tom. XII. p. 446.*

* hunc quoque librum Rambachius in germanicam linguam transtulit, atque edidit sub titulo: *fester grund der christlichen religion in den weiffagungen der propbeten*, Rostoch. MDCCCLVI. 4.

** CLERICI *bibliobegu. ancienne et moderne tom. XXIV. p. 298: 299. bistoir. litter. de l'Europe MDCCXXVI. nou. p. 234.*

et in three letters in further vindication
strium, Whistonum et Collinum, Lon

THEOTIMVS PHILALETHES in
unreasonableff, folly and danger of infid
late virulent book, intituled a discourse, L

IO. GREENE in letters to the aut
shewing that christianity is supported by
that the words of Iſaiab VII, 14. in
sense, or a prophecy of the conception and
fulfill'd in iesus, MDCCXXVI. 8. et in
resurrection of christ et shewing that it
stration of christianity, MDCCXXVI. 8.

THEOPHILVS LOBE in brief dese
religion, or a testimony of god to the
religion, MDCCXXVI. 8.

THOM. CVRTEIS, cuius prodiit:
extreme folly and danger of infidelity ce

THOM. HARRIS in legal prefigus
vindicated, MDCCXXVII. 8.

BRAMPT. GVRDON in christian r
the prophecies of the old testament, or a
ment drawn from prophecy, Londin. MD

IO. GILL, qui in lucem emisit:
old testament respecting the messiah

MDCCXXVIII. 8. antea autem euulgavit sermonem, in scriptum: *iesus christ the prophet whom Moses foretold*,

MDCCXXIV. 8. aliasque orationes, anglice MDCCXXV. MDCCXXVI. cum longiore præfatione contra Collinum;

THOM. JEFFERY in *christianity the perfection of all religion natural and reueald*, ceter. Londin. MDCCXXVIII. 8.

WILLIAM. GARDINER, qui edidit: *a literal exposition of two remarkable prophecies, 1es. VII, 14. et deuterom. XVIII, 15.* MDCCXXVIII. 8.

FRANC. BALTUS, cuius scriptum prodiit: *la religion chrétienne prouée par l'accomplissement des prophecies de l'ancien et du nouveau testament*, Parif. MDCCXXVIII.

Præter hos, GVIL WHISTONVS contra Collinum pugnavit; ipse autem in certamine hoc varia defendit, quæ nugatoria sunt atque absurda. In lucem protulit libros sequentes: *an examination of a late discourse of the grounds and reasons of the christian religion*, MDCCXXIV. 8. *a list of suppositions, or assertions in the late discourse of the grounds.* cet. MDCCXXIV. 8.* *the literal accomplishment of scripture prophecies, being a full answer to a late discourse, of the grounds, ceter.* Londin. MDCCXXIV. 8. ** *supplement to the literal accomplishment, containing obseruations on Dr. Clark's and bishop Cbandlers discourses: with dissertations upon Isaiahs prophecy concerning a son to be born from a virgin: upon Daniels LXX. weeks, ceter.* Londin. MDCCXXV. 8. ***

Lucem quoque adspexerunt anglorum sermones sacri, contra Collinum recitati, quorum auctores tituli que sunt: IO. NEWCOME *sure word et prophecy*, MDCCXXIV. 8. CAR. REYNEL *prophetia de messia; præsertim vero illa de immanuele, in iesu ad litteram adimpleta*, Oxon. MDCCXXIV. 8. IO. ROGERS octo orationes. inscriptæ: *the necessity of diuine reuelation and the truth of the christian reuelation, asserted in VIII. sermons*, Londin. MDCCXXVII. 8. MDCCXXIX. 8. contra quod scriptum quum COLLINVS ederet: *letter to*

D d d 4

the

* bibliothequ angloif. tom. XI. p. 122.

** ibidem tom. XII. p. 60.

*** ibidem tom. XII. p. 143.

l'auteur de cette
bibliothèque angloise fut
mr. Collins.

l'auteur de cette
bibliothèque angloise fut
mr. Whiston et
mr. Collins.

to the author of the grounds and reason
 MDCCXXIV. 8. an answer to a letter concer
 and reasons of the christian religion, MDCCX
système literal de la prophecie, a l'occasion de
été allumés par un livre, portant pour titre
ments de la religion chretienne, Hag. MD
 towards a summary of christianity, MDCCXX
 postulation with the author of the new lite
 phecy, MDCCXXVII. our blessed lord iesus o
 to be the christ, from the literal sense of the
 old testament, ceter. MDCCXXVIII. 8. Men
consideratio obiectionum contra librum I
 MDCCXXVIII. 8. Ex germanis adiungend
 MATTH. PFAFFIUS in *dissertatione de I*
Danielis aduersus Anton. Collinum, Tubi
 BENED. GOTTL. CLAVSWITZIVS in *d*
den siebenzig wochen Danielis,* vbi Collin
 tur ac liber Danielis contra istum defendit

---

* existat in der samlung von erleuterungsschriften v
 meinen weltbistorie, tom. 1. p. 115.

14.) *Thom. Woolstonum*

Multi angli refellerunt atque ad impium eius errorem
 raculis christi propulsandum laudabilem operam ad-
 runt. Sunt isti:

ROBERT. LEEKE in *interpretation of law and the pro-
 by iesus christ and his apostles vindicated*, Cantabrig.
 XXVII.

MR. MARKLAND in VIII. *sermons upon the miracles of
 now*, inter varios eius sermones sacros numero XXVII.
 , Londin. MDCCXXVIII. 8.

DAVID GIBSON, qui edidit: *a pastoral letter to the
 of his diocese, occasion'd by some late writings in favour
 delity*, Londin. MDCCXXVIII. 8. Woolstonus licet non

atus sit; attamen ille perstringitur. Prodiit epistola
 iuxta multum se commendauit, germanice Hânouer.
 XXIX. 4. et gallice, interprete *Abr. le Moine* vna cum

is aliis generis huius epistolis, titulo hoc: *lettre pa-
 a l'occasion de quelques ouvrages: tres lettres du meme*,
 in. MDCCXXIX. 8. Amstelod. MDCCXXX. 8. Quum

STONVS causam suam in *defence of his discourses*
 contra Gibsonum ageret ac TINDALIVS pro eadem
 t: *an address to the inhabitants of the two great cities*

*ndon and Westminster, in relation to a pastoral letter, said
 written by the bishop of London*, Lond. MDCCXXVIII. 8.

tum MDCCXXX. non solum GIBSONVS secundam epi-
 pastoralem, et post hanc tertiam iuris publici fecit;
 tiam pro eo in lucem exiit: *a vindication of the bishop*

ndon's pastoral letter in answer to the address to the people
 . Tindal, Londin. MDCCXXIX. 8. TINDALIVS autem
 a secundam epistolam pastorem edidit: *a second address*

inhabitants, ceter. Londin. MDCCXXX. 8. * Coniun-
 tres epistolæ emissæ sunt cum gallice sub titulo:
 s pastorales III. *contre les libertins et incredules*, Hag.

it. MDCCXXXII. 8. tum germanice:
 PRIDEAUX SUTTON in sermone sacro, inscripto:
 s miracles; no allegories, Londin. MDCCXXVIII.

D d d 5

BEN.

STVBB, cuius exstat: *speech in convoc*

THOM. RAY in scripto, quod titulum
tion of our saviour's, miracles in answer to
ston, et duabus partibus constat Prior Lon
posterior ibidem MDCCXXIX 8. cum ad
senti statu controuersiarum inter diuina
sensores eiusque aduersarios, lucem vidit

RICHARD SMALBROKE in *vindicas*
of our blessed saviour, Londin. MDCCX
MDCCXXIX. MDCCXXXI. 8. et belgice An
quæ defensio præstantissimis argumenti
numeratur. Edidit quidem IONATHA
sculum sub titulo: *liberty vindicated*, 1
mentionem 8. duabus partibus, quarum al
præfert: *instructions to the right reuer*
bishop of st. David's; oppositum autem ip
a defence of the lord bishop of st. David's in
lones, Londin. MDCCXXIX. 8.

THOM. SEATON, qui contra Wool
libro: *a compendious view of the ground*
natural and reueald, Londin. MDCCXXIX.

WILLIAM TILLY in *preseruatiue a*

LIPP. AYSCOUGH, qui edidit sermonem sacrum, um: *gospel obedience necessary to salvation*, Londin. XIX. 8.

ORG. WADE, cuius exstant duæ conciones, ad id itæ et recitatæ, vt pateat, ex miraculis christi præcibari posse, eum esse verum messiam. Inscriptæ istæ *two discourses, the first an appeal to the miracles of iesus, & of his messiahship: the second, a demonstration of the and certainty of his resurrection from the dead*, Lond. XIX. 8.

ENTICK, qui in lucem emisit: *the evidence of christ asserted and proved from facts, as authorised by sacred phane history*, Londin. MDCCXXIX. 8. cum præfatione Woolstonum, ac veluti epitomen HVERTII *de-tionis euangelica* exhibuit. Germanice liber hic sub *die gewisheit der christlichen religion, aus geschehenen behauptet und durch die geistliche und weltliche historie*, interprete Ferdin. Christ. Stief, Lips. MDCCXXXIV. 8. : *

OM. SHERLOK libro inscripto: *the tryal of the wit- of the resurrection of iesus*, Londin. MDCCXXIX. 8. uis ille nomen suum haud professus sit; pro ammen adfirmatur, auctorem non virum in toga ci-obilem, quemadmodum nonnulli suspicati sunt; sed i Sherlockium esse. Monstravit ille singularem in- eque ac iudicii vim ac scriptum ipsum tantam existi- em sibi comparavit, vt non solum sæpe litteris de- um; sed etiam in alias linguas fuerit conuersum. illud gallice sub titulo: *les temoins de la resurre- le iesus christ, examinez et iugez selon les regles du bar- tag*. MDCCXXXII. 3. quam editionem plures aliæ fe- sunt in Belgio atque Anglia. Accessit: *dissertation que sur les ecrits de mr. Woolston, sa condamnation et rits publies contre lui par A. le Moine.*** Interpretatio ger-

ng von alten und neuen theolog. sachen, 1735. p. 705. auserlesene olog. bibliorb. pars. 78. p. 640. LILIENTHALII theolog. bibliorb. 1. 1. p. 137.

rsbequ. raison, tom. x. p. 443. samlung von alten und neuen theol. sachen

Londin. MDCCXLIX. in SAM. CHANDLE
resurrection of christ reexamined, and sh
to be entirely consistent, Londin. MDCCXLI
 VESTRI *evidence of the resurrection of*
 Londin. MDCCXLIII. 8. EBENEZ. HEWLI
only on forgery, or remarks on a pamphl
 ceter. Londin. MDCCXLIV. 8. I. JACK
deists, or demonstration of 'the revealed r
and prophecies in answer to o book the re
 MDCCXLIV. 8. *

ZACH. PEARCE in opusculo, cui tñ
cles of iesus vindicated, Londin. MDCCXXII
 sine auctoris nomine et a Georg. Pauli. Sti
 cam linguam translatum fuit. Lucem
 ratio hæc inscripta: *vertbeidigung der*
herrn iesu wieder Woolston, cum præfatione
Läsfcheri, Dresd. MDCCXXXII. 8.

CAR. REYNELL in *resurrection of c*
tim'd and duty euinc'd, ceter. Oxon. MDCC

W. JAMES, qui sermonem sub titulo:
pretation of the scriptures cleared and vi
 MDCCXXIX. 8. edidit eoque itidem co
 disoutavit:

adversaries, Londin. MDCCXXIX. 8. alter: *a defence of christian religion from the several objections of modern deists*, Londin. MDCCXXXI. 8. et iterum ibidem XXIII. * gallice sub titulo *les sens literale de l'ecriture, defendu contre le principal objections des antistes et des incredulles modernes*, Hag. MDCCXXXVIII. 8. vice autem, interprete Henr. Christ. Lemkero, cum in-
ne: *vertheidigung der christlichen religion wider die
ten einwurfe der heutigen unglaubigen*, duabus parti-
etting. MDCCL. 8.

MR. STEBBING, qui, sine indicio tamen nominis sui,
*a defence of the scripture history, so far as it concerns
rection of lairus daughter, the widdow of Nains son and
s*, Lond. MDCCXXIX. 8. et *a discourse on our saviours mi-
power of bealing in which the six cases excepted against
Woolston are considered*, Londin. MDCCXXIX. 8.

M. LOWE, cuius exstat: *the antidote, or a full answer
Woolston*, cc., Londin. MDCCXXIX. 8.

LL. GARDINER, cuius studio exiit: *a short answer to
rabbinical letter supposed to be wrote to mr. Woolston*:

ALEXAND. IEPHTON, qui inter controuersia huius
res locum sibi fecit per librum: *the reality and au-
of our saviours miracles defended, in answer to the ma-
biectious against them, both antient and modern*:

JARRIS in duobus sermonibus, quorum titulus est:
*sonableness of believing in christ and the unreasonableness
elity*, cum adpendice breuiorum obseruationum de
a christo in pristinam vitam restituto, contra Wool-
s, Londin. MDCCXXVIII.

THAN. LARDNERVS in *vindication of three miracles*,
MDCCXXIX. et MDCCXXXI. 8 germanice studio Meyen-
et cum prefatione Plekii, Cell. MDCCL. 8.

NRIC. GRAVE, cuius liber: *the euidence of our sa-
resurrection considered*, Londin. MDCCXXX. optimis
s, contra Woolstonum compositis, adnumerandus est:

W. STE-

ARCHIBALD. CHAMBERLAIN in *discourse*
apostles were no enthusiasts, cum præfatione
caussa resurrectionis christi contra Woolston.
Londin. MDCCXXX.

LAVRENTIUS in *expostulatory letter*
Londin. MDCCXXX.8. Auctor nomen suum
eum autem esse Laurentium, docti viri,
referunt.

Restant quædam Anglorum scripta, in
quorum auctores vel ignoti; vel non satis
Locum in istis habent: 1.) *the ministry of*
restored from the charge of antichristianism, in a
four free gifts, Londin. MDCCXXIV. 2.) *mr*
principles and tenets fully exposed, with a
mr. Woolston, Londin. 3.) *an enquiry*
the objection made against the resurrection
circumstance of his not appearing openly
people of the jewes after he rose from the dead. 4.) *an impartial examination and full confu*
ment brought by mr. Woolston's pretended
truth of our saviour's resurrection, Londin.
5.) *some obseruations of a private laymann,*
truly published by mr. Woolston entitled; a

on mr. Woolston's own reflexions on our saviours, London. MDCCXXIX. 8. 9.) *free thoughts on mr. Woolston and his writings, in a letter to a gentleman at Leyden*, London. MDCCXXIX. 8. 10.) *Tom of bedlams letter to his friend Tom Woolston, occasioned by his late discourse of miracles*, London. MDCCXXX. 8.

Præter Anglos, alii pro sanctissima religione nostra, de servatoris nostri miraculis contra Woolstonum disputant atque ad istum profligandum emiservunt scripta.

eorum numero sunt: ALBERT. GVIL. MELCHIORIS

de pro miraculis christi et expositionibus patrum allegorizans adversus Thom. Woolstonum, Franeck. MDCCXXXI. 4.*

ETL. FRID. GVDII *discussio mystica miraculorum et factuum christi interpretationis*, Lipsi. MDCCXXIX. 4. CHRIST.

EDENI *dissertatio de miraculis christi saluatoris nostri*, Thom. Woolstonum, Helmstad. MDCCXXX. CHRIST.

ETL. IOECHERI *examen paralogismorum Thom. Woolstoni de miraculis christi*, tribus dissertationibus, quæ Lipsiæ MDCCXXX. et MDCCXXXIV. prodierunt: CHRIST. WOLLII

Maxima de iesu spiritali, in Anglia redituino, ubi de historia, et abusu allegoriarum in exegefi sacra contra Thom. Woolstonum ex instituto differtur, Lipsi. MDCCXXX. 4. CHRIST.

ETH. PFAFFII *miraculum sanctorum, tempore mortis christi resuscitatorum, a blasphemia Thom. Woolstoni vindicatum*, Tubing. MDCCXXX. 4. MICH. LILIENTHALII *Wunderwerke iesu, als ein überzeugender beweis, daß er der wahre Christus sey*, Regiom. MDCCXLVIII. CHRIST. GEORG. FR.

EMERSHAVSENI *rettung der ehre iesu bey der auferstehung des Lazari wider die einwürfe des Woolston*, Erfurt. MDCCCLV. 4.** Præter hos, confutarunt:

15.)

et eruditior. MDCCXXXII. p. 94.

notitiam scriptorum, quæ contra Woolstonum prodierunt, exhibent: *the catalogue of all the books, that have been wrote pro and contra in the Woolstonian controversies, with the names of their severall authors, and their respective prices; item: historia huius Thomæ Woolstoni, das ist, eine Historische erzehlung der controversen mit dem bekann-ten Thom. Woolston, worinnen alle pro und contra dabey gewechsel-ten schriften nach der ordnung angefuhrer werden*, Lipsi. MDCCXXXIII. 8. LAMKERS *in der nachricht von Woolstons*

schick-

STEBBING in charge answered to the cler-
 taining observations on mr. Chubb's true
 HORLERS in apology for the ministers
 preachers of his gospel, with a vindication
 LAVR. JACKSONVS, cuius exstat: exam
 intitled, the true gospel: CHRISTOPH.
 peculiar and distinguishing character of the
 rato scripto quum CHUBBVS adiecisset
 prouidentia, aduersus eam HALLET edidi
 Chubb's short dissertation on prouidence, ac
 causam suam agendam iuris publici fecera
 of iesus christ vindicated, ceter. prodierunt:
 remarks on Chubb's vindication; contra CH
 dissertations ceter. eiusdem trath and mo-
 riance* ac IULII BOTE infidelity scourge
 runt. Præter hos, ABR. LE MOINE restiti
 que librum inscriptum: a discourse on mir-
 in treatise on miracles: *"

---

schicksal, schriften und streitigkeiten, cap. III. p. I:
 in dem verzeichniss der freigeistlichen schriften,
 THALIS in der theolog. biblioth. tom. I. p.
 dissertationibus. iam memoratis: LE MOINE:

16.) *Matth. Tindalium*

contra quem, maxime librum eius: *christianity as old as the creation*, multa scripta eruditissimorum virorum in Anglia exierunt. In numero eorum sunt:

JACOB. FOSTERI *usefulness, truth and excellency of the christian religion defended against the objections contained in a late book, christianity*, ceter. MDCCXXX. cum adpendice MDCCXXXI. MDCCXXXIV. et germanice, cum ipso Tindalii scripto, sub titulo: *beweis, daß das christenthum so alt; als die welt sey, nebst Fosters widerlegung desselben*, MDCCXLI. 8.* non defuerunt tamen, qui aduersus eum scriberent. Prodiierunt enim: IO. BRINES *vindication of natural and revealed religion, in answer to the false reasoning of mr. James Foster*, Londin. MDCCXLVI. cum *a dialogue between a calvinist, a socinian, an arminian and a baxterian and a deist*; item *defence for mr. I. Foster against a late published pamphlet*, atque alia generis huius scripta: **

DAN. WATERLANDI *scripture vindicated in answer to a book intituled: christianity*, cuius libri pars prima MDCCXXX. secunda et tertia MDCCXXXI. et tres coniunctim MDCCXXXIV. cum additamentis ac copiosiore præfatione in lucem emissæ sunt. Scripto hoc edito, quum *epistola ad Waterlandum*, quæ nonnullas adnotationes in illud comprehendebat, in lucem exiisset, Londin. MDCCXXXI. 8. *responsio* ad litteras has prodiit, ibidem MDCCXXXII. 8. et post hanc cum *defensio epistola ad Waterlandum*; tum *secunda responsio ad defensionem* hanc: ***

EDMUND. GIBSONI *epistola pastoralis secunda*, anglice ab auctore edita, cuius antea inter scripta, Woolstono opposita, mentionem feci. Ab eo pariter ac Waterlando TINDALIVS defendere se voluit in *second address to the inhabitants*, ceter.

STEB-

* *nachrichten von einer hallischen biblioth. volum. IV. p. 454. bibliothegu. raisonnée tom. VII. p. 291. tom. VIII. p. 243. tom. IX. p. 5.*

** *bibliothegu. raison. tom. VI. p. 474.*

*** omnia hæc scripta sunt anglico sermone composita: videatur vti de WATERLANDI libro; ita et de his *bibliothegu. raisonnée tom. VIII.*

precepts and prop

IO. CONYBE

MDCCXXXII. 8.

IO. LELAND

as old as the

T. CVRTEISI

London. MDCCXX

GEORG. IOH

or the gospel th

MDCCXXXIII. 8.

Revelation exa

quius scripti auc

CHRISTOPH.

velation notwithsta

son, cet. London MI

the nature, manner

MDCCXXXIII. 8.*

morality is agreabl

velation, ibidem. MI

thority, use and

MDCCXXXV. 8.***

London. MDCCXXXV

DOM. BURNETII liber, cuius titulus est: *the arguments, forth in a late book, intituled: christianity*, ceter.

MIL. BERRIMANNI *gradual revelation of the gospel*:

MIL. LAW *case of reason or natural religion, in answer to a christianity*, ceter.

ONYMI *remarks on a book intituled: christianity*, ceter. orig. MDCCXXXII. 8.*

ONYMI *the main argument of a late book: christianity as the creation, fairly stated and examined*, Londin.

XXXIII. 8. ** adde: BROUGHTONI *christianity distinct from religion of nature*: PETR. HANSSENII *meditation. de vera religionem naturalem inter ac reuelatam*,

XXXIII. 4. Contra TINDALII *dissertation, or inquiry into the canonical authority of the gospel according to matth.*, prodiit LEON. TWELLI *vindication of the gospel of matth.*, MDCCXXXII. 8. quæ defensio vti prima fuit;

secunda, iidem anglice composita, Lond. MDCCXXXV. 8. et est, quum pro Tindalio lucem adspiceret non solum

a *defence of a dissertation, or inquiry*, ceter. Londin. XXXIII. 8. sed etiam post mortem eius: *a second defence*. Londin. MDCCXXXV. 8.***

17.) Io. Chr. Edelmannum

cuius vim, quam stulte impieque christianæ religioni ferre conatus est, repellendam multi studia sua conantur atque hanc in rem ingenii monimenta, scriptis manianis opposita, in publicum protulerunt. Proinde enim contra illius:

Waldigo Wahrheiten, licet non integrum opus; quasdam enim eius partes ac singulares in isto comprehensas

disputationes: SIEGISM. IAC. BAVMGARTENII *dissertationes duæ, quarum altera de ἀναγκαιότητα, ab hominibus*

per viam non obtinenda exponit: altera *per baptismi demonstrationem et vindicias* exhibet, Hal. MDCCXXXIX. 10.

IMMANNI BENNERI *disputationes de immersione in baptismum, veritati noxia*, Giesf. MDCCXLII. et de *temptatione in*

E e e 2

para-

ische acta eruditor. tom. XVI. p. 787 tom. XVII. p. 50.

eruditor. MDCCXXXV. p. 131.

ONF. MASCHII *verzeichnis der freigeistlichen Schriften*, p. 152. (q

*paradiso, ibidem MDCCXLV.
tio de diuinitate legitima vo
christi cætu ministerium sacr
VOLCKM. STANGII schrift
Lipf. MDCCXLI. 8. Qui tot
confutaret, nullus adhuc e*

II. *Mosen mit aufgedecktem a
NERI Edelmanns verblendet
tem angesehen, nach ihrer
quod scriptum, tribus p
MDCCXLVII. et MDCCXLV
controuersia hac tuetur f
destiæ atque eruditionis, p
lorne und wiedergesundene
mannischen schrift: Moses
anblick. In einem gesprach
Quedlinb. MDCCXLVIII. 8.
præfert; verum autem illi
Num ille cæptum hunc lat
ro. His adnumeratur GE
kurtze widerlegung des ee
aufgedecktem angesehen, MD
peruerfas sententias, in li*

Summate de Philone iudeo, teste integritatis scriptorum suorum, Stargard. MDCCXLIII. Alia huiusmodi scripta transmittit, quia in plerisque Edelmannus data tantum occasione notatus ac refutatus fuit; nimis autem longum esset, si singula percernere vellem:

Christum und Belial IO. GOTTL. WALPVRGERI *Schrift-urnungsmaße betrachtung der allerheiligsten lehre von der geburt christi, nebst einem sendschreiben, worinnen die wichtigsten vergehungen Edelmanns wieder diese und andere wichtige wahrheiten bemerckt, widerlegt und bewiesen werden*, Lips. MDCCXLIII. 8. cuius scripti, non sine causa legendi, auctor primas tantum litteras nominum suorum suorum in titulo adposuit:

Wahrheit der vernunft opusculum inscriptum: der in der göttlichkeit der vernunft sich selber wiederlegende Io. Edelmann, mit noch einer andern kurtzen widerlegung des Theophilo Sincero, MDCCXLIII. 8. cuius auctor HENRIC. TOB. SCHVBARTVS: PETR. HANSSENII *Erörterungen über Edelmanns irthümer von dem seelenleiden* Lubec. MDCCXLV. 8. FRID. ANDR. HALLBAVERI *Representation de deo, in carne manifestato, sacris nari ser- uis in academia ienensi indicendis consecrata*, MDCCXLIV. IANEST. SCHVBERTI *programma de ratione deificata ornata, ab Edelmanno ficta*, Helmstad. MDCCXLIX.

Wahrscheinlichkeit, quæ confessio quum et breuior et lon- gior in lucem exiit, illa diiudicata ac confutata est in SIEG.

BAVMGARTENII *praefatione*, qua interpretationem latinicam CLERICI libri: *untersuchung des ungläubens seiner allgemeinen quelle*, cer. Hal. MDCCXLVII. 8. or- dinis: in libello: *Edelmanns glaubensbekenntnis mit einer neuen widerlegung*, Franc. MDCCXLVI. 8. sine men- tionis auctoris, qui autem esse RAV, dicitur: *** in *verschiedener politischem bedencken über Edelmanns glaubensbekenntnis*, Francof. MDCCXLVII. 4. scripto trium- phanti, quarum prima exhibet quaestiones nonnullas, ad

E e e 3

to christus

ichten von den neuesten theolog. buchern, volum. II. p. 443.

vol. II. p. 780.

ATII theolog. biblioth. vol. II. p. 373.

quas ab Edelmanno respon-
 fiat disputatio: secunda syl-
 niana confessione ferronea
 facta, ac tertia iudicium de-
 fecit; nullius autem mon-
 hensa. Confessioni *maiori*
 derunt, ita ut nonnulli pr-
 sibi acquirerent, nominati-
der vertheidigung der christl
 Hal. MDCCXLVIII. 8. 10.
 edidit: *die gerettete religi-*
des glaubensbekenntnisses Ed
 MDCCXLVII. 8. ** 10. GEC
 prum, adcurate diligent
widerlegung des edelmanni
 partibus, Vitemberg. ME
 FRID. WAGNERVS in der
ligen schrift vnd christliche
 tes. diuifum et Hamburg.
 lucem emiffum, magna lat-
 uerfia hac multam vtilitat-
 huc alia fcripta, itidem ma-
 fita, quippe quæ funt: c

errores ille inciderit: * programmata academica: KRIST. BVKGMANNI de bello et sago cruento, nascente conficiendo et de dormientium primitiis: IO. MART. DENII de pacificatore terra: IO. ERNEST. SCHV. de resurrectione carnis christi aduersus resurrectionem a nupero scriptore fictam, vindicata; item SILEM. BAUMGARTENII praefationes, cum LARDNERI glaubigkeit der euangelischen geschichte; tum YOUNGII bist. nachrichten von den verderbnissen der religion praeter Quae contra confessionem hanc in variis scriptis proposita; vel in transitu dicta sunt, ea omitto: **

Euangelium. st. Harenbergs impugnarunt ipse HARENBERGVS in scripto, cuius titulus est: zwey religionspatheas und Edelmann, nach der anlichkeit und unanliabares lehrbegriffes erwogen, Lips. MDCCXLVIII. 8. *** HANSENIVS in dem vorbericht zu Königsmans vergung der wahren religion, Lubea. MDCCXLIX. 8. auctor tuen offenbarung über das euangelium. st. Harenbergs, MDCCXLVIII. 8. HENR. CHR. NEBELIVS in der besta der lehre von gott und der heiligen schrift wider die der frechen geister; sonderlich Edelmanns, in seiner schrift, euangelium. st. Harenbergs genant, Francof. XLIX. 8. "

18.) Thom. Morganum

ulti doctissimi viri in Anglia confutarunt. Quae ad profligandum in publicam lucem emisertunt, scripta 1.) the immorality of the moral philosopher, ceter. XXXVII. 8. et cum accessionibus iterum MDCCXL. 8. "

E c e 4

cui

THEOLOG. BIBLIOTH. VOL. II. P. 494.

In primis pertinent FRESNII pastoral samlungen, ubi variae dissertationes contra Edelmannum legendae sunt.

THEOLOG. BIBLIOTH. VOLUM. IV. P. 122.

Scriptis, contra Edelmannum euulgatis, videantur: PRATTIE in nachricht von Edelmanns leben, schriften, ceter. p. 170 lqq. MAHRE in dem verzeichniss der freigeisterischen schriften, p. 88. lqq. historico-eccl. volum. XII. p. 130. samlung von alten und neuen dog. suchen, 1770. p. 772.

Thom. Morganum. tom. XVI. p. 1. nachrichten von einer hallischen dog. 1770. p. 356.

cui MORGANVS quidem
philosopher, cet. auctor au-
pulit aduersarium suum i
being a vindication of pamph
moral philosopher: * 2.) GV
 ius tamen libri editio tant
 que præfatio cum addita
 3.) BENIAM. ANDR. ATKI
published, intituled: the mor
 additæ sunt eius sermonil
of practical religion lament
 4.) THOMAE BURNETII /
of the wold by christ, Lond.
 BURTONI *diuine legation*
ciples of a religious deist, cui
 et iterum auctior MDCCXX
 diit; *** germanicam a
Christian. Schmidtus sub ti
den grundsätzen der deis
 MDCCLII. 8. edidit: * 6.)
true christian's defence agai
philosopher, Cantabrig. MD
 secunda pars Londin. MDC

quod scriptum æque ac paullo ante memoratum CHAP-
MANI quum MORGANVS in secundo volumine libri: *the
philosopher* responderet, LELANDVS secundam partem
of divine authority, ceter. MDCCXL. emisit.* Operis hu-
ius præclari atque iterum emendate MDCCCLII. editi, ger-
manicam interpretationem adornandam suscepit Andr.
Maschius, cuius prius volumen cum titulo: *abhand-
lung von dem gottlichen ansehen des alten und neuen testaments*,
Hoch. MDCCCLVI.8. lucem adspexit. Adversus illud
MORGANVS in tertio volumine *the moral philosopher* cau-
sam tueri, sibi sumsit: 8.) FRANC. WEBBERI sermo,
cuius titulus est: *the iewish dispensation consider'd and vin-
dicated against the objections of the infidels and particularly the
of the moral philosopher*, Londin. MDCCXXXVIII. 8. **
*truth triumphant, or a summary view of the late contro-
versy occasioned by a book intitl'd: the moral philosopher*, Lond.
MDCCXXXIX.8. ***. qui liber tantam comparauit sibi existima-
tionem, vt ipsi inter optima controuersiarum huius scripta
seeps locus assignetur: 10.) *deism and christianity fairly
considered in four dialogues: to which is added a fifth upon la-
titudinarian christianity and six lettres to a friend upon a
remitl'd: the moral philosopher*, MDCCXXXIX.8. 11.) MOS-
MANNI *dissertation on the ciuil gouernment of the hebrevs*,
Londin. MDCCXL.8. germanice: *abhandlung von der bur-
ghlichen regierung der israheliten*, cura Io. Frid. Es. Steffenii,
Lundburg. MDCCCLV. 8. aduersus quem MORGANVS quidem
se propugnauit in volumine tertio *the moral philosopher*;
scripsit autem ille in *adpendix to a dissertation* ceter. Londin.
MDCCXLI.8. 12.) SAM. CHANDLERI *vindication of the hi-
story of the old testament in answer to the misrepresentations and
slanders of Thomas Morgan*, Londin. MDCCXLI.8.* con-
tra quem Morganus iuris publici fecit: *a vindication of the
moral philosopher*, ceter. CHANDLERVS autem in studiis, fe-
liciter illius comprimendi, progressus est atque iniurias,

E e e 5

quibus

in eruditio. MDCCXLII. p. 343. zuverlässige nachrichten part. 28.
art. 1. nachrichten von einer hallischen biblioth. vol. v. p. 349.
biblioth. brunsv. tom. XII. p. 415.
nachrichten von einer hallischen biblioth. volum. v. p. 358. 199.
zuverlässige nachrichten part. 50. art. 2.

Ioseph, Londin. MDCCXLIV. 19.) *Josephus*
brigiensis, ancient history of the Hebrews:
remarks on a part of the third volume of the
phar, Cantabrig. MDCCXLI. 8. 14.) 10. *Por*
city of the old and new testament considere
cleard of the errors of modern systems and de
the drift, Londin. MDCCXLII. 8. Inter ger
ramen hoc venit: SIEG. IAC. BAYMGA
contra Morganum pugnavit duabus dissertat
rum altera inscriptionem praefert: *examen*
nionum de regno posterorum Abrahami in
MDCCXLIV. altera de Paulo gentium ap
MDCCXLV. scripta tamen, qui respondendi
a CHR. ERNESTO A WINDHEIM. Add
vnscbuld Iosephs des erzruaters, MDCCXLVI. *

19.) *Lettres sur la religion essentielle a l'*
quibus sequentia scripta opposita se
CISC. DES ROCHES *preservatis contre un*
religion essentielle, cet. ou l'on montre, que ce
des principes contradictoires et va au renuerse
stianisme, Geneu. MDCCXL. 8. 10. IACOBI BE
liber de *principiis in examinanda et definienda*
Græc. Titus MDCCXL. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159.

GARTENII dissertatio, qua *vindicia panarum aeternarum, opposita auctori epistolarum sur la religion essentielle*, exhibentur, Hal. MDCCXLII. 10. IOACH. GOTTLOB. AMENDE commentatio de *callida; sed malitiosa sacra scripturae interpretatione*, MDCCXLV. 4. ac eiusdem disputatio de *deo glorioso*, Lips. MDCCXLIX. *das wesentliche in der religion, vernunft und schriftmässig untersucht*, Dresd. MDCCXLIV. 8. quod scriptum BERN. WALTH. MARPERGERO, veluti auctori, tribuitur: 10. MARTIN. CHLADENII dissertationes, quibus *articulum de redemptione a cavillationibus auctoris harum epistolarum defendit*, Erlang. MDCCCLII. MDCCCLIII.

20.) *Arrouet von Voltaire*

contra quem prodierunt: *reponſe aux lettres de mr. de Voltaire*, Hag. MDCCXXXV. 8. *la religion defendue contre l'epitre a Vranie*, Roterod. MDCCXXXIII. 8.

21.) *christianity not founded*, cet.

quem librum confutarunt: GEORG. BENSONVS in *the reasonableness of the christian religion as deliucred in scriptures*, Londin. MDCCXLIV. 8. * THOM. MOLE in *the ground of the christian faith rational*, Londin. MDCCXLIII. 8. IOANN. COOKSEY in *christianity founded on argument*, Londin. MDCCXLIII. 8. IOANN. LELANDVS in *remarks on a late pamphlet, intituled: christianity not founded on argument*, Londin. MDCCXLIV. 8. PHIL. DODDRIDGE in *the perspicuity and solidity of those evidences of christianity*, ceter. Londin. MDCCXLII. MDCCXLIII. 8. ** ANONYMVS in *the Oxford young gentleman's reply*, Londin. MDCCXLIII. 8. ***

22.) *Aug. Gebhardum*

qui refellerent, non defuerunt. Contra eius *cogitationes rationales de usu methodi scientificae in theologia reuelata* in lucem prodierunt: *vernunftige gedancken von dem gebrauch*

* *bibliothèque. britannique. tom. xxii. p. 263. nachricht. von den neuesten theol. buchern, vol. iii. p. 522.*

** *bibliothèque. britannique. tom. xxx. p. 221. nachrichten von den neuesten theol. buchern, vol. iii. p. 532. vbi et ROBERT. SEAGRAVE christianity how far it is, and is not founded on argument, 1751, 8. recensetur.*

freigeistlichen schriften, p. 25.

quæ WOLLIVS, ⁊ AHLWARDTVS, ⁊ ⁊ s
atque alii libello huic data occasio
Eiusdem GEBHARDI opusculum: *vernun-*
tung der vbernaturlichen begebenheiten, in
dem sendschreiben eines weltweisen von vber-
begebenheiten, Francof. MDCCXLIII. 8. * et
anhang zu der vernunftmaessigen betrachtun-
gen begebenheiten, ausgefertigt von einem
beut, Amstelod. MDCCXLIII. 8 Colloc
sub titulo: *drey gesprache vber wichtige*
pugnarunt: 10. CHRISTIAN. CLEER
grundlichen beweis, daß diese welt nicht nur
auch einen anfang habe, vnd daß die ver-
schrift hinlänglich, ceter. Hamburg. MDCC
RVCKERVS in animaduersione in anonymi
tationem sic dictam rationalem de factis
Hamburg. MDCCXLIV. 4. **

23.) *de la Serre*

refutarunt GEORG. FRID. MEIERVS in
ebre der vernunft wider die freigeister, H
10. GEORG. PFOTENHAVERVS *** vna

---

mittendis, quia aliud agendo, quasi in transitu, cum ingressi sunt:*

24.) Diderot

nus falsæ ac in religionem christianam iniuriosæ
ritiæ, quas impudenter malitioseque in *pensées philo-
sophiques* declaravit, a doctis viris profligatæ fuerunt.
Ita eorum sunt: *pensées chrétiennes, mises en parallèle,
à l'opposition avec les pensées philosophiques*, Rothomag.
potius Amstelod. MDCCXLVII. *die philosophische ge-
denken vernünftig und christlich beantwortet*, Hal.
MDCCXLV. II. 8. FORMEY in *pensées raisonnables, opposées
à des pensées philosophiques, avec un essai de critique sur le
titre intitulé: les mœurs*, Berolin. MDCCXLIX. 8. *** Ad
memoratum librum: *les mœurs*, qui itidem a qui-
dam Diderot tribuitur, refutandum, præter FORMEY,
applicarunt: IO. MEICHIOR GOETZIVS in *der prüfung
der stellen aus dem buche les mœurs*, Hal. MDCCCL. 8. ***
D. ORTHMANNVS in *den betrachtungen über die gleich-
gkeit gegen die unterschiedenen arten der religion*,
Gnit. MDCCCL. auctores, quorum nomina ignota sunt,
brum: *les mœurs appréciées, ou lettre écrite à un bel esprit
Marais à l'occasion de cet ouvrage*, Paris. MDCCXLVIII. 8.
*lettres critiques sur diuers écrits de nos iours contraires
à la religion et aux mœurs par M. C.* Londin. MDCCCL. 8.

§. VII.

SCRIPTA, quæ adhuc enarraui, ita comparata sunt,
ipsam naturalismum, generatim spectatum, per-
tinet ac partim propria illius dogmata; partim con-
sonantiam eorum complectantur. Ad hæc adiungi
nt libri de argumentis singularibus, connexis cum
uæ contra naturalistas disputantur, ac nomine hoc
sum hunc commode sunt referendi. Scriptorum eius-
dem magnus est numerus, quumque ita inter
uersa sunt ac varia, certas eorum classes constitue-
re

*. *hystor. eccles.* vol. XIII. p. 462.

berlinsche hinloz. c. volum. II p. 492. vol. III p. 389.

KRAFTII *theolog. bibl.* volum. V. p. 55.

uelation, by reason of the corruption of the
 ral religion among iews and heathens, Lor
 auctor, cuius liber extat: *the truth an*
of the gospel, asserted against the aduersari
gion, Londin. MDCCVII. 8.* inprimis: G
 NVS in egregio libro omnique laude
 scriptio est: *the gradual reuelation of t*
 MDCCXXXIII. duabus partibus. ** P
 eidem argumento explanando operam d
 tim: VINCENTIUS PLACCIVS in *phile*
nioris fructu precipuo, qui est, agnoscere
phiam non sufficere beatitati solidæ ulli con
adquirendæ; reuelationem vero diuinam es
que signis, in sola religione christiana depr
qualibet superstitione distinctam non posse ne
 itad. MDCLXXVII. 8. CAROL. CHRISTI
 in dem vernunftmäßigen beweis des alterth
 und der göttlichkeit der schriften des alte
 ments, darinnen von der nothwendigkeit ein
 barung, von ihrem wesentlichen inhalt und
 zeichen gehandelt wird, Lips. MDCCX

---

* *histoire des ouvrages des sçavans* MDCCVI. 1707

§. STIEBRITZIVS in *dem beweis fur die wuͤrcklich-*
keit einer offenbarung wider die naturalisten, Hal.
 MDCCXLVI. 8. * ANDR. WEBERVS, qui iuris publici fecit:
daß gott denen gesaͤltenen menschen eine offenbarung
geben muͤssen, Francof. MDCCXLVI. 8. ** IOACHI-
 HARTMANNVS, qui edidit: *vernunftmaͤßigen beweis*
der nothwendigkeit und wuͤrcklichkeit eines erlesers:
der nothwendigkeit und wuͤrcklichkeit einer gottlichen
offenbarung und von dem unſtreitig gottlichen vrsprung der
selben schrift, Wismar. MDCCXLVI. 8. *** A. G. MASCHIVS
 in *versuch, die nothwendigkeit einer naͤhern offenbarung*
zu weisen, ohne sich auf die lehre von der unsterblichkeit der
seele oder von der gnugthuung zu grunden, Hal. MDCCXLVII. 8.
 et alii doctissimi viri, quorum commentationes disser-
 nesque hac de re prodierunt, nimirum: IO. ALPHONS.
 BETTINI de *revelationis necessitate*, Genev. MDCCXIV.
 H. EPHR. FROMMII de *necessitate revelationis, per*
quam cognoscenda ex eo, quod immortalitas anima secun-
dum rationem incerta sit, Regiom. MDCCXXIV. IO. GVIL.
 LINGII de *revelationis necessitate*: IO. LEON.
 BREISENII de *necessitate et caracteribus revelationis*,
 Lintor. MDCCXXXIV. *

§. VIII.

MYSTERIA religionis nostrae minime rationi huma-
 pugnant; licet haud diffiteamur, ea supra natura-
 intelligendi vim posita esse. Negant hoc, qui vitio
 alissimi contaminati; vel ab isto non longe remoti
 atque arguunt, nos ea credere, quorum alterum
 alterum. Quam iniuriam quum alii repellerent
 atque

theol. bibl. volum. VI. p. 1105. LILIENTHALII theol. biblioth.
rom. I. p. 163.

nachrichten von den neuest. theol. buchern, vol. V. p. 133.

ibidem volum. V. p. 416. Edidit etiam idem auctor: beweis,
daß eine wahre religion bey unsern umstanden nothwendig einen
gott offenbaren glauben erforaere, Franc. MDCCXLV. 8. confer die
nachrichten von den neuesten theol. buchern, volum. VI. p. 157.

KRAFTII *theol. bibliothec. volum. I. p. 802.*

CONF. FABRICII *delect. argument. et syllab. scriptor. de veritate*
relig. christ. cap. XXV. p. 500. 19.

Londin. MDCL. 12. postea germanice e
practico adnexus ac sæpe litterarum fori

ROBERT. FREGASSONI *interesse ra*
liber anglice Londin. MDCLXXV. in luc

PETR. DAN. HVETII *alnetana quæ*
rationis et fidei, tribus libris, quorum
diæ rationis et fidei: secundo dogmatum
ethnicorum ac tertio præceptorum
ethnicorum, ad vitam pie recteque in
nentium, comparatio continetur, Cac
MDCXC. Lips. MDCXCII. MDCCXIX. 4.
dem *commentarius de rebus ad ipsum per*
Opus est, quod non exiguam quidem er
nem atque industriam monstrat; nec
vtilitatem; eo tamen vitio laborare vide
non satis caute dogmata christiana cum
superstitiosorum comparauerit hæcque a
eorum mente, sententiam traxerit: ***

10. LOCKII *reasonableness of christian*
the scriptures, Londin. MDCXCV. 8. * g
Petro Costeo, sub titulo: *que la religion*
raisonnable, ceter. Amstelod. MDCXCVL

secunda pars addita est, iidem gallice, studio *Coffei*, ibidem MDCCIII. 8. qua responsa Lockii, ad res, ipsi a Ioanne Eduardo atque aliis obiectas, data et antea anglice separatim edita, continentur. Vtrique pars coniunctim iterum gallice litteris descripta est, Amstelod. MDCCXV. et MDCCXL. 8. * sub titulo: *le christianisme raisonnable tel, qu'il nous est représenté dans l'écriture sainte*, cum duobus additamentis. Alterum est dissertatio, qua auctor monstrare vult, quomodo omnium christianorum animi sint coniungendi, licet de dogmatibus ac præceptis religionis diuersa sentiant; alterum autem: *la religion des dames*, anglice a STEPHANIO scripta: nunc in linguam gallicam conuersa. Idem opus prodiit etiam germanice, sub inscriptione: *grundlicher beweis, daß die christliche religion, wie sie uns in der heiligen schrift vorgestellt, vernunftig sey*, studio Io. Chr. Meinigii, Brünswic. MDCCXXXIII. 8. **

Lis de eo in Anglia exorta est, maxime inter LOCKIUM et IOANNEM EDVARDVM, qui quum Lockium ex libro hoc grauiorum errorum, imprimis socinianismi insimularet, iste ad causam suam defendendam in certamen cum aduersario venit. EDVARDVS in lucem protulit: *some thoughts concerning the seueral causes and occasions of atheism*, ceter. LOCKIUS autem respondit in *a vindication of the reasonableness of christianity*, Londin. MDCXCV. 8. Ille opposuit: *socinianism unmask'd*, cet. Londin. MDCXCVI. 8. hic autem: *a second vindication of the reasonableness of christianity*, ibidem MDCXVII. 8. Prodierunt etiam animaduersiones on a late book entitled: *the reasonableness of christianity*, Oxon. MDCXCVII. 4. ac BOLDII tractatus, cuius titulus est: *a short discourse of the true knowledge of christ iesus and animaduersiones on mr. Edward's reflections on the reasonableness of christianity: eiusdem reply to mr. Edward's brief reflections on a short discourse*, ceter. Lond. MDCXCVII. 8. Ad eos, qui contra Lockium pugnarunt, adiunxit se: EDVARD. STILLINGFLEETVS ac Lockium in suspicionem adducere, admissus est. cum de trinitate minus recte sen-

* Sammlung von alten und

** LILIENTHALIS.

enarratum, ingenii quidem acumen atque
ostendit; ratio autem, quam auctor in e-
mento adhibuit, vitiosa est. Per nimium
religioni christianæ tantam convenientiam
tribuit, ut de illius excellentia ac dignitate
ipsum naturalissimi reddat suspectum: **

Fides et ratio collata ac suo utraque l-
uerfus principia Ioannis Lockii, insertis nu-
reuelationis diuinæ ac religionis christianæ
profundius confirmantur et explicantur, Amst-
belgice Leoward. MDCCX. angliee Londi-
Librum hunc Petr. Poiretus edidit ac præ-
Auctor eius disputat contra eruditi cuius-
nis principii imbuti, theses de rationis pr-
MDCCCL. scriptas, quæ et angliee ac latine pr-
GVIL. WHISTONI reason and philosoph-
faith, in volumine, cuius titulus: sermon-
several subjects, [Londin. MDCCIX. 8.

BENED. GOTTLOB. CLAVSWITZII
schrift in den wichtigsten glaubenslehren gege-

---

* de scriptis his videantur acta eruditorum M
MDCXCVIII. p. 341. 496. MDCXCIX. p. 12.

sum præfatione lo. Gottlob. Pfeifferi, Dresd. MDCCXXXII, 8.
non sine iudicio, meditatione ac scientia emenda-
re philosophiæ scriptus.*

In primis PETRVS BARLEIVS occasionem præbuit, de
sensu rationis ac fidei multa disputandi, postquam in
hanc manichæorum sententiam amplexus est, rationem
ignare fidei; siue scripturæ sacræ, atque ea obicere,
minus dissolui possent. ** Expertus est hac de
mone, falsa et ad naturalismum stabiliendum compa-
ris multos aduersarios, quumque ab istis se defenderet,
per satis æque acerbè inter se pugnarunt. Quæ utrius-
partis in lucem prodierunt, scripta hæc sunt:

MO. CLERICI *defense de la providence contre les mani-
us, dont les raisons on été proposées par mr. Bayle dans
dictionnaire critique*, *** qui, quum BARLEIVS in noua
seuanti editione: in réponse aux questions d'un pro-
diale* in entretiens de Maxime et Themiste, ou reponse
que mr. le Clerc a écrit dans son x. tome de la biblio-
theque choisie contre mr. Bayle, Roterod. MDCCVII. 8. **
tenendam causam suam reclamaret, in certamine hoc
gressus est ac pro se pugnavit: ***

BOAACLIAQVELOTI *conformité de la foi avec la raison,
défense de la religion contre les principales difficultez
induees dans le dictionnaire historique et critique de mr.
de l'Amstelod. MDCCV. 8. ** vbi præcipue pro libertate
nialis ac consensu rationis cum dogmatibus, quæ cre-

F f f 2

denda

eruditor. MDCCXXXII. p. 170.

in primis in dictionair. historiqu. et critiqu.

tom. I. parrhasianor. p. 303.

æcipue tom. III.

nachricht von den stollischen büchern part. XIII. p. 438. memoires
de Trenoux MDCCVII. aug. p. 1357. LILIENTHALII schol.

biblisch. tom. I. p. 1093.

bibliothèque choisie tom. VI. p. 422. tom. VII. p. 330. tom. IX.

p. 103. tom. X. p. 364. tom. XII. p. 198.

memoires de Trenoux MDCCVI. iun. p. 894. BERNARDI nouuell.

de la republiq. des lettres MDCCV. p. 330. histor. des ouvrages

des sçavans MDCCV. p. 39. CLERICI bibliothèque choisie tom. VI.

p. 412. act. eruditor. MDCCV. p. 440. nachricht von den stoll-

ischen büchern part. XIII. p. 438.

denda sunt, disputat. BÆLIUS respondit * et IACQV-
 LOTVS iterum se opposuit non solum in *examen de la*
theologie de mr. Bayle, Amstel. MDCCVI. 8. ** sed etiam,
 quum BÆLIUS, post obitum tamen eius, *entretiens de*
Maxime et de Themiste, ou reponse a l'examen de la theo-
logie de mr. Bayle par mr. Jaquelot, Amstelod. MDCCVII. 8. ***
 prodiissent, in *reponse aux entretiens*, Amst. MDCCVII. 12. *

PETR. IVRIEVI *philosophe de Rotterdam accusé, attint*
et conuaincu, Amstel. MDCCVII. 12. quo libro auctor pro-
 bare adnititur, Bælium cogitationes ac curas suas ad id re-
 tulisse, ut probaret se atheorum patronum; Iuricum autem
 adfectibus suis indulgisse, non negandum est: **

GVIL. KINGII liber de *origine mali*, Londin.
 MDCCII. 8. Brem. MDCCIV. quo inidem Bælium oppugnat
 atque ostendit, malum omnino cum diuina bonitate ac
 prouidentia coniungendum esse. Quem librum quum
 IACOB. BERNARDVS *** recensuisset atque in contra-
 riam sententiam addidisset animaduersionem, Bælius, se
 reprehensum esse, putauit ac contra Kingium scripsit, *
 licet ipse tractatum eius haud legisset: BERNARDVS tamen

Amstelod. MDCCVII. 12. cum appendice de prædestina-

THOMAS NAUDAE *la souveraine perfection de dieu*
sur divins attributs et la parfaite intégrité de l'écriture
aux sons des anciens reformez, defendue par la droite
contre toutes les objections du manichéisme, repandues
dans les livres de mr. Bayle, duobus tomis, Amstelodam.
 MDCCVIII. 8. quo libro sine vlla dissimulatione ac pudore
 blasphemiarum sententia defenditur; nec accurate ac
 licet contra Bælium disputatur. ** Quum affirmasset,
 in sancto sensu auctorem peccati dici posse, ac prodii-
 fectore à m. n. sur le traité de la souveraine perfection
 de dieu, 202. respondere; sibi sumit, in *recueil des ob-*
jections qui ont été faites jusqu'à présent contre le traité de
la souveraine perfection de dieu, Amstelod. MDCCIX. 12. ***
La distinction et la nature du bien et du mal, traité,
ou combat l'erreur des manichéens, les sentimens de
regne et de Charron et ceux de mr. Bayle, Paris.
 MDCCXII. 12. Auctor, qui nomen suum haud adposuit,
 in MDCCXII. librum de *natura boni*, contra manichæos
 positum, adiecit, gallicè redditum. * **BARLEVS**
quidam **

CHRISTOPH. WOLFF *manichæismus ante mani-*
chæum, Hamburg. MDCCVII. 8. quo doctissimo libro non
historiam manichæismi illustrat atque imprimis mon-
strat, eum a profanis philosophis ad christianos transisse;
etiam Bælii controuersias enarra atque eiusdem præ-
sententiam refellit, dei bonitatem in foro rationis
minime a malitiæ labe ob permissum liberi arbitrii arbi-
trium
 F f f 3

motives de Treuoux MDCCXIII. p. 115. CLERICI Bibliotheca
Boiss. tom. XIII. p. 415. act. erudit. MDCCIX. p. 63. journal
des sçavans MDCCVIII. mai. p. 364.

BERNARDI nouvell. *de la republique des lettres MDCCXII. jan.*
p. 102, 471. memoires de Treuoux MDCCIX. p. 586. act. erudit.
MDCCIX. p. 10. journal des sçavans MDCCVIII. sept. p. 438.
act. erudit. MDCCIX. p. 307. journal des sçavans MDCCX. febr.
p. 146.

memoires de Treuoux MDCCIV. p. 535.
in histoire des ouvrages des sçavans MCCCIV. p. 369.

trium vindicari nullo modo posse, nisi manichæorum systema adproberur:

GOTTFR. GYL. LEIBNITII *essais de theodicée sur la bonté de dieu, la liberté de l'homme et l'origine du mal*, Amstelodam. MDCCX. 8. quam primam editionem aliam cum interpretatione germanica ac latina sequuta sunt. Præmissa est dissertatio de concordia rationis et fidei. Ad-ditæ sunt observationes in libellum Hobbessii, anglice editum, de libertate, necessitate et fortuna. Nactus est, præcipue ob sententiam de origine mali, et aduersarios et defensores. Quales isti sint: quæ scripta utraque pars in lucem emiseric, maxime in controuersis wolfianis, non est, quod enarrem, quia hæc maiori iure ad philosophos pertinent:

CHR. MATTH. PFAFFII *dissertationes anti-balianæ, in quibus Petrus Badius, qui in dictionario historico et critico eo titulo, qui Pyrrhonem exhibet, sinita abbatis sceptici larua, dogmata christiana de sacro sancta trinitate, de incarnatione christi, de præsentia reali corporis christi in eucharistia, de origine mali et imputatione peccati adamitici, adortus fuerat, refellitur et confutatur*, Tubing. MDCCXX. 4. quæ libri in-

superfitione, exstiterunt itidem, qui hoc impugna-
 supra in syllabo scriptorum de atheismo a me ad-
 . Contra ipsum librum: *penſées diuerſes* cet. prodit:
 EVI *courte reuue des maximes de morale et des prin-*
de religion de l'auteur des penſées diuerſes sur les come-
 ine mentione auctoris ac loci. In *commentaire philo-*
sophie sur ces paroles de iesus christ: contrain-les d'entrer,
 um dissentientium tolerantiam ruetur, vtque opinio-
 e speciem conciliet, dogmata controuersa ita com-
 a esse, contendit, vt quod eorum verum: quod fal-
 sit, definiri nequeat. Hoc refellendum esse, merito
 marunt: PETRVS IURIEVS, qui iuris publici fecit:
raſſés des deux ſouuerains en matiere de religion, la com-
et le prince, pour detraire le dogme de l'indifference
ligions et de la tolerance vniuerſelle établie dans le
matiere philosophique, Roterod. MDCLXXXVII. EL.
 ANNE in *reflexions sur les droits de la conscience*,
 MDCCXVII. 8. vbi tamen non solum contra Bæli-
 sed etiam Iuricum, quum in paullo ante memorato
 omnem fere dissentientium tolerantiam reicere viſus
 disputat ac quod medium est, amplectitur; item
 IFF. NAUDAEVS in *refutation du commentaire philo-*
sophie, Berolin. MDCCXVIII. *

uodam modo huc etiam pertinent; quæ inter IO.
 FONS. TVRRETTINVM ET CHR. MATTH. PFÄFF-
 disputata sunt: ab illo dissertatione: *vtum aousaria,*
contradictoria credi possint, Geneu. MDCCXVI. ** ab
 dissertatione de *contradictoriis, num proprie loquendo,*

Fff 4.

credi

criptis controuersiarum bæliarum, eius præsertim, quæ de
 concordia rationis et fidei disputatum est, legantur: WOLFFVS
manichæismo ante manichæos p. 333. FABRICIVS *hab.*
riptor. de veritate religion. christ. p. 383: cuiusmodi notitiam et
 se suppeditauit in *der einleitung in die religionsstreichigkeiten auff-*
ſerer kirche part. 3. p. 956. sqq. vbi etiam p. 955. eos per-
 insui, qui de vita et scriptis Bælii commentati sunt. Quæ
 æter *dictionarium historicum*, ingenii monumenta reliquit, illa
 uatuor tomis fol. coniunctim prodierunt, Hag. comit.
 DCCXXV. fol.

nsolata est in *gundlingiana* part. 14. p. 340.

mohammedano
tem, quum he
quæ illa nititur
stat. Scripta i
eamdem condit
te ac laude fun

PHILIPP.

*liber, aduersus
distas et ceteros*

Antwerp. MDL

descriptus est

MDLXXXII. MI

Lugdun. Batau

aus lucem vidi

MDLXXX. et

MDXCII. 8. Si

MDCI. MDCX

Frid. Breitkau

ceptulit et rec

um, loca adie

studio *Philipp.*

In quam lingu

6 Io. Halsbergius Amstelod. MDCXLVI. 4. IV.) *ger-*
e, interprete Io. Franc. Castalioneo, sub inscriptione:
ueste wahrer religion, Basil. MDXLVII. fol. V.) *italice*,
titulo: *della verita della religione christiana*, Salmur.
II. 8. quam interpretationem a Franc. Perrotto pro-
n esse, nonnulli perhibent: * VI.) *succice*, quæ ver-
Io. Syluis adornata fuit, Holm. MDCLXXIV. 4. EIL-
N. LVBINVS *dissertationes* XXV. de *veritate religionis*
ane, ex Mornæi libro excerptas, diuulgauit, Ro-
MDCII. 4. Multam laudem magnamque existima-
m opus hoc sibi comparauit, vti ex tot eius editioni-
interpretationibus haud difficulter colligendum est.
defuerunt quidem, qui id perstringerent, præsertim
pontificis romani adfectatores; ** æstimarunt autem
m hunc non ex veritate atque æquitate; sed ex praua
a, maxime, vt videtur, inuidia. Quæ nonnulli in eo
hendunt, auctorem testimoniis scriptorum, a veris
alienorum, minus caute atque adcurate vsum esse:
nenta adhibuisse infirmæ res magni momenti præ-
le, eorum excusatio fieri potest non iniuncta: ***.

IVGON. GROTII liber de *veritate religionis christia-*
quem quum Læwensteinii captiuus esset, in vsum ci-
suorum, paupercularum, vt apud barbaras gentes reli-
christianæ operam darent, belgico carmine composuit.
iit ille primum hoc titulo: *bewys von den wahren godts-*
in versen gestellet, MDCXXII. 4. Quum in pristinam
atem restitutus esset atque in galliis commoraretur,
etiam Hieronymi Bignonii librum hunc in solum
que latinum sermonem transtulit atque ita formatus,
exit cura Ger. Io. Vossii MDCXXVII. ac postquam pri-
F f f . s . . . . . mam

OMNIVS *bibliorb. select.* p. 21. Alii versionem hanc de
lexieres tribuunt.

his sunt: HÆTIVS *comment. de rebus ad eum pertinsensib. libr.*
p. 280. et in *bustianis* p. 7. NOYTEVILLEVS in *discursu bi-*
wico, præmissio eius libro: *la religion chrétienne prouuée par les*
iss p. 149. De Possuino, Ramundo, Spondano atque aliis
ceo.

ura de opere hoc Mornæi habentur apud CRVSIVM in *singularib.*
ssiacis p. 263. sqq. ac FABRICIVM *syllab. scriptor. de veris.*
isg. christian. cap. xxx. p. 547.

cum dissertatione de
sententia; vbi tamen e
displacent; item MDC
tionis, additus est libe
secunda *Ernest. Salom.*
Lipps. MDCCIX. 8.
de eligenda inter chri
seperatim postea cum.
Coburg. MDCCXXXIV. 1
Kaschyi. len. MDCCXXVI
praeclarissima est, quae
adhibita, ut non solum
veterum, ab eo adducta
hoperant; praeterea au
dum, adiumenta, et pos
sunt. Multae libri hui
na, quam is sibi comp
mentum ad eam, et ad
autem et ad
in rebus, quibus eius in
memor et in eiusdem operibus se
III. criticor. anglican. p.
19. et 20. et 21. et 22. et 23. et 24. et 25. et 26. et 27. et 28. et 29. et 30. et 31. et 32. et 33. et 34. et 35. et 36. et 37. et 38. et 39. et 40. et 41. et 42. et 43. et 44. et 45. et 46. et 47. et 48. et 49. et 50. et 51. et 52. et 53. et 54. et 55. et 56. et 57. et 58. et 59. et 60. et 61. et 62. et 63. et 64. et 65. et 66. et 67. et 68. et 69. et 70. et 71. et 72. et 73. et 74. et 75. et 76. et 77. et 78. et 79. et 80. et 81. et 82. et 83. et 84. et 85. et 86. et 87. et 88. et 89. et 90. et 91. et 92. et 93. et 94. et 95. et 96. et 97. et 98. et 99. et 100. et 101. et 102. et 103. et 104. et 105. et 106. et 107. et 108. et 109. et 110. et 111. et 112. et 113. et 114. et 115. et 116. et 117. et 118. et 119. et 120. et 121. et 122. et 123. et 124. et 125. et 126. et 127. et 128. et 129. et 130. et 131. et 132. et 133. et 134. et 135. et 136. et 137. et 138. et 139. et 140. et 141. et 142. et 143. et 144. et 145. et 146. et 147. et 148. et 149. et 150. et 151. et 152. et 153. et 154. et 155. et 156. et 157. et 158. et 159. et 160. et 161. et 162. et 163. et 164. et 165. et 166. et 167. et 168. et 169. et 170. et 171. et 172. et 173. et 174. et 175. et 176. et 177. et 178. et 179. et 180. et 181. et 182. et 183. et 184. et 185. et 186. et 187. et 188. et 189. et 190. et 191. et 192. et 193. et 194. et 195. et 196. et 197. et 198. et 199. et 200. et 201. et 202. et 203. et 204. et 205. et 206. et 207. et 208. et 209. et 210. et 211. et 212. et 213. et 214. et 215. et 216. et 217. et 218. et 219. et 220. et 221. et 222. et 223. et 224. et 225. et 226. et 227. et 228. et 229. et 230. et 231. et 232. et 233. et 234. et 235. et 236. et 237. et 238. et 239. et 240. et 241. et 242. et 243. et 244. et 245. et 246. et 247. et 248. et 249. et 250. et 251. et 252. et 253. et 254. et 255. et 256. et 257. et 258. et 259. et 260. et 261. et 262. et 263. et 264. et 265. et 266. et 267. et 268. et 269. et 270. et 271. et 272. et 273. et 274. et 275. et 276. et 277. et 278. et 279. et 280. et 281. et 282. et 283. et 284. et 285. et 286. et 287. et 288. et 289. et 290. et 291. et 292. et 293. et 294. et 295. et 296. et 297. et 298. et 299. et 300. et 301. et 302. et 303. et 304. et 305. et 306. et 307. et 308. et 309. et 310. et 311. et 312. et 313. et 314. et 315. et 316. et 317. et 318. et 319. et 320. et 321. et 322. et 323. et 324. et 325. et 326. et 327. et 328. et 329. et 330. et 331. et 332. et 333. et 334. et 335. et 336. et 337. et 338. et 339. et 340. et 341. et 342. et 343. et 344. et 345. et 346. et 347. et 348. et 349. et 350. et 351. et 352. et 353. et 354. et 355. et 356. et 357. et 358. et 359. et 360. et 361. et 362. et 363. et 364. et 365. et 366. et 367. et 368. et 369. et 370. et 371. et 372. et 373. et 374. et 375. et 376. et 377. et 378. et 379. et 380. et 381. et 382. et 383. et 384. et 385. et 386. et 387. et 388. et 389. et 390. et 391. et 392. et 393. et 394. et 395. et 396. et 397. et 398. et 399. et 400. et 401. et 402. et 403. et 404. et 405. et 406. et 407. et 408. et 409. et 410. et 411. et 412. et 413. et 414. et 415. et 416. et 417. et 418. et 419. et 420. et 421. et 422. et 423. et 424. et 425. et 426. et 427. et 428. et 429. et 430. et 431. et 432. et 433. et 434. et 435. et 436. et 437. et 438. et 439. et 440. et 441. et 442. et 443. et 444. et 445. et 446. et 447. et 448. et 449. et 450. et 451. et 452. et 453. et 454. et 455. et 456. et 457. et 458. et 459. et 460. et 461. et 462. et 463. et 464. et 465. et 466. et 467. et 468. et 469. et 470. et 471. et 472. et 473. et 474. et 475. et 476. et 477. et 478. et 479. et 480. et 481. et 482. et 483. et 484. et 485. et 486. et 487. et 488. et 489. et 490. et 491. et 492. et 493. et 494. et 495. et 496. et 497. et 498. et 499. et 500. et 501. et 502. et 503. et 504. et 505. et 506. et 507. et 508. et 509. et 510. et 511. et 512. et 513. et 514. et 515. et 516. et 517. et 518. et 519. et 520. et 521. et 522. et 523. et 524. et 525. et 526. et 527. et 528. et 529. et 530. et 531. et 532. et 533. et 534. et 535. et 536. et 537. et 538. et 539. et 540. et 541. et 542. et 543. et 544. et 545. et 546. et 547. et 548. et 549. et 550. et 551. et 552. et 553. et 554. et 555. et 556. et 557. et 558. et 559. et 560. et 561. et 562. et 563. et 564. et 565. et 566. et 567. et 568. et 569. et 570. et 571. et 572. et 573. et 574. et 575. et 576. et 577. et 578. et 579. et 580. et 581. et 582. et 583. et 584. et 585. et 586. et 587. et 588. et 589. et 590. et 591. et 592. et 593. et 594. et 595. et 596. et 597. et 598. et 599. et 600. et 601. et 602. et 603. et 604. et 605. et 606. et 607. et 608. et 609. et 610. et 611. et 612. et 613. et 614. et 615. et 616. et 617. et 618. et 619. et 620. et 621. et 622. et 623. et 624. et 625. et 626. et 627. et 628. et 629. et 630. et 631. et 632. et 633. et 634. et 635. et 636. et 637. et 638. et 639. et 640. et 641. et 642. et 643. et 644. et 645. et 646. et 647. et 648. et 649. et 650. et 651. et 652. et 653. et 654. et 655. et 656. et 657. et 658. et 659. et 660. et 661. et 662. et 663. et 664. et 665. et 666. et 667. et 668. et 669. et 670. et 671. et 672. et 673. et 674. et 675. et

refertur triplex: prima, cuius *Grotius* ipse * mentio-
faciat: secunda *London. MDCXC. 8.* et tertia *Simonis*
eti, qui septimum librum, pontificijs oppositum, ad-
xit. II.) *gallica*, interprete *le Jeune* *Parisi. MDCXCI.*
xai. MDCXCII. 12. et alia cum notis *Parisi. MDCCXXIV. 12.***
germanica, studio *Christoph. Coleri*, *MDCXXXI. 12.* sine
sione loci, quæ omnium versionum antiquissima habe-
re rara est *** ac *Valent. Musculi*, qui et Grotii notas
manice reddidit: singulis libris argumenta præmisit et
prefatione quædam partim castigavit; partim adiecit,
M. MDCLI. MDCLVI. 12. etiam MDCCVIII. 8. et alius, cu-
nomen mihi ignotum est, *Marpurg. MDCCXLVI. 8.*
hungarica, *Marpurg. MDCCXXXIV. 8.* V.) *arabica*, ab
Ed. Pocockio concinnata et cura *Rob. Boyle*, *London.*
LX. 8. edita. Præter has interpretationes, memoran-
dæ *belgica*, *danica*, *suecica*, *græca*, *chinensis*, *malaica*. * Nec
erunt inter eruditos viros, qui ad scripserunt hoc Gro-
tius planandum studia sua conferrent. De adnotationibus
Grotii, Clerici, Cypriani taceo, quia eas iam antea
hui; nunc autem in ordinem horum interpretum re-
do. *Henichium* ob tractatum *de veritate religionis chri-*
stianæ, quo eas, quæ Hugo Grotius de hac materia commentatus
superius exponuntur, *Rintel. MDCLXVII. 12.* attamen
non ipsum Grotium illustravit; sed quædam tan-
argumenta: ab eo breuiter exposita, copiosius enarra-
t. * *Paul. Pomian. Pesaroutum*, qui iuris publici fecit:
nam illuminatum in veritate religionis christianæ,
cum CLERICI dissertatione de eligenda inter dissen-
tes christianos sententia: responsione ad amicum de Nicholai
defen-

la ccccx i ad Guil. fratrem p. 872. epistolar. GROTII.

moires de Trenoux MDCCXXIV. p. 1498. journal des sçavans
MDCCXXIV. mai. p. 704. Præter has duas versiones gallicas, tres
hæc memorantur apud FABRICIUM *Syllab. scriptor. de veris. rel.*
brist. cap. xxx. p. 752.

HEIMANNI catalog. biblioth. theol. p. 1128.

FABRICIUM dicto libro p. 551. lqq. Exstat LITZELII diatribæ
de prima versione libri grotiani de veritate religionis christianæ,
Francos. MDCCXLV. 8.

mlung von alten und neuen theolog. sacben, 1724. p. 716.

rius edisseruit: inprimis *Io. Christ. Kæc*
Grotii libro optime meritum. Postq
hunc emisérat, vti antea denotaui, addi
men inscriptum: *Hugo Grotius de veri*
stiane, Conringii, Henicbii, Cypriani,
Stollii, Heumanni notis ac animaduersioni
quæ ipse adnotationes adiunxit, Ien. MI
MDCCXXXIV. 8. ac *Grotium de veritate*
varis dissertationibus illustratum, Hal. A
ber ipse Grotii multam eruditionem o
iudicandi facultatem, isque eo maiore
quò pauciores ante Grotium ad eiusmc
dum adgressi sunt. Non caret tamen
res; siue ad tractandi modum animum adue
omnino habentur in eo, quæ emendation

BLASII PASCHALIS *pensées sur la*
ques auteurs suiets, Paris. MDCLXIX. Ar
MDCXCIX. 12. et *l'apins: germanice*
MDCCX. 8. quæ interpretatio autem
apte composita est. Exhibet quidem sc

in lineas operis, quod auctor de veritate religionis
 hanc parabat; satis autem de egregio eius ingenio ac
 o. restatur. Ratio, qua in probanda veritate religio-
 nis vitur, ab aliorum methodo differt, si quidem a
 liberatione hominis eiusque miserie pariter ac præstan-
 tiacipit ac demonstrat, solum sacrum codicem ac reli-
 gionem christianam patefacere viam, qua a calamitatibus
 huius et ad veram salutem pervenire possemus:

O. CANVTI LENAERI libellus de *veritate et excellen-
 tia christiana religionis*, Vpsal. MDCXXXVIII. 12. deinde
 2. MDCXLII. 12. Coburg. MDCCI. 12. cum præfatione
Sal. Cypriani de scriptoribus, qui in eodem argumento
 hi sunt,* ac Seruest. MDCCXXI. 8. cura *Pesarovii*
 editionis antea mentionem feci. Præclarum est scri-
 ptum hoc ac dignum, quod diligenter legatur, præsertim
 veritatem:

JACOBI ABBADIE *traité de la verité de la religion chré-
 tienne*, Roterodam. MDCLXXXIV. 8. ac cum accessionibus
 in MDCLXXXVIII. 12. MDCXCII. 12. MDCCI. 12.
 CCXV. 12. MDCCXIX. 12. Amstel. MDCCXXIX. 12.
 fuit etiam anglice, Londin. MDCXCIV. 8. et germanice,
 interprete C. L. Billerbeckio, sub titulo: *die triumphirende
 christliche religion*, cum notis ac præfatione de optimis au-
 ctibus, qui in argumento hoc ingenia sua exercuerunt,
 in partibus Francof. et Lips. MDCCXIII. et MDCCXXI. 4.
 Antiquissimo operi huic merito multæ laudes tributæ
 sunt. Postquam auctor priori volumine contra atheos,
 hæreticos, iudæos disputavit; posteriori ad veritatem christia-
 ne religionis accedit:**

BERN. LAMY *démonstration, ou preuves evidentes de la
 vérité et de la sainteté de la morale chrétienne*, Paris.
 MDCLXXXVIII.

öffentliche aussage 1701. mars. p. 61.

1. *erudit.* MDCLXXXV. p. 126. BÆLII *nouvelles de la republi-
 que les lettres* MDCLXXXIV. p. 857. 948. MDCLXXXVII.
 p. 1386. *sammlung von alten und neuen theol. sachen*, 1721, p. 98.
histoire des ouvrages. MDCLXXXVIII. p. 38. LILIENTHALII *theol.
 biblioth. tom. I. p. 92.*

MDCLXXXVIII. 12. duobus voluminibus, et Rotl
MDCCVI. MDCCIX. MDCCXI. 12. quinque voluminibus

FRANC. LAMY *verité evidente de la religion chr
ou élite de ses preuves et de celles de sa liaison avec la
de iesus christ*, Parif. MDCXCIV. 12. **

AVCTOR *epistolæ ad deistas, euangelium iesu chr
ex fraudibus mendacisque constatum; sed veritatem
esse, demonstrantis*, anglice, Londin MDCXCVII. 8. **

ROBERT. IENKINI *reasonableness and certainty
christian religion*, Londin. MDCXCVIII. MDCC. 8.
voluminibus, quod opus multum se commendauit in
que æstimationem sibi adquisiuit:

FRANC. GASTRELLI *the certainty and necessity
gion in general, cet. et the certainty of the christian
tion and necessity of believing it, established in oppositio
the cavils and insinuations of such as pretend to allow
religion and reject the gospel*, Londin. MDCXCIX. et MDC
cuius prior pars Norimbergæ MDCCXIV. vtraque au
terprete Io. Ioach. Zrends, Lips. MDCCXVI. 8. ger
prodiit: *^

DENYSE *verité de la religion chrétienne, démontrée par ordre géométrique*, Paris. MDCCXVII. 12. qui libellus merito præstantissimis scriptis adnumeratur: *

BENED. PICTETI *dissertationum theologicarum de religionis christiana præstantia ac diuinitate decas*, cum oratione de crucis trophæis ac christi triumphis, et populorum ad christianismum conuersione, Geneu. MDCCXIX. 8. scriptum itidem solidum: **

DOMINICI DE COLONIA *religion chrétienne autorisée par le témoignage des anciens auteurs payens*, Lugdun. MDCCXVIII. 12. duobus voluminibus, liber, qui vtilitatem adfert, si maxime adducta testimonia auctorum profanorum rite capiantur ac diiudicentur: ***

IO. ALPHONS. TYRRETTINI *dissertationes de veritate religionis iudaica et christiana sex ac decem: primum separatim ac progressu temporis publicæ luci expositæ. Quædam illarum postea coniunctim prodierunt* Geneu. MDCCXXI. 4. omnes autem in *secundum volumen* eiusdem *dissertationum* translatae sunt. Interpretationem gallicam adornauit Vernetus; liberiolem tamen, non verbis; sed rebus adstrictam atque in alium redactam ordinem. Exiit ista sub titulo: *traité de la religion chrétienne*, eiusque *sectio I. et II. de la nécessité et des caracteres de la réuelation*, Geneu. MDCCXXX. 8. * *sectio III. de la verité de la réuelation iudaïque*, ibidem MDCCXXXI. 8. ** *sectio IV. de l'excellence et de la beauté de la religion chrétienne, considérée en elle même*, ibidem MDCCXXXVI. 8. *** *sectio V. et VI. de l'authen-*
then-

* *journal des sçavans* MDCCXVII. tom. II. p. 542. *histoire critique de la républiqu. des lettres* tom. XV. p. 332.

** *act. eruditor.* MDCCXX. p. 491.

*** *memoires de Treuoux* MDCCXIII. sept. p. 1608. MDCCXIV. aug. p. 1373. MDCCXVIII. nouembr. p. 719. MDCCXIX. april. p. 611. *journal des sçavans* MDCCXVIII. p. 412.

* *bibliothèque raisonnée*, tom. VI. p. 45. *bibliothèque germanique*, tom. XXV. p. 167. *journal des sçavans* MDCCXXXII. febr. p. 247.

** *bibliothèque raisonnée*, tom. VIII. p. 179. *journal des sçavans* MDCCXXXII. sept. p. 56.

*** *Wisches ists lebender gelehrten pers.* 3. p. 48. *Samml. Sachen* 1734. p. 99. 1736. p. 481. IV. p. 157.

ratio etiam in anglicum sermonem translatam
 MDCCXXXIX. 8. prodiit. Nonnulli libri
 subiecerunt, in quorum numero sunt
 TAINES in *lettres a mr. l'abbé Houteuille
 de la religion prouuée par les faits*, Paris.
 doctus, sub ficto nomine iudæi conuersi R.
 in *lettre a mr. l'abbé Houteuille sur son liu
 gion chrétienne*, cet. Paris. MDCCXXXII. 12
riarum treuoltinarum *** et abbas GREE
 fensus tamen est HOVTEVILLEVS in
*prouence au suiet du liure de la religion
 par les faits.* ** Opus ipsum omnino lec
 ac merito a multis laudatur; nec id u
 est, auctorem interdum maiorem vim i
 dicii in probando vero refutandoque fall
 iorem sæpe eloquentiæ, eique neque fati
 que plane ad dogmata tradenda ac defer

---

* *biblioth. raisonnée, tom. xxxv. p. 235. KRA*
volum. I. p. 435.

** KRAFTII *theolog. biblioth. volum. II. p. 412.*
 MDCCXLVI. p. 581.

*** *Journal des Savans* MDCCXXXIX. avril. p. 260.

edisse; quam ipsi rei; præterea autem, in disputatione
 Spinozam adfirmare, per miracula ordinem naturæ
 olli; aut mutari; sed fieri ea secundum istum; at-
 nobis non penitus perspectum: *HAL.*

ACOB. VERNETI *abhandlung von der wahrheit der
 ischen religion*, cuius egregii operis interpretatio ger-
 a, a Io. Dan. Heyde adornata, cum præfatione mea Hal.
 LIII. edita est. Partes, quibus illud constat, ab anno
 XXX. separatim gallice prodire coeperunt. Nonnulla
 ex antea laudatis TYRRETTINI *dissertationibus de
 te religionis christiane* in id transtulit, ac primam ter-
 pte partem, quum ista MDCCXLVIII. MDCCLI. iterum
 is describerentur, in aliam formam redegit multum-
 uxit:

INCENT. LVDOV. GOTTI *veritas religionis christiano-
 rum, quibus innititur, contra atheos, polytheos, idololatrias,
 veteranos et iudeos demonstrata*, cuius tomus primus Romæ
 XXXV. 4. prodit. Elucet ex eo magna auctoris eru-
 atque amplior rerum theologicarum ac historicarum,
 quoque criticæ scientia. * Quodam modo in censum
 nemoratorum scriptorum etiam EDVARD. STILLING-
 TRVS referendus est, ob librum notissimum, *brignes*
 inscriptum; neq. solum primum anglice Londin.
 XII. 4. sed deinde etiam latine, belgice, germanice
 m, auctum sæpiusque recusum. Expōnitur enim de
 ac prophetarum auctoritate: de miraculorum veri-
 de aliis argumentis, quæ egregia adiumenta ad digni-
 religionis christianæ tuendam adferunt. **

§. X.

ARTER scripta de veritate religionis christianæ,
 unc recensui, exstant plura alia eiusdem argu-
 eius autem conditionis, ut quamvis non con-
 ados vsus præbeant; talem tamen laudem atque

eruditor. MDCCXLI. p. 344.

oire des ouurag. des sauns MDCCXG. p. 295. — LILIENTHALII
 theolog. biblioth. tom. 1. p. 159.

æstimationem minus habuerint consequuta. De p-
dum esse, quisque fatebitur
rei peritus est. Ad ordin-
ferri debent.

MARSILII FICINI OP-
fidei pietate, sapius editu
scriptus: a Ludonico Grocio
linguam italicam gallicam

HIERON. SAVONAROL
ritate fidei libri quatuor, I
MDXVII. MDXL. Paris. ME
Bataui. MDCXXXIII. 8. Grati

IO. LVD. VIVIſ de ver-
Basil. MDXLIII. 8. Lugd. B
dos si auctor operam contr
isti perfectiores adque ade

IO. FRANC. PICI
doctrina gentium et verita
Mirandol. MDXX.

DOMINICI MELLIN
dam scriptores, christiani

10. BELINI *preuves convaincantes des vérités du christianisme*, Paris. MDCLXVI. 4. ubi auctor, quorumdam exemplum sequutus, conatur, trinitatis mysterium argumentis, ex lumine naturæ petitis, probare:

RICHARDI BAXTERI *reason of the christian religion*, Londin. MDCLXVII. 4.

GVILIELM. VAN ELYENBURG *liber de veritate religionis christiana*, belgice scriptus, Lugd. Batau. MDCLXXIV. 4.

NICOL. MALEBRANCHII *conversations chrétiennes, dans lesquelles on justifie la vérité de la religion et de la morale de Jésus christ*, Paris. MDCLXXVI. Mont. MDCLXXVII. Roterod. MDCLXXV. 12. quo libro auctor monstrare studuit, quomodo christiana religio cum systemate suo philosophico coniungenda sit:

SAMUEL. PARCKERI *demonstration of the diuine authority of the law of nature, and of the christian religion*, Londin. MDCLXXXI. 4.

M. T. D'YKÖIS *preuves et preiugez pour la religion chrétienne et catholique, contre les fausses religions et l'athéisme*, Paris. MDCLXXXIII. 4. cuius libri præfatione de scriptoribus aduersus atheismum ac pro veritate religionis christianæ breuiter disseritur; ipsum autem opus etiam inter scripta pblica referri potest.

MICHAEL. LE VASSOR *veritable religion*, quatuor libris, Paris. MDCLXXXVIII. 4. quibus auctor agit de religionis naturali et priorum ante Mosén: de religione mosaica: de prophetiis veteris testamenti earumque in christo complemento: de diuinitate religionis christianæ: **

LAVRENT. LVCHESINI *noua demonstratio religionis christiana*, Rom. MDCLXXXIII. 4.

CHAMER. ANTON. DOLLENI *christologia, daß die christliche religion die allein seligmachende sey*, Münd. MDCLXXXVIII. 8. ***

IO. CLERICI liber, qui inscribitur: *de l'incrédulité, ou l'on examine les motifs et les raisons générales, qui portent les*

Ggg 2

in-

* acca eruditor. MDCLXXXIII. p. 363.

** *manuell. de la republiqu. des lettres* MDCLXXXIX. p. 1. et 144. *histoire des ouvrages des sçauans* MDCLXXXIX. p. 80. 97.

*** *Samlung von alten und neuen theol. sachen*, 1724. p. 719.

gion, ou démonstration des vérités fondamen
chrétienne, quod opusculum anglice Long
autem sub memorato titulo Hag. co
prodiit: ***

ROBERTI GRENII *demonstration of*
unity of the christian religion, Cantabr. MD

CAROLI LESLIE *truth of christia*
Londin. MDCCXI. 8. **

ABLANCOVET *traité de la vérité de*
ne, Amstelod. MDCCXV. 8. libellus non m
ac dignitatis: ***

CAESAR. PEGORIER *maximes sur la*
où l'on donne le précis des preuves, qui en
ou l'on répond aux difficultés, qu'on lui opp
les principales erreurs, qui vont à la r
MDCCXX. 8 *

SILVESTR. TAPPENII *wahrheit de*
gion, Hildesh. MDCCXXXIII. 8. **

---

* *Acta eruditor.* MDCCXCVI. p. 272. CLERIC
modern. tom. II. p. 194. LILIENTHALII *theo*

** *BERNARDI annueller de la republique des lettres*

ACOB. GYSI *historische und moral demonstration von der
tischen religion, worin ihre gattlichkeit deutlich gezeigt
auf die zweifel der atbeisten, deisten v. a. geantwortet*
Basil MDCCXXXVII. 8. *

CHRISTIAN. KORTHOLTI *grundlicher beweis der
lieben religion in den wichtigsten lehren, welche in selbi-
zum voraus gesetzt werden*, Lips. MDCCXXXVII.
CLII. 8. **

IART. KNYTZII *philosophischer beweis von der wahrheit
christlichen religion*, Regiom. MDCCXL. 4. MDCCXLIV. 8. ***

ER. ANTON. FRIDERICI *beweis der wahrheit der
tischen religion*, Franc. MDCCXLII. 8.

JO. ERNEST. SCHVEERTI *veritas religionis christiana,*
hb. MDCCXXXVII. 8. * *et uberzeugender beweis, daß die
tische religion die wahre sey*, Ien. MCCXLIV. 4. **

JO. CHRISTOPH. KOECHERI *anleitung zu der erkant-
w vollkommenheit und wahrheit der christlichen religion,*
fisc. MDCCXLVII. 8. ***

ETER. HANSENII *siegende religion der christen; oder
allgemeins grunde fur die wahrheit der christlichen reli-
zum weitem nachsinnen mitgetheilet*, Lubec.
XLVIII. 8.

*Quaedam huius generis scripta sine indicio auctorum
erunt, cuiusmodi sunt: a discourse of the truth and
ableness of the religion deliuered by iesus christ, London.
KLII. 8. histoire du christianisme, ou l'on fait voir l'ori-
ne l'antiquité des ses verités, Paris. MDCCI. 12. la religion
tenne prouuée par l'accomplissement des propheties de l'an-
te du nouveau testament, suiuant la methode des saints
Paris. MDCCXXVIII. 4. cuius scripti, antea a me memora-*

Ggg 3

rati

setur in LILIENTHALII theol. biblioth. tom. I. p. 146.
haufgelesene fruchte 1737. p. 75. deutsche act. erudit. tom. XIX.
217.

LIENTHALII theol. biblioth. tom. I. p. 92.

ung von alten und neuen theol. sachen, 1735. p. 708. nou. actor.
adis. suppl. tom. III. p. 364.

eruditior. MDCCLVI. p. 550.

ASTII theol. biblioth. volum. III. p. 606.

Salamantic. MDCXXXII. fol. italice, Venet. M.
eodem anno, interprete Io. Paulo Gallutio:
Colinum.* Nec omittendæ sunt dissertatio
de veritate religionis christiana, Vitemb. MD
CII *de veritate religionis christiana*: 10.
veritate religionis christiana ex vaticis
Tubing. MDCCXLIII. *de veritate religionis*
mentis thaumaturgicis comprobata, ibi
veritate religionis christiana, ex eius in
MDCCXLVI. 10. ARNOLD. NOLTENII *d*
veritate religionis christiana, ex miraculis a
Viadr. MDCCXIX. 10. NICOL. SINHOI
philosophica in demonstranda veritate
Erfurt. MDCCXXIII. 10. HENR. ASELEN
christiana, ex profanis scriptoribus caute
MDCCXXII. 10. FRANC. BVDDEI *de ver*
stiana, philosophorum gentiliū obrecta
Ien. MDCCXIII.** PAVLL. ANTONII *d*
christiana, ipsi iudeorum obrectationibus
quoque SAM. WERENFELSIVS varias c

---

* *memoires de Treuoux* MDCCXVIII. p. 1497.

** *acta academica* 1722. p. 1497.

mentum hoc illustrandum spectant.* Vltimus lo-
 cū signo BENIAM. GOTTL. CLEMENTIS *isagoge in theo-*
logia vniuersam acroamaticam; seu methodo inuestigandi,
inuestigandi et demonstrandi religionis christiana veritatem, cir-
cumspectam, necessitatem, praestantiam et diuinitatem, Rostoch.
 1743. 4.^{**}

§. XI.

NONnulli in singularibus argumentis explanandis
 suos exercuerunt, quæ ad christianæ religionis
 veritatem pertinent ac certo modo se referunt ad
 veritas cum naturalistis. Sunt isti diuersi generis.
 diuina scripturæ sacræ auctoritate probanda
 suam posuerunt: alii id egerunt, vt præstan-
 tiam religionis christianæ monstrarent: alii speciatim de
 religionis protestantium, maxime lutheranorum,
 præstantiam sunt, quorum vbi simul mentionem faciam,
 plane a loco hoc alienum esse, existimo, saltē
 mandam horum scriptorum cum reliquis simili-

Multi cum laude in eo elaborarunt, vt monstrarent,
 quod codicis sacri diuinitus scriptos ac summa fide dignos
 hancque eorum dignitatem ab aduersariis defenderent.
 multos eorum tantum iam memorasse, sufficiat. In il-

G g 4

lis

est in eius *sylloge dissertation. theologicar. atque opusculis.*
 Auctores de veritate religionis christianæ percensent: SAGITTA-
 rius *introduction. in hist. ecclesiastic.* p. 880. SCHMIDIVS *Sagittar.*
introduc. tom. II. p. 669. ARNDIVS *system. literar.* p. 122. BIL-
 DERBECKIVS *præfatione* ad interpretationem germanicam AB-
 BADIÆ *traité la verité de la religion chrétienne*: CYPRIANVS *præ-*
fatione ad LENAËI libellum de *veritate religionis christianæ*: HOV-
 TEVILLEVVS in *discours sur la méthode des principaux auteurs, qui*
ont écrit pour et contre le christianisme depuis son origine, quem præ-
 misit operi: *la religion chrétienne prouuée par les faits*: omnium
 diligentissime FABRICIVS *biblioth. græc.* volumine VII. p. 96. et
 de his *argumentis, et syllabo scriptorum de veritate religionis christian.*
in primis cap. XXXI. p. 539. de quo libro videantur: *bibliotheca qu.*
germanique tom. XII. p. 95. CLERICI *bibliotheca. ancienne et moderne*
tom. XXVII. p. 25. act. *eruditior.* MDCCXXV. p. 266. LILIE-
 NTHALII *theol. biblioth. tom. I.* p. 90. *sammlung von alten und neuen*
theol. sachen, 1785. p. 1103.

plane singularis eruditionis; tum adcur
mentandi ratione. Egregie monstratur
vtriusque foederis libris sint tradita: v
conuenire iesu nazareno: hunc igitur e
ligionem christianam vnice veram diuin
HVETIYS aduersarios. *Simonem, Fraß*
Wisfum, Barnagium atque alios. *
ALLIXIVM, quia iuris publici fecit: *re*
liures de Moysse, pour etabli la verité
tienne, Londin. MDCLXXXVII. 8. Amstelo
demque forma, et *reflexions sur les*
sainte, pour etabli la verité de la religi
tomum operis secundum, Amstelod. MDC
id, ob præstantiam suam, in lucem exii
veste indutum, hac inscriptione: *vernun*
uber die bucher der heiligen schrift, die
lichen religion dadurch zu behaupten, inte
stoph. Eschenbachio, Norimberg. MDCC
spectant huc: CAROLI WOLSELEYI *gl*
ger schrift; oder vernunftige beweisgr
worauf wir die bibel, als gottes wort anne
LORSONI sermone contra atheos; siue:

et die heutige atheisten und freigeister, Francof. MDCXCVL. 8.
 über postquam anglice Londin. MDCLXXII. 8. prodie-
 ille deinde germanice redditus sub adducto titulo lu-
 cidit: * ISAAC. IACQUELOTI *traité de la verité et de l'in-
 stituti des livres du vieux et du nouveau testament*, Roterod.
 CXV. 8. Hag. comit. MDCCXII. 12. scriptum, post aucto-
 ritem editum; nec ab eo absolutum; quod tamen me-
 optimis litteris adnumeratur: ** EDMUNDICALAMY
*ratio sacrarum litterarum veteris et novi testamenti confi-
 ta et euicta*, sermone anglicano, Londin. MDCCX. 8. ***
 ID. MARTINI *religion reuelée, ou l'on fait voir, que
 livres du vieux et du nouveau testament son d'inspiration
 ne*, Franeker. MDCCXIX. 8. qui liber et anglice edi-
 est: * inprimis NATHANAEL. LARDNERI opus
 gium, cuius titulus est: *the credibility of the gospel
 ry*. Prima eius pars prodit Londin. MDCCXXVII.
 CCXXX. 8. secunda autem eiusque volumen primum
 tem MDCCXXXIV. secundum MDCCXXXV. tertium
 CCXXXVIII. quartum MDCCXL. quintum MDCCXLV.
 um MDCCXLVI. septimum MDCCXLVIII. 8. Prima
 ex anglico conuersa est in belgicum cura Cornel.
 sterbani atque in latinum, hæcque versio sub titulo:
et historia euangelica cum præfatione ac quibusdam
 maduerfionibus Io. Christophor. Wolfii, Brem. MDCCXXXIII. 8.
 em adspexit; totius autem operis interpretatio germa-
 nica, quæ inscriptionem: *glaubwürdigkeit der euangelischen
 sichte*, præfert, cum præfatione Siegm. Jacob. Baumger-
 ti. Berolin. ab anno MDCCL. 8. prodit. In eo facta,
 libris noui testamenti commemorata, veterum scripto-
 rum, qui vel seruatoris nostri et apostolorum ætate; vel
 proximi vixerunt, testimoniis confirmantur, ea ratio-
 , vt auctor magnam diligentiam: non mediocrem iudi-
 cii vim atque insignem eruditionem ostendat. ** Re.

G g g 5

ferri

FLIENTHALII *theol. biblioth. tom. 1. p. 160.*

ERICI *biblioth. ancienn. et modern. tom. IV. p. 233.* LILIEN-

THALII *theolog. biblioth. tom. 1. p. 159.*

actor. *erudit. supplement. tom. v. p. 389.*

mung *von alten und neuen theologischen sachen, 1721. p. 987.*

KRAFTII *theolog. biblioth. volum. IV. p. 169. nachricht. von einer
 halli-*

ferri et huc possunt: *unwiderstehliche beweisgrunde von der wahrheit der heiligen schrift*, cum præfatione Philipp. Jacob. Speneri, Hal. MDCXCIX. 4. IO. FRIDER. STEINII *betrachtungen über die wahrheit, alterthum und göttlichkeit der schriftten des alten und neuen testaments*, Basl. MDCCXLII. 4. * maxime opus præstantissimum, ad quod THEODOR. CHRISTOPHOR. LILIENTHALIUS conficiendum se contulit quodue Regiomont. ab anno MDCCCL. 8. in lucem proferre cœpit, sub titulo: *gute sache der in der heiligen schrift altes und neuen testaments enthaltenen göttlichen offenbarung*, ad id compositum, ut diuina reuelatio scripturæ sacræ vindicetur. ** Quo et spectat: FRID. CHRISTIANI KOCHII *stärke und schwache der feinde der göttlichen offenbarung*, cuius pars prima MDCCCLIII. secunda MDCCCLIV. tertia MDCCCLVI. 8. Gorth. prodit. Quæ ad historiam aduersariorum scripturæ sacræ illustrandam atque ad argumenta eorundem profliganda pertinent, ea ibi luculenter atque erudite proposita sunt.

Nec ea a loco hoc plane alia sunt, quæ inter celeberrimos viros disputata sunt, postquam IO. CLERICVS

de inspiratione librorum sacrorum cum responso ad librum, cui titulus: defensio iudiciorum quorundam theologorum Hollandiæ de historia critica veteris testamenti, gallice Roterodam. MDCLXXXVII. 4. protulit; * sed etiam Witsius, Lowth, le Vasseur atque alii Clerici sententiam oppugnaverunt, iisdemque partibus perfunctus est CLAVD. GROTESTE DE LA MOTHE in traité de l'inspiration des livres sacrez du nouveau testament, Amstelod. MDCXCV. 8. ** De ipso Richardo Simone, qui cum Clerico dimicavit, atque aliis satis constat, eos de codice ebræo minus benigne sensitse eique intulisse iniuriam, quæ ad istius dignitatem infringendam comparata est. *** Sed hæc dimitto, ut et reliquos eiusmodi scriptores, quia illis in syllabo auctorum theologiæ dogmaticæ, speciatim de codice sacro, locum dedi.

In iis, qui de præstantia atque utilitate religionis christianæ generatim commentati sunt, locum haber: IACOBY BERNARDVS, auctor libri *de l'excellence de la religion chrétienne*, gallice editi Amstelod. MDCCXIV. 8. germanice autem: *von der vortreflichkeit der christlichen religion*, Rudolst. MDCCXX. 8. atque ita scripti, ut laude ac lectione sit dignus. Quæ enim de excellentia religionis nostræ dicenda sunt, illa auctor copiose, perspicue ac distincte enarravit; stilus autem varius: interdum magis oratorius; quam adcurati doctoris proprius est. * Ad idem argumentum illustrandum comparata sunt sequentia scripta: MICHAEL. MOVRGVESII *parallèle de la morale chrétienne avec celle des anciens philosophes, pour faire voir la supériorité des nos saintes maximes sur celles de la sagesse humaine*, Paris. MDCCII. 12. ** IOANN. NORRISII *cbri-*

* *ibidem* p. 367.

** *acta eruditor.* MDCXCVI. p. 153.

*** conf. WOLFII *bibliothec. ebr. part. II. p. 31. et part. IV. p. 8. sqq.*

* *act. eruditor.* MDCCXVI. p. 20. *journal littéraire tom. V. p. 175. 233. mémoires de Treux MDCCXVI. p. 1828. unschuldige nachrichten, 1715. p. 990. neuer buchersaal der gelehrten welt, tom. IV. p. 495. LILIENTHALII theol. bibliothec. tom. I. p. 137.*

** *journal des sçavans MDCCII. mai. p. 463. BERNARDI nouvelles de la républiqu. des lettres MDCCIII. p. 391. unschuldige nachrichten, 1703. p. 270.*

christian blessedness, or discourses vpon the beatitudes of our lord et sauieur iesus christ, Londin. MDCXCI. 8. *

Qualia adiumenta religio christiana ad felicitatem status ciuilis adferat, disserunt: SAM. PVFENDORFIVS eleganti libro de *habitu religionis christiane ad vitam ciuilem*, primum Bremæ MDCLXXXVII. 4. deinde sæpius edito: in linguam germanicam, gallicam, belgicam translato atque a IO. PAVLLO KRESSIO *commentario illustrato*, lenz MDCCXII. 8. ** WITVS LVDOV. A SECKENDORF in *dem christenstaar*, Lips. MDCLXXXV. 8. MDCCVI. MDCCXXXVII. 8. *** IO. FRANCISC. BVDDEVS, qui dissertationem de *concordia religionis christiane statusque ciuilis*, Hal. MDCCI. in conspectum eruditorum produxit, postea vna cum aliis argumenti ciuilis dissertationibus denuo litteris descriptam Hal. MDCCXII. 8. * Exstat præterea auctoris, qui nomen suum omisit, scriptum, hoc titulo: *lucrum hominis præcipuum; siue de religione tractatus, dilucide demonstrans præceptorum euangelicorum aequitatem, et quod egregie conducat debita eorum observatio ad salutem et felicitatem tam societatum publicarum; quam priuatarum*, Oxon. MDCCV. 12. **

Veram esse religionem, lutheranæ, demonstrant:

quod opusculum *Bentam. Bielerus* cum præfatione iurispublii fecit atque addidit orationem de *præstantia ecclesiæ evangelicæ, quæ ministerio Lutheri repurgata est, græco-ruthenica hodierna*, Ien. MDCCCL. 4. 10.

ISTOPHORVS KOECHERVS, qui de veritate ac præstantia religionis nostræ tuenda optime meritus est in tiffimo libro inscripto: *überzeugende belehrung von wahrheit und vollkommenheit der evangelisch-lutherischen religion*, Ien. MDCCCLV. 8. Prodierunt etiam: ALB. IOANN. DE KRACKEWITZ *theses theologica antipontificiæ de verana religionis veritate*, Gryphiswald. MDCCXXXI. 4.

NOLDII dissertatio de *veritate religionis christianaë essentia dei essentiali*, Hafn. MDCCXXXII. Simile argumentum pro religione sua persequuti sunt reformati:

VAN DER MVELEN in *veritate religionis christianaë formata, adserta ex ratione, reuelatione et antiquitate et immutata*, Lugd. Batav. MDCLXVII. 4. AVG. DÉLLON, cuius prodit: *la vérité de la religion réformée par l'écriture sainte et par l'antiquité*, Hag. comit. 1. 12. 1798. ABBARIE in *vérité de la religion réformée*, Roterod. MDCCXVIII. atque alii, iam remittendi. In transitu enim tantum quosdam eiuscriptores memorare volui.*

§. XII.

TAT, vt ultimo loco eorum mentionem faciam, toriam naturalistarum illustrarunt. Ex illorum diumenta, non contemnenda, in controuersiis ostibus his religionis patefactæ ac christianæ a sunt; hanc autem ob causam refert, scire, qui quæ eorum auctores mandauerint literis.

pectant huc: ADAM. TRIBBECHOVII *historia naturæ, a prima sua origine ad nostra usque tempora per classes deducta*, ab auctoris filio, Io. Tribbeckouio in protracta, Ien. MDCC. 4. vbi etiam profani philo-, mohammedani, sociniani; nec sine omni causa, in natura-

geschichte der heutigen deisten
MDCCXLVIII. 8. et fortgesetzte ge
und freygeister, ibidem MDCCXL
lis his narrantur, ea ad fo
HENR. CHRIST. LEMKERI
Thom. Woolston.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

CAPITIS Q
DE
SCRIPTIS THEOLOGI
SECTIO
DE
SCRIPTIS CONTRO
PAGANIS HO

ETNO

Errantur scripta, quæ specant
ad paganos homines cum recen- Ti

librorum normam. Alii sunt vetustiores: alii re-
res. Posteriores quum in theologia polemica in-
in censum veniant, res postulat, vt præcipue
quæ ad illos spectant, percenseam. Duo eorum
habentur. Nonnulla maxime ad errores gentis
nitiosæ refellendos comparata sunt. In his locum

IOVILIELMI BVDÆI libri tres de *transitu hellenismi
christianismum*, Paris. MDXXXV. 4. MDLVI. fol. qui ma-
traxoriam; quam dogmaticam scribendi rationem præ-
cipue; nec multum adiuventi ad confutandas gentes,
etiam, sacrorum expertes, adferunt: *

IOSEPHI FRANCISCI PICI, mirandulani, *examen vanitatis
hominis et veritatis christiana discipline* libris VI. iam
a me memoratis; qui autem præcipue ad dogmata
hæreticorum philosophorum antiquiorum spectant ac in-
em excellentiam christianæ doctrinæ præ illis ostendunt:

IOSEPH. ACOSTÆ de *procuranda Indorum salute* libri
Colon. MDXCVI. 8. qui multa, lectione digna, conti-
net *

CLEMENTIS TOSI liber, cuius titulus est: *il genti-
confutato; ouero dell' India orientale descrittione geo-
ica et historica, con la confutatione dell' idololatrie, super-
stitione et altri errori*, Rom. MDCCLIX. 4.

GEORGI VOETII dissertationes de *gentilismo et vo-
luntate gentium*: ***

IO. MICHAELI *ethnoprobrantius*; siue libri tres *dialogo-
contra gentiliū de principiis christiana religionis do-
ctrinae*, Stetin. MDCXLVII. 4. MDCLI. 4. quibus de animæ
immortalitate: de deo, animæ immortalis beati-
tudine: de religionē, animam immortalem ad deum
namque beatitudinem perducentē, agitur:

IO. FRANCO. BVDÆI *theses de atheismo et superstitione*;
stantea quidem in syllabo scriptorum contra atheos
uxi, iam autem eorum iterum mentionem facio,
quia

et etiam in eiusdem operibus Basil. MDLVII.

IOH. FABRICIVM in *salutar. luce euangelii* p. 622.

exstant in eius *select. disputationib. theol. part. II. p. 570. sq.*

geschichte der sunt scripta de conuer-
 MDCCXLVII, in mentitos deos colunt: 10
und freyge Indorum et gentilium libri
 lis his lucem producti, studio David. S.
 HENR. præmisit, Amstelod. MDCLV
 Tho. ALII dissertatio de conuersione
 MDCCXVII. CHRISTIAN. MASECOV
 de conuersione modernorum gentilium,
 ALR. IOACH. DE KRACKEWITZ dispo
 modernorum gentilium, hactenus nequ
 randa tamen ulterius et promouenda,
 GODOFR. LVDOVICI exercitatio de
 apostolicis et recentioribus, Coburg. ME

S. II.

ALIA scripta sunt historica, non
 iam adducenda. Lucem enim præse-
 dis dogmatibus, moribus, ritibus e-
 colunt, atque ad faciliorem adcura-
 confutationem subsidia sæpe supped-
 tis suis differunt ista inter se. In al-
 de origine ac progressu idololatriæ: in
 ac sacris gentium superstitionum,

In historia idololatriæ describenda atque illustranda operam collocarunt: PETRVS VIRETVS libris quinque de *origine veteris et noua idololatria*, Geneu. MDLII. 8. GER. 10. VOSSIVS de *theologia gentili et physiologia christiana; siue de origine ac progressu idololatriæ deque natura mirandis*, quibus homo adducitur ad deum libris ix. quod opus, quatuor tantum librorum, primum prodiit Amstelodam. MDCXLI. 4. deinde non solum auctum ab auctore; sed etiam post illius mortem locupletatum quinque libris posterioribus, quos iste manu scriptos reliquerat, Amstelod. MDCLXVIII. fol. Francofurt. MDCLXVIII. 4. * Monumentum hoc ingenii est præstantissimum ac principale inter reliqua Vossii scripta, plusque exhibet, quam inscriptio eius significat. Commendatur omnino a scribendi genere: naturali ordine: adparatu multarum variarumque rerum; nec quidquam desiderandum est, nisi quod mors Vossii impediuerit, quo minus id potuerit absolui. Adiungitur illi MAIMONIDIS liber de *idololatria*, cum *Dionysii Vossii* versione et adnotationibus. ** In censum eundem referendus est: EDVARD. HERBERTVS DE CHERBURY ob librum de *religione gentilium errorumque apud eos causis*, Amstelod. MDCLXIII. 4. MDCC. 8. et anglicè Londin. MDCCVIII. 8. ad id itidem comparatum, vt adpareat, qualis origo sit cultus plurium deorum; *** prodiit autem auctor aperte naturalismum suum ac causam gentium profanarum agit, ita vt existimet, illas, honestæ vitæ studiosas, ad sempiternam salutem peruenire potuisse, licet verbi diuini ac fidei in seruatores exstiterint expertes; item ANTONIVS VAN DALE, cuius ad nos peruenerunt: *dissertationes de origine ac progressu idololatriæ et superstitionum de vera ac falsa prophetia, vti et de diuinationibus idololatricis iudeorum*, Amstelod. MDCXCVI. 4. *

In

* est quoque in eiusdem operum *tom. v.*

** videantur de opere hoc: ARNDIVS *System. literar.* p. 159. REIMANNVS *catalog. biblioth. theol.* p. 954. NICERONIVS in *memoires*, *tom. XIII.* p. 115.

*** conf. *die unschuldig. nachrichten*, 1702. p. 652. HEIDANVM de *origine error.* *libr. VI.* c. 11.

* CLERICVS *bibliotheca*, *tom. III.* p. 187. 216.

STOLLE

gice Lugdun. Salub. MDCCII. 4. u
 splendido opere de *ceremoniis et ritibus*
 Amstelod. MDCCXXIII. fol. * In magni
 tione est: ALEXANDER ROSSAEVS
view of all religions in the world,
 MDCLXXXIII. 8. gallice studio Thom.
 MDCLXVI. 4. germanice, interprete A
 titulo: *der ganzen welt religionen; od*
gottes und gatzendiensste, wie auch ketze
America und Europa, vom anfang der
genwartige zeit. Amstelod. MDCLXV
 MDCLXVIII. 8. Heidelb. MDCLXXIV
 amplissimum argumentum enarrand
 vno tantum volumine comprehensum
 intelliget, eum nimiam breuitatem se
 omisisse. Quod opus vt redderetur
Harreterus non solum nouam illius
 cam adornauit; verum etiam id in mu
 atque insignibus accessionibus auxit, t
 Norimberg. MDCCI. MDCCHII. MDCCV
 mum inscriptum: *merckwürdiger iuden*
 ad locum hunc pertinere: PETR. IVRI
tique des dogmes et des cultes bons et
dans l'ecclise depuis Adam iusqu' a iesus

liber, multæ ac variæ scientiæ atque vtilium adnotatum plenissimus, etiam scriptis de origine idololatariæ a me memoratis, ac fortasse maiori iure adnudi potest. * Addendæ sunt narrationes itinerum, huius terræ, vbi religio profana viget, describuntur. De missionibus religiosis multa scripta exstant; sufficientem, eorum tantum mentionem fecisse, quæ præcipuum vtilitate legenda sunt. In his primum locum habet: *der kœniglichen dänischen missionariern aus Ostindien sendte aufrichtige berichte*, cum continuationibus, quarum ab anno MDCCX. vsque ad hoc tempus vna et octoginta Hal. 44 prodierunt. Redactæ illæ sunt in tomos, nunc sex exstant. Ad euulgandas eas singularem admirabilem operam adhibuit præcipue *Gothlif. Auguf. Eckius* ac præfationes præmisit. Quæ primo tomo continentur, colloquia, inter missionarios Danos et brachmanes apud Indos sapientes, de religione christiana instituta. PHILIPPS anglice sub titulo: *thirty four conferences between the dänisch missionaries et the malabarian brachmans*, Londin. MDCCXIX. 8. edidit. Vti ipsum missionis daniæ institutum; ita et memoratum opus insigne et omni laude dignum est. Præter multas alias res, maxime memorabile exhibet illud sermones missionariorum, cum gentilibus inuenter habitos, ex quibus veram rectamque, cum iis errandis atque errores illorum confutandi, rationem colligere licet, ac præsertim sanctioris doctrinæ studio commendandum est. Effugere id quidem sinistra iussu haud potuit; non defuerunt autem, qui iniquis scribibus responderent: nominatim: HENR. MVLIVS in audata dissertatione de *conuersione paganorum*: 10. ALLVNDIVS in *vindictis veritatis contra Christian. Sophilum de missionis negotio*, Hafn. MDCCXVIII. 4. atque Addatur: MATVR. VIESSIERII *LA CROZE histoire du Christianisme des Indes*, Hag. comit. MDCCXXIV. 8. germanice, interprete Georg. Christ. Bohnstedt, *abbildung des dänischen christenstaats*, Hal. MDCCXXVII. 8. Librorum,

Hh h 2

qqi

GOBIENO, P. DV. HALDE atque ali
edificantes et curieuses ecrites des mis
quelques missionnaires de la compagnie de
reliquis alii adcuratiorem notitiam sup

§. III.

QVI animum inducunt, ad veteru
fitionum, præsertim sapientum, e
religione profigandos se conferre, il
variorum scriptorum uti possunt. I
profana, præcipue ex antiquioribus l
betur: aliis disputatur, num philosoph
mis platonica, cum religione christia
ab ea dissentiat? aliis denique de orac

Ad scripta theologiæ paganæ eaque

RAYMUNDI BREGANII *theologia genti
uina enarrationes*, Venet. MDCXXI. 4. DAN

logia gentilis, Magdeburg. MDCLIII. 4. FRA

TOB. PFANNERI *systema theologia gentili
prope ad veram religionem gentiles accesser*

eius capita, ex ipsis præcipue illorum

Bafil. MDCLXXIX. 4. quo libro tamen,

generis, superstitionis hominibus nonnu

BROCKLESBY *explication of the gospeltheism, and the divinity of the christian religion, containing the true account of the system of the universe and the christian trinity*, Lond. MDCCVL. fol. MICHAEL. MOVRGVES *plan theologique du pythagorisme et des autres sectes fauantes de la grece, pour servir d'eclaircissement aux ouurages polemiques des peres contre les payens*, Par. et Amstelod. MDCCXIV. 8. duobus voluminibus, vna cum gallica versione librorum THEODORETI de curatione gracorum: liber, cuius auctor nomen suum haud adscripsit: *histoire de la philosophie payenne, ou sentimens des philosophes et des peuples payens, les plus celebres sur dieu, sur l'ame et sur les devoirs de l'homme*, Hag. comit. MDCCXXIV. 12. duobus voluminibus: 10. GOTTL. CARPZOVII *dissertationes de veterum philosophorum circa naturam dei sententiis*, Lipsi. MDCXCIX. 4.

Nonnulli speciatim de sectæ singularis ac certorum sapientum theologia commentati sunt. Sic exstant: GUIL. ELVITERI *idea theologia stoica*, Lugd. Batau. MDCCXXVI. 8. PETRI LESCALOPERII *commentarius in Ciceronis libros de natura deorum*, Parisi. MDCLX. fol. quo non solum Cicero perspicue atque erudite illustratur; sed etiam veterum gentium ac philosophorum, Homeri, Thaletis, Anaximandri, Anaximenis, Anaxagoræ, Pythagoræ, Xenophanis, Democriti, Platonis, Antisthenis, Aristotelis, Zenonis, Ciceronis atque aliorum theologia excutitur. Sic prodierunt: PAVLLI BENII *Platonis et Aristotelis theologia*, Patau. MDCXXIV. 4. MARSILII FICINI *theologia platonica libri xviii. de immortalitate animorum atque æterna felicitate, et theologia platonica compendium*: * *dissertationes RECHENBERGII de Homeri: IES. PVFENDORFII de Platonis: ** TREVNERI de Platonis et Aristotelis: eiusdem et HAFERVNGII de Ciceronis: IO. ANDR. SCHMIDII de Hippocratis theologia. Addatur: THOM. GIANINII liber de providentia ex sententia Platonis*, Patau. MDLXXXVIII. 4.

Consensum doctrinæ gentium, quæ plura numina coluerunt ac contaminatæ fuerunt superstitione, cum

H h h 3

christia-

* vide eius opera som. v. p. 671.

** est dissertatio hæc in eiusdem *opusculis*, Hal. mdc. editis, p. 70.

fitetur. Quodam modo adiungi potest:
ma theologia gentilis, antea memorati
scripta hæc legenda sunt. Sæpe veteri
dicta commendantur ob eorum cum
concordiam; quæ autem isti ipsi aliter
facultatem habuerunt, sine lumine patefa
cognoscendi. Idem iudicandum est de
speciatim de quibusdam inter gentes a
ribus eadem aliis persuadere voluerunt
10. STEPHANVS in *theologia H*
MDCXXXVIII. 4. qua etiam Platonis, A
placita, veluti christianæ religioni con
tur: ** præsertim de Platone LIVIVS G
de *christiana theologia cum platonica* a
MDCXXVII. fol. FRANC. PATRICIVS i
exoterico et Aristotele mystico et exoterico
VIERI in *compendio doctrine platonice*
MDLXXVII. diuulgato. Recte alii con
plexi sunt atque ostenderunt, tantum
nis dogmata cum doctrina christianorum
isti aduersentur. Ex illis præcipue n
BAPTISTA CRISPVS, qui eruditum op

cis philosophis, caute legendis, Rom. MDXIV. fol. Cum eo coniungendæ sunt dissertationes: ROTHII de *trinitate platonica*, Lipf. MDCXCIII. FEVSTKINGII de *tribus hypostasibus Plotini*, Vitemb. MDCXCIV. WVCHERERI de *defectibus theologiae platonicae*, Ien. MDCCVI. IANI de *trinitate platonismi, vere et falso suspecta*, Vitemb. MDCCVIII. Nec alium erit ab hoc loco, si addantur: EHREG. DAN. COLBERGII *hermetisch-platonisches christenthum*, Lipf. MDCXC. MDCCX. 8. MICH. GOTTL. HANSCHII *diatriba de entusiasmo platonico*, Lipf. MDCCXVI. 4. FRANC. BALTVSII *defense des saints peres accusez de platonisme*, Paris. MDCCXI. 4. *

De oraculis gentilium scripserunt: DAN. CLASSENIVS *libris de oraculis gentilium et in specie de vaticiniis sibyllinis*, Helmst. MDCLXXIII. 4. GEORG. MOEIIVS *tractatu de oraculorum ethnicorum origine, propagatione et duratione*, Lipf. MDCLVI. et MDCLX. 4. cui secundæ editioni duæ dissertationes additæ sunt: altera de *sacrificiorum origine et materia*: altera de *euangelio, ab apostolis Americanis adnuntiato*: porro cum vindiciis aduersus Anton. van Dale, Lipf. MDCLXXXV. 4. ** ac Francof. MDCXCII. 8. ANTONIVS VAN DALE *dissertationibus de oraculis veterum ethnicorum*, quibus cum de eorum origine atque auctoribus; tum de ipsorum duratione et interitu exponitur, Amstelod. MDCC. 4. Accedunt dissertationes de statua Simoni mago, vt traditur, posita: de actis Pilati: de consecrationibus. Prima operis huius editio prodierat Amstelod. MDCLXXXIII. 8. *** In epitomen illud redactum est et belgice, sub titulo: *verhandeling van de oude orakelen der heydenen*, Amstelod. MDCLXXXVII. 8. et gallice a FONTENELLIO in *histoire des oracles*, Amstelod. MDCLXXXVII. 12. MDCCI. 8. Paris. MDCCVI. 12. Hag. comit. MDCCXXVIII. 12. et sæpius; * germanice autem, interprete

* de scriptoribus his videndus est FABRICIUS *Biblioth. græc. vol. II. p. 39. et syllab. scriptorum de veritate religionis christian. cap. VIII. p. 304.*

** act. creditor. MDCLXXXV. p. 374.

*** CLERICI *biblioth. colf.* tom. VII. p. 109. *memoir. de Treux*
MDCCVII. p. 1380. *ECCARDI monatliche auszugs*, 1700. p. 78.
REIMMANNI *cat. bibliorb. theolog.* p. 993.

* existat etiam in eius operibus, gallice editis, Paris. MDCCLXIV. 12.
et Hag. Comit. MDCCLXX. 4.

faceret: *remarques sur le démelé, qui e*
tenelle et l'auteur de la réponse à l'histo
 IACOB. BERNARDVS * *sententiam eiu*
 ret, BALTVS *causam suam egit in*
 MDCCVIII. 8. ** *Exstat præterea s*
dissertatio de oraculis et cur deflorint. *

* *histoir. des ouvrages des sauns MDCCVIII. p. 21*
 MDCCVII. p. 1386. *nachricht von den stollis*
 p. 804.

** *metagires de Treuoux MDCCVII. p. 1389.*

*** *CLERICI bibliob. choif. tom. XIII. p. 178.*

* *BERNARDI nouuill. de la republiqu. des lettres*

** *memoir. de Treuoux MDCCIX. p. 13.*

*** *in dissertationibus eius, Dordrac. MDCC. 8.*

CAPITIS QVINTI
DE
RIPTIS THEOLOGIAE POLEMICAE
SECTIO VIII.
DE
PTIS CONTROVERSIARVM CVM
IVDAEIS.

ΣΤΝΟΦΙΣ.

*ratio fit eorum, qui compen-
logia iudaica dederunt,
iudeos aduersus christia-
nismum scripserunt, §. III.
christianos iudeorum dog-
maturunt, iique iudeos
V.*

*Reformati, §. V.
Pontificii, §. VI.*

*Dimissa iudaica religione, ad chri-
stianorum sacra conuersi, §. VII.*

*Qui singularia argumens contra iu-
deos persequuti sunt, §. VIII.*

*Ac historiam iudaicam illustrarunt,
§. IX.*

A nunc recensenda sunt certaminum cum iu-
non antiquioribus illis, qui veram doctrinam,
c prophetis traditam, conseruarunt; sed recen-
quos summis ignorantiae atque errorum tenebris
illos esse, constat. Quum praecipue duae illo-
tae sunt: altera *rabbannitarum*: altera *karaeorum*,
controuersiae non tam ad hos; quam ad illos
, licet vtrique in eo consentiant, promissum a
liam nondum aduenisse.

§. II.

ais in controuersis cum iudaeis rite versari ve-
esse omnino est, vt ille cum dogmata eorum
axime christianorum doctrinae contraria; tum
ta, quibus aduersus christianam religionem pu-
Ad scientiam hanc comparandam adiumenta ad-
iamque parant auctores, qui compendia theolo-
icae nobis tradiderunt. Spectant huc:

H. HENR. HEIDEGGERI dissertatio de *articulis funda-
libus iudaicae religionis*, Steinfurt. MDCLXIV. 4. 10.

H h h §

HENR.

HENR. HOTTINGERI *compendium theologiae iudaicae*, Heideib. MDCLXXI. 8.* IO. BENEDICT. CARPZOVII *introductio in theologiam iudaicam*, praemissa RAYMVNDI MARTINI *pugioni fidei*, Lipf. MDCLXXXVII. fol. ac dissertatio de articulis fidei iudaicae:** IO. A LENT *moderna theologia iudaica*, Herborn. MDCXCIV. 8.*** qui et *schediasma historico-philolog. de iudaeorum pseudomessijs*, Herborn. MDCLXXXIII. 4. et iterum ibidem MDCXCVII. 4. reliquit:* IO. HENR. MAII *synopsis theologiae iudaicae veteris et nouae*, Gies. MDCXCVIII. 4. cuius postea inter scripta, iudaeis opposita, vberiore mentionem faciam: IO. CHRISTOPH. GEORGII BODENSCHATZII *kirchliche verfassung der heutigen iuden, sonderlieb derer in Deutschland*, quatuor partibus, Erlang. MDCCXLVIII. 4. opus magnae diligentiae, eruditionis atque vtilitatis, quod licet praecipue ritus iudaeorum recentiorum exhibeat; adduco tamen id eam ob causam, quia in isto et dogmata iudaica enarrantur.** Exstat etiam ANTONII MARGARITAE, qui relictâ societate iudaica, in christianam cooptatus est, *iudischer glaube*, liber primum August. Vindelic. MDXXX. 4. editus: deinde auctor atque emendatior denuo

agnoscere vult. Sunt ista diuersi generis, vbi ad eorum argumenta animum aduertimus. Quæ ad dogmata pertinent, ea modo tractandi inter se differunt, ita vt alia dogmatica: alia polemica sint, hæcque nunc in cenum veniunt.

Præ aliis huc iudæorum scripta spectant, quæ eo consilio composita sunt, vt christiana religio impugnaretur. Quædam eorum, maximarum iniuriarum in christum ac disciplinam illius plena ac detestanda, coniunctim edidit IO. CHRISTOPH. WAGENSEILIUS hocque volumine veluti systema theologiæ iudæorum polemicæ exhibuit. Inscriptio operis est: *tela ignea satana, hoc est, arcani et horribiles iudæorum aduersus christum, deum et christianam religionem libri anecdoti*, Altorf. MDCLXXXI. 4. Comprehensa eo sunt sequentia scripta: I.) *carmen memoriale libri nizzachon, a R. Lipmanno compositi*, cum confutatione, quo LIPMANNVS auctor præcipuas partes libri sui *nizzachon* complexus est. Ipsum hunc librum iam antea MDCXLIV. Theod. Hackspanius cum tractatu de *usu librorum rabbinicorum*, ediderat; * *carmen autem memoriale*, quo summa illius continetur, primus in conspectum orbis eruditi protulit *Wagenseilius*: II.) *liber nizzachon vetus*, ex codice manuscripte bibliothecæ argentoratensis, cuius auctor ignotus est; antiquior tamen Lipmanno: III.) *disputatio R. Iehielis cum quodam Nicolao itemque disputatio R. Mosi Nachmanidis cum fratre Paulo*; acta autem posterioris disputationis germana esse atque auctori memorato recte tribui, dubitatur: ** IV.) *Isaaci ben Abraham chissuck emunab*; siue *munimen fidei*, ex codice africano, itidem primum a *Wagenseilio* editum et ita comparatum, vt eruditissimi viri operam suam præcipue ad aduersarium hunc oppugnandum contulerint: V.) *liber toldos ieschu*, ex horrendis ac detestandis blasphemiiis totus compositus, cuius quidem latina versio iam antea exstitit; *Wagenseilius* autem primus istum ebraice in lucem emisit. Ipsi operi et *Wagenseilius* adiunxit vberiora prolegomena: copiosam confutationem

* conf. ZELTNER *op. cit.* *ibidem*.

** vide BARNAGIUM in *ibid.*

befactare, scelerate adnituntur: videlicet *prädicator salutis*, quo sumsit sibi, ut valde peruerteret et ad prauam traheret sententiam etiam in commentario ad prophetam prodidit; item MENASSIS BEN ISRAEL. Aliquos iam prætermitto.** Auctores iudaicis religionis suæ commentati sunt, scriptorum theologiæ dogmaticæ ac canonicæ morau.

§. IV.

INTER christianos multi exstiterunt, quæ impia iudæorum dogmata profligare in cœtu lutheranorum; verum etiam re pontificiorum. Quæ illi ad posteritatem scriptorum notitiam nunc suppeditabo, licet maxime eorum tamen, quæ præ aliis laudem habent. Initium a lutheranis fuisse pugnantibus iudæis egregia studia posuisse, eorum comprobant, nunc a me recensentur.

MARTINI LUTHERI tractatus: 1.) *daß geborner iude sey*: 2.) *wieder die sabbathen und ihren lügen*: 4.) *vom schembamphoras*

1675: 5.) schreiben an Ieseln, iuden zu Rosheim, warum er
 die schriftliche furbitte versage, quos, vno volumine iunctos,
 J. Selneccerus, Lips. MDLXXVII. 8. edidit; nec solum præ-
 sentem de colloquio, quod cum iudæo instituerat; sed
 auch ein verzeichniß vnd auszug aus etlicher mænner beschrei-
 bungen von den gotteslästerungen der iuden, adiecit. Prodiit
 huiusmodi collectio, Francof. MDCXVII. 4. sub titulo:
 christliche vnd in gotteswort wol gegründete tractate, cet.
 nomine illius, qui eam iuris publici fessit; videtur
 eam ea cum selnecceriana eadem esse: *

JACOB. MARTINI decas disputationum de messia, contra
 blasphemias iudaorum, Vitemb. MDCXVI. 4. et libri tres de
 messia, ibidem MDCXIV. MDCXIX. 8.

CHRISTOPH. HELVICI elenchus iudaicus, primum in ha-
 bitu disputationum publicarum Giesl. MDCXI. deinde con-
 titum sub inscriptione: *systema controuersiarum theologi-
 carum, quæ christianis cum iudæis intercedunt, octo elenchis
 comprehensum*, ibidem MDCXII. 4. editi. Accesserunt epe-
 ndia quatuor; seu adpendix elenchorum iudaicorum, ibidem
 MDCXIII. 4. ** Commentationem hanc vna cum ANTON.
 DE RATIONE de monarchia regni israelis et RAPHAELIS
 DE HISTORIA captiuitatis babylonica iterum in lucem emi-
 sit Thomas Crenius eandemque adnotationibus illustrauit
 præfationem de scriptoribus, qui pro veritate religionis
 christianæ pugnarunt, præmisit, Lugd. Batav. MDCCII. 8. ***
 Germanice elenchos hos conuertit Ludou. Seltzerus et sub
 titulo: *sonnenklarer beweis, daß der versprochene messias schon
 kommen sey, vnd die iuden vergeblich auf einen andern warten,*
Helvici disputationibus verdeutschet, Darmst. MDCCXXXIII. 4.
 Lit. In illis argumenta pro religione christiana
 contra

his, quæ Lutherus contra iudæos scripsit, plura dixi in der einlei-
 tung in die streitigkeiten Lutheri, tomo xx. eiusdem operum, a me
 editorum, præmissa, p. 85. Ipsa Lutheri scripta, iudæis oppo-
 sita, memorato tomo p. 2230 coniunctim continentur.

assertationes hæ etiam legendæ sunt in *disputation. gießens. tom. 17.*
 p. 78. seq.

De editione hac videantur: *acta eruditor. MDCCIII. p. 330. et*
FABRICII bistor. biblioth. part. vi. p. 500.

inter christianum et iudeum: **

IO. MICRAELII *iudas; siue ethnopro-
bra iudaicas caelestis veritatis depravationi*
quibus de messia promisso atque exhibi
religione iudaica impia exponitur, Ste
MDCLXXIV. 4.

MICH. HAVEMANNI *wegleuchte wied*
sternissen, Hamburg. MDCLXIII. 8. bel
MDCLXVI. 12. qui liber merito laudatur:

BALTHAS. RAITHII *vadum talmudic*
capita tentatum, Tubing. MDCLVIII. 4. *q*
rum trias de messia, ibidem MDCLXVII.
iudaico christiano, MDCLXVI. 4. *de pretio v*
genteis, ad Zachar. XI, 12. 13.**

AVG. VARENII *theologia iudaica*
MDCXLVIII. *examen decem characterum m*

---

* edidit etiam *vindicationem locorum, potissimum*
corruptelis pontificiorum, calvinianorum, pboz
Gief. MDCXX. 8. *iudischer historien ersten un*
MDCXII MDCXVII. 8.

** vide CRENIUM *præfat. ad Heluici elenchos iuda*

banelem, ad Ies. xi. MDCLVII. MDCLVIII. MDCLXXI. disputationes de *messia*: de *vera messia exhibitione* et *Ἰσχυρῶς* aliaque, quibus effata prophetarum de messia aduersus iudæos vindicantur: *

10. FRISCHMUTHI dissertationes, quibus pro veritate religionis christianæ contra iudæos ita pugnavit, ut singularem egregiamque eruditionem monstraret: videlicet de *aduentu Eliæ, prodromi messia*, ad Malach. iv, 6. de *natiuitate messia eiusque loco Betlehem*, ad Mich. v, 1. de *manuum pedumque messia perforatione*, ad psalm. xxi, 7. de *messia, in cruce pendentis, gemitu et clamore*, ad psalm. xxi, 1. et Matth. xxvi, 46. de *messia, in sepulcro non relinquendo et nulli corruptioni obnoxio*, ad psalm. xvi, 10. de *agnus dei, antitypo agni paschalis*, ad Ioann. i, 29. de *messia confixo et infixus unigeniti filii plangendo*, ad Zachar. xii, 10. *demonstratio, messiam pridem venisse secundum computum Danielis ix, 24. de Danielis hebdomadibus earumque diuisione: de messia ex cissione et Hierosolymorum desolatione*, ad Daniel. ix, 26. de *decem characteribus messie*, contra Abarbanelem, ad Ies. xi, 4. sq. de *gloria templi secundi*, ad Hagg. ii, 8. 10. de *propheta, qui Moysi par futurus sit*, ad deuter. xviii, 18. de *nomine messia glorioso*, ad Ierem. xxiii, 6. de *messia, dei filius*, ad psalm. ii, 7. de *reuerentia, messia prestanda*, ad psalm. ii, 12. de *messia, rege Sionis*, ad Zachar. ix, 9. de *angelo fœderis, nempe messia, non Eliæ*, ad Malach. iii, 1. de *messia, pro reatu hominum se tradentis, hostia*, ad psalm. xl, 1. sq. de *vili illo et abiecto triginta argenteorum pretio, quo a iudæis messias est æstimatus*, ad Zachar. xiii, 11. atque aliæ, diligenter legendæ ac dignæ, quæ, vno volumine iunctæ, in lucem proferantur:

AVGVST. PFEIFFERI *mateologia iudaica atque mohammedica principia sublesta et fructus pestilentes*, Lipsi. MDCLXXXVII. 8. ** quæ quum varias exercitationes continent, quinta earum imprimis huius loci est, inscripta: *obrectator apellus; seu calumniarum iudaicarum in christum e scriptis, præcipue talmudicis, repetita recensio*:

LAV-

* vide FUCHTII *prolegom. ad Varenii commentar. in Iesaiam*.

** et inter opera eius *philolog. Ultrai MDCCIV. p. 843.*

quam ordo, perspicuitas atque adcurata
commendant: **

BRAND. HENR. GEBHARDI scripta,
legenda, videlicet: *consensus iudeorum cum
doctrina de satisfactione messie*, ad Ioann. 1.
disputationes de *iuda, politica potestatis*
genes. XLIX, 10. de *messie spiritualitate ex
tione cum phrasibus*: contere caput serp
gentibus; item *consensus iudeorum cum
de lege: dictiones typica, adumbrantes off
dotale et regium*, quæ scripta omnia MDCXC
quæ sunt eiusdem disputationes: de *i
ad incarnationem verbi*: de *iudeo, verita
ticulo de incarnatione et trinitate* et de *iuda
iesum christum saluatorem*, MDCXCI. post
citationes *anti-abarbanelinæ*, in cap. XL. et XL
21. *Iesai. MDCXCII. vindicia centum locorum
contra partem II. muniminis fidei R. Is.*
MDCXCIX. *commentar. in Zephaniam contra
partem I. muniminis fidei Isaac ben Abraham*

RVDOLPH. MARTIN. MEELEVHRERI
ebraeorum cum ecclesia christiana, Francof. M
synagoge errantis, Altorf. MDCCII. duæ diss

IACOB. SCHVDTH *iudeus christicida, gravissime peccupulans*, Francof. MDCCIII. 8.* cuius *iudische merckheiten*, Franc. MDCCXVII. MDCCXVIII. 4. opus, in r diuifum partes, itidem multa comprehendit, ad gentis iudaicæ redarguendos eamque ad meliorem n commouendam comparata:

CHRISTOPH. WAGENSEILII *befnung der erlöfung* MDCCV. 8. et cum aliis opusculis MDCCVII. 4. quorū præcipue spectant: *wie mit einem iuden in obgestandener unterredung umzugehen, damit bey ihm, ein wegen der wahrheit seiner glaubens lebre erwecket et denuntiatio christiana, ankündigung an alle christgenten und obrigkeiten, welche iuden unter ihrer bottheit haben, wegen der lesterungen, damit sie iesum christum sohn gottes, schmeben. De telis igneis satana, quæ uictor edidit, antea differui:*

J. CALVOERII *gloria christi, das ist, beweisthum der christlicher religion wieder die unglaubigen*, Lips. 4. liber, lingua germanica, quæ apud iudæos usitata ratione expressus, ut in altera paginæ parte germanice in altera rabbinicæ litteræ adpareant, atque ita munus iudæorum accommodatus. Scriptus ille est ad dialogi, ac quæ ad confirmandam religionem christianam pariter ac confutationem iudaicæ doctrinæ per illa perspicue exhibet. Accessit catechismus iudæiparatim quoque editus:**

TITR. OLEARII *iesus der wahre messias*, Lips. IV. 8. MDCCXXXVII. 8. quod scriptum iam supra:

ANDR. DAVZII *inauguratio christi ad docendum, obscurior mosaica, e spectaculis circa baptismum christi, æ multitudini visis ac distincte intellectis, ad dei cum eod. XIX. colloquium collatis, pro enervanda inueterata iudæo-*

uiditor. MDCCIV. p. 73. *unschuldige nachrichten*, 1704. p. 562. *CENTRALII theolog. bibliorb. rom.* II. p. 128. *rudis*. MDCCX. p. 402. *neuer buchsaal der gelehrten welsch. m. I. p. 373. volum. II. p. 247.* vbi iudæi cuiusdam iniquior sum de hoc opere vna cum auctoris responsione legenda est.

IOACHIM. LANGII *caussa dei ac religio
quidem christiana aduersus iudaos*, Hal. N.
*gloria christi et christianismi apocalyptico-prae
antifociniana et antiudaica*, Hal. MDCCXL. f.

CHRIST. ECHOETTGENII *iesus der von
der alten und reinen iudischen theologie dar
zert*, Lips. MDCCXLVIII. 8. quo doctissimo
veterum iudæorum libris luculenta argu
ne christiana proponuntur; attamen illud
tum germanice exhibet, quæ eiusdem *bor
et talmudicarum tom. II. latine continentur*,
accessionibus: *

ROBERT. CAYTONI *unpartheyische vnter
die person, das amt und die zeit der zukun
trift, dem iudischen volcke in herzlichster lie
mitgetheilt*, Francof. MDCCCLIII. 8.

Præter iam enarratos, exstiterunt alii in
cœtu, qui veritatem religionis christianæ
gentem tuerentur. Scripta tamen eorum
cipiantur, minoris sunt pretii ac dignitat
adiungere, mihi libet. Sunt ista: *et. sc
rium von bekehrung der iuden: beweis, daß e
te messias*, Argentor. MDXCII. 8. Francof. 1

HERI malleus obstinationis iudaica, Francof. MDC. 8.
dem grundliche erzehlung der iudensabeln und der ir-
thum der iuden wegweiser, ibidem MDCl. 4. PETR. EBELINI
sehung, daß der gecreuzigte und auferstandene iesus von
gott der wahre messias sey, Vfen. MDCl. 8. GEORG.
MAINT iudenfeind, von ihren tücken, unuersehnlichen baß
der die christen, samt richtiger widerlegung ihres ver-
harm schimmbamboras, Francof. MDCV. 8. CHRISTOPH.
VIDERSTADII apodixis mesia, qua probatur, iesum nata-
lem esse verum mesiam, et frustra alium a iudais expectari,
 MDCXVI. 8. PHILIPP. HENR. FRIEDLIEBII *die dar-*
stellung iuden zugedekte göttliche klarheit, in einem ge-
sach eines christen mit einem iuden, Strals. MDCLXV. 12.
 FID. CHRISTIANI *disputationes* IV. *de mesia*, Gief.
 CLVI. 4. HENRICI LEMMICHII *vindicatio incarnati*
mesia promissæ, ex talmude et rabbinorum scriptis de-
monstrata, Rostoch. MDCLXVI. 8. cum adpendice quaestionum
historico-politicarum de iudeorum conuersione, tolera-
ntia, ceter. CHRISTOPH. CELLARII *dissertationes de ge-*
neratione iudei præstolantur, mesia, Leucopetr. MDCLXVIII.
de et religione recentium iudeorum, ibidem atque eo-
 dem anno, quæ utraque coniunctim Hal. litteris denuo de-
 pta est: *de serpente aëneo, christi crucifixi typo*, Leucopetr.
 CLXVIII. *de propheta; deuteron. xviii, 18. promisso*, ibidem
 CLXIX. *lucubrationcula, psalmum. ii. a strophis David.*
prophetæ vindicans, ibidem MDCLXIX. *. Addantur: EVIL.
 CHRISTOPH. KRIEGSMANNI *scriptum vom künigreich*
des herrn mesia, an die iuden in deutschland, Francof.
 CLXIX. 12. PETR. HABERKORNII *diuinitas mesia, ex*
lectione locorum veteris testamenti adserta, contra iudeorum
negationes, Gief. MDCLXXVII. 4. ABR. CALOVII *disserta-*
tes, de veritate religionis christiana aduersus iudeos,
 Hamb. MDCLXXIX. *de conuersione iudeorum ad Hof. iii, 4. 5.*
 dem atque eodem anno: IO. WULFII *theriaca iudaica,*
examen reuocata, contra Salomonem Zebi iudeum, qui
rum inscriptum: iudischer theriack, pro gente sua ad-

li i 2,

uersus

multa quoque contra iudeos disputat in *programmatibus*, Lipf.
 MDCLXXXIX. 8. editis.

uerfus christianos ediderat, Norimberg. MDCLXXI. 4.*
 HERMANNI HARDTII *paranesis ad doctores iudeos*, Helmst.
 MDCCXV. 8. *dissertatio de fructu, quem ex librorum iudaico-*
rum lectione percipiunt christiani, len. MDCLXXXIII. 4. vbi con-
 tra duplicem iudæorum messiam disseritur; item: 10. PHIL.
 STORRII *euangelische glaubenskraft; oder überweisung, daß*
iesus von Nazareth, der gecreuzigte, sey der wahre messia,
 Tübing. MDCCIII. 8. quod scriptum speciatim libro ISAACI
 BEN ABRAHAM *chissuck emunab* oppositum est: ** CHRI-
 STIANI MÜLLERI *das in geistlicher blindheit, steckende*
israel, Franc. ad Viadr. MDCCXVI. 4. IVST. MART. GLAEBE-
 NERI *commentatio de gemino iudæorum messia*, Hildes-
 MDCCXXXVIII. 4.***

§. V.

PRAECLARA quoque sunt reformatōrum merita in
 hanc theologiae polemicæ partem. Exstiterunt in illis eru-
 ditissimi viri ac controuersiarum cum iudæis satis periti,
 qui genti huic resisterent ac in profligandis illius errori-
 bus, ad stabiliendam sanctissimæ religionis nostræ diui-
 nam auctoritatem, studiosè elaborarent, id quod scripta

JACOBI GYSSETII *ternio controuersiarum aduersus iu-*
3. oppositus R. ISAACI chissuck emunab, cum præfatio-
 le disputationibus aduersus iudæos et subiuncto mo-
 de LIMBORCHII *collatione cum iudeo*, Dordrac.
 LXXXVIII.8.* quo scripto vti specimen maioris operis,
 ita dictum ISAACI librum edendi, dare voluit; ita et
 subsequutum est, sub titulo: *iesu christi euangelique*
as salutifera, demonstrata in consutatione libri chissuck
ab, adiunctis sex in epistolam ad ebræos disputationibus,
 telod. MDCCXII. fol.**

LEONARD. KIDDERI *demonstration of the messias, in*
the truth of the christian religion is defended & specially
of deists, tribus voluminibus, quorum primum Londin.
 LXXXIV. secundum ibidem MDCXCIX. et tertium ibidem
 C. 8. prodiit. *** Dignum fuit opus hoc per præstan-
 suam interpretatione germanica, quam *Frider. Eberh.*
bachius adornauit ac sub inscriptione: *uberzeugender*
ist, daß iesus der messias sey, ac cum addito **EDVARD.**
NDLERI libro, itidem germanice verso: *verteid-*
der religion aus den weisagungen der propheten, Rostoch.
 CLI. 4. in lucem emisit:

JO. TURNERI *discourse concerning the messias*, Lugdun.
 LXXXV. 8. vbi agitur de typis et vaticiniis veteris te-
 menti: de natiuitate messie ex virgine: de diuina et hu-
 mane messie natura:

PETRI ALLIXII *iudicium veteris ecclesie iudaica de tri-*
e et diuinitate messie, anglice Londin. MDCXCIX. 8.
 germanice interprete *Christ. Matth. Seidelio*, Berolin.
 CVII. 4. eiusdem *dissertationes dua de duplici mes-*
ie, Londin. MDCCII. 8. germanice versæ ab *Andr. Christian.*
mbachio, atque additæ **ALLIXII** *obseruationibus in libros*
et, Norimb. MDCCII. 8.

O. ANDR. EISENMENGERI *entdecktes iudenthum;*
grundlicher und wahrhaftiger bericht von den lesterun-

lii 3

gen,

eruditorum MDCLXXXVIII. p. 526.

iam tom. vi. supplement. p. 224. LILIENTHALII *schol. biblicæ.*
tom. II. p. 17.

et. eruditor. MDCXCIX. p. 241. MDCC. p. 539. histor. of the
works of the learned MDCCXIX. p. 37. MDCC. p. 117.

officium ex ebraorum potissimum scriptis,
MDCCIV. 4. **

IO. IACOB. HVLDRICI liber *tholea*
ab eo, quem Wagenfeilius edidit, cum
tione, Lugd. Batau. MDCCV. 8. ***

Meditationes de historia iudæorum, a
ritatem religionis christiana, gallice Ge
duobus tomis. Præmissum est compe
dæorum ab eo tempore, quo ditionis
vsque ad excidium reipublicæ iudaicæ.

I. P. latet. *

Commemoratis reformatorum scri
adiungenda sunt alia, quorum pleraq
quantam ista, laudem atque existimati
litate tamen præbent meritoque dec
sibi adquirere. In ordinem hunc adsci
tia: SEBAST. MVNSTERI *disputatio in*
stianum de mesia, ebraice et latine,

---

* quæ ad historiam operis huius pertinent, ea
TIVM in *den iudischen merckwürdigkeiten*,
p. 426. part. IV. *consequat*. I. p. 285. ad
MDCCII. tom. I. p. 15. *act. eruditior*. MI

DR. BIBLIANDRI *consideratio de iudeorum et christi defectione a christo, ecclesia, et fide catholica*, Basil.
 P. IO. CALVINI *responsa ad* XXIII. *obiectiones iudæi*
 , quæ exstant et latine; et germanice: * PHILIPPI
 I admonitio, ad iudæos scripta, sub titulo: *avertis-
 se iuifs sur la venue de mesie*, Salmur. MDCVII. 4.
 interprete *Iacob Viuerio*, Amstelod. MDCXI. 8. ger-
 manou. eodem anno 4. ** ABDIAE WIDMARI *dis-
 s aduersus iudeos de vero mesia*, Marpurg. MDCXVII.
 EDELII libri tres de *deo synagoga*; siue non verum
 i a iudæis, scripti contra Barlaeum, Harderouic.
 VII. 4. *** IOSVAE PLACARI *disputationes de testi-
 argumentis, e veteri testamento petitis, quibus pro-
 minum nostrum iesum christum esse deum, prædicitum*
uina, Salmur. MDCLI. 4. cuius etiam habetur *cate-
 conuersione iudeorum*: IOANNIS D'ESPAGNE *exa-
 sept maximes iudaïques*, Londin. MDCLVII. 8. *
 EII *consideratio iudaicarum questionum et respon-
 um præfatione de fide sacrorum codicum ebræo-
 rsonis septuaginta senum, contra Isaacum Vos-
 nstelodam. MDCLXI. 4. ** eiusdemque oratio de*
redulitatis iudeorum, Lug. Batav. MDCL. Amstel.
 4. *** PETR. WERENFELSII *dissertationes de iudeo-
 rum, cordibus impendente, quum legitur Moses,*
 CXCH. ISAACI IAQUELOTI *dissertations sur le*
Pon prouue aux iuifs, que iesus christ est le mesie,
predit dans l'ancien testament, Hag. comit.

Iii 4

MDCXCIX.

ine in CALVINI *epistolis et responsis*. Addita quoque sunt
 i latinæ BVXTORFII *synagoga iudaica* ac germanice eidem
 e, vernacula lingua primum edita, Basil. MDCIII. 8.

LOMESII *galliam orientalem* p. 249. et CRVSII *singularia*
 p. 288.

em, librum hunc componendi, enarrant: BAELEVS *diction-
 t crizic*. voce *Barlaeus*: NICERONIVS *memoir. tom. XII.*
 adde BENTHEMII *hollandischen kirchen vnd schulenstaat*
cap. 4. p. 347. LILIENTHALII theol. biblioth. tom. II. p. 131.
 i est scriptum hoc in eius *operibus*, gallice, belgice et ger-
 editis.

. *oper.*
per.

confutauit;
na vita adiu
omnem relig
befactandis o
clara, Limb
christianæ co
men in isto a
sunt, nimia i

PRÆTER I
confutarunt ac
fecerunt, præ
eorum inferior

---

* BERNARD *no*
eruditor. MD
P. 535.

** *acs. eruditor, M*
diuers suisst,
iudæum.

*** *acs. eruditor.*
sbeol. facben,
biblosbequ. v.
MDCLXXXI
2000 11 2 27

irantur, quæ lutherani ac reformati nobis tradide-
 Id quod vti de plerisque iudico; ita non diffi-
 esse in numero istorum nonnulla, quæ largiorem
 præbent ac merito laudibus ornantur. Qualia
 monumenta, quæ romani præfulis adseclæ con-
 læos in lucem protulerunt; ex sequenti illorum in-
 statet. Prodierunt:

MARSILII FIGINI *opusculum de religione christiana et
 puritate*, contra iudæos ac mohammedanos, quod non
 in separatim Paris. MDLIX. 8. cum notis Ludov. Crocii,
 m. MDCXVII. ac sæpius; sed etiam in eiusdem operibus
 in adspexit:*

JACOB. PEREZ DE VALENTIA *volumen questionum
 aque contra iudæos de christo, reparatore generis humani*:**

CYPRIANI BENETI *aculeus contra iudæos*, Rom. MDXV. 4.

PETRI COLUMNAE GALATINI, præ aliis memorabi-
 libri XII. de *arcanis catholica veritatis*, quibus, vt in-
 ptio habet, pleraque religionis christianæ capita con-
 iudæos tam ex scripturis veteris testamenti authenti-
 quam ex talmudicorum commentariis confirmare et
 strare, adnifus est: opus, cuius primam editionem an-
 MDXVIII. plures aliæ subsequutæ sunt, Basil. MDL-
 LXI. Paris. MDCII. Francof. MDCIII. MDCXII.
 CLXXII. fol. cum REUCHLINI libris de *cabbala*. Adu-
 i solet auctor cum plagii, quia plurima aut ex PORCHETI
 SALVATICIS *victoria aduersus impios ebræos*;*** aut cui
 sua deberet, ex MARTINI *pugione fidei* depromserit;*
 in malæ fidei, qui veterum scriptorum imitatione non-
 umquam quædam finxerit; vel ex libris adulterinis falsa,
 nquam vera, adtulerit:**

li i 5

FINI

ENF. FREYTAGII *adparas. litter. tom. II. p. 1104.*

additam est eius *expositio psalmorum Davidis*, Lugdun. MDXII.
 MDXIV. MDXVII. fol.

quæ prodiiit Paris. MDXX. Præfationem illius exhibet WOLFIVS
biblioth. ebr. part. II. p. 1124.

ENF. MORINVM *exercitaz. biblic. libr. I. cap. 2. THOMASIVM de plagio
 litterar. §. CCCCXXXVI.*

vide CARPZOVIVM *introduce. in theolog. iudaic. cap. XII. p. 102.*

De ipso opere hoc plura habentur apud WOLFIVM *biblioth. ebr.
 part. I. p. 971.* Qui de Galatino agunt, eos laudat FABRICIVS
syllab. scriptor. de veritate religionis christianæ cap. XXXI. p. 178.

FINI ADRIAN. FINI *in iudæos flagellum, ex sacris scripturis excerptum*, libris IX. Venet. MDXXXVIII. 4. præter quam editionem duæ aliæ, Venet. MDLXIX. et Ferrar. MDLXXIII. 4. memorantur. Laudatur liber hic veluti opus magni ingenii; maioris autem diligentiae: *

PETRI COSTI *typus messie et christi domini, ex veterum prophetarum præsentationibus*, contra iudæorum animas, Lugdun. MDLIV. 4.

IOSEPH. DE ACOSTA libri IX. *de christo reuelato contra iudæos*, Rom. MDXC. 4. Lugdun. MDXCII. 8. item Salamantica ac Venetiis, cum libris VI. *de temporibus nouissimis*: **

LEON. RVBENII *gloriosus triumphus christi de iudæis*, Paderborn. MDCIV. 8. ubi ostenditur, iudæos iisdem, fere pœnis adfectos fuisse, quibus adfecerint christum:

DOMINIC. GARZIAE *propugnaculum christiane religionis*, contra iudæos, adhuc expectantes primum aduentum messiae, Cæsaraug. MDCVI. 4.

THOMASII BELL'HAVERE *dottrina facile e breue per*

et de diuinitate ac humanitate christi, contra iudæos, Polan. MDCXXXIX.*

EL CHIOR PALONTROTTI *breue raccolta d'argomimenti tratti dalle sacre scripture, et dall' antiche tradizioni degli ebrei, con le quali chiaramente si prouano i dogmi della religione christiana contra l' hebraica perfidia*, Venet. CXLIX. 8. *disputa del christiano con l' hebreo*, Rom. XLVII. 4. *atque alia scripta*: **

JOSEPHI DE VOISIN *theologia iudeorum*, Paris. XLVII. 4. *qui liber haud complectitur dogmata recentiorum iudeorum eaque praua, quum alias scriptis theologiae iudaicae, supra commemoratis, adnumerandus fuisset ostendit, antequam christus ad nos aduenerit, equiores ebræos in monumentis suis testimonia de veritate religionis christianae dedisse. Adnotationes, quibus auctor RAYMONDI MARTINI pugionem fidei illuminat, antea a me laudatae sunt*: ***

FRANC. CARBONI *flagellum iudeorum super iudaicam fidem, prophetarum iaculis labefactam*, libris tribus, peritum dialogi, Venet. MDCLXXII. 12. *sive IGNETI PETARDI disputatio cum iudæis, quam CARBONVS sub praefata inscriptione in lucem emisit*. * Sunt alii curiae ebraicae addicti, qui iudæos confutauerunt; iis tamen respondendis commodè superfedere possum, quia partim ad recentioris aetatis non pertinent; partim scripta, ab his relicta, nullius sunt momenti. **

§. VII.

Haec editio memoratur *catalog. biblioth. bodleianae part. i. p. 324. mentio tamen quoque fit ab IMBONATO biblioth. latin. ebraic. p. 81. alius mediolanensis, anni MDCXLI. 4. adde WOLFII biblioth. ebr. part. II. p. 1031.*

recenset illa IMBONATVS *biblioth. latin. ebraic. p. 161.*

Vide CARPZOVII *introductionem in theolog. iudaicam*, RAYMONDI MARTINI *pugioni fidei praemissam, cap. XII. p. 108.*

Confer IMBONATVM *biblioth. latino-ebraic. p. 40. et 81. Edidit etiam CARBONVS piaghe del ebraismo, de quo libro plura habet WOLFIVS biblioth. ebr. part. IV. p. 469.*

multos eorum enarrat FABRICIVS *Syllab. scriptor. de veritate religion. christian. cap. XXXI. p. 629.*

illius fulceperunt, vt facerent fucum
facilius inferuient. Cuius vitii si e
esse, monstrarunt; ea tamen, quæ
atque in lucem emiserunt, ordine, i
carent. Ita de plerisque generis hui
exemplum doctissimorum virorum re
teor tamen simul, ea interdum vsum
dum præbere, ac præter hæc, esse
ditionis. Magna illorum copia suppe
huc debent:

IO. PFEFFERKORNII *speculum ma
et libros talnudicos: celeusma contra in
lum adhortationis iudaicæ ad christum*
atque alia scripta; qui tamen ad iu
hibetur: *

VICTORIS DE CARREN *propugna
ææ*, more dialogi inter christianum et
editum sine indicio anni, forma quart
autem ad annum MDCXVIII. Iterum
colloquio de fide, inter Michael. Kroi
Bruck, rabbinum iudaicum, habito
mentionem. Idem reliquit: *opus aureum*

PAVLLI FAGII *liber fidei; seu veritatis, a iudæo; i ad christianorum sacra conuerso; cuius tamen nomen haud ipsum fuit, compositus et a Fagio ebraice cum latina prematione* lñæ MDXLII. 4. editus. Constat ille in capitibus, quorum ultimo causæ incredulitatis iu-
m recensentur:

ANDOVIC. CARRETI *epistola ad iudeos, qua inscribitur: zñforum diuinorum, qua eos ad respicientiam inuitat ipsiusque rationibus christianam adferit veritatem, sub titulo ista ebraice ac latine* Paris. MDLIII. 4. prodit:

PAVLLI WEIDNERI *loci præcipua fidei christiana, latine collecta et explicata, Vindob.* MDLIX. MDLXII. 4. *

ELLMANON. PAVLLI, pragensis, *mysterium nouum, be- aus der cabbala, daß iesus sey der messias*, Helmstad.

XXX. 4. Memorantur etiam eius: *trinitatis et iesu demonstrationis*, cum præfatione *Selnecceri*, Lips.

XXVI. et *symbolum apostolicum, ex veteri testamento con- lectum*, Vitemb. MDLXXX. ** ignoro autem, num na ratione scripta hæc a memorato mysterio differant:

ERNESTI FERDINANDI HESSE. *iudengeiffel*, qui primum Frislarie MDLXXXIX. deinde Argentor. x. Paderborn: MDCVI. Erfurt. MDG. et MDCV. Ham- si. sine anno 4. lucem adspexit, ac *iudenspiegel*, Erfurt. L 8) ubi mysterium trinitatis et aduentus messie ho- is demonstratur:

PAVLLI CONRADI OTTONIS *gale vasaia, occultorum ista, hoc est, monstratio dogmatum, qua omnes rabbini, consentientes, ante et post christi nativitatem de unitate es- a diuina, trinitate personarum et de messia posteritati re- ratis*, Norimberg. MDCV. 4. Stetin. MDCXIII. 4. quo fauetor quodam modo animi malitiam prodidisse visus ruditis viris, quia locis veterum fictis atque argu- tis, minus idoneis, vsus sit; postea autem aperte istam.

v. p. 568. 815. **VOGTII** *catalog. librör. rarior.* p. 170. **REIM- ANNI** *catalogum bibliorhec. zbeol.* p. 474.

if. **CRENII** *præfat. ad HELVICI elenchos iudaicos* p. 48.

de **CARPZOVII** *introd. in zbeol. iudaic.* p. 88. **FABRICII** *Bibli- um scriptorum de veritate religion. christ.* p. 631.

lucem protulit, iud. titulo: *incerta
renocata*, Norimberg. MDCLXXXI. 4.

nam versionem: eruditas notas ac o
ISAACI VIVAE iudæi *vindicem sanguis*
amstelodamensi, contra Iacobum Gen

DIETERICI SCHWABE *iudischer
schen. gesetzet*, Paderb. MDCXV. 4. 4
Mogunt. MDCXCIX. et sine loco MDC

CHRISTIAN. GERSONIS *der i
ster. inhalt und widerlegung*, Goslar. MI
MDCXVIII. Erfurt. MDGLIX. 8.

IO. SALOMONIS *demonstrationes
daos*, cum historia colloquii, inter illu
stituti, Franc. MDCLX. 4. *zertheilte fin*

CHRIST. PAVLLI MEIERI *berich
schlachtungen: wie die iuden den christe
andichten und vom unterschied der glau
christen*, Vitemb. MDCLXXVII. 4. *tracta
cula iudeorum expositione cantici*, Vite
iudischer narrenspiegel, Vitemb. MDCL

ERID. RAGSTADT. DE WEILE *the
tra adculpationes iudeorum*, quo osten
stum: esse verum messiam, Amstel. MI

illud ad Wasmuthi ductum compositum et in lucem
datum esse, eruditi viri id Wasmutho tribuere, non
sunt. Iterum id Kilon. MDCLXXXV. 4. editum esse,
dubietur; nouum autem tantum titulum præfert: *beste
zur bekehrung der iuden*, omisso Heldii; aut alterius
nominis nomine:

EVLII MOROSINI *via delle fede, monstrata a gli ebrei*,
B. MDCLXXXIII. 4. tribus voluminibus, quibus ebræo-
rum ritus explicat et damnat: præcepta iudæorum DCXIII.
pauit ac denique errores eorum confutat:

FRID. GVIL. CHRISTLIEBII *greuel der verwüstung des
tempels ierusalens durch den iudischen talmud*, Cassel.
CLXXI. 8. *lesterung der iuden gegen christum*, Rintel.
CLXXXII. 8.

ED. STEPHANI RITTANGELII *veritas religionis christia-
næ articulis de trinitate et christo, ex sacra scriptura, rab-
binica et cabbala probata*, quam IO. VAN DER WAYEN cum
discussione limborgiana responsionis, Franeck. MDCXCIX. 8.
tit., ac *libra veritatis, qua irenopolita cuiusdam ariani
numeri in citandis scriptura doctorumque viriusque iudai-
cæ christiana ecclesia contra æternum et per se subsistentem
eorum auctoritatibus, errores; aut falsitates accurate expen-
ditur*, Elbing. 4. et iterum cum eiusdem tractatu de
hæc iudæorum ac IO. VAN DER WAYEN *dissertatione
aduersus Io. Clericum*, Franeck. MDCXCVIII. 8.
hæc libri scribendi hæc data fuit occasio. Ediderat GEORG.
HENRVS concionem in quinque priores versus capi-
primi euangelii Ioannis atque ex paraphrasibus chaldæi-
adiecerat loca, ut probaret, *verbum dei*, ibi dictum,
in messia interpretandum esse. Sermoni huic IOH.
ILICHTINGIVS notas opposuit, Racou. MDCXLIV. 8.
12. atque accessit *disceptatio de verbo; vel sermone dei*,
Irenopol. MDCXLVI. 8. cuius auctor, quem alii *Conradum
Schlichtingium*; alii *Ionam Schlichtingium* esse, suspicantur, pro-
prie, sibi sumserat, euangelistam Ioannem vocem τὸ λόγος,
isto tributam, nec voluisse; nec potuisse a paraphrasi-
chaldæis accipere. Ad *disceptionem* hanc confutan-
ti RITTANGELIVS memoratam *libram veritatis* diuul-
git. Impugnare eam conatus est auctor, qui nomen

Lipl. MDCCXI. 4. *vergleichung mo*
MDCCXV. 4. *abscheulicher mord chr*
des fortwährenden elendes der iuden
vna cum XIII. articulis fidei iudaic
neratio secundum Iesai. VII, 14. ebraic

FRID. CHRISTIAN. MEIERI
iuden; oder von eigenschaften des he
iuden bindert, iesum nicht dafür
MDCCXI. 4. Hal. MDCCXIII. 4. *gula*
ments auf die geburt christi gedeutet
balsam des lebens, Brunswig. MDCC

IO. FRIDER. MENTES *responsio*
que: cūr tam pauci indæi conuerti
idoneis adhibitis, plures conuerti
MDCCV. ;

AARONIS MARGALITAE tractat
ad ductum cap. LIII. Iesaiæ, Franco
göttliche personlichkeit und menschl
bunds, aus heiliger schrift und indig
burg. MDCCXVI. 4. Swerin. MDCC

CHRIST. LEBRECHT. FELS *de*
christlichen religion, Goslar. sine m
MDCCV. Hamburg. MDCCXVI. 8.

IO. CHRISTIAN. VETTER

10. XERES *adlocutio ad iudeos*, anglice scripta, Londin. MCCCXL. 8.

PAVLLI GVIL. HIRSCHII *entdeckung der teufelsboh;* *oder das schädliche blut, so vber die iuden viermahl der welt kommt*, cum duplici adpendice: altera de ratione disputati cum iudæo: altera de fundamento, quo iudæi in mandis DCXIII. præceptis nitantur, Berol. MDCCXVII. 8. *oder das von gott denen christen aufs neu gewordene iudelsbenedick*, Bërolin. MDCCXVII. 8.

PHIL. NICOL. LEBRECHT *eckstein des wahren christens glaubens*, Dresd. MDCCXIX. 4.

ADAM. RVDOLPH. GEORG. CHRIST. MATTHÆI *erkenntniß des heutigen christenthums, nach ihrer wahren be-
stehenheit aus den talmudischen und rabbinischen schriftten
ausgezogen*, Norimb. MDCCCLII. 4.

PHILIPP. ERN. CHRISTFELSII *neues iudensium*, Norimb. MDCCXXXVIII. 8. *sex partibus, et alter iuden-
um*, ibidem MDCCXXXIX. 8. * Reliqua huiusmodi scri-
ptæ prætereo, quia adcuratior eorum notitia non magnum
opus præbet. Quædam istorum iam supra a me com-
mentata sunt.

§. VIII.

Porro ad scriptores particulares; siue eos, qui in
paribus argumentis, pro religione christiana aduer-
sus iudeos explanandis, operam suam collocarunt. Pro
utilitate horum argumentorum isti ipsi sunt diuersi.
Ad egerunt, vt certa dogmata contra iudaicos docto-
ræ maxime de sanctissima trinitate ac messia, defen-
dit: alii exposuerunt de conuersione gentis huius
expectanda; vel de adiumentis, quæ ad istam adferri
possunt; præter hos autem fuerunt, qui illustria vatici-
nia de christo non explicarent solum; verum etiam
interpretarentur.

Dogmata de trinitate ac messia enarrarunt contra iu-
deos: CAROLVS BOVILLVS *dialogis duobus de trinitate
inter*

besten mitteln, die iuden zu bekehren, Kilon. MDCLXXXV. 4. ac Francof. MDCXCIV. 8. cuius quoque pariter ac CHRISTIANI RAVII exstant: *circularbriefe, die bekehrung der iuden zu beserdern*, ibidem MDCLXX. 4. FRID. SPANHEMIVS in opusculo de *caussis incredulitatis iudeorum et de mediis conuersionis*, Lugduni Bat. MDCLXXVIII. 8. * MART. DIEFENBACHIVS, cuius duos libros, lectione dignos, habemus: alterum inscriptum: *iudeus conuertendus; oder verschiedens urtheile und vorschlage furnehmer theologen und anderer gelehrten, wie die bekehrung eines iuden durch gotes gnade zu suchen und zu beserdern sey*, Francof. MDCXCVI. 4. ** alterum: *iudeus conuersus; oder erzehlung von einem bekehrten iuden und erlauterung der vorigen schrift*, ibidem MDCCIX. 4. IO. IACOB. SCHVDT, qui *compendio historia iudaica*, editæ Franc. MDCC. 8. adiecit adpendicem de ratione et methodo, procedendi in promouenda per dei gratiam conuersione hominis iudæi: SIGISM. HOSMANNVS in *dem schwehr zu bekehrenden iudenbertz, nechst einigen vorbereitungs mitteln zu der iuden bekehrung*, Cell. MDCXCIX. MDCCXXV. 4. *** cuius libri, non sine utilitate legendi, et compendium prodiit: I. L. V. E. in *dem ohnmaegblichen vorschlag von græsserer beserdern des heils der iuden*, cum præfatione Io. Georg. Pritii, Francof. MDCCXVIII. 4. * IO. MULLERVS in *dem vnuorgreiflichen entwurf, wie mit den iuden freundlich umzugehen und von wahrer herzensbekehrung zu reden seyn mæchte*, cum Io. Henr. Maï præfatione, Lips. MDCCXX. 4. GVST. GEORG. ZELTNERVS *commentatione de impedimentis et adiumentis conuersionis iudeorum præcipuis*, Francof. MDCCXXXIV. 4. ** Alii commentati sunt de ipsa iudeorum conuersione atque in id inquirendo, num ista, siue sit vniuersa; siue minus,

Kk k 2

sperari

* transtulit id postea in *elenchum controuersiar.* vide eiusdem oper. tom. III. p. 931.

** TENTZELII *monastische unterred.* 1658. p. 522. *nona litteraria hamburgens.* MDCCIII. p. 318.

*** *acc. eruditor.* MDCC. p. 365.

* *unschuldig. nachricht.* 1718. p. 1057.

** *sammlung von alten und neuen theol. sachen*, 1735. p. 114. *auserlesen. theol. biblisb. volum.* II. p. 780.

illorum monum
corum referri
Idem existimo
de messia, ***
argumenta ad

Ex historico
fumi possunt, qu
tum valent. Id
ita idem de iuda

-
- * notitia horum
part. 11. p. 16
  - ** memorat ista
christian. cap.
adde LILIEN
dicta loca.
  - *** vide FABRIC
in dem theolog
  - * in recensendis li
fimi fuerunt:
ac delectu argu
stian. cap. xx
p. 994. part.

Fata diligenter contemplari ac simul reputare velimus, ea omnia consilio ac nutu summi numinis evenisse, gratiores rationes perspiciemus, cur religio gentis iudaeae falsa; christianae autem vera habenda sit. Igitur in hac quoque theologiae polemicæ parte ab iis adiumenta expectanda sunt, qui commentarios historicos de iudæis scripserunt.

Inter veteres principem locum sibi vindicat FLAVIUS IOSEPHVS, natione ac religione iudæus, qui præter libros septem de bello iudaico, reliquit *antiquitatum*; siue *originum iudaicarum* libros viginti. In his iudaicæ gentis historiam a mundi creatione vsque ad duodecesimum Neronis annum persequutus est. Non semper quidem debita fide atque industria res enarravit; quæ tamen nobis tradidit, ea haud contemnenda sunt. Quæ sub HEGESIPPI nomine exstat, iudæorum historia, a tempore maccabæorum vsque ad euerſa Hierosolyma, quod ad maximam partem adinet, ex Iosepho sumpta est: immo a quibusdam pro laxiore Iosephi versione habetur. Recentiore ætate multi in rebus iudæorum describendis versati sunt atque eruditionem pariter ac diligentiam singularem omnibus probaverunt, qui facultate voluntateque præditi sunt, res eiusmodi rite diiudicandi. Ex magno librorum, quos ab iis accepimus, numero nonnullos tantum adducam, dum instituti mei ratio non permittit, ut singulos; aut plerosque commemorem. Inter alios præstantia ac dignitate eminet MALCHIORIS LEYDECKERI opus, cuius prior tomus inscriptus: *de republica ebræorum libri XII*. Amstel. MDCCIV. posterior sub titulo: *de vario reipublicæ ebræorum statu libri IX*. ibidem MDCCX. prodiit. Eam ob causam illud nunc memoratur, quoniam eo non solum de reipublicæ iudaicæ origine ac forma, deque ritibus atque antiquitatibus eiusdem gentis exponitur; sed etiam historia eius ætata, a prima origine ad tempora nati serustoris, edisseruntur. Antecellit auctor ceteris, qui itidem de republica ebræorum commentati sunt, CAROLO SIGONIO, PETRO CYNÆO, BONAVENT. CORNELIO BERTRAMO, IO. STEPHAN. MENOCHI

re des iuifs reclamée, Roterod. MDCCXI.
 post annis opus ipsum iterum edidit id
 emendatum, Hag. comit. MDCCXVI.
 eiusque præfationem aduersariis, ***
 rat, opposuit. * Anglice id redditum e
 ro eiusdemque compendium anglicanu
 tum legimus. In magno honore atque
 hoc est; nec immerito. Commendat
 ratu rerum eruditaram ac perutilium;
 bendi modo. Auctor non solum res
 tioribus præsertim ætatibus, illustrat;
 res eorum variis locis impugnat. Ea
 est HUMFREDI PRIDEAUXII opus infc

---

* *acc. eruditor.* MDCCVII. p. 447. MDCCVI
sauons MDCCVII. iul. p. 86. 115. *aug.* p. 3
choif. MDCCVII. p. 401. LILIENTHAL
 II. p. 109. *unschuldige nachrichten* 1706.]
 p. 331.

** *acc. eruditor.* MDCCXII. p. 413. *journal*
februar. p. 218. *unschuldige nachrichten*, 1
lisch. biblioth. volum. II. p. 772.

*** in his sunt: LA CROZE in *ensretiens sur di*
et de littérature volum. III. qui

new testament, connected in the history of the jews et neighbouring nations, ceter. duabus partibus, quarum prior Londini MDCCXVI. posterior ibidem MDCCXVIII. 8. lucem adspexit.* Translatum id est in linguam non solum germanicam studio *August. Tittellii*, titulo hoc: *alt und neues testament, in eine connexion mit der iuden und benachbarten völkerhistorie gebracht*, itidem duobus tomis, Dresd. MDCCXXI. 4. sed etiam gallicam, Paris. MDCCXVI. 12. septem voluminibus, quæ tamen interpretatio ut mutilata notatur.** Præclare quoque historiam iudaicam illustravit IO. IACOBVS SCHVDT in *compendio historia iudaica de origine, incrementis et rebus gestis iudeorum*, Francof. ad Mœn. MDCC. 8. et in *den iudischen merckwürdigkeiten*, cuius præstantissimi operis partes tres priores Francof. ad Mœn. MDCCXIV. quarta autem atque vltima ibidem MDCCXVIII. 4. in lucem prodierunt.*** Nec omitenda a me est LVDOVICI HOLBERGII *historia iudaica*, primum ab eo sermone danico consignata: deinde in linguam germanicam conuersa a *Georgio Augusto Dethardingio* atque additamentis eorum, quæ ab Holbergio prætermissa fuerant, locupletata. Interpretatio hæc, inscripta: *iudische geschichte von erschaffung der welt bis auf gegenwertige zeiten*, exiit Alton. MDCCXLVII. 4. duabus partibus. Auctor optimos scriptores sequutus est, Iosephum, Basnagium, Prideauxium, Schudtium aliosque, ita ut ex illorum commentariis historiam suam concinnauerit.* ISAACI IOSEPHI BERRYERI *histoire du peuple de dieu, depuis son origine iusqu' a la naissance du messie, tirée des seuls liures saints, ou le texte sacré des liures de l'ancien testament*, Paris. MDCCXXVIII. 4. septem voluminibus, spectat tantum ad historiam ecclesiasticam veteris testamenti.** Op-

Kk k 4

posita

* *act. eruditior. MDCCXVIII. p. 97. MDCCXXI. p. 481. bibliobegu. anglois. tom. I. p. I. tom. III. p. 484.*

** *bibliobegu. francois. MDCCXXVI. mai. p. 145.*

*** *bucherfaal der gelehrten welt, volum. IV. p. 722. deutsche acta erudit. volum. V. p. 610. vnschuld. nachrichten, 1714. p. 149.*

LILIENTHALII *theol. biblioth. tom. II. p. 77.*

* *act. eruditior. MDCCCL. p. 437.*

** *journal literair. tom. XIII. p. 333.*

posita est operi huic: *instruction pastorale de l'ueu*
Montpellier, iterum litteris descripta, *Ultraiect. MDCCXI*
 ubi varii iesuitici errores in doctrina ac moribus r
 tur, qui in BERRYERI, in iesuitarum ordinem
 pri, *historia* sparsi ac disseminati sunt. *

CAPITIS QVINTI

DE

SCRIPTIS THEOLOGIAE POLEMICAE

SECTIO IX.

DE

SCRIPTIS CONTROVERSIARVM C
 MOHAMMEDANIS.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

De alcorano, eius edizionibus ac ver-	nis mohammedanorum t.
sionibus, §. I.	§. II.
De scriptis, quibus de origine,	Eorumque errores con-
progressu ac dogmatibus religio-	§. III.

ita fuerunt. * Præter hanc, duæ aliæ arabicæ lucem præ-
buerunt; altera studio *Abr. Hinckelmanni* sine versione,
in inscriptione: *alcoranus; seu lex islamitica Mahumme-*
di filii Abdalla pseudopropheta, ad optimorum codicum fidem
et, atque erudita præfatione, Hamburg. MDCXCIV. 4. **
per cura *Ludovici Marraccii*, qui, a præfule romano In-
structione XI. iussus, alcoranum edidit cum interpretatione la-
tina, adnotationibus ac refutatione, ita inscriptum: *alcorani*
textus uniuersus, ex correctionibus Arabum exemplaribus descri-
ptus et ex arabico idiomate in latinum translatus, adpositis
notis capituli notis ac refutatione, Patav. MDCXCVIII. fol.
Jobus tomis opus hoc absoluitur, quorum prior prodromus
ad refutationem alcorani, in quo per quatuor præcipuas
religionis notas mahumetanae sectæ falsitas ostenditur:
christiana religionis veritas comprobatur, complectitur, an-
te Romæ MDCXCI. 8. quatuor tomis separatim editum:
posterior ipsum alcoranum.***

Inter alcorani versiones apud ipsos mohammedanos
habentur *persica et turcica.* * Apud christianos variæ
habentur. Locum in illis tenet *latina*, quam iuris
publici fecit THEODOR. BIBLIANDER in opere *scriptorum*
per se versus mohammedanam doctrinam, postea vberius enar-
tando, postquam illam Petrus, abbas cluniacensis a Roberto
et Hermanno dalmata conficiendam curauerat;
ita autem minus adcuratam esse, iam dudum eruditissimi
denotarunt. ** Versio *italica* Venet. MDXLVII. 4. exiit,

K k k 5

ita

LANGII dissertat. de *alcorani prima inter europæos editione ara-*
bica, Altorf. MDCCIII. CLEMENT in *bibliothèque curieuse, historique*
et critique, part. I. p. 141.

act. erudit. MDCXCIV. p. 381.

notata nonnulla sunt in opere hoc ab ACOLUTIO in *specimine al-*
corani quadrilinguis p. 39. et LANGIO dissertatione de *fabulis*
Mahummed. p. 75. quæ tamen famam atque existimationem illius
non imminuunt: conf. act. erudit. MDCXCIX. p. 347. FABRI-
CII *hist. biblioth.* part. II. p. 221. CLEMENT *bibliothèque curieuse,*
historique et critique, part. I. p. 142. nouu. *bibliothèque chois.* tom. II.
p. 117. LILIENTHALII *schol. biblioth.* tom. I. p. 1172.

plura de illis disserit LANGIUS dissertatione de *alcorani versionibus*
variis p. 4. sq.

vide LANGII dissertationes de *prima alcorani editione arabica*, p. 22.
de

setzt aber in die teutsche sprache gebracht, P
MDCXXII. in lucem emisit, ** quæque in
nem translata, Hamburg. MDCXLI. 4. pro
has, exstat versio gallica, adornata ab Ana
mum Paris. MDCXLVII. 4. edita ac deinde
Paris. MDCXLIX. 12. Hag. comit. MDCLXX
MDCCXIX. et sæpius. * Laudatur illa;
ritum, licet vitiis non careat. Interpres
sux interdum magis; quam ipsi rei, adcu
studuit: alia omisit: alia addidit. Ex int
veluti ex fonte, promanarunt aliæ versio

---

de specimenibus, conatibus variis atque nominibus
rum quorundam virorum in edendo alcorano et
de alcorani versionibus variis, p. 10.

* vide LANGII dissertationem de alcorani versionibus
salog. libror. rarior. p. 20. CLEMENT bibliot
rique et critiqu. tom. 1. p. 147.

** LILIENTHALIUS in der theol. biblioth. tom. 1.
tertiam versionis huius editionem nori
MDCLXIV. 4. titulus autem ab eo differt,
Eiusdem REIMANNVS catalog. biblioth. sk
minit.

*** conf. CLEMENT in bibliotéqu. curieuse, historiq

; *germanica et russica*. Quam primo loco nominavi, *lica* titulum præfert: *the alcoran of Mabomes, translated of arabick into french and newly englished*, Londin. LXXXVIII. 8. * et ita comparata est, vt facile pateat, opem eius, *Alexandrum Rosß*, ad opus hoc adornandum satis aptum fuisse. *Belgica*, cuius inscriptio est: *Mogets alcoran doon dy Ryer vit d' arabische inde fransche en I. H. Glazemaker inde nederlantsche taal vertaalt*, Rotlam. MDCXLVIII. 8. lucem vidit. *Germanica*, ab ea, quam ego memoravi, diuersa, profecta est a *Ioanne Langio* ac titulum habet: *vollständiges türkisches gesetzbuch; oder des betrügers Mabomets alcoran; welcher vorhin nimmer volltomen herausgegeben; noch im druck ausgefertiget worden. Aus dem arabischen in die französische sprache überetzt durch du Ryer; aus dieser aber in die niederländische veb I. H. Glasemacker, und ietzo zum allererstenmal in die teutsche sprache versetzt durch Io. Lange.* ** *Russica* quoque in lucem emissæ est *Petropol.* MDCCXVI. fol. An mentionem feci editionis splendide alcorani *Ludov. Vivacii*, noua versione *latina* ornata, quæ licet miris verba alcorani adstricta hocque nomine non plane pericula sit; longe tamen priore *latina* interpretatione, iam de memorata, præstantior est. Eam ob rem *Christ. Reitzius* istam, subinde emendatam, sub titulo: *Mohammedis le islamitica, id est, alcoranus*, separatim edidit ac præfixit breuiorem historiam alcoranæ et totius religionis mohammedicæ synopsin, *Lips.* MDCCXXI. 8. Ad eandem versionem *latinam David. Norretæ* germanicam conformauit, quæ fundam partem constituit operis: *neu erufnete mohammedische moschea*, *Norimberg.* MDCCIII. euulgati. Restat, vt eas recentissimas versiones percontemur. Altera est *anglica*, quam *Georgius Sale* ita adornauit, vt non solum animadversiones ad alcoranum explicandum illustrandumque adferat; verum etiam de rebus, quæ ad historiam alcorani religionis mohammedicæ spectant, copiose atque erudite

catalog. biblioth. bodliane pars. 1, p. 17. versionis huius editio londinensis MDCXLIX. 4. adducitur. translata est versio hæc in HANFELII thesaurum exoticorum part. II. p. 238.

CUM alcorano coniungenda sunt scrip-
ta ac progressus: conditio ac dogmata re-
medicæ narrantur. Scientia enim harum
instructus est, faciliorem pariter ac bre-
uius potest rationem, controuersias cum mol-
tius curate intelligendi et contra aduersarios
agnandi. Multa suppetunt eiusmodi scrip-
ta

Principem in illis locum omni iure
stema religionis mubamedana, Petropol.
liber, quem Moldauicæ princeps D. S. M.
MIRVS reliquit, latino sermone ab eo con-
fectus et in ruthenicum translatus. Quum
data fuerit, scripta mohammedanorum ra-
tione et in sacra illorum propius introspecti-
bus instructus, opus confecit, quo reliqui-
us libros dignitate ac præstantia inferiorum

---

* CLEMENT in *bibliobegues curieuses, historiques et co-
nographiques von einer heiligen bibelb. volum. v
britanniqu. tom. III. pars. 2. p. 340. tom. IV. pa-
part. 1. p. 109.*

** de editionibus ac versionibus alcorani legendi
re laudatis *dissertationibus*: GRADIVS in *hi*

pronuntiatur. Constat id sex libris, quorum *primo* exponitur de Mohammede, eius nominibus, vita, moribus, adscensu in cælum, descensu ex cælo, miraculis, successoribus atque aliis rebus: *secundo* de curano: *tertio* de apocalypsi mohammedana: *quarto* de dogmatibus mohammedanorum: *quinto* de eorum sacris, ritibus, præceptis, operibus ac *sexto* de matrimonio, diuortio, sepultura, diebus festis, variis sectis, hæresibus, impiis atque atheis inter illos, scientiis, logica, rhetorica atque aliis.* Operi huic existimatione ac laude proximi sunt: ADRIAN. RELANDI libri duo de *religione mohammedana*, Ultraieci. MDCCV. 8. ** deinde auctiores MDCCXVII. 8. *** Exstant isti etiam germanice, Hanou. MDCCXVI. 8. * belgice, Amstel. MDCCXIX. 8. gallice, vna cum confessione mohammedani, antea haud edita, hispanica lingua; litteris tamen scripta arabicis, Hag. comit. MDCCXXI. 12. ** duobus voluminibus. Prior liber exhibet compendium theologiæ mohammedicæ, ex codice manuscripto arabice editum: latine versum et notis illustratum, vbi agitur de fide in deum: de angelis: de libris diuinis: de legatis dei: de die nouissimo: de decreto dei: de lustrationibus, precibus, eleemosynis, ieiuniis, peregrinatione meccana. Posteriori libro auctor laudabili studio exponit de nonnullis, quæ mohammedanis falso tribuuntur.

Spectant quoque huc: LEVIN. WARNERI *compendium eorum, quæ mohammedani de christo aliisque capitibus religionis christianæ tradiderunt*, Lugd. Batau. MDCXLIII. 4. 10. VLRICI WALLICHII *liber von der turcken religion vnd Mahomets leben*, Francof. MDCLXIV. 4. DAVID. BVTNERI *beschreibung der turckischen religion*, Cygn. MDCLXIV. 4. THEODOR. HACKSPANII *fides et leges Mohammedis, exhibita*

* *actor. erudit. supplement. tom. IX. p. 131.*

** *journal des sçavans MDCCVII. jan. p. 113. act. erudit. MDCCVI. p. 168. CLERICI biblioth. choif. tom. VIII. p. 396. BERNARDI nouell. de la republiqu. des lettres MDCCV. sept. p. 316.*

*** *journal. literair. tom. X. p. 27.*

* *unschuld. nachrichten, 1716. p. 1.*

** *biblioth. angl. tom. 1*

et mod. tom. XV. p. 229

*des Marracoi edition verdeutschet und kurz
finden, Norimberg. MDCCIII. 8. Nec
singulares disputationes doctissimorum
GIBBERT. VOETII de mubammedismo
mohammedanismus ita describitur, ut pa-
ac qualem habeat ortum: *** CHRISTIA
de religione mubammedana, Rostoch. MD
dogmata recensentur, atque inter alia
mohammedani de scriptura sacra statuunt
no auctoritatem tribuant: IO. CONR. I.
mubammedismo, Argent. MDCLX. ° IO.
theologia Mohammedis brevis consideratio
GEORG. MOEBII de causis et mediis, qua
ligionem partim introduxerunt; partim
Lips. MDCLXXXIV. ** IO. NICOL, QVIS
nis status in religione mubammedana, Rol
qui praecipue ostendit, qualem religionis
hommed adhibuerit ad fundamenta aucto-
perii sui ponenda: FRID. VLRIC. CAL
mubammedana, Helmstad. MDCLXXXVII. f*

Bene, ortu, progressu, futuro interitu: IO. MICHAEL. **BERGLINI** de *fundamentis et partibus theologiae muslimorum*, Altorf. MDCCVIII. CHRIST. KORTHOLTI de *phosphismo Mohammedis*, Gœtting. MDCCXLV.*

Præter hos, historiam religionis mohammedicæ exhibent: IO. HENR. HOTTINGERVS:** IO. FORBESIVS,**
indemque illustrent scriptores vitæ Mohammedis, qui
nt: ISMAEL ABULFEDA de *vita et rebus gestis Mohammedis, moralemque religionis auctoris et imperii sarraceniici fundavit*, quem ex codice manuscripto Pocokii in bibliotheca
Alciana primus arabice cum latina interpretatione, præ-
tione atque adnotationibus edidit Io. Gagnier, Oxon.
MDCCXXIII. fol.* HUMPHREDVS PRIDEAUX, qui præ-
ad locum hunc pertinet. In lucem produxit: *the true
ness of imposture, fully display'd in the life of Mahomet, with
discourse annexed for the vindicating christianity from this
age, offer'd to the consideration of the deists of the presens
London. MDCXCVII. 8.*** Qui liber non solum anglice
us prodiit; sed etiam gallice sub titulo: *la vie de Ma-
omet, ou l'on decouvre amplement la verité de l'imposture*,
Amstelod. MDCXCVIII. 8. MDCCXVIII. 8. item belgice,
Loph. Batauor. MDCXCVIII. 8.*** ac germanice, Lips.
MDCCXIX. 12. Adiungendus est: BOVLAINVILLIER, qui
exstat: *la vie de Mahomet avec des reflexions sur la
religion mohametane et les coutumes des musulmans*. Prodiit
hic Londin. MDCCXXX. 8. Amstelod. MDCCXXXI. 8.
12. anglice Londin. MDCCXXX. et germanice, interprete
Arnoldo, Lemgou. MDCCXLVII. 8.* Constat scriptum
hoc

nachrichten von den neuesten theol. buchern, vol. v. p. 308. Quasdam
reliquescentium vberius recenset ARNDIVS *systemas
literar.* p. 181. sq.

histor. orientalis, libr. i. cap. i. sqq.

instruct. historic. theologic. libr. iv. p. 173.

erudit. MDCCXXIV. p. 390. *nachrichten von einer halbsicheren
bibliothec*, vol. i. p. 15. CLERICI *bibliothec. ancienne et moderne
som.* xx. p. 68. *memoir. literair. de la grande Bretagne*, tom. xiv.

p. 443.

erudit. supplement, tom. iii. p. 214.

MACCORIET SIMII *bibliothec. librorum novorum* tom. ii. p. 269.

bibliothec. raisonnée tom. viii. p. 380.

his coniungi potest: IACOB. EI
roribus precipuis de historia
MDCCXXXI. 8. ***

§. III.

Si quis dogmata mohamme
merito in studio hoc progreditu
iudicet: quam falsa atque impia
spiciat ac ipsam horum commo
tionem. Quam in rem consule
dis mohammedanis operam e
sint: quæ scripta ad posteritater
ostendit tabula.

Variorum confutationes alci
in opere, a THEODOR. BIBLIAN
Machumetis eiusque successorum v
ran, ceter. His adiuncta sunt con
dem probatissimorum auctorum, a
rum, una cum Mart. Lutheri
MDXLIII. et iterum MDL. fol
prodierunt:

ARTIN. LVTHERI varia scripta, contra turcas com-
: vom krieg wieder die turcken, Vitemb. MDXXIX. 4.
edigt wieder den turcken, ibidem MDXXIX. MDXLI.
II. 4. vermahnung zum gebet wieder den turcken,
ib. MDXLI. 4. MDXLII. 4. versio germanica RICHARDI;
ICOLDI *propugnaculi fidei aduersus deliramenta alco-*
sub titulo: *verlegung des alcorans*, Vitemb. MDXLII. 4.
lutherus non solum præfationem præmisit; sed etiam
it: *treue warnung vor des Mabomets; oder turcken greu-*
lebre vnd glauben, vnd daß nicht der Mabomet; son-
der pabst der endecbrist sey:*

D. ANDREAE ABDALLAE *confusio secta mohammedana*,
is scriptus hispanice MCCCCLXXXVII. atque editus
li MDXXXVII. 8. ac versus italice, interprete *Dominico*
zelu, Venet. MDXLV. 8. germanice MDXCVIII. 8. et
n iterumque descriptus ex interpretatione *Christian.*
etiam cura *Rudolphi Capelli*, Hamburg. MDCLXXXV. 12.
a *Guidone Fabricio Boderiano*, Paris. MDLXXIV. 8.
studio *Io. Lauterbachii*, MDXCV. 8. et Traiect. ad Rhen.
LVI. 8. **

ALBERT. WIDMANSTADII *notationes falsarum im-*
ique opinionum Mohamedis, quæ sunt in rariori li-
bro

zum p. 124. CLEMENT *bibliothèque curieuse, historique et cri-*
se tom. I. p. 144. nachrichten von einer heilsichen bibliothec
tom. V. p. 136. merckwürdigkeiten der königl. biblioth. zu Dres-
tom. III. p. 494. FREYTAGII analecta de libris rarioribus,
120.

de scriptis his differui in *der historischen einleitung in die strei-*
teisen Lutheri, quam eiusdem *operum* *tom. XX.* editionis halensis
emisi, p. 91. Ista coniunctim edidisse *Io. Rosenius*, Lipf.
XCVI. 8. referunt *LIPENIVS biblioth. theol. pars. II. p. 209.* et
BRICIVS syllab. scriptor. de veritate religionis christian. p. 743.
de CLEMENT bibliothéqu. curieuse, histor. et critiqu. tom. I.
151. sq.

FABRICII *syllab. scriptor. de veritate religion. christ. cap. L.*
740. CLEMENT *bibliothéqu. curieuse, historique et critiqu. tom. I.*
315.

PETR. CERRI DE LONGA *uicinis ex secta mahometana*, Madrit. MDL

BERNARDI PEREZ DE CHINCHON *contra errores sectæ mahometanæ*, Salaman

HENR. LEVCHTERI *alcoranus monoglaube*, Francof. MDCIV. 4.

CHRIST. BESOLDI *consideratio legirum*, Tubing. MDCXIX. 4. edita sine auc

BONAVENT. MALVASIÆ *diluciumonstrantis, in quo Hamet; siue Ahmedstiana instruitur*, Rom. MDCXXVIII. 4.

PHILIPP. GVADAGNOLI *apologia gione*, arabice et latine, aduersus obiecti Alabedini Asaphensis Persæ, comprehenpto: *politor speculi*, quem Persa ille specu opposuerat atque aureis litteris scriptu ficem Vrbanum VIII. vt responzionem ret, Rom. MDCXXXI. 4.

PETR. HOLMII *theologia mubani* Ien. MDCLXX.

MICHAELIS NAV *religio christianaper alcoranum pacifice defensa et tractata*

THYRSI GONSALEZ DE SANTALLA *manuductio ad conversionem mahumetanorum*, Salmantic. MDCLXXX. fol. *tomo III. disputationum selectarum et separatim*, Dilling. MDCLXXXIX. 4.*

MATTHIAE WASMVTHI *disputatio de bodomoria mubamedana*, Kilon. MDCLXXXIII. non tam historica; quam polemica:**

IO. FRISCHMVTHI *dissertatio de locis scripturae*, quae de Mahommede, tamquam vero ac promissa propheta, agere, illius adseclae existimant, Ien. MDCLXXXV. 8.***

AVG. PFEIFFERI *mateologia iudaica atque mohammedica; seu turco-persica principia subiecta et fructus pestilentes*, Lips. MDCLXXXVII. 8.*

LVDOVICI MARRACCII *prodromus ad refutationem alcorani*, in quo per praecipuas verae religionis notas mahumetanae sectae falsitas ostenditur: christiana religionis veritas comprobatur, quatuor partibus, Romae MDCXCI. 8. opus, quod multam laudem sibi comparauit, licet mohammedanorum confutatio, eo comprehensa, non ubique adcurata sit ac solida:**

IO. MICH. LANGII *dissertatio de fabulis Mohammedis circa trinitatis mysterium et generationem in diuinis*, Norimberg. MDCXCVII. 4.***

ZACHAR. GRAPPI *animaduersiones in Ahmet ben Abdalla*, legati ad belgas maroccani, *epistolam*, scriptam MDCXII. ad Mauritium, principem nassouium, de articulis quibusdam fidei, Rostoch. MDCCV. 4. eiusdem notae ad Abdalla *epistolam de libero arbitrio*, ibidem MDCCVI. 4.

BERN. VON SANDEN *dissertatio de Mohammede, pseudo-propheta*, Regiom. MDCCVII. cuius loco hoc mentionem facio, quia non historica; sed polemica est:*

LII 2

CHRIST.

* in liber hic adducitur a FABRICIO in *luce euangel. cap. XXXV. p. 625.*

** recenset dissertationem hanc ARNDIVS *Systemas. liter.* p. 190.

*** est quoque in *thesaur. theol. philolog. tom. I. p. 398.*

* et inter opera eius *philolog.* coniunctim edita Ultrai. MDCCIV. "

** *act. erudit. MDCXCII. p. 329.*

*** FABRICII *hystor. biblioth. part. VI. p. 51.*

* quae summa eius sit, refert ARNDIVS *Systemas. liter.*

*Christ. Chemnitzii, Icn. MDCLXIV. 4. GEORG. SCHE-
vedigten wieder den Mahomet und seinen alcoran:**
.. SPOERLII *sieben turckenpredigten*, Norimberg.
v. 4.

nulli comparationem inter mohammedanistum et
ismum exhibent, recte institutam, quia mohammie-
s, ubi in se spectatur, æque ac socinianismus merus
ralismus. Conueniunt in eo, religionem ita com-
esse debere, vt expers sit omnis mysterii. Mön-
OC IO. HENR. HOTTINGERVS, ** MATVRIN. VEIS-
LA CROZE *** atque alii.*

*****

CAPITIS QVINTI
DE
IPTIS THEOLOGIAE POLEMICAE
SECTIO X.
DE
IS CONTROVERSIARVM CVM SOCI-
IS ATQVE ALIIS ANTITRINITARIIS.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

*scripta, quæ ad socinia- Ab ipso socinianis composita atque
nt, eaque historica de edita, imprimis polemica, §. II.
rum ac progressu, §. I. III. IV.
LII 3 Isth*

scriptorum eius germanicæ quæ Monach. MDCXIV. fol. edita
p. 239.
histor. orient. cap. 3. p. 361. sq.
rationes historiquæ sur diuers fuisse rom. 1. p. 1. sq.
im notitiam, quæ de religione mohammedana eiusque falsi-
composita sunt, exhibent: MARRACCIVS *prefation. part. 1.*
om. ad refutation. alcorani: ARNDIVS systemat. litter. p. 180.
ECIVS *introduc. et socius religionis mohammedicæ synops.*
alcorano latino, antea memorato, præmisit p. 36. LILLEN-
IVS *in dem theol. archiuar. p. 79. imprimis FABRICIVS*
theol. græc. volum. VII. p. 100. 136. deluc. argumens. et syllab.
or. de veritas. relig. christi cap. 1. p. 735. ac luc. euangel. p. 625.

conueniunt, eam solis naturæ viribus, christi merito, consequendam esse, atque cum iudæis iure adnumerantur naturali quis ad controuersias cum aduersariis fert, scire ille omnino debet, qualis sectæ ac progressus, ac recte hanc in rem scripta adeat, quæ historiæ focinianis ferunt.

Historiæ focinianismi intelligendæ in
la, CHR. SANDII *bibliotheca antitrinitaria*
sunt: IO. STOINII *epitome historia origi-*
Polonia: GEORG. SCHOMANNI testamen-
tatis, continens vitæ ipsius; nec non vario
siasticorum succinctam historiam: opusculum
unitariorum in Polonia et Lithuânia: aliud
breuis relatiô de Ioannis Tyskowicis martyris
WATII narratiô compendiosa, quomodo in
reformatis separati sint christiani unitarii.
exhibens vitæ ac mortis Andr. Wiffowatii;
unitariorum eius tempore breuëm historiam
unitariorum in Polonia religionis libertate

SAM. FRID. LAVTERBACHIVS in *ariano-socinianismo olim in Polonia, dem ehemaligen polnischen arianischen socinismo, wie er sich in diesen landen eingefchlichen vnd ausgebreitet*, Francof. MDCCXXV. 8. quo de origine socinianismi in Polonia: de eius doctoribus deque eiusdem euerfione agitur. Addatur: PETRI MOSCOVII *politia ecclesiastica, quam vulgo agendam vocant; siue forma regiminis exterioris ecclesiarum unitariorum in Polonia*, cum obseruationibus Georg. Ludou. Oederi, Francof. MDCCXLV. 4.* Eiusmodi scripta etiam de aliis prouinciis habentur. Exstant: FRID. SAM. HOCK *historia socinianismi prussici, maximam partem ex documentis manuscriptis*, Regiom. MDCCCLIV. 4. *historia cryptosocinismi frifici, mennonitarum cetibus infesti*:** 10. FRID. MAYERI *epistola de controuersis antitrinitariis, in Anglia recens agitata*, Hamburg. MDCC. GVST. GEORG. ZELTNERI *historia cryptosocinismi, altorsine quondam academiae infesti, arcana*, Lips. MDCCXXIX. 4. opus, diligenter compositum atque ad accuratiorem socinianismi, speciatim altorsini notitiam comparatum. Additæ sunt: MARTINI RVARII *epistolarum centuria dua*, adnotationibus Zeltneri instructæ, quibus partim historia literaria illustratur; partim Ruarii atque aliorum socinianorum errores refelluntur.*** Antea de eodem socinismo breuiter exposuerat NICOL. HIERON. GUNDLINGIVS.*

Iam adducti scriptores singularem tantum partem historię huius illustrarunt. Alii de ortu, progressu ac facis socinianismi generatim commentati sunt, quorum primum nomino auctorem libri: *histoire du socinianisme, diuisee en deux parties*, Paris. MDCCXXIII. 4. eam ob causam; quia

Lll 4

ple-

* adde REGENVOLSCII libros *Slauoniae reformatæ*.

** vide *miscellan. groningen. tom. III. p. 609*.

***opus ZELTNERI recensetur in *act. erudit. MDCCXXXI. p. 220. in den deutschen actis erudit. tom. XIII. p. 264. in der samlung von alten vnd neuen theolog. sachen, 1731. p. 384. auserlesenen theol. biblioth. tom. IV. p. 930. adde LILIENTHALII theolog. biblioth. tom. I. p. 910.*

*gundlingian. part. I. p. 26. De socinianismo belgico legantur: BAE-
LIVS *dictionar. histor.* voce Socinus et BENTHEMIVS in *dem holl-
landischen kirch-und schulenstaat*, part. I. p. 878. sq.

voluit persuadere, socinianismi origine
 datione repetendam esse; in Gallia aut
 tisse, qui labe eius se contaminarent.*
 HORBII *historiam unitariorum*, Franc:
 MAIMBURGII *histoire de l'arianisme*
jusqu' a sa fin, avec l'origine et le progr
cinien, tribus partibus, quarum q
 MDCLXXXII. 12. prodit: ABR. CALOVI
num de pseudotheologia sociniana ortu, m
 IO. HOORNBEERKII *adparatum ad con*
tionem socinianam, quo itidem de ortu
 nismi differitur: *** IO. CLOPPENBU
rum de origine ac progressu socini
 CANII ENGELKENII *dissertationem de*
gangelano, hoc est, secta sociniana: natur
foribus et progressu: ** MICH. CHRIST
nichs von dem im artickel von der heil
reigen streit vom anfang des neuen tista
brutigen tag. *** Refero huc præter
 doctorum virorum: FRID. ERN. KET
 --*seculi xvii*. Lips. MDCXCIV. ERN. SA

ibus socinianorum: * ERN. FRID. NEUBAVERI de *fin-
-i-giessensium studio conservanda purioris doctrina ad-
us socinianos*, Hal. MDCCXXXI. ac scripta pro ecclesia
erana, quæ quodammodo in historicis numerari pos-
sunt, cuius generis sunt: PETR. ZORNII *beweis, daß lu-
us kein socinianer und arianer gewesen, samt einer nach-
t von den antitrinitariis in Engelland*, Lips. 4. 10.
NCISC. BVDDEI *commentatio de origine socinianismi,
eclesie emendatione non repetenda*, Ien. MDCCXXV. 4. **
FELCKENII *dica socinismi ab ecclesia evangelica depulsa*,
Höch. MDCCXXX.

§. II.

TR. socinianorum dogmata, quæ confutari debent,
ate intelligantur, ipsa istorum scripta legenda sunt,
esertim, quæ apud illos singulari ac veluti symbo-
actoritate valent. In his eminet *catechismus raco-*
maior ille, germanice ac latine editus, auctus,
datus atque adnotationibus illustratus; præter hunc
i, in non mediocri exultatione apud socinianam
am est *nouum testamentum racouiense*. Quæ pro-
nt, vnitariorum *confessiones* addendæ sunt.

De *catechismo racouiensi* ac *confessionibus* socinianorum
exposui, quum libri symbolici ac catechetici a me
rrati sunt.

§. III.

VM his socinianorum scriptis alia, ab iisdem com-
i, coniungenda sunt. Nonnulla illorum, in volu-
mus collecta, in lucem exierunt. Differunt ista in-
argumentis aliaque sunt exegetica: alia dogmati-
alia polemica ac quamuis ea, quæ ad vltimum lo-
retuli, præsertim huc pertineant; singula tamen
unt comparata, vt ex illis socinianorum dogmata
cum ratione, qua vtuntur, probandi, cognosci
it.

bus pauca dicuntur. Attamen *biblioth*
contemnenda.* Catalogum librorum fo
Christoph. Sandii scriptum, exhibent: si
ELVTERVS in *propylæo historia christiana*
VOIGTIUS in *immagine sacrosanctæ trinita*
breuiorem eo, qui SANDII *biblio*

Opus, quod nonnulla socinianorum l
exhibet, titulum præfert: *bibliotheca fo*
quos unitarios vocant, Irenopol. siue po
MDCLVI. fol. Constat id sex voluminib
æ *secundo* continentur FAVSTI SOCI
exegetica et didactica: altero polemica
scripta IO. CRELLII; isto exegetica,
libri noui fœderis explicantur; hoc aut
lemica: *quinto* IONAE SCHLICHTIN
in euangelium Ioannis, epistolas Pauli,
ac denique *sexto* opera IO. LVDOV. WO
getica, didactica et polemica. Ex qua
paret, minimam partem librorum, a soci
rum, in *bibliotheca* hac comprehendi. N
libri satis emendate atque adcurate exh
omnino est, cur singulares editiones, qu
uæ in lucem exierunt, præferantur,

inibus vitiis careant. Potuisset igitur opus hoc reddi
lius ad controuersias cum socinianis, quibus id maxime
truit, vbi præter maiorem adcuracionem ac industriam,
ritus delectus scriptorum adhibitus fuisset. * Addita
et duo alia volumina scriptorum socinianorum. Alter
complectitur SAM. FRZIPC OVII opera, sub titulo:
*itationes sacra ad initium euangelii Matthæi et omnes
alas apostolicas; nec non tractatus variis argumæti,
cipue de iure christiani magistratus*, Eleutheropol.
CXCH. fol. Altero continentur sequentia DAN. BRENI
pta: *breues in: vetus et nouum testamentum aduotationes:
status de regno ecclesie glorioso, per christum in terris
rendo: alius de qualitate regni christi: amica disputatio
versus iudæos ac dialogus de veritate religionis christiane,*
et coniunctim edidit ac præfatus est Franc. Cuperus,
stelod. MDCLXIV. fol. ** Præter hæc, idem auctor
nulla alia ingenii monimenta reliquit; quæ autem
etereo.

§. IV.

T' notitia librorum, quorum auctores sunt sociniani,
or atque adcuratior fiat, illos, eosque separatim edi-
nunc diligenter commemorabo. Initium faciam
qui præ aliis celebres sunt ac noti, ac postquam
adduxi, ad reliquos pergam, ita vt eos præcipue
em, qui ad theologiam polemicam pertinent, quia
iaticos supra memorauim. Duas igitur classes
modi scriptorum constituo. Ad priorem referri
nt:

LAELII SOCINI dissertatio de sacramentis, ad tigu-
ios et geneueneses scripta, MDCLIV. 12. præter quam eidem
adtribuitur

---

pus hoc copiose recensetur in FABRICII *bistor. bibliobec. part. II.*
p. 57. sqq. adde die *nachrichten von einer hallischen bibliob. volum.*
III. p. 62. LILIENTHALII *ibol. bibl. tom. I.* p. 881. GRE-
NII *animaduersf. part. I.* p. 45. ac quæ de eodem in *der einleitung
in die religions streitigk. ausser unserer kirche part. IV.* p. 596. dixi.
conf SANDII *bibliobec. au:trinitarior.* p. 135. seq. FABRICII
bistor. bibliob. part. II. p. 84. die *nachrichten von einer hallischen
bibliob. vol. III.* p. 173.

alii Castationis monimenta referunt,
qui non sine probabilitate existimant,
scriptoris esse proprium: *

FAVSTI SOCINI scripta: I) *ad Iacob*
cui titulus est: defensio verae sententiae de:
pro racouienfibus responsio; qua docet, ne
magistratum arma capere. Edita ihæ
II) *disputatio de iesu christo seruatore*, *i*
ratione iesus christus noster seruator sit, *i*
posita: maxime ad impugnandam satia
scripta atque edita ab *Elia Arcisseuo*, *M*
refutatione *Sibr. Lubberti* Franeck. MD
gice MDCLIV. 4. III) *disputatio de statu*
lapsu, aduersus Franciscum Puccium,
IIII) *disputatio de iesu christi filii dei na*
nec non de peccatorum per ipsum expiatione
Volanum, MDLXXXVIII. sine loci indic
persona atque officio christi ita exposuit
sectæ suæ hominibus se probauerit: V)
adsertiones theologicas de trino et uno deo
mosatenicos, in lucem emissæ Racouiae
iterum iterumque MDCXI. et MDCXVIII
fensione harum animaduersionum. ad

tropium, cum præfatione *Hieron. Muscorouii*, Racou. CXVIII. 8. VI) *miscellanea sacra*, Racou. MDCXI. 8. siue *seculus* variarum commentationum, polemici quoque *lamenti*, aduersus semiiudaizantes, chiliaistas, mennonice Cutenum: VII) *disputatio de vnigeniti filii dei sententia*, inter Erasmus Ioannis et Faustum Socinum, ou. MDXCV. 8. quorum ille adfirmavit, christum se vnigenitum dei filium, antequam ex Maria nascere: hic vero contrariam sententiam amplexus est: * I) *refutatio libelli Iacobi Wuiecki de diuinitate filii et spiritus sancti*, ** primum polonice edita MDCXIII. 8. deinde *latine* cum auctoris præfatione; sine tamen illius nomine, KCIV. 8. IX) *breues tractatus de diuersis materiis, ad christianam religionem pertinentibus*, Racou. MDCXVIII. 8. quibus sunt: *locorum, ad spiritus sancti personam prolatam a quodam adlatorum, explanationes: animaduersiones Itemoicuii scriptum, aduersus partem disputationis de iesu Christo seruatore: nota in scriptum polonicum de christi regno terra: nota in Eberhardi Spangenbergii scriptum de duabesit apocalypticis atque alia*: X) *disputatio de iesu christi criminatione*, aduersus Franciscum Dauidis, sine mentione loci, MDXCV. 8. XI) *disputatio de adoratione christi*, ou. MDCXVIII. 8. siue potius volumen, quo variaeutationes continentur, contra Christianum Francken Franciscum Dauidis, qui negabant, christum esse adorandum, ac Martin, Seidelium, naturalistam: XII) *quod regnumia et magni ducatus Lithuania homines, vulgo euangelicti, qui solida pietatis sunt studiosi, omnino deberent illorum cætui adiungere, qui in iisdem locis falso atque merito africani atque ebionita vocantur*, liber editus primum polonice: deinde post auctoris obitum latine ac belice, sub titulo: *de officio hominis christiani in bodiernis et de religione controuersis*, Franeck. MDCX. Racou. CXI. 8. iterum belgice, MDCXXX. 4. cum compendiolo *trina socinianorum*, postea memorando:

VALENTINI SMALCII scripta, quæ edidit: I) contra olfgangum Frantzium, *refutatio Frantzii thesuum de principis*

cipuis christiane religionis capitibus, Racou. MDCXIV. 4. et 8. opposita FRANTZII *disputationibus in augustanam confessionem*, aduersus pontificios, caluinianos et maxime photinianos hodiernos, et ita conscripta, vt systema theologiae foeciantis polemicum exhibeat: * II) aduersus Albertum Grauerum: *refutatio disputationis de spiritu sancto*, Racou. MDCXIII. 4. ** *refutatio disputationis de personis christi*, Racou. MDCXV. 4. *refutatio thesum de incarnatione aeterni filii*, Racou. MDCXV. 4. III) contra Iacobum Schopperum: *refutatio thesom de sacro sancta unitate diuina essentiae et in eadem sacrosancta personarum trinitate*, quas Schopperus Altorf. MDCXIII. ad publicam disquisitionem proposuerat, Racou. MDCXIV. 4. *** et belgice MDCLXIV. 8. IV) contra Hermann. Rauenspergerum: *responsio ad scriptum*, cui titulus: *par unum sophismatum socinianorum*, Racou. MDXIV. 4. * ac *responsio ad scriptum: mysterium unitatis essentiae diuinae in personarum trinitate*, paullo ante memoratae *refutationi* Schopperi addita: V) aduersus Io. Vogelium et Ioach. Peuschelium: *refutatio eorum orationum de photinismo*, Racou. MDCXVII. 4. VI) contra Martinum Smielesium: *responsio ad librum Smielesii*, cui titulum

RACOU. MDCXV. 4. * *examinatio CLVII. reliquorum errorum, quos Smiglecius, collegit, ex libris quippe SMALCII, aduersus monstra eiusdem editis, una cum refutatione eorum, qua examinationi centum priorum errorum opposuit*, Racou. MDCXVI. 4. ** *refutatio duorum Smiglecii librorum de erroribus nouorum arianorum*, Racou. MDCXVI. 4. ac liber unus de christo, vero et naturali dei filio, contra Smiglecium, una cum refutatione libelli smigleciani de satisfactione christi, Racou. MDCXVI. 4. VII) contra ALB. BORKOWSKI: *tractatus de ecclesia et missione ministrorum breuis refutatio*, sub nomine Theoph. Nicolaidis, Racou. MDCXIV. 4. quam nonnulli perperam Volkelio tribuerunt. Sub eodem ficto nomine SMALCIUS in lucem protulit: *defensionem anonymi*, id est, Fausti Socini, *de ecclesia aduersus responsionem Andr. Miedziboz*, Racou. MDCXII. 8.

IO. CRELLII *responsio ad librum Hugonis Grotii, quem de satisfactione christi aduersus Faustum Socinum scripsit*, Racou. MDCXXII. 4. quæ exhibet specimen controuersiae modestæ atque eruditæ; licet a Crellio pro pessima causa institutæ. Responsionem Grotius ipse omisit ac suspicionem excitauit, se non ingenuè pro satisfactione seruatoris scripsisse; dederunt autem istam ESSENIUS, VELTHVYSENIUS, STILLINGFLEETVS libris, postea adducendis. *** Adscribitur eidem a nonnullis liber, qui sub titulo: *Iun. Bruti poloni vindiciæ pro religionis libertate*, Eleutherop. MDCL. 8. prodit: *

CHRISTOPH. CRELLII *dissertatio de virtute christiana et gentili*, patris eius, IO. CRELLII *ethica christiana præmissa*, MDCL. 4. et MDCLXXXI. 4.

CHRISTOPH. OSTORODI *liber von der gotttheit christi vnd des beiligen geistes wieder Tradelen I. V. D. vnd syndicum zu Auspurg*, Racou. 4. fine indicio anni et MDCXXV. 8. quo scriptum

* *nachrichten von einer hollischen biblioth. vol. VI. p. 397.*

** conf. LILIENTHALII *theolog. biblioth. rom. I. p. 895.* FABRICII *bistor. biblioth. pars. V. p. 51.*

*** liber hic primum locum tenet in CRELLII *operibus didacticis et polemicis*: adde, quæ de eodem scripsi in *der einleit. in die religionsstreit. ausser unserer kirche pars. IV. p. 639.*

* vid. FLACCII *ilicatr. pseudonymor. p. 143.*

Groningæ MDCLXX. prodiisse, relatum le
omnibus Socinianis liber hic plane se pro-

HIERONYMI MOSCOROVII *sublatio p
inferre conatus est ecclesiæ christi Petrus*
MDCVII. *sublatio secundæ pudesactionis Pet*
MDCX. contra Martin. Smiglecium *aute
tionem adpendicis, quam Smiglecium libro,
noua monstra noui arianismi, adposuit, F
ac refutationem libri Smiglecii de baptismo, I*

ION. SCHLICHTINGII *responsio ad
Clementini, cui titulus: antilogiæ et absi*
Racou. MDCXXV. *responsio ad antapologian*
nielis Clementini, Racou. MDCXXXI. 4.
una: num in euangelicorum religione dogm
vix ullo modo permittant, ut qui ea amplect
cato perseveret? altera: num in eadem
concedantur, christi legibus inconcessa?
Meisnerum, Racou. MDCXXXVI. 4. *de tr*
libus noui et veteris testamenti præceptis:
stia et baptismi ritibus, iudem aduersus M
MDCXXXVII. 8. *notæ in Vechneri concion*
euangelii Ioannis, Racou. MDCXLIV. 8. et be
notæ in Gratii notum pro pace. Irenor

ol. Cicbouii centuria argumentorum causa, MDCLII. 8. ac
gice MDCLXXI. 8. *de uno omnium deo patre et filio eius*
isto fides antiqua, Iren. MDCLXXXV. 8. Tribuuntur
oque Schlichtingio: *duae considerationes vocum, termino-*
rum et phrasum, qua in doctrina trinitatis a theologis usur-
tur et qua ratione, lis circa hanc doctrinam mitigari possit,
et sub nomine Irenæi Sedaletophili MDCLXXXIV. 8. pro-
tunt; * alii autem adscripserunt eas ministro cuidam
andenburgico et Ioanni Preussio: **

IO. VON CKELII *dissolutio nodi gordii, a Martino Smig-*
io nexi, Racou. MDCXIII. 8. *responsio ad vanam refutationem*
solutionis nodi gordii, a Smiglecio nexi, Racou. MDCXIII. 8.
eius *de religione* inter libros dogmaticos recensui:

IOACH. STEGMANNI, senioris, *probe der einseltigen war-*
ung Botsfacci fur der neu ptotinianischen lehre, Racou.
MDCXXXIII. 8. *de iudice et norma controuersiarum fidei,*
et duo, Eleutheropol. MDCXLIV. 12.

IOACH. STEGMANNI, iunioris, *breuis disquisitio inter*
as de sancta trinitate disputantium partes, utri tandem post
ea certamina victoria tribuenda sit, sine nomine, MDCXLIX. 8.
que adiuncta IEREM. FELBINGERI *dissertationi de deo*
christo et spiritu sancto, MDCLVII. 8. etiam belgice,
MDCXLIX. 4. *usus rectæ rationis in rebus fidei, quod scriptum*
impossibile est contra IO. PAVLL. FELWINGERI *differ-*
entiam de natura; seu essentia luminis natura; siue recta
signis et a lumine reuelationis differentia; item breuis de-
monstratio, religionis christiane veritatis, in BRENNII opera
inlata:

MARTINI RVARI *epistole, quarum prima centuria Am-*
sterdami MDCLXXVII. ac secunda ibidem. MDCLXXX. 8. lu-
men vidit, post quam editionem eas ZELTNERVS *bisq̃ue*
aptoecrinismi, aliorum quondam academiarum infesti adiecit
que adnotationibus illustravit:

IO. LVDOV. WOLZOGENII *erklarung der beyden un-*
terschiedlichen meinungen von der natur und wesen des einigen
aller-

vide *catalog. bibloth. lescharian. pars. 1. p. 488.*

* FLACCII *sbeutr. pseudonym. p. 396.*

bus disputatum fuisse; quod etiam ex *FAV*
contra Iacobum Palaeologum, antea memorat
 tingius adfirmavit, officium magistratus c
 gione consistere posse; Wolzogenius aut
 SAMUEL. CRELLII: I.) *fides primi*
ex Barnaba, Herma, et Clemente romano
 sub nomine *Luc. Mellieri* contra *SVLL*
nicana edidit, Lond. MDCCXCVII. 8: II.) sub
 mine *initium euangelii sancti Iohannis apostoli*
stolica restitutum indidemque noua ratione
 partibus, sine loco, MDCCXXVI. 8. ubi cum
 tem christi negat; de satisfactione autem
 dissentit, in persuasionem adductus, satisfi
 ctum deo, licet sit merus homo, ac præt
 mere sibi sumit, Iohannem non scripsisse:
et dei erat verbum: ** III.) defensio emenda
tiano factarum, contra Iohann. Iacksonum.
librum Artemonii addenda, MDCCXXIX. 8.
 ci, qua aliis persuadere conatur, Nouaria
 euangelii Iohannis, ita adduxisse: *et dei es*
 que postea deprauata esse: *** IV.) attrib

tori: *untersuchung, auf was weise der herr iesus das brod gebrochen und seinen iungern gegeben*, MDXCIV. et *betrachtungen über Speners von der ewigen gotttheit christi gehaltenen predigt: .V.*) exstat etiam eius *untersuchung, ob und warum die reformirte euangelische kirche die socinianer dulden könne und solle*, MDCC. 4. item: *des geistlichen opfers schuldige zugabe*, Amstelod. MDCLXXIV. 8. *kurtzer unterricht in der christlichen religion, nach der lehre der unitariorum*, cuius libelli iam supra mentionem feci.

Ad posteriorem classsem scriptorum socinianorum ea refero, quæ antea memoratis vel fama; vel ætate inferiora sunt. A quibus ista profecta sunt, auctiores quum inter se differunt, redigi illi debent in certos ordines ac ratio diuidendi commode sumenda est a diuersitate gentis. Exstant igitur libri socinianorum

I. Anglorum:

RAPHAEL. RITTERI *breuis demonstratio, quod christus non sit ipse deus, qui pater; nec ei aqualis*, quæ doctrinam de trinitate ac duabus naturis christi fabulis ac fallacibus conclusionibus adnumerat; liber tamen hic magis dogmaticus est; quam polemicus:

IO. BIDELLI *rationes duodecim e sacra scriptura, quibus sententia de diuinitate spiritus sancti, vulgo recepta, refutatur*, quæ anglice MDCXLVII. 4. MDCLII. ac cum narratione de vita auctoris MDCXCI. 4. prodierunt. Consentit in omnibus cum Socino, nisi quod statuat, spiritum sanctum principem esse ministrum dei ac christi, atque in trinitatem, veluti tertiam personam, receptum. Edidit alia scripta: *

THOM. FIRMINI, mercatoris londinensis, *a brief history of the unitarians called also socinians in four letters written to a friend*, MDCLXXXVII. 12. *the defence of this history*: **

M m m 2

ARTHV-

* CLEMENT *bibliothèque. curieuse, historique. et critique. tom. iv. p. 212.*
WOOD *Asben. oxoniens. tom. 11. p. 299.* VOGTIVS *catalog libror. rarior. p. 127.*

** adde librum, cui titulus: *the life of mr. Thomas Firmin*, Londin. MDCXCVIII. 8.

true christian religion, Londin. MDCXLVIII
fociniana scripta ideo locum adsigno, quia
nitatem ac satisfactionem christi negat: *

ANTON. COLLINI *a short defence of*
MDCCVIII. 8. *the supreme dcity of god*
strated, ceter.

THOM. EMLYNI scripta varia, pro
matibus composita: In istis sunt, quib
stimonii Ioannis 1. *epist.* v, 7. de trinitate
natus est ac cum *Dau. Martino* de illa di
a *full inquiry in to the original authority o*
v, 7. Londin. MDCCXV. et iterum MDCC
voluit, argumenta, a Millio pro hoc dict
bandum haud valere: *** *an answer to m*
dissertation on 1.Iohn. v, 7. Londin. MDCCXI
datum MARTINVM, postquam hic *deux*
ques, Vltrai. MDCCXVII. 8. in lucem emise
Ioannis vindicias scripserat; ** item: *a*
sin's examination of the answer to his diss
v, 7. Londin. MDCCXX. 8. aduersus N

---

en de la réponse de mr. Emlyn,* editum Londini CXIX.8. Scripta hæc, vna cum aliis, ad socinianorum res defendendos disseminandosque compositis, conim in lucem exierunt, titulo hoc: *a collection of traits ng to the deity, worship and satisfaction of the lord iesus* duobus voluminibus, iterum Londin. MDCCXXXI.8.**

autem EMLYNI anglice prodierunt Londin. XLVI.8. tribus voluminibus:***

R. THVR. ASHL. SYKES *the scripture doctrine of the religion of man by iesus christ*, duabus partibus, Londin. LVI.8. cuius libri auctor iam antea, se a prauis naturarum sententiis non alienum esse, monstrauit, quemlum supra a me relatum est, ac quamuis postea pro vine christiana laudabiliter pugnasset; in adducto tabro summum fidei nostræ dogma de redemptione actione christi euertere ac quæ de eo habentur in scriptis sacra, testimonia clarissima infringere, impudenter impie sibi sumisit. De IO. LOCKIO, qui in suspirio socinianismi incidit, taceo, quoniam scripta, ab re parte de hac re emissa, antea memorauimus.

II. Gallorum:

quem ordinem pertinent: *les raisons des scriptures, par lesquelles ils font voir, que les termes de l'ecriture: et pour expliquer le dogme de trinité*, Hamb. MDCCVI.8. ber tamen nec Hamburgi litteris descriptus; nec, itidem inscriptio illius habet, ex anglicana lingua in um translatus videtur. Auctor, qui num Gallus; as gentis scriptor sit, non satis exploratum habeo, decreuisse se, pronuntiat, vt rationes othodoxorum r ac vnitariorum de dogmate trinitatis referat ac

M m m 3

mon-

udis. MDCCXX. p. 357. De controuersia hac videantur: PFAFFVS *introduc. in histor. theol. litterar. part. 1. p. 295. et forgeres samlung von alten und neuen theol. sachen*, 1721. p. 976.

richten von einer hällischen bibliozbec, volum. IV. p. 98.

iosbequ raisonn. tom. XXXVII. p. 479. nachrichten von den neuen theol. buchern, volum. VI. p. 147. KRAFTII *theolog. biblioth. lum. II. p. 163.*

to. Défensionem quidem sui fulcepit; spicione se liberare potuit. Christum lucis nostræ caussa, promulgasse, cum mauit. **

III. *Belgarum:*

ERASMI IOANNIS *antithesis doctrinæ* *fidei de uno vero deo*, MDLXXXV. 8. sine i cum refutatione Hieron. Zanchii Neostæ

IOANN. STOINII, dicti etiam *stationis de iesu christi diuinitate et remissionis per eundem parta*, habitæ cum melita italo, Racou. MDCXVIII. 4. *alia de precationum polonicarum liber*, cum p orandi deum, MDCXXXIII. 8. *præfatio, c in Matthæum præmissa*, Racou. MDCXX dem *declarationem sententiæ de causis n* MDCXXXVII. 8.

CORNELII MOORMANNI *omnia* *tia de rebus diuinis*, belgice, Amstela

ADAMI BORELII *contatenatio aurea* *tio dei ac domini nostri iesu christi*, la stelodam. MDCLXXVII. 4.

Compendiolum doctrinae ecclesiae christiane, nunc in Poloniae
florantis; siue doctrinae socinianorum. Quis au-
 ctor sit, non satis constat. Alii perhibent, Conradum
 solum id ex socinianorum scriptis concinnasse; alii au-
 tem referunt illud inter Ostorodi libros. Prodiit id eu-
 rope; cum belgice hocque sermone additum est versio
 gallica libri, antea memorati, SOCINI *de officio homi-*
nis christiani in hodiernis istis de religione controuersijs.*

IV. Polonorum :

MART. CZECHOVICII commentatio de paedobaptistarum
 iné et de ea opinione, qua, infantes baptizandos esse in pri-
 matuitatis eorum exortu, creditur, 4. trium dierum co-
 mium de quibusdam articulis fidei; praecipue vero de pede-
 baptismismo, MDLXXVIII. 4. polonice: *dialogi XIII. de variis re-*
ligionis articulis et imprimis contra iudaicas fabulas, itidem
 polonice, cum adpendice de vita et moribus primitiuae eccle-
 siae christi, latine MDLXXV. 4. praeterea autem nouum testa-
 mentum in polonicam linguam transtulit atque adnotatio
 adiecit, MDLXXVII. 4.

ADAMI GOSLAVII refutatio eorum, qua Bartholomaeus
 Keckermannus in libro primo systematis sui theologici dispu-
 tatus aduersus eos, qui solum patrem domini nostri iesu christum
 illum deum israelis; filium vero dei neminem alium, pra-
 et ante eum, qui ex Maria virgine est natus, confitentur
 eorum, MDCXIII. 8. disputatio de persona, Racou. MDCXX. 8.
 intra Iacobum Martini, postquam hic confutauerat ea
 quae ab auctore libro memorato aduersus Keckermannum
 opposita fuerant, ** ita composita, ut conaretur, per defi-
 nitionem personae, dogma de trinitate infringere. *** A
 nonnullis FRICII MODREVII siluae quatuor de tribus personi-
 s una essentia dei, libris socinianorum adnumerantur; ali-
 quos non existimant, ipsi fieri iniuriam; nec sine causa, ut
 supra iudicaui.*

Mmm 4

V. Ger

ide SANDII bibliothec. antitrinizar. p. 75. 91.

tribus elohim part. II. cap. 9.

vide die nachrichten von einer hallischen bibliothec, volum. VI. p. 31.

REIMANNI catalog. biblioth. theolog. p. 659

dem p. 675.

sub nomine *Iosephi Castim*, qua
adnititur, omnibus errantibus i
tatem concedendam esse:

DAN. ZWICKERI: *illustria*
pugna Calouii contra Crellii librum
lod. MDCL. 4. * *reuelatio catholici*
ches urtheil von der friedsamsten
christen, worin die schwachheit des
ner entdeckt wird, MDCLV. ** v
liguntur vnitarii: *irenicum iren*
christianorum bodlernorum norma
um hominum ratio, scriptura sacra
MDCLVIII. 12. cuius libri consil
rum familius, inter se coniungend
ret, eiusdem auctoris sequentia
composita, prodierunt: *irenico-m*
matio irenici, MDCLXI. 8. *irenico-m*
et constrictus: immo obmutescens
exemplum infelicissima pugna Come
auctorem, MDCLXII. 8. eiusdem p
futatio Comenii, Hoornbeekii et alio
lus praefert. Adiungo illius: *beno*
lod. MDCLXII. 8. *** *compelle intr*

4. *ecclesiam antiquam inermem, post tot sequiora secure tandem iterum adfertam; seu responsum ultimam auctoris anonymi ad collectoris itidem anonymi collectiones de magistratu, vi coactiva, suppliciis capitalibus et bel-
 istianis licitis*, MDCLXVI. 4. ac belgice MDCLXVIII. 4. *aderis losiam*, belgice et latine MDCLXX. 8. *revela-
 i demonolatricæ inter christianos; seu victoriam pro-
 tium contra demonolatras pontificios, grecos, arianos,
 elodam*. MDCLXXII. 4. *eiusque partem alteram*,
 XXV. 4. *regulas fundamentales, secundum quas tota
 tra debet explicari et intelligi*, Amstel. MDCLXXVII. 4.
 i præterea: *frage: ob ein khrift noch allezeit etwas an-
 en und zu untersuchen, schuldig sey*, MDCXLIIX. * ac
 illa alia scripta:

ELCH SCHAEFFERI *kurtzer bericht auf die frage:
 berr iesus sich selbst aus eigener kraft von den todtten
 deckt habe*, MDCXXXVII. ac belgice MDCLIII. 4.

EN. SONERI *demonstratio theologica et philosophica,
 æterna impiorum supplicia non arguant dei iustitiam;
 iustitiam*, MDCLIV. 12. ** de quo libro supra in capite
 riptis dogmaticis disserui:

PREVSSII *glaubensbekantnis der allgemeinen christ-
 wahrheit zu steur; zu rettung aber seiner eignen un-
 an den tag gegeben*, MDCLXII. 4. *theologia; oder geist-
 gesprache von unterschiedenen artickeln der christl. reli-
 insonderheit von der wahrhaftigen und heiligen dreyci-
 it*, MDCLXXXII. 4. *** volumina quædam cantionum
 rum ac precationum: *

ENNINGI HUTHMANNI *prodromus novi fæderis Je-
 xxxi. ad consensum in articulo de iustificatione, chris-
 s restituendum, expositi*, cum duobus libris ipsius novi
 ris, MDCXCVI. 4. quod opus, socinianæ doctrinæ

M m m 5

conf-

FABRICII *bist. bibliorb. part. v. p. 56.*

CRENIM *animadversion. part. v. p. 242.*

consentur liber hic in der samlung von alten und neuen theol.
 icken, 1725. p. 200. in den nachrichten von einer hallischen bi-
 liorb. vol. v. p. 516. adde FABRICIUM *bist. bibliorb. part. v.*
65.

buldig. nachrichten, 1713. p. 579. sq. VOGTII *catalog. libror.*
rior. p. 554.

militudine. Sapit illud socinianismum
de satisfactione christi peruerse tradit:

CASP. ERNEST. TRILLERI *untersuchung*
des neuen testaments, die wegen bisher v
wahrheit aufgehalten haben, Dantisc. MDC
theil der untersuchung etlicher orte de
von behutsamer anfuhrung der heiligen sch
loci mentione prior pars cum obseruation
que scriptis AVG. HERM. FRANCKII;
inuito, denuo descripta est. Accessit eius
grundtext gnauer ubereintreffende ubers
testaments, Amstelodami, vt titulus ha
Quæ scripta eam ob causam memoro
haud obscure declarauit, se a socinia
satisfactione christi ac iustificatione haud
merito in socinianismi suspicionem inci

IO. HENR. REITZII *vortrag von*
die wir aus und durch iehouab durch d
MDCCL. 8. ac germanica versio noui
titulus est: das neue testament aufs neue
teutschet und mit anziehung der verschied
vieler ubereinstimmenden schrift erten v

MDCCIII. 8. et iterum emendatior atque auctior, qui uterque liber itidem socinianismum prodit: *

IO. CHRISTOPH. SEITZII scripta, ex quibus adduco: *unpartheyische crweg und betrachtung des beyderseitigen hauptgrunds derer trinitarier und unitarier, als eine beylage der berlinischen hebopfer*, MDCCXIX. 8. In reliquis plura fanaticissimi ac separatissimi; quam socinianismi documenta habentur. ** Libellum: *kurtzer vnterricht in der christlichen religion nach der lehre der unitariorum*, supra inter catechetica ac dogmatica; confessiones autem socinianorum inter symbolica scripta retuli.

Antequam finem imponam commemorationi librorum, quos a socinianis accepimus, BERNARD. OCHINI mentionem facio. Reliquit is *dialogos xxx. diuisos in duos libros, quorum primus est de messia continetque dialogos xlii. Secundus est cum aliis de rebus variis; tum potissimum de trinitate*, Basil. MDLXIII. 8. De libro hoc nonnulli miticrem quidem sententiam ferunt: immo de ipso Ochino honorifice iudicant; alii autem, nec sine caussa, arbitrantur, spectare illum ad dogmata trinitatis ac satisfactionis iesu christi oppugnanda: certe ad ea labefactanda adhibitum esse. ***

§. V.

SEQUUNTUR ii, qui studia laudabilia ad id retulerunt, vt socinianorum dogmata confutarent atque illorum falsitatem æque ac impietatem ostenderent. Sunt illi vel *generales*; vel *speciales*. Quibus nomen *generalium* scriptorum tribuo, isti in vniuersa sociniana doctrina: saltem præcipuis illius capitibus profligandis operam posuerunt; nec contra singularem quemdam librum; aut auctorem sectæ huius arma sua tulerunt, quale certamen et lutheranis et reformatis et pontificiis doctoribus cum socinianis fuit. *Lutheranorum* sequentia scripta aduersus eos in lucem prodierunt:

OTTON.

* conf. FABRICII *hystor. bibl. pars. vi. p. 378. et die unschuldige nachrichten*, 1710. p. 616.

** recentius ista in *den religionsstreitigkeiten unserer kirche*, pars. II. p. 779. sq.

*** plura habet VOGTII *catalog. libror. rarior. p. 491.*

OTTON. CASMANNI *ad*
inter orthodoxos et socinianos
de antitrinitariis, Amberg.

NICOL. HVNNII *exat*
Vitemb. MDCXVIII. MDCXX.

IO. GEORG. FICKLER
nianorum postulata iniquissima
Vitemb. MDCXX. 4.

CHRIST. MATTHIAE
photinianarum, duabus part
iterum prodiit, Norimb. MI
MDCXXI. 4. operis autem hu
progressus tantum est ad di
dem: methodica, scripturae
MDCXVIII. 4. quæ constat tril
denda dicta scripturae sacrae,
I. 2. Ioann. xx, 28. consc
photinianorum oppositis:

THEODORI THVMII
a corruptelis et Φλυαγίας pl
iesuitarum præcipuis vindicata
nuatio maiestatis iesu christi S
plici, duobus distinctis statibu
rectione ex mortuis, gloriosa

dei, domino et servatori nostro iesu christo, in sacra scriptura attributis, photinianorum depravationibus opposita, Tubing. MDCXIX. 4. *Θεωποιία sacra; sive de nomine dei, filio dei attributo*, Tubing. MDCXXII. quæ omnia scripta commendant se solida atque erudita argumentorum expositione hacque de caussa diligenter sunt legenda:

GEORG. ROSTII *bericht von den neuen photinianern*, Magdeb. MDCXIII. 12. quo libro auctor non solum de origine ac progressu socinianorum exponit; verum etiam erronea eorum dogmata confutat:

IO. GERHARDI *harmonia photinianorum et pontificiorum*; item *harmonia caluino-photiniana ac synopsis neo-photinianismi*.*

ANDR. PROELARI *mateologia sociniana, id est, fasciculus controuersiarum, quæ orthodoxis cum nouitiis hereticis socinianis hodie intercedunt*, Lipsi. MDCXXIV. 8.

IO. BOTSACCI *Warnung sur denen neuen photiniani-
sehen; oder arianischen lehren*, Dantisc. MDCXXXII. 12. et
Regiom. MDCXLVI. 8.

IOSVAB STEGMANNI *photinianismus, hoc est, succincta
refutatio errorum photinianorum, quinquaginta sex disputa-
tionibus breuiter comprehensa*, Rintel. MDCXXII. 8. Francof.
MDCXLIII. 8. quod scriptum inter melioris notæ in hoc
genere libros refertur:

IACOB. MARTINI libri tres de tribus elobis, qui
factis noti sunt atque ab aliis reprehenduntur: ab aliis
laudantur, Vitemberg. MDCXIV. et MDCXIX. 8. ** *vera
christi deitas contra photinianos*, Vitemb. MDCXXVI. *synopsis
totius religionis photinianorum nauortum, ex illorum institutio-
ne breui*, Volckelio, Ostrodo. aliisque huius sectæ scriptoribus
repetita et breuiter refutata, Vitemb. MDCXXXIII. 8. colle-
gium; seu *syntagma disputationum anti-photinianarum*,
ibidem MDCXLVII. 4. ac *photinianismus*, ibid. MDCLVII. 8.
quæ scripta ita composita sunt, vt vtiliter legantur:

ANDR.

*. exstant in eiusdem *disputationib. theol.* Ien. MDCLV. 4. editis,
p. 1062. sqq.

** videantur de istis; GUNDLINGIUS in *gundlingian. part. I. p. 26. 61.*
et ZELTNERVS *hister. cryptosocinism. altorfin. p. 268.*

ANDR. KESLERI *metaphysicarum* partibus, Vitemb. A
 quas editiones, aliæ habent
principiorum logicorum, quæ
runt, consideratio, Vitemb.
 MDCLXIII. 8. cum præmi
 nianorum disputandi mod
 sophandi: * *physicæ phot*
 MDCXXXI. MDCXLVIII. M
 metaphysica, logica ac p
 posita, diligenter atque a
 CHRIST. LANGFI *in*
 in veterum sacrificiis oste
 ABR. CALOVII script
 merito in magna existim
 ingenii monumenta, ab
 nent. Coniunctim ista
anti-fociniana in unum corp
 tribus partibus. Eminent
est, errorum focinianorum
 Vitemb. MDCLII. 4. et a
 lucem emissus. Præter
 parte prima continentur:

*brum fidelium de sacrosancta trinitate: 5) de decreto
sacri concilii niceni eiusdemque vero ac catholico sensu: 6) de im-
mortalitate primi hominis: 7) diatriben, mysterium de satis-
factione iesu christi, ad salutem aeternam cognitu omnibus neces-
sarium, adferentem: 8) de satisfactione christi: 9) nouam de-
monstrationem de causis mortis christi contra Crellium: 10) ge-
meinlich auf die frage: ob der herr iesus sich selbst aus eig-
ner kraft von den toten auferwecket habe, contra Melchio-
rum Schaefferum. In parte tertia est: völliige entdeckung
der neuen socinianischen höchstschädlichen secte:*

PETR. HABERKORNII *collegium geminum anti-photinia-
num*, Giesf. MDCLV. 8. cui addendum est eiusdem *synagma
dissertationum de trinitatis mysterio*, quia eo etiam aduersus
photinianos disputatur, duabus partibus, Giesf. MDCL-
LII. 8. item *fundamenta orthodoxa de persona christi:*
et cetera dissertatio de passione christi, contra socinianos: *

ALB. GRAVERI *harmonia praecipuorum caluinianorum et
photinianorum*, Ien. MDCL. MDCXIII. 4. *examen praecipuarum
diffinitionum, quibus recentiores photiniani argumenta, eter-
nitatem christi deitatem et personalem spiritus sancti subsistentiam,
patre distinctam, confirmantia, oppugnant*, Ien. MDCXIII.
MDCXVI. 4. *dissertationes de nouo ac horrendo errore circa
trinitatem de satisfactione christi pro peccatis humani generis,*
Ien. MDCXIII. 4. Tria haec scripta translata sunt in eius-
dem *polemica sacra*. ** Accedant eius: *vindicatio incarnati-
onis aeterni filii dei ab impugnationibus recentium photinia-
num*, Ien. MDCXIII. 4. et *questiones illustres theologicae*, de-
um disputationibus propositae, contra Vorstium et alios
photinianos, Ien. MDCXVII. MDLXI. 8. ***

10. PAVLL. FELWINGERI *diseptatio antiphotiniana de
fide in theologia, num logica sit iudex et norma in articu-
fidei*, Helmst. MDCLXXI. 4. *doctrina de sophisticis elenchis
aduersus socinianos*, Altorf. MDCLXXII. 4. item *collatio religio-
is euangelica; seu lutherana cum religione unitariorum de
estate iesu christi*, 8.

CASP.

* In disputation. giesensib. tom. IX. num. 17.

p. 463. sq. edit. MDCLVI. 4.

** conf. ZELTNERI *bist. crypto-focinism. alicusin.* p. 231.

quod, quia primus de tanto oratione impo-
uerſæ ſocinianæ doctrinæ oppoſitum, ex-
mine in hac theologiæ polemicæ parte ne-
litate adfert : *

10. CONR. DVRRII *chriſtianismi per-
mata ſocinianorum euerſio*, diſſertationibus
oſtenſa, cum quatuor adpendicibus, q
Wolzogenii argumenta, contra ſpiritus
rem et chriſti diuinitatem propoſita, rel
diſſertatione de *chriſtianis et chriſtiani*
demonſtratur, ſocinianos non eſſe ch
MDCLXXIII. 4.

AVG. VARENI *antiſocinianismus orſ*
MDCLXXIX. 4.

GOTHOFR. VOIGTII *imago ſacroſan-
tempora chriſtiana etiam in eccleſia credita,*
ſcriptis gentilium ſubobſcure ſcintillans,
apertam lucem prolata et a calumniis ſoc-
triados platonica vindicata, Roſtoch. MDCL

CHRISTOPH. FRANCKII *demonſtra-*
poſt mortem eius a Wolfgango Chriſt Franck
edita et præſertim SCHLICHTINGII di-
nitate, de moralibus noui et veteris testamen

PHIL. IACOB. SPENERI *vertbeidigung des zeugnisses von der ewigen gottbeit unsers herrn iesu christi, als des eingebornen sohns vom vater*, cum præfatione Pauli Antonii, Francof. MDCCVI. 4. opus, post auctoris quidem obitum in lucem emissum; ita tamen comparatum, vt singularem illius iudicandi facultatem atque eruditionem ostendat ac merito egregium habeatur. Compositum id præcipue est contra Eniedinum, Wolzogenium, Felbingerum, Preussium. Antequam in conspectum orbis eruditi venit, SPENERVS tres sermones sacros de diuinitate christi eiusque generatione ex essentia patris iuris publici fecit, contra quos quum scriptum sub titulo: *einige betrachtungen uber herrn D. Speners von der ewigen gottbeit christi gehaltenen predigt*, ceter. MDCC. prodiisset, alium quidem sermonem itidem de æterna generatione filii dei ex patris essentia edidit MDCCII. ipsum autem adductum scriptum, a Sam. Crellio, vt nonnulli existimant, profectum; in memorato opere confutauit idque vna cum orationibus, quarum mentionem inieci, addidit. Exstat etiam illius epitome, cuius inscriptio est: *kern und saft der erbaulichen schrift D. Phil. Iac. Speners, vertbeidigung des zeugnisses von der ewigen gottbeit iesu christi*, cum accessionibus, Erfurt. MDCCXIV. 8. iterum edita, auctore Kannengiessero.

IYST. CHR. SCHOMERI *collegium antisocinianum*, quod Henr. Ascanius Engelckenius in lucem protulit ac dissertationem de *damnabili socinianismi gangrana*, hoc est, *secta sociniana natura*, auctoribus, antecessoribus atque progressu, præmisit, Rostoch. MDCCVI. 4. * MDCCXXV. 4. id quod compendium controuersiarum cum socinianis non sine vtilitate legendum est:

PETR. SIEGM. PAPII *bericht von dem vnterscheid vnterer euangelischen wahren vnd der so genannten Socinianer falschen lehre*, Berolin. MDCCXVII. 4. cum additamento de diuina auctoritate dicri 1. Ioann. v, 7. ex antiquitate ecclesiastica confirmata, qui liber, ad ordinem articulorum

* *unschuldige nachrichten*, 1706. p. 109.
NT.

fidei adcommodatus: præcipue catechismo racouienſi; præter hunc autem, *cogitationibus nouis de primo et ſecundo Adamo* atque aliis ſocinianorum libris oppoſitus, a perſpicuitate atque adcuratione commendatur:

MICH. CHRIST. RVSMEYERII *lehre von der hochheiligen dreyeinigkeit und ewigen gottheit ieſu chriſti, aus der ſchrift bewieſen, mit den zeugniffen der iudiſchen kirche und des heidenthums beſtatiget*, ceter. Hamburg. MDCCXVII. 4. quo libro firma ac graua argumenta aduerſus ſocinianos continentur: *

PHIL. CHRIST. ZEYSII *einleitung in das euangelium, epifeln und offenbarung Ioannis, darinnen die hauptlehre von der wahren gottheit chriſti wider die falſchen gloſſen und verdrehungen der Socinianer gründlich gerettet wird*, cum præfatione Ioach. Langii, Hal. MDCCXX. 12.

CHRIST. LYDOV. SCHWARTZENAV *enchiridion ſocinianismi, conſtricta methodo comportati, ſolide pariter ac diſtincte confutati*, Giell. MDCCXX. 4. **

SIEGISM. BAERENSPRUNGII *begriff des groſſen unterſchieds der reinen euangelischen und ſocinianischen lehre*, cum

wiesen und wider die alten und neuen socinianer verteidiget, Lipf. MDCCXXXIV. 8.

10. FRIDERICI BERTRAMI *triumph der wahren und ewigen gotttheit iesu christi*, liber erudite atque adcurate scriptus ac iam supra a me commemoratus: *

10. IACOB. RAMBACHII *einleitung in die religionsstreitigkeiten der lutherischen kirche mit den socinianern*, cum annotationibus Christian. Hechtii, Coburg. MDCCXLV. 4. id quod opus diligentiam atque eruditionem ostendit ac in duas partes diuisum est, quarum prior historica; posterior autem polemica complectitur. Referri et ad locum hunc potest: CASSIODORI REINII *euangelium Ioannis, hoc est, iusta ac vetus apologia pro aeterna christi diuinitate, atque adeo quatenus unum cum eo est aequalitate cum patre, aduersus impietatem iudeorum, Cerinthi, ebionitarum, Arii, Manichaeorum demum et illorum schola, cum veteris; tum nouae*, Erfurt. MDLXXIII. fol. liber rarior. **

Præterea singulares disputationes doctissimorum viro-
rum contra socinianos exierunt: HACKSPANII de *adcom-
modatione*, Altorf. MDCLV. WEDDERKOPFII de *atheismo*,
præprimis socinianorum, Argentor. MDCLXV. RHEGENII
de *economia redemptionis nostræ, per christum partæ*, Lipf.
MDCLXXXVIII. OLEARI *an socinians, apud suos iam bapti-
zatus, ad nostram ecclesiam veniens sit baptizandus*, Lipf.
MDCLXXXVIII. SONNTAGII de *pseudadamo socinianorum*,
Altorf. MDCXCIII. ac de *pseudochristo socinianorum*, ibidem
MDCXCIV. MASII *synopsis theologia anti-sociniana*, Hafn.
MDCLXXXVIII. *** SCHRAMMII de *controuersis cum soci-
nians*, Helmst. MDCCXXI. SAHMII de *scriptura sacra the-
ses selectæ, ab obiectionibus socinianorum vindicatæ*, Regiom.
MDCCXXII. RAMBACHII de *pelle ouina, socinians detracta*,
Hal. MDCCXXXI. REISCHAUERI de *theologia socinianorum
naturalis confutata*, Ien. MDCCXXXV. FEYERLINI de *christo,
nouo legislatore*, Gœtt. MDCCXXXIX.

* *sammlung von alten und neuen theol. sachen*, 1739. p. 123.

** vide VOGTII *catalog. libror. varior.* p. 573.

*** exstat in eius *dissertation. academ.* tom. 1. p. 949.

luculenter ostendant. Sunt ita eaque

HIERONYM. ZANCHII libri de tri
MDCXVII. 4.

MATTH. MARTINII *compendiaria
dei*, aduersus turmam racouensem in
MDCXXI. 8. ac *veritas diuina iesu christi*
ta, Brem. MDCXVI. 8.

IO. POLYANDR. A KERKHOVEN
niana, Amstelod. MDCXL. 8. qua con
dem Socini sectam; maxime tamen Ci
um pugnat:

LVDOV. CROCII *antisocinismus*
MDCXLII. 12.

CHR. BECMANNI *exercitationes so
cinianas*, Amstel. MDCXLIV. fol.

SAM. MARESII *xenia academica*,
Groning. MDCL. 4.

IO. HOORNBECKII *socinianismus co
copiosum*, eruditum et utile. Constat
quorum primus Vlrai. MDCL. secundus
ac tertius ibidem MDCLXIV. 4. lucem
huius *confutati compendium*, *ipssimis au
datum*. cura David. Knibbe Luodun. R.

ii, Franeck. MDCLII. 4. * quæ est secunda editio; de
is autem compendioli auctore antea quædam disserui:

N. CHEWNEY *antifocinianismus*, Anglice scriptus,
din. MDCLVI. 4.

IO. AMOSI COMENII de *christianorum uno deo, patre,*
spiritu sancto fides antiqua, Amstel. MDCLIX. 4.

ALICH. WOLFERDI *dissertatio, exhibens dilucide exposi-*
solide euictam: a focinianorum calumniis vindicatam
verum christi ad salutem electorum necessitatem, Franeck.
LIV. 12.

O. COCCEII *consideratio principii euangelii Ioannis,*
ra focinianos, Lugdun. Bat. MDCLIV. 4. ** eiusdem
poloni apologia aduersus edictum illust. et præpot.
Hollandia et Westfrisia examinata, Lugd. Batav.
LVI. 4. quod edictum ad impedendam focinianismi
gressionem MDCLIII. publicatum fuerat; *apologia* autem
or esse SCHLICHTINGIUS perhibetur; *** item *apbo-*
i contra focinianos et pontificios: * præterea: *refutatio*
li fociniani ac consideratio capitis quinti epistola ad roma-
tum examine præsequens Socini: **.

EDVARDI BAGSHAWI *dissertationes duæ anti-fociniana,*
quibus probatur, focinianos non debere dici christianos,
ie exhibetur discussio quæstionis: an bona infidelium
ra sint peccata? Londin. MDCLVII. 4. ***

IO. OWENI *brief declaration and vindication of the*
wine of the trinity, Londin. MDCLXIX. 12.

IO. TOMBESII *amanuel; or godman. A treatise, wher-*
the doctrine of the first Nicene and Chalcedon councils
eruing te two natures in christ is asserted against the
ians, Lond. MDCLXIX.

ABR. HEIDANI *diatriba de focinianismo*, quæ primum
liit separatim; postea autem eius operi de *origins er-*
r, Amstelod. MDCLXXVIII. 4. adiecta est:

N n n 3

10.

ERICII *hister. bibliob. part. v. p. 20.*

t *com. xv. eius operum.*

oms. VII. *oper.*

dem

operib. anecdos.

WOOD *Arben. oxon. volum. II. p. 492.*

sepe litteris descriptus atque auctori
religionis christiana, supra recensito,
etiam, interprete *Io. Georg. Angerer*,
quam translatus est, hæcque versio sub
der gottheit unsers herrn iesu christi, cu
ebelis, Norimberg: MDCCLIV. 8. prodi

PETRI IVRIET liber inscriptus: *le*
nisme, Hag. comit. MDCXC. 12. cuius
sionem præbuit falso ita nominatus

Edidit ille libellum: *le nouveau vision*
parallèles mystiques de Iurieu, Colon. M
cunt libro, cui titulus est: *le tombe*
in Francof. vt inscriptio habet, MDCLXX

socinianos confutare, videri vult; qui
mysterium trinitatis atque incarnationi
ne proponit, prætereaque alios in per
adhibetur, doctrinam recte sentientium
tantum a dogmate sabellianorum, paull
norum discrepare, atque alia adiungit
tantum agit, vt præcipua religionis
struat. IVAIEVS, nomine *nouveau*
aduersario huic in memorato libro re
disputant, cum existimant socinianos

eiusdem IVRIEI scriptum: *la religion du latitudinaire*, quia in eo dogma de trinitate contra socinianos defenditur; de quo tamen alibi plura dicam:

GVIL. SHERLOCKII *vindicia dogmatum de trinitate et filii dei incarnatione*, sermone anglicano, Londin. MDCXC. 4.* quas scribendi, occasionem dederunt duo scripta sociniana, in Anglia edita: alterum: *nota breues ad symbolum Athanasii*; alterum: *brevis historia unitariorum; siue socinianorum*. Vtrumque opusculum, itidem anglice compositum, SHERLOCKIUS confutauit. Idem et reliquit: *scriptura sacra de deitate nostri saluatoris testimonia explanata et vindicata, cum examine nuper editæ dissertationis de descensu hominis iesu christi ex celo in terram, uti et de regressu eius in celum*, anglice, Londin. MDCCVI. 8. cuius libelli prior pars socinianis; posterior autem Fowlero, sententiæ addicto, christi animam ante eius corpus existitisse, opposita est: **

J. DAN. WHITBY *tractatus de vera christi deitate aduersus Arii et Socini hæreses*, Oxon. MDCXCI. 4.*** qui tamen postea passus est, se Arii errore implicari:

FRANC. TURRETTINI *disputationes de satisfactione christi*, Geneu. MDCXCI. 4. quæ in exultatione sunt ac merito commendantur;

VRIGNII *epistola contra antitrinitarios, tolerantes et moralistas, cum animaduersionibus ad librum, cuius titulus: religio naturalis*, MDCXCHL. 8. cuius quidem supra, quum scripta contra naturalistas enarraui, iam mentionem feci; quodam tamen modo illa et hunc locum, tueri potest:

IONATH. EDYARDI *antidoton contra socinianismum, commonstrans falsitatem et impietatem perniciosissima sententia, a Socino eiusque sequacibus propagata, quod ratio sit canon fidei et supremus reuelata religionis iudex*, in quatuor partes diuisum, quorum prima et secunda, Oxon. MDCXCIII. tertia MDCXCVII. ac quarta MDCCIII. 4. anglice lucem adspexerunt: opus ob iudicandi facultatem atque eruditionem,

N n n 4 nem,

* act. erudit. MDCXCI. p. 213.

** ibidem supplement. tom. IV. p.

*** act. erudit. MDCXCII. p. 15.
des letr. MDCCVII. febr. p.

H. DE LVZANCY *animaduerfiones ad
pera, a focinianis anglica lingua publicata,*
comprehensa, anglice, Londin. MDCXCVI

EDVARD. STILLINGFLEETI *discos
of the doctrine of the trinity*, Londin. 1
in præfatione de diuerfis modis, doctri
proponendi, differit ac quum controuerf
ckium et Southum, poſtea a me enarra
eos in re ipſa amice conſentire oſtendit:

ISAAC. BARROWII *defence of the bleſſed
MDCXCVII. 12.*

NATHAN. TAYLORI *diſcourſe of the
ſity of faith in ieſus chriſt, with an answer
modern unitarians*, Lond. MDCC. 8.

THOM. STAYNOE *meditationes theſe
ſaluta, vnice per ieſum chriſtum obtinenda*, ſe
Londin. MDCCIV. 8. quibus contra ſo
oſtendit, diuinum modum, homines in
reſtituendi, accurate cum legibus et r
humanæ conuenire: **

CAROLI LESLIAEI liber præſtantiſſi
ſcriptio eſt: *the focinian controuerſy*
contra anolos focinianos etque eorum

THEOD. LE BLANC *principes contre les sociniens, ou l'on defend les premiers fondemens de la religion chrétienne, par l'écriture sainte et par la raison*, Hamb. MDCCXVIII. MDCCXIX. 8. qui liber duabus partibus constat atque in magna exultatione est, nec sine merito, quia quum scriptus is est singulari adcuracione ac iudicio, in illo solida argumenta contra aduersarios proponuntur. Inprimis præclara sunt, quæ auctor ad veritatem satisfactionis christi demonstrandam disseruit. Separatim ista germanice, sub titulo: *erweis der gnugthuung iesu christi*, cum Io. Iacob. Rambachii præfatione, Gies. MDCCXXXIII. 8. prodierunt:*

G. VAN EWYCK liber inscriptus: *de sociniansche allgemene kundigheit tegen de godheit van iesu christus*, Delph. MDCCXXI. 8. quo præcipue contra Smalcium et Wiffowatium pro diuinitate christi disputatur. Nec omittendus est IOS. PLACAEVS, quum locum inter socinianorum aduersarios sibi fecit per *disputationes de testimoniis et argumentis, e veteri testamento petitis*, quibus probatur, dominum nostrum iesum christum esse deum, præditum essentia diuina, Salmur. MDCLI. 4.** præter has autem edidit *disputat. de argumentis, quibus efficitur, christum prius fuisse; quam in utero conciperetur*, Salm. MDCXLIX. 4.

§. VII.

Pontificii non tantam, quantam lutherani ac reformati, industriam in confutandis socinianis posuerunt. Quum isti in Polonia libertate religionis fruerentur atque errores suos disseminarent, fuerunt nonnulli, qui his bellum indicerent, horumque exempla postea alii quidam sequuti sunt. Constat tamen, eos nec tam accurate; nec tam copiose, vti nostræ ac reformatæ ecclesiæ doctores, contra aduersarios hos christianæ religionis disputasse. Immo, pontificios in nonnullis doctrinæ

N n n 5

capi-

* *samlung von alten und neuen theol. sachen*, 1731. p. 731. 1734. p. 271. *auserlesene theol. biblioth. part. 78. p. 652. besessches beopfer*, tom. 1. p. 250. LILIENTHALII *theol. biblioth. tom. 1. p. 965.*

** memoratur quoque editio anni MDCLXII. 4. Recensitas has FABRICIUS *Syllab. scriptorum de vesp. xxxi. p. 595.*

monstra noui arianismi, Nissl. MDCXII. 4.
in syllabo scriptorum specialium mem-
Smalcium, Moscorouium, Volkeliū et

NICOLAI CICHOVII *credo ariano*
socinistarum; vel samosatenistarum, vulgo
apostolici vestem luclauiciis fraudulentē in-
tecta, Cracou. MDCXLIX. 4. Addita est:
torum pro summa et naturali christi de
sacra scriptura ab eodem auctore col-
oblata:

CARDEMOY duo scripta: alterum *tu-*
niens, Paris. MDCXCVI. 12. alterum: *l'en-*
l'enfer contre les sociniens, Paris. MDCXCV

Consensum pontificiæ ac socinianæ
IO. GERHARDVS in *photino-papismo, bo-*
stratione, quod photiniani, utut ab eccle-
liis alienissimi; tamen errores quosdam
adhuc foueant: GUIL. TAMESON, *ra-*
couianam et Rationem romanam, hoc es-
nistarum in plurimis iisque maximi mo-
capitibus plenam et exactam harmoniam, E
librum, lectione dignum.

§. VIII.

EA eos percensui, qui præcipue generatim contra Socinianos pugnarunt. Pergo ad scriptores *speciales* ac illorum ordines constituo. Alii in singularibus sectæ erroribus confutandis versati sunt: alii contra certa Socinianis in lucem editos, libros, maxime catechismum racouiensem scripserunt. Alii denique cum certis duersariis in certamen venerunt. De singulis horum specialium generibus nunc distincte exponendum est.

Ad primam classem eos refero, qui in singularibus libris certa Socinianorum dogmata proposuerunt eorumque monstrarunt falsitatem, inprimis de trinitate: de diuinitate ac satisfactione christi: de personalitate ac diuinitate spiritus sancti; ab istis autem, iam commemorandis, ab hisce, quoniam antea eorum simul mentio fieri debebat, scriptores generales recensui.

Ad classem secundam pertinent, qui certos Socinianorum libros, maxime *catechismum racouiensem*, confutarunt, sualem laborem susceperunt ex nostratibus: FRANZIVS, BALDVINVS, ROSTIVS, SONNTAGIVS, OEDERVS, LINGIVS, RAMBACHIVS; inter reformatos autem ALPREDIVS, ARNOLDVS, WRENIVS, quorum sola nomina cum ob causam memoro, quia supra inter scripta catechistica de catechismo racouienſi copiose disserui et ut historia eius exhiberetur plenior atque adcuratior, occasione hac vsus, et illorum notitiam suppeditavi, qui ad impugnandum catechismum racouiensem studia sua contulerunt.

Classis tertia eos complectitur, qui cum certis Socinianis congressi sunt: nunc a me distincte ac iusto ordine enarrandi, Lutherani pariter ac reformati pontificique. Confutarunt igitur:

I. *Francisc. Davidem* et *Georg. Blandratam*
 GEORG. MAIOR libro de *uno deo et tribus personis*, Vitemberg. MDLXIX. 8. PETR. CAROLINVS *explicatione orthodoxæ fidei de deo patre, filio et spiritu sancto*, Vitemberg. MDLXXI. 8.

II. Fau-

CAPIT. V. SECT. X. DE SCRIPTIS

II. *Faustum Socinum*

IOS. SIMLERVS libris quatuor de *eterno dei filio tu sancto*, Tigur. MDLXVIII. 8. SIBRAND. LUBBERTI
em libris quatuor de *iesu christo servatore, hoc est, de
qua ratione iesus christus noster servator sit*, Franck.
CXI. 4. quo tamen opere quum non validis argumentis
inutus confutatus fuerit, eo multos ad huius dogmata
tenda adductos esse, nonnulli tradunt, atque addunt,
obertum ipsum in Socinianismi suspicionem incidisse:
DOV. LVCIVS in *synopsi antisociniana de christo se
re et de fide iustificante*, Basil. MDCXIV. MDCXVI. 8. qui
pistolas de satisfactione, Michael. Gittichio, Sociniano,
ositas, exaravit, MDCXII. 12. Cum reformatis his
r nostros doctores se coniunxerunt atque itidem con-
Socinum pugnarunt: BERN. BLUMIVS, cuius habetur:
cinium de mysterio trinitatis, oppositum Socinianis; spe-
im autem FAVSTI SOCINI libro de *deo, christo ac spi-
sancto*, Ien. MDCXIV. 10. WINTERVS in *refutatione
entia Fausti Socini de iustificatione coram deo*, Vitemberg
CXVI. BALTH. MEISNERVS in *consideratione theologi-
iniana, prout eam Faustus Socinus descripsit in libello su-
o, cui titulus: quod evangelici deberent se illorum co-
adiungere, qui falso ariani atque ebionitæ vocentur*

FRANZIUS *disputationibus in augustanam confessionem* et earum vindictis, quas supra, quum scripta, *catechismo racomienfi* opposita, enarrarem, memoravi; VAL. LEGDAEVS in *examine refutationis Smalcii*, Rostoch. MDCXXI. 4. 10. PAVL. FELWINGERVS in *defensione pro Alb. Graucro contra Smalcium*, MDCXXXIV. 4. Ex reformatis restitit Smalcio IO. CLOPPENBURGIUS in *anti-Smalcio de diuinitate iesu christi*, Franeck. MDCLII. 4. quo librum SMALCII de diuinitate iesu christi impugnauit ac dictum Smalcii librum ipsum adiecit; * ex romanæ ecclesiæ doctoribus autem MARTIN. SMIGLECIUS in scripto: *verbum caro factum; seu de diuina verbi incarnati natura*, Cracou. MDCXIII. 4. opposito SMALCII *auslegung vber den anfang des euangelii Ioannis*: in libris duobus de *erroribus nouorum arianorum*, Cracou. MDCXV. 4. de christo, vero et naturali filio dei eiusque pro nobis satisfactione, cum *responsione ad refutationem G. errorum*, Smalcio obiectorum, ibidem MDCXV. 4.

IV. Ioann. Crellium

profligarunt IO. BOTSACCVS in *anti-Crellio; seu Io. Crellii de uno deo patre librorum confutatione*, Dantisc. MDCXLII. 4. MDCXLV. 4. MDCLXXXIX. 8. ** ABR. CALOVIUS, cuius exstat: *examen librorum Crellii de uno deo patre*, ac præter illud, *nota declaratio de causis mortis christi contra Crellium*: *** IO. PAVL. FELWINGERVS dissertatione de *analogia fidei*, contra Crellium. Ex ordine reformatorum adiungendus est: IO. HENR. BISTERFELDIUS libro de *uno deo patre, filio et spiritu sancto contra Crellium*, Lugdun. Batauor. MDCXXXIX. 4. *

Quemadmodum scripta hæc CRELLII libris de *uno deo patre* opposita sunt; ita in aliis contra eundem de satisfactione christi multa disputata sunt. Occasionem certaminis huius HVG. GROTIUS præbuit, quum *defensionem fidei*

* *tom. II. oper. p. 498. conf. FABRICII bistor. biblioth. part. v. p. 20.*

** LILIENTHALII *theol. biblioth. tom. I. p. 904.* Botsaccus librum hunc eo consilio scripsisse, perhibetur, vt, in quam venerit, suspicionem, se fauere socinianis, tolleret: *conf. HARTENOCHII preussisch. kirchenbistor. p. 424.*

*** *part. I. scriptor. eius antisoctian. p. 344. et part. II. p. 618.*

* *vide REIMANNI catalog. biblioth. theolog. p. 641.*

fidei catholicæ de satisfactione christi aduersus Faustum Socinum composuisset, sæpius editam, Lugd. Batau. MDCXVII. 8. et 4. MDCXXX. 4. Londin. MDCLXI. 12. Salmur. MDCLXXV. 12. Hal. MDCCXXX. 4. cura Ioach. Langii, cum narratione vite auctoris, * et ita exaratam, vt inter libros eruditos ac solidos, contra focinianos in lucem emissos, omni iure locum suum habeat, licet Grotium ceteroquin a Socini erroribus non plane alienum fuisse, constet. Postquam *defensio* hæc prodierat, HERMANN. RAVENSBERGERVS *iudicium de libro Grotii de satisfactione christi*, Grœning. MDCXVII. 4. edidit eique GER. IO. VOSSIUS opposuit: *responsionem ad iudicium Herm. Rauenspergeri de libro, ab Hugone Grotio pro catholica fide de satisfactione iesu christi scripto, aduersus Faustum Socinum*, Lugdun. Batau. MDCXVIII. 4. ** inter ipsos autem focinianos IO. CRELLIVS iuris publici fecit: *responsionem ad librum Hugonis Grotii, quem de satisfactione christi aduersus Faustum Socinum scripsit*, Racou. MDCXXIII. 4. *** Grotius quidem tantum abfuit, vt se ab aduersario hoc defenderet; vt epistolam ad Crellium exararet eique pro responsio ad librum suum gratias persolueret hancque ob rem

piofiore prodit.* Ipsi fociniani Grotii libro multam eruditionis laudem tribuunt.** Porro scripserunt:

V. contra *Christ. Ostorodum*

IACOB. AD PORTVM in *defensione orthodoxæ fidei*, Geneu. MDCXIII. 4.*** ALB. GRAVERVS *dissertatione de satisfactione christi*, contra Ostorodum pariter ac Socinum scripta: IVST. FEVRBORNIVS, cuius lucem adspexit: *anti-Ostorodus; seu refutatio institutionum theologicarum, in quibus Christ. Ostorodus religionem photinianorum blasphemam professus*, cet. Marp. MDCXXVIII. Giesl. MDCLVIII. 4. qui inter adcuratiora generis huius scripta merito locum tuetur: IO. PAVLL. FELWINGERVS in *anti-Ostorodo*, MDCXXIX. 4.

VI. contra *Georg. Eniedinum*

IVST. FEVRBORNIVS in *anti-Eniedino; seu vindicationibus locorum sacrorum, tam in veteri; quam in nouo testamento occurrentium et veram ac aeternam christi iesu, saluatoris nostri unici, deitatem inuicte demonstrantium et euincientium*, quo libro, post auctoris mortem a Petr. Haberkornio, Giesl. MDCLVIII. 4. edito, itidem firmioribus argumentis aduersarius oppugnatur:

VII. contra *Hieronym. Moscorouium*

MART. SMIGLECIVS libro de *baptismo*, Cracou. MDCXV. 4.

VIII. contra *Ion. Schlichtingium*

IO. PAVLL. FELWINGERVS, qui euulgauit: *Ion. Schlichtingii centum argumentorum, a Nicol. Cichouio pro deitate christi constructorum, excisionem a se impeditam*, MDCLXVI. 8. contra librum, quem SCHLICHTINGIVS opposuerat *Cichouii centuria argumentorum pro christi diuinitate*, sub titulo: *Cichouii centuria argumentorum cesa*; præter Felwingerum autem

* est quoque in eius operibus, Londin. MDC CX. editis.

** videantur de eo: COLOMESII *biblioth. choif.* p. 475. *hystoir. abrégée de la reformation des Pais-bas traduite du Hollandois de Gerard Brandt* tom. 1. libr. 27. p. 466. BVDDEI *isagog. ad theolog. libr. 11. cap. 7. §. 10. p. 1356. FABRICII hystoria bibliothec. part. III. p. 396. manes Grotii ab iniqu. obrectat. vindicati*, p. 798. LILIENTHALII *theol. biblioth. tom. 1. p. 902.*

*** FABRICII *hystor. biblioth. part. III. p. 385.*

in scriptum hoc sit translatus ac satis adcu-
iuncta, quod institutum a nonnullis im-
primis quia Amstelodami MDCXLII. die
magistratus plurima libri volkeliani, valde
combusta sint; nunc autem iste a Maresio
positus fuerit. Exstiterunt tamen, et
filio bibliopolæ hoc factum esse, ut Mar-
lius venderetur.* Inter curiæ romana
SMIGLECIUS cum eodem disceptauit.
dum gordium; seu de vocatione ministro
Cracou. MDCXIII. 4. in lucem emisisset; v-
in *dissolutione nodi gordii*, a Martin. Smi
MDCXIII. 8. ipsi restitisset, SMIGLECI-
egit in *refutatione vana dissolutionis no-*
MDCXIV. 4. **

X. contra *Ioach. Stegmannum*, se-
IO. BOTSACCVS in *anti-Stegmanni*
der Warnung Ioach. Stegmanni, Dantisc. M

---

* conf. A. F. P. id est, ARNOLDI POELENBVR
sive Christianum Hartzækerum, in *qua lib-*
trouersarum Ioannis Hoornbeekii refellitur, p.

bro impugnauit dicti STEGMANNI scriptum: *probe der einfältigen warnung Botsfacci von der neu photinianschen lehre*, Racou. MDCCXXXIII. 8.

XI. Samuel. Crellium

refutarunt, speciatim eius I.) *cogitationes de primo et secundo Adamo* IO. SCHMIDIVS in *stricturis breuibus in librum de primo et secundo Adamo*, Lipsi. MDCCII. 4. et auctor, qui nomen suum haud adposuit, in *der paullinischen purification des ersten und andern Adams*:* II.) *dissertationem, qua probatur, cenam domini non esse signum*, cel. GOTTFR. OLEARIVS disputatione de *communione per sacramentum cenae cum haereticis, maxime socinianis*, Lipsi. MDCCX. III.) *initium euangelii Ioannis* IO. FRANC. RVDDEVS commentatione inscripta: *verbum deus*, Ien. MDCCXXVIII. 4. ** IO. CHRIST. WOLFIUS, qui edidit: *examen locorum quorundam Paulli in superioribus epistolis, quarum receptam lectionem L.M. Artemonius in initio euangelii sancti Ioannis restituto infelicitè sollicitauit*:*** IO. LAUR. MOSHEMIVS dissertatione de *raptu christi in caelum*:* PETR. WESSELINGVS in *libro singulari probabilium*, Franeck. MDCCXXXI. 8. ** in primis IO. PHIL. BARATERIVS singulari libro, cuius titulus est: *anti-Artemonius; seu initium euangelii sancti Ioannis apostoli ex antiquitate ecclesiastica aduersus iniquissimam L.M. Artemonii neo-photiniani criticam vindicatum et illustratum*, Norimb. MDCCXXXV. 8.*** atque alii.* IV.) *kurtzen vnterricht in der christlichen religion*, PETR. IENICHEN in *stricturis ad libel-*

* addendus est VITRINGA in *observationibus sacris*.

** in libro de *ecclesia apostolica* itidem contra hoc Crellii scriptum disputauit.

*** exstat in eius *curis in quatuor priores Paulli epistolas*, p. 792.

* est in illius *synagm. dissertation. ad sanctiores disciplin. pertinentium*, p. 333.

** *sammlung von alten und neuen theol. sachen*, 1736. p. 761.

*** *bibliothèque germanique. tom. xxxiii. p. 134. memoires de Troux* MDCCXXXVII. p. 2069. LILIENTHALII *theol. biblioth. tom. I. p. 941.*

* WEISMANNVS in *rabulismis exegeticis*: PFAFFIVS oratione de *magno pietatis mysterio*.

IO. WIGANDVS in *nebulis arianis, per
lem Ritterum, londinensem, sparsis: luce veri
fis*, MDLXXV. 8. contra cuius scripti tituli
monuerunt, *nebulas* adpellandas fuisse ne
cinianas, quoniam Ritterus se ad cæterum
iunxit, quemadmodum supra denotaui:

II. Io. Bidellum

IO. CLOFFENBERGIUS in *vindictis
sancti*, Franeck. MDCLII. 4. * NICOL. AR
genti adspexit *atheismus socinianus* Io.
MDCLIX. 4. quibus scriptis adiungenda
WAYERI disputatio de Io. Bidelli *vita
spiritum sanctum esse praprium angelum*, I

III. Dan. Zwickerum

IO. AMOS. COMENIVS, qui contra illu
*nico irenicorum, hoc est, conditionibus pacis,
quo christiano orbi oblati, ad omnes christi
anitionem*, Amstelod. MDCLX. 8. *iteratam ea
rato sociniano irenico*, Amstel. MDCLXI. 8.
tiam ad Zwickerum et christianos, ibidem MD
hæc autem scripta, ad nos peruenit eiusde

antizwickerus, MDCLXVIII. 8. **GODOFR. VOIGTIVS** in exercitat. *de sacrosancta vnus diuinitatis triade*, contra Pifecium, Zwickerum, Sandium, Rostoch. MDCLXXV. 4. **GEORG. BVLLVS** in *primitiua et apostolica traditione dogmatis*, in ecclesia catholica recepti, *de iesu christi diuinitate adserta atque euidenter demonstrata contra Zwickerum eiusque nuperos in Anglia sectatores.* * Adiungenda est: **IO. CVII. BAERI** dissertatio de concilii niceni primi auctoritate atque integritate, a criminationibus Zwickeri et Sandii defensa, Ien. MDCLXXI. et auctior MDCXCV.

IV. Melch. Schafferum

IO. AMOS. COMENIVS in der antwort auf die frage: ob Christus sich selbst auferwecket, Liff. MDCXXXVIII. 8. **ABR. C ALOVIVS** in dem gegenbericht auf die frage: ob der herr Iesus sich selbst aus eigener kraft von den todtten auferwecket habe, Regiom. MDCLXXIV. 8. **

V. Democritum Christianum

SERAST. EDZARDVS in commentatione de satisfactione christi, a cauillationibus socinizantis fanatici vindicata, MDCCVII. 4. **IO. GVSTAV. REINBECKIVS** tractatione de redemptione per lytron, qua satisfactio christi adseritur eoque *Democriti Christiani apostolischer wegweiser zur wahren gerechtigkeit examinatur*, cum praefatione **PAVL. ANTONII**, Hal. MDCCX. 8. ac germanice, interprete **IO. Michael. Keckio**, Ien. MDCCXL. 8. **GEORG. CHRIST. EILMAVS** in der ubereinstimmung Democriti Christiani und der sozinianer, MDCCIX. 4. **IVST. HENRIC. WOLDERSHAVSEIVS** in der beantwortung der frage: ob christi gerechtigkeit den glaubigen menschen zugerechnet werde, MDCCXII. 4. ***

VI. Io. Christ. Seitzium

auctor, cuius nomen ignotum est, in der deutlichen antwort auf eine so genannte unpartheyische erweg- und betrachtung

O O O 2

trach-

existat in eius operibus, a **GRABIO** editis, Lond. MDCCIII. fol.
est etiam in eius scriptis. *antisocin* pars. II. p. 653.
** resisterunt ei etiam **FAFFIVS** dissertatione I. de imputatione iustitiae christi, p. 6. **LANGIVS** in der misselstrafe, pars. III. p. 238.

delberg. MDXC. 4. *** ANDR. VOLANVS.
nesin ad samosatēniana; vel ebionitica de
Polonia, ac Lithuania, cum responso ad ne-
iecta contra paranesin, Spir. MDLXXXII. 8.
BERENYVS in examine doctrina ariano-foc-
sio et spiritu sancto et orthodoxa trinitatis
MDCLXII. 8. BARTHOL. FEIND, cuius
cinista cuiusdam de trinitate et infinitate e-
pate, Lub. MDCLXVIII. 12.

Nec tacenda sunt scripta, quæ sine
his contra socinianos prodierunt in luc-
ducuntur: *confutatio errorum socinianorum*
antisocinus, hoc est, confutatio errorum, qu-
nita, samosatēniani, pelagiani et tritheisti h-
pugnarunt et nuper ab inferis reuocarunt
Ostorodus eorumque complices, Franc. MDCX
LVIII. antisociniana, Amstel. MDCXLVIII. 8.

Quodam modo ea quoque loco hoc
quæ de auctoritate dicti Ioannei 1. *epist. v*
EMLYNVM, socinianum anglum, ac DAV-
disputata sunt ac quorum nonnulla iam
EMLYNI scripta sociniana recenserem.
cit: EMLYNVS: *a full inauiry in to the a*

ita Io. Millii pro memorato oraculo haud valida esse; *
 RTINVS autem edidit: *deux dissertations criti-*
ques, la premiere sur le verset 7. du ch. 5. de la 1. ep. de s.
la seconde sur le passage de Ioseph touchant Iesus christ,
 M. MDCCXVII. 8. ac priore harum dissertationum cum
 lauit, testimonium Ioannis de trinitate semper in sacris
 scriptis fuisse; tum aduersariis satisfecit. Denuo non
 in ista descripta; verum etiam in anglicum sermonem
 translata sunt. ** EMLYNVS opposuit scriptum, cuius ti-
 tulus est: *an answer to mr. Martin's critical dissertation on*
John. v, 7. Londin. MDCCXIX. 8. eoque varias rationes,
 Ioannis dictum auctoritate careat, proposuit. *** Tan-
 tamen absuit, vt MARTINVS victus cederet; vt in certa-
 mine progrediretur ac defenderet se ab hoste suo in *exa-*
me de la reponse de mr. Emlyn a la dissertation critique sur
epitre de s. Iean chap. v, 7. Londin. MDCCXIX. quæ dis-
 tinctio anglice etiam prodiit. * EMLYNVS, ne in lite
 inferior euaderet, causam suam tueri admissus est in
 1. *a reply to mr. Martin's examinations of the answer*
to his dissertation on 1. Iohn. v, 7. Londin. MDCCXX. 8. Sed
 RTINVS et hunc impetum fregit in *verité du texte de*
epitre de s. Iean chap. v, 7. démontrée par des preuues,
tant au dessus de toute exception, Vltrai. MDCCXXI. 8. **
 Hæc vindicias eiusdem dicti Ioannei scripserunt: 10.
 HARDVS singulari dissertatione: *** MART. SILV.
 BIVS in programmatibus de illius *canonica auctoritate,*
 Romont. MDCLXXV. GOD. WEGNERVS de *testimonio*
et testium in calo, Franc. ad Oder. MDCXC. FR. ERNEST.

O o o 3

KETT-

usbequ. anglois. tom. III. p. 442.

eruditior. MDCCXVIII. p. 447. vermischte biblioth. tom. I. p. 467.

nouvelles de la republique. des lettres MDCCXVII. p. 723.

eruditior. MDCCXX. p. 189. bibliotsequ. anglois. tom. V. p. 281.

eruditior. MDCCXX. p. 357. memoires literaires de la grande

resagne tom. III. bibliotsequ. anglois. tom. VII. p. 133.

spectat etiam LE LONG *lettre a M. Martin, in iournal des*

uans MDCCXX. iun. p. 643. vbi LE LONG testatur, con-

ouersum dictum Ioannis in nullo codice græco, qui Parisiis sit,

ueniri, vna cum MARTINI reponse in Europe sauante tom. XII.

279. conf. NICERONII memoir. tom. XXI. p. 288. lqq.

spusation. theologicar. p. 1293.

non praue morum doctrina venient,
bant, ab illis relictā nuncque a me pe-
fertur huc a nonnullis:

MICH. SERVETVS; qui tamen ab
videtur, iure phorinianis; siue focini
Quæ ad posteros transtulit, peruersi in
monimenta sunt: 1) de *trinitatis erroribus*
MDXXXI. 8. sine mentione loci, quem a
alii Basileam esse, suspicantur; litteris a
sunt Hagenoæ. Interprete *Reincro Viti*
hi prodierunt, MDCXX. 4. ** Auctor c
autem sine omni ordine contra my-
pugnat ac probare adnititur, vnicam
esse essentia diuinæ, hancque in rem-
pturæ sacrae temere ac malitiose peruer-
de trinitate libri duo. De iustitia regni
tuor, MDXXXII. 8. vbi nonnulla quid
libris de *trinitatis erroribus* scripserat
emendat; pro principali tamen errore
itidem trinitatem negat. In adiectis c
iustificatione, praue ac peruerse, quum c
hominem, statuit: de lege et euange-
quibusdam aliis argumentis: III) *chr*

no nobis denique regno caelesti, Babylonis impia captiuitas cluta et antichristo, cum suis penitus destructo, MDLIII. 8. volumine varia scripta coniunctim exhibentur, hoc line: de trinitate diuina, quod in ea non sit indiuisibilis trium rerum illusio; sed vera substantia dei manifestatio uerbo et communicatio in spiritu libri septem; item: de iustitia regis christi, legis iustitiam superantis et de iustitia, tribus libris: de regeneratione ac manducatione carna et de regno antichristi, quatuor libris: epistola tri- ad Io. Caluinum: scriptum, cuius titulus est: signa agnita regni christi et reuelatio eius, iam nunc praesens, denique: de mysterio trinitatis et veterum disciplina ad philipp. Melancthonem et collegas eius apologia. Quibus scriptis maiorem malitiam, temeritatem atque audaciam, iam antea, monstrauit ac summas iniurias in trinitatem iniisit: IV) biblia sacra, ex Santis Pagnini translatione; et ad ebraica lingua amussim ita recognita et scholiis illustrata, ut plane noua editio uideri possit, Lugd. MDXLII. fol. eorum iam ideo mentionem facio, quia Mich. Villano- us, id est, Mich. Seruetus, adnotationes adiecit, ad auerrenda vaticinia de christo comparatas. Reliqua il- scripta, quae ad locum hunc haud pertinent, tacitus tereo. Rara ea esse, maxime restitutionem christianismi, constat.* Profligarunt Serueterum:

O o o 4

PHILIPP.

e vita, scriptis atque erroribus Serueti copiose atque accurate commentatus est: MOSHEMIVS in *historia Michael. Serueti*, Helmstad. MDCCXXVII. 4. de qua legatur: *bibl. raisonnée* tom. I. p. 366. tom. II. p. 88. 93. item in *dem zweyten versuch einer ketzergeschichte*, ibidem MDCCXLVIII. 4. in *den neuen nachrichten von dem Michael Serueto*, ibidem MDCCL. 4. Addantur: BOYSENVS dissertatione de *historia Serueti*, Vitemb. MDCCLII. SANDIVS *bibliobec. antitrinitar.* p. 6. SIMON in *bibliobegu. critique*, tom. I. p. 31. SEELEN in *select. literar.* p. 52. ZELTNERVS *censur. correct. erudit.* p. 496. NICERON *memoir.* tom. XI. p. 224. SCHELHORNIVS *amoenis. part. I. p. 35. part. VIII. p. 378. actor. histor. ecclesiast.* tom. I. p. 217. SINCERVS in *der nachricht von raren buchern*, tom. II. p. 154. VOGTIVS *catalog. libr. rarior.* p. 622. *bibliobegu. anglois.* tom. II. *part. I. p. 76. tom. V. part. I. p. 5. bibliob. bremens. class. I. p. 739. auctores der unschuldigen nachrichten*, 1710. p. 157. et 1726. p. 684. LILIENTHA-

LIVS

...us esse, mu

10. WIGA
trinitariis, Reg
lianorum censu

LIBERIVS
putant, 10. CI
quibus varii sch
siue potius Salu
nitate ita expol
rito in suspicio
personas per tre

LIVS in der 2.
opfer volum. 1.
von einer kallist
TENII nachricht
vna cum illis,
außer unserer kü

* est in eius corpo
MDLXXX.
** habetur in CALV
p. 510.

*** vide MOSHEMII
...ian

prodidit, se socinianorum erroribus fauere. * Exstat 10. ANDR. SCHMIDII dissertatio, qua *animaduersiones ad Liberii de sancto amore epistolas theologicas* continentur, Helmstad. MDCXCIX. ** Adiungi debet:

HERMANNVS DEVSINGIUS, qui *demonstrationum allegoria historica; seu historia allegorica veteris et noui testamenti parti prima*, Franeck. MDCCI. 4. editæ, *reuelationem mysterii sacrosanctæ triados* adiecit eaque tres personas de triplici vi; siue facultate essentiae diuinæ interpretatus est atque significauit, se communi cum sabellianis errore implicatum esse: ***

10. WALLISIUS edidit *epistolas et orationes sacras de trinitate*, ac tres personas esse tres modos, quibus deus se referat ad res conditas, aliis persuadere voluit, hocque nomine itidem se ad sabellianos; siue, vti adpellantur, ad modalistas adiunxit. * Præter scripta hæc, sabellianismum præ se habent: *remonstrance charitable aux unitaires*, vbi auctor sententiam modalistarum explicat istamque a communi ac vera de trinitate doctrina haud differre, temere adfirmat: *tractatus philosophicus de persona, or a treatise of the word person*, Londin. MDCCX. 8. cuius libelli scriptorem Sabellii commenta adprobasse, haud difficulter ex illo videndum est. ** In eundem censum.

O o o 5

PETRVS

---

* patet hoc ex eius *entretiens sur diuerfes matieres de theologie: ex paraphrasi et animaduersionibus in XVIII. priora commata capitis primi euangel. Ioannis: ex adnotationibus*, quibus interpretationem gallicam noui testamenti illustrauit. Ex his PHILIPP. MESNARD in *essai sur le socinianisme; ou reflexions sur quelques articles de la doctrine de M. de Clerc, touchant les sociniens*, Blag. comit. MDCCX. 12. probare studuit, Clericum socinianismi omnino suspectum esse, de quo libro videatur: *neuer buchersaal der gelehrten welt*, tom. 1. p. 142. CLERICVS tamen defendere se voluit *bibliothèque choisie*, tom. XVIII. p. 407. confer *die einleitung*, dicto loco p. 70. sq.

** vide et PFAFFII *dissertation. de calo beatorum* p. 51.

*** acc. eruditior. MDCCII. p. 392.

* vide MAYERI *epistol. de controuersis antitrinitariis.* in *Anglia recens agitata*: PFAFFII *introd. in* p. 313. GRAFII *theolog. recens et*

** *memoir. de Trenchou* MDCCXI

luci expositis, sumserunt sibi, summum
rium impugnare atque grauissimum e
fendere, inter tres essentiae diuinæ
quidem discrimen; minus autem æqua
horum numero sunt:

IEREMIAS FELBINGERVS, qui
tiones christianas, ex libris noui testaments
probare voluit, solum patrem iesu chri
simum: solum hominem iesum; Mariæ
genitum ac proprium dei filium: Spiritu
tem dei: gratia diuina per fidem iustifi
suam instituere secundum decem præce
christi, cum epistola ad Georgium Cali
item *die lebre von gott vnd christo vnd*
MDCLIV. et MDCLXVII. latine MDCLVII
prete *Gedeone Curcellao*, MDCLVII. 8. b
et MDLXX. 8. adiectis præcipuis ch
nis articulis: *christliches handbucklein*, M
Roterod. M D C L X X V. 12. quo ag
creatione, eiusdem lapsu et restauratio
infantum in visibilem ecclesiam domini: d
pedum, mensa domini atque interdicto i

MDCLXXII. 4. Roterod. MDCLXXXI. 4. qua Socini et eius discipulorum errores grauiiores refutantur: *

CHRISTOPH. SANDIVS filius, ** qui plura ingenii monimenta reliquit iisque ipse de se, veluti Aarii adfectatore, luculenter testatus est, cuius generis sunt: 1) *nucleus hystoriae ecclesiasticae, exhibitus in hystoria arianorum*, tribus libris, cum praemisso tractatu de veteribus scriptoribus ecclesiasticis, quod opus primum Amstelodami MDCLXVIII. 8. deinde locupletatum ac cum *Christophor. Philipp. Sandii*, patris, praefatione, ibidem MDCLXXVI. 4. lucem adspexit, nouaque eius accessio facta est per *adpendicem addendorum, confirmandorum et emendandorum*, Amstelod. MDCLXXVIII. 4. Auctor id agit, vt nobis persuadeat, omnem fere orbem christianum semper exstitisse arianum atque ipsos antiquioris ecclesiae doctores, qui ante nicenum concilium vixerunt, Aarii erroribus infectos fuisse. Non defuerunt tamen, qui commenta haec adcurate profligarent. Inprimis ei restitit SAM. GARDINERVS in *hypotyposi; siue delineatione catholica circa sacrosanctam trinitatem fidei ex scriptis patrum antenicanorum desumpta*, Lond. MDCLXXVII. 8. quumque SANDIVS causam suam ageret in *epistola*, ad Gardinerum scripta, hic respondit atque itidem *epistolam* ad Sandium exarauit ac postquam SANDIVS denuo *epistolam* ad Gardinerum dederat, *** opposuit ei *responsionem valedictoriam ad secundam Sandii epistolam*, cum adpendice de Cingallo, Lond. MDCLXXXI. 8. post Sandii obitum editam: * II) *scriptura sacra trinitatis reuelatrix*, sub ficto nomine HERMANN. CINGALLI, Goudæ; vere autem Amstelod. MDCLXXVII. 12. quem
librum

* FABRICII *hystor. biblioth. pars. v. p. 53.*

** de patre eius vide LILIENTHALIVM in *dem erlaeutersten Preussen*, tom. I. p. 766. et *acc. boruss. eccles. volum. II. p. 317.*

*** tres iam memoratae epistolae SANDII et GARDINERI translatae sunt in illius *adpendicem nuclei hystor. ecclesiast. p. 95.*

* videantur: FABRICIVS *hystor. bibl. pars. v. p. 62.* ITTIGIVS *prax. ad hystor. eccles. secul. I. select. capita p. 160.* SAGITTARIUS *introduc. in hystor. ecclesiastic. cap. XVIII. p. 378. acc. erudit. MDCLXXXII. p. 281.*

rum, spiritum sanctum personam esse, ut titulus haber; recte autem Roterodam quod merito impugnarunt: *CHRIST. causa spiritus sancti, personae divinae, eius filio essentiae*, Lugd. Batauor. MDCLXXVI. focius quidam Sandii, qui sub litteris. in epistola, ad Wittichium exarata, respicitur *spiritus sancti victrice*, ibidem MDCLXXVIII. CHR. SCHOMERVS, cuius prodiit: *christiana de spiritu sancto, contra nouam haresin sub schemate problematis pacem protrusam*, Francof. MDCLXXIX. 8. RVS dissertatione de *Christ. Sandio illius spiritum sanctum esse genus angelorum*, Haec confession de foi, de dieu le pere, du fils conformement a l'ecriture, Lugdun. MDCLXXIX. quidem auctoris nomen haud additum esse Sandium, satis ex eo conficitur, quod ipsius Sandii manu latine exaratum, in libris eius repertum fuit: VI) *tractatus* Cosinopol. id est, Amstelodam. MDCLXXIX.

---

ad hunc locum non pertinet: VII) *bibliotheca antitrinitariorum*, post mortalitatem auctoris finitam Freystadii; siue potius Amstelod. MDCLXXXIV. 8. in lucem edita, cuius qualis sit ratio, iam antea dixi: *

GVIL. WHISTONVS, qui in Anglia multam impiamque industriam ad id adhibuit, vt praua Arii dogmata restitueret. Comprobant hoc sequentia, quæ reliquit, peruersi ingenii monimenta: I) *sermons and essays upon seuerall subjects*, Londin. MDCCIX. 8. in quo libro præter alia statuit, christum aliquoties in cælum adscendisse atque a Maria ac Iosepho, post salutarem partum, liberos susceptos esse; in extremo autem exhibet: *incerti auctoris de regula veritatis; siue fidei, vulgo Nouattani de trinitate, librum*: **

II) *an essay upon the epistles of Ignatius*, Londin. MDCCX. 8. vbi a sententia, ab omnibus fere eruditis viris merito adprobata, de epistolis Ignatii discedit atque adfirmat, earum longiores atque adulterinas esse germanas; breuiores autem Ignatio falso tributas, in persuasionem adductus, ex istis ad arianismum stabiliendum testimonia sumenda esse: ***

III) *primitive christianity reui'd*, Lond. MDCCXI. MDCCXII. 8. quinque partibus, quarum *prima* complectitur *epistolas Ignatii*, longiores pariter ac breuiores, græce atque anglice, vna cum iam antea edita dissertatione de istis epistolis, nunc multum aucta, qua opinionem suam stabilire adnititur; litteras Ignatii copiosiores habendas esse germanas: *secunda* nouam editionem *constitutionum apostolicarum*, sermone græco atque anglico: *tertia* scriptum, quod titulum præfert: *an essay on the apostolical constitutions*, quoue demonstrare, sibi sumit, auctoritatem *constitutionum apostolicarum* diuinam esse ac canonicam: *quarta* exhibet: *hypotyposin fidei priorum duorum seculorum de sacrosancta trinitate et incarnatione domini nostri, ipsi sacrorum ac primitiuorum scriptorum verbis et originariis græcis; vel latinis et anglice versis traditam*, ac quinta denique *recognitiones Clementis*

* plura de Sandio eiusque scriptis tradidi:
religionsstreizigkeiten ausser unserer kirch
den unpartheyischen bibliothecar. p. 1

** nachrichten von einer hallischen bibl

*** actor. eruditor. suppl. tom. v. fa

. . . autem addita sint, 'Londin. MDCCXII
 . . . *for promoting primitive christianity*,
 . . . quo libro singula christianorum gene-
 . . . cietatem, cum Whistono faciendam,
 . . . lem rationem, deum colendi, inirent
 . . . uatoris sectatores adhibuerint.*** V.)
 . . . MDCCXIII. 8. siue tentamina tria, qu-
 . . . lium nicænum ab athanasiana hæresi
 . . . monimenta antiqua, ad doctrinam de
 . . . trinitate et historiam ecclesiasticam seculi
 . . . liguntur: tertio liturgia ecclesiæ anglic-
 . . . typum propius reducta, exhibetur: V
 . . . *of faith*, Londin. MDCCXIII. ubi antiqui
 . . . bula exhibentur. Hæc sunt scripta, qu-
 . . . rorem suum de trinitate proposuit ac v-
 . . .
 . . . Nactus est aduersarios, contra quos
 . . . suo prauo pugnaret, utriusque partis va-
 . . . exierunt, nunc itidem commemoranda.
 . . . eum prodierunt: I.) *Novatianus*, ab eo
 . . . *vindicatus*, sine mentione auctoris, MDC
 . . . stonus antea adductis *sermons and essa-*
 . . . *icets* adiecerat: *incerti auctoris de re*

fidei, vulgo Nouatiani de trinitate, librum; ipsum autem scriptum, a Whistono Nouatiano tributum, ex frobeniana editione, vbi haud quidquam habetur, quod arianismum sapiat, WELCHMANNVS iuris publici fecit atque adnotationibus illustravit. Attamen pro Whistono IOANN. JACKSONVS edidit: Nouatiani opera, qua supersunt, omnia, cum dissertatione de filii dei homousia; siue de coessentialitate vni deo patri, Londin. MDCCXXVIII. 8. * II.) remarks on some places of mr. Whiston's books, either printed or manuscript, by Peter Allix, Londin. MDCCX. 8. quas adnotationes ALLIXVS eam ob causam euulgauit, quoniam a Whistono in praefatione historica iis adnumeratus fuerat, qui faterentur, tribus prioribus seculis nullum haberi indicium de adoratione spiritus sancti. Respondit WHISTONVS in reply to dr. Allix's remarks, Lond. MDCCXI. 8. ** quumque ALLIXVS, secundæ editioni observationum suarum quædam addidisset, et his restitit in second reply, Lond. MDCCXI. 8. III.) an essay upon two arabick manuscripts by dr. Grabe, Oxon. MDCCXI. 8. quo libello GRABIVS accurate monstravit, duo manuscripta arabica bibliothecæ bodleianæ minime erroribus Whistoni fauere; nec διδαχὴν τῶν ἀποστόλων, ibi comprehensam, a constitutionibus apostolicis differre. *** Addi debet: account of the authority of the arabick manuscripts, by Simon Okley, Londin. MDCCXII. 8. vna cum WHISTONI scriptor: remarks on dr. Grabes essay, Londin. MDCCXI. 8. quo a priore quidem sententia de memoratis codicibus arabicis discedit; putat tamen, ibi legendam præfationem germanum esse monimentum atque ad διδαχὴν τῶν ἀποστόλων pertinere; ipsum autem opus arabicum exhibere constitutiones apostolicas, ab athanasianis deprauatas: * IV.) an essay against arianism and some other heresies, or a reply to mr. Whiston's historical preface and appendix to his primitive christianity reuiu'd, Londin. MDCCXI. 8. auctore MICHAEL. MAIT-

TAIRE:

* *biblioth. bequ. raison. tom. II. p. 280. auserlesene theologische bibliothec, volum. IV. p. 723.*

** *act. erudit. MDCCXII. p. 96.*

*** *act. erudit. MDCCXII. p. 201. nachrichten von einer heilischen biblioth. volum. VI. p. 230.*

* *act. erudit. MDCCXIV. p. 359.*

TAIRE: * item ERASM. V
 Lond. MDCCXI. 8. V.) *se*
sons, ceter. siue exempla
Whiston collectione testim
veram filii et spiritus san
 GRABII libellum post
 Londin. MDCCXII. 8. et
 eiusque manuscriptis pr
Whiston's seventeen suspic
Thirlby, Cantabrig. MDC
tionem historicam, qua
 næ, fraudis atque alior
 THIRLBY injurias has at
 quamvis Whistonus con
 scripta: *Athanasius conuic*
 causam suam tueri; adu
 nus satisfacere potuit: *
 cuius titulus est: *some b*
mr. Whiston's primitive ch
 quone auctor Whistonu
 neglecta scriptura sacra,
 que auctoritatis ad error
 adduxerit: ** VIII.) RTG

c. *tutions*, Lond. MDCCXV. 8. ac testimonia Clementis romani
atque Irenæi pro constitutionibus apostolicis adducere voluit: *
X.) *discourses concerning the everblessed trinity*, Londin.
MDCCXX. 8. quibus auctor non solum contra Whistonum;
sed etiam Clendonum, Socinianum, disputat atque in pri-
mis in probando vero dogmate de trinitate versatur: **
XI.) *the loymans antidote against the heretical notions of*
mr. Whiston, dr. Clark. and other modern enthusiasts, ceter.
Londin. MDCCXVIII. *** Quum Io. Pelling certos articulos,
contra Whistonum litteris consignatos, iudicibus delegatis
tradidisset, eum in finem, vt illorum fieret disquisitio,
Whistonus ad sui defensionem in lucem protulit scriptum,
cuius titulus est: *Whiston's defence of himself from the articles*
objected to him by dr. Pelling before the court of delegates in
a cause of heresy, Londin. MDCCXV. 8. *

Præter Anglos, alii Whistoni prauam doctrinam de tri-
nitate profligarunt. Inter Germanos aduersus istum in lu-
cem emisserunt: FRANC. WOKENIUS *christianismum pri-*
maeum, quem Guil. Whistonus modo non probando restituend-
um dicitur; sed apostolus Paulus breuiter quasi in tabula de-
pinxit, data occasione paucis lineis exhibitum, Vitemberg.
MDCCXXIX. 8. IO. FRID. WUCHERER *vindicias aeternæ*
diuinitatis iesu christi, itidem contra Whistoni *primeum*
christianismum, Ien. MDCCXXXII. 4. ** quibus scriptis adden-
dæ sunt dissertationes: OLEARII, siue potius, qui respon-
dentis munus obiit, BVGGII de *spiritus sancti cum patre et*
filio adoratione et glorificatione, Lips. MDCCXI. SCHMIDII
de *multipli christi in celos adscensione*, ibidem MDCCXII.
DANZII de *iesu christi dei coeterna cum patre existentia*,
Ien. MDCCXXVI. WUCHERERI de *subordinatione filii in di-*
uinis non admittenda, Ien. MDCCXXX. WOLLII de *abuso*
platonico trium hominis partium in explanatione noui fæderis,
Lips. MDCCXXXII. WERNSDORFII de *constitutionum aposto-*
licarum

* *biblioth. anglos. rom. 1. p. 279.*

** *act. erudit. MDCCXXI. p. 482.*

*** *KRAVSII noua litteræ. 2.*

* *act. erudit. MDCCXVI.*

** *act. erudit. MDCCX.*

tum singularium scriptorum enumeratio

Nec tamen de sola trinitate ; sed de
nioris doctrinæ capitibus peruerse se
Infantes, nondum catechetica institutione
aqua abluendos esse, negavit statuitque,
more apostolico peragi debere, in *primi
reui'd*; siue *primæuo infantum baptismi
historia doctrina et praxis priorum duor
baptismum infantum, ipsis sacrorum et p
rum verbis*, Londin. MDCCXII. 8. * Iudæ
cis sacri textum ac septuaginta interpre
sionem sæculo post natum christum secun
re adfirmat in libro, cuius inscriptio est
*the restoring the true text of the old testam
eating the citations made thence in the new*
MDCCXXII. 8. cum quadruplici adpendic
discrepantias pentateuchi samaritani atq
secunda probare adnititur, *constitutiones
manis monumentis numerandas esse: tes
se Pharaonem, in rubro mari extinctum
ditat monumenta, in tabulam eius chro
ta.*** Non defuerunt, qui et his com
profligandis operam darent atque au

ci defenderent. Præter anglos ANT. COLLINVM,*
WALIVM,** SAM. PARKERVVM,*** qui data occa-
sum confutarunt, IO. GOTTL. CARPZOVIVS cum
ongressus est eique plane satisfecit in *vindiciis criticis*
is sacri ebraei aduersus Guisl. Whistoni criminationes in ten-
re restaurandi textum ebraicum, eidem nuper impactas,
MDCCXXIV. quas postea auctiores reddidit atque ad
am *sacram*, Lipsi. MDCCXXVIII. editam, veluti tertiam
s huius partem adiunxit.* Præterea lucem vidit:
lament to mr. Whistons late essay, towards restoring the
ext of the old testament, prouting that the canticles, is
sacred book of the old testament, nor was originally
ed as such, either by the iewish, or the christian church,
in. MDCCXXIII. 8.** ac Whistonus sumsit sibi, canonici
uctoritatem canticum infringere; refutatus
fuit adcurate a NICOL. NONNEN in copiosiore di-
tione de *canonica auctoritate canticum canticorum*, Trai.
enum MDCCXXV. 4. et duobus anglis, altero GVIL.
INERO in *defense of the canon of the old testament, or*
answer to mr. Whiston's supplement, ceter. Londin.
XXIII. 12.***. altero IOANN. GILIO, cuius inter-
rio canticum canticorum, Londin. MDCCXXVIII. 8. lu-
adspexit.*

Jec alia WHISTONI scripta omittenda sunt eaque:
teral accomplishment of scripture prophecies, Londin.
XXIV. 8. quo libro monstrare vult, omnia vaticinia
is ac posterioris fœderis ea sententia, quam naturalis

P p p 2

ac

II. libri, cuius titulus est: *a discourse of the grounds and reasons*
the christian religion, supra iam a me memorati
criticis adnotationibus, quibus libros veteris ac novi testamenti
lustravit, anglice Lond. MDCCXXX. et MDCCXXXIV. editis.
censura temporum libr. I. p. 20.
ratio hæc etiam anglice cum notis studio MORIS MORRI, iudæi
muerfi, Lond. MDCCXXXIX. 8. prodijt: conf. *act. eradicor.*
DCCXXXI. p. 35.
iois. anglois. tom. XI. p. 74. memoir. literair. de la grande Bretagne
ss. XIV. p. 289. nachrichten von einer heilighen biblioth. voium.
1. p. 423.
iois. anglois. tom. XI. p. 463.
stonum refellit quoque CARPZOVIVS *critic. sacr. libr. 121. cap. 4.*

nus libro cap. vii. viii. ix. expre
 septuaginta hebdomadibus Danie
 sibyllina cum ecloga quarta Vir
 quarta de Caino et Lamecho ag
 huc spectat: WHISTONI liber,
ction of authentic records, belong
ment, translated in to english, L
 hibet varia apocrypha scripta ut
 persuadere vult, composita illa e
 præ se ferant, ac singularem
 Addo denique: *the eternity of b*
and considered, Londin. MDCCXL.
 no pœnam sempiternam sustinen
 Cum Whistono coniungend
 qui inter Anglos itidem recentior

---

* *act. erudit. MDCCXXVIII. p. 116. bibli*
auserlesene theol. bibliozb. volum. I. f
lischen bibliozb. volum. IV. p. 432.

** *act. erudit. MDCCXXVIII. p. 119.*
bibliozb. volum. IV. p. 436.

*** *ille in defense of christianity from i*
mens, Londin. MDCCXXV. 8. hic
the prophecies in the old testamens a

ne consensit, licet non in omni; attamen in principali erroris parte. Emisit ille in lucem: *the scripture doctrine of the trinity*, Londin. MDCCXII. 8. et iterum post factam commendationem, ibidem MDCCXIX. 8. tribus partibus, quæ summa est: tres essentiæ diuinæ personas inter se eundem diuersas esse; minus autem æquales ac pares; sed ium ac spiritum sanctum ita a patre dependere, vt hoc inferioriores ac per consequentiam vera careant diuinitate. * Qui ipsi bellum indicerent ac pro vera doctrina opugnarent, multi in Anglia exstiterunt. EDWARD.

LLSIVS edidit: *remarks on dr. Clarkes introduction to his scripture doctrine of the trinity*, Oxon. MDCCXIII. 8. cui ARKIVS in *epistola*, ad ipsum anglice scripta ac Londin. MDCCXIV. 8. edita, respondit. ** Ad hunc aduersarium iunxit se GUIL. LORIMER, qui interpretationem priorum octo ac decem versuum primi capituli euangelii Ioannis iuris publici fecit atque adiecit: *a scriptural demonstration of the true deity of the eternal world*, contra Clarkium, Londin. MDCCXIII. 8.*** In idem certamen venerunt: GASTRELLVS ET ROBERT. NELSONVS, ac quamuis ARKIVS daret responsionem ad res, a Nelsono obiectas,

ac cum alia ad scriptoris, qui nomen suum omisit, *conerationes de trinitate ac modo, banc controuersiam tractant*, anglice, Londin. MDCCXIV. 8. * atque ederet: *responsionem ad obiectiones Roberti Nelsoni et auctoris anonymi aduersus Sam. Clarkii doctrinam scripturæ de sancta trinitate, in iustis commentariis in xl. selecta scripturæ loca, cum addita responsione ad observationes auctoris anonymi considerationum reu. sacrosanctam trinitatem et modum, controuersias de illa tractandi*, sermone anglicano, Londin. MDCCXIV. 8. ** præterea autem eodem tempore prodirent: *apologia doctoris Clarkii*, anglice, atque illius responsiones ad tres litteras,

Ppp 3

quas

Journal literair. tom. I. p. 263. CLERICI biblioth. choif. tom. xxvi. p. 418. act. erudit. MDCCXIII. p. 258. unsibuldige nachricht. 1713. p. 237. LILIENTHALI theol. biblioth. tom. I. p. 946. Journ. literair. tom. III. p. 123. act. erudit. MDCCXV. p. 437. Journal literair. tom. III. p. 216. 445. act. erudit. supplémens. tom. VI. p. 395.

Clarkium ideo reprehendit, quia iste æ
plane reiecerit; nec statuere voluerit,
conditis adnumerandum esse; * antequa
tiones has publicæ luci exponeret, ad
dedit atque illius fauorem erga Atham
Disputauit quoque contra Clarkium
a discourse of the euerbleſſed trinity
MDCCXVIII. 8.*** nec tamen ſapienter; r
enim alterius errores proſtigat, ipſe ge
me de trinitate, ac peruerſe ſæpius ſcrip
pretatur. Non longe diſcēdit a focin
Oſtenſum id fuit in libro: *dr. Bennet's*
trinity examined, Londin. MDCCXVIII. 8.*
prodiit: *deſenſio doctrina ſcriptura de tri*
MDCCXIX. 8. vbi ſyſtemata Benneti
comparantur. De HEYWOODO, MAYO
nationis, itidem Clarkii aduerſariis, i
addo, varia ſcripta, contra Clarkium
ctim duobus voluminibus Londini in li

---

* *biblioth. britanniq. tom. III. p. 427.* Adiu
animaduerſiones hæc ad ſcritamen *primæ*

Præcipue DANIEL WATERLANDVS laudabilem operam in defensione dogmatis de trinitate ac diuinitate iesu christi contra arianos anglos collocavit ac nomen suum addidit celebre. Quum rogatus sacerdotem vici cuiusdam, Clarkii adflectam, de errore ad veritatem reducere laxaretur ac litteris ad eum perscriptis falsitatem sententiae, quam ille cum Clarkio amplexus esset, monstraret sacerdos autem hic in persuasione sua permaneret ac putarem daret responsum, WATERLANDVS necessitatem à impositam esse, putavit, in lucem proferendi: *a vindication of christ's diuinity. Being a defense of some queries relating to dr. Clarke's scheme of the trinity. In answer to a clergy man in the country*, Cantabrig. MDCCXIX. 8." quam eandem editionem aliæ sequutæ sunt. Ille; siue sacerdos posuit: *a modest plea for the baptismal and scripture notion of the trinity*, Londin. MDCCXX. atque instituta comparatione systematum Clarkii, Benneri atque aliorum, ea inter coniungi posse, statuit. Paulo post addidit: *the modest plea continued or a brief and distinct answer to dr. Waterland's questions relating to the doctrine of the trinity*; Waterlandus autem minus desistit, pro veritate pugnare, primis postquam ariani existimabant, se novem ac trinta articulos ecclesiae anglicanae omnino subscribere posse, nisi isti verbis, quæ latiore significandi vim habeant, pressi sint hocque nomine interpretationem, ariano dogmati haud aduersam, admittant. Reiecit hoc merito WATERLANDVS in *the case of the subscription to the xxxix. articles considered and the several pleas and excuses for it particularly examined and confuted*, Cantabr. MDCCXXI. 12.

Ppp 4

recte-

nibus, anglice Londini MDCCXXX. editis, præmissa: SYKES præfate of the republic of letters mens. iul. MDCCXXX. WHISTON historical memoirs of the life of dr. Samuel Clarke being a supplement to dr. Sykes's and bishop Hoadley's accounts, Londin. MDCCXXX. 8. in *bibliothèque brisannique* tom. XII. p. 414. adde NICKERONII *memoires* tom. XXXV. p. 346. *unschuldige nachrichten*, 1713. p. 237. 1714. p. 839. ac quæ a me adnotata sunt in *den einleitung in die religionsstreitigkeiten ausser unserer kirche*, part. III. p. 177. 14. Opera eius quatuor voluminibus anglice Londin. MDCCXXXVIII. fol. prodierunt. *bibliothèque angloise* tom. VI. p. 53.

Lond. MDCCXXII. 8. Immo alia scripta, a
nianismi defectibus aduersus illum co
derunt ac symbolum athanasianum in qu
tionemque venit, maxime: *a letter to the
land, occasioned by his late writings in de
hypothesis*, sub nomine Philantropi Oxoni
adfirmatur, quæ de tribus personis in vi
de attributis duarum naturarum in christo
ter se minus cohærentia esse; sed contra
dr. Waterland's defense of his queries, cet.
Neutiquam tamen WATERLANDVS in
stibus cessit. In lucem emisit: *a second
diuinity, or a second defense of some queries*
atque inter alia probauit, trinitatis
refellendos esse. Contra scriptum hoc
uations on dr. Waterland's second de
Lond. MDCCXXIV. 8. WATERLANDVS
a farther vindication of christ's diuinity,
atque *a historical history of the athanasia*
et iterum cum accessionibus quibusd
librum supra laudatum; præter hunc
tance of the doctrine of the holy trinit
MDCCXXIV. 2., cuius atque aliorum arg

nity, Londin. MDCCXXXII. Quum enim auctor hic fuisset, ob dissensionem de dogmate trinitatis non tolerandam esse communionem ecclesiasticam, Waterlandus sententiam eius confutauit; * prodiit autem anonymi us: *a letter to the reuerend doctor Waterland occasioned some passages in his late treatise entitled: the importance of the doctrine of the holy trinity asserted*, Londin. MDCCXXXIV. 8. **

Nec THOM. MORGANI scriptum ætermitto, titulo instructum: *a collection of tracts; siue loge tractatum quorundam, ad ius priuati iudicii, sufficiens scriptura sacra et terminos communionis ecclesiastica etantium, occasione recentissima controuersia trinitaria edirunt*, Londin. MDCCXXVI. 8.

Auctor varia scripta, quæ res separatim edidit, coniunctim exhibet atque in illis usam agit arianorum contra defensores doctrinæ athanasianæ de trinitate. Est in istis epistola, ad Waterlandum arata, cuius occasionem libri, ab eo pro Athanasio compositi, præbuerunt. *** Quæ iam enarraui, iis adicio,

trinitate contra arianos prodiisse: *the true scripture doctrine of the holy and euer blessed trinity, stated and defended in opposition to the arian scheme*, auctore ABR. TAYLOR, duobus voluminibus, Londin. MDCCXXVII. 8. * ac memoratis recentioribus arianis anglis non sine omni iure laumerari: RICHARD. BROCKLESBY. Edidit ille: *an application of gospel-theism, and the diuinity of the christian religion*, ceter. Londin. MDCCVI. fol. hocque libro, iuinas personas inter se æquales esse ac pares, ac christum proprie, per generationem ex patris essentia, filium dei appellari, negauit. **

Ab argumento, cuius scriptores, inprimis anglos, ihuc percensui, haud alienum esse, puto, si et GEORGII VALLI mentionem faciam atque illius *defensionem fidei nimiam ex scriptis catholicorum doctorum, qui intra prima*

P p p 5

ecclesia

LILIENTHALII theol. bibl. tom. I. p. 954. bibliotheq. britannique tom. II. part. 2. p. 313.

bibliotheq. britannique. tom. IV. part. I. p. 130.

* act. eruditor. MDCCXXVIII. p. 127.

act. eruditor. MDCCXXVIII. p. 390.

vide LILIENTHALII theol. bibl. tom. I. p. 88.

toribus adprobatum fuisse. Ed
diligenter; statuit aurem, eum
ordinem, vt filius, licet eandem
propter generationem tamen pa
que originem adtiner, inferior
Quam sententiam ita comparati
colligendum, patrem ac filium
les huncque propter depend
cum, patre diuinitate carere, ia
sumi viri monstrarunt. Inter
nem hanc fidei nicana scripserunt
sive SAMVEL CRELLIUS in
ex Barnaba, Hermo et Clemente
fioni fidei nicana Georg. Bulli op
causam Bulli autem egit 10. 1
II) auctor librorum, coniunct
tractatus tres: ante-nicenis,
trum ante-nicænorum, in qui
primæuo-catholicæ. quoad arti
fio ad Bulli defensionem fidei nica
diuinitate christi, explicata et ad
ecclesia catholica, Lond. MDCX
tractatum in titulo tribuitur

IM. CRELLIVM omnes tres scripsisse, sibi persuadent.*
 respondit ipse BVLLVS in *animaduerfionibus in Clerki-*
is: ** III) DAN. WHITEYVS in *disquisitionibus modestis*
clarissimi Bulli defensionem fidei nicenæ, Lond MDCCXVIII. 8.
 libus iudicat, Bullum inanem operam suscepisse, quum
 obare adnitus sit, antiquiores doctores, ante synodum
 cænam celebres, doctrinæ, in iam dicto concilio ad-
 obare, addictos fuisse. *** Ita Whitbyus a veritate,
 iam antea amplexus ac professus fuerat, præsertim in
tractatu de vera christi deitate aduersus Arii et Socini here-
-, Oxon. MDCXCL. 4. desciiuit atque ad Arii contulit se
 miliam. * Liber, quo Bullum adgressus est, peruer-
 um ingenium ac animum prodit ac res commentitias futi-
 sque complectitur: IV) anonymus, qui in lucem protulit:
the iudgment of the fathers concerning the doctrine of the
trinity, cui restitit PETR. ALLIXIVS in *the iudgment of*
the iewish church against the unitarians, scripto, supra me-
 morato; disputauit autem contra Allixium STEPH. NYE
 in *the doctrine of the holy trinity*, Londin. MDCCCL. 8. **
preter defensionem fidei nicenæ, BVLLVS alia ingenii mo-
 imenta reliquit, quorum itidem loco hoc mentio fieri
 potest: iudicium videlicet *ecclesia catholica trium primorum*
angelorum de necessitate credendi, quod dominus noster iesus
christus sit verus deus, Oxon. MDCXCIV. 8. Amstelod.
 MDCCXCVII. 8. *** contra Simonem Episcopium, ac *primitiuam*
et apostolicam traditionem dogmatis, in ecclesia catholica recepti,
in iesu christi, seruatoris nostri, diuinitate adserta atque
videnter demonstrata, contra Dan. Zwickerum. * Exstant
 et

nachricht von den stollischen buchern, pars. XIII. p. 453. VOGTII
catalog. libror. rarior. p. 35. CLEMENT bibliothequ. curieuse,
historique et critique. tom. I. p. 360. nachrichten von einer hells-
sehen bibliothec. vol. III. p. 544.

* exstant in eius operibus.

** bibliothequ. anglois. tom. IV. p. 149.

*** ibidem.

* vide die einleit. in die relig. streit. außer vnserer kirche, pars. IV.
 p. 195. sq. BERNARDI nouuell. de la republiqu. des lettr. MDCCIV.
 april. p. 443. 459.

** acta erudit. MDCCXCVII. p. 504.

* quod scriptum lucem vidit in BVLLI operibus; a Græbio editis:
 confer

liber inscriptus: *the scriptures trinity*, L
quo auctor statuit, filium dei ac spiritum
esse substantias: a patre distinctas: ab ho-
minibus conditum productas ac cum eo ita coni-
unctas ut vnā constituent personam. **

§. XI.

DENIQUE et id antitrinitariorum ge-
neris *tritheitarum* nomen datum est, ob pe-
ccatum diuinitatis personas ita inter se distinctas
quælibet singularem ac separatam essent
sint dii. Attamen exiguum illorum
constat. Sententia enim, quam trith-
eismus aperte naturæ diuinæ hocque nomine
uerfatur ac tam absurda est, vt ea nihil

Recentiore ætate GVIL. SHERLOCKIUS
fatus est, postquam emiserat: *a vindicatione
of the holy and euer blessed trinity, and the incarnati-
on of the son of god* Lond. MDCXC. 4. Existimat enim in libro
esse tres spiritus; siue mentes infinitas ac
substantias, re ipsa inter se distinctas; quæ
vniuersa conscientia ac cogitationum com-
mune sunt.

cum doctoribus, recte sentientibus; verum etiam socinianis. Refutatus est a ROBERTO SOUTH, qui sine indicio nominis sui edidit: *animadversions upon dr. Sherlok's book, entituled a vindication of the holy and euerblessed trinity*, ceter. ac iterum cum accessionibus, Lond. MDCXCIII. 4. Postquam prodit: *a defence of dr. Sherlok's notion of a trinity in unity, in answer to the animadversions upon his vindication of the holy and euerblessed trinity*, MDCXCIV. 4. libro huic opposuit SOUTHVS: *tritbeism charged upon dr. Sherlok's new notion of the trinity*, ceter. Londin. MDCXCV. 4. De eadem causa lucem viderunt: *some thoughts upon dr. Sherlok's vindication of the doctrine of the holy trinity*, ceter. MDCXC. 4. *a letter to the reuerend dr. South upon occasion of a late book, entituled animadversions*, Lond. MDCXCIII. 4. *the doctrine of the holy trinity placed in its due light by an answer to a late book, entituled animadversions upon dr. Sherlok's book*, cet. Londin. MDCXCIV. 4. *some considerations concerning the trinity, and the ways of managing that controuersie*, cuius libri secunda editio, Londin. MDCXCVIII. 8. prodit, * atque alia scripta. Quum contra Sherlockii doctrinam, veluti falsam atque impiam, decretum academice oxoniensis publicatum esset, resistere ei ac causam suam tueri, non dubitauit Sherlockius atque in lucem protulit: *a modest examination of the authority and reasons of the late decree of the vice chancellor of Oxford*, ceter. Londin. MDCXCVI. 4. pro memorato decreto autem in lucem exiit: *an answer to dr. Sherlok's examination of the Oxford decree*, Londin. MDCXCVI. 4. item *remarks upon a book lately published by dr. William Sherlok, entituled a modest examination of the Oxford-decree*, Oxon. MDCXCVI. 4. cuius libelli auctor IONATH. EDWARDS esse, traditur, ac decreti oxoniensis vindicatio in tribus ad modestum eius examinatorem modestioribus epistolis a theologo transmarino, MDCXCVI. 4. **

In

* BERNARD in *nouvelles de la republiqu. des lettres* MDCC. mart. p. 283.

** plura de controuersia hac habet PFAFFIVS *introd. in histor. theolog.*

In recentiorum tritheitarum censum merito etiam PETRVS FAIDITIVS refertur, homo exigua iudicandi facultate præditus; nimio autem rerum nouarum studio atque odio erga scholasticorum terminos occupatus. Edidit: *éclaircissement sur la doctrine et l'histoire ecclesiastique des deux premiers siècles*, Paris. MDCXCVI. atque eodem anno: *alteration du dogme theologique par la philosophie d'Aristote, ou fausses idées des scholastiques sur toutes les matieres de la religion*, in quibus libris non solum ipse adfirmavit, tres personas esse tres essentias ac naturas, quemadmodum in tribus hominibus tres sint essentiae humanæ, numero diuersæ; sed etiam antiquiores sacri ordinis patres ad partes suas trahere, conatus est. Statuit enim, doctores hos non aliam inter patrem, filium ac spiritum sanctum unitatem, nisi, uti dicitur, specificam admisisse, qualis sit inter tres homines; unitatem autem numeri ignorasse atque ob infirmiores prudenter abstinuisse a loquendi formula de tribus diis, ne offenderentur. Profligavit eum HUGO in *refutation du système de Mr. Faydit sur la trinité*, Luxemb. MDCXCIX. ac quum FAIDITIVS pro se scripserit

Ita trinitatem explicauit, satis absurde ac peruerse, PAVLLVS MATY in *lettres d'un theologien a un autre theologien sur le mystere de la trinite*, MDCCXXIX. 8. quæ epistola variis Belgii locis prodiit. Opposuit ARM. DE LA CHAPPELLE *reflexions en forme de lettre au suiet d'un systéme, pretendu du nouveau, sur le mystere de la trinite*, Amstelodam. MDCCXXIX. 8. contra hoc autem scriptum pro Maty lucem adspexerunt: *essay sur la maniere de traiter la controuerse en forme de lettre adressée, a monsieur de la Chapelle*, Vltrai. MDCCXXX. 8. *suite de l'essay sur la maniere de traiter la controuerse, en forme de lettre, adressée a mr. de la Chapelle*, Hag. comit. MDCCXXX. 8. *apologie de la conduite et de la doctrine du sieur Paul Maty: entretien par lettres entre mr. de la Chapelle et le fr. Paul Maty*, MDCCXXX. item *doctrine de la trinite éclaircie, démontrée par l'écriture et defendue contre les obiections de mr. de la Chapelle et quelques auteurs theologiens*, duabus partibus MDCCXXX. 8. Impugnata tamen denuo fuit Maty sententia in *exposition de la doctrine orthodoxe sur le mystere de la trinite, avec un court examen du nouveau systéme de mr. Maty*, Amstel. MDCCXXXIV. 8. et in IO. LAVR. A MOSHEIM dissertatione inscripta: *modesta inquisitio in nouam dogmatis de sacro sancta trinitate explicationem, quam Paulus Maty nuper proposuit, adcurate eleganterque composita*, Helmst. MDCCXXXV. *

Antitrinitariorum adhuc memoratis scriptis addi potest: *a plain account of the trinity from scripture and reason, wherein is clearly proved, that the belief of this doctrine, as imposed by church authority, is a human inuention and not to be found in the scripture; with a dissertation upon the beauty and style of the sacred writings, and a conference between the author and his friend concerning the gross absurdities of the trinitarian scheme now insisted on, written by a gentlemann*, Lond. MDCCXXXIX. 8. Auctor statuit, patrem et filium ita inter se differre, vt quamuis filius sit deus; ille tamen non eandem

* plura de lite hac disserui in der einleitung in die religionsstreitigkeiten auffser unserer kirche, part. IV. p. 226. lq. adde act. erudit. MDCCXXXIX. p. 484. nouor. actorum erudit. supplement. tom. 1. p. 376. die deutschen acta erudit. tom. XIV. p. 157. 137. 581. bibliotbequ. françoise. tom. XV. part. I. 6111. memoires de Treboux MDCCXXXVI. p. 471.

SECTIO XI.
DE
SCRIPTIS CONTROVERSI
INDIFFERENTISTIS

ΣΤΝΟΨΙΣ.

<i>Postquam definitum est, quid et quo-</i>	<i>erga deum</i>
<i>plex sit indifferentismus, §. I.</i>	<i>solui, §. II</i>
<i>Recensentur primum scripta indiffe-</i>	<i>Qui adpellant</i>
<i>rentistarum, speciatim eorum, qui</i>	<i>Qui sunt syn</i>
<i>putant, veram religionem amore</i>	<i>Deinde illa,</i>
	<i>confusurus</i>

NUNC scripta recensenda sunt, quæ cum indifferentistis pertinent. H suum ab *indifferentia* eaque in religio existimant, diuersas religiones eiusdem referre, siue quis hanc; siue illam a tium ipsum adpellatur *indifferentismus*, sumatur, illum in *uniuersalem* ac *parti* licet. Prioris generis; siue *uniuersalis* omnes religiones dignitate sua inter se

pertes sint; speciem tamen cuiusdam illi præ se ferunt, ad fucum aliis faciendum; alter autem *naturalistarum*, qui eam ob causam indifferentiam religionum statuunt, quia non aliam, nisi naturalem, admittunt hocque nomine omnes sectas, quæ reuelatione quadam nituntur, vno eodemque loco habent. Indifferentismus hic vniuersalis ad locum hunc haud pertinet. Scripta certaminum cum atheis ac naturalistis iam supra commemorata sunt.

§. II.

INDIFFERENTISMVS *particularis* spectat tantum ad diuersas christianorum sectas, vel ad omnes; vel ad quasdam, quo posteriori modo indifferentismus est proprie sic adpellatus, ac quum vario ille fundamento nititur, certæ eius species constitui possunt. Quæ ab eiusmodi indifferentistis in lucem emissa: quæ iisdem sint opposita, scripta nunc enumerare, mecum constitui. Exstant quædam, maxime ab iis indifferentistis composita, qui persuadent sibi, eum esse christianum hominem ac sempiternam felicitatem sibi promittere posse, qui bonum animum habeat: deum atque alios amet, licet sententiis cum omnibus non conveniat. Generis huius sunt:

Historia infallibilismi; oder gründliche vorstellung der wahrhaftigen und falschen infallibilität in glaubenssachen, MDCXC. 4. cuius auctor GYIL. HENR. BARO DE FREYBURG esse, dicitur. * Opposita ei est: *historia infallibilismi fallibilis*, quæ nomen præfert: *eines freywahrheitsliebenden freunds*; scripta autem esse traditur a CHRIST. DAVID. FVNCCIO:

ERICI FRIEDLII *untersuchung des indifferentismi religionum*, 8. quod opusculum nullum quidem annum præ se habet; prodit autem id MDCC. ac profectum est non a Brenneisenio, ut nonnulli suspicati sunt; sed a IACOBO FRIDER. LVDOVICI, refutatumque a CHRIST. WAHLSTEDTO in *der neuen frucht des pietistischen geistes*

* vide PLACCII *theatr. anonymor.* p. 439.

igionen das beste wehlet vna sich nicht vnu
wendet, MDCCII. 8. et in der entdeckten
zigen schrift, welche intitulieret: die tho
MDCCIII. 8. vbi libertas defenditur, ex
id eligendi atque amplectendi, quod o
quia nulla religio grauiorum vitiorum
eurem huic auctor quidam, sine nomi
die thorheit der klugen: ***

THEOD. RAPHAEL. CAMPHVYSII
theil in religions sachen, sine mentione l
sanctimoniam vitæ regulam esse veritati
iudicare posse, quid verum: quid falsum

ANONYMI liber inscriptus: die wahr
MDCCXVI. 12. quo itidem adfirmatur,
rationem non in scientia dogmatum; sed

---

* dissertatione de articulis fidei fundamentalibus a
lis ad salutem habitis.

** epitom: controvers. theolog. DEFRIEDLII lib
LIENTHALII theol. biblioth. rom. 1. p. 373.
log. biblioth. theol. p. 1069. vna cum istis, c
setzung in die religionsstreitigkeit. unserer kirc

n esse, hancque in quavis christianorum secta instituisse: *

Vnpartheyische gedanken von der wahren religion und che, Francof. MDCCXXIV. 8. vbi multa dicta sunt, quæ differentissimum particularem sapiunt, eo quoque principio innixum, quia sanctior vita, propria religionis naturæ, in omni christiana secta peragenda sit: **

Die wahre alleinseligmachende religion, Scaphus. DCCXXIV. 12. libellus eiusdem conditionis: ***

L'unité de la religion chrétienne et la source des sectes, Lisbon. MDCCXXV. cuius principale argumentum est, non ærentiis; sed sanctimonix studiis religionem, quæ deo placeat, absolui; nec alia fidei dogmata necessaria esse; nisi iuxta eaque ad pietatis exercitationem comparata: *

IO. MICHAEL. VON LOEN *einzig wahre religion, gemein in ihren grundsätzen, verwirrt durch die zersplitterten der schriftgelehrten, zertheilt in allerhand secten, vereinigt in christo*, duabus partibus, Francof. et Lips. DCCCL. 8. ** quam primam editionem alia intra breue temporis spatium sequentæ sunt atque in his, si gallica interpretatio adnumeratur, quarta Francof. MDCCCL. 8. b. eodem titulo; nonnulla tamen in ista esse mutata, apparet, vbi ea cum prioribus confertur. *** Summa veri huius est, unicam veram religionem ad id spectare, quis credat, iesum servatorem esse hominem, atque more ineptitus, pie vivat. Coniungenda sunt cum eo etiam alia auctoris scripta, præsertim: *gesamlete kleine christen. von kirchen und religionsachen, zur erlauterung der bey seiner einzigen wahren religion ihm angedichteten unterschiedlichen meynungen eines unlaetern syncretismi, besorget und herausgegeben von Osterlander*, Francof. MDCCCL. 8. * item: die

Q q 2

musikb. nachricht. 1716. p. 918.

sammlung von alten und neuen theolog. sachen, 1728. p. 950.

* *ibidem* p. 952.

ibidem 1726. p. 618.

KRAFTII *theol. biblioth. tom. v.* p. 471.

* *ibidem tom. vii.* p. 693. vbi mutationes quædam, quæ factæ sunt, indicantur.

ibidem tom. vi. p. 624.

strare voluit, coniunctionem ecclesiarum inter christianos sectarum omnino fieri facile intelligendum est, quale posuerit. Mirum igitur non est, multos ipsi bellum in profligandis eius erroribus consiliisq. casse. Inter scripta, quæ aduersus eum in locum habent: 1) *ernstliche prüfung der religion mengers;* oder eines allen christlich von herrn hofrath von Loen in seinem unionsförmigen eintrachtstempels ohne das heilige ab MDCCL. 8. * cui reformatus quidam, qui gläubigen adpellat, opposuit: *friedliebende grundwahrheiten der reformirten, & von dem herrn hofrath von Loen entworfene religion, beygetragen, Francof. MDCCL. HERMANN. BENNERI entdeckter ungründlicher einzig wahren religion, Francof. MDCC.* quem aduersarium quum Loenius deferre suscepisset in einem sendschreiben, edidit *wort auf herrn hofrath von Loen sendschreiben genante einzige wahre religion, Francof.*

---

præter hanc autem responsionem, etiam prodit: *die von dem herrn von Loen verstimmt und vnordentlich vorge-
tragene einzige wahre religion, in einer kurtzen antwort auf
kerrn von Loens sendschreiben vber herrn dr. Benners ungrund:*
3) *lob und trauerrede auf die letzte unionschrift des herrn
von Loen*, MDCCLI. 8. cuius libelli tamen auctor et aduer-
sarium et defensorem Loenii se præbet, dum eorum, quæ
iste scripsit, alia reprehendit: alia adprobat ac statuit,
lutheranos ac reformatos omnino coniungi posse: 4) 10.
PHILIPP. GVIL. LVCKII *freundliche erinnerungen vber
des herrn befrath von Loen buch von der einzigen wahren re-
ligion*, MDCCLI. 8. 5) *historische und dogmatische anmer-
ckungen vber das lehrgebäude des herrn von Loen in der
schrift: die einzige wahre religion*, Hal. MDCCLI. 8. quod
scriptum vberiore et adcuratius Loenii refutationem
complectitur ac præstantia sua inter reliqua eminet.
Compositum illud est a SCHLEISNERO ac præfatione
Baumgartenii ornatum: * 6) 10. LVDOV. SCHLOSSERI
lamm gottes im vorbilde Isaacs, Hamburg. MDCCLI. 8. qui
liber ideo a me adducitur, quia præfatio eius Loenio op-
posita est atque ostendit, illum de fide Abrahami nec
recte; nec accurate differuisse: ** 7) SIGM. IACOBI
BAUMGARTENII *commentatio in quatuor symbola theotisca
et alia in versionem theotiscam symboli athanasiani*, Hal.
MDCCLII. 4. quæ præcipue ad id scriptæ sunt, vt adpa-
reat, Loenium antiquiorem fidei confessionem germano-
rum, quam in libro suo de *unica vera religione* exhibuit,
male interpretatum esse eaque, veluti testimonio, abusum:
8) IOACHIM. SAMVEL. WEICKHMANNI programmata,
quorum primum inscriptionem præfert: *templum pacis,
adfertore hominum nato, diuinitus excitatum: nouo pacifico-
que Loenii templo oppositum*, Vitemb. MDCCLII. secundum:
*templum pacis, renascente hominum pacificatore, stabilitum:
nouo pacificoque Loenii templo oppositum*, eodem loco atque
anno: tertium: *diuini templum spiritus, nouo Loenii pacifico-
que templo oppositum*, ibidem MDCCLIII. 9) 10. BALTHA-

Qq q 3

SAR.

* KRAFTII theol. biblioth. tom. vii. p. 406.

** ibidem tom. viii. p. 134.

gen vber das buch: die einzige wah
MDCCLI 8. ** Referri etiam huc potest
rede, cuius sermonis antea mentionem
tereundus est liber inscriptus: *samlung*
auszugen, welche zu einer nahern erka
wahren religion und zur vereinigung der
kennen, MDCCLI. Quodam modo scrip
rentismum sapiunt, adnumerandus est
l'homme dans le peché originel, MDCCXIV
sub titulo: *bistoire de l'etat de l'homme*
ginel, ita, vt factæ sint quædam mutatio
nes, MDCCXXXI. 12. *** germanice aute
ne: *philosophische untersuchung von dem z*
in der erbsünde, Francof. et Lips.
MDCCXLVI 8. Quum auctor præcipue
nali differit, nefariam atque in scriptu
sam sentiendi libidinem prodit.

§. III.

ALIORVM indifferentismi ea est rati
fundamento syncretismi, id est, prau
uerfas christianas religiones, etli alter
altera, in capitibus tamen fidei, quoru

teatur religionem. Immo nonnulli non dubitarunt, adfirmare, socinianos quoque in societatem ecclesiasticam recipiendos esse, quibus nomen *latitudinariorum* datum est, maxime in Anglia, quia paucos fidei articulos, creditu necessarios, constituunt hancque ob causam videntur, viam ad salutem reddere latiore. Spectant huc sequentia scripta:

Latitudinarius orthodoxus, in genere de fide in religione naturali, mosaica et christiana: in particulari de christiana religionis mysteriis, sancta trinitate, christi incarnatione, corporis resurrectione, cena dominica. Accesserunt vindicæ libertatis christiana, ecclesiæ anglicanæ et Arthury Bury, contra ineptias et calumnias P. Jurieu, Londin. MDCXCVII. 12. Impium ac detestandum est scriptum hoc. Auctor pauca capita religionis christianæ admittit hæcque tam turpiter ac peruerse explicat, vt ista impugnet ac penitus infringere conetur.* Oppositiū id est *IVRII libro: la religion du latitudinaire*, de quo postea dicam. *ARTHURVS BURY*, qui in *latitudinario orthodoxo* defenditur, ediderat: *the naked gospel*, Londin. MDCXC. 4. eum in finem, vt ostenderet, quale euangelium prædicatum sit a christo atque apostolis: quæ ab isto tempore factæ fuerint illius accessiones ac mutationes: qui fructus: quæ mala ex eo prouenerint; ita tamen, vt non veritatem religionis, a christo traditæ, monstraret; sed præcipua istius dogmata labefactaret; nec obscure significaret, se naturalistis fauere. Eam ob causam libellus hic Oxonii a carnifice igni traditus est, quo pertinet: *iudicium ac decretum vniuersitatis oxoniensis, latum in conuocatione habita aug. XIX. ann. domin. MDCXC. contra propositiones quasdam impias et hæreticas, excerptas et citatas ex libello quodam infami, baud ita pridem intra dictam academiam perfide typis mandato ac diuulgato, cui titulus est: the naked gospel, cet. Oxon. MDCXC. fol.* Quemadmodum autem hoc de prima libri editione intel-

Qq q 4

ligen-

* *act. eruditor. MDCXCVII. p. 493. TENTZELII monast. vnterrred. 1698. p. 198. nachrichten von einer hellischen biblioth. vol. III. p. 235. FREYTAGII anal. de libris rarioribus p. 518. LILIEN-THALII theol. bibliotb. rom. I. p. 367.*

ligendum est; ita licet in secunda, Lond. MDCXCI. 4. nonnulla emendata ac mitiore ratione proposita fuerint; multæ tamen impiæ sententiæ sunt retentæ. Defensores Bury existunt: auctor libelli: *the fire's continued at Oxford or the decret of the conuocation for burning the naked gospel considered*, et alius, qui iuris publici fecit: *an historical vindication of the naked gospel, recommended tho the vniuersity at Oxford*, MDCXC. 4. Refutarunt eum: GVILIELM. NICHOLSIVS in *answer to an heretical book call'd the naked gospel*, ceter. Londin. MDCXCI. 4. THOM. LONG in *answer to an socinian treatise call'd the naked gospel*, ceter. MDCXCI. 4. PETR. IVRIEVS iam memorato libro: *la religion du latitudinaire*, Roterod. MDCXCVI. 8. Prodiit etiam IVST. CHRISTOPH. BOEHMERI disputatio de *mysterio trinitatis*, contra *latitudinarii orthodoxi* auctorem, Helmstad. MDCCX. præter hunc autem, aduersus eundem THOM. ITTIGIVS * programma scripsit: **

ANTONII SCHATSBVRII scripta, de quibus multi non sine ratione iudicant, ea prode auctorem, religioni christianæ nimis liberæ atque ita comparatæ, vt leuior discrepantia inter diuersas christianorum sectas statuatur, addictum. Refertur igitur merito inter indifferentistas, qui *latitudinarii* adpellantur: ***

Dissertation, ou l'on etablit le vray et l'unique moyen,

christiani hominis rationem sola fide in christum ac professione, iesum esse messiam, absolui, arbitratur. Attamen nec ab eorum indifferentistarum sententia alienus est, qui putant, in negotio religionis non tam dogmatum cognitionem; quam piam vitam apud deum quidquam valere hacque; non illa nos felicitatis sempiternæ participes fieri: *

Dr HUISSEAU liber: *la reunion du christianisme, ou la manière de reioindre tous les chrétiens sur une seule confession de foy*, Salmur. MDCLXX. refutatus in *remarques sur un liure intitulé: la reunion du christianisme*, MDCLXX. 8. in *examen du liure de la reunion du christianisme*, MDCLXXI. 8.

10. GRAVEROLII dissertatione de *religionum conciliatoribus*:

NATAL. ALBERTI DE VERSE *protestant pacifique*, quem sub nomine: *Leon de la Guitonniere* edidit, Amstelod. MDCLXXXIV. 12. atque eo consilio exaravit, ut probaret, non solum pontificis romani adsecras; verum et alios christianos: immo et focinianos ad communionem ecclesiasticam admittendos esse:**

10. CLERICI dissertatio de *eligenda inter christianos dissentientes sententia*,*** quam indifferentistis oppositam esse, aliis quidem persuadere vult; satis tamen ex ista elucet, illum nimis lata principia fidei adprobare; nec vitii, quod ab indifferentia nomen habet, immunem esse. Nec hoc mirum esse, iudicabit, qui cogitare velit, Clericum fuisse arminianum eumque a focinianorum doctrina non plane remotum. Eam ob causam ERN. SALOM. CYPRIANVS idem argumentum persequutus est; tali tamen modo, quem veritas atque ipsa rei natura postulant, in *consultatione de eligenda inter christianos, religione dissidentes, sententia*: *

Q 9 9 5

Am

* dissertationem hanc vberius recensui in *der einleit. in die v. freirigk. auffr vnserer kirche, pars. v. p. 304. sq.*

** vide FLACCIVM *theatr. pseudonym. p. 331. vnschuld. nachricht* 1714. p. 356.

*** addita est: GROTII libris de *veritate religion. christian.* & RICO in lucem emissis.

* adnexa est eiusdem editioni GROTII librorum de *christian.* MDCCXXVI.

An impartial catechism, cet. Londin. MDCCXXXVI. §. quo libro fatetur quidem auctor, scripturas sacras originem suam ad deum referre; pauca tamen capita diuinitus patefactæ doctrinæ approbat: *

A catechism founded upon experience and reason, Londin. MDCCXXXIX. §. cuius auctor omnes fidei articulos reiecit ac sola sanctioris vitæ studia ad religiosum dei cultum requirit.

§. IV.

INTER eos, quorum particularis indifferentissimus praua nititur persuasione, diuersas christianorum religiones inter se coniungendas esse, alii fatentur, socinianos in dogmatibus, quæ ad fidei fundamentum pertinent, a recta via longe aberrare atque a nobis ita dissentire, vt isti ad communionem sacrorum minime sint admittendi; putant tamen, pacem fieri posse cum pontificiis, reformatis ac lutheranis; aut cum reformatis et lutheranis saltem, quia dissensus harum sectarum non ad fidei articulos, salutis æternæ causa necessario cognoscendos, spectet. Hi præ aliis *syncretistæ* adpellantur.

Multa horum syncretistarum scripta recensere possem; consulto autem ea iam dimitto. Commodiorem enim locum, notitiam istorum suppeditandi, infra habebo, quando libri certaminum cum pontificiis ac reformatis a me

peruerfarum familiarum; nec ipsi iniuria fit, si vel huic; vel illi sectæ adiungatur. Vti enim multitudo; ita etiam varietas est commentorum, quæ diuulgauit. Syncretismi pariter ac indifferentismi specimina dedit. Testatur hanc in rem eius liber inscriptus: *panthenosia; seu confusio omnium dissidiorum circa aternam veritatem; aut verisimilitudinem versantium*, ceter. quem Basil. MDCXLIV. prodisse, alii scribunt; alii autem editionem sine loco ac tempore memorant.* Reliquit POSTELLVS plura ingenii monumenta. Sunt ista: *cosmographica disciplina compendium: de vniuersitate liber: signorum caelestium vera configuratio: de republica turcica: de magistratibus atbeniensium; item clauis abscendorum: de natiuitate vltima mediatoris: iudicium de noua stella: alphabetum duodecim linguarum: liber de originibus: de candelabro typico: chorographia terræ sanctæ: legis mahumeti et euangelistarum concordia* atque alia, quorum adcuratiorem narrationem negligo. Ea enim ita comparata sunt, vt ab instituto meo sint aliena; nec ad locum hunc pertineant.**

§. V.

QVI contra indifferentistas arma sua ferrent iisque se opponerent, tantum absuit, vt deessent, vt multi monstrarent, eos de veræ atque ad salutem sempiternam satis idoneæ religionis ratione male sentire longeque a recta via deflectere. Comprobant hoc scripta, cum a lutheranorum; tum reformatorum sacrorum doctoribus contra indifferentistas in lucem emissâ, quorum vt nunc syllabum exhibeam, ordinis ratio postulat. A lutheranis sequentia nobis tradita sunt:

HIERON. KROMAYERI commentationes de *libertinismo credendi*, ac de *religione prudentum*:***

10.

* conf. PLACCII *ibatr. pseudonymorum* p. 481. ac BRUCKERI *hstor. critic. philos. tom. 17.*

** de Postello eiusque scriptis

6 p.

235. *observat. balenf. tom.*

viii. p. 295. *maximè h*

varior. p. 513. de vasis

*** adiunctæ sunt eiusdem

IO. CONR. DANNHAVERI *dissertatio de gallionismo ad actor.* XVIII, 14. sq. Argentorat. MDCLXIV. *

VALENT. VELTHEMII *indifferentismus religionum profligatus*, Ien. MDCCXCIV.

FRID. ERNEST. KETTNERI *exercitationes histor. theol. de religione prudentum*, Ien. MDCCCI. 4. eiusdem *bedencken von der religione eclecticæ*, Ien. MDCCII. 4.

IO. GOTTL. STOLTZII *bedencken vber die neutralitat in der religion*, Lubben. MDCCXIV. 4. eiusdem *die mit recht verworfene religions-neutralitat*, ibidem MDCCXVI. 4. ** quo et spectant: IO. WIGANDI libellus *de neutralibus et mediis*, Francof. MDLX. 8. *** CHRISTOPH. SONNTAGII *disputatio de neutralitate religionum*, Altorf. MDCCXIV. 10. DEUTSCHMANNI *dissertatio de secta neutralistarum*, Vitemberg. MDCLXVII.

GOTTL. WERNSDORFII *commentatio de indifferentismo religionum*, vna cum dissertatione *de auctoritate librorum symbolicorum*, Vitemb. MDCCXVI. 8. * qua aliquor dissertationes, contra indifferentistas, maxime Friedliebium scriptæ, auctiores exhibentur. Præter alia, multa in iis tradita sunt, quæ historiam indifferentismi illustrent. ** Conuersæ istæ sunt in germanicum sermonem, cura Gottfr. Christoph. Claudii, sub inscriptione: *bericht vom indifferentismo religionum: oder vom allermanns glauben*. Vitemberg.

LOESCHERI *abgewiesenen Demas* oppugnauerat. Quum hic ad causam suam tuendam edidisset: *abgenutzigte anmerkungen über Kochs abgewiesenen indifferentisten*, MDCCXIX. 4. respondit ille: *

IO. FECHTII *historia et examen nouæ theologiae indifferentisticae; suæ religionis uniuersalis*, a filio eius Gustau. Friderico, Rostoch. MDCCXXI. 8. editum: **

VALENT. ERNEST. LOESCHERI *antilatitudinarius*, Vitemberg. MDCCXXIV. 8. ***

IO. GOTTHARD. BEYER *ursprüngliche quellen des indifferentismi; oder ursachen der narrischen meinung, man kan in allen religionen selig werden*, Lips. MDCCXXVII. 8.

ERNEST. SALOM. CYPRIANI *warnung vor dem irthum von gleichgültigkeit derer gottesdienste; oder religionen*, cuius secunda editio Goth. MDCCXLIV. 8. prodit. * Liber est, cum multa diligentia ac iudicio exaratus. Ostenditur, indifferentismum repugnare rectæ rationi: quieto vitæ ciuilibi statui: voluntati dei, tempore prioris fœderis patefactæ: fauere fundamento religionis christianæ euerendo. Sunt et singulares dissertationes argumenti huius, nunc itidem commemorandæ: SCHOMERL de *semi-prædestinatione latitudinariorum*, MDCLXXXII. LOESCHERI de *indifferentismo religionum*, contra antea adductam *historiam infallibilismi*, Vitemb. MDCXCII. SELIGMANNI de *sentiendi et credendi libertinismo*, Rostoch. MDCLXXXVII. ** BOEHMERI de *mysterio trinitatis contra latitudinarii orthodoxi auctorem*, Helmstädt. MDCCX. cuius iam supra mentionem feci: SCHMIDTII de *Puccio, in naturalistis et indifferentistis redituus*, Lips. MDCCXII. PFALTZGRAVII de *indifferentismo religionum*, Hal. MDCCXVIII. LUTCKEMANNI de eodem argumento.

Inter

* in den *unschuldigen nachrichten*, 1719. p. 342.

** act. eruditor. MDCCXXI. p. 520. LILIENTHALII *theol. biblioth.* tom. I. p. 359. *unschuldige nachrichten*, 1721. p. 97.

*** existat etiam in appendice eiusdem *strömats*. p. 30. sub titulo: *statera articulorum fidei, errorum fonticorum et elenchi necessarii: conf. samlung von alten und neuen theolog. sachen*, 1725. p. 83. *auserlesene theolog. biblioth.* tom. I. p. 497.

* nouor. actor. eruditor. *supplement.* tom. VI. p. 188.

** est in eiusdem *exercitationib. academic.* p. 859.

prætereundus est PETRI DE VILLENANDY *Scepticismus debellatur*, Lugdun. Batavor. MDCCCV:1. 4. *

In syncretismo profligando, maxime generatim spectato, verati sunt: PETR. HABERKORNIVS in *admonitione contra syncretismum*, Gief. MDCLXII. atque *enodatione errorum, quos syncretista circa articulos fidei fundamentales committere solent*, ibidem MDCLXV. SAV. MARESIUS de *syncretismo et conciliatione partium, in religione dissidentium*, Genæu. MDCLXII. 4. IO. CHRISTOPH. SELDIVS in *der entdeckung des syncretistischen abgotts vnd greuels*, Altenb. MDCLXIV. 4. IO. CONR. DANNAVERVS, cuius prodit *mysterium syncretismi detecti*, Argentor. MDCLXIV. 4. IO. BOTSACCVS in *dem antisyncretistischen wegweiser*, Sterin. MDCLXV. 4. atque in *apologia libri huius*, ibidem MDCLXVI. 4. IO. MAYKISCHIVS, qui edidit: *syncretistischen glaubenshincken*, Lips. MDCLXVI. 4. ABR. CALOVIVS in *synagoga antisyncretistico*, Lips. MDCLXVIII. 4. PETR. MVSÆVS, cuius liber de *fugiendo syncretismo*, Kilon. MDCLXX. 4. lucem adspexit: IO. MVSÆVS in *questionibus de syncretismo et scriptura sacra*, lenæ. MDCLXXIX. 4. HIERON. KROMAYERVS in *locis antisyncretisticis*, Lips. MDCLXXIII. MDCLXXXIII. 4. HENR. BRACKERVS, cuius existunt *decades epistolarum, a theologis conscriptarum, de syncretismo moderno damnabili et noxio*, Flensb. MDCCVI. 8. BALTHAS. BEBELIVS in *collegio antisyncretistico*, cum Io. Frid. Mayeri præfatione de *questione: an penes lutheranos culpa impeditæ pacis ecclesiasticæ hæreat?* Gryphisw. MDCCIX. 8. edito. Adiungendæ sunt dissertationes: IO. QVISTORPII de *syncretismo religioso*, Rostoch. MDCLXIX. DAV. CHRISTIANI de *reprobato syncretismo*, Gief. MDCLXXXVI. Historiæ syncretismi illustrandæ inferuiunt: CONR. TIBVRT. RANGO in *historia de origine et progressu syncretismi*, germanice scripta, duabus par-

